TARZAN THE INVINCIBLE

EDGAR RICE BURROUGHS

අපරාජිත ටාර්සන්

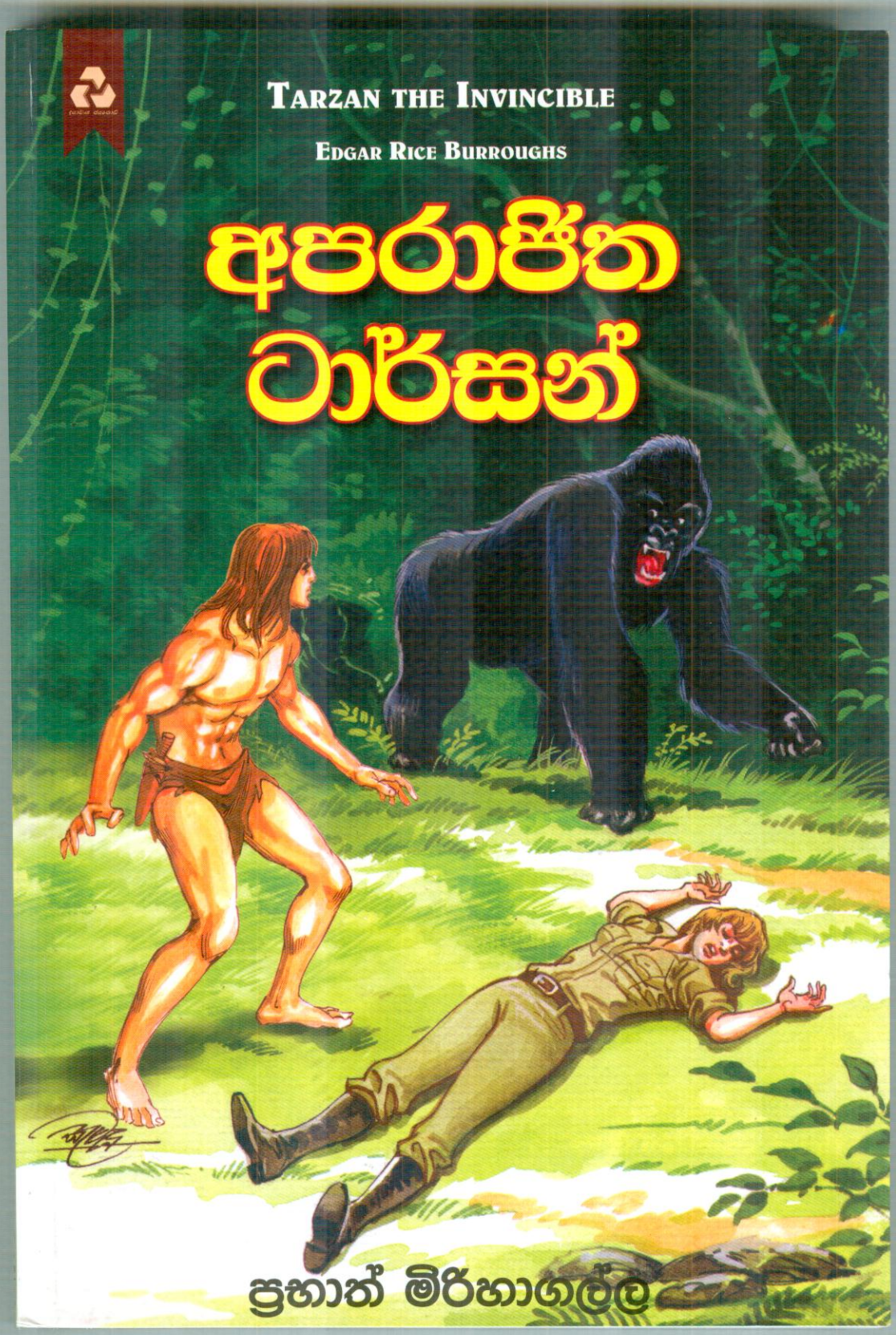

ප්‍රභාත් මිරිහාගල්ල

Uploaded by Nilan Wimalarathne

1

කුඩා නිකිමා

මම ඉතිහාසඥයෙක් හෝ පුරාවෘත්තකරුවෙක් හෝ නො වෙමි. තව ද, ප්‍රබන්ධ ලේඛකයන් ඇතැම් විෂයය ක්ෂේත්‍රයන්ට අත තැබීමෙන් වැළැකී සිටිය යුතු බව ද මම තරයේ අදහමි. දේශපාලනය හා ආගම ඒ අතරින් ප්‍රධාන ය. කෙ සේ වතුදු, ප්‍රබන්ධයක් ගොඩනැඟීම සඳහා යට කියන ලද අන්දමේ විෂයයකින් කරුණු උකහා ගත හැකි වේ නම්, කලාතුරකින් අවස්ථාවක, එ සේ කිරීම අපරාධයක් නො වෙති යි මම කල්පනා කරමි.

මා ඔබට කීමට සැරසෙන කථාන්දරය, මුලින් ම යුරෝපයේ බලවත් රටවල් දෙකක ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් එළිදරවු කැරී, ප්‍රසිද්ධියට පත් විණි නම්, එය තවත් බිහිසුණු ලෝක යුද්ධයකින් කෙළවර වන්නට තිබිණි. එ නමුත් මේ කාරණය කෙරෙහි මා තුළ උනන්දුවක් ඇති වීමට බලපෑ හේතුව එය නො වේ. මේ කෙරේ මා උනන්දු වන්නේ, මෙහි බොහෝ ලොමු දැහැගැන්වෙන සිද්ධීන්ට වානරයන් ගේ ටාර්සන් ද සම්බන්ධ වීම හේතුවෙන්, මා යට කී අදහස්වලට අනුකූල ව, එය හොඳ ප්‍රබන්ධයක් බවට සකස් කැර ගත හැකි බැවිනි.

නරස දේශපාලන ඉතිහාසයකින් ඔබ වෙහෙසට පත් කැරැවීමේ අදහසක් මට නැත. එ බැවින්, යම් යම් පුද්ගලයන් හා ස්ථාන සඳහා මා භාවිතා කැර ඇති මනඃකල්පිත නාම මොනවා දැයි තෝරා ගැනීමට ඔබ වෙහෙස නො විය යුතු ය. මා එ සේ කැර ඇත්තේ, සාමය සහ නිරායුධතාව රැකීමේ සද්අරමුණ සිතෙහි තබා ගෙන ය.

මෙය ඔබට වින්දනයත් මානසික සැහැල්ලුවත් ලබා දෙන්නා වූ තවත් එක් ටාර්සන් කතාන්දරයක් පමණක් ලෙස සැලකුවොත්

මනා ය. වින්දනය හා මානසික සැහැල්ලුව හැරෙන්නට, මෙයින් ඔබට අලුතින් සිතා බැලීමට යමක් ද ලැබෙන්නේ නම්, එය වඩා යහපති.

අප්‍රිකාවේ ඊසාන දිග වෙරළබඩ පිහිටි, සෝමාලිලන්තයේ නතර වී සිටි ප්‍රන්ස යටත් විජිත හමුදා සේනාංක ඉතාලියානු අප්‍රිකා කොලනියක් ආක්‍රමණය කැර ඇති බවට දූසමාන රාවයක් පැතිර යන බව කියන පුවතක්, මීට කලකට පෙර ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල අප්‍රකට ව පළ වී තිබෙනු දකින්නට ඇත්තේ ඔබ අතරින් ස්වල්ප දෙනකු බව නො අනුමාන ය; දුටුව ද, කාලයේ ඇවෑමෙන් මේ වෙද්දී එය ඔබේ මතකයෙන් ගිලිහී ගොස් තිබීමට ඇති ඉඩ ප්‍රස්ථා බොහෝ ය. ඒ ප්‍රවෘත්ති වාර්තාවට පිටු පසින්, අධමයන් හා මෝඩයන් ද නිර්භීත පුරුෂයන් හා සුන්දර ස්ත්‍රීන් ද වනාන්තරයෙහි මෘගයන් හා සිවුපාවන් ද සම්මිශ්‍රණය වූ, කුමන්ත්‍රණ, පාවාදීම්, වීර ක්‍රියා හා ප්‍රේම සිද්ධීන් ගෙන් පිරුණු කථාන්දරයක් ඇත්තේ ය.

අප්‍රිකාවේ ඊසානදිග වෙරළබඩ ඉතාලියානු සෝමාලිලන්තය ආක්‍රමණය කිරීම සම්බන්ධ ප්‍රවෘත්ති වාර්තාව ඇස ගැටුණු අය ඇත්තේ අතළොස්සක් වන්නා සේ ම, ඒ සිද්ධියට ස්වල්ප කලකට පෙරාතුව රට අභ්‍යන්තරයට වන්නට ඇති වූ සිත් සසල කරවන සුලු සිදුවීමක් ඔබ කිසිවකු නො දුටු බව මා කිවහොත් එය ද සත්‍යයකි. යුරෝපීය ජාතීන් අතර කුමන්ත්‍රණයකට වත් ජාතීන් ගේ ඉරණම් තීරණය කිරීමට වත් මේ සිද්ධියෙහි අල්පමාත්‍ර හෝ සම්බන්ධ කමක් තිබෙති යි නො පෙනිණ. කුමක් නිසා ද යත්, ඒ වූ කලී වනයෙහි තුරු මුදුන් අතරෙහි යටි ගිරියෙන් කෑ ගසමින් සිටි කුඩා වඳුරකු ගේ පලා යෑමක් පමණක් වූ හෙයිනි. මෙ සේ පලා දිව්වේ කුඩා නිකිමා ය. ඔහු ගේ පිටුපසින් ලුහුබඳිමින් සිටියේ, නිකිමාට වඩා බෙහෙවින් විශාල වූ ගොරහැඩි වඳුරෙකි.

වාසනාවකට, යුරෝපයේ හා ලෝකයේ සාමයට අහිතකර නො වන සේ, ලුහුබඳින්නාට ස්වකීය දරුණු රෞද්‍ර කමට ගැළපෙන තරමේ වේගයක් නො තිබුණු බැවින්, නිකිමා ඔහු වෙතින් පලා යන්නට සමත් විය. එහෙත් ලොකු වඳුරා ලුහුබැඳීම අතහැර දමා බොහෝ වේලාවක් ගත වන තුරු ද, කුඩා වඳුරා යටිගිරියෙන් කෑ ගාමින් තුරු මුදුන් අතරින් කළ පලා යෑම නැවැත්වූයේ නැත. නිරන්තරයෙන් භීතියට පත් වීම හා පලා යෑම නිකිමා ගේ ජීවිතයේ ප්‍රධාන ම ක්‍රියා වූ හෙයිනි.

නිකිමා ගේ පලා යෑම නතර කැරවීමට හේතු වූයේ, අධික විඩාව නොහොත් දළඹුවකු හෝ කුරුලු කුඩුවක් නිසා ඔහු ගේ අවධානය අන් අතකට යොමු වීම විය හැකි ය. මෙ සේ නතර වුණු ඔහු, වනාන්තරයේ පොළොවට බොහෝ ඉහළින් සුළඟින් පැද්දෙන අත්තකට වී, කව පව ගාමින් බණින්නට පටන් ගති.

කුඩා නිකිමා උපත ලබා තිබුණේ, ඉතා දරුණු ලෝකයක ය. ඇත්තට ම කියතොත් ඔහු අවදි ව සිටි කාලයෙන් වැඩි හරියක් ගත කෙළේ, ඒ පිළිබඳ ව ආඩපාලි කියමින් සිටින්නට ය. ඒ අතින් නම්, වානර නිකිමා මනුෂ්‍යයකුට සමාන වී ය. කුඩා නිකිමාට පෙනුණේ, තමා ජීවත් වන්නේ වඳුරු මාංසයට ගිජු, ලොකු දරුණු සත්ත්ව ගණයා ගෙන් පිරී ඉතිරෙන ලෝකයක බව ය. නුමා හෙවත් සිංහයා ද ශීටා හෙවත් අඳුන් දිවියා ද හිස්ටා හෙවත් සර්පයා ද එහි සිටිය හ. මේ මෘග තෙ වර්ගය, උස් තුරු මුදුන් හැරෙන්නට, ඔහු ගේ මුළු ලෝකය ම අනාරක්ෂිත ස්ථානයක් බවට පත් කළෝ ය. මොවුන් හැරෙන්නට, මහා වානරයෝ ද, තවත් කුඩා වානර වර්ග ද, බැබුනයෝ ද, දෙවියන් වහන්සේ විසින් කුඩා නිකිමාට වඩා විශාල ව මවන ලද්දා වූ අප්‍රමාණ වර්ගවල වඳුරෝ ද ඔහුට වින කිරීමට බලා ගෙන උන්නෝ ය.

මීට ස්වල්ප වේලාවකට මත්තෙන් ඔහු පස්සේ ලුහුබඳිමින් සිටි ඒ ගොරහැඩි, රුදුරු සත්ත්වයා උදාහරණයකට සලකමු. ඌ ගස් දෙබලක නිදමින් සිටිය දී, ඌට කෝටුවකින් දමා ගසනු හැරෙන්නට අන් කිසිදු වරදක් නිකිමා අතින් සිද්ධ වූයේ නැත. ඒ සුළු ක්‍රියාවට උගෙන් ලැබුණු ප්‍රතිචාරය වූයේ, මිනී මැරීමේ ඒකායන චේතනාවෙන් කුඩා නිකිමා පසු පස හඹා ඒම ය. හාස්‍ය රසය වූ කලී ඇතැම් විටෙක මරණීය ප්‍රතිඵල අත්කැර දෙන්නක් විය හැකි ය යන අදහස සමහර මිනිසුන්ට මෙන් නිකිමා ගේ හිසට ද කිසි දාක නො නැඟුණේ ය.

ජීවිතයේ අසාධාරණකම් ගැන කනස්සලු සහගත සිතින් කල්පනා කැරමින් සිටි නිකිමා පසු වූයේ බලවත් ශෝකයකිනි. ඔහු ගේ කුඩා හදවත පීඩාවට පත් කළ තවත් එක් තැවුල දනවන කාරණාවක් ද වී ය. මීට පෝයවල් ගණනාවකට කලින් ඔහු ගේ ස්වාමියා ඔහු අත්හැර දමා ගොස් තිබුණේ ය. ඔහු කුඩා නිකිමා නතර කැර ගියේ, ඔහුට අඩුවක් නැති ව ආහාර පාන ලබා දුන්

කාරුණික මිනිසුන් සිටි සැප පහසු නිවෙසක බව සැබෑ ය. එහෙත් මහා ටාර්මංගානියා නොමැති ව කුඩා නිකිමාට පාළු දැනිණ. ඔහු ගේ නිරුවත් උරහිස් මත සිට කිසිදු බය සැකකින් තොර ව මුළු ලෝකයට ම ආක්‍රෝෂ පරිභව කිරීමට නිකිමාට ශක්තියක් ලැබුණේ ය. තම ස්වාමියා වූ ටාර්සන් සොයමින්, ඔහු දැන් දිගු කාලයක සිට වනාන්තරයේ අන්තරාවන්ට මුහුණ දී ඇත.

හදවත් මනිනු ලබන්නේ ආදරය හා පක්ෂපාතිත්වය යන යහගුණ මත පිහිටා මිස, විෂ්කම්භය අනුව අඟල් ගණනින් නො වන නිසා, නිකිමා ගේ හදවත කෙ තරම් විශාල එකක් වී ද යත්, සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයකුට සිය හදවත පමණක් නො ව, මුළු පංචස්කන්ධය ම ඒ හදවත පිටු පස්සේ ලැජ්ජාවෙන් සඟවා ගැනීමට සිදු වනු ඇත. ඔහු ගේ කුඩා ළයෙහි ඒ ලොකු හදවත දිගු කාලයක් තිස්සෙහි කැක්කුම් දුන්නේ ය. එහෙත් වාසනාවකට පුංචි මනු ගේ මනස සැදී තිබුණේ, ලොකු ශෝකයකින් පෙළෙමින් සිටින අතර මැද්දේ දී පවා, ඉතා සුළු කාරණාවකින් වුව අවධානය අන් අතකට යොමුවන පරිද්දෙනි. කවර අන්දමේ ගැඹුරු ශෝකයකින් සිටිය ද, සමනළයකු හෝ රසවත් පිළවකු දුටු ගමන් ඔහු ගේ අවධානය ඒ කෙරෙහි ඇදී යනු ඇත. එය ද යහපති. මක් නිසා ද යත්, එ සේ නො වී නම්, ඔහු මිය යන තුරු ම දුක් වෙමින් සිටීමට ඉඩ තිබුණ බැවිනි.

ලොකු වඳුරා ගෙන් බේරී උස් අත්තකට වී සිටි මේ වේලාවේ ද ඔහු ගේ දුක්බර කල්පනා යළි ඔහු වෙත ආවේ ය. එහෙත් හදිසියේ ම, දිශාව වෙනස් ව හැමූ සුළං පහරක් විසින් ඔහු ගේ තියුණු කන්වලට ගෙනෙනු ලැබුණු වනයෙහි ස්වාභාවික ශබ්දවලට අසමාන වූ ශබ්දයක් නිසා ඔහු ගේ සිතිවිලි පරපුර වෙනස් වී ය. එය වියවුල් ගතියෙන් පිරුණු ශබ්දයකි. වනාන්තරයටත් පය ගසන සැම තැනකට මත් වියවුල් සහගත බව රැගෙන යන්නේ කවරෙක් ද? මිනිසා ය. නිකිමාට ඇසී තිබුණේ මිනිසුන් ගේ ශබ්දයකි.

කුඩා වඳුරා තුරු පතර අතරින් ශබ්දය පැමිණි දිසාවට නිහඬ ව ම ඇදෙන්නට වී ය. නොබෝ වේලාවකින් ශබ්ද වැඩිපුර පැහැදිලි ව ඇසෙත් ම, නිකිමා ගේ හෝ අනෙකුත් වන වාසීන් ගේ විශ්වාසයට අනුව, අර ශබ්ද ඇතිකළවුන් ගේ අනන්‍යතාව ගැන අවසන් වූ ද ස්ථිර වූ ද සාක්ෂ්‍ය ලැබුණේ ය. එ නම්, ඔවුන් ගේ ඉව හෙවත් ගන්ධය යි.

සුනඛයකු - ඇතැම් විට ඔබේ ම සුනඛයා විය හැකි ය - දැකීමෙන් යමකු අඩ වශයෙන් හඳුනා ගනු ඔබ දැක ඇතිවාට සැක නැත. එහෙත් තමා ඇසින් දුටු දෑ ස්වකීය සංවේදී නාසා පුටයෙන් ඉව කැර ස්ථිර ව දැන ගන්නා තුරු ඌ මුළු මනින් ම සෑහීමට පත් වේ ද?

නිකිමා සම්බන්ධයෙන් ද කරුණු එ සේ ය. මිනිසුන් අහල පහළක සිටින බව ඔහු ගේ ශ්‍රවණ ඉන්ද්‍රියයන් ඔහුට දැනුම් දිණි. මෙහි දී ඔහු ගේ ඝ්‍රාණේන්ද්‍රිය විසින් ඒ බව තහවුරු කැරන ලදි. ඔහු ඔවුන් සැලකුවේ, මනුෂ්‍යයන් හැටියට නො ව, මහා වානරයන් හැටියට ය. එහි ගෝමංගානියෝ හෙවත් මහා කළු වානරයෝ හෙවත් නීග්‍රෝවෝ සිටිය හ. ඔහු ගේ නාසාපුටය එය ඔහුට කීවේ ය. එ සේ ම, ඔවුන් අතරේ ටාර්මංගානියෝ ද වූ හ. මොවුහු වූ කලී නිකිමාට අනුව මහා සුදු වානරයෝ ය; හෙවත් සුදු මිනිස්සු ය.

ඔහු ගේ නාසා පුටය තම ප්‍රිය ටාර්සන් ගේ හුරු පුරුදු ගන්ධය මහත් උනන්දුවකින් සෙවුව නමුත්, එය එහි නො වී ය. අමුත්තන් ගේ කඳවුර පෙනෙන මානයට පැමිණීමට කලින් ම ඔහු එහි නො සිටින බව නිකිමා දත්තේ ය.

ළඟ පාත ගසක සිට පහළ බැලූ කල්හි නිකිමා ගේ ඇස ගැටුණේ, මනා ව ඉදි කරන ලද කඳවුරකි. දවස් ගණනක් තිස්සෙහි එහි තිබෙන්නට ඇති එය, තවත් කාලයක් එ පරිද්දෙන් ම පවත්වා ගෙන යෑමට අදහස් කැර ගෙන තිබුණු බවක් පෙනිණ. එය දවසකින් දෙකකින් කෙළවර වන කටයුත්තක් ලෙස නො පෙනිණි. සුදු මිනිසුන් ගේ කුඩාරම් හා අරාබීන් ගේ එළු සම් කුඩාරම් හමුදාමය පිළිවෙළකට එහි පිහිටුවා තිබුණු අතර, අවටින් සොයා ගත් ස්වාභාවික අමුද්‍රව්‍ය භාවිත කැරැමින් ඕනෑවට එපාවට සාදන ලද්දා වූ නීග්‍රෝවන් ගේ පැල් කොට ඒවාට පිටු පසින් වී ය.

අරාබි එළු සම් කුඩාරමක් ඉදිරියෙහි එළිමහනක, සුදු ලෝගු හැඳි එඬේර අරාබියෝ කිහිප දෙනෙක් වාඩි වී කෝපි පානයෙහි යෙදී උන්නෝ ය. තවත් කුඩාරමක් ඉදිරියෙන් වූ මහ ගස් සෙවණකට වී සුදු මිනිස්සු සිවු දෙනෙක් කඩදාසි කුට්ටමකින් සෙල්ලම් කැරැමින් සිටිය හ. ස්වදේශික පැල් කොට අතරෙහි හැඩි දැඩි ගල්ලා සෙබළු කණ්ඩායමක් මින්කාලා ක්‍රීඩාවක යෙදී සිටියෝ ය. බටහිර වෙරළබඩ නීග්‍රෝවන් ද ඇතුළු ව, නැඟෙනහිර හා මධ්‍යම

අප්‍රිකාවෙන් පැමිණි වෙනත් ගෝත්‍රවලට අයිති කළුවෝ ද එහි වූ හ. විවිධාකාර ජාතීන්ට අයත් විවිධාකාර වර්ණවලින් යුතු මිනිසුන් ගෙන් සැදුණු මේ අපිළිවෙළ සහිත නඩය දුටු කල, අප්‍රිකාව ගැන අත්දැකීම් ඇති ඉතා පළපුරුදු සංචාරකයකු හෝ දඩයක්කාරයකු වුව ද, මවිතයට පත් වනු ඇත. එහි සිටි කළුවන් මහ පිරිස ගැන සැලකූ විට, ඔවුන් සියල්ලන් ම පෝටරයන් යැයි විශ්වාස ගැනීමට අපහසු වී ය. කුමක් නිසා ද යත්, කඳවුර උගුළුවා එහි සියල්ල පොදි ගසනු ලැබුවේ නම්, ඔවුන් ගෙන් එකකුට ඔසවා ගෙන යෑමට ලැබෙනු ඇත්තේ ඉතා සුළු බර ප්‍රමාණයක් වන හෙයිනි. එයින් කොටසක් සිය තුවක්කු හා වෙඩි බෙහෙත් හැරෙන්නට, අන් කිසිවක් උසුලා ගෙන නොයන ඇස්කාරියන් හැටියට ගණන් ගනු ලැබුව ද, එහි කාපිරියෝ ඕනෑවට වඩා වූ හ.

එ පමණකුදු නො වේ. එහි ඕනෑවට වඩා රයිෆල් තුවක්කු ද තිබිණි. මේ නඩයට වඩා විශාල සෆාරියකට වුව, මෙ පමණ ගිනි අවි කන්දරාවක් අවශ්‍ය නො වනු ඇත. ඇත්තට ම කිව හොත් එහි සෑම මිනිසකු අත ම රයිෆල් තුවක්කු තිබෙන බවක් පෙනිණ. එහෙත් මේ සුළු සුළු කරණා කෙරෙහි නිකිමා ගේ අවධානයක් යොමු වූයේ නැත. ඔහු ගේ කල්පනාවට නැඟුණු එක ම කාරණාව නම්, තම ස්වාමියා ගේ රටට ආගන්තුක ටාර්මංගානියන් හා ගෝමංගානියන් පිරිසක් පැමිණ සිටින බව ය. සියලු ම ආගන්තුකයෝ නිකිමාට හතුරෝ වූ හ. මෙයින් ඔහු කලබලයට පත් විණි. ටාර්සන් සොයා ගැනීමේ වුවමනාව දැන් ඔහුට පෙරටත් වඩා තදින් දැනිණි.

තලප්පාවක් පැළඳි කාල වර්ණ පෙරදිග ඉන්දියානුවෙක්, සරසට දමා ගත් පයෙන් යුතු ව කුඩාරමක් ඉදිරියේ වාඩි වී උන්නේ ය. පෙනුණ හැටියට නම් ඔහු සිටියේ භාවනාවක යෙදෙමිනි. එහෙත් යමකු ඔහු ගේ අඳුරු, කාමුක දෑස් දෙස හොඳින් බැලුවේ නම්, ඒවායින් පිළිබිඹු වූයේ අන්තරාවලෝකනයකට හාත්පසින් ම වෙනස් හැඟීමක් බව දකිනු ඇත. ඔහු ගේ දෑස් නිරන්තරයෙන් එල්ල වී තිබුණේ, සෙසු ඒවාට තරමක් ඈතින් පිහිටුවා තිබුණු කුඩාරමක් වෙත ය. මෙම කුඩාරම ඇතුළෙන් තරුණ ස්ත්‍රියක පිටතට එත් ම, රගුණාත් ජෆාර් වහා නැඟිට ගෙන ඇය ඉදිරියට ගියේ ය. ඇය සමඟ කතා කරද්දී ඔහු ගේ මුහුණට චාටුකාර මඳහසක් ආරූඪ විය. එහෙත් ඔහුට පිළිතුරු දුන් තරුණ ස්ත්‍රිය මඳහස නැඟුවේ නැත.

ආචාරශීලී ව ඔහු සමඟ කතා කළ ඈ, සිය ගමන නතර නො කර, කඩදාසි ක්‍රීඩාවේ යෙදී හුන් මිනිසුන් සිවු දෙනා දෙසට ඇදුණා ය.

ඇය සිය මේසය වෙත ළං වෙද්දී ඔවුහු හිස් ඔසවා බැලුවෝ ය. ඒ සෑම කෙනකු ගේ ම මුහුණුවලින් යම් කිසි සන්තෝෂදායි හැඟීමක් පළ විණි. එහෙත් සියල්ලන්ට ම දැනුණේ එකාකාරයේ හැඟීමක් ද යන්න නම් එළිදරවු නො වුණේ, අපේ සැබෑ හැඟීම් සඟවා ගැනීමට පුරුදු පුහුණු කැරැවුණු මුහුණු නම් වෙස් වළාවෙන් ඒවා වසන් ව තිබුණු බැවිනි. කෙ සේ වතුදු, තරුණ ස්ත්‍රිය ඔවුන් අතරේ ජනප්‍රිය ව සිටි බව නම් ඉතා පැහැදිලි විය.

"හලෝ- සෝරා!" යි රාවයක් නැඟුවේ සියුමැළි මුහුණකින් යුත් උස මහත මිනිසෙකි. "හොඳට නින්ද ගියා ද?"

"ඔව්, සහෝදරයා," යනුවෙන් තරුණ ස්ත්‍රිය පිළිවදන් දුන්නී ය. "ඒත් දැන් මට බුදියලා ම එපා වෙලා. මම නම් දැන් මේ කම්මැළිකම තවත් ඉවස ගන්න බැරි තැනට ඇවිල්ලා යි ඉන්නේ."

"මටත් එහෙම යි," මිනිසා ද එකඟ විය.

"අමෙරිකානුවා එනකම් ඔබ තවත් කොච්චර කාලයක් බලා ගෙන ඉන්නවා ද - සෙවිරි සහෝදරයා?" එ සේ ඇසුවේ රගුණාත් ජෆාර් ය.

උස මහත මිනිසා දෙ උර සලා, "මට මිනිහාව ඕනෑ," යැයි උත්තර දිණි. "උන්දෑව නැති ව වුණත් අපට අමාරුවක් නැති ව වැඩේ කර ගන්න පුළුවන්. නමුත් උසස් පෙළපතකට හිමිකම් කියන ධනවත් අමෙරිකානුවකු අප හා සිටීම, යම් යම් කාරණා අනුව සැලකුවා ම අපට වාසි හිටින දෙයක්. ඒ හන්දා උන්දෑ එනකම් බලා හිටියැයි කියලා අවැඩක් සිද්ධ වෙන්නේ නෑ."

"ඔබට මේ හාදයා ගැන හොඳට ම විශ්වාස ද, සෙවිරි?" කණ්ඩායමේ නායකයා යැයි පෙනුණු සියුමැළි මුහුණැති, උස මහත මිනිසා සමීපයේ වාඩි වී හුන් අඳුරු පැහැ සමකින් යුත් තරුණ මෙක්සිකානුවෙක් පිළිවිසී ය.

"මට ඔහුව නිව්යෝකයේ දීත් පස්සේ සැන් ප්‍රැන්සිස්කෝවේ දීත් හම්බු වුණා," යැයි සෙවිරි පැවසුවේ ය. "ඔහු ගැන හොඳට තොරතුරු විපරම් කරලා බලලා යි අපේ වැඩේට සුදුසු යි කියලා තෝරා ගත්තේ."

"හැම දේ ම ධනවාදයෙන් උපයා ගත්තු මේ මිනිස්සු ගැන මගේ නම් ඒ හැටි විශ්වාසයක් නෑ," යි රොමීරෝ ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "නිර්ධන පන්තියට වෛර කිරීමේ ගතිය උන් ගේ ලේවල ම තියෙනවා - හරියට උන්ට වෛර කිරීමේ ගතිය අපේ ලේවල තියෙනවා වගේ ම."

"මේ හාදයා ඊට වෙනස්, මිගෙල්," යි සෙවිරි කීවේ අවධාරණයෙනි. "තමන්ට වාසියක් වෙනවා නම්, උන්දෑ තමන් ගේ අම්මා අප්පව වුණත් පාවලා දේ වි. දැනට මත් උන්දෑ තමං ගේ රට පාවා දීමේ කාර්යයක යෙදිලා යි ඉන්නේ."

තව මත් ඔවුන් හමුවට පැමිණ නො සිටි කණ්ඩායමේ ඉතිරි සාමාජිකයා ගැන සෙවිරි කළ ඒ සඳහන ඇසෙත් ම, අනෙක් අයට නො පෙනී, සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ගේ දෙ තොල සිහින් විළිස්සීමකින් ඇඹරී ගියේ ය.

මෙක්සිකානු ජාතික මිගෙල් රොමීරෝ නම් එයිනුදු පැහැදීමට පත් වුණේ නැත. "මට නම් ඔය ධනවාදී උන්දැලා ගෙන් පලක් නෑ," යැයි හෙතෙම කී ය.

සිය පුළුල් දෙ උර සැලූ සෙවිරි, "අපේ පුද්ගලික අමනාපකම් - එදිරිවාදිකම් මෙතෙන්ට ගාවා ගන්න බෑ," යනුවෙන් පැවසුවේ ය. "කෝල්ට් මෙතෙන්ට ආවා ම අපි ඔහුව අපේ කෙනෙක් හැටියට පිළිගන්න ඕනෑ. ඒ වගේ ම- අපි අමතක කරන්න නරකයි, අමෙරිකාවට යි අමෙරිකානුවන්ට යි අපි කොච්චර වෛර කළත්, උනු යි උන් ගේ ජරා ධනය යි නැති ව අද ලෝකේ කිසි ම දෙයක් කර ගන්න බැරි බව."

"ඔය මහ ලොකු ධනය හූරා ගන්නේ වැඩ කරන පන්තියේ ලේ ඩහදියෙනු යි," රොමීරෝ ගෙරවී ය.

"හරියට ම හරි," යි රගුණාත් ජෆාර් එකඟ විණි. "නමුත් ධනවාදී අමෙරිකාවේ දර්පය බිඳලා, පෙරළලා දාලා කම්කරු පන්තියට සුදුසු තැන ලබා දෙන්න, ඒ ධනය ම පාවිච්චි කරන විදිහ තමයි අපූරු වැඩේ."

"මමත් ඔය ගැන හිතන්නේ ඒ විදිහට ම තමයි," යයි සෙවිරි තෙපලී ය. "ඒ කාර්යයට මම අමෙරිකානු රත්තරන් ම යොදා ගන්න වැඩියෙං මනාප යි. එතනින් මම නතර වෙන්නේ නෑ. ඊ ළඟට අපට පුළුවං බ්‍රිතාන්‍යය දිහාට හැරෙන්න."

"ඒත් මේ තනි අමෙරිකානුවා ගේ ඇබිත්තං ධනයෙන් අපි මොකක් කරන්න ද?" යි සෝරා ප්‍රශ්නාංකය නැඟුවා ය. "මේ වෙද්දිත් අමෙරිකාව සෝවියට් රුසියාව මැද්දට හිස් කරන දේ එක්ක බලපුවා ම, ඔහු නිකම් ම රොඩ්ඩක් විතර යි. සමාජවාදී ලෝකයකට ඉර පායන දවස ඉක්මන් කරන්න දැනට මත් කටයුතු සිද්ධ කරමින් ඉන්න තක්කඩියන් ගේ ද්‍රෝහිකම් අනුව බැලුවා ම ඔහු ගේ ද්‍රෝහිකම මොකක් ද? බාල්දියක වතුර බිංදුවක් තරම් වත් නෑ."

"ඔබ ඔය කියන්නේ මොකක් ගැන ද - සෝරා?" යි මිගෙල් පිළිවිසුවේ ය.

"මම මේ කියන්නේ, පුපුරණ තරම් මහත් වුණු තමං ගේ පෙට්ටගම්වලට තව තවත් රත්තරන් පුරවා ගැනීමේ අදහසින්, තමං ගේ රට වගේ ම ලෝකෙත් විකුණා ගෙන කමින් ඉන්න අමෙරිකානු බැංකුකරුවන්, කර්මාන්තකරුවන් හා ඉංජිනේරුවන් ආදීන් ගැන යි. ඔවුන් ගේ රටේ ඉන්න බොහොම වැදගත් සද්ගුණවත් රටවැසියෙක්, අපට ට්‍රැක්ටර් හා යුද්ධ ටැංකි හදාගන්න ලොකු කර්මාන්තශාලා රුසියාවේ තැන් තැන්වල ඉදි කරනවා; ඔවුන් ගේ කර්මාන්තකරුවෝ අපට දහස් ගණනින් අහස් යාත්‍රා එන්ජින් විකුණන්න එකිනෙකා සමඟ පොරකනවා; ඔවුන් ගේ ඉංජිනේරුවෝ නවීන ගිනි අවි හා යුද්ධ උපකරණ තනා ගන්න තමන් ගේ බුද්ධිය හා හැකියාව අපට විකුණමින් ඉන්නවා. මේ තමයි නියම ද්‍රෝහියෝ; මේ තමයි, ලෝකයේ පාලනය මොස්කව් නුවරින් සිද්ධ කෙරෙන දවස ඉක්මන් කරවන්න කටයුතු කරන මිනිස්සු!"

"ඔබ කතා කරන්නේ ඔබ ඒ ගැන කනගාටු වෙනවා වගේ නෙ," යි ඇය ගේ උරහිසට පිටු පසින් ගොරෝසු කට හඬක් පැවසී ය.

තරුණ ස්ත්‍රිය වහා ආපසු හැරුණා ය. "ආ - මේ ඔබ නෙ, ශීක් අබු බතාන්," යි ඇය පැවසූයේ සිය කෝපි කෝප්පය අවසන් කැරැ එහි පැමිණ සිටි කාල වර්ණ අරාබියා හඳුනා ගනිමිනි. "අපට වාසි ලැබුණා ය කියා මට හතුරා ගේ ද්‍රෝහිකම නො පෙනී යන්නේ නෑ; ඒ වගේ ම මම කාගේ වත් දුර්ගුණ අගය කරන්නෙත් නෑ."

"ඔබ ඔය ටික කිව්වේ මටත් එක්ක ද?" යනුවෙන් රෝමීරෝ ඇසුවේ සැකමුසු ව ය.

මෙ විට සෝරා සිනාසෙමින්, "ඔබ ඊට වඩා හොඳින් කාරණා කාරණා දන්නවා, රොමීරෝ," යි කීවා ය. "ඔබ අයිති කම්කරු පංතියට; ඔබ ඔබේ රටේ කම්කරුවන්ට පක්ෂපාති යි. නමුත් මම මේ කියන එවුවෝ අයිති ධනපති පංතියට. ඔවුන් ගේ ආණ්ඩුත් ධනපති ඒවා. ඔවුන් අපේ ක්‍රමයට කොච්චර විරුද්ධ ද කියනවා නම්, ඔවුන් අපේ රටේ ආණ්ඩුව පිළිගන්නේ වත් නෑ. නමුත් තණ්හාව නිසා, මේ සූකර හැතිකරේ,. ගඳ ගහන ඩොලර් කීපයක් වෙනුවෙන් තමං ගේ රට යි ජාතිය යි දෙක ම විකුණනවා. ඒ නිසා - මට උන්ව පිළිකුල්."

සෙවිරි සිනා සිණි. "ඔබ නියම රත්තියක් - සෝරා," යි හෙතෙම රාවයක් පිට කෙළේ ය. "හතුරා අපට විරුද්ධ ව හටන් කරද්දී වගේ ම, අපට උපකාර කරද්දීත් ඔබ ඔහුට වෙනසක් නැති ව වෛර කරනවා."

"ඒත් නිකම් ම වෛර කර කර ඉදීමෙනු යි දොඩ දොඩා ඉදීමෙනු යි ලැබෙන දෙයක් නම් නෑ," යනු ඊට තරුණිය ගෙන් ලැබුණු පිළිතුර යි. "අපි මොකක් හරි පලකට ඇති දෙයක් කරා නම් හොඳයි කියලා මට හිතෙනවා. මෙහෙම කම්මැළිකමෙන් කාලය කා දමන එක මහ අපරාදයක්."

"ඉතිං - ඔබ කියන්නෙ අපි මොනවා කරමු කියලා ද?" යැයි සෙවිරි අසා සිටියේ විනෝදබර ලීලාවෙනි.

"අඩු ගණනේ - ඔපාරයේ රත්තරන් ලබා ගන්න අපි උත්සහයක වත් යෙදිලා බලමු," යි ඕ ප්‍රකාශ කළා ය. "කිටෙම්බෝ කීව දේවල් ඇත්ත නම්, ඔබ සැලසුම් කර ගෙන ඉන්න ජාතියේ ව්‍යාපාර වගේ දහ දොළහකට වුණත් අවශ්‍ය තරම් ධනය අපට එහෙන් ලබා ගන්න පුළුවන්. එතෙකොට අපට මේ අමෙරිකානුවා ගේ උපකාරය ඕනෑ කරන්නෙත් නෑ."

"මමත් හිත හිතා උන්නේ ඔය වගේ දෙයක් ගැන තමයි," රගුණාත් ජෆාර් ප්‍රකාශ කළේ ය.

සෙවිරි එරෙවුවේ ය. "ඔහේලා ගෙන් සමහරක් අය හිතනවා ඇති මේ කටයුත්ත තමන්ට ඕනෑ හැටියට මෙහෙයවන්න," යි ඔහු කීවේ රළු ස්වරයෙනි. "මම කරන දේ මොකද්ද කියලා මම දන්නවා. මගෙ සැලසුම් ගැන කවුරු වත් එක්ක සාකච්ඡා කරන්න මට

ඕනෑකමක් නෑ. නියෝග දෙන්න වුවමනා වුණා ම, මම නියෝග දෙනවා. කිටෙම්බෝට එයා ගේ නියෝගෙ මේ වෙද්දිත් ලැබිලා තියෙනවා. ඔපාරය බලා යන චාරිකාවක් සඳහා දැන් දවස් කීපයක් තිස්සේ ඔහු යි ඔහු ගේ පිරිස යි සූදානම් වෙනවා."

"අපි හැමෝම මේ කටයුත්ත වෙනුවෙන් ඔබ තරම් ම මහන්සි වෙනවා; අවදානම් දරනවා," යැයි රොමීරෝ උදහසින් කෑ ගැසී ය. "අපි වැඩ කරන්න ඕනෑ එකට යි - ස්වාමියා සහ දාසයෝ හැටියට නෙමෙයි."

"මෙතන ස්වාමියා මං බව වැඩි කාලයක් යන්න කලිං උඹ තේරුම් ගනී වි," යි සෙවිරි විළිස්සුවේ තර්ජනාත්මක විලාසයෙනි.

"ඔව්," යි රොමීරෝ අවඥාවෙන් විරිත්තී ය. "සාර් රජ්ජුරුවොත් ස්වාමියා වෙලා හිටියා; ඔබ්‍රිගනුත් ස්වාමියා වෙලා හිටියා. ඒ අයට මොකද වුණේ කියලා ඔහේ දන්නවා නෙ?"

සෙවිරි වහා දෙ පයින් නැඟී රිවෝල්වරයක් ඇද ගත්තේ ය. එහෙත් ඔහු එය රොමීරෝ වෙත එල්ල කැරැත් ම, තරුණ ස්ත්‍රිය ඔහු ගේ අතට ගසා ඔවුන් දෙ දෙනා අතරින් සිට ගත්තී ය.

"ඔබට පිස්සු ද - සෙවිරි?" යි ඕ මුර ගෑවා ය.

"ඔබ මැද්දට පනින්න එපා, සෝරා. මේක මගේ වැඩක්. කල් නොයවා මේක දැන් ම බේරුමක් කර ගන්න එක හොඳයි. මෙතන ලොක්කා මම යි. මගේ කඳවුරේ කැරැලිකාරයන්ට ඉඩක් නෑ. පැත්තකට වෙන්න."

"නෑ," යි තරුණිය කීවේ තීරණාත්මක විලාසයෙනි. "මිගෙල් වැරැදි යි තමයි. ඒ වගේ ම - ඔබත් වැරැදි යි. ලේ හැලීමෙන් - අප ගේ ම ලේ හැලීමෙන් - සිද්ධ වෙන්නේ අපේ කාර්යය සාර්ථක වීමට තියෙන අවස්ථාව මුළුමනින් ම නැති භංග වෙලා යෑම පමණ යි. ඒකෙන් බයේ හා සැකයේ බීජය වැපිරේ වි. එතකොට අපට කළුවන් ගේ බය ගෞරවේ නැති වෙලා යයි. මොකද - උන් දන්නවා නෙ අපි එක එක්කෙනා ඉන්නේ විරසකයෙන් කියලා. අනෙක - මිගෙල් ඉන්නේ නිරායුධ ව; ඔහුට වෙඩි තිබ්බොත් ඒක නින්දිත බියගුලු මිනීමැරුමක් වේ වි. ඒකෙන් වෙන්නේ, මේ නඩයේ ඉන්න හැම ශිෂ්ට සම්පන්න මනුස්සයකු ගේ ම ගෞරවය ඔබට අහිමි වී යාම යි." ඇය මේ සියල්ල ඉක්මනින් පවසා ගෙන ගියේ රුසියානු

බසිනි. එහි සිටි අය ගෙන් ඒ බස දැන සිටියේ ඇයත් සෙවිරිත් පමණි. ඉක්බිති ව, මිගෙල් වෙත හැරුණු ඕ, ඔහුට ඉංගිරිසි බසින් ඇමතුවා ය. "ඔබ වැරැදි යි, මිගෙල්," යි ඇය කීවේ මුදු ලෙස ය. "වගකීම් දරන්න යම් කෙනෙක් කණ්ඩායමේ ඉන්න ඕනෑ නෙ. ඒ වගකීම වෙනුවෙන් සෙවිරි සහෝදරයාව තෝරා ගෙන තියෙනවා. තමන් දුර දිග නොබලා ඉක්මන් වුණ එක ගැන එයා කනගාටු වෙනවා. ඔබ කියපු දේ ගැන ඔබත් කනගාටු වෙන බව කියලා ඔහුට අත දීලා සමාදාන වෙන්න. ඊට පස්සේ - අපි ඔක්කොම මේ සිද්ධිය අමතක කරලා දාමු."

රොමීරෝ මොහොතකට අදි මදි කෙළේය. ඉක්බිති ව සෙවිරි වෙත සිය අත දිගු කැරැමින්, "මට කනගාටු යි," යැයි පැවසුවේ ය.

තමන් වෙත පිළිගන්වන ලද අත පිළිගත් රුසියානුවා, දරදඬු විලාසයෙන් සිය හිස නවා ආචාර කෙළේ ය.

"අපි ඒක අමතක කරලා දාමු - සහෝදරයා," යැයි එතෙම කී ය. එහෙත් ඔහු ගේ මුහුණේ වූ එරැවීම නම් අඩු නො විණි. මෙක්සිකානුවා ගේ මුහුණ ද ඊට නො අඩු එරැවීමකින් අඳුරු වී තිබුණේ ය.

කුඩා නිකිමා ඈනුමක් ඇර, බොහෝ ඉහළින් වූ අත්තකට සිය වල්ගයෙන් එල්ලී පැද්දී ගියේ ය. මේ සතුරු පිරිස කෙරේ වූ ඔහු ගේ කුතුහලය සහමුලින් ම සන්සිඳිණි. ඔවුන් ගෙන් තව දුරටත් ඔහුට විනෝදයක් නො ලැබිණි. එහෙත් මොවුන් ගේ පැමිණීම ගැන තම ස්වාමියාට දැන්විය යුතු බව ඔහු දත්තේ ය. ඒ සිතුවිල්ල ඔහු ගේ පුංචි හිසට ඇතුළු වත් ම, ඔහුට තම ශෝකයත් ටාර්සන් සොයා ගැනීමට වූ ආශාවත් යළි සිහිපත් විය. වානර-මිනිසා සොයා යෑමේ ගමන දිගට ම කැරැගෙන යෑමට අවසානයේ දී ඔහු දැඩි අධිෂ්ඨානයකට එළැඹුණේ ය. ඇතැම් විට තව හෝරා බාගයක් ගිය තැන, යම් කිසි නොවැදගත් සිද්ධියක් කරණ කොට ගෙන ඔහු ගේ අරමුණ වෙනත් දිසාවකට ඇදී යෑමට ඉඩ තිබිණි. එහෙත් දැනට ඔහු ගේ ජීවිතයේ වැදගත් ම කටයුත්ත වූයේ, ටාර්සන් සොයා ගැනීම ය. මහ වනයේ තුරු පතර අතරින් පැද්දී ගිය නිකිමා, නොදැනුම්වත් ව වුව ද, යුරෝපයේ ඉරණම සිය රෝස පැහැ අත්ලෙහ ගුළි කැර, දරා ගෙන සිටියේ ය.

සන්ධ්‍යාව ගෙවී යමින් තිබුණේ ය. ඈතින් සිංහයෙක් ගර්ජනා කෙළේ ය. නිකිමා ගේ කොඳු නාරටිය දිගේ වෙවුලුමක් දිව ගියේ ය. එ සේ වුව ද, සැබෑවට නම්, ඔහු තුළ එ තරම් බියක් නො වී ය. මේ තුරු මුදුන් වෙතට කිසි සිංහයකුට ළඟා විය නො හැකි බව ඔහු හොඳාකාර ව දත් බැවිනි.

සෆාරි නඩයක ඉදිරියෙන් ගමන් කැරැමින් සිටි තරුණ මිනිසෙක්, සිය හිස දිගු කැරැගෙන ඇහුම්කන් දෙමින් සිට, "එ තරම් ඈත වගේ නෙමෙයි - ටෝනි," යැයි කීවේ ය.

"නෑ - සර්; හුඟක් ළඟපාතින් වගෙයි," පිලිපීනයා ප්‍රතිවදන් දුන්නේ ය.

"ඔය 'සර්' කියන කෑල්ල අහක් කරලා කතා කරන්න තමුසෙ ඉගෙන ගන්න ඕනෑ - ටෝනි - අපි අනෙක් කට්ටියට එකතු වෙන්න ඉස්සරිං," යි තරුණ මිනිසා අවවාද කෙළේ ය.

පිලිපීනයා මුහුණ විරිත්තා, "හරි - හරි සහෝදරයා," යනුවෙන් දෙඩුවේ ය. "හැමෝට ම 'සර්' කියලා පුරුදු වෙලා, මට ඒ පුරුද්ද අහක් කර ගන්න අමාරු යි."

"එහෙනම් - තමුසේ හොඳ රත්තෙක් වෙන්ට බෑ - ටෝනි."

"අපොයි - ඔව්, මම හොඳ රත්තෙක්," යි පිලිපීනයා තදින් අවධාරණය කෙළේ ය. "නැත්නම් මං මෙතන ඉන්නේ අහවල් රුදාවකට ද? සිංහයන් ගෙනුයි කුඹින් ගෙනුයි සර්පයන් ගෙනුයි මැසි මදුරුවන් ගෙනුයි පිරුණු මේ ජරා රටට මං ආවේ නිකම් රවුමක් ඇවිදලා යන්න කියලා ඔබ හිතුවා ද? නෑ, මං මෙහාට ආවේ, මගෙ ජීවිතේ පරදුවට තියලා හරි පිලිපීනයට නිදහස දිනා දෙන්න."

"තමුසෙ ගෙ චේතනාව නම් හරි ම උතුම්, ටෝනි," යි අනෙකා කීවේ බැරැරුම් ස්වරයෙනි. "නමුත් කොහොම ද තමුසෙ ඔය පිලිපීනෙට නිදහස දිනා දෙන්නේ?"

ඇන්ටෝනියෝ මෝරි සිය හිස කැසුවේ ය. "ඒ කොහොම ද කියන්න නම් මම දන්නේ නෑ. නමුත් ඒකෙන් අමෙරිකාවට කරදර සිද්ධ වෙයි."

ඊට බොහෝ ඉහළින් තුරු මුදුන් මත්තෙන් ගමන් කැරැමින් හුන් කුඩා වඳුරෙක්, ඔවුන් ගේ මාර්ගය හරහා යන්නට යෙදිණි.

මෙහි දී ඔහු මඳකට නතර වී ඔවුන් දෙස බලා ගෙන සිටියේ ය; ඉක්බිති ව විරුද්ධ දිසාව බලා අතරමඟ ඇණහිටි සිය ගමන යළි ආරම්භ කෙළේ ය.

අඩ හෝරාවකට පමණ පසු ව සිංහයා යළි ගර්ජනා කෙළේ ය. ඒ ගොර බිරම් හඬ පහත වන බූටෑව වෙතින් නැඟී ආවේ කෙ තරම් සමීපයකින් හා අනපේක්ෂිත විලාසයකින් ද යත්, නිකිමා එ වේලේ පැද්දී යමින් සිටි ගසින් ඇද වැටෙන්නට ද ගියේ ය. භීතියෙන් මර හඬක් නැඟූ ඔහු, තමාට යා හැකි උස ම අත්තකට පලා ගොස් එහි වාඩි වී තරහින් බණින්නට වී ය.

නිකිමා බයේ ගැහි ගැහී ලැග උන් ගසට යටින් වූ එළිමහනට සිංහයා අඩිය තැබුවේ ය. ඔහු විභූතිමත් කෙසරු භාරයකින් හෙබි පිරිමි සත්ත්වයෙකි. මෙහි දී යළිත් වරක් ස්වකීය ප්‍රබල ප්‍රචණ්ඩ හඬ අවදි කළ ඔහු, සිය අභියෝගයෙන් මිහිතලය කම්පා ප්‍රකම්පා කැරැ දැමූයේ ය. ඔහු දෙස බැලූ නිකිමා, එක් වර ම සිය බැණ අඬගෑම නතර කෙළේ ය. ඒ වෙනුවට, ඔහු දත් පිටතට නෙරවා ගෙන කව පව ගාමින්, උද්‍යෝගයෙන් උඩ පනින්නට විණි. නුමා හෙවත් සිංහයා උඩ බැලුවේ ය. මෙ විට සිද්ධ වූයේ, අරුම පුදුම දෙයකි. කව පව ගෑම නතර කළ ශාඛා මෘගයා, පහත් හඬින් අමුතු ශබ්දයක් පිට කෙළේ ය. එ කෙණෙහි ම, කෝපග්‍රස්ත අනර්ථකාරී බැල්මකින් ඉහළට යොමු වී පැවැතියා වූ සිංහයා ගේ ඇස්වලට, වෙනස් වූත්, මුදු මොළොක් යැයි කිව හැකි වූත් බැල්මක් ආරූඪ විය. සිය පිට කොන්ද වකුටු කර ගත් ඔහු, ලාලිත්‍යවත් විලාසයෙන් තම සිරුර ගස් කඳෙහි අතුල්ලන්නට වී ය. ඔහු ගේ දරුණු මුවින් නැඟී ආවේ, සිහින් පුරු පුරු ගෑමකි. මෙහි දී ගසෙහි ශාඛා විපට අතරින් පහළට රූටා ගිය නිකිමා, යුහු පිම්මක් පැන්නේ, මෘග රාජයා ගේ ඝන කෙසරු භාරය මත්තට පතිත වූයේ ය.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

2

හින්දු ජාතිකයා

අලුත් දවසක උදාවත් සමඟ කුමන්ත්‍රණකරුවන් ගේ කඳවුරේ අලුත් ක්‍රියාකාරිත්වයක් දක්නට ලැබිණ. එඬේර අරාබීන් තව දුරටත් කෝපි පානයේ යෙදුණේ නැත. සුද්දන් කඩදාසි කුට්ටම පසෙක දමා සිටි අතර ගල්ලා සෙබළු සිය ක්‍රීඩා නතර කර උන්නෝ ය.

සෙවිරි තම හකුළන කඳවුරු මේසය පිටු පස වාඩි වී සිය අතවැසියන්ට නියෝග දෙමින් ද, සෝරා ගේ හා රගුණාත් ජෆාර් ගේ උපකාර ඇති ව, ආයුධ දරා පෙළ ගැසී සිටි මිනිසුන්ට වෙඩි බෙහෙත් බෙදා දීමේ යෙදෙමින් ද සිටියේ ය. මිගෙල් රොමීරෝ හා ඉතිරි සුද්දන් දෙදෙනා සිටියේ, පෝටරයන් උසුලා ගෙන යනු සඳහා බඩු බාහිරාදිය සහිත පොට්ටනි බෙදා ගනිමින් සිටි අන්දම අධීක්ෂණය කැරැමිනි. කළු ම්ලේච්ඡයකු වූ කිටෙම්බෝ, ගිනි මැළ අසලට වී ප්‍රමාද ව පාතරාස අනුභව කැරැමින් උන් අලසයන් ඉක්මන් කරවමින් ද, ගිනි අවි හා වෙඩි බේත් ලබා ගෙන සිටි අය කණ්ඩායම්වලට බෙදමින් ද සිය මිනිසුන් අතර ගැවැසුණේ ය. ශීක් අබු බතාන් අච්කෑමට හසු වූ තම සෙබළුන් ද සමඟ පැත්තකට වී උත්කුටිකයෙන් වාඩි වී උන්නේ ය. නිතර ම සූදානමින් පසු වූ ඔවුන්, සිය සගයන් ගේ අක්‍රමවත් සූදානම් වීම් දෙස බලා සිටියේ පිළිකුලෙනි.

"කඳවුරේ ආරක්ෂාවට ඔබ කී දෙනෙක්ව නතර කරලා යනවා ද?" යි සෝරා විමසා සිටියා ය.

"මෙතන කටයුතු බලා ගන්න ඔබව යි ජෆාර් සහෝදරයාව යි නතර කරලා යනවා," යනු සෙවිරි ගේ පිළිතුර වී ය. "ඔබේ අතවැසියෝ එක්ක ඇස්කාරියෝ දහ දෙනෙකුත් නතර වෙයි, කඳවුරේ ආරක්ෂාවට."

"ඒ හොඳට ම ඇති," යි තරුණිය පැවසුවා ය. "අන්තරාවක් සිද්ධ වෙන්න දෙයක් නම් මෙහෙ ඇත්තෙ නෑ."

"ඔව්," යි සෙවිරි එකඟ විය. "දැන් නම් අන්තරාවක් නෑ තමයි. නමුත් ටාර්සන් මෙහෙ හිටියා නම්, ඒක වෙන ම කතන්දරයක් වෙන්න තිබුණා. මේ අඩවිය අපේ ප්‍රධාන කඳවුර වෙනුවෙන් තෝරා ගන්න ඉස්සරිං, මම බොහොම පරිස්සමින් ඒ කාරණේ ගැන හොයලා බැලුවා. එතකොට මට දැන ගන්න ලැබුණා, ඔහු සෑහෙන කාලයකට අතුරුදහන් වෙලා කියලා. ඔහු බැලූනයක නැඟලා මෝඩ ගමනකට පිටත් වෙලා. ඊට පස්සේ ආයේ ඒ ගමන ගිය අය ගැන අහන්න ලැබිලා නෑ. ඔහු මැරෙන්ට ඇති බව සෑහෙන දුරට විශ්වාස කරන්න පුළුවං."

අවසාන කළුවා ද සිය වෙඩි බේත් ප්‍රමාණය ලබා ගත් අනතුරු ව, කිටෙම්බෝ සිය ගෝත්‍රික පිරිස නඩයේ සෙසු අය කෙරෙන් මඳක් ඈතට වන්නට රැස් කරවා පහත් හඬින් දීර්ඝ දේශනාවක් පැවැත්වූයේ ය. ඔවුහු බාසෙම්බෝවරු වූ හ. ඔවුන් ගේ නායකයා වූ කිටෙම්බෝ ඔවුන්ට කතා කෙළේ, ඔවුන් ගේ ජනතාව ගේ භාෂාවෙනි.

කිටෙම්බෝ සියලු ම සුද්දන්ට වෛර කෙළේ ය. මිනිසාට මතක ඇති කාලයටත් පෙර සිට ඔහු ගේ ජනතාව ගේ නිවහන ව තිබුණු භූමිය මේ වෙද්දී බ්‍රිතාන්‍යයන්ට නතු ව පැවැතිණි. ලේ උරුමයෙන් ගෝත්‍ර නායකයා වූ කිටෙම්බෝ, ආක්‍රමණිකයන් ගේ පාලනය නො ඉවසූ නිසා, ඔවුහු ඔහු නායක තනතුරින් පහ කැර, රූකඩයක් සේ කටයුතු කිරීමට තමන් ගේ ගැත්තකු නායකයා බවට පත් කළෝ ය.

ක්‍රූර වූ ද අවිශ්වාසී වූ ද ම්ලේච්ඡ නායක, කිටෙම්බෝට සියලු ම සුද්දන් පෙනුණේ නයාට අඳුකොළ මෙනි. එහෙත් සෙවිරි සමඟ කටයුතු කිරීමෙන් තමාට බ්‍රිතාන්‍යයන් ගෙන් පළි ගැනීමට අවස්ථාවක් සැලසෙන බව ඔහු දුටුවේ ය. ඉතින් ඔහු, තම ගෝත්‍රයේ සිටි තමාට පක්ෂ මිනිසුන් හැකි තරම් එක්කාසු කැර ගෙන, භූමිය සඳහට ම බ්‍රිතාන්‍යයන් ගෙන් මුදවා දී කිටෙම්බෝ කලින් සිටි තත්ත්වයටත් වඩා බල සම්පන්න හා උසස් තැනකට පත් කැරවන්නේ යැයි සෙවිරි පොරොන්දු වූ ඒ ව්‍යාපාරයට බැඳුණේ ය. කෙ සේ වුව ද, මේ කාර්යය කෙරෙහි සිය ජනතාව ගේ උනන්දුව පවත්වා ගැනීම,

සෑම විටෙක ම, කිටෙම්බෝට පහසු කටයුත්තක් වූයේ නැත. බ්‍රිතාන්‍යයෝ ඔහු ගේ බලයත් බලපෑමත් කො තරම් දුරකට යටපත් කර තිබුණෝ ද යත්, කලින් ඔහු ගේ කැමැත්ත වහලුන් මෙන් යටහත් ව ඉෂ්ට කළ සෙබළු, දැන් ඔහු ගේ නායකත්වය එළිපිට ප්‍රශ්න කිරීමට තරම් භය සැක නැති තත්ත්වයකට පත් වී සිටියෝ ය. ඔවුන් කිසිදු දුෂ්කරතාවකට මුහුණ නො දුන්නෙන් මේ තාක් දුරට කිසි ම ප්‍රශ්නයක් ඇති වූයේ නැත. ඔවුන්ට යෙදෙන්නට සිද්ධ වූයේ, කෙටි පා ගමන්වල ය; නතර වීමට ලැබුණේ, හොඳ කඳවුරුවල ය; කෑම බීමවල ද අඩුවක් නො වී ය; පෝටරයන් ලෙස කටයුතු කැරැමින් බඩු පොදි ඔසවා ගෙන යනු ලැබුවේ ද බර වැඩ සියල්ල කරනු ලැබුවේ ද, බටහිර වෙරළබඩ කළුවන් හා බාසෙම්බෝවරුන් තරම් යුදකාමී නො වූ අනෙක් ගෝත්‍රවල මිනිසුන් විසිනි. එහෙත් දැන් නුදුරේ දී සටන් කරන්නට සිදු වන බව දැන ගන්නට ලැබුණු කල්හි, ඔහු ගේ ඇතැම් මිනිසුන්ට මෙයින් තමන්ට ලැබෙන වාසි මොනවා දැයි දැන ගැනීමට අවශ්‍ය විය. වටිනා පාරිතෝෂිකයක් වෙනුවෙන් ස්වකීය ජීවිත අවදානමේ හෙළීමත් සුදු සෙවිරි නොහොත් කළු කිටෙම්බෝ කෙරේ වූ ද්වේෂය පිරිමසා ගැනීමත් යන දෙ කරුණින් කුමක් තෝරා ගන්නේ දැයි විචිකිච්ඡාවෙන් ඔවුහු පෙළුණෝ ය.

කිටෙම්බෝ සිය සෙබළුන් ඇමැතුවේ, මේ අතෘප්තකාරී තත්ත්වය සන්සිඳුවනු පිණිස ය. කීකරුවීමට ත්‍යාග වශයෙන් කොල්ලයෙන් කොටසක් ලැබෙන බව ද, අනෙක් අතට අකීකරු වුවහොත් ලැබෙන දඬුවම් අතිදරුණු වනු ඇති බව ද හෙතෙම සඳහන් කෙළේ ය. සෙවිරිට සහ නඩයේ අනෙක් සුද්දන්ට බාසෙම්බෝ භාෂාව තේරිණි නම්, කිටෙම්බෝ තම මිනිසුන්ට පොරොන්දු වූ ඇතැම් ත්‍යාග ගැන අසා ඔවුන් මහත් සේ කලබලයට පත් වනු ඇත. එහෙත්, ඇතැම් විට, ඔහු ගේ අනුගාමිකයන් ඔහු ගේ නියෝගයන්ට අවනත වීමට බලපෑ ප්‍රධාන ම හේතුව වූයේ, ස්වකීය අනුකම්පා විරහිත, ක්‍රූර නායකයා කෙරේ ඔවුන් තුළ තව මත් පැවැති අප්‍රමාණ භීතිය යැයි කිව හැකි ය.

නඩයේ සිටි අනෙක් කළුවන් අතර වෙනත් ගෝත්‍ර කිහිපයක පිටුවහල් කරන ලද සාමාජිකයෝ ද සාමාන්‍ය පරිදි සේවයට බඳවා ගත් පෝටරයෝ සෑහෙන පිරිසක් ද වූ හ.

අබු බතාන් හා ඔහු ගේ සෙබළුන් පීටර් සෙවිරි කෙරේ තාවකාලික පක්ෂපාතිත්වයකින් බැඳී සිටියේ කාරණාවන් දෙකක් හේතු කොටගෙන ය. කොල්ලය කෙරේ වූ තණ්හාව පළමුවැන්න යි; ඔවුන් සිය පාරම්පරික රාජධානිය ලෙස සැලකූ ඊජිප්තුව හා කාන්තාරය පුරා බලය පැතිරවූ බ්‍රිතාන්‍යයන් කෙරේ වූ වෛරය දෙ වැන්න යි.

සෙවිරි ගේ නඩයේ විවිධ ජාතීන් නියෝජනය කළ සෙසු සාමාජිකයන් මෙහි පැමිණ සිටියේ, උසස් වූ ද මානව හිතවාදී වූ ද චේතනාවන් ගේ පෙලඹවීම මත යැයි සිතනු ලැබී ය. එ සේ වතුදු, ඔවුන් ගේ නායකයා නම්, ඔවුන්ට වැඩිපුර දෙඩූයේ, මිනිස් සහෝදරත්වය හෝ පීඩිත පංක්තියේ අයිතිවාසිකම් හෝ ඉහළ තත්ත්වයකට ගෙන ඒමක් ගැන නො ව, පුද්ගලික ධනය හා බලය වැඩිපුර එක් රැස් කැර ගැනීම ගැන යැයි කියුවහොත් සාධාරණ ය.

ඉතින්, ඒ කදිම උදෑසන, අබිරහස් ඔපාරයේ නිධන් ගර්භාගාර කොල්ලකනු සඳහා පිටත් වූයේ, මෙ බඳු නො ගැළපෙන පිරිසකි. එ සේ වුවත්, ඔවුන් ගේ නඩය සතුරු සංහාරයේ සමත්, ශක්තිමත් එකක් වූයේ ය.

ඔවුන් පිටත් ව යනු බලා සිටිද්දී, සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ගේ සුන්දර වූත් ගුප්ත වූත් දෙනෙත, පීටර් සෙවිරි අඳුරු මහ වනයට යොමු වුණු ගඟබඩ මංකඩින් නො පෙනී යන තුරු ම, ඔහු ගේ රූපය වෙතට නාභිගත ව තිබුණේ ය.

ඒ වූ කලී, අන්තරාවෙන් පිරුණු මෙහෙවරක් සඳහා පිටත් වී යන ස්වකීය ආදරවන්තයා දෙස බලා සිටින යුවතියක ගේ චකිතයෙන් යුතු බැල්මක් ද? නැත හොත්...

"සමහර විට ඔහු ආයෙත් එන එකක් නෑ," යි ඇය ගේ උරහිසට පිටු පසින් අප්‍රසන්න කට හඬක් පැවසී ය.

ආපසු හැරුණු තරුණිය දුටුවේ, රගුණාත් ජෆාර් ගේ අඩවන් කැර ගත් දෙ නෙත යි.

"ඔහු ආපහු එනවා - සහෝදරයා," යි ඈ කීවා ය. "පීටර් සෙවිරි හැම විට ම මාව හොයා ගෙන එනවා."

"ඔබට ඔහුව හොඳට ම විස්වාස යි වගේ?" යැයි මිනිසා කීවේ අශෝභන බැල්මකින් යුතු ව ය.

"ඒක ඉර හඳ වගේ විස්වාස යි," තරුණ ස්ත්‍රිය පිළිතුරු දුන්නේ, සිය කුඩාරම දෙසට පියවර තබමිනි.

"නවතින්න," යි ජෆාර් කී ය.

ඈ නතර වී, ඔහු වෙතට හැරී, "ඔබට මොනවා ද ඕනෑ?" යි ඇසුවා ය.

"ඔබව," යනු ඔහු ගේ පිළිතුර විය. "ඒ නැහැදිච්ච ඌරා ගේ ඇති විසේසත්වය මොකද්ද - සෝරා? ආදරය, සුන්දරත්වය ගැන උන්දෑ දන්න කෙංගෙඩියක් තියෙනවා ද? හිමිදිරි පාන්දර පිපුණු මලක් වගේ ඔබව මට අගය කරන්න පුළුවං. මාත් එක්ක ඔබට පරමෝත්කෘෂ්ට ආදරයේ සැපත විඳින්ට පුළුවං. මොකද - මම ආදර වන්දනාවේ සූරයෙක්. සෙවිරි වගේ මුර්ගයෙකුට ඔබේ අගය තේරුම් ගන්න බෑ."

තමා තුළ ඇති වුණු ජුගුප්සාජනක පිළිකුල තරුණිය, මිනිසා ගේ ඇසට සැඟවූවා ය. කුමක් නිසා ද යත්, පිටත් ව ගිය නඩය දින ගණනාවකට පෙරළා නො එන බව ද, ඒ කාලය තුළ තමාත් ජෆාරුත් කඳවුරේ හුදෙකලා වන බව ද ඇය දත් බැවිනි. එහි ම්ලේච්ඡ කළු සෙබළුන් අතළොස්සක් සිටිය ද, පිට දේශක්කාර ස්ත්‍රියක හා පුරුෂයකු අතර මෙ බඳු ප්‍රශ්නයකට ඔවුන් කවර අන්දමේ ප්‍රතිචාරයක් දක්වනු ඇති ද යන්න ඇයට අනුමාන කළ නො හැකි විය. එහෙත් ඔහු ගේ මේ අමන හැසිරීම්වලට තිත තැබීමට ඈ නො පසුබට වූවා ය.

"ඔහේ සෙල්ලම් කරන්නේ මරණයත් එක්ක යි - ජෆාර්," යැයි ඕ සන්සුන් ව පැවසුවා ය. "මම මෙහෙ ඇවිත් ඉන්නේ ප්‍රේම කටයුත්තකට නෙමෙයි. ඔහේ මට කියපු දේ පීටර් සෙවිරිට අහන්න ලැබුණොත් ඔහෙට වෙන්නේ ඔහු අතිං මැරුම් කන්න. මේ මාතෘකාව ගැන ආයෙ මාත් එක්ක කතා කරන්න එපා."

"ඒකට වුවමනාවක් නැති වෙයි," යනුවෙන් හින්දු ජාතිකයා පිළිතුරු දුන්නේ ගුඪ විලාසයකිනි.

ඔහු ගේ අඩවන් දෙ නෙත තරුණ ස්ත්‍රිය ගේ දෙ නුවනට එක එල්ලේ එල්ල වී තිබිණි. මිනිත්තු භාගයක් පමණ දෙ දෙනා මෙ සේ බලාගත් වන ම සිටියෝ ය. මෙ සේ සිටිද්දී තමා දුර්වල වෙමින් යන ගතියක් ද විරුද්ධ වීමේ ශක්තිය පිරිහී යන හැඟීමක් ද

සෝරා ද්‍රිනෝෆ්ට දැනිණි. ඕ සිය සිත දැඩි කැර ගෙන ඊට විරුද්ධ ව සටන් කළා ය. එක් වර ම, ඈ සිය දෙ නෙත් ඔහු කෙරෙන් ඉවතට හරවා ගත්තී ය. තම සටනින් ඇය ජය ලබා තිබිණි. එහෙත් ඒ ජයග්‍රහණයෙන් අනතුරු ව ඇය දුබල ව වෙවුලන්නට වූයේ, අසීරු ශාරීරික සටනක යෙදුණු එකියක පරිද්දෙනි. වහා ආපසු හැරුණු ඈ, ඉක්මන් ඉක්මන් පියවරවලින් සිය කුඩාරම දෙසට ඇදෙන්නට වූවා ය. රගුණාත් ජෆාර් ගේ දුෂ්ටාක්ෂිවල අනර්ථකාරී දුශ්ශීල බලයට යළිත් හසුවීමට බියෙන් ඇය ආපසු හැරී බලන්නට එඩිතර වූයේ නැත. එම නිසා, හින්දු ජාතිකයා ගේ රාගී දෙ තොල තෘප්තිය හඟවන අශෝභන මඳහසකින් ඇඹරී ගිය ආකාරය ඇයට දක්නට ලැබුණේ නැත. එ සේ ම, ඔහු, "ඒකට වුවමනාවක් නැති වෙයි," යන වචන යළි කොඳුරනු ද ඇයට ඇසුණේ නැත.

සෙවිරි ගේ නඩය, ඔපාරය නමැති පෞරාණික නටබුන් නගරයට ඔබ්බෙන් පිහිටි කර්කශක, දූර්ගම සානුවේ පහළ දේශ සීමා වට කැරැමින් නැඟුණු බාධක පර්වතවල පාමුල කරා යොමු වූ මාර්ගය ඔස්සේ කඳු පල්ලම් නඟිමින් බසිමින් ගමන් කරද්දී, වේන් කෝල්ට් ඈත බටහිර දිසාවේ සිට කුමන්ත්‍රණකරුවන් ගේ ප්‍රධාන කඳවුර වෙතට ළං වෙමින් සිටියේ ය. දකුණු දිසාවෙන්, කුඩා වඳුරෙක් දැවැන්ත සිංහයකු පිටෙහි නැඟී, තමන්ට හමු වන හැම වන සිවුපාවකුට ම කිසි බය සැකක් නැති ව ආක්‍රෝෂ පරිභව කැරැමින් උජාරු ලීලාවෙන් ගමන් කෙළේ ය. ඒ ප්‍රබල මාංස භක්ෂකයා ද ප්‍රශ්න නොකළ සිය ප්‍රචණ්ඩ ශක්තිය ගැන පූර්ණ දැනීමෙන් යුතු ව, පහත් සත්ත්ව ගණයා පිළිබඳ ව මඳ සැලකිල්ලකුදු නො දක්වමින් ආඩම්බර ගමනින් යටි සුළඟ දෙසට පියවර තැබුවේ ය. ඔහු එන මඟ තණ කමින් සිටි ඇන්ටිලෝපයන් රංචුවක් මහ බළලා ගේ සැර ගන්ධය ඉව වැටී, එහෙ මෙහෙ දඟලන්නට වූයේ ඉතා බියට පත් විලාසයෙනි. එහෙත් ඔහු තමන්ට පෙනෙන මානයට පැමිණි විට උන් කෙළේ, ඔහුට ඉඩ දී ටික දුරකට පසු බැසීම පමණි. ඔහු පෙනෙන දුරින් සිටිද්දී ම ඇන්ටිලෝපයෝ යළි තණ කෑම ඇරඹූ හ. කුමක් නිසා ද යත්, නුමා හෙවත් සිංහයා හොඳින් බඩ පුරවා ගෙන සිටි බව තෘණ භක්ෂක සිවුපාවුන් රංචුව දැන හුන් බැවිනි. කුස පිරුණු නුමා ගැන බියක් උන් තුළ නො වී ය.

දුර ඈතින් සිටි තවත් පිරිසකට ද සිංහයා ගේ ඉව දැනී තිබිණි. ඔවුන් ද බියමුසු ව එහාට මෙහාට දැඟලුව නමුත්, ඔවුන් ගේ බිය

ඇන්ටිලෝපයන් ගේ බියට වඩා අඩු වූයේ ය. මේ අනෙක් පිරිස වූවෝ, තෝ - යත් ගේ ගෝත්‍රයට අයත් මහා වානරයෝ ය. ගැහැනු සතුන් හා පැටවුන් බියෙන් වෙවුලුව ද, මෙම ප්‍රබල පුරුෂ වානරයන්ට නම්, නුමාට පවා බය වීමට හේතුවක් නො වී ය.

මහා බළලා ළං වත් ම, මංගානියෝ වඩාත් නොසන්සුන් වන්නටත් ප්‍රකෝප වන්නටත් වූ හ. වානර රජු වූ තෝ - යත්, සිය පපුවට මිටින් පහර දෙමින්, සිය විශාල දඩයම් දත් විළිස්සන්ට වන. ගා - යත් සිය ශක්ති සම්පන්න ඉදිරි ගාත් පොළොවට බර කර ගෙන රංචුවේ කෙළවරට - ආසන්න වෙමින් පැවැති අන්තරායේ ආසන්නයට - ගමන් කෙළේ ය. සූ - තෝ තම රළු ගොරෝසු අඩි පොළොවේ හප්පමින් රෞද්‍ර විලාසයෙන් අනතුරු හඟවන්නට වී ය. වානරියන් තම පැටවුන් තමන් වෙතට අඬ ගසා ගත් අතර, පිරිසෙන් බොහෝ දෙනෙක්, ළඟ පාත වූ විශාල ගස්වල පහත් අතුවල ආරක්ෂාව පැතූ හ.

මුළු මනින් ම වාගේ නිරුවතින් පසු වූ සුදු මිනිසකු ගසක ගන ව හෙවී වැවී ගිය කොළ පතර අතරින් පහතට පැන, ඔවුන් අතර මැද්දට පතිත වූයේ මේ මොහොතේ දී ම ය. වානර රංචුව ගොරවමින් ද විළිස්සමින් ද අප්‍රියකර වූත් ද්වේෂ සහගත වූත් මිනිස් සතා දෙසට කඩා පිනුවෝ ය. ඉදිරියෙන් ම ආවේ, වානර රජු ය.

"තෝ - යත්ට තියෙන්නේ බොහොම කෙටි මතකයක් නෙ," යි මිනිසා පැවසුවේ මංගානින් ගේ භාෂාවෙනි.

වානරයා මොහොතකට නතර වූයේ ය. ඒ, ඇතැම් විට, ස්වකීය වර්ගයා ගේ භාෂාව මිනිස් සතා ගේ දෙ තොලින් පිට වනු අසා ඇති වූ විස්මය නිසා විය හැකි ය.

"මං තෝ - යත්!" යැයි ඔහු ගෙරවී ය. "මං මරනවා."

"මම ටාර්සන්," යනුවෙන් මිනිසා කීවේ ය. "මහා සටන්කාරයා; මහා දඩයක්කාරයා. මම ආවේ සාමයෙන්."

"මරනවා! මරනවා!" යි තෝ - යත් ගෙරවූ අතර, අනෙක් දැවැන්ත පුරුෂ වානරයෝ සිය දළ නෙරවා ගෙන තර්ජනාත්මක සෙයියාවෙන් ඉදිරියට ආවෝ ය.

"සූ - තෝ! ගා - යත්!" යි මිනිසා සැරෙන් කී ය. "මේ මම - වානරයන් ගේ ටාර්සන්."

එහෙත් නුමා ගේ ගන්ධය ඉතා තදින් තම නාසා පුටවල දැවටීම හේතුවෙන්, මේ වෙද්දී වානර පුරුෂයන් සිටියේ සැකයෙන් හා බියමුසු ගතියෙනි. ටාර්සන් ගේ හදිසි කඩා පාත් වීමෙන්, ඔවුහු සන්ත්‍රාස ව ගොස් සිටියෝ ය.

එක් වර කඩා නො පැන්න ද, ඔවුහු, "මරනවා! මරනවා!" යනුවෙන් මොර ගැසුවෝ ය. එහෙත් ලේ පිපාසිත උමතුවකින් එක්වර ම කඩා පැන සතුරා පොඩි පට්ටම් කර දැමීම සඳහා අවශ්‍ය ක්‍රෝධවේගය වර්ධනය කැර ගනිමින් ඔවුහු සෙමින් සෙමින් ඉදිරියට ආ හ. මහා වානරයන් ගේ මෙවැනි ප්‍රහාරයකට එරෙහි ව නැගී සිටිය හැකි කිසිදු සත්ත්වයකු මිහිපිට නම් සිටියේ නැත.

මෙ විට ම, කුඩා පැටවකු පිටෙහි එල්ලා ගෙන සිටි ලොමින් ගහන යෝධ වානර මවක ගේ දෙ තොලින්, "නුමා!" යි යටිගිරියෙන් කෑ ගෑමක් පිට විය. කෑ ගසමින් ම ආපසු හැරුණු ඈ, කිට්ටුව පිහිටි ගසක අතු පතරෙහි රැකවරණය පතා දිවුවා ය.

එ කෙණෙහි ම, බිම ඉතිරි වී සිටි සෙසු වානරියෝ සහ පැටවු ද ගස් මතට පලා ගියෝ ය. තමන්ට දක්නට ලැබුණ දෙයින්, ඔවුන් තුළ ශේෂ ව පැවැති සුළු වූ සන්සුන් ගතිය ද ක්ෂය විය. ඔවුන් දෙසට එමින් සිටියේ, ක්‍රෝධයෙන් ගිනි ගෙන දැවුණු කසා වන් - පලා වන් වටකුරු දෑසකින් යුත් ප්‍රබල ස්වර්ණමය සිංහයෙකි. කුඩා වඳුරෙක්, ඔවුන්ට ආක්‍රෝෂ පරිභව කැරැමින් ඔහු ගේ පිටෙහි එල්ලී උන්නේ ය. මේ දර්ශනය තෝ - යත් ගේ ගෝත්‍රයේ වානරයන්ට ඔරොත්තු නො දෙන්නක් විණි. ඔවුන් අතරින් මුලින් ම එඩි බිඳුණේ, වානර රජු ගේ ය. ස්වකීය ආත්මාභිමානය බේරා ගැනීමට දරුණු ගෙරැවිල්ලක් පිට කැර ගෙන ඔහු අසල ම වූ ගස වෙතට පැන ගත්තේ ය. ඒ සමඟ ම අනෙක් අය ද විසිරී පැන ගියේ, කෝපග්‍රස්ත සිංහයාට මුහුණ දීමට සුදු යෝධයා ඉතිරි කැරැමිනි.

දැවෙන දෑස්වලින් යුතු ව වන මෘගයන් ගේ රජතුමා ඉදිරියට ආවේ ය. ඔහු ගේ හිස පහත් වී කෙළින් විය; වලිගය දිග් ඇදී එහි අගිස්ස එහාටත් මෙහාටත් වැනෙන්නට විය. යාර තුන හතරකට වඩා ඈතකට නො ඇසෙන තරමේ පහත් හඬකින් මිනිසා කතා කෙළේ එක් වචනයක් පමණි. එ කෙණෙහි ම සිංහයා ගේ හිස එසැවිණි; ඇස්වල වූ රුදුරු බැල්ම වියැකිණි. ඒ මොහොතේ දී ම

හඳුනා ගැනීමෙහි හා ප්‍රීති උද්දාමයෙහි කෑ ගෑමක් පිට කළ කුඩා වඳුරා, නුමා ගේ පිට උඩින් බිමට පැන, ශූර පිනුම් තුනකින් මිනිසා ගේ දසරුව මත්තට ගොඩ වූයේ, සිය පුංචි දෑත් තඹ පාට ගෙල වටා දමා ගත්තේ ය.

"පුංචි නිකිමා!" යි ටාර්සන් කෙඳිරී ය. තුරු මෘගයා ගේ මුදු මොළොක් කම්මුල ඔහු ගේ කම්මුලට තද විය.

සිංහයා ප්‍රතාපවත් ලීලාවෙන් ඉදිරියට ඇවිද ගෙන ආවේ ය. මනුෂ්‍යයා ගේ නිරුවත් දෙපා ඉව කළ ඔහු, සිය හිස ඔහු ගේ සිරුරෙහි අතුල්ලා, අනතුරු ව ඔහු ගේ පා මුල වැතිර ගත්තේ ය.

"ජද් - බල් - ජා!" යි වානර - මිනිසා ඔහු පිළිගත්තේ ය.

තෝ - යත් ගේ ගෝත්‍රයේ මහා වානරයෝ ගස් උඩට වී, ආරක්ෂාකාරී ව, මේ සියල්ල බලා සිටියෝ ය. ඔවුන් ගේ බියත්, කෝපයත් මේ වෙද්දී තරමක් තුනී වී ගොස් තිබිණි.

"ඒ ඉන්නේ ටාර්සන්," යි සූ - තෝ කීවේ ය.

"ඔව් - ඒ ඉන්නේ ටාර්සන්," යැයි ගා - යත් පුනරුච්චාරණය කෙළේ ය.

තෝ - යත් නො සතුට පළ කරන ගෙරැවිල්ලක් පිට කෙළේ ය. ඔහු ටාර්සන් නොරිස්සුව නමුත් ඔහුට බිය වූයේ ය. මහා ටාර්මංගානියා ගේ බලවන්තකම පිළිබඳ ව දක්නට ලැබුණු මේ අලුත් සාක්ෂ්‍යවලින් පසු ව ඔහු ඔහුට තවත් බිය වූයේ ය.

ටාර්සන් ටික වේලාවක් කුඩා නිකිමා ගේ අතොරක් නැති කව පවයට සවන් දී ගෙන සිටියේ ය. අද්භූත ටාර්මංගානියන් හා කළු සෙබළුන් විශාල පිරිසක් වනයෙහි අධිපතියා ගේ රාජධානිය ආක්‍රමණය කැර ඇති බව ඔහුට මෙහි දී දැන ගැන්මට ලැබිණි.

මහා වානරයෝ තමන් නැඟ සිටි තැන්වලින් බැසීමේ ආශාවෙන් නො ඉවසිලිමත් ව දඟලන්නට වූ හ. එහෙත් ඔවුහු සිංහයාට බිය වූවෝ ය. ඔවුන් ගේ දැවැන්ත පුරුෂ වානරයන්ට සිය බර නිසා ඇතැම් පහත් වානර ජාතීන්ට මෙන් උස් තුරු මුදුන්වල එල්ලී ගමන් කැරැමට පුළුවන් කමක් නො වූ හෙයින්, නුමා එ තැනින් ඉවත් ව යන තුරු, ඔවුන්ට එහි සිරවී සිටීමට සිදු විය.

"පලයං යන්න!" යි තෝ - යත් හෙවත් වානර රජු කෑ ගෑ ය. "මංගානිලාට සාමයෙන් ඉන්න දීලා පලයං යන්න!"

"අපි යනවා," යැයි වානර - මිනිසා පිළිතුරු දෙමින් කීවේ ය. "නමුත් උඹලා ටාර්සන්ට වත් ස්වර්ණමය සිංහයාට වත් බයවෙන්න වුවමනා නෑ. අපි උඹලා ගේ මිත්‍රයෝ. උඹලාට කවදා වත් හිංසාවක් කරන්න එපා කියල මම ජද් - බල් - ජාට කියලා යි තියෙන්නේ. උඹලා දැන් බිමට බැස්සාට කමක් නෑ."

"ඔහුට ඒක අමතක වෙන්න පුළුවං," යි තෝ - යත් පැවසී ය. "ඔහු පිටත් වෙලා යනකම් අපි ගස් උඩට වෙලා ම ඉන්නම්."

"උඹ ඉන්නේ බයේ," යි ටාර්සන් කීවේ අවඥා සහිත ස්වරයෙනි. "සූ - තෝ යි ගා - යතු යි නම් බය නෑ."

"සූ - තෝ කිසි ම දේකට බය නෑ," යි යෝධ වානර පුරුෂයා පුරසාරම් දෙඩී ය.

තමා රක්ෂාවරණය ලබමින් සිටි ගසින් වචනයකුදු නො දොඩා බැස ගත් ගා-යත්, කැලැඹිලි සහිත ගතියකින් නො වේ නම්, පැකිළීමකින් ටාර්සන් සහ ජද් - බල් - ජා හෙවත් ස්වර්ණමය සිංහයා ඉදිරියට අඩිය තබන්නට වී ය. ලොමින් ගහන පුරුෂ වානරයා ගේ සෑම පියවරක් ම අවධානයෙන් බලා ගෙන, ටාර්සන් ගේ දෙපා මුල වැතිරී උන් කසාවන් ඇස් ඇති නාශකයා විසින් ඔහු පහර දෙනු ලැබ පොඩි පට්ටම් කැරෙනු ඇතැ යි ඔහු ගේ සගයෝ උනන්දුවෙන් බලා ගෙන සිටියෝ ය. වනයෙහි අධිපතියා ද දැවැන්ත නුමා දෙස බලා ගෙන සිටියේ ය. කුමක් නිසා ද යත්, තම ස්වාමියාට කීකරු වීමට කො තරම් පුරුදු පුහුණු වී සිටිය ද, සිංහයකු යනු සිංහයකු ම බව, ඔහු තරම් හොඳින් දැන සිටි වෙනත් කිසිවකු නො සිටි බැවිනි. ජද් - බල් - ජා පුල්ලි වැටුණු පුංචි ලොම් ගුළියක් ව සිටි කාලයේ පටන් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සෙහි පැවති ඔවුන් ගේ මිතුරුදමෙහි කිසි දාක සිය පක්ෂපාතිත්වය ගැන සැක උපදවන කිසිවක් මාංස භක්ෂකයා විසින් කැර තිබුණේ නැත. එහෙත් මෘගයා ගේ ස්වභාවයෙන් උරුම වූ ඇතැම් දරුණු ගති යටපත් කිරීම, ඔවුන් දෙ දෙනාට ම එක සේ අපහසු වූත් අන්තරායදායක වූත් ව්‍යායාමයක් බව ටාර්සන්ට පිළිගැනීමට සිදු වූ අවස්ථා ද නො තිබුණා නො වේ.

ගා - යත් කිට්ටුවට ආවේ ය. ඒ අතරේ දී නිකිමා කෙළේ, සිය ස්වාමියා ගේ දසරුවෙහි රැකවරණය යටතෙහි වානරයාට කච පච

ගාමින් බැණීම ය. අලස ලීලාවෙන් ඇසි පිය ගසමින් හුන් සිංහයා අවසානයේ දී අහක බලා ගති. අන්තරාය - එහි අන්තරායක් වී නම් - පහ වී ගියේ ය.

ටාර්සන් ඉදිරියට ගොස් වානරයා ගේ උරහිසට මිත්‍රශීලී හස්තයක් තබා, "මේ ඉන්නේ ගා - යත්," යි කීවේ ජද් - බල් - ජා අමතමිනි. "ඔහු ටාර්සන් ගේ මිත්‍රයෙක්; ඔහුට හිංසාවක් කරන්න එපා."

මෙහි දී ඔහු කතා කෙළේ මනුෂ්‍ය භාෂාවකින් නො වේ. ඇතැම් විට, ඔහු එ සේ සන්නිවේදනයේ යෙදීමට භාවිතා කළ මාධ්‍යයට භාෂාවක් යැයි කීම නිවැරැදි නො වන්නට ද පිළිවන. එහෙත් සිංහයාට ද මහා වානරයන්ට ද පුංචි මනුට ද ඔහු බිණූ දෑ තේරුම් ගියේ ය.

"මංගානිට කියන්න පුංචි නිකිමාත් ටාර්සන් ගේ යාළුවෙක් ය කියලා," යි ශාඛා මෘගයා කෑ ගෑයේ ය. "පුංචි නිකිමාට ඔහු ගෙන් කරදරයක් වෙන්න බෑ."

"ඒක නිකිමා කියපු හැටියට සිද්ධ වෙන්න ඕනෑ," යි ටාර්සන් ගා-යත්ට අවධාරණය කෙළේ ය.

"ටාර්සන් ගේ මිත්‍රයෝ ගා-යත් ගේත් මිත්‍රයෝ," යනු මහා වානරයා ගේ පිළිතුර විය.

"බොහොම හොඳයි," ටාර්සන් පැවසී ය. "මම දැන් යනවා. අපි කියපු දේවල් තෝ-යත්ට යි අනෙක් අයට යි කියන්න. ඒ වගේ ම, ටාර්සන්ට අයිති මේ අඩවියට ආගන්තුක මිනිස්සු වගයක් ඇවිදින් ඉන්න බවත් ඔවුන්ට දැනුම් දෙන්න. ඔවුන් ඒ අය ගැන සෝදිසියෙන් ඉන්න ඕනෑ. නමුත් ඔවුන් ඒ මිනිස්සුන්ට නො පෙනී ඉන්න පරිස්සම් වෙන්න ඕනෑ. මොකද - එවුන් බොහොම නරක මිනිස්සු. මහා සද්දෙකුත් එක්ක දුම යි, ගින්දර යි නිකුත් කරලා මරණෙ ගෙනත් දෙන හෙණ දඬු උන් ළඟ තියෙනවා. ඒ මිනිස්සු තමං ගේ රාජධානියට පය ගැහුවේ මොන හේතුවකට ද කියලා හොයා බලන්න ටාර්සන් දැන් යනවා."

නඩය ඔපාරය බලා පිටත් ව ගිය වේලේ පටන් සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ජෆාර් මඟ ඇරියා ය. ව්‍යාජ හිස රුදාවක් ආරූඪ කැර ගත් ඇය, සිය කුඩාරමින් එළියට ආවේ නැති තරම් ය. අනෙක් අතට,

ඇය ගේ පුද්ගලික කුටීරය ආක්‍රමණය කිරීමට හින්දු ජාතිකයා උත්සාහ දැරුවේ ද නැත. පළමු දවස මෙ පරිද්දෙන් ගත විය. දෙ වැනි දවසේ හිමිදිරියේ, ජෆාර්, කඳවුර ආරක්ෂා කිරීමේ හා කඳවුරට දඩමස් සැපයීමේ රාජකාරි සඳහා නතර කර යනු ලැබ සිටි ඇස්කාරී කාණ්ඩයේ ප්‍රධානයා තමා වෙත කැඳවූයේ ය.

"අද දඩයමට හොඳ දවසක්," යැයි රගුණාත් ජෆාර් කීවේ ය. "ඒ ගැන හොඳ පෙර ලකුණු පෙනෙන්ට තියෙනවා. ඒ නිසා - උඹේ මිනිස්සුන් වත් ඇරං කැලේට යමං. පෑළදිගින් ඉර බැහැලා යනකම් ආපහු එන්න එපා. මේ වැඩේ උඹ හරියට කරොත්, උඹලා මරා ගන්න සත්තුන් ගේ මස් ඇරුණා ම, උඹට තවත් පාක්කුඩම් ලැබේ වි. උඹට තේරුණා ද?"

"එහෙම යි - බවානා," යනුවෙන් කළුවා උත්තර දිණි.

"ගෑනු ළමිස්සි ගෙ වැඩකාර කොලුවාත් උඹලාත් එක්ක කැටුව පලයං. ඌව මෙතෙන්ට වුවමනා නෑ. මගේ කොලුවා අපට කෑම උයලා දෙයි."

"උන්දෑ මෙතන ම හිටියාවෙ," යි නීග්‍රෝවා යෝජනා කෙළේ ය.

"උඹලා ගොඩ දෙනෙක් ඉන්නවා - උන්දෑ තනි හාදයෙක් විතර යි. නමුත් උඹලා උන්දෑව කැටුව යන බව ගෑනු ළමිස්සිට හෙම දැන ගන්ට තියන්න එපා."

"මොනවා ද එතකොට ඔය ලැබෙනවා ය කියපු පාක්කුඩම්?" යැයි ප්‍රධානයා විමසුවේ ය.

"රෙදි කෑල්ලකු යි මූනිස්සමු යි."

"ඔබ ඇවිද ගෙන යද්දී ඉණේ එල්ලං යන වක් වෙච්ච කඩුවත් එක්ක."

"නෑ," යි ජෆාර් විරුද්ධ විය.

"මේක දඩයමට හොඳ දවසක් නෙමෙයි," කළුවා කීවේ ඉවතට හැරෙමිනි.

"රෙදි කෑලි දෙක යි, මූනිස්සම් හතර යි," ජෆාර් යෝජනා කෙළේ ය.

"වක් වෙච්ච කඩුවත් එක්ක."

සෑහෙන හෙට්ටු කිරීමකින් අනතුරු ව, මිනිස්සු දෙ දෙනා එකඟතාවකට පැමිණිය හ.

ප්‍රධානයා සිය ඇස්කාරින් කැඳවා, දුඹුරු බවානා ඔවුන්ට දඩයමේ යෑමට නියෝග කළ බව පවසා, ඔවුන්ට ඊට සූදානම් වන ලෙස නියෝග කෙළේ ය. එහෙත් ඉන්දියානුවා තමාට පොරොන්දු වූ ත්‍යාග ගැන ඔහු වචනයකුදු පිට කෙළේ නැත. ඔවුන් සූදානම් වූ පසු ව, සුදු ස්ත්‍රිය ගේ අතවැසියා අඬගසා ගෙන ඒමට හෙතෙම මිනිසකු පිටත් කැර හැරියේ ය.

"උඹ අපත් එක්ක දඩයමේ යන්ට එන්න ඕනෑ," යි ඔහු අතවැසි කොලුවාට පැවසුවේ ය.

"කවුද එහෙම කිව්වේ?" යි වමාලා ඇසී ය.

"දුඹුරු බවානා," යි කේහියා හෙවත් ප්‍රධානයා පිළිතුරු දිණි.

වමාලා සිනාසිණි. "මම පිළිපදින්නේ මගේ ස්වාමිදුව ගේ නියෝග - දුඹුරු බවානා ගේ නෙමෙයි."

කේහියා ඉදිරියට පැන සිය ගොරෝසු අල්ලෙන් ඔහු ගේ මුව හරහා පහරක් දුන්නේ, සිය මිනිසුන් ගෙන් දෙ දෙනකු වමාලා තදින් සිර කර අල්ලා ගනිද්දී ය.

"උඹ පිළිපදින්න ඕනේ කේහියා ගේ නියෝග," යි හේ කීයේ ය. කොලුවා ගේ ගැහෙන සිරුරට හතර වටින් ම හෙලි තුඩු තද විය. "උඹ අපත් එක්ක දඩයමේ යන්න එනවා ද නැද්ද?"

"මම එනවා," යනු වමාලා ගේ පිළිතුර විණි. "කලින් මම කළේ විහිළුවක් නොවැ."

සෙවිරි තම නඩය ඔපාරය දෙසට මෙහෙයවද්දී, වේන් කෝල්ට්, කුමන්ත්‍රණකරුවන් ගේ ප්‍රධාන නඩය හා එක් වීමේ නො ඉවසිල්ලෙන්, ඔවුන් ගේ කඳවුර සොයා යෑමේ ගමනට සිය පිරිස ඉක්මන් කැරැවී ය. සිය කණ්ඩායම කෙරෙහි අනවශ්‍ය අවධානයක් යොමු නො කරවා ගැනීමේ අදහසින් ප්‍රධාන කුමන්ත්‍රණකරුවන් අප්‍රිකාවට ඇතුළු වූයේ, විවිධ ස්ථානවලිනි. මේ සැලසුම අනු ව, බටහිර වෙරළින් අප්‍රිකාවට ගොඩ බට කෝල්ට්, දුම්රිය මාර්ගයෙන් රට ඇතුළට ටික දුරක් ගමන් කොට, එහි සිට දීර්ඝ වූත් වෙහෙසකර වූත් ප්‍රයාණයක යෙදුණේ ය. ඉතින් සිය ගමනාන්තය පෙනෙන

මානයට වාගේ පැමිණ සිටි මේ වේලෙහි, ඔහුට වුවමනා වූයේ, ඉක්මනින් ඒ ප්‍රයාණයේ නිමක් දැකීමට ය. අනෙක් අතට, මෙම අන්තරායකාරී ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ සෙසු නියමුවන් දැක ගැනීමේ කුතුහලයක් ද ඔහුට විය. ඒ පිරිස අතරින් ඔහුට මුණ ගැසී තිබුණේ පීටර් සෙවිරි පමණි.

ප්‍රබල වූ ද යුදවාදී වූ ද ස්වදේශික ගෝත්‍ර මාර්ගයෙන් මහාද්වීපයේ අස්ථාවරත්වයක් ඇති කොට ඊසානදිග අප්‍රිකාවේ විශාල කොටසක පාලන බලය අල්ලා ගැනීමත්, යුරෝපයේ සාමය සිඳ බිඳ දැමීමත් අරමුණු කැර ගත්තා වූ ව්‍යාපාරයකට සම්බන්ධ වීමෙන් තමාට මුහුණ පෑමට සිදු වනු ඇති මහා දරුණු අන්තරායන් හා අවදානම් ගැන තරුණ අමෙරිකානුවාට අවබෝධයක් නො තිබුණා නො වේ. විශේෂයෙන් ම ඔවුන්ට තම කටයුතුවලින් වැඩි හරියක් කිරීමට සිද්ධ වූයේ, බ්‍රිතාන්‍යයට අයත් ප්‍රදේශවල ය. එහි බ්‍රිතාන්‍ය බලය සුළුවෙන් තැකිය හැකි තත්ත්වයක නො තිබිණි. එහෙත් කෙ තරම් නො මඟ ගියකු වුව ද, උද්‍යෝගිමත් තරුණයකු වූ ඔහු, මේ කරුණුවලින් තම හිස කරදර කැර ගත්තේ නැත. ඒ වෙනුවට ඔහු සිටියේ ක්‍රියාත්මක වීමට මහත් උනන්දුවකින් හා නො ඉවසිල්ලකිනි.

වෙරළබඩ සිට යෙදුණු ගමනෙහි වෙහෙසකාරී ස්වභාවය විනෝදාත්මක නොහොත් ප්‍රමාණවත් මිත්‍ර සමාගමය හේතුවෙන් මඟ හැරුණේ ය. කුමක් නිසා ද යත්, පිලිපීනය නිදහස් කැර ගැනීම සහ කිසියම් නොපැහැදිලි මාර්ගයකින් ලැබෙන ධනස්කන්ධයකින් අගනා ඇඳුම් පැළඳුම් හා සුඛෝපභෝගී යාන වාහන මිල දී ගැනීම යන මෝඩ සිතුවිලිවලින් ටෝනි ගේ බොළඳ චිත්ත ස්වභාවය ඉහළට ගත නො හැකි වූ හෙයිනි. එ සේ වුව ද, කෝල්ට්, ටෝනි ගේ මේ ලඝු මානසික ස්වභාවය ගැන අහිතක් නො සිතුවේ, තරුණයා කෙරෙහි අවංක ලැදියාවක් දැක්වූයේ ය; ඔහු ගේ කියුම්වලින් විනෝදයක් ලැබුවේ ය.

විඩාවින් ගාට ගාටා ඉදිරියට ඇදුණු කෝල්ට්ට, දැන් වනයෙහි දසුන් හා හඬවල් සෑහෙන දුරකට හුරු පුරුදු ය; මේ කාලය වෙද්දී ඒවා යම් පමණකට ඔහු ගේ මිත්‍රයන් බවට පත් වී තිබුණේ යැයි කිව ද වැරැදි නො වේ. සැබැවින් ම ඔහු වනයේ ශබ්ද ගැන විශේෂ උනන්දුවක් පවා දැක්වී ය. එ සේ වුව ද, ඔහු ගේ පිටු පසින් ගස්

අතරින් අතොරක් නැති ව ඇසුණු කුඩා වඳුරකු ගේ කච පචය ඔහු ගේ නුපුහුණු සවන්වලට හසු වී ද යන්න නම් සැක සහිත ය. එ සේ ම, ඒ කච පච හඬ ඇසුණ ද, ඒ විශේෂ වඳුරා ගමන් කෙළේ, ඔහු පිටු පසින් තුරු පතර අතරෙහි යටි මළුවෙන් නිහඬ ව ගමනෙහි යෙදුණු වනාන්තරයේ තඹවන් ඇපලෝ කෙනකු ගේ දසරුව මත නැඟී යැයි දැන ගන්නට නො ලැබිණි නම්, ඔහු ඒ පිළිබඳ ව උනන්දුවක් නො දක්වනු ඇත.

අහම්බයකින් තමාට දක්නට ලැබුණු මේ සුදු මිනිසා ගමන් කැරමින් සිටින්නේ, ඇතැම් විට, තමා සොයමින් යන අමුත්තන් පිරිස ගේ ප්‍රධාන කඳවුර කරා විය හැකි යැයි ටාර්සන් අනුමාන කෙළේ ය. ඉතින් ඔහු මහ වනයේ ම්ලේච්ඡ දඩයක්කාරයා ගේ නො පසුබට කමින් හා ඉවසීමෙන් යුතු ව වේන් කෝල්ට් පසු පසින් ගමන් කෙළේ ය. මේ අතරේ දී ඔහු ගේ දසරුව මත නැඟී ආ කුඩා නිකිමා, අර ටාර්මංගානියා වත් ඔහු ගේ මුළු පිරිස වත් වහා විනාශ කැර නොදැමීම ගැන සිය ස්වාමියාට දොස් පැවරුවේ ය. කුඩා නිකිමා වූ කලී, ලේ පිපාසිත ප්‍රාණියකු වූ බැවිනි.

කෝල්ට් නො ඉවසිල්ලෙන් තම පිරිසෙහි ගමන් වේගය ඉක්මන් කරවන අතරේ ටාර්සන් සහ දොස් පරොස් නඟන නිකිමා ඔවුන් පසු පස ඇදී එද්දී, රගුණාත් ජෆාර් සෝරා ද්‍රිනොෆ් ගේ කුඩාරම වෙත කිට්ටු කෙළේ ය. ඇය කියවමින් හුන් පොත හරහා සෙවණැල්ලක් ඇති කැරවමින් ඔහු දොරටුව අවහිර කැර ගෙන සිට ගනිත් ම, තරුණ ස්ත්‍රිය වැතිර ගෙන උන් ඇඳෙන් ඉස්සී බැලුවා ය.

හින්දුවා සිය අප්‍රසන්න චාටුකාර මඳහස නංවා, "මං මේ ආවේ ඔබේ ඉසේ කැක්කුම දැන් හොඳ වෙලා ද බලන්න," යැයි කීවේ ය.

"ආවාට ස්තුති යි," තරුණ ස්ත්‍රිය කීවේ නුරුස්නා ස්වරයෙනි. "තව ම ඉසේ ඇම්ම අඩුවක් නෑ. ඒත් මට බාධාවක් නැති ව විවේක ගන්න ලැබුණොත් ඒක ඉක්මනින් හොඳ වේ වි."

ඇය කී දෑ ගණනකට නො ගත් ජෆාර්, කුඩාරමට ඇතුළු වී කඳවුරු පුටුවක වාඩි විය.

"අනෙක් කට්ටිය ගියාට පස්සේ මට පාළුවක් දැනෙනවා," යි හෙතෙම කීවේ ය. "ඔබටත් එහෙම නැද්ද?"

"නෑ. මම කැමැති යි තනියෙම විවේකයෙන් ඉන්න."

"ඔබේ හිසේ ඇම්ම ගහෙන් ගෙඩි එන්නා වගේ නේ ද හැදුණේ?" ජෆාර් ඇසී ය. "ටික වේලාවකට කලින් ඔබ හොඳ සනීපෙන් ප්‍රාණවත් ගතියෙන් හිටියා නෙ."

තරුණිය කිසි උත්තරයක් දුන්නේ නැත. ඇය කල්පනා කැරමින් සිටියේ, තම අතවැසි කොලුවා වූ වමාලාට කුමක් වී ඇද්ද යන්න යි; කිසිවකුට තම කුඩාරමට ඒමට නො දෙන මෙන් දුන් පැහැදිලි නියෝගය ඔහු විසින් කඩකරන ලද්දේ මන්ද යන්න යි.

ඇතැම් විට රගුණාත් ජෆාර් ඇය ගේ සිතිවිලි කියැවූවා විය හැකි ය. බොහෝ දෙනා පිළිගැනීමට මැළි වුවත්, පෙරදිග ඉන්දියානුවන් සතු බොහෝ ගුප්ත හැකියාවන් ඇත. කෙ සේ හෝ වේවා, ඔහු ගේ මීළඟ වචනවලින් හැඟවුණේ, සැබැවින් ම එ වැනි ගුප්ත හැකියාවන් තිබීමට හැකි බව ය.

"වමාලා ඇස්කාරිලාත් එක්ක දඩයමේ ගියා."

"මම ඔහුට එහෙම යන්න අවසර දුන්නේ නෑ නෙ," යි සෝරා පැවසුවා ය.

"පොඩිත්තකට මම එහෙම කළා," යැයි ජෆාර් කී ය.

"එහෙම දෙයක් කරන්න ඔහෙට කිසි ම අයිතියක් නෑ," යි තරුණ ස්ත්‍රිය කෝපයෙන් කීවේ, සිය ඇඳ විට්ටමෙහි කෙළින් වී වාඩි වෙමිනි. "ඔහේ දුර දිග ගියා හොඳට ම වැඩි යි - ජෆාර් සහෝදරයා."

ඇය සන්සුන් කැරවන ස්වරයකින් කතා කළ හින්දු ජාතිකයා, "ටිකක් ඉන්නකො - ළමයෝ," යි තෙපලේ ය. "අපි රණ්ඩු කර ගන්න ඕනෑ නෑ. මම ඔබට ආදරේ කරන බව ඔබ හොඳට ම දන්නවා. මහ පිරිසක් මැද්දේ ඉන්නකොට ආදරේ කරන්න ඉස්පාසුවක් ලැබෙන එකක් යැ. සමහර විට, මම අනෙක් කට්ටිය පිටත් කරවලා යැවීමෙන් කළේ අයුතු දුර දිග යෑමක් වෙන්න පුළුවං. නමුත් මම එහෙම කෙරුවේ, කාගේ වත් බාධාවක් නැති ව, මගෙ ආදරේ ප්‍රකාශ කරන්න අවස්ථාවක් සලසා ගන්න යි. අනෙක, ඔබ දන්නවත් ඇති නෙ යුද්ධයේ දී යි ප්‍රේමයේ දී යි ඕන ම දෙයක් සාධාරණ බව."

"එහෙනම් - අපි මේක යුද්ධයක් හැටියට හිතා ගනිමු," යනු තරුණිය ගෙන් ලැබුණු ප්‍රතිචාරය විණි. "ඔහේ ගේ පැත්තෙන් වත් මගෙ පැත්තෙන් වත් මෙතන කිසි ම ආදරයක් නැති බව බොහොම පැහැදිලි යි. ඔහේ ගේ ඔය හැඟීම් හඳුන්වන්න වෙන ම වචනයක් තියෙනවා - ජෆාර් සහෝදරයා. ඒ නිසා මට ඇති වෙන්නෙ ඔහේ ගැන පිළිකුලක් විතරයි. ඔහේ මේ ලෝකෙ ඉතුරු වුණ අන්තිම පිරිමියා වුණත් මම ඔහෙට කැමති වෙන්නේ නෑ. මම ඔහේට පොරොන්දු වෙනවා - සෙවිරි ආයේ ආවම ඔහේට සෑහෙන ප්‍රශ්න ගාණකට උත්තර බඳින්න සිද්ධ වෙයි කියලා."

"සෙවිරි ආපහු එන්න හුඟ දවසකට කලින් මට ආදරේ කරන්න මම ඔබට උගන්නලා තියෙයි," ඉන්දියානුවා අනුරාගයෙන් මත් ව කීවේ ය.

ඔහු නැඟිට ඉදිරියට ආවේ ය. තරුණිය වහා දෙ පයින් නැඟුණේ, ආරක්ෂාව පිණිස ආයුධයක් ගැන සෝදිසි කැරමිනි. ඇය ගේ රිවෝල්වරය හා පතොරම් පටිය තිබුණේ, කලින් ජෆාර් වාඩි වී සිටි පුටුවට ඉහළිනි. ඇය ගේ රයිෆලය වූයේ කුඩාරමේ එහා පැත්තේ ය.

"ඔබ අතේ කිසි ආයුධයක් නෑ," යි ඉන්දියානුවා පැවසී ය. "කුඩාරම ඇතුළට එද්දී ම යි මම ඒ වග දැක්කේ. උදවු ඉල්ලලා කෑ ගැහුවා කියලාත් පලක් නෑ. ඔබ යි මම යි මගේ අතවැසි කොලුවා යි හැරෙන්න වෙන කවුරු වත් කඳවුරේ නෑ. මං කතා කරොත් මිස මෙහෙ දුව ගෙන එන එක තමුං ගේ ජීවිතේට සුබ නැති බව උන්දැ දන්නවා."

"උඹ මහ මුර්ගයෙක්," යි තරුණ ස්ත්‍රිය කෑ ගැසී ය.

"ඇයි ඔච්චර අසාධාරණ වෙන්නේ, සෝරා?" යනුවෙන් ජෆාර් විචාළේ ය. "මට කාරුණික වුණා ය කියලා ඔබට අයහපතක් සිද්ධ වෙනවා යැ. ඒකෙන් ඔබට ම නොවැ සුවයක් අත් වෙන්නේ. සෙවිරි මේ ගැන මුකුත් දැන ගන්න ඕනෑ නෑ. අපි ආයෙත් ශිෂ්ට ලෝකෙට ගියා ම, ඔබට මාත් එක්ක ඉන්න බෑ කියලා හිතුණොත්, මම ඔබව බලෙන් රඳවා ගන්නේ නෑ. නමුත් මට විස්වාස යි මට ආදරේ කරන්න ඔබට උගන්වන්න මට පුළුවන් වේවි ය කියලා. ඊට පස්සේ - අපි දෙන්නට සතුටිං ඉන්න ඇහැකි වෙයි."

"බැහැපං එළියට!" යි තරුණ ස්ත්‍රිය නියෝග කළා ය. ඇගේ ස්වරයෙහි බියක් හෝ හිස්ටීරියා ගතියක් නො වී ය. එය ඉතා සන්සුන් වූ ද, ඍජු වූ ද, මනා ව පාලනය කැර ගත්තා වූ ද ස්වරයක් වී ය.

රාගයෙන් මුළුමනින් ම අන්ධ නො වූ මිනිසකුට නම්, එයින් වැඩි දෙයක් තේරුම් ගැනීමට තිබිණි - මරණය දක්වා ම සටන් කිරීමට ඇති කර ගත් දැඩි අධිෂ්ඨානයක් එහි ගැබ් ව තිබුණු බව තේරුම් ගැනීමට තිබිණි. එහෙත් රගුණාත් ජෆාර්ට පෙනුණේ තම ලාලසාවට බඳුන් වූ ස්ත්‍රිය පමණි. වහා ඉදිරියට පිනූ හෙතෙම, ඇය අල්ලා ගත්තේ ය.

සෝරා ද්‍රිනෝෆ් තුරුණු වියෙහි පසු වූ ශක්තිමත් සුනම්‍ය එකියක් වූවා ය. එ සේ වුව ද, තරබාරු ඉන්දියානුවා ගේ තෙල් තට්ටුවලට යටින් වූ මහා කාය ශක්තියට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාවක් ඇයට තිබුණේ නැත. දඟලා ඔහු ගෙන් මිදී කූඩාරමින් පිටතට දිවීමට ඈ උත්සාහ කළා ය. එහෙත් ඔහු ඇය අල්ලා ගෙන යළි කූඩාරම තුළට ඇද ගත්තේ ය. මෙහි දී ඔහු වෙත හැරුණු ඇය, ඔහු ගේ මුහුණ හරහා අතුල් පහරවල් දිගට හරහට එල්ල කැරන්නට වූයේ වියරු වැටුණු එකියක පරිද්දෙනි. එහෙත් ඔහු ඇය තවත් තදින් බදා ගෙන, ඇය ඇඳ කරා ඔසවා ගෙන ගියේ ය.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

3

මිනී වළෙන් පිටතට

අමෙරිකානුවාට මඳක් ඉදිරියෙන් ගමන් කැරමින් සිටියා වූ, ව්‍රේන් කෝල්ට් ගේ මාර්ගෝපදේශකයා හිටි හැටියේ ම නතර වී, පුළුල් සිනාවක් මුවෙහි රඳවා ගෙන ආපසු හැරී බැලුවේ ය. ඉක්බිති ව ඉදිරියට අත දිගු කළ ඔහු, "අන්න තියෙනවා කඳවුර - බවානා!" යි රාවයක් නැඟුවේ ජයග්‍රාහී ලීලාවෙනි.

"ඇති යාන්තම්!" යැයි කෝල්ට් කීවේ සැනසුම් සුසුමක් හෙළමිනි.

"ඒක පාළුවට ගිහිල්ලා වගෙයි," මාර්ගෝපදේශකයා පැවසුවේ ය.

"බැලූ බැල්මට පෙනෙන්නේ නම් එහෙමයි නේ ද?" කෝල්ට් ඔහු හා එකඟ විය. "අපි පොඩ්ඩක් වටේ පිටේ ඇවිදලා බලමු."

සිය පිරිසත් සමඟ ඔහු කූඩාරම් අතරට වැදිණි. ඔහු ගේ වෙහෙසින් මිරිකී සිටි පෝටරයන් සිය බඩු පොදි බිමින් දැමූ අතර ඇස්කාරියෝ සිය අත් පා දිගු කැර ගෙන ගස් සෙවණ යට වැතිරුණෝ ය. කෝල්ට් සහ ටෝනි කඳවුර සෝදිසි කිරීමට පටන් ගත් හ. කූඩාරම් අතරින් එකක දක්නට ලැබුණු දරුණු සෙලවීම කෙරේ තරුණ අමෙරිකානුවා ගේ අවධානය යොමු වූයේ, එ කෙණෙහි ම වාගේ ය.

"අරකේ කවුරු හරි කෙනෙක් ඉන්නවා වගෙයි," එහි දොර දෙසට යුහුසුලු ව ඇවිද යමින් හෙතෙම ටෝනි හට පැවසුවේ ය.

එහි ඇතුළු වූ කල තම නෙත ගැටුණු දර්ශනයෙන් ඔහු ගේ දෙ තොලට නැඟුණේ තියුණු කෑ ගැසුමකි. මිනිසෙක් සහ ස්ත්‍රියක්

එහි බිම පෙරළී දඟලමින් සිටියෝ ය. මිනිසා සිටියේ සිය ගොදුරෙහි ගෙල මිරිකමිනි. ඒ අතරේ ස්ත්‍රිය මොළවා ගත් අත්වලින් දුර්වල විලාසයෙන් මිනිසා ගේ මුහුණට පහර දෙමින් සටන් කළා ය.

ජෆාර් තරුණිය මැඩලීමේ සිය අසාර්ථක වෑයමේ කෙ තරම් තදින් ආසක්ත ව සිටියේ ද යත්, බර අතක් තම උරහිස මත වැටී, තදින් ගස්සා තමා පසෙකට ඇද දමනු ලැබෙන තුරු ම කෝල්ට් ගේ පැමිණීම ගැන හාංකවිසියකුදු නො දත්තේ ය.

උමතු කෝපාවේශයකින් පසුවුණු හෙතෙම, වහා කෙළින් වී අමෙරිකානුවාට පහර දුන්නේ ය. එහෙත් සිද්ධ වූයේ, ඔහු ගේ පහර වළකමින්, ඔහු පිටු පසට විසි වී යන පරිදි ඔහු වෙතට මුෂ්ටි ප්‍රහාරයක් එල්ල වීම ය. එයින් පසු නොබා ගිය ඔහු, යළිත් වරක් පහර දීමට කඩා ගෙන පැන්නේ ය. එහෙත් ප්‍රතිඵලයේ වෙනසක් නො වී ය. ඔහු ගේ මුහුණ හරහා තවත් මුෂ්ටි ප්‍රහාරයක් එල්ල විය. මෙ වර පහරින් හේ බිමට ම ඇද ගෙන වැටිණි. ඔහු අමාරුවෙන් වැනි වැනී යළි නැඟිට ගනිත් ම, වේන් කෝල්ට් ඔහු සිර කැර අල්ලා ගෙන, වටයක් කරකවා කුඩාරම් ද්වාරයෙන් පිටතට තල්ලු කැර දැමූයේ, කල් යල් බලා එල්ල කළ පා පහරකින් ඔහු එ තැනින් ඉක්මනින් පිට කැරැවූයේ ය.

"උන්දෑ ආයෙත් එන්න හැදුවොත් - ටෝනි - උන්දැට වෙඩි තියලා දානවා," යි පිලිපීනයාට තදින් නියෝග කළ හෙතෙම, තරුණ ස්ත්‍රියට උපකාර කිරීමට හැරිණි.

ඔහු ඇය අඩ වශයෙන් ඔසවා ගෙන ඇඳ කරා ගොස්, ඇය එහි දිගා කැරවා, ඉක්බිති ව බාල්දියකින් දිය ස්වල්පයක් ගෙන ඇය ගේ නළලත් ගෙලත් අතුත් පෙඟවූයේ ය.

කුඩාරමින් පන්නා දැමුණු රගුණාත් ජෆාර්, ගස් සෙවණෙහි වැතිර ගිමන් හරිමින් උන් පෝටරයන් හා ඇස්කාරියන් දැක්කේ ය. එ සේ ම, ඔහු දැඩි එරැවුමක් මුහුණේ දරා ගෙන රිවෝල්වරයක් අතින් ගෙන සිටි ඇන්ටෝනියෝ මෝරි ද දුටුවේ ය. ඔහු ආපසු හැරී සිය කුඩාරම දෙසට ඇදුණේ, කෝප සහගත හැවිල්ලක් පිට කැරමිනි. ඔහු ගේ මුහුණ, කෝපයෙන් අවපැහැ ගැන්වුණු අතර, හදවතෙහි මිනීමැරුම වී ය.

සෝරා ද්‍රිනෝෆ් අවසානයේ දී දෑස් විවර කැරුවා, තමා වෙතට නැමී සිටි වේන් කෝල්ට් ගේ ආවේග බහුල මුහුණ දුටුවා ය.

කඳවුරට ඉහළින් ගසක අතු පතරෙහි සිට වානරයන් ගේ ටාර්සන් පහත සිද්ධ වන සියල්ලක් ම බලා ගෙන සිටියේ ය. එක ම නියෝගාත්මක කෙඳිරුමකින් නිකිමා ගේ කඹ පඩය නතර කැරී තිබිණි. කෝල්ට් ගේ අවධානයට පාත්‍ර වූ කුඩාරමේ සෙලවිල්ල ටාර්සන් ද දැක තිබුණ අතර, හින්දු ජාතිකයා එයින් පිටතට තල්ලු කැර දැමෙනු ද පිලිපීනයා ඔහුට ආපසු එහි පැමිණීමට නො දෙමින් තර්ජනාත්මක ව ආයුධය සූදානමින් තබා ගෙන සිටි අයුරු ද ඔහු දුටුවේ ය. වානර - මිනිසාට මේ කරුණුවල එ තරම් වැදගත්කමක් නො තිබිණි. මේ මිනිසුන් ගේ රණ්ඩු දබර හා අසමගිකම් ඔහු ගේ කුතුහලය ඇවිස්සීමට කාරණා වූයේ ද නැත. ඔහුට දැන ගැනීමට අවශ්‍ය වූයේ, ඔවුන් මෙහි පැමිණි හේතුව යි. මෙම තොරතුර දැන ගැනීම සඳහා ඔහු සතු ව සැලසුම් ද්වයක් විය. එකක් ඔහුට දැන ගැනීමට අවශ්‍ය දෑ ඔවුන් ගේ ක්‍රියාවලින් ම එළිදරවු වන තුරු ඔවුන් පිළිබඳ නිරන්තර පරීක්ෂාවේ පසුවීම ය. අනෙක නම්, නඩයේ ප්‍රධානයා කවරෙක් දැයි ස්ථිර ව දැන ගෙන, ඉන් පසු ව කඳවුරට ඇතුළු වී, ඒ තැනැත්තා ගෙන් කරුණු විමසීම ය. එහෙත් අවශ්‍ය තරම් තොරතුරු දැන ගන්නා තුරු ඔහුට මේ දෙ වැනි සැලසුම ක්‍රියාවේ යෙදවිය නො හැකි විය. කුඩාරම ඇතුළේ සිද්ධ වූයේ කුමක් දැයි ඔහු නො දත්තේ ය; දැන ගැනීමට වුවමනාවකුදු නො වී ය.

සෝරා ද්‍රිනෝෆ් දෑස් විවර කළායින් අනතුරු ව තත්පර කිහිපයක් යන තුරු, තමා වෙත නැඹුරු වී සිටි මිනිසා ගේ ඇස් දෙස බලා සිටියා ය.

"ඔබ අමෙරිකානුවා වෙන්න ඕනෑ," අවසානයේ දී ඈ කතා කිරීමට සමත් වූවා ය.

"මම වේන් කෝල්ට්," යනුවෙන් එතෙම පිළිතුරු දිණි. "ඔබ මම කවුරු ද කියලා හරියට ම අනුමාන කළ නිසා මම හිතනවා මේක සෙව්රි සහෝදරයා ගේ කඳවුර වෙන්න ඕනෑ ය කියලා."

එ සේ යැයි අඟවමින් හිස සැලූ ඈ, "ඔබ ආවේ හොඳ වෙලාවට - කෝල්ට් සහෝදරයා," යි කීවා ය.

"ඒකට පිං දෙන්න ඕනේ දෙයියංට," යි ඔහු පිළිතුරු වශයෙන් කී ය.

"දෙයියෝ කියලා කෙනෙක් නෑ - සහෝදරයා," යැයි ඕ ඔහුට සිහිපත් කැරවූවා ය.

කෝල්ට් ඇය නිශ්ශබ්ද කැරවමින්, "අපි උරුමයේ හා පුරුද්දේ සත්තු නොවැ," යයි පැහැදිලි කෙළේ ය.

සෝරා ද්‍රිනෝෆ් මඳහස නැඟුවා ය. "ඒක නම් හැබෑව. නමුත් අපේ රාජකාරිය තමයි, අපේ හා පොදු ලෝකයේ යහපත තකා අප තුළ ඇති නරක පුරුදු දුරු කර දැමීම."

ඇය ඇඳෙහි දිගා කැරැවූ මොහොතේ පටන් කෝල්ට් සිටියේ, තරුණිය නිසොල්මනේ අගය කැරැමිනි. සෙවිරි ගේ කඳවුරෙහි සුදු ස්ත්‍රියක සිටින බව ඔහු දැන උන්නේ නැත. දැනගත්ත ද, ඇය මේ තරුණිය වැන්නක වනු ඇතැ යි ඔහු බලාපොරොත්තු නො වනු නිසැක ය. එ සේ නම්, ඔහු ඇය ගැන සිතෙහි මවා ගනු ඇත්තේ, පිරිමින් පිරිසක් ද සමඟ අප්‍රිකාවේ මධ්‍යයට යෑමට නො බිය වූ මධ්‍යම වයසෙහි පසුවන, කලහයට බර, ගොරෝසු ගොරහැඩි, කිලිටි ගැමි ස්ත්‍රියක හැටියට ය. එහෙත් මේ තරුණිය ගේ රැළි නංවන ධම්මිල්ලයෙන් යුතු සුන්දර හිසෙහි සිට මනා හැඩයෙන් යුතු කුඩා පාද දක්වා ම උද්වහනය වූයේ, ගැමි ස්ත්‍රියකට හාත්පසින් ම වෙනස් ස්වභාවයකි. අකලංක පෙනුමින් යුක්ත වූ ඈ, මේ වටපිටාව අනුව ස්ත්‍රියකට හැඳ පැළඳ සිටීමට පුළුවන් කමක් තිබෙති යි නො පෙනුණු පිළිවෙළකින් මනා ව හැඳ පැළඳ සිටියා ය. එ පමණකුදු නො වේ. ඕ තුරුණු වියෙහි පසු වූ රූමත් එකියක් වූවා ය.

"සෙවිරි සහෝදරයා කඳවුරේ නැද්ද?" යි හෙතෙම විචාළේ ය.

"ඔව් - ඔහු පොඩි කටයුත්තකට පිටත් වෙලා ගියා."

"එතකොට - අපි දෙන්නට දෙන්නව අඳුන්වා දෙන්න කවුරු වත් නැද්ද?" යි ඔහු ඇසුවේ මඳහසක් නඟමිනි.

"ආ - මට සමාවෙන්න," යි ඕ කීවා ය. "මම සෝරා ද්‍රිනෝෆ්."

"මෙච්චර ලස්සන කෙනෙක්ව මෙහේ දී දකින්න ලැබේ වි කියලා මම කොහෙත් ම හිතුවේ නෑ," යැයි කෝල්ට් තෙපලේ ය. "මං බලාපොරොත්තුවෙන් හිටියේ, මං වගේ ම වැදගැම්මකට නැති මිනිස්සු රොත්තක් දකින්න යි. එතකොට - කවුද අර මං බාධා කරපු හාදයා?"

"ඒ තමයි, රගුණාත් ජෆාර් - හින්දු මිනිහෙක්."

"උන්දෑත් අපේ නඩයේ කෙනෙක් ද?"

"ඔව්," යි තරුණ ස්ත්‍රිය පිළිවදන් දුන්නී ය. "ඒත් වැඩි කාලෙකට නෙමෙයි - පීටර් සෙවිරි ආපහු ආවට පස්සේ උන්දෑ කම්බස්!"

"ඒ කිවුවේ?"

"ඒ කිවුවේ පීටර් සෙවිරි උන්දැව මරලා දායි."

කෝල්ට් දෙ උර සොලවා, "උන්දැට ලැබෙන්න සුදුසු ඒක තමයි. එක අතකට මට ම ඒ වැඩේ අහවරක් කරල දාන්න තිබුණා," යි ප්‍රකාශ කෙළේ ය.

"එපා," යි තරුණිය කීවා ය. "ඒ වැඩේ පීටර්ට ඉතුරු කරන්න."

"ඔවුන් ඔබව කඳවුරේ තනිකරලා ගියේ ආරක්ෂාවට කාව වත් රඳවන්නේ නැති ව ද?" යි කෝල්ට් වැඩි දුරටත් ඇසුවේ ය.

"නෑ. පීටර් මගෙ වැඩකාර කොලුවාව යි ඇස්කාරිලා දහ දෙනෙක්ව යි නතර කරලා යි ගියේ. නමුත් ජෆාර් මොකක් හරි ක්‍රමයකින් ඒ හැම දෙනා ම කඳවුරින් පිට කරලා."

"දැන් ඔබට බය වෙන්න දෙයක් නෑ," යි ඔහු කී ය. "සෙවිරි සහෝදරයා ආපහු එනකම්, ඒ ගැන මම බලා ගන්නම්. මම දැන් මගේ කුඩාරම් අටවන්න යි යන්නේ. ඔබේ කුඩාරම මුර කරන්න මම මගේ ඇස්කාරිලා දෙන්නෙක් එවන්නම්."

"ඒකට ඔබට බොහොම ස්තුති යි. නමුත් දැන් ඔබ මෙහෙ ඉන්න නිසා, එහෙම කරන්න වුවමනාවක් නැති වෙයි."

"ඒ වුණත් - මම ඔවුන්ව එවන්නම්," යි එතෙම පැවසී ය. "වැඩි පරිස්සම කෝකටත් හොඳයි නෙ."

"ඔබ ඔබේ කුඩාරම් අටවලා අහවර වුණාට පස්සේ, මෙහාට ඇවිදින් මයෙත් එක්ක හවස කෑම ගන්න කැමති ද?" යි ඇසූ ඈ, ඉක්බිති ව "අයියෝ - මට අමතක වුණා. ජෆාර් මගෙ කොල්ලාව කඳවුරින් පිටට යවලා නෙ. දැන් මට කෑම උයා ගන්න කෙනෙක් නෑ," යයි කනගාටු වූවා ය.

"එහෙනම් - ඔබ ඇවිත් මා එක්ක කෑම ගන්න," යි ඔහු යෝජනා කෙළේ ය. "මයෙ කොලුවා හොඳ දක්ෂ කෝකියෙක්."

"මම ඒකට බොහොම සතුටු යි - කෝල්ට් සහෝදරයා," යි ඈ ඊට එකඟ වූවා ය.

අමෙරිකානුවා පිටත් වී යත් ම, සෝරා ද්‍රිනෝෆ් දෙ නෙත් අඩවන් කැරගෙන ඇදෙහි වැතිරුණා ය. මේ මිනිසා ඇය බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියාට වඩා කෙ තරම් වෙනස් වී ද? ඔහු ගේ මුහුණ පිළිබඳ ව සිහි කළ ඇයට - විශේෂයෙන් ඔහු ගේ දෙ නෙත පිළිබඳ ව සිහි කළ ඇයට - ඔහු වැනි මිනිසකුට සිය පියාට හෝ මවුබිමට ද්‍රෝහියකු විය හැකි යැයි විශ්වාස කිරීමට බැරි තරම් විය. එහෙත් මිනිසුන් විවිධ ප්‍රතිපත්ති මත තමන් ගේ ම වර්ගයාට එරෙහි වන බව ඇයට මතක් විය. ඇය ගේ ජනතාව සම්බන්ධයෙන් නම් එහි වෙනසක් ඇත. ඔවුන්ට කිසි දාක අවස්ථාවක් ලැබී නො තිබිණි. ඇගේ ජනතාව හැම විට ම සිටියේ, දුෂ්ට පාලකයකු ගේ අඩියට යට ව ය. ඇය ඇතුළු සෙවිරි ගේ කණ්ඩායමේ පිරිස විශ්වාස කෙළේ, තමන් යෙදී සිටි කාර්යයෙන් තමන්ටත් තම රටටත් යහපතක් වනු ඇති බව ය. පරවැඩ පිණිස ම අවංක චේතනාවෙන් මෙහෙයුණු අය ඔවුන් අතර සිටියෝ ය. ද්‍රෝහිකම සම්බන්ධයෙන් ඔවුනට චෝදනා කිරීම යුක්ති සහගත නො වූයේ ය. එ සේ වතුදු, ඇය ඇතුළත මදය දක්වා ම රුසියානුවක වුවත්, විදේශික බලයක් පැතිරවීම සඳහා ස්වකීය පාලන තන්ත්‍රයන්ට විරුද්ධ ව ආධාර උපකාර කැරන්නා වූ වෙනත් රටවල මිනිසුන් දෙස පිළිකුලකින් තොර ව බැලීමට ඇයට නො හැකි විය.

කෝල්ට් සෝරා ගේ කුඩාරමින් එළියට ඇවිත්, සිය කුඩාරම ඇටවීම සම්බන්ධයෙන් අවශ්‍ය උපදෙස් දීම සඳහා තම මිනිසුන් වැතිර සිටි තැන කරා ඇවිද යද්දී, රගුණාත් ජෆාර් තම කුඩාරම ඇතුළේ සිට ඔහු දෙස බලා ගෙන සිටියේ ය. හින්දුවා ගේ මුහුණ දුෂ්ට එරැවුමකින් අඳුරු වූ අතර දෑස ද්වේෂයෙන් දැවිණි.

ඉහළ සිට බලා උන් ටාර්සන්ට, තරුණ අමෙරිකානුවා තම මිනිසුන්ට උපදෙස් නිකුත් කරන අයුරු පෙනිණ. මේ තරුණ අමුත්තා ගේ ස්වභාවය ටාර්සන් ගේ හිතට ඇල්ලුවේ ය. එය, වෙනත් ඕනෑ ම අමුත්තකු කෙරේ ඔහු තුළ සාමාන්‍යයෙන් ඇති වන කැමැත්තකට වැඩි දෙයක් නො විණි. සියලු ම මිනිසුන් කෙරෙහි - විශේෂයෙන් ම සියලු ම සුදු මිනිසුන් කෙරෙහි - වන මෘගයා තුළ පවතින අවිශ්වාසය හා සැකය වානර මිනිසා ගේ සෑම කුපයකට ම තදින් කා වැදී තිබුණේ ය. ඔහු පහළ බලා ගෙන සිටිද්දී, ඔහු ගේ දෘෂ්‍ය පරාසයෙහි වූ කිසිවක් ඔහුට මඟ හැරී ගියේ නැත. රගුණාත් ජෆාර්

රයිෆලයකුත් ඔසවා ගෙන ස්වකීය කුඩාරමින් එළියට මතු වනු ඔහු දුටුවේ, මෙ සේ බලා සිටිද්දී ය. මෙය දැක්කේ ටාර්සන් හා නිකිමා පමණි. එ සේ ම එම ක්‍රියාව පිටු පස වූ දුෂ්ට අරමුණ වටහා ගත හැකි වූයේ, ඒ දෙ දෙනා ගෙන් ටාර්සන්ට පමණි.

කඳවුරින් පිටතට ඇවිද ගිය රගුණාත් ජෆාර්, කෙළින් ම කැලෑව ඇතුළට වැදිණි. තුරු විපට අතරින් පැද්දී යමින් ටාර්සන් ඔහු පිටුපසින් ඇදුණේ ය. ජෆාර් වන බූටෑව අස්සේ සැඟවී කඳවුර වටා අඩ කවයක් කැරකී අනතුරු ව නතර විය. ඒ නතර වුණු ස්ථානයෙහි සිට ඔහුට මුළු කඳවුර ම බලා ගත හැකි විය. එහෙත් කොළ පතරින් ගැවසී ගත් වන බූටෑව නිසා, කඳවුරට ඔහු නො පෙනිණි.

කෝල්ට් සිටියේ සිය බඩු මුට්ටු ළිහන හා කුඩාරම් අටවන අයුරු අධීක්ෂණය කැරැමිනි. ඔහු ගේ මිනිස්සු, ඔවුන් ගේ ප්‍රධානයා විසින් ඔවුන්ට නියම කරන ලද නොයෙකුත් කාර්යයන්හි යෙදී සිටියෝ ය. ඔවුන් දැඩි තෙහෙට්ටුවෙන් පසු වූයෙන්, ඔවුන් අතරෙහි එ තරම් කතා බහක් සිද්ධ නො විණි. කටයුතු වැඩි හරියක් සිද්ධ වූයේ නිශ්ශබ්දතාව මධ්‍යයේ ය. ඒ නිශ්ශබ්දතාව අවට පරිසරයට ද පැතිර ගියෙන්, එහි රජයන්නට වූයේ එක ම අසාමාන්‍ය නිහැඬියාවකි. එක් වර ම, නැඟී ආ මර ළතෝනියකින් හා රයිෆල් වෙඩි හඬකින් ඒ නිහැඬියාව අනපේක්ෂිත ලෙස සිඳී බිඳී ගියේ ය. ඒ ශබ්ද ද්වය කො තරම් ළං ළං ව මිශ්‍ර වී ඇසිණි ද යත්, එයින් මුලින් ඇසුණේ කුමක් ද පසු ව ඇසුණේ කුමක් ද යන්න තෝරා බේරා ගත හැකි නො වී ය. කෝල්ට් ගේ හිස අසලින් වාතය කපා ගෙන ගිය වෙඩි උණ්ඩයක් විසින් ඔහු අසල සිටි මිනිසුන් ගෙන් එකකු ගේ කන් පෙත්තක් සූරා දමන ලදි. එ කෙණෙහි ම කඳවුරේ සාමකාමී කටයුතු සියල්ල අවුල් වියවුල් ව ගියේ මහා කලබලයක් ඇති වූයේ ය. වෙඩි පහර හා ළතෝනිය පැමිණියේ කවර දිසාවකින් ද යන්න ගැන මොහොතකට විවාදයක් හට ගත්තේ ය. ඉක්බිති ව කඳවුරේ කෙළවරට මඳක් ඔබ්බෙන් වන බූටෑව දෙසින් ඉහළට නැංවුණු දුම් රොදක් කෝල්ට් දිටී ය.

"අන්න තියෙනවා තැන," යි කී ඔහු, ඒ දෙසට යෑමට පටන් ගති.

ඇස්කාරියන් ගේ ප්‍රධානයා විසින් ඔහු නතර කැරවිණි. "යන්න එපා - බවානා," යි පැවසූ හෙතෙම, "බාගෙ විට - ඒ හතුරෙක්

වෙන්ට පුළුවං. අපි මුලිං ම වන බූටෑව පැත්තට වෙඩි තියලා ඉමු," යි යෝජනා කෙළේ ය.

"එපා," යි කෝල්ට් කී ය. "අපි මුලිං ම සෝදිසි කරලා බලමු. උඹේ මිනිසුන් කීප දෙනෙක් ඇරං දකුණු පැත්තෙං යමං. මම ඉතිරි කට්ටියව ඇරං වම් පැත්තෙං යන්නම්. අපේ කට්ටි දෙක එකට මුණ ගැහෙන තුරු, කැලේ මැද්දෙං අපි දෙපැත්තෙන් ඇවිදං එමු."

"හොඳම යි - බවානා," යැයි පැවසූ ප්‍රධානයා, සිය මිනිසුන් කැඳවමින් අවශ්‍ය උපදෙස් දුන්නේ ය.

කණ්ඩායම් දෙක කැලයට ඇතුළු වෙද්දී, පලා යෑමක හෝ පණ ඇතියකු ඒ අවට සිටින බව අඟවන ආකාරයක හෝ කිසිදු ශබ්දයක් ඔවුන්ට ඇසුණේ නැත. මිනිත්තු කිහිපයක ඇවෑමින් දෙ පිරිස එකිනෙකට මුණ ගැසෙද්දී ද ඔවුන්ට සතුරකු පිළිබඳ ව ලකුණක් වත් දක්නට ලැබී නො තිබිණි. මෙහි දී ඔවුහු වනය දෙසට නෙරන සේ අඩ කවයක් සෑදී, කෝල්ට් ගේ විධානයකට අනු ව, කඳවුර දෙසට කිට්ටු කැරැන්නට වූ හ.

කඳවුර අද්දර ම වාගේ මැරී වැටී උන් රගුණාත් ජෆාර් මුලින් ම දක්නා ලද්දේ කෝල්ට් විසිනි. ඔහු ගේ දකුණු අතෙහි රයිෆලයක් විය. ශක්ති සම්පන්න හීයක තුඩක් ඔහු ගේ හදවතින් පිටතට නෙරා ඇවිත් තිබිණි.

මළ සිරුර වටා රැස් වුණු නීග්‍රෝවෝ, ප්‍රශ්නාංකය දල්වා ගෙන එකිනෙකා ගේ මුහුණු දෙස බලා, ඉක්බිති ව වනාන්තරය දෙසත් මහා වෘක්ෂයන් දෙසත් බැලුවෝ ය.

ඔවුන් ගෙන් එකෙක් හීය පරීක්ෂා කැරැ බලා, "මම කවදා වත් මේ වගේ ඊ තලයක් දැකලා නෑ," යි ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "මේක මනුස්ස අතකින් හදාපු එකක් නෙමෙයි."

එ කෙණෙහි ම කළුවෝ මිථ්‍යා විශ්වාසී භීතින් ගෙන් පිරී ගියා හ.

"අර වෙඩිල්ල තිබ්බේ බවානාව මරන්න යි," එක් කළුවෙක් කී ය. "ඒ නිසා බවානා ගේ හතුරාට ඊයකින් විද්ද යකා අපේ බවානා ගේ මිත්‍රයෙක් වෙන්න ඕනෑ. ඒ නිසා අපි භයක් වෙන්ට කාරි නෑ."

මේ අර්ථ දැක්වීමෙන් කළුවන් සෑහීමට පත් වූ නමුදු, වේන් කෝල්ට් සෑහීමට පත් වූයේ නැත. හින්දු ජාතිකයා භූමිදානය කිරීමට සිය පිරිසට නියෝග දී ආපසු කඳවුර කරා ඇවිද එද්දී ද ඔහු කල්පනා කෙළේ ඒ ගැන යි.

සෝරා ද්‍රිනෝෆ් කුඩාරමේ දොරටුව අසලට වී බලා ගෙන සිටියා ය.

"මොකද්ද ඒ? මොකද්ද සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ?" යි ඇය ඇසුවේ ඔහු තමා දෙසට ඇවිද එද්දී ය.

"සෙව්රි සහෝදරයාට රගුණාත් ජෆාර්ව මරන්න ලැබෙන එකක් නෑ," යි එතෙම කියා සිටියේ ය.

"ඒ මොකද?"

"රගුණාත් ජෆාර් දැනට මත් මැරිලා ඉවර නිසා."

හින්දුවා ගේ මරණය පිළිබඳ ව තොරතුරු ඔහු ගෙන් අසා ගත් පසු ව, "ඒ ඊ තලය විද්දේ කවුරු වෙන්න පුළුවන් ද?" යි ඕ විමසුවා ය.

"ඒ ගැන නම් මට කිසි ම අදහසක් නෑ," යි හෙතෙම කීයේ ය. "ඒක මුළුමනින් ම අබිරහසක්. නමුත් ඒකෙන් අපට තේරුම් ගන්න පුළුවන් අපේ කඳවුර දිහා කවුරු හරි බලා ගෙන ඉන්න බව. අපි තනියම කැලේට නොරිංගා පරිස්සමින් ඉන්න ඕනෑ. මිනිස්සු නම් කියන්නේ, ඒ ඊ පහර විදලා තියෙන්නේ, මාව මිනීමරුවකු ගේ උණ්ඩයකින් බේරාගන්න බව යි. මාව මැරීමේ අදහසින් ජෆාර් කැලේට රිංගුවාය කියන කාරණේ නම් සෑහෙන දුරකට පිළිගන්න පුළුවං. නමුත් මං විස්වාස කරන්නේ ඔහු වෙනුවට මම තනියෙම කැලේ ඇතුළට ගියා නම්, ඊ තල පහරක් කාලා මැරෙන්න සිද්ධ වෙන්නේ මට බව යි. ඔබ මෙහෙ කඳවුරු ගහ ගත්ත දවසේ ඉඳන් ස්වදේශිකයන් ගෙන් කරදරයක් සිද්ධ වුණේ ම නැද්ද?"

"අපි මේ කඳවුරට පය ගහපු දවසේ ඉඳලා ස්වදේශිකයෙකු ව ඇහැට දැක්කේ නෑ. මේ අඩවියේ දඩ සත්තු වකාරෙට හිටියත් ස්වදේශික මනුස්ස වාසයක් නො තිබීම ගැන අපි නොයෙක් විට පුදුමයෙන් කතා කෙරුවා."

"මේ අඩවියේ මනුස්ස වාසයක් නැත්තේ - එහෙම නැත්නම් මනුස්ස වාසයක් ඇති බවට ලකුණු දකින්ට නැත්තේ - මොන

හේතුවක් උඩ ද කියන එක මේ සිද්ධියෙන් එළිදරවු වෙනවා. මට පෙනෙන විදිහට අපි නො දැනුවත්කමින් පය ගහලා තියෙන්නේ, අසාමාන්‍ය විදිහට දරුණු ස්වදේශික ගෝත්‍රයක් ජීවත් වන අඩවියකට. මේ හී පහර තමන්ට අමුත්තන් රුස්සන්නෙ නැති බවට ඔවුන් එවපු පණිවුඩයක්."

"ඔබ කිවුවා ඔබේ කණ්ඩායමේ කෙනකුට තුවාළ වුණා කියලා?" යි සෝරා විචාළා ය.

"ඒක එච්චර බරපතළ දෙයක් නෙමෙයි. ඔහු ගේ කන් පෙත්ත යාම්තම් සීරිලා."

"ඔහු හිටියේ ඔබ කිට්ටුව ද?"

"ඔහු හිට ගෙන හිටියේ මට කෙළින් ම පිටිපස්සෙං," යි කෝල්ට් උත්තර දීණි.

"එහෙනම් - ජෆාර් ඔබව මරන්න හැදුවා කියන එකේ දෙකක් නෑ," යැයි සෝරා පැවසුවා ය.

"වෙන්ට පුළුවං. නමුත් ඔහුට ඒ වැඩේ කර ගන්න නම් බැරි වුණා. ඇරත් - මගෙ ආහාර රුචිය නැති කරන්න වත් ඔහුට පුළුවන් වුණේ නෑ. මට මගෙ කොලුවාව සන්සුන් කර ගන්න පුළුවං වුණොත්, වැඩි වෙලාවක් යන්ට කලින් අපට හවස කෑම ගන්න පුළුවං වේවි."

රගුණාත් ජෆාර් භූමදාන කැරෙන අයුරු ටාර්සන් සහ නිකිමා ඈතට වී බලා ගෙන සිටියෝ ය. ඊට ටික වේලාවකට පසු ව, ජෆාර් විසින් කඳවුරින් පිටත් කැර යවන ලද කේහියාත් සෝරා ගේ අතවැසි කොලු, වමාලා ඇතුළු අනෙක් ඇස්කාරීන් පිරිසත් පෙරළා පැමිණෙනු ද ඔවුහු දුටුව හ.

"මේ කඳවුරේ හිටියා ය කියපු ඒ ටාර්මංගානිලා හා ගෝමංගානිලා මහා පිරිස කෝ?" යි ටාර්සන් නිකිමා ගෙන් ප්‍රශ්න කෙළේ ය.

"උන් හෙණ දඬුත් අර ගෙන යන්ඩ ගිහිල්ලා," යනු කුඩා මනු ගේ හෙවත් වඳුරා ගේ පිළිතුර විය. "උන් නිකිමාව දඩයම් කර ගන්න හොයනවා ඇති."

ටාර්සන් කලාතුරකින් නංවන ආකාරයේ මඳහසක් නංවා, "අපි උන්ව හොයා ගෙන උන් සැරසෙන්නේ මොකක් කරන්න ද කියලා දැන ගනිමු," යැයි කීවේ ය.

"ඒත් වැඩි වෙලාවක් යන්න කලිං කැලේ ඇතුළේ අන්ධකාරේ පැතිරිලා යයි," නිකිමා විරුද්ධ විය. "එතකොට - සබෝරු යි ශීටා යි නුමා යි හිස්ටා යි එළිබහිනවා. උන්ටත් ඕනේ පුංචි නිකිමා ව දඩයම් කර ගන්න."

කෝල්ට් ගේ අතවැසි කොලුවා සන්ධ්‍යා භෝජනය පිළියෙළ කැර අහවර වීමට කලින් අන්ධකාරය පැතිරී ගියේ ය. මේ අතරේ, සිය සැලසුම වෙනස් කළ ටාර්සන්, කඳවුරට ඉහළින් වූ ගස වෙත පෙරළා පැමිණියේ ය. තමා විසින් සොයා ගන්නා ලද මේ කඳවුර සිය මූලස්ථානය කැර ගත් මේ මිනිස් නඩයෙහි අරමුණුවල කිසි යම් අසාමාන්‍ය බවක් වෙති යි ඔහුට ඉතා තදින් ම හැඟිණි. කඳවුරේ ප්‍රමාණය අනු ව එය මිනිසුන් විශාල පිරිසක ගේ නවාතැන්පළක් බව ඔහුට තේරුම් ගත හැකි විය. ඔහු දැන ගත යුතු කරුණු වූයේ, ඔවුන් කවර කාර්යයක් උදෙසා කවර තැනකට ගොස් ඇති ද යන්න යි. මේ නඩයෙහි අරමුණ කවරක් වුව ද, කඳවුරේ කැරෙන කතා බස්වල ප්‍රධාන මාතෘකාව ස්වාභාවික ව ම එය විය හැකි යැයි අනුමාන කළ හෙතෙම, තමාට පහළින් වූ කාණ්ඩයේ සිටි සුදු සාමාජිකයන් දෙ දෙනා අතර සිද්ධ වූ කථෝපකථනය අසා ගත හැකි වූ සැඟවුම් ස්ථානයක් සොයා ගත්තේ ය. ඉතින් සෝරා ද්‍රිනෝෆ් හා වේන් කෝල්ට් සන්ධ්‍යා භෝජනය පිණිස මේසයට වාඩි වෙද්දී, වානරයන් ගේ ටාර්සන්, ඔවුන්ට ඉහළින් අතු පතර විහිදී ගිය මහා රුස්ස ගසක කොළ පතර අතරෙහි ගුළි ගැසිණි.

"ඔබ අද මූණ දුන්නේ බොහොම දරුණු අත්දැකීමකට," යි කෝල්ට් කීයේ ය. "නමුත් ඔබ බොහොම සන්සුන් ව ඉන්නවා. මම හිතුවේ, ඔබේ හිත ටිකක් ගැස්සිලා තියෙයි කියලා යි."

"මම මගෙ ජීවිතේ ඔයිට වඩා දේවලට මූණ දීලා තියෙනවා - කෝල්ට් සහෝදරයා. ඒ නිසා මයෙ හිත ආයේ අමුතුවෙං ගැස්සෙන්න දෙයක් නෑ," යනුවෙන් තරුණ ස්ත්‍රිය පිළිතුරු දුන්නී ය.

"ඒකත් එහෙම ද? එහෙනම් - ඔබ රුසියානු විප්ලවය කාලේ පහු කරන්ටැති."

"ඒ කාලේ මම පුංචි එකියක්," යි ඈ පැහැදිලි කළා ය. "ඒත් මට ඒක හොඳ හැටි මතක යි."

මහත් උනන්දුවකින් ඇය දෙස බලා සිටි කෝල්ට්, "ඔබේ පෙනුම අනුව මට හිතන්න අමාරු යි ඔබ උපතිං ම පීඩිත පංතියට අයිති කෙනෙක් ය කියලා," යැයි පවසා සිටියේ ය.

"මගේ තාත්තා කම්කරුවෙක්. සාර්වරුන් ගේ පාලන කාලෙ ඔහු පිටුවහලේ මියැදුණා. ඒ නිසා යි මම අධිපතිවාදයේ යි ධනපතිවාදයේ යි හැම දෙයකට ම විරුද්ධ. සෙවිරි සහෝදරයා ගේ ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ වෙන්න මට අවස්ථාව ලැබුණා ම, මම සැලකුවේ ඒක මගෙ පළිය ගන්න උදා වෙච්ච අවස්ථාවක් හැටියට යි. ඒ වගේ ම - ලෝකය පුරා ඉන්න මගෙ පංතියේ මිනිස්සුන්ට තමං ගේ ජීවිත තත්ත්වය දියුණු කර ගන්නත් මේ ව්‍යාපාරයෙන් සෙත සැලසෙනවා."

"මට අන්තිම වතාවට එක්සත් ජනපදයේ දී සෙවිරිව හම්බු වෙච්ච වේලේ, ඔහු මේ සැලසුම් එකක් වත් සකස් කර ගෙන හිටියේ නෑ," යි කෝල්ට් පැවසී ය. "මේ වගේ කටයුත්තක් ගැන ඔහු මට මුකුත් කිවුවේ නෑ. මෙහෙ දී ඔහු හා එකතු වෙන්න කියලා මට උපදෙස් ලැබිච්ච වේලේ, වෙනත් විස්තර කිසිවක් මට එළිදරවු කෙරුණේ නෑ. ඒ නිසා - ඔහු කරන්න හදන්නේ මොකද්ද කියන එක ගැන මට කිසි ම අදහසක් නෑ."

"හොඳ සොල්දාදුවන්ට අයිති රාජකාරිය තමයි - ලැබෙන නියෝගවලට කීකරු වෙන එක," ඈ ඔහුට සිහිපත් කැර දුන්නී ය.

"ඔව් - මම ඒක දන්නවා," යි කෝල්ට් එකඟ විණි. "නමුත් අරමුණ මොකද්ද කියන එක හරිහැටි දැන ගත්තොත්, අසරණ සොල්දාදුවකුට වුණත් පුළුවං වඩාත් ඥානවන්ත විදිහට කටයුතු කරන්න."

"සාමාන්‍ය සැලසුම මෙහෙ ඉන්න අපි කාට වත් රහසක් නෙවෙයි," සෝරා පැවසුවා ය. "ඔබට ඒ ගැන පැහැදිලි කර නො දී ඉන්න තරම් මට ඔබ ගැන අවිස්වාසයක් නෑ. අපට විරුද්ධ ව එක්සත් ව නැඟෙන්ට බැරි තරමට ධනවාදී බලවතුන්ව යුද්ධ අරගලවලින් හා විප්ලවවලින් දුර්වල කරලා අරාජක තත්ත්වයට පත් කරවීමේ විශාල වැඩ සැලසුමක එක කොටසක් තමයි මේක.

"මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ අවධානයත් ඔවුන් ගේ යුද්ධ හමුදාවත් වෙනත් දිසාවකට යොමු කරවීමේ අරමුණින් ඉන්දියාව තුළ

විප්ලවයක් ඇති කරවන්න අපේ නියෝජිතයෝ දැන් සෑහෙන කාලෙක ඉඳන් කටයුතු කරනවා. මෙක්සිකෝවේ නම්, අපේ කටයුතු සැලසුම් කරපු තරම් හොඳින් කෙරුණේ නෑ. නමුත් තව මත් අපේ බලාපොරොත්තුව නම් බිඳිලා නෑ. පිලිපීනයේ නම් අපේ දියුණුව ගැන හොඳ හැටි තෘප්තිමත් වෙන්න පුළුවං. චීනයේ තත්ත්වය ගැන ඔබ හොඳින් දන්නවා. ඇය ඉන්නේ මුළුමනින් ම දුර්වල අඩියක. නමුත් අපි හිතනවා, අපේ ආධාර උපකාර ඇති ව ඇය ජපානයට නියම තර්ජනයක් වන තරමට ගොඩ නැඟෙයි කියලා. ඉතාලිය කියන්නේ බොහොම අන්තරාදායක හතුරෙක්. ඇයව ප්‍රන්සය සමඟ යුද්ධයක පටලවලා, දුර්වල කිරීමේ අරමුණින් සිද්ධ කැරෙන කුමන්ත්‍රණයක කොටසක් ඉෂ්ට කරන්න තමයි අපි මෙහාට ඇවිදින් ඉන්නේ."

"ඒත් මේ අප්‍රිකාවේ ඉඳන් එහෙම කාරියක් කරන්නේ කොහොම ද?" යි කෝල්ට් ප්‍රශ්නාංකය නැඟුවේ ය.

"සෙවිරි සහෝදරයා විස්වාස කරන්නේ ඒක ඒ තරම් අමාරු දෙයක් නෙවී කියලා යි," තරුණ ස්ත්‍රිය පිළිතුරු දෙමින් කීවා ය. "ප්‍රන්සයත් ඉතාලියත් අතර පවතින අවිස්වාසයත් ඊර්ෂ්‍යාවත් බොහොම ප්‍රකට කරුණක්. නාවික බලය අතින් ප්‍රථමයා වීම සඳහා ඔවුන් අතර තරගය දැන් මහ අපකීර්තිමත් තැනකට ඇවිල්ලා යි තියෙන්නේ. ඔවුන් දෙ පක්ෂය අතරින් කාගේ හෝ අතකින් කිසි යම් නොහොබිනා ක්‍රියාවක් එළිපිට සිද්ධ වුණොත්, ලෙහෙසියෙන් ම යුද්ධයක් ඇවිළ යා වි. ඉතාලිය හා ප්‍රන්සය අතර යුද්ධයක් ඇති වුණොත් මුළු යුරෝපය පුරා ම මහ ව්‍යාකූල අස්ථාවර තත්ත්වයක් හට ගනී වි."

"ඒත් අප්‍රිකාවේ හද්දා කැලයක් අස්සේ රිංග ගෙන සෙවිරි කොහොම ද ඉතාලිය හා ප්‍රන්සය අතර යුද්ධයක් අවුළුවන්න හදන්නේ?" අමෙරිකානුවා විමතියට පත් විය.

"ප්‍රන්ස හා ඉතාලියානු රතු සහෝදර පිරිසක් රෝමයේ රැස් වෙලා දැනට මත් ඒ කටයුත්තෙ මූලික පියවරවල් ක්‍රියාවේ යොදවමිනුයි ඉන්නේ. අපේ පිරිස දන්නේ, ඒ සැලැස්මේ එක කොටසක් විතර යි. නමුත් අවාසනාවට, අර මහ පරිමාණ ලෝක සැලසුමේ සාර්ථකත්වය උදෙසා තමන්ට භාර වී ඇති සැලසුම් කොටස අනුව කටයුතු කරද්දී, අපේ මිනිස්සුන්ට ජීවිත පරිත්‍යාග

පවා කරන්න සිද්ධ වේ වි. ඉතාලියානු සෝමාලිලන්තය ප්‍රන්ස හමුදා සේනාංක විසින් ආක්‍රමණය කරනු ලැබීමක් පිළිබඳ තොරතුරු සහිත සැලැස්මක් ඔවුන්ට ලැබිලා තියෙනවා. නියමිත වෙලාවක් ආවා ම, රෝමයේ ඉන්න සෙවිරි සහෝදරයා ගේ නියෝජිතයන් ගෙන් කෙනෙක් මේ කුමන්ත්‍රණය ගැන ෆැසිස්ට් ආණ්ඩුවට දන්වාවි. ඒ එක්ක ම වාගේ, ප්‍රන්ස ස්වදේශික හමුදා භටයන් ගේ නිල ඇඳුම්වලින් සැරසුණු අපේ කළු මිනිස්සු සෑහෙන පිරිසක්, ප්‍රන්ස නිලධාරීන් ගේ නිල ඇඳුම් ඇඳ ගත්තු අපේ නඩේ සුදු මිනිස්සුන් යටතේ ඉතාලියානු සෝමාලිලන්තය ආක්‍රමණය කරා වි.

"අපේ නියෝජිතයෝ ඊජිප්තුවේ, ඇබිසීනියාවේ හා උතුරු අප්‍රිකාවේ සමහර ගෝත්‍ර අතර තව දුරටත් සැලසුමේ කටයුතු ඉදිරියට ගෙන යමිනුයි ඉන්නේ. ඉතාලියේ යි ප්‍රන්සයේ යි අවධානය යුද්ධය දිහාට යොමු වෙලා තියෙද්දි, මහා බ්‍රිතාන්‍යයටත් ඉන්දියාවේ විප්ලවයක් එක්ක ඔට්ටු වෙන්න සිද්ධ වේ වි. මේ අතරේ දී විදේශික ආධිපත්‍යයේ විය ගහ ඉවත දාලා, මුළු භූමිය පුරා ම ස්වාධීන සෝවියට් රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමේ අරමුණින් උතුරු අප්‍රිකාවේ ශුද්ධ වූ යුද්ධයක් ඇති වේ වි."

"අන්තරාවෙන් පිරුණු මහා යෝධ කාර්යයක්," යි කෝල්ට් රාවයක් නැඟුවේ ය. "ඒත් මේ වගේ මහා කාර්යයකට ලොකු මිනිස් පිරිසක් වගේ ම, අප්‍රමාණ ධනස්කන්ධයකුත් ඕනෑ කරනවා නොවැ."

"සෙවිරි සහෝදරයා ගේ සැලසුම නම්, ඕක තමයි," තරුණ ස්ත්‍රිය පවසා සිටියා ය. "ඔහු ගේ වැඩ කටයුතු සංවිධානය කෙරෙන හැටි ගැන විස්තර යි ඔහුට මුදල් ලැබෙන්නේ කොහොම ද කියන එක යි මම දන්නේ නෑ. නමුත් මම හොඳට ම දන්නවා මූලික කටයුතු සඳහා ඔහුට ඇති තරම් මුදල් ලැබිලා තියෙන බව. ඒ වගේ ම - සැලැස්මේ අවසාන සාර්ථකත්වය උදෙසා මේ අඩවියෙන් මහා රත්තරං ප්‍රමාණයක් සොයා ගැනීම ගැන ඔහු බලාපොරොත්තු රඳවා ගෙන ඉන්නවා."

"එහෙම නම් - මට බොහොම කනගාටුවෙන් වුණත් කියන්න තියෙන්නේ, ඔහු ගේ සැලැස්ම සාර්ථක වෙන්න කීයට වත් ඉඩක් නැති බව යි," කෝල්ට් තම අදහස පළ කෙළේ ය. "මොකද - ඔය වගේ මහා පරිමාණ කටයුත්තකට සෑහෙන තරමේ ධනයක් මේ මිලේච්ඡ රටින් කොහේ හොයන්න ද?"

"සෙවිරි සහෝදරයා නම් විස්වාස කරන්නේ ඒකෙ අනික් පැත්ත," යි සෝරා කීවා ය. "ඇත්තට ම දැන් ඔහු පිටත් වෙලා ගිහිං තියෙන්නෙත්, තමන් හොයන ඒ ධන නිධානය ලබා ගන්ට උත්සහ කිරීමේ මෙහෙයුමකට යි."

ඔවුන්ට ඉහළින් අන්ධකාරයේ මහා අත්තක් මත්තෙහි සුව පහසු ලෙස දිග ඇදී උන් වානර - මිනිසා, ඔවුන් අතර හුවමාරු වූ කතා බස්වලට ස්වකීය තියුණු සවන් යොමු කැර ගෙන සිටියේ ය. ඒ අතරේ කුඩා නිකිමා ඔහු ගේ තඹවන් පිට මත්තෙහි ගුළි ගැසී නිඳා ගෙන උන්නේ, ලෝකය පුරා විධිමත් පාලන තන්ත්‍රවල පදනම් සොලවා දෙදරවා දමන්නා වූ මේ කුමන්ත්‍රණකාරී වැඩ පිළිවෙළ ගැන පැවසුණු විස්තරවලට කිසි සැලකිල්ලක් නො දක්වමිනි.

"ඒ කාරණාව රහසක් නො වේ නම්, සෙවිරි සහෝදරයා ඔය තරම් රත්තරන් ප්‍රමාණයක් හොයා ගන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ කොහෙන් ද?" යි කෝල්ට් පිළිවිසියේ ය.

"සුප්‍රසිද්ධ ඔපාරයේ රන් සුරක්ෂිතාගාරවලින්," යනු තරුණිය ගේ පිළිතුර වී ය. "ඔබ ඒවා ගැන අහලා නැති වෙන්න බෑ."

"ඔව්. මම අහලා නම් තියෙනවා. නමුත් කවදා වත් මම ඒවා නිකම් ම පුරවෘත්තවලට වැඩි දෙයක් හැටියට විශ්වාස කෙරුවේ නෑ. ලෝකය පුරා ම ජනශ්‍රැතිවල මේ වගේ මිථ්‍යාමය නිධන් ගබඩා ගැන සඳහන් වෙනවා."

"ඒත් ඔපාරය මිථ්‍යාවක් නෙවෙයි," සෝරා කීවේ දැඩි විශ්වාසයෙනි.

ඔහුට එළිදරවු කැරුණු මේ විස්මයාකූල තොරතුරින් ටාර්සන් තුළ කිසි යම් කැලඹීමක් ඇති වී නම්, එය බිඳකුදු බාහිරට ප්‍රකාශ වූයේ නැත. උපරිමයෙන් පුරුදු පුහුණු කැරවුණු ආත්ම සංයමයෙන් යුතු ව, නිහඬ ශාන්ත භාවයකින් ඇහුම් කන් දී ගෙන සිටි ඔහු, තමා වැතිරී උන් මහ අත්තේ නොහොත් තමාට ආවරණය සැලසූ ඡායා ගහන කොළ ඉති සමූහයේ කොටසක් බඳු වූයේ ය.

ටික වේලාවක් යන තුරු, කෝල්ට් නිහඬ ව වාඩි වී, තමාට අසන්නට ලැබුණු ඒ විස්මය ජනක මහා පරිමාණ සැලසුම ක්‍රියාත්මක කැරැවිය හැක්කක් දැයි කල්පනා කෙළේ ය. ඔහුට එය පෙනුණේ උමතු මිනිසකු ගේ සිහිනයක් හැටියට ය. සාර්ථක වීමට අල්පමාත අවස්ථාවකුදු ඊට තිබෙති යි ඔහු විශ්වාස නොකෙළේ ය. මෙහි දී

ඔහු තේරුම් ගත් කරුණ නම්, ඔවුන් ගේ ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳ මහා බ්‍රිතාන්‍යයටත් ප්‍රන්සයටත් ඉතාලියටත් සැළවූ කල, මේ නඩයෙහි සිටි සාමාජිකයන් සියල්ල ගේ ම ජීවිත විපතෙහි වැටෙන බව ය. එ විට ඔවුන් ගෙන් එකකුටදු ගැළවීමට නොලැබෙනු ඇති බව ඔහු ගේ විශ්වාසය විය. මෙහි දී තරුණ ස්ත්‍රිය ගේ සුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ බියක් ඔහු ගේ සිතෙහි ඉබේට ම ඇති වූයේ ය. තමා කටයුතු කරන්නේ කෙබඳු ජාතියේ මිනිසුන් සමඟ ද යන්න ඔහු හොඳකාර ව දත්තෙන්, ඔවුන් ගේ සැලසුමේ ප්‍රායෝගික බව පිළිබඳ සැක මතු කිරීම අන්තරායකාරී කටයුත්තක් බව ඔහුට වැටහිණි. මෙතෙක් ඔහුට හමු වී තිබුණු විප්ලවවාදීන් ඔහු විසින් කාණ්ඩ දෙකකට දැමී තිබිණි. එක් කාණ්ඩයක් ප්‍රායෝගික නො වූ සිහින දකින්නන් ය. ඔවුහු, මවා ගත් සිතුම් පැතුම් සැබැවින් ම ඉෂ්ට කැර ගත හැකි යැයි විශ්වාස කළෝ ය. අනෙක් පිරිස වූවෝ, ස්වකීය දායකත්වය යටතෙහි සිද්ධ වන පෙරැළියකින් බලය හෝ ධනය අතින් ලාභ ප්‍රයෝජන බලාපොරොත්තු වූ ශඨ කපට තක්කඩියෝ ය. මොවුන් ක්‍රියා කළේ හුදු තෘෂ්ණාවෙහි ම පෙලඹවීම මත ය. තුරුණු වියෙහි පසු වූ සුන්දර ස්ත්‍රියක මෙ වැනි අනර්ථදායක තත්ත්වයකට ඇද වැටීම ඉතා ක්‍රූර ඉරණමක් වී ය. මැය කවරකු ගේ හෝ, සිහි කල්පනාවකින් තොර ව කටයුතු කරන හුදු අතකොලුවක් වීමට තරම් බොළඳ නො වූ ඉතා සූර බුද්ධිමත් එකියක බව හොඳින් පෙනිණ. අනෙක් අතට, ඇය සමඟ කළ කෙටි කතා බහ අනුව, ඇය බල හා ධන කාමයෙන් පෙළුණු ශඨ කපට එකියක් යැයි ඔහුට විශ්වාස කිරීමට ද බැරි විය.

"මේ කාර්යය මහා දරුණු අතුරු ආන්තරාවලින් පිරිච්ච එකක්," යි හෙතෙම කීයේ ය. "ඒ වගේම - මිනිස්සු විසින් ම කළ යුතු කාර්යයක්. මට තේරුම් ගන්ඩ බැරි, මේ වගේ අන්තරායකාරී ව්‍යාපාරයක දී මූණ දෙන්න සිදු වන අනතුරුවලට හා අමාරු දුෂ්කර අවස්ථාවලට භාජන වෙන්න ඔබට ඉඩ දීලා තියෙන්නෙ ඇයි ද කියන එක යි."

"ගැනියක ගේ ජීවිතේක පිරිමියෙකු ගේ ජීවිතේකට වඩා අමුතු වටිනාකමක් නෑ," යැයි ඇය ප්‍රකාශ කළේ ඊට පිළිතුරු වශයෙනි. "අනෙක මාව මෙතෙන්ට අවශ්‍ය වුණා. මේ කාර්යයේ දී වැදගත් රහසිගත ලේඛන කටයුතු සෑහෙන ප්‍රමාණයක් කළ යුතු ව තිබෙනවා.

සෙවිරි සහෝදරයාට ඒ කටයුතු විස්වාසයක් ඇති ව පවරන්න පුළුවන්කම තිබුණේ එක් කෙනෙකුට විතර යි. ඔහුට මං ගැන ලොකු විස්වාසයක් තියෙනවා. ඇරත් මම පුහුණුව ලබාපු ලසු ලේඛිකාවක් හා යතුරු ලියන්නියක්. මම මෙතන ඉන්නේ ඇයි කියලා පැහැදිලි කරන්න ඒ කාරණා ටික ප්‍රමාණවත්. නමුත් තවත් වැදගත් හේතුවක් තියෙනවා. ඒ තමයි සෙවිරි සහෝදරයා සමඟ ඉන්න මගේ තියෙන කැමැත්ත."

තරුණ ස්ත්‍රිය ගේ වචනවල ප්‍රේමයක් පිළිබඳ ඉඟියක් තිබෙනු කෝල්ට් දිටී ය. එහෙත් ඔහු ගේ අමෙරිකානු සිතට අනුව, මෙය වූ කලී ඇය මෙහි කැටුව නො ඒමට තුබූ ප්‍රධාන ම හේතුව වී ය. කුමක් නිසා ද යත්, තමා ප්‍රේම කරන ස්ත්‍රිය මෙවැනි අන්තරායන්ට නිරාවරණය කිරීමට හැකි මිනිසකු පිළිබඳ ඔහුට සිතීමටත් නුපුළුවන් වූ බැවිනි.

ඔවුන්ට ඉහළින් වානරයන් ගේ ටාර්සන් සිය ඉරියවු වෙනස් කෙළේ ය. මුලින් ම සිය උරහිසට උඩින් අතක් දිගු කළ හෙතෙම, සිය පිටෙහි වූ කුඩා නිකිමා ඉහළට එසවූයේ ය. නිකිමා ඊට විරුද්ධ වීමට සැරසුණ ද, ඡායාත්මක කෙඳිරුමකින් ඔහු නිහඬ කැරැවිණි. සතුරා සමඟ කටයුතු කිරීමට භාවිත කළ විවිධාකාර ක්‍රම - තමා වානරයකු නො වන බව ඔහු විසින් වටහා ගනු ලැබීමට බොහෝ කලකට ඉහත ඔහු සොයා ගෙන භාවිතා කළ විවිධාකාර ක්‍රම - වානර - මිනිසා සතුව තිබිණි. ඔහු තවත් සුදු මිනිසකු දැකීමට බොහෝ කලකට මත්තෙන්, වනාන්තරයේ කළු මිනිසුන් හෙවත් ගෝමංගානියන් හීතියෙන් හීතියට පත් කෙළේ ය. සතුරකු පැරදවීමට කලින් ඔහු ගේ චිත්ත ධෛර්යය හා ආත්ම විශ්වාසය බිඳ දැමීම වඩාත් පලදායක බව ඔහු උගත්තේ එහි දී ය. මේ මිනිසුන් ස්වකීය රාජධානිය ආක්‍රමණය කිරීම කරණ කොට ගෙන තමා ගේ පුද්ගලික සතුරන් වනවා පමණක් නො ව, තමාට සමීප මහා බ්‍රිතාන්‍යයටත් තමා සමඟ කිසි ආරවුලක් නො තිබුණු සෙසු ශිෂ්ට ලෝකයේ සාමයටත් තර්ජනයක් බව ටාර්සන් වටහා ගෙන සිටියේ ය. ශිෂ්ටාචාරය කෙරේ ඔහු තුළ සෑහෙන පිළිකුලක් හා අප්‍රසාදයක් තිබුණු බව සැබෑ ය. එහෙත් අන්‍යයන් ගේ අයිතිවාසිකම්වලට හරස් වන්නන් කෙරෙහි ද වනයේ හෝ නගරයේ ස්ථාපිත ක්‍රමානුකූල පැවැත්මට එරෙහිවන්නන් කෙරෙහි ද ඔහු තුළ වූයේ, ඊට වඩා වැඩි පිළිකුලක් හා අප්‍රසාදයකි.

ටාර්සන් තමා සැඟවී සිටි ගස වෙතින් ඉවත් වී යද්දී, ඔහුට පහළින් හුන් දෙ දෙන, ඔහු එතෙක් වේලා එහි සිටිනු නො දත්තා මෙන් ම ඔහු ගේ පිටත් වී යෑම ද නො දත්තෝ ය. කෝල්ට් උත්සහ කැරමින් සිටියේ ප්‍රේමය පිළිබඳ අබිරහස විසඳ ගැනීමට ය. ඔහු සෙව්රි ගැන දැන සිටියේ ය. සෙව්රි ගේ ජාතියේ මිනිසකු කෙරේ සෝරා ද්‍රිනෝෆ් වැනි තරුණියක ආකර්ෂණයක් දැක්වීම ඇදැහිය නො හැක්කක් මෙන් පෙනිණ. එය ඔහුට අයිති පලහිලවුවක් නො වූ බව සැබෑ නමුත්, එයින් ඔහු ගේ සිත කරදරයට පත් විය. මෙය කරණ කොට ගෙන තරුණිය පිළිබඳ ඔහු ගේ තක්සේරුව පහතට බට හෙයිනි. ඔහු තුළ ඇය කෙරෙහි ඇති වූයේ කලකිරීමකි. තමා තුළ ප්‍රසාදයක් පහළ කැරැවූ ඇය කෙරෙහි කලකිරීම, ඔහු ඇකැමැති දෙයක් වී ය.

"ඔබට සෙව්රි සහෝදරයා දැන අඳුරගන්න ලැබුණේ අමෙරිකාවේ දී නේ ද?" යි සෝරා පිළිවිසුවා ය.

"ඔව්," යි කෝල්ට් පිළිතුරු දිණි.

"මොනවා ද ඔබ ඔහු ගැන හිතන්නේ?"

"ඔහු ලේසියෙන් යමක් අත නාරින ජාතියේ පුද්ගලයෙක්," යැයි කෝල්ට් පැවසී ය. "ඔහු ඕනෑ ම වැඩක් අන්තිමේ දක්වා ම කරගෙන යන කෙනෙක් ය කියලා මම විස්වාස කරනවා. මේ කාර්යයට ඔහුට වඩා ගැළපෙන වෙනත් කෙනෙක් නෑ."

සෙව්රි පිළිබඳ අප්‍රසාදය හඟවන හෝ ඔහු සම්බන්ධයෙන් ස්වකීය පුද්ගලික අදහස් පළ කැරෙන වචනයක් කෝල්ට් ගෙන් ඇසීමට තරුණ ස්ත්‍රිය බලාපොරොත්තු වී නම්, ඇය ගේ බලාපොරොත්තුව කඩ විය. එහෙත් ඒ මාතෘකාව ගැන දිගින් දිගට ම කතා නො කිරීමට තරම් ඈ විචාර බුද්ධියෙන් යුතු වූවා ය. තමා මේ කටයුතු කරන්නේ, ආවාට ගියාට මුවින් වචන පිට නො කරන මිනිසකු සමඟ ය යන්න ඇයට අවබෝධ වී ය. එහෙත් අනෙක් අතට, ඔහු අනෙක් අය ගේ විශ්වාසය දිනා ගෙන ඔවුන් ගෙන් රහස් එළිදරවු කැර ගැනීමට සමතෙකි යි පෙනිණ. ඔහු ඇය සමඟ හැසිරුණු විලාසයෙන් ද එය ගම්‍ය වී ය. ඔහු ගේ කතා විලාසයෙහි ද හැසිරීම් විලාසයෙහි ද රැඳී තිබුණු ඍජු භාවය අනුව ඔහු විශ්වාසය කඩ කරන්නෙක් යැයි සිතිය නො හැකි විණි. මේ ඍජු ගති ගුණ

ඇති තරුණ අමෙරිකානුවා ගැන ඇය තුළ වූයේ ප්‍රසාදයකි. ඔහු ගේ චරිතය දෙස වඩා විමසිල්ලෙන් බලද්දී, ඔහු සිය පවුලටත්, මිතුරන්ටත්, රටටත් ද්‍රෝහියකු වෙති යි විශ්වාස ගැනීම වඩ වඩාත් අමාරු වූයේ ය. කෙ සේ වුව ද, බොහෝ ගෞරවාන්විත මිනිසුන් තමන් අදහන විශ්වාසයන් වෙනුවෙන් සෑම දෙයක් ම කැප කරන බව ඈ දත්තා ය. මොහු ද එබඳු මිනිසුන් ගෙන් කෙනකු විය හැකි ය.

ඔවුන් ගේ කතා බහ, සිය මවුබිම්වල තමන් ගත කළ ජීවිතය හා ලද අත්දැකීම්වල සිට තමන් අප්‍රිකාවට පය ගැසූ දා පටන් මුහුණ දුන්නා වූ සිද්ධීන් දක්වාත්, අවසානයේ දී එ දවසෙහි සිදුවීම් දක්වාත් විවිධ දිශාවලට යොමු විණි. ඔවුන් මෙ සේ කථෝපකථනයේ යෙදී සිටින අතරේ දී, වානරයන් ගේ ටාර්සන් නැවත වරක් තමා පෙර සිටි ගස කරා ආවේ ය. එහෙත් ඔහු මෙවර ආවේ තනි ව ම නො වේ.

"ජෆාර්ව මැරුවේ කවුද කියන එක අපට කිසි දාක දැනගන්ට පුළුවං වෙයි ද කියන එක මට සැකයි," සෝරා පැවසුවා ය.

"ඒක අබිරහසක්," යි කෝල්ට් ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "ඔහුව මරා දැමුණු ඊතලේ මොන ජාතියේ එකක් ද කියලා ඇස්කාරියන් ගෙන් එක් කෙනෙකුට වත් අඳුන ගන්න බැරි වීමත් පුදුමයක්. බාගෙ විට - ඔවුන් ගෙන් කවුරු වත් මේ ඉසවුවේ මිනිස්සු නො වීම නිසා එහෙම වුණා වෙන්නත් පුළුවං."

"මේ සිද්ධිය නිසා මිනිස්සුන් ගේ හිත් තරමක් ගැස්සිලා," යැයි ඕ කීවා ය. "මම මුළු හිතිං ම ප්‍රාර්ථනා කරනවා ආයේ මෙහෙම දෙයක් සිද්ධ නො වේවා කියලා. මම දැකලා තියෙන හැටියට, මේ ස්වදේශිකයන්ව බිය ගන්වන්න එච්චර ලොකු දෙයක් ඕනෑ වෙන්නේ නෑ. ඔවුන් ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් මහා අතුරු ආන්තරාවලට එඩිතර ව මුහුණ දුන්නත්, සුළු හෝ අද්භූත දෙයක් අහන්ට දකින්ට ලැබුණ හැටියේ ඔවුන් ගේ ආත්ම විශ්වාසය බිංදුවට ම බහිනවා."

"ඉන්දියානුවාව පස්වලට යට කරාට පස්සේ ඔවුන්ට සැහැල්ලු ගතියක් දැනෙන්ට ඇති කියලා මං හිතනවා," යි කෝල්ට් කී ය. "ඒ වුණත්, ඔවුන් ගෙන් සමහරෙකුට විශ්වාස නෑ උන්දෑ ආයේ ඒවි ද කියලා."

"එහෙම වෙන්න නම් විදිහක් නැති වෙයි," තරුණිය තෙපලේ සිනා සෙමිනි.

ඇය එ සේ කියා කට ගත්තා පමණි. ඔවුන්ට ඉහළින් අතු පතරෙහි සර සරයක් ද සමඟ බර ශරීරයක් ඔවුන් දෙ දෙනා අතර මැද්දෙහි වූ මේසය මතට ඇද ගෙන වැටුණේ ය. දුබල ලී මේසය කැබැලි වී පොළොවට සමතලා විය.

දෙ දෙන ගැස්සී නැඟිට ගත්තෝ ය. කෝල්ට් සිය රිවෝල්වරය ඇද ගත් අතර, තරුණිය තම මුවට නැඟී ආ කෑ ගෑම මැඩ ගනිමින්, පස්සට අඩිය තැබුවා ය. සිය කෙස් ගස් කෙළින් සිටුවී, අත්වලත් පිට කොන්දේත් හිරිගඩු නැංවෙනු කෝල්ට්ට දැනිණි. කුමක් නිසා ද යත්, ඔවුන් දෙ දෙනා අතර මැද්දෙන් වැතිර තිබුණේ, උඩුබැලි අතට හැරුණු රගුණාත් ජෆාර් ගේ මළ සිරුර වූ බැවිනි. මළ ඇස් ගෙඩි දෙක හිස් බැල්මකින් රාත්‍රිය දෙසට යොමු වී තිබුණේ ය.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

4

සිංහ ලෙන ඇතුළට

නිකිමා සිටියේ කෝපයෙනි. සැපවත් ගැඹුරු නින්දකින් ඔහු අවදි කැරවනු ලැබ තිබුණා මදිවාට, දැන් ඔහු ගේ ස්වාමියා ඔහු ද කැටුව රාත්‍රි අන්ධකාරය මැද්දෙන් මෝඩ ගමන්වල යෙදී සිටියේ ය. ඔහුට සෑම අඳුරු ඡායාවක් ම පෙනුණේ, ඔහු දඩයම් කිරීමට කුරුමානම් අල්ලමින් සිටි ශීටා හෙවත් අඳුන් දිවියා ලෙස ය; වනයෙහි සෑම ගැට සහිත දඟර ගැසුණු අත්තක් ම ඔහුට පෙනුණේ හිස්ටා හෙවත් සර්පයා ලෙස ය. එ හෙයින් නිකිමා ගේ බැණ අඬගෑම් බියපත් කෙඳිරිගෑමක් දක්වා අඩු වී තිබුණේ ය. ටාර්සන් කඳවුර කිට්ටුව රැඳී සිටිද්දී නිකිමා එ තරම් කලබලයට පත් වූයේ නැත. ඔහු අර බර ද ඔසවා ගෙන කලින් සිටි ගස කරා පැමිණි විට කුඩා මනු සිතුවේ, ඔහු මුළු රාත්‍රිය ම එහි ගත කිරීමට සැරසුණු බව ය. එහෙත්, එ සේ කරනු වෙනුවට, අර බර බිමට විසි කැර ඒ විගසින් ම, එ තැනින් පිටත් වූ එතෙම, රාත්‍රියේ ඉතිරි කොටස පුරා පුංචි නිකිමාට සිය ආරක්ෂාව හා විශ්‍රාම සුවය ගැන අනිටු පෙර නිමිති ඇඟවූවා වූ, යම් කිසි ස්ථිර අරමුණකින් කාල වර්ණ මහ වනය මැද්දෙන් ගස් මතින් පැද්දි පැද්දී ගමන් කැරැමින් සිටියේ ය.

සෙවිරි සහ ඔහු ගේ නඩය දඟර ගැසුණා වූ වන මංකඩවල් ඔස්සෙහි සෙමින් සෙමින් ගමන් කරද්දී, ටාර්සන් පොළොවට ඉහළින් ඍජු ගමන් මාර්ගයක් අනුගමනය කැරැමින් සිය ගමනාන්තය කරා ඇදුණේ ය. එහි ප්‍රතිඵලය වූයේ, ඔපාරයේ තහනම් නිම්නයෙහි අවසන් හා දැවැන්ත ස්වාභාවික බාධකය වශයෙන් පිහිටි, මුළුමනින් ම වාගේ සිරස් ව ඉහළට නැංවුණු පර්වත වැටිය කරා සෙවිරි ළඟා වන්නටත් කලින්, පුරාණ ඔපාරයේ මහ පවුරු, උස් කොත් කැරැලි

හා අට්ටාල ආදිය මඳ මඳ ව දර්ශනය වූ, අනෙක් පැත්තෙන් පර්වත වැටිය තරණය කැර ටාර්සන් හා නිකිමා ඒ පාළු හුදෙකලා නිම්න භූමිය හරහා ගමන් කිරීම ය. දීප්තිමත් අප්‍රිකානු හිරු රැස යට නගරයේ ශිඛර ගෝලාර්ධ හා අට්ටාල ලෝහිත හා රන් පැහැයෙන් කැලුම් දිණි. දැනට අවුරුදු ගණනාවකට ඉහත දී, අබිරහස්‍යමය ගතියකින් වෙළී ගිය ඒ විභූතිමත් දර්ශනය ප්‍රථම වතාවට සිය ඇස ගැටුණු වේලෙහි තමා තුළ ඇති වූ ත්‍රාසාවහ හැඟීම් වානර - මිනිසාට මෙහි දී නැවත වතාවක් අත්දකින්නට ලැබිණි.

මේ තරම් දුරක සිටිය දී, නගරය නටබුන් ව තිබුණු බවට ලකුණු කිසිවක් අඳුනා ගැනීමට නො හැකි විය. තමා මිනිසුන් ගෙන් පිරී ගත් වීථි හා දේවාලවලින් යුත් විශිෂ්ට සුන්දරත්වයකින් අනූන පුර ප්‍රවරයක් දෙස බලා සිටින බවක් ඔහු සිතින් මවා ගත්තේ ය. නොපැහැදිලි දුරාතීතයක ධනයෙන් හා බලයෙන් ආඪ්‍ය ජනතාවක් මෙහි අවුත් අතුරුදහන් වූ ශිෂ්ටාචාරයක සදාතනික ස්මාරකයක් වශයෙන්, මේ නගරය ඉදිකිරීම සම්බන්ධ ඒ පුරාවෘත්තගත අබිරහස් තොරතුරු ගැන මෙහි දී ඔහු යළිත් වතාවකට කල්පනාවට වැටුණේ ය. මහා අත්ලන්තිස මහද්වීපයේ දියුණු සමෘද්ධිමත් ශිෂ්ටාචාරයක් පැවති කාලයෙහි ද මේ ඔපාරය පැවතුණු බව සිතිය හැකි වූයේ ය. මේ සැඟවුණු කොලනිය අභාවයටත් ජරා ජීර්ණත්වයටත් පත් වන්නට ඉඩ හරිමින්, අද ඒ මහාද්වීපය සාගරයේ ජල කඳට යට වී, පතුලට කිඳ බැස ඇත.

ඔවුන් විසින් අදහනු ලැබුණු අත්ලන්තිසයන් ගේ ආගමට අසමාන නොවූ පුරාණ ආගමෙහි චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර හා වත් පිළිවෙත් අනුවත්, අප්‍රිකාවේ ඈත අභ්‍යන්තරයේ පිහිටි මේ පාළු දුර්ගම ඉසවුවට සුදු හම ඇති මිනිස් කොට්ඨාසයක් ප්‍රාදුර්භූත වූ ආකාරය ගැන වෙනත් කිසිදු කල්පිතයක් නො තිබීම අනුවත් මේ නගරයෙහි සිටි පදිංචිකාරයන් අතළොස්ස වරක් බලසම්පන්න ජාතියක් ව හුන්, ඒ අභාවයට පත් ශිෂ්ටාචාරවාසීන් ගෙන් කෙළින් ම පැවත එන්නන් යැයි සිතීම සාධාරණ බව පෙනී ගියේ ය.

ඔපාරයේ හැරෙන්නට ලෝකයේ අන් කිසි තැනක ක්‍රියාත්මක නොවූ, පාරම්පරික පැවැත්ම පිළිබඳ අරුම පුදුම නීති අනෙක් මනුෂ්‍යයන්ට වඩා බෙහෙවින් ම වෙනස් සම්භවයකින් යුක්ත බව පෙනිණ. කුමක් නිසා ද යත්, ඔපාරයේ පුරුෂයන් තම වර්ගයේ

ස්ත්‍රීන්ට වඩා බොහෝ සෙයින් නැත හොත් සර්ව සම්පූර්ණයෙන් ම වෙනස් වූ බැවිනි. පෙනුමින් හා හැඩරුවින් ඔවුහු වානරයන්ට සමාන, මිටි, මහත හා මවිලින් ගහන සිරුරු ඇත්තෝ වූ හ. ඒ අතරේ දී ඔවුන් ගේ ස්ත්‍රීහු හීන්දෑරි සිරුරු හා සියුමැළි සමින් යුක්ත, බොහෝ විට, සුරූපී එකියෝ වූවෝ ය. පුරුෂයන් සතුව තිබුණු ඇතැම් ශාරීරික හා මානසික අංග ලක්ෂණ අනුව, අතීතයේ යම් කාලයක දී, කොලනිවාසීන්ට කැමැත්ත මත හෝ අවශ්‍යතාව මත, මේ අඩවියේ ජීවත් වූ මහා වානරයන් සමඟ මුහුම් වන්නට සිද්ධ වී ඇති බව ටාර්සන්ට සිතීමට පිළිවන් විණි. එ සේ ම, ඔවුන් ගේ ම්ලේච්ඡ වන්දනා ක්‍රමයට අවශ්‍ය කළ මනුෂ්‍ය බිලි පිටතින් සොයා ගැනීම දුෂ්කර වූ නිසා, ඔවුන් අතරේ සිටි ඒ ඒ ලිංගිකයන්ට අසමාන හැඩරුවින් යුතු පුරුෂයන් හා ස්ත්‍රීන් ඒ සඳහා භාවිත කිරීම කරණ කොට ගෙන, බහුතරය විකෘති පුරුෂයන් ගෙන් හා සාමාන්‍ය සුන්දර ස්ත්‍රීන් ගෙන් සමන්විත වූ ජන කොට්ඨාසයක් අවසානයේ දී ඉතිරි වන්නට ඇති බව ද ඔහු නිගමනය කෙළේ ය.

සුළඟින් බැට කා ඇද වුණු කඳන්වලින් යුතු, කරාඟෑටි ගසකින් දෙකකින් පමණක් අතරින් පතර තැනක සෙවණ වූ, අවු රැසින් නෑවුණු ඔපාරයේ පාළු නිම්න භූමිය හරහා ඇවිද යද්දී වානර - මිනිසා ගේ මනසට නැඟුණේ මෙබඳු කල්පනාවන් ය. ඔහු ගේ ඉදිරියෙන් දකුණු පැත්තට බර ව කුඩා ගල් පර්වතයක් වූයේ ය. ඔපාරයේ නිදන් ගර්භාගාර කරා යොමු වුණු පිටත ද්වාර පිහිටියේ එය මුදුනෙහි ය. එහෙත් දැන් ඔහු ගේ අවධානය යොමු වූයේ ඒවාට නො වේ. ඔහු ගේ එක ම අරමුණ වූයේ, ආක්‍රමණිකයන් ගේ පැමිණීම ගැන ලාට අනතුරු ඇඟවීම ය. එ විට ඔවුන්ට විරුද්ධ ව ආරක්ෂාව සලසා ගැනීම සඳහා ඇයට සූදානමින් සිටීමට පිළිවන් වනු ඇත.

ටාර්සන් මේ ඔපාරයට යන්නේ දීර්ඝ කාලයකට පසු ව ය. එහෙත් ඔහු එහි ගිය අවසන් වතාවේ දී, ලා ඇය ගේ පක්ෂපාත ජනතාවට නැවත භාර කොට, කජ් ගේ කැරලිකාර කල්ලිය පරදවා ඇය යළි බලයේ පිහිටුවීමෙන් අනතුරු ව, ඔපාරයේ සියලු ම ජනතාව සමඟ මිත්‍රත්වයක් ගොඩනංවා ගැනීමට සමර්ථ විය.[1] එහි දී නායක

1. මේ කතාව එන්නේ, එඩ්ගර් රයිස් බරෝස් ගේ 'ටාර්සන් සහ ස්වර්ණමය සිංහයා' පොතෙහි ය.

පූජක, කජ් ජද්-බල්-ජා ගේ නිය පසුරුවලට හසු ව මැරුම් කෑවේ ය. ලා අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සෙහි ම ඔහු සමඟ රහසිගත මිත්‍රත්වයක් පවත්වා ගෙන ගිය ද, එතෙක් ඇය ගේ ම්ලේච්ඡ වූත් විකෘති වූත් අනුගාමිකයෝ ඔහු කෙරේ සැම විට ම බියක් හා ද්වේෂයක් දැක්වූ හ. එ හෙයින් දැන් ඔහු ඔපාරය දෙසට ඇදුණේ, කෙනකු තමා ගේ මිත්‍රයන් සිටින නුවරකට ඇතුළු වීමට යන නියාවෙනි; තමාට මිත්‍රශීලී පිළිගැනීමක් ලැබෙනු ඇති බවට කිසි සැකක් නැති ව ය.

කෙ සේ වුව ද, නිකිමා තුළ නම් එ වැනි විශ්වාසයක් නො තිබිණි. අඳුරු දොම්නස් සහගත නටබුන් ඔහු තුළ බිය ඇති කැරැවී ය. ඔහු බැන්නේ ය; යැද්දේ ය. එහෙත් කිසිදු පලක් නො වී ය. අවසානයේ දී ඔහු ගේ ආදරය හා පක්ෂපාතිත්වය පරයා භීතිය ඉස්මතු වූයෙන්, ඉදිරියෙන් අහසට නැංවුණු බාහිර ප්‍රාකාරය කරා ඔවුන් ළං කරත් ම, සිය ස්වාමියා ගේ දසරුවෙන් බිමට පිනූ ඔහු, නටබුන් වෙතින් ඈතට පලා දිවුවේ ය. ආගන්තුක වූත් නුපුරුදු වූත් ස්ථාන කෙරෙහි අප්‍රමාණ භීතියක් ඔහු ගේ කුඩා හදවත ගැඹුරට ම වන්නට තැන්පත් ව තිබුණේ ය. ටාර්සන් සමඟ සිටිය දී පහළ වූ විශ්වසනීයත්වයට වත් ඒ බිය යටපත් කළ නො හැකි විණි.

ඔවුන් මීට ස්වල්ප වේලාවකට කලින් පසු කළ කුඩා ගල් පව්ව නිකිමා ගේ තියුණු ඇසට මඟහැරී තිබුණේ නැත. තමාට සුරක්ෂිත ස්ථානයක් යැයි පෙනුණ එහි මුදුනට බඩ ගෑ ඔහු, තම ස්වාමියා ඔපාරයෙන් පෙරැළා පැමිණෙන තුරු එහි ලැග බලා සිටින්නට වී ය.

ඔපාරයේ දැවැන්ත බාහිර ප්‍රාකාරවලින් ඇතුළු වීමට තිබුණු එක ම පටු ද්වාරය වෙත ටාර්සන් ළං වෙද්දී, මීට අවුරුදු ගණනාවකට පෙර, ප්‍රථම වතාවට තමා නගරය වෙත පැමිණි අවස්ථාවෙහි දී මෙන්, මේ වේලාවේ දී ද, සැඟවුණු ඇස් තමා වෙත එල්ල වී තිබෙන බව ඔහුට හැඟී ගියේ ය. මුරකාරයන් විසින් තමා හඳුනා ගනු ලැබූ විට පිළිගැනීමේ රාවයක් දැන් කොයි මොහොතක හෝ නැඟී එනු ඇතැ යි හේ බලාපොරොත්තු වී ය.

කිසි පැකිළීමකින් හෝ සැක ශංකාවකින් තොර ව පටු ද්වාර මාර්ගයෙන් ඇතුළු වූ ටාර්සන්, ඝනකම් ප්‍රාකාරය මැදින් වැටී තිබුණු ගෘහ මාර්ගයක් කරා යොමු වුණු කොන්ක්‍රීට් පඩි පෙළක් බැස්සෙ ය.

ඉක්බිති ව ඔහු පිවිසියේ පටු අංගනයකට ය. ඉන් ඔබ වූයේ, අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරය යි. නිශ්ශබ්දතාව හා හුදෙකලාව හාත්පස රජ කෙළේ ය. ඔහු අංගනය පසු කැරැ, අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරය මැදින් විහිදුණු තවත් පටු ගෘහ මාර්ගයක් ඔස්සෙහි ගමන් කරද්දී ද ඒ නිශ්ශබ්දතාව බිඳුණේ නැත. අවසානයේ දී එම ගෘහ මාර්ගය කෙළවරට පැමිණි ඔහු, පුළුල් මාවතකට පිවිසියේ ය. එහි අනෙක් කෙළවරින් නැඟී තිබුණේ, ඔපාරයේ මහා දේවාලයේ ගරා වැටුණු නටබුන් ය.

නිශ්ශබ්දතාව හා හුදෙකලාව මධ්‍යයේ ඔහු ඔරවා ගත් දොරටුවෙන් ඇතුළු විය. එය දෙපසින් ටැම් දෙ පේළියක් විය. ඒ ටැම් හිස්වල සිටි විකාරරූපී පක්ෂියෝ, අමතක ව ගියා වූ හස්තයන් විසින් තනි කළු ගලින් තම රූප නෙළූ දා පටන් නො ගිණිය හැකි යුග ගණනාවක් තිස්සෙහි බලා ගෙන සිටි අයුරින් ඔහු දෙස ද බලා ගෙන සිටියෝ ය. දේවාලය තුළින් ගමන් කැර ඇතුළු අංගනයට පිවිසීමට පුළුවන් කම තිබුණේ ය. නගරයෙහි දෛනික කටයුතු සිද්ධ වූයේ එහි බව හෙතෙම දැන උන්නේ ය. ටාර්සන් නිහඬ ව ගමන් කෙළේ ය. වෙනත් මිනිසකු නම් ඇතැම් විට තම පැමිණීම ගැන දැන්වීමට තිබිණි; ස්වකීය පැමිණීම ගැන අඟවමින්, යම් ශුභපැතීමේ රාවයක් පිට කිරීමට තිබිණි. එහෙත් බොහෝ කරුණු අතින් වානරයන් ගේ ටාර්සන් මනුෂ්‍යයාට වඩා වන මෘගයා ගේ ගති ගුණ දැරූවෙක් වී ය. නිෂ්ඵල දෙඩිම්වලට වෙහෙස නො වී වන මෘගයා ගේ සිරිත අනුව නිහඬ ව ක්‍රියා කිරීම ඔහු ගේ විධිය වූයේ ය. හොර රහසේ ඔපාරයට ඇතුළු වීමට නොවෙහෙසුණ හෙයින්, තමා ගේ පැමිණීම නො දකිනු ලැබීමට හේතුවක් නො වූ බව ඔහු දත්තේ ය. පිළිගැනීමේ කටහඬවල් තව ම නෑසීමට හේතුව නම් ඔහු දත්තේ නැත. ඇතැම් විට ඔහු ගේ පැමිණීම ගැන පුවත ලා වෙත ගෙන යෑමෙන් පසු ව, ඔවුන් ඇය ගේ උපදෙස් බලාපොරොත්තුවෙන් නතර වී සිටීම, මේ ප්‍රමාදයට හේතුව විය හැකි ය.

ප්‍රධාන කොරිඩෝරය ඔස්සෙහි ගමන් කළ ටාර්සන්, තේරුම් ගත නොහැකි ඉපැරණි හියරොග්ලිෆික හෙවත් චිත්‍රාක්ෂර කොටන ලද රන් පලක යළිත් වතාවකට දුටුවේ ය. රන්මුවා කුලුනු සතකින් යුක්ත ආගාරය පසු කළ ඔහු, යාබද ආගාරයේ ස්වර්ණමය ගෙබිම හරහා ඇවිද යන්නට වී ය. තව මත් වටපිටාවේ රැඳී තිබුණේ හිස

නිශ්ශබ්ද බවකි. එ සේ වුව ද, ඔහු ගමන් කැරැමින් සිටි කුටියට ඉහළින් පිහිටි සඳලුතලවල රූප එහා මෙහා යන ගතියක් ඔහුට දැනුණේ ය. මෙ සේ ඇවිද ගිය ඔහු, අවසානයේ දී දැවැන්ත බර දොරටුවක් කරා පැමිණියේ ය. ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා ගේ මේ මහා දේවාලයේ පූජකවරුන් හෝ පූජකවරියන් ඒ දොරට එ පිටින් සිටින බව ඔහුට ඒකාන්ත වී ය. නොබිය ව එය තල්ලු කැරමින් විවර කළ එතෙම, එළිපත්තෙන් ඇතුළට අඩිය තැබුවේ ය. ඒ මොහොතේ දී ම ගැට සහිත මුගුරක් වැරෙන් ඔහු ගේ හිස මුදුනට පාත් වූයේ, ඔහු සිහි විසංඥ වී බිම ඇද වැටුණේ ය.

එ කෙණෙහි ම ඔහු කුදු ශරීර ඇති අශෝභන මිනිසුන් විසි දෙනකුන් ගේ පමණ පිරිසක විසින් වට කර ගන්නා ලදි. ඔවුන් බකල ගැසුණු කෙටි කකුල්වලින් ඉදිරියට ඇවිද එද්දී, ඔවුන් ගේ අවුල් වුණු රැවුළු මවිලින් ගහන පපු දක්වා ම දික් ව එල්ලිණි. පහත් ගෙරැවුම් හඬවලින් කතා බස් කරන ගමන් ස්වකීය ගොදුරෙහි අත් පා බැඳ දැමූ ඔවුහු, අනතුරු ව ඔහු ඔසවා ගෙන, තවත් කොරිඩෝර හා ගරා වැටී ජරාවට පත් විශිෂ්ට අලංකරණ සහිත ආගාර ඔස්සෙහි ගමන් කැරැ කිරිගරුඬ ඇල්ලූ විශාල කාමරයකට පැමිණිය හ. එහි එක් කෙළවරක ගෙ බිමින් අඩි කිහිපයක් උස් ව සිටින සේ ඉදි කැරුණු පීඨිකාවක වූ විශාල සිංහාසනයක තරුණ ස්ත්‍රියක් වාඩි වී උන්නා ය.

සිංහාසනය අරා උන් තරුණ ස්ත්‍රිය පසෙකින් අර අශෝභන, විකෘත මිනිසුන් ගෙන් එකෙක් සිට ගෙන සිටියේ ය. ඔහු අත් පාවල රත්‍රන් වළලු දමා ගෙන සිටි අතර, ඔහු ගේ ගෙල වටා ද රන් දාමයන් ගණනාවක් එල්ලිණි. මේ දෙ දෙනට පහළින්, ඔපාරයේ ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා ගේ පූජකයන් ගෙන් හා පූජකවරියන් ගෙන් සැදුණු ජනකායක් රැස් වී සිටියෝ ය.

ටාර්සන් අල්ලා ගෙන ආ කණ්ඩායම, සිංහාසනය පාමුලට ඇවිත්, ඔහු ගේ ශරීරය කිරි ගරුඬ ගෙ බිමට අත් හළෝ ය. එ විට ම වාගේ වානර - මිනිසාට නැවත සිහිය ආවෙන්, එතෙම ඇස් ඇර වට පිට බැලුවේ ය.

"ඒ ඔහු ද?" යනුවෙන් විමසුවේ සිංහාසනාරූඪ ස්ත්‍රිය යි. ඔහුට යළි සිහි ලැබී ඇති බව දුටු ටාර්සන් ගේ රැකවලෙක්, අනෙක අය ගේත් උපකාර ඇති ව ඔහු අල්ලා කෙළින් කැරවූවේ ය.

"ඒ ඔහු තමයි - ඕආ," යි ඇය පසෙකින් සිටි මිනිසා රාවයක් නැඟුවේ ය.

දැවෙන ද්වේෂයකින් ස්ත්‍රිය ගේ මුහුණ ඇඹරී ගියේ ය. "දෙවියෝ තමන් ගේ නායක පූජකවරියට හොඳින් අනුග්‍රහ දක්වලා තියෙනවා," යි ඈ කීවා ය. "මම අනෙක් ඉල්ලීම වෙනුවෙන් යාච්ඤා කළ තරමට ම, මේ දවස උදා කරලා දෙන්න කියලාත් යාච්ඤා කළා. අනෙක් ඉල්ලීම ඉෂ්ට කරලා දුන්නා වගේ ම, දැන් මේ ඉල්ලීමත් දෙවියෝ ඉෂ්ට කරලා දීලා තියෙනවා."

ටාර්සන් ස්ත්‍රිය වෙතින් ඇය අසල සිටි මිනිසාට සිය බැල්ම ඉක්මනින් මාරු කෙළේ ය. "මොකද්ද මේකෙ තේරුම - ඩූත්?" යි හෙතෙම ඇසී ය. "කෝ ලා? කෝ උඹලා ගේ නායක පූජකවරිය?"

මෙහි දී කෝපයෙන් පුපුරමින් සිංහාසනයෙන් නැඟී සිටි තරුණ ස්ත්‍රිය, "දැන ගනිං - පිටස්තර ලෝකයේ මනුෂ්‍යය, මම තමයි නායක පූජකවරිය; ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා ගේ නායක පූජකවරිය මේ මම යි," යැයි කෑ ගැසුවා ය.

ඇය කෙරෙහි අවධානයක් නොදැක්වූ ටාර්සන්, "කෝ ලා?" යි ඩූත් ගෙන් යළි ප්‍රශ්න කෙළේ ය.

ඕආ ගේ ක්‍රෝධය නිම්හිම් නැති විය. "ඒකි මැරිලා!" යි ඇය යටි ගිරියෙන් කෑ ගැසුවේ, ටාර්සන් ගේ ඇඟට කඩා පනින්නට මෙන් පීඨිකාවේ කෙළවරට වේගයෙන් පැමිණෙමිනි. ඇගේ අතෙහි වූ බිලි පූජා පිහියේ මැණික් එබ්බවූ මිට, ආගාරයේ ඉපැරණි වහලය බිඳී වැටී ඇති වී තිබුණු විශාල විවරයකින් ගලා ආ හිරු රැස් වැදී දිලිසුම් දිණි. "ඒකි මැරිලා!" යි ඈ යළිත් කෑ ගෑවා ය. "මී ළඟ වතාවේ අපි පුරුෂයකු ගේ ජීව රුධිරයෙන් ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියාට ගෞරව කරද්දී උඹත් ඒකි වගේ ම මැරිලා යා වී. ලා දුර්වල එකියක්. ඒකි උඹට ආදරේ කෙරුවා. ඒ නිසා උඹව බිලි පූජාවක් වශයෙන් තෝරා දුන්න තමන් ගේ දෙවියන්ව පාවා දුන්නා. නමුත් ඕආ දුර්වල නෑ; ඈ බොහොම ශක්තිමත් - ඔපාරයේ සිංහාසනය ලා හා ටාර්සන් එකතු වෙලා තමන් ගෙන් පැහැර ගත්තු දවසේ ඉඳලා තමන් ගේ පපුවේ නිදන් වෙලා කැකෑරුණු වෛරයෙන් ඈ ශක්තිමත්." ඉක්බිති ව ඔහු ගේ රැකවලුන් ඇමත ඈ, "මූව ඇරං පලයල්ලා!" යි මුර ගෑවා ය. "බිලි පූජා ආගාරයේ

අල්තාරය උඩ අත පය බැඳලා බාවලා තියෙන මොහොත වෙනකම් මට මූව දකින්න වුවමනා නෑ."

මෙහි දී ඔවුහු, ටාර්සන්ට දෙ පයෙන් ඇවිද යා හැකි වන පරිදි, ඔහු ගේ වළලුකරවල බැඳුම් කපා දැමූ හ. එහෙත් පිටිහයා බඳිනු ලැබ තිබුණු ඔහු ගේ දෑත්වල ලණු පටවල් ළිහා දැමීමට ඔවුන් උත්සාහ කෙළේ නැත. එ සේ තිබිය දීත් ඔවුන් ඔහුට බිය වූ බවක් පෙනිණි. කුමක් නිසා ද යත්, ඔවුන් ඔහු කැඳවා ගෙන ගියේ, සිංහයකු සුරක්ෂිත ව කැඳවා ගෙන යන අයුරින්, ඔහු ගේ ගෙල හා බාහු වටා කඹ දමා සිර කැර ගෙන හෙයිනි. විලක්කු එළියෙන් මඟ සොයා ගෙන ඔවුහු ඔපාරයේ ආවාටවල සුපුරුදු අන්ධකාරය තුළට ඔහු කැටුව බැස්සෝ ය. අවසානයේ දී ඔහු සිර කැර තැබීමට අදහස් කැර ගෙන සිටි අන්තර් භෞමාගාරයට හෙවත් බිම් ගෙයට ඔවුහු ළඟා වූ හ. මෙහි දී ඔහු ගේ දෑත් සිර කැර තිබුණු බැඳුම් කපා දැමීමට තරම් ධෛර්යයක් උපදවා ගැනීමට ඔවුන්ට ටික වේලාවක් ගත විය. එ විට පවා ඔවුන් එය කෙළේ, තමන් එම ආගාරයෙන් පිටතට යන තුරු ඔහුට ළිහා ගෙන, තමන් පසු පස ඒමට බැරි වන සේ ඔහු ගේ දෙ පාවල වළලුකරවල් යළිත් වතාවකට බැඳ දැමූ අනතුරු ව ය. ටාර්සන් ගේ බල සම්පන්න භාවය පිළිබඳ ව ඔපාරයේ අමනුෂ්‍යරූපී පූජකයන් තුළ පැවති භය සන්ත්‍රාසය එබඳු වූයේ ය.

ටාර්සන් ඔපාරයේ බිම් ගෙවල් තුළ මීට පෙර ද සිර කැරනු ලැබී ඇත; එ සේ ම ඔහු ඒවායින් පලා ගොස් ද ඇත. එ හෙයින් දැන් තමා වැටී සිටි අන්තරායකාර අඩියෙන් බේරී යනු සඳහා එතෙම යුහුසුලු ව වැඩට බටුයේ ය. ඕආ දිගු කාලයක් තිස්සේ යාච්ඤා කළ මොහොත - දිලිසුම් දෙන්නා වූ බිලිපූජා පිහිය ඔහු ගේ පපුව තුළට බස්සවන මොහොත - ඇය වැඩි වේලාවක් ප්‍රමාද නො කරනු ඇති බව ඔහු දනියි. සිය වළලුකරවල බැඳුම් ඉක්මනින් ළිහා දැමූ ඔහු, එම ආගාරයේ බිත්ති අත පත ගාමින් මුළු ආගාරය වටා ම ගමන් කෙළේ ය; ඉක්බිති ව එයාකාරයෙන් ම එහි ගෙබිම ද පරීක්ෂාවට ලක් කෙළේ ය. මෙහි දී ඔහුට දැන ගැනීමට ලැබුණේ, තමා මේ සිටිනුයේ අඩි දහයක් පමණ දිගු වූ ද අඩි අටක් පමණ පුළුල් වූ ද ආයත චතුරස්‍රාකාර ආගාරයක බව යි. ඇඟිලි තුඩුවලින් සිට ගත් කල ඔහුට එහි වහලය යාමිතමින් ස්පර්ශ කළ හැකි විය. එයින් පිට වීමට තිබුණු එක ම මාර්ගය නම්, ඔහු එහි ඇතුළු වූ

දොරටුව යි. එම දොරටුවෙහි යකඩ පොලුවලින් ඇහිරූ කුඩා කවුළුවක් විය. ආගාරය ඇතුළට වාතාශ්‍රය ගලා ආවේ එය හරහා පමණි. එ සේ වුවත් එය අන්ධකාර කොරිඩෝරයකට විවෘත වී තිබීම නිසා, ඒ හරහා කිසිදු ආලෝකයක් පැමිණියේ නැත. ටාර්සන් දොරටුවේ අගුළු හා අසව් පරීක්ෂා කැරැ බැලුව නමුත්, ඔහු අනුමාන කළ පරිද්දෙන් ම, ඒවා කඩා දැමීමට පුළුවන්කමක් නො තිබුණු ඒවා බව පෙනිණි. මෙ විට පළමු වතාවට, ඔහු පිටත කොරිඩෝරයේ වාඩි වී මුර කැරැමින් සිටි පූජකයකු දුටුවේ ය. මේ නිසා රහසේ පලා යෑමක් පිළිබඳ කල්පනා තුන් හිතින් ම බැහැර කැර දැමීමට ඔහුට සිදු විය.

තෙ දවසක් හා රාත්‍රීන් තුනක් පුරා එක් එක් පූජකයෝ මාරුවෙන් මාරුවට මුර කිරීමේ යෙදුණෝ ය. එහෙත් හතර වැනි දවසෙහි උදෑසන අර කොරිඩෝරයෙහි කිසිවකු නො සිටි බව ටාර්සන්ට දක්නට ලැබිණි. මෙහි දී හෙතෙම යළිත් වතාවක් සිය අවධානය පලා යෑමේ මාර්ගයක් පිළිබඳ ව සෙවීමට අනලස් ව යොමු කෙළේ ය.

ටාර්සන් අල්ලා ගන්නා ලද අවස්ථාවෙහි ඔහු ගේ දඩයම් පිහිය තිබුණේ, ඔහු ඉණ වටා බැඳ ගෙන සිටි දිවි සමෙහි අග කෙළවරෙහි සඟවා ය. එ හෙයින් ඔපාරයේ අර්ධ - මනුෂ්‍ය මෝඩ පූජකවරුන් කලබලය අස්සේ ඔහු ගේ අනෙක් ආයුධ ඉවත් කැර ගනිද්දී ඔවුන්ට එය මඟ හැරී තිබුණේ ය. මේ වාසනාව ගැන ටාර්සන් සිය දෛවයට ස්තුතිවන්ත වූයේ ය. කුමක් නිසා ද යත්, දිගු කලෙකට පෙර මළවුන් අතරට ගොස් සිටි සිය පියා ගේ දඩයම් පිහියට හැඟුම්බර හේතුන් කරණ කොට ගෙන, ඔහු දැඩි ආදර ඇල්මක් දැක්වූ හෙයිනි. තර්ක බුද්ධියේ මෙහෙයවීමට වඩා හුදු අහම්බයකින් ඔහු ඒ දඩයම් පිහිය බොල්ගානියා ගේ හෙවත් ගොරිල්ලා ගේ හදවතට කිඳ බස්සවමින් වනාන්තරයෙහි මෘගයන් අතරේ ස්වාමිත්වයට පත් වීමේ පළමු පියවර තැබූ ඒ දුර ඈත දවසෙහි පටන් එය ඔහු සතුව තිබුණේ ය. එහෙත් වඩා ප්‍රායෝගික හේතු මත, සැබැවින් ම එය දෙවියන් ගේ ත්‍යාගයක් විය. කුමක් නිසා ද යත්, එය ඔහුට ආත්මාරක්ෂාව සලසා ගැනීමේ ආයුධයක් වූවා පමණක් නො ව, බේරී පලා යෑමට පාවිච්චි කළ හැකි වූ උපකරණයක් ද වූ හෙයිනි.

අවුරුදු ගණනාවකට ඉහත දී වානරයන් ගේ ටාර්සන්, ඔපාරයේ ආවාටවලින් පලා ගොස් තිබුණෙන්, ඒවායේ යෝධ බිත්තිවල

ස්වභාවය ගැන ඔහුට හොඳ අවබෝධයක් තිබුණේ ය. ඒවා සාදා තිබුණේ, මිනිස් ශ්‍රමයෙන් කදිමට කපන ලද එක් එක් ප්‍රමාණයේ ගල් කුට්ටි, හුනු බදාම ඇතිරීමකින් තොර ව, එකිනෙක පිරිද්දෙන සේ එක උඩ එක තැබීමෙනි. ඔහුට හමු වූ එබඳු එක් බිත්තියක් අඩි පහළොවක් පමණ ඝනකම් විය. එම අවස්ථාවේ ටාර්සන් වාසනාවන්ත වූයේ, ඔහු සිර කරන ලද ආගාරයෙහි, වර්තමාන ඔපාරියානුවන් දැන නො සිටි රහස් ද්වාර මාර්ගයක් තිබුණු හෙයිනි. එය එකිනෙක මත බුරුල් ව තබන ලද්දා වූ තනි ගල් කුට්ටි ස්ථරයකින් අහුරා ආවරණ කැර තිබුණු අතර, එ තරම් වෙහෙසක් නො දරා ඒවා ඉවත් කිරීමට වානර - මිනිසාට හැකි වී ය.

එ හෙයින් ස්වභාවික ව ම මේ සිර කුටියෙහි ද එ බඳු රහස් ද්වාර මාර්ගයක් වෙත් දැයි ඔහු සෝදිසි කැරන්නට වන. එහෙත් එම වෑයමෙන් ප්‍රතිඵලයක් නො ලැබුණේ ය. බිත්තියෙහි වූ එක ගල් කුට්ටියක් වත්, තිබුණු තැනින් යම්තම් වත් සෙලවිය හැකි නො විණි. ඒ සෑම ගල් කුට්ටියක් ම දේවාල බිත්තිවල අප්‍රමාණ බර දරාගෙන සිටියේ ය. එම නිසා, ඔහු සිය අවධානය දොරටුව වෙත යොමු කෙළේ ය.

ඔපාරයේ වර්තමානයෙහි වාසය කරන පිරිහුණු ජනතාව සතුව අලුත් ඉබි අගුළු නිෂ්පාදනය කිරීමේ හෝ පැරණි ඒවා අලුත්වැඩියා කිරීමේ ශිල්පීය ඥානයක් නො වූ බැවින්, මුළු නගරයට ම තිබුණේ ඉබි අගුළු අතළොස්සක් පමණක් බව ඔහු දත්තේ ය. ඔහුට දක්නට ලැබී තිබුණු ඉබි අගුළු, එහෙ මෙහෙ කිරීමට අපහසු තරම් බර, ලොකු යතුරුවලින් අරින පැරණි ඒවා විය - අත්ලන්තිසයන් ගේ කාලය දක්වා ම පැරණි ඒවා විය. එහෙත් ශක්තිමත් බර තරංක හා හරස් පොලු යොදා වසන ලද දොරවලට එ සේ අමුතුවෙන් ඉබි අගුළු යෙදීමේ අවශ්‍යතාවක් ඇත්ත වශයෙන් තිබුණේ ද නැත. සිය නිදහස අවුරා ගෙන සිටිනුයේ, එබඳු බාධකයක් විය යුතු බව ඔහු අනුමාන කෙළේ ය.

අඳුරේ අතපත ගාමින් දොර වෙත ගමන් කළ හෙතෙම, වාතය පැමිණි අර පටු විවරය පරීක්ෂා කැර බැලුවේ ය. උරහිස මට්ටමින් පිහිටි එය අඟල් දහයක පමණ චතුරස්‍රයකි. අඟල් බාගයක පමණ ඝනකමින් යුතු යකඩ පොලු සතරක් දික් අතට අල්ලා එය ශක්තිමත් කැරී තිබිණි. එ බැවින් ඒවා අතරින් ඔහුට ඇඟිලි දැමීමට පමණක්

යකඩ කූරු දෙකක් අතර යාම්තමින් අඟල් එකහමාරක ප්‍රමාණයේ පරතරයක් තිබිණි. එහෙත් වානර - මිනිසා මෙයින් අධෛර්යය නො වූයේ ය.

ඔහු ගේ වානේමය ඇඟිලි එක් යකඩ පොල්ලක් වටා ප්‍රබල ග්‍රහණයකින් එතී ගියේ ය. අනෙක් අතේ ඇඟිලිවලින් තවත් පොල්ලක් ග්‍රහණයට ගත් ඔහු, ඉක්බිති ව තම දණහිසක් ඉහළට ඔසොවා දොරට තබා තෙරපවා සිය දකුණු බාහුව සෙමින් සෙමින් පිටුපසට නවන්නට වූයේ ය. ඔහු ගේ යටිබාහුවලත් බාහුවලත් මස් පිඬු ඉදිමී ආවේ ය. අන්තිමේ දී යකඩ පොල්ල ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඔහු දෙසට නැමී ගියේ ය. මෙහි දී යකඩ පොල්ල අලුත් ඉරියවුවකින් අල්ලා ගන්නා ගමන් වානර - මිනිසා මඳහසක් නැංවී ය. ඉක්බිති ව ඔහු සිය ප්‍රබල අතෙහි සකල ශක්තියත්, කායෙහි මුළු බරත් යොදා එය වේගයෙන් පිටුපසට ඇද්දේ, යකඩ පොල්ල ඉංග්‍රීසි U අකුරේ හැඩයට පළල් ව නැමී නතර විය. මේ අලුත් හිඩැස අස්සෙන් සිය අතක් දමන්නට ඔහු උත්සහ කළත්, තව මත් එම පරතරය, ඒ අතරින් අතක් පෙවීමට තරම් ප්‍රමාණවත් නො විණි. මොහොතක ඇවෑමින් තවත් යකඩ පොල්ලක් පිටු පසට ඇද නමා දමනු ලැබුණේ ය. දැන් නම් මේ හිඩැස අස්සෙන් අත පහසුවෙන් ම එළියට දමා ගත හැකි වූයේ ය. ඔහු තමා සිරකරුවකු වශයෙන් රඳවා ගෙන සිටි තරංක නොහොත් හරස් පොල්ල සොයමින් පිටත දොර අත පත ගාන්නට විය.

දෙ පසට පළල් කරන ලද යකඩ පොලු මැදින් පහළට අත දමා දොරෙහි පිට පැත්ත අත පත ගාමින් යද්දී ටාර්සන් ගේ ඇඟිලි තුඩුවලට හරස් පොල්ලක දාරයක් යම්තමට ස්පර්ශ විණි. එය අඟල් තුනක පමණ ඝනකමක් සහිත දැවයෙන් සාදන ලද්දකි. එහි දිග පළල කො පමණ වේ ද යන්න නම් ඔහුට අනුමාන කළ හැකි නො වී ය. එ සේ ම, දොර අරින ලද්දේ, එහි එක් කෙළවරකින් එසැවීමෙන් ද නැත හොත් යකඩ ආධාරක දිගේ එය පැත්තකට ඇදීමෙන් ද යන්නත් ගැටලුවෙකි. නිදහස අතේ දුරින් තිබුණ ද, එය ස්පර්ශ කිරීමට නුපුළුවන් වීම සිත උමතු කරවන සුලු කාරණාවක් වූයේ ය.

හිඩැස මැද්දෙන් අත ආපසු ඇතුළට ගත් ඔහු, සිය දඬයම් පිහිය කොපුවෙන් එළියට ගත්තේ ය. අනතුරු ව යළිත් පිටතට අත

දමා පිහි තලයේ තුඩ අර හරස් පොල්ලෙහි දැවයට තබා තද කෙළේ ය. මේ උපක්‍රමයෙන් ඔහු උත්සාහ කෙළේ, හරස් පොල්ල ඉහළට එසැවීමට ය. එහෙත් සිද්ධ වූයේ, පිහි තුඩ නිකම් ම ලීයෙන් ගැළවී ඒම යි. මී ළඟට ඔහු හරස් පොල්ල තිරස් අතට ම පසෙකට අදින්නට උත්සාහ කෙළේ ය. එම වෑයම සාර්ථක වූයේ ය. වරෙකට ඔහුට එය පසෙකට ඇද්ද හැකි වූයේ, ඉතා සුළු දුරකට පමණක් වුවත්, ඔහු එයින් සෑහීමට පත් විය. කුමක් නිසා ද යත්, ඉවසීමට එහි ත්‍යාගය ලැබෙන බව ඔහු දත් බැවිනි. ඇතැම් විටෙක අඟල් කාලක් පමණ ද තවත් විටෙක ඊටත් අඩු ප්‍රමාණයකින් ද ටාර්සන් සෙමින් සෙමින් හරස් පොල්ල එහි ආධාරකය ඔස්සේ ආපස්සට ඇද්දේ ය. ඔපාරයේ ම්ලේච්ඡ රැකවල් පූජකයකු කොයි වේලේ එ තැනට කඩා පාත් වේ දැයි කිව නොහැකි අවිනිශ්චිත තත්ත්වයක පසු වුව ද, ඔහු ක්‍රමානුකූල ව පරිස්සම් සහිත ව සිය කාර්යයේ නියැලුණේ කිසි හදිස්සියකින් හා තැති ගැන්වීමකින් තොර ව ය. අවසානයේ දී ඔහු ගේ වෑයම පල දැරුවේ, දොර එහි අසවුවලින් ඇරී ගියේ ය.

වහා පිටතට අඩිය තැබූ ටාර්සන්, දොර යළි වසා අගුළු ද දමා, පලා යා හැකි අන් මාර්ගයක් නො වූයෙන්, රැකවලුන් විසින් තමා සිර කුටිය කරා කැඳවා ගෙන එනු ලැබූ කොරිඩෝරය වෙතට ම හැරුණේ ය. ඇතින් අන්ධකාරයේ මඳ අඩු වීමක් ඔහු දුටුවෙන්, හඬක් නො ඇසෙන සේ පියවර තබමින්, ඔහු ඒ දෙසට අදෙන්නට වී ය. ආලෝකය මඳ වශයෙන් වැඩි වත් ම, එම කොරිඩෝරය අඩි දහයක් පමණ පුළුල් එකක් බවත්, එහි අතරින් පතර තැන්වල දොරවල් ඇති බවත් හේ දුටුවේ ය. ඒ දොරටු සියල්ල තරංක අගුළු හෝ හරස් පොලු යොදා වසනු ලැබ තිබිණි.

ඔහු සිර ගත කැර තිබුණු කුටියෙහි සිට යාර සියයක් පමණ ඇතින් තවත් හරස් කොරිඩෝරයක් විය. මෙහි දී මොහොතකට නතර වුණු ඔහු, තියුණු කැර ගත් ඇස් කන්වලින් හා පොපියන නාස් පුඩුවලින් පරීක්ෂාවේ යෙදිණි. මේ හරස් කොරිඩෝරයේ දෙ දිසාවෙන් ම කිසිදු එළියක් දක්නට නො වූවත්, එහි බිත්තිවල වූ වසනු ලැබූ දොරටුවලට පිටුපසින් ප්‍රාණීන් සිටින බව අඟවන ශබ්ද මාත්‍රයන් ඔහු ගේ කනට ගලා ආවේ ය. එ සේ ම එකට හැනී මිශ්‍ර වී ගිය ගන්ධයන් ගණනාවක් ද - කට්ටකුමන්ජල් සුගන්ධයත්, මනුෂ්‍ය සිරුරුවලින් නැඟෙන ගන්ධයත්, මාංස භක්ෂක සිවුපාවන් ගේ

සැර ගන්ධයත් ආදි ගන්ධයන් ගණනාවක් ද - ඔහු ගේ නාස් පුඩුවලට දැනිණි. එහෙත් ඔහු ගේ අවධානය වැඩි දුරටත් දිනා ගන්නා කිසිවක් එහි නො වූයෙන්, ඔහු තමා ගමන් කැරැමින් සිටි ප්‍රධාන කොරිඩෝරය ඔස්සේ ම දිගට ම ඇවිද යන්නට වී ය. මේ වෙද්දී එහි ඉදිරි පැත්තෙන් ආලෝකය ශීඝ්‍රයෙන් වැඩි වෙමින් තිබුණේ ය.

ඔහුට වැඩි දුරක් යන්නට ලැබුණේ නැත. ළං වෙමින් තිබුණු පියවර හඬක් ඔහු ගේ තියුණු කන්වල වැකිණි. මෙහි දී ඔවුන්ට යළි අසුවීම ඔහුට සුබ දායක නොවූයේ ය. ඔහු සෙමෙන් අර හරස් කොරිඩෝරය දෙසට පසු බසින්නට වූයේ, අන්තරාය පහ වී යන තුරු එහි අන්ධකාරයේ සැංගී සිටීමේ අදහසිනි. එහෙත් අන්තරාය ඔහු සිතුවාටත් වඩා ආසන්නයට ඇවිත් තිබිණි. විනාඩියක් යන්නටත් පළමුවෙන් ඔපාරයේ පූජකයෝ හය හත් දෙනෙක් ඒ කොරිඩෝරය තුළට පිළිපන් හ. එ කෙණෙහි ම ඔහු දුටු ඔවුහු, පාෂාණිභූත ව, අඩ අඳුර අස්සෙන් ඔහු කවරෙක් දැයි දකින්නට උත්සහ කැරැමින් සිටියෝ ය.

"ඒ වානර - මිනිහා නොවැ," යි එකෙක් කීවේ ය. "උන්දෑ කුඩුවෙන් එළියට පැන ගෙන!"

ඒ සමඟ ම ඔවුහු සිය ගැට සහිත මුගුරු හා දරුණු පිහියා වනමින් ඉදිරියට එන්නට වූ හ. ඔවුන් සිය ඉදිරි ගමන වේගයෙන් සිදු නො කිරීම, ඔහු ගේ බල පරාක්‍රමය කෙරෙහි ඔවුන් තුළ පැවති බිය ගෞරවය පිළිබඳ සාක්ෂ්‍ය සැපයී ය. එ සේ වුවත්, ඔවුන් සිය ගමන නතර කෙළේ නැත. මෙහි දී ටාර්සන් පසු බසින්නට වී ය. කුමක් නිසා ද යත්, ඔහුට පවා පිහියකින් පමණක් සන්නද්ධ ව, ගැට මුගුරු හා පිහියාවලින් සන්නද්ධ මෙ වැනි තිරශ්චීන අර්ධ - මනුෂ්‍යයන් සය දෙනකු සමඟ සටන් කිරීමේ හැකියාවක් නො තිබුණු බැවිනි. මෙ සේ පසු බසිද්දී ඔහු ගේ ක්‍රියාශීලී මනසෙහි එක්තරා වැඩ පිළිවෙළක් වහා ඇඳී ගියේ ය. ඒ අනුව හරස් කොරිඩෝරය දක්වා පසු බැස්ස ඔහු, ඒ කරා ළඟා වූ විට, පිටුපසින් පිටුපසට යමින් එය තුළට රිංගුවේ ය. ඔහු දැන් ඔවුන් ගෙන් වසන් වී සිටින හෙයින්, සැඟවී සිටින ඔහු ගෙන් තමන්ට කොයි මොහොතේ ප්‍රහාරයක් එල්ල වේ ද යන අවිනිශ්චිත බියෙන්, ඔවුන් ඉදිරියට එනු ඇත්තේ, පරිස්සමින් අඩියෙන් අඩිය තබමින්, ඉතා ම සෙමින් බව ඔහු දත්තෙන්, හේ වහා ආපසු හැරී, කොරිඩෝරය

ඔස්සෙහි වේගයෙන් දිවුවේ ය. ඔහු දොරවල් කිහිපයක් ම පසු කැරැමින් දිව ගියේ ය. ඒ, ඔහු කිසි යම් විශේෂ දොරටුවක් සොයමින් ගිය නිසා නො වේ. අර පූජකයන්ට තමා සොයා ගැනීම දුෂ්කර කරවන තරමට තමාට ඔවුන් ගෙන් ගැළවීමට වැඩි අවස්ථාවක් ලැබෙන බව ඔහු දැන සිටි හෙයිනි. කෙ සේ හෝ අවසානයේ දී හෙතෙම ලොකු හරස් පොල්ලකින් සුරක්ෂිත කරන ලද දොරක් ඉදිරියෙහි නතර විය. ඔහු යුහු ව එය ඔසොවා දොර පියන ඇර ඇතුළට අඩිය තබද්දී ම වාගේ, ඉදිරියෙන් ම පැමිණි පූජකයා කොරිඩෝර ද්වය හරස් වන තැනින් දර්ශන පථයට පිවිසියේ ය.

ඒ අඳුරු කළුවර ආගාරයට පිය තැබූ කෙණෙහි ම, තමා අතින් මරණීය අත්වැරැද්දක් සිද්ධ වූ බව ටාර්සන් තේරුම් ගත්තේ ය. ඔහු ගේ නාසා පුටයට නුමා හෙවත් සිංහයා ගේ සැර ගන්ධය තදින් දැනී ගියේ ය. ඒ අඳුරු ගුහාවේ නිශ්ශබ්දතාව දරුණු ගර්ජනාවකින් සුනු විසුනු වී ගියේ ය. ද්වේෂයෙන් ගිනි ගෙන දැවෙන්නා වූ කසාවන් - පලාවන් දෑසක් අන්ධකාරය මැදින් ඔහුට පෙනිණි. ඒ සමඟ ම සිංහයා කඩා ගෙන පැන්නේ ය.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

5

ඔපාරයේ පවුරු ඉදිරිපිට

පීටර් සෙවිරි, ඔපාරයේ පාළු හුදෙකලා නිම්නය වට කැර ගෙන පිහිටියා වූ පර්වත වළල්ල පාමුල වනාන්තරය අද්දර, සිය කඳවුර පිහිටුවා ගෙන තිබුණේ ය. කඳවුර ආරක්ෂාවට ඇස්කාරියන් කිහිප දෙනකු හා පෝටරයන් සියල්ල එහි නතර කළ හෙතෙම, අනතුරු ව සිය සටන්කාරයන් නඩය කැටුව, කිටෙම්බෝ ගේ මාර්ගෝපදේශකත්වය යටතෙහි පර්වත වළල්ල නැගීමේ වෙහෙසකර දුෂ්කර කාර්යය ඇරඹුවේ ය.

කිටෙම්බෝ ද පවා ඇතුළු ව, මේ නඩයෙන් එකකු වත් මීට කලින් කවර දාක වත් මේ ඉසව්වට පයක් ගසා නො තිබිණි. එ සේ වුව ද, ඔපාරය සියැසින් ම දුටුවකු ගේ මාර්ගයෙන් එහි නිවැරැදි පිහිටීම ගැන කිටෙම්බෝ අසා දැන ගෙන තිබුණේ ය. එ හෙයින්, ඒ ඈත නගරය පළමු වරට ඔවුන් ගේ නෙත් ඉදිරියෙහි නිරාවරණ වී යත් ම, ඔවුහු භය සන්ත්‍රාස ගතියකින් පිරී ගියෝ ය. කළු මිනිසුන් ගේ ප්‍රාථමික සිත් තුළ නො පැහැදිලි සැක ශංකා පහළ වී ය.

දුහුවිල්ලෙන් ගහන කර්කශක සම බිම හරහා ඔපාරය දෙසට දැන් පෙළ ගැසී ගමන් කැරැමින් සිටියේ, ගොළු වූ මුවවලින් යුත් නිශ්ශබ්ද නඩයකි. කණ්ඩායමේ සාමාජිකයන් අතරින් අවිනිශ්චිත සැක ශංකාවල ගොදුරු බවට පත් ව සිටියෝ කළුවෝ පමණක් නො වෙති. දුර ඈත කාන්තාරවල සිය කාල වර්ණ කුඩාරම් ඇතුළේ දී අරාබිවරු, තම මවුවරුන් ගේ කිරි සමඟ සුසානාගාරවලට අරක්ගත් මිනී කන භූතයන් පිළිබඳ විශ්වාසයන් ද නහර ගත කැර ගෙන සිටියෝ ය. එ සේ ම සොයා යන මිනිසුන්ට විපත්ති ගෙන දෙන පුරාවෘත්තගත නිම්ර් නගරය ගැන ද ඔවුන්ට අසන්නට ලැබී තිබිණි. පුරාණ අත්ලන්තිසයන් ගේ නගරයේ ගරා වැටුණු නටබුන් කරා

සමීප වෙත් දී මිනිසුන් ගේ චිත්තයන් පිරී තිබුණේ, එබඳු කල්පනාවලින් හා අශුභ හැඟීම්වලිනි.

ඔපාරයේ නිදන් සුරක්ෂිතාගාරවල පිටත දොරටුව ආවරණය කැරමින් නැඟුණු ලොකු ගල් පව්ව මුදුනෙහි සිට කුඩා වඳුරෙක් මිටියාවත හරහා ඉදිරියට ඇදෙමින් සිටි නඩය දෙස බලා ගෙන උන්නේ ය. ඔහු තම සිත බෙහෙවින් කරදරයට පත් කර ගෙන සිටි පුංචි වඳුරෙක් වී ය. හෙණදඬු ද රැගෙන එන මේ ගෝමංගානියන් හා ටාර්මංගානියන් සේනාව ගැන සිය ස්වාමියාට දැන්විය යුතු බව හොඳකාර ව දැන සිටියත්, ඒ තහනම් නටබුන් අතරට වැදීමට ඔහු තුළ වූ අප්‍රමාණ බිය නිසා එම කාර්යය ඉටු කැරැ ගත නො හැකි වීම ඔහු ගේ ඒ සිත් කරදරයට හේතු විණි. එ බැවින් ඔහු තමා සිටි පව්ව මතට වී කඹ පඹ ගාමින් හා බණිමින් එහෙ මෙහෙ දඟලන්නට වන. පීටර් සෙවිරි ගේ සෙබළුන් කෙළින් ම ඔහු පසු කැර ගෙන ගිය ද, ඒ කිසිවකු ඔහුට කිසිදු අවධානයක් දැක්වූයේ නැත. ඔවුන් එ සේ ගමන් කැරත් ම, නටබුන් අතරේ සාරවත් ව වැවී තිබුණා වූ වෘක්ෂලතාවල කොළ අතු පතරින් මෑත් වූ තවත් ඇස් ඔවුන් දෙස බලා සිටියේ ය.

කණ්ඩායමේ කවුරුන් හෝ සාමාජිකයකු ඔවුන් ගේ දකුණු පැත්තෙන් කුඩා වඳුරකු පැන දුවනු දුටුවේ නම් හෝ, ඌ ඔපාරයේ ගරා වැටුණු බාහිර ප්‍රාකාරය උඩට බඩ ගානු දුටුවේ නම්, ඒ පිළිබඳ ව කිසි තැකීමක් නො කරන බව නිසැක ය; කුමක් නිසා ද යත්, සිය අනෙක් සගයන් ගේ සේ ම ඔහු ගේ මනසෙහි ද ඒ වේලාවේ වැඩ කැරැමින් තිබුණේ, ඒ අඳුරින් පිරුණු පෞරාණික ගොඩනැඟිලි සමූහය අභ්‍යන්තරයේ කවර අන්දමේ උපද්‍රවයන් සැඟවී තිබෙනු ඇත් දැයි යන ශංකාත්මක කල්පනා වූ හෙයිනි.

ඔපාරයේ නිදන් සුරක්ෂිතාගාර ඇත්තේ හරියට ම කවර තැනක ද යන්න කිටෙම්බෝ දැන සිටියේ නැත. ඔහු එකඟ වී තිබුණේ සෙවිරි නගරය කරා කැඳවා ගෙන යෑමට පමණි. එහෙත් සෙවිරි සේ ම ඔහු ද විශ්වාස කර ගෙන සිටියේ, නගරවැස්සන් අතරින් කවුරුන් හෝ එකකු අල්ලා ගත් කල, සුරක්ෂිතාගාර ඇති ස්ථානය හොඳින් හෝ නරකින් ඔහු ගෙන් හෙළි කැර ගත හැකි වනු ඇතැයි යනුවෙනි. ඇත්තෙන් ම වර්තමාන කිසිදු ඔපාරියානුවකු රන් සුරක්ෂිතාගාර ඇති තැනක් තබා ඒවා හැබෑට ම පවතින බවක් හෝ නො දැන සිටි බව ඔවුන්ට දැන ගන්නට ලැබිණි නම්, ඔවුන්

පුදුම වනු ඇත. මිහිපිට ජීවත් වන මිනිසුන් අතරින් ඒවා ඇති තැන ගැන දැන සිටියේ, ටාර්සනුත් ඔහු ගේ වසිරි සෙබළුන් ගෙන් කිහිප දෙනකුත් පමණි.

"මේක පාළුවට ගිය නිකම් ම නිකම් ජරාවාස නටබුන් ගොඩක් විතර යි," සෙවිරි පැවසුවේ තමා අසල සිටි සුදු සගයකුට ය.

"ඒ වුණාට මේක හිත බය කරන ජාතියේ මහ මුස්පේන්තු තැනක්," යි අනෙකා ප්‍රතිවදන් දිණි. "මිනිස්සුන් ගේ හිත් දැනට මත් ගැස්සිලා වගෙයි."

සෙවිරි දෙ උර ගැස්සුවේ ය. "රෑ කාලෙ දි නම්, මේක දැක්කා ම මිනිස්සු බය වෙන්න පුළුවන්; නමුත් මේ ගිනි මද්දහන් වෙලාවේ එහෙම වෙන්න බෑ. උන් එච්චර බියගුලු උදවිය නෙමෙයි."

මේ වන විට, ඔවුන් දෙස තර්ජනාත්මක ව ඔරවා ගෙන සිටි පාටක් පෙන්නුම් කළ ගරා වැටුණු බාහිර ප්‍රාකාරය කරා ඔවුහු කිට්ටු කර සිටිය හ. මෙහි දී පිරිස නතර වූ හ. ප්‍රාකාරයෙන් ඇතුළු විය හැකි විවෘත ස්ථානයක් ගැන විපරම් කැරැමින් කිහිප දෙනෙක් ඒ අවට සෝදිසියේ යෙදුණෝ ය. එ වැන්නක් මුලින් ම සොයා ගත්තේ අබු බතාන් ය. එය ඉහළට විහිද ගිය කොන්ක්‍රීට් පියගැට පෙළක් කරා ඇරුණු කුරුබිලියක් වැන්නකි.

"සහෝදරයා - මෙන්න තියෙනවා ඇතුළට යන්න මාර්ගයක්," යැයි එතෙම සෙවිරිට අඬ ගසමින් කීවේ ය.

"උඹේ මිනිස්සු කීප දෙනෙක් වත් එක්ක ගෙන ගිහින් පොඩි හෝදිසියක් දාලා වරෙන්," යි සෙවිරි නියෝග කෙළේ ය.

අබු බතාන් සිය කළු මිනිසුන් ගෙන් හය හත් දෙනකු කැඳවූයේ ය. ඔවුන් ඉදිරියට ආවේ පැහැදිලි අකැමැත්තකිනි. සිය ලෝගුව කැටි කර අල්ලා ගෙන, ශීක්වරයා ප්‍රාකාර විවරයෙන් ඇතුළට අඩිය තැබුවේ ය. එ කෙණෙහි ම කන් පසා කර ගෙන යන අන්දමේ මහ විලාපයක් ගරා වැටුණු නගරාභ්‍යන්තරයෙන් නැඟී ආවේ ය. අල්ලා ගත් හුස්මින් යුතු ව යටි උගුරින් තැබූ විලාපයක් වූ එය, වේදනාත්මක පහත් කෙඳිරිලි හඬවල් ගණනාවකින් අවසාන වී ය. එඬේර අරාබියා හිටි වන ම නැවතිණ. කළුවෝ භය සන්ත්‍රාසයෙන් ගල් ගැසුණෝ ය.

"ඉතින් යමල්ලා!" යි සෙවිරි මුර ගෑ ය. "ඔය විලාපයකට පුළුවන්යැ උඹලාට විපත්තියක් කරන්න!"

"අම්මපා!" යි එක් අරාබියෙක් රාවයක් නැඟී ය. "ඒ වුණාට සොහොන්වලට අරක් ගත්තු භූතයන්ට පුළුවන්!"

"එහෙනම්, පලයල්ලා ඔතනින් අහකට!" යි සෙවිරි කෝපයෙන් ගුගුළේ ය. "කාලකණ්ණි බයගුල්ලෝ වෙන තොපිට යන්න බැරි නම්, හිටපල්ලාකෝ මම ම ගිහිං පෙන්නන්න."

කිසිවකු ඊට විරුද්ධ වූයේ නැත. අරාබියෝ පසෙකට වූ හ. මෙ විට ම කුඩා වඳුරෙක් භීතියෙන් කැක් ගසාගෙන, නගරයෙහි අභ්‍යන්තරයෙහි සිට ප්‍රාකාරය මුදුනින් මතු වූයේ ය. උගේ මේ සෝෂාකාරී හදිසි පැමිණීම නිසා පහළ නඩයේ සෑම ඇසක් ම ඌ වෙත එල්ල විය. ඌ සිය කරට උඩින් බියපත් බැල්මක් පිටු පසට හෙළා, අනතුරු ව යටිගිරියෙන් කළ කෑ ගැසීමක් ද සමඟ ඈත පහළ පොළොවට පනිනු ද ඔවුහු දුටුව හ. ඒ පිම්මෙන් ඌ නො මැරී ඉතුරු වේ යැයි සිතන්නට පුළුවන් කමක් නො තිබුණ ද, උගේ පලා යෑම නතර කිරීමට එය සෑහුණේ නැත. කුමක් නිසා ද යත්, පොළොවට පතිත වූ පරක්කුවෙන් ම යළි නැඟිට ගත් ඌ, විස්මය ජනක පිනුම්වලින් හා කරණම්වලින් යුතු ව, නිසරු ශුෂ්ක සම බිම හරහා පලා යන්නට වන් හෙයිනි.

මෙය අවසන් පිදුරු ගස වූයේ ය. මිථ්‍යා විශ්වාසී කළුවන් ගේ නොසන්සුන් වී තිබුණු ස්නායු මේ හදිසි කලබැගෑනිය දැකීමෙන් දෙදරා ගියේ ය. එක ම ඉරියවුවකින් වාගේ ආපසු හැරුණු ඔවුහු, ඒ දොම්නස් සහගත මූසල නගරය වෙතින් ඈතට පලා යන්නට වූ හ. ඔවුන් ගේ පිටු පසින් ම අබු බතාන් හා ඔහු ගේ කාන්තාර සෙබළුන් ද දිව ආවේ, සිය එඩිතර ගතියට නො තරම් කඩිසර කමකිනි.

පීටර් සෙවිරි සහ ඔහු ගේ සුදු සගයෝ ති දෙන, තමන් හදිසියේ ම හුදෙකලාව සිටින බව දැක, ප්‍රශ්නාකූල ව එකිනෙකා දෙස බලා ගත්තෝ ය.

"බයගුලු නිවටයෝ!" යි සෙවිරි කෝපයෙන් මොර ගැසී ය. "මයික් - තමුසෙ ආයෙ ගිහින් බලනවා - උන්ව ආයෙත් පෙළ ගස්සවන් එන්න පුළුවන් ද කියලා. අපි අනික් කට්ටිය ඇතුළට යමු. නැත්නම් අපි මෙතෙන්ට ආපු එකේ පලක් තියෙනවායැ."

තමා ඔපාරය කෙරෙන් ඈතට යැවෙන අන්දමේ ඕනෑ ම රාජකාරියක් ඉතා සතුටින් භාර ගැනීමට බලා සිටි මයිකල් ඩෝර්ස්කි,

පලා යන සෙබළුන් පිරිස පස්සේ අප්‍රමාද ව දිව යෑමට පටන් ගන්නා අතරේ දී, මිගෙල් රොමීරෝ හා පෝල් ඉවිච් සමඟ සෙවිරි ප්‍රාකාර විදාරණය වෙතට හැරිණි.

මිනිස්සු ති දෙන, බාහිර ප්‍රාකාරය ඇතුළින් ගමන් කැරැ අංගනය වෙත පිවිසියෝ ය. මෙහි දී ඔවුන්ට දක්නට ලැබුණේ, ඊට ඔබින් තමන් ගේ ඉදිරියෙන්, අහසට නැංවුණා වූ උස් අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරය යි. නගරය තුළට නියමාකාරයෙන් පිවිසිය හැකි වුණු විවෘත මාර්ගයක් මුලින් ම සොයා ගත්තේ රොමීරෝ ය. අනෙක් අයට තමා පසුපසින් එන ලෙස හඬ නඟා කියමින් හෙතෙම නිර්භීත ලීලාවෙන් පටු පැසේජය තුළට අඩිය තැබුවේ ය. මෙහි දී පුරාණ දේවාලයේ රජ කළ මූසල නිශ්ශබ්දතාව අර අද්භූත අසාමාන්‍ය විලාපයෙන් තවත් වරකට බිඳී ගියේ ය. මිනිස්සු ති දෙනා නතර වූ හ.

සෙවිරි සිය නළලෙහි නැඟුණු ඩාබිඳු පිස දමමින්, "මං හිතන්නේ අපි තනියම ආපු දුර මේ හොඳට ම ඇති," යි ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "අපි ආපහු හැරිලා ගිහිං, මිනිස්සු ටික එකතු කරන් එන එක තමයි නුවණට හුරු. අන්ධ නිර්භීතකමකින් මෝඩයන් වගේ වැඩ කරන එකේ කිසි තේරුමක් නෑ."

මිගෙල් රෝමීරෝ ඔහු වෙත හෙළුවේ පිළිකුල මිශ්‍ර අවඥාසහගත බැල්මකි. එහෙත් ඉවිච් සෙවිරි ගේ අදහසට සිය පූර්ණ අනුමැතිය පළ කෙළේ ය. මෙක්සිකානුවා තමන් පිටු පසින් එන්නේ ද නැද්ද යන්න දැන ගැනීමට නොනැවතුණු ඒ දෙ දෙන, වේගවත් පියවරවලින් අංගනය හරහා ගමන් කොට, සුළු වේලාවකින් නගරයෙන් පිටතට පැමිණියෝ ය.

"කෝ මිගෙල්?" යි ඉවිච් මෙහි දී විමසුවේ ය.

සෙවිරි වට පිට බලා, "රොමීරෝ!" යනුවෙන් උස් හඬකින් කෑ ගැසුව ද, ඊට පිළිතුරක් නො ලැබිණි.

"ඔහුව ඒකට අනුවෙන්න ඇති," යි ඉවිච් කීවේ වෙවුලුමක් ද සමඟ ය.

"සුළු පාඩුවක්," යැයි සෙවිරි ගෙරවී ය.

එහෙත් තරුණ මෙක්සිකානුවා අල්ලා ගන්නට ඇතැ යි ඉවිච් බිය වූ ඒ කුමක් හෝ දෙයට, තව ම ඔහු අසු වී නො තිබිණි. සිය සගයන් ගේ අපරීක්ෂාකාරී අර්ථ විරහිත පලා යෑම දෙස බලා සිටි ඔහු, අනතුරු ව අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරයේ පැසේජය ඔස්සෙහි දිගට ම

ගමන් කැරන්නට වූයේ, එය දැකීමේ අපේක්ෂාවෙන් තමා මෙ පමණ දුරක් ගෙවා පැමිණියා වූත්, පසු ගිය සති කිහිපය තිස්සේ සිහිනෙන් දුටුවා වූත්, ඒ ප්‍රමාණ කළ නො හැකි ධන නිධානවලින් ආඪ්‍ය පෞරාණික ඔපාර පුර ප්‍රවරය යටත් පිරිසෙයින් එක වතාවකට හෝ බලා ගැනීමේ අධිෂ්ඨානයෙනි.

මෙහි දී ඔහු ගේ දෑස් ඉදිරියේ පෙනී ගියේ ප්‍රතාපවත් නටබුන්වලින් යුත් විභූතිමත් දර්ශනයකි. තරුණ ලතින් අමෙරිකානුවා හැඟීම් බහුල චිත්තයෙන් යුතු ව වශීකෘත වූ බැල්මෙන් එය ඉදිරියට වී සිට ගත් වන ම සිටියේ ය. ඉක්බිති ව, ඔහු ඉදිරියෙන් වූ විශාල ගොඩනැඟිල්ලක අභ්‍යන්තරයෙන් තවත් වතාවකට අර කර්ණ කටුක විලාපය නැඟී ආවේ ය. එහෙත් එයින් ඔහු තුළ යම් බියක් ඇති විණි නම්, රොමීරෝ ඒ ගැන පිටතට කිසිදු ලකුණක් පෙන්වූයේ නැත. ඔහු ඇතැම් විට සිය රයිෆලය තවත් ටිකක් හයියෙන් අල්ලා ගත්තා වන්නට පිළිවන; නැත හොත් රිවෝල්වරය සිය බඳ පටියෙන් බුරුල් කැරැ ගත්තා වන්නට පිළිවන. එහෙත් ඔහු ආපස්සට අඩියක් නම් තැබුවේ නැත. තමා ඉදිරියෙහි වූ දර්ශනයේ ප්‍රතාපවත් උත්කෘෂ්ට භාවයෙන් එතෙම සන්ත්‍රාසයට පත් වී උන්නේ ය. කාලයත් ජරා ජීර්ණත්වයත් විසින් එහි පුරාතන විභූතිය වැඩි පුර ඉස්මතු කැරනු ලැබී තිබිණි.

දේවාලය ඇතුළතින් දක්නට ලැබුණු සෙලවීමක් වෙත මෙ විට ඔහු ගේ අවධානය ඇදී ගියේ ය. කිසි යම් තැනකින් රූපයක් මතු වනු හේ දැක්කේ ය. ඒ වූ කලී, කෙටි බකල දෙ පාවලින් පැද්දි පැද්දී ඇවිද ආ, ලොමින් ගහන, කුදු මහත ශරීරයකින් යුතු අශෝභන මිනිසකු ගේ රූපයක් වී ය. ඔහුට පසු තවකකු ද, ඊට පසු තවත් එකකු ද වශයෙන්, අන්තිමේ දී ඒ ම්ලේච්ඡ මෘගයෝ සිය දෙනෙක් පමණ සෙමින් සෙමින් ඔහු ඉදිරියට පැමිණෙන්නට වන් හ. ඔවුන් ගේ ගැට සහිත මුගුරු ද පිහියා ද දුටු ඔහුට, අර කලින් ඇසුණු නරකයේ හඬක් බඳු විලාපයට වඩා භයානක තර්ජනයක් මෙහි තිබෙති යි අවබෝධ විය.

දෙ උර ගැස්සීමක් ද සමඟ ඔහු පැසේජය කරා පසු බැස්සේ ය. "මහ සේනාවක් එක්ක මං තනියෙම සටන් කරන්ට යැ," යි හෙතෙම මතුළේ ය. සෙමින් පිටත අංගනය පසු කළ ඔහු, බාහිර ප්‍රාකාරය හරහා ගමන් කැරැ, යළිත් වතාවක් නගරයට පිටතින් පිහිටි සම බිමට පය ගැසුවේ ය. පලා දුවමින් සිටි නඩයේ දූවිලි වලාව

ඈතින් ඔහුට පෙනිණි. මෙහි දී විරිත්තීමක් බඳු සිනාවක් නැඟූ ඔහු, සැහැල්ලු පියවරවලින් ඒ පසු පස ඇදෙන්නට වූයේ, සිගරට්ටුවක් ද උරමිනි. ඔහුට වම් පසින් වූ ගල් පව්වක් මුදුනේ සිටි කුඩා වඳුරෙක්, - තව මත් හයින් වෙවුලමින් සිටියා වූත්, කලින් යටිගිරියෙන් නැංවූ බියපත් කෑ ගැසීම් මේ වෙද්දී දුක්මුසු පහත් කෙඳිරිලි බවට බාල කර ගෙන සිටියා වූත් කුඩා වඳුරෙක් - ඔහු දුටුවේ ය. එය කුඩා නිකිමාට ඉතා අමාරු දවසක් වූයේ ය.

ඔවුන් ගේ නඩය කෙ තරම් ඉක්මන් කමකින් පසු බැස ගොස් තිබිණි ද යත්, සෙවිරි, ඩෝර්ස්කි හා ඉවිච් හට, නඩයෙන් වැඩි පිරිසක් බාධක පර්වත දිගේ පහළට බසින්නට ගන්නා තුරු ම, එය කරා ළඟා විය නොහැකි විය. කිසි තර්ජනයකින් හෝ පොරොන්දුවකින් ඒ පිරිසෙහි පලා යෑම නතර කළ හැකි වූයේ නැත. ඔවුන් සිය දිවුම නතර කෙළේ, යළි කඳවුර කරා පැමිණි කල පමණි.

සෙවිරි වහා ම අබු බතාන් කැඳවා ඩෝර්ස්කි ද ඉවිච් ද සහභාගි කැරවා ගෙන සාකච්ඡාවක් පැවැත්වූයේ ය. මෙය සෙවිරිට අත්වුණු පළමු පරාජය විය. එය කෙ සේ වත් සුළුවෙන් තැකිය නො හැකි වූ බරපතළ එකක් වූයේ, ඔවුන් ගේ වැඩ සැලැස්මේ සාර්ථකත්වය වැඩි පුර ම රඳ පැවතුණේ, ඔපාරයේ සුරක්ෂිතාගාරවල ගබඩා කැරැ තිබුණු අනන්ත අප්‍රමාණ රන් ප්‍රමාණය සොයා ගැනීම මත්තෙහි වූ බැවිනි. මුලින් ම ඔහු, අබු බතාන්ටත්, කිටෙම්බෝටත්, ඔවුන් ගේ සහචරයන්ටත් ඔවුන් ගේ බියගුලු භාවය සම්බන්ධයෙන් ඔවුන් ගේ මී මුත්තන් ද මතක් කැරැමින් බැණ වැදුණේ ය. එහෙත් එයින් සිද්ධ වූයේ, ඒ කළු ප්‍රධානයන් දෙ දෙනා ගේ කෝපයත් ද්වේෂයත් ඇවිස්සීම පමණි.

"අපි ඔහෙලාත් එක්ක ආවේ, සුදු මිනිස්සු එක්ක හටන් කරන්න මිසක් අවතාර යි යක්කු යි එක්ක හැප්පෙන්න නෙවෙයි," කිටෙම්බෝ කීවේ ය. "මම බය නෑ; මම සූදානම් නගරය ඇතුළට යන්න. ඒත් මයෙ මිනිස්සු මාත් එක්ක එන්නේ නෑ. මට පුළුවංයැ තනියෙන් හතුරොත් එක්ක හැප්පෙන්න."

"මටත් පුළුවන් යැ," යි අබු බතාන් මුඩුම එරැවීමකින් යුතු ව කීවේ, සිය අඳුරු මුහුණ තවත් අඳුරු කැරැ ගනිමිනි.

"මම දන්නවා," යි සෙවිරි අවඥාවෙන් කී ය. "උඹලා දෙන්නා ම මහ නිර්භීත මිනිස්සු; නමුත් උඹලා හටන් කරනවාට වැඩියෙන්

දක්ස පස්ස නොබලා හයියෙන් දුවන්න. බලාපල්ලා අපි දිහාව. අපි බය වුණේ නෑ. අපි නගරේ ඇතුළටත් ගියා; ඒත් කිසි ම කරදරයක් වුණේ නෑ."

"කෝ එතකොට රොමීරෝ සහෝදරයා?" යි මෙ විට අබු බතාන් පිළිවිසුවේ ය.

"ඔව් - බාගෙ විට - අපට ඔහුව නැති වුණා වෙන්න පුළුවං," යි සෙවිරි පිළිගත්තේ ය. "උඹලා මොකද්ද බලාපොරොත්තු වෙන්නේ? ජීවිත අහිමි නො වී යුද්ධයක් දිනන්න පුළුවන් ද?"

"එතන කිසි යුද්ධයක් සිද්ධ වුණා යැ," යි කිටෙම්බෝ විරුද්ධ විය. "ඒ සාප ලබාපු නගරෙ ඇතුළට ම ගිය මනුස්සයා ආයේ එළියට ආවේ නෑ."

හදිසියේ ම හිස ඔසවා බැලූ ඩෝර්ස්කි, "ආන්න මිනිහා එනවා," යි රාවයක් නැඟුවේ ය. මෙහි දී සියලු ම ඇස් ඔපාරය දෙසට වැටුණු මංකඩ වෙත යොමු විය. මිගෙල් රොමීරෝ සැහැල්ලු ගමනින් කඳවුර දෙසට ඇවිද එනු ඔවුහු දුටුවෝ ය.

"ආයුබෝවන් - මගෙ නිර්භීත සහෝදරවරුනි!" යනුවෙන් එතෙම ඔවුන් ඇමතුවේ ය. "ඔහෙලා පණ පිටින් ඉන්නවා දකින එකත් මට සතුටක්. මම බයෙන් හිටියේ ඔහෙලා ඔක්කොම හර්දේ වස්තුව සීතල වෙලා මැරිලා ඇති කියලා."

ඔහු ගේ ඒ සමච්චලයට ලැබුණු ප්‍රතිචාරය වූයේ නුරුස්නා නිශ්ශබ්දතාවකි. ඔහු කඳවුර ඇතුළට පැමිණ ඔවුන් අසලින් හිඳ ගන්නා තෙක් ම කවුරුන් වත් වචනයක් කතා කෙළේ නැත.

"මොකද තමුසෙ ප්‍රමාද වුණේ?" යි අවසානයේ දී සෙවිරි ඇසුවේ ය.

"මට බලා ගන්න ඕන වුණා, අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරයෙන් එහා තියෙන්නේ මොනවා ද කියලා," යනු මෙක්සිකානුවා ගේ පිළිතුර වී ය.

"ඉතින් මොනවා ද ඔබ දැක්කේ?" යි අබු බතාන් විමසී ය.

"ජරා ජීර්ණ වෙලා නටබුන් ව, තිබුණත්, තව ම පරණ ශ්‍රී විභූතිය අඩුවක් නැති ව රැඳිලා තිබුණු අලංකාර ගොඩනැඟිලි මම දැක්කා," යැයි රොමීරෝ පිළිතුරු දීණි. "වැළලිලා ගිය පුරාණ කාලයකට අයත්, පොළොවට පස් වෙමින් තියෙන මළ නගරයක්."

"වෙන මොනවා ද ඔබ දැක්කේ?" යි කිටෙම්බෝ තව දුරටත් ප්‍රශ්න කෙළේ ය.

"මම දැක්කා අරුම පුදුම සෙබළු කණ්ඩායමක්. උන් මිටි, මහත මිනිස්සු; ඇවිද්දේ බකල කකුල්වලින්; උන් ගේ ඇඟවල් පුරා ම මවිල් වැවිලා; උන්ට තිබුණේ දිගින් වැඩි හොඳ හයිය හත්තිය තියෙන අත්. උන් එළියට ආවේ දේවාලයක් කියලා හිතන්න පුළුවන් දැවැන්ත ගොඩනැඟිල්ලක් ඇතුළේ ඉඳලා. එතන උන් මහා පිරිසක් හිටියා. එච්චර පිරිසක් එක්ක හැප්පෙන්න මට පුළුවංකමක් නො තිබුණ නිසා, මං හැරිලා ආවා."

"උන් ළඟ ආයුධ තිබුණා ද?" යැයි සෙවිරි පිළිවිසුවේ ය.

"මුගුරු යි පිහියා යි තිබුණා," යනු රොමීරෝ ගේ උත්තරය විණි.

"උඹලා දැක්කා ද?" යි සෙවිරි රාවයක් නැඟුවේ ය. "දඬු මුගුරු ගත්ත නිකම් ම නිකම් ම්ලේච්ඡයෝ රොත්තක්. අපට පුළුවං එක ම ජීවිතයක් වත් අහිමි නො කරගෙන නගරය යටත් කර ගන්න."

"උන් ගේ පෙනුම කොයි වගේ ද?" යි විමසූ කිටෙම්බෝ, "උන් ගේ හැඩහුරුකම ගැන මට ටිකක් කියන්න," යැයි ඉල්ලා සිටියේ ය.

රොමීරෝ ඒ විස්තර පැවසූ පසු, පරිස්සමින් ඒ එක් එක් කරුණ කෙරේ අවධානය යොමු කළ කළු නායකයා, සිය හිස සොලවමින්, "මම හිතුවා හරි," යි කීවේ ය. "උන් මනුස්සයෝ නෙවෙයි; දරුණු යක්කු."

"මනුස්සයෝ වුණත් යක්කු වුණත් අපි ආයෙත් ගිහින් උන් ගේ නගරේ යටත් කර ගන්නවා," යි සෙවිරි උදහසින් කී ය. "අපි ඔපාරයේ රත්තරන් ලබා ගත යුතු ම යි."

"ඔහෙට ඕනෑ නම් ඔහේ ම යනවා - සුදු මනුස්සයෝ," යි කිටෙම්බෝ කෙළින් ම පැවසුවේ ය. "ඔහේට යන්න සිද්ධ වෙන්නේ තනියෙම. මම දන්නවා මයෙ මිනිස්සු ගැන; උන් ඔහෙ ගේ පස්සෙන් එතෙන්ට එන්නේ නෑ. අපව සුදු මිනිස්සුන්ට විරුද්ධ ව හටනට ඇරන් යන්ට; දුඹුරු මිනිස්සුන්ට විරුද්ධ ව හටනට ඇරන් යන්ට; කළු මිනිස්සුන්ට විරුද්ධ ව හටනට ඇරන් යන්ට. අපි කිසි ම ප්‍රශ්නයක් අහන්නේ නැතු ව ඔහෙ පස්සෙන් එනවා. නමුත් යක්කුන්ට හොල්මන අවතාරවලට විරුද්ධ ව හටන් කරන්න නම්, අපි ඔහේ ගෙ පස්සෙන් එන්නේ නෑ."

"එතකොට තමුසෙ මොකද කියන්නේ, අබු බතාන්?" යි සෙවිරි අරාබියා ගෙන් ඇසුවේ ය.

"නගරෙ ළඟට ගිහිං හැරිලා ආවාට පස්සේ, මං මගෙ මිනිස්සු එක්ක කතා කළා. ඔවුන් කියන්නේ, ඔවුන් ආයේ කීයට වත් ඒ නගරය අහලකට යන්නේ නැති බව යි. භූතයෝ එක්ක යි යක්සයො එක්ක යි හටන් කරන්න ඔවුන් ගෙ මනාපයක් නෑ. නගරයට ළං වෙන්න එපා ය කියලා සොහොන්වලට අරක් ගත්තු භූතයා අනතුරු අඟවන සද්දේ ඔවුන්ට ඇහිලා තියෙනවා. ඒ නිසා, ඔවුන් බය යි."

සෙවිරි ඔවුනට බැණ වැදුණේ ය; තර්ජනය කෙළේ ය; යාප්පුවෙන් කීවේ ය. එහෙත් ඒ කිසිවකින් පලක් නො වී ය. අරාබි ශීක්වරයා හා අප්‍රිකානු සෙබළ නායකයා යන දෙ දෙනා ගෙන් එක් කෙනකු වත් ඔහුට නම්මවා ගත හැකි වූයේ නැත.

"මේ වැඩේ කරන්න තවත් ක්‍රමයක් තියෙනවා," යි මෙ විට රොමීරෝ ප්‍රකාශ කෙළේ ය.

"මොකද්ද ඒ ක්‍රමය?" යි සෙවිරි පිළිවිසී ය.

"පිලිපීනයාත් එක්ක සෝබන අමෙරිකානුවාත් ආවා ම, අපේ කණ්ඩායමේ අරාබියොත් නො වෙන, අප්‍රිකානුවොත් නො වෙන, මිනිස්සු හය දෙනෙක් ඉන්නවා. අපි හය දෙනාට බැරි වෙන එකක් නෑ ඔපාරය යටත් කර ගන්න."

පෝල් ඉවිච් මුහුණ ඇඹුල් කර ගත්තේ ය. සෙවිරි උගුර පෑදුවේ ය.

"ඒක කරන්න ගිහිල්ලා අපි මැරුම් කෑවොත් අපේ මුළු සැලසුම ම වතුරෙ යනවා,"යි ඔහු කී ය. "සැලසුම ඉදිරියට ගෙනියන්න කිසි ම කෙනෙක් නැති ව යනවා."

රොමීරෝ දෙ උර සැලුවේ ය. "ඒක නිකම් අදහසක් විතරයි. ඒත් ඉතින් - ඔහෙට බයයි වගේ නම්... "

"මම බය නෑ," යි සෙවිරි ඔහු ගේ ඇඟට ගොඩ විය. "ඒත් මම මෝඩයෙකුත් නෙමෙයි."

සාවඥ විරිත්තීමකින් රොමීරෝ ගේ තොල් ඇඹරී ගියේ ය. "මම යනවා කන්න," යැයි කී හෙතෙම, එ තැනින් නැඟිටිමින් ඉවතට ඇවිද ගියේ ය.

සිය කුමන්ත්‍රණකාරී සගයන් ගේ කඳවුරට ළඟා වූ දිනට පසු ව උදා වූ හිමිදිරියේ දී වේන් කෝල්ට් රහස් සංකේත භාවිත කැරැමින් දීර්ඝ පණිවිඩයක් ලියා තම අතවැසි කොලුවකු අතේ එය වෙරළබඩට පිටත් කැරැ හැරියේ ය. එම පණිවිඩය ලියූ කඩදාසිය කොලුවාට ලබා දෙන අයුරු සෝරා ද්‍රිනෝෆ් සිය කුඩාරම අස්සෙන් දැක්කා ය. එ සේ ම, ඔහු එය කරුවක් සහිත රිටක අග අමුණා ගෙන සිය දීර්ඝ ප්‍රයාණය අරඹනු ද ඈ දැක්කා ය. ටික වේලාවකට පසු ව, ඇගේ කුඩාරම පසෙකින් වූ මහා වනස්පතියේ සෙවණ යට දී ඈත් කෝල්ට්ටුත් මුණ ගැසුණ හ.

"ඔබ අද උදේ කඳවුරෙන් පිටතට පණිවිඩයක් යැවුවා නේ ද - කෝල්ට් සහෝදරයා?" යි ඕ විමසුවා ය.

ඔහු ඇය වෙත ඉක්මන් බැල්මක් හෙළමින්, "ඔව්," යනුවෙන් උත්තර දීණි.

"සමහර විට ඔබ දැන ගත්තොත් හොඳයි, මේ කණ්ඩායමේ අය අතරින් පිටතට පණිවුඩ යවන්න අවසර තියෙන්නේ සෙවිරි සහෝදරයාට විතර යි."

"මං ඒ වගක් දැනන් හිටියේ නෑ," යි ඔහු පැවසුවේ ය. "ඒක මං වෙරළබඩට එද්දී මට ලැබෙන්න තිබුණු මුදල් වගයක් සම්බන්ධ කාරණාවක්. මං එනකොට ඒ මුදල් ඇවිත් තිබුණේ නෑ. ඉතිං මම කොලුවෙක් පිටත් කළා ඒවා ඇරං එන්න."

"ආ - ඇත්ත ද?" යි ඇය ඕනෑවට එපාවට මෙන් ඇසූ අතර, එයින් පසු ව, ඔවුන් ගේ කතා බහ අන් මාතෘකා වෙත යොමු විය.

එ දා දහවලේ ඔහු සිය රයිෆලයත් රැගෙන සතකු දඩයම් කර ගැනීමට පිටත් විය. සෝරා ද ඔහු ගේ ගමනට හවුල් වූවා ය. ඒ සන්ධ්‍යාවෙහි ඔවුහු යළිත් වරක් එක් ව රාත්‍රී භෝජනය ගත් හ. එහෙත් මේ අවස්ථාවේ ආහාර පිළිගැන්වූයේ සෝරා ය. මෙ පරිද්දෙන් දවස් ගත වී ගියේ ය. අන්තිමේ දී එක්තරා දවසක, කලබලයෙන් පැමිණි ස්වදේශිකයකු විසින් සෙවිරි ඇතුළු පිරිස ආපසු එන බව කියන ආරංචියෙන් කඳවුර අවදි කැරැවනු ලැබිණි. ඔවුන් ගේ ගමන සාර්ථක වී නැති බව කඳවුරේ නතර වී සිටි පිරිසට දැන ගැනීමට අමුතුවෙන් වචන අවශ්‍ය නො වී ය. නායකයන් ගේ මුහුණුවල අසාර්ථකත්වය පැහැදිලි ව සටහන් වී තිබිණි. සෙවිරි සෝරාට හා කෝල්ට්ට සුබ පතා, කණ්ඩායමේ පිරිසට අමෙරිකානුවා හඳුන්වා

දුන්නේ ය. ටෝනි ද එ සේ පිරිසට හඳුන්වා දෙනු ලැබීමෙන් පසු ව, ගමන් විඩාවෙන් පසු වූ සෙබළු, කබල් ඇඳවල් මත හෝ බිම ඇද වැටී විවේක ගන්නට වූ හ.

ඒ රාත්‍රියෙහි ඔවුහු කෑම මේසය වටා වාඩි වී ඉන්නා අතරේ, ප්‍රධාන සෙබළ නඩය කඳවුරින් පිටත් ව ගිය දා පටන් එක් එක් කණ්ඩායමට මුහුණ දීමට සිද්ධ වූ ත්‍රාස ජනක අත්දැකීම් බෙදා හදා ගත්තෝ ය. කෝල්ට් සහ සෝරා ගුප්ත ඔපාරය පිළිබඳ පුවත අසා විස්මයටත් සන්ත්‍රාසයටත් පත් වූ හ. එහෙත් රගුණාත් ජෆාර් ගේ මරණයත්, ඔහු ගේ භූමදානය හා වළෙන් එළියට ඒමේ අමුතු අද්භූත සිද්ධියත් පිළිබඳ ඔවුන් ගේ කතාව ඇසූ අනෙක් අය තුළ ද ඇති වූයේ, ඔවුන්ට නො දෙවැනි විස්මයක් හා සන්ත්‍රාසයකි.

"ඊට පස්සේ ඒ මළ මිනියට අතක් තියන්න කිසි ම කොලුවෙක් කැමති වුණේ නෑ," යි සෝරා පැවසුවා ය. "ඒ නිසා ඒක වළ දාන වැඩේ ටෝනිට යි කෝල්ට් සහෝදරයාට යි තනියම කරන්න සිද්ධ වුණා."

"මේ පාර නම් ඔහේලා දෙන්නා ඒ වැඩේ හොඳට කරලා දාන්ට ඇති කියලා මං හිතනවා," යි මිගෙල් කීවේ ය.

"ඊට පස්සේ නම්, උන්දෑ ආයේ වළෙන් එළියට ආවේ නෑ," යි කෝල්ට් එම විහිළුවට පිළිතුරු දුන්නේ විරිත්තීමක් ද සමඟ ය.

"මුල් වතාවේ උන්දැව ගොඩට ගත්තේ කවුරු වෙන්න පුළුවන් ද?" එ සේ ප්‍රශ්න කෙළේ සෙවිරි ය.

"මෙහෙකාර කොලුවන් ගෙන් කවුරු වත් නම් වෙන්න බෑ," යැයි සෝරා කීවා ය. "ඔහු ගේ මරණය සිද්ධ වෙච්ච ගුප්ත අබිරහස් විදිහ නිසා ඔවුන් හොඳට ම බය වෙලා යි ඉන්නේ."

"ඒක කරන්න ඇත්තේ උන්දැව මරපු සතා ම වෙන්න ඕනෑ," යි කෝල්ට් අදහසක් පළ කෙළේ ය. "මනුස්සයෙක් හෝ සතෙක් වේ වා ඒ මොකා හරි එකාට, බර මළ සිරුරකුත් කර ගහ ගෙන ගහකට නැඟලා, ඒක අපි මැද්දට විසි කරලා දාන්න මොන තරම් අතිමානුෂික ශක්තියක් තියෙන්න ඕනෑ ද?"

"මට නම් පේන විදිහට, මේකෙ තේරුම් ගන්න අමාරු ම ගුප්ත කාරණාව තමයි, ඒ හැම දෙයක් ම සම්පූර්ණ නිශ්ශබ්දතාව මැද්දේ සිද්ධ කෙරුවේ කොහොම ද කියන එක," යි සෝරා තෙපලා ය. "අපි මැද්දට ඒ මළමිනිය කඩාපාත් වෙන තුරු එක කොළයක්

හෙළවෙන සද්දයක් වත් අහුණේ නෑ කියලා මට දිවුරලා කියන්න පුළුවන්."

"එහෙම දේවල් කරන්න පුළුවන් මිනිහෙක්ට ම විතර යි," සෙවිරි ප්‍රකාශ කෙළේ ය.

"ඒකෙ සැකයක් නෑ," යි කෝල්ට් එකඟ විණි. "නමුත් කොහොම මිනිහෙක් ද!"

නොබෝ වේලාවකින් කණ්ඩායම එකිනෙකා ගෙන් වෙන් වී තම තමන් ගේ කුඩාරම් වෙත ඇදෙත් දී, සෙවිරි සංඥාවක් කැරැ සෝරා නතර කැර ගත්තේ ය.

"මට ඔබත් එක්ක මිනිත්තුවක් කතා කරන්න ඕනෑ," යැයි හේ කීවේ ය. තරුණ ස්ත්‍රිය තමා ඊට විනාඩියකට කලින් නැඟිට ගත් පුටුවෙහි ම යළි වාඩි වූවා ය. "මේ අමෙරිකානුවා ගැන ඔබ මොකද හිතන්නේ? මිනිහා ගේ චරිත ස්වභාවය ගැන යමක් කමක් තේරුම් ගන්න තරම් කාලයක් ඔබට ලැබුණා නෙ."

"ඔහු ගේ වරදක් පේන්න නම් නෑ. ඔහු හොඳ යහපත් කෙනෙක් වගෙයි පේන්නේ," යනුවෙන් තරුණ ස්ත්‍රිය පිළිතුරු දුන්නී ය.

"ඔබේ සැක ඇවිස්සෙන ජාතියේ දෙයක් ඔහු කීවේ කළේ හෙම නැද්ද?"

"නෑ," යි සෝරා කීවා ය. "එහෙම මුකුත් ම කීවේ කළේ නෑ."

"ඔබ දෙන්නා දවස් ගාණක් මේ කඳවුරේ තනියෙම හිටියා," යි සෙවිරි තවත් හාරා ඇවිස්සුවේ ය. "ඔහු ඔබට උපරිම ගරු සරු ඇතු ව සැලකුවා ද?"

"ඔබේ යාළුවා, රගුණාත් ජෆාර්ට වඩා නම්, ඔහු බොහොම ගරු සරු ඇති ව වැඩ කටයුතු කරන කෙනෙක්."

"ඒ බල්ලා ගෙ නම වත් මට මතක් කරන්න එපා," යි සෙවිරි ගෙරවී ය. "උන්දැව මගෙ ම අත්වලින් ඉවරයක් කරන්න මං මෙහෙ නො හිටිය එක යි මට දුක."

ඔවුහු ටික වේලාවකට නිහඬ වූ හ. තම සිතෙහි වූ කිසිවක් වචනවලට නැඟීමට සෙවිරි උත්සහ කැරැමින් සිටි බව පෙනුණේ ය. අන්තිමේ දී හේ කතා කෙළේ ය.

"කෝල්ට් කියන්නෙ බොහොම හිත ඇදගන්නා සුලු ඉලන්දාරියෙක්. ඔහුත් එක්ක ප්‍රේම සම්බන්ධකමක පැටලෙන්න නම්, ඉඩ තියා ගන්න එපා - සෝරා."

"මොකද ඒ?" යි ඈ විමසුවා ය. "මම මගෙ හිත යි, ශක්තිය යි, හැකියාව යි, ඒ වගේ ම, මගෙ හදවතින් විශාල කොටසකු යි අපේ මේ වැඩ පිළිවෙළට කැප කරලා යි තියෙන්නේ. නමුත් මගෙ හදවතේ පුංචි කොටසක් ඉතිරි වෙලා තියෙනවා, මම කැමති හැටියකට කටයුතු කරන්න."

"ඔබ ඔය කියන්න හදන්නේ ඔබ ඔහුට ආදරේ කරනවා කියලා ද?" යැයි සෙවිරි පිළිවිසී ය.

"කොහෙත් ම නැහැ. එහෙම දෙයක් නෙමෙයි. ඒ වගේ අදහසක් කවදා වත් මගෙ ඔළුවට නැඟිලා නෑ. මම ඔබට කියන්න ඕනෑ - පීටර් - මේ වගේ කාරණාවල දී ඔබට බැහැ මට බලපෑම් කරන්න."

"මේ අහන්න - සෝරා. ඔබ හොඳට ම දන්නවා, මම ඔබට ප්‍රේම කරන බව. ඒ වගේ ම, මම ඔබව මගේ කර ගන්නවා. මම නතර වෙන්නේ මට ඕන දේ ලබා ගත්තාට පස්සෙ යි."

"මේ විකාරෙ නවත්තමු - පීටර්. ප්‍රේමය වගේ මෝඩ දේවල් ගැන කතා කරන්න මට දැන් වෙලා නෑ. අපි අපේ කාරිය සාර්ථක ව අවසන් කර ගත්තොත්, ඊට පස්සේ මම බලන්නම් ඔය ගැන ටිකක් හිත යොදවන්න."

"මම කැමැති යි පහු වෙලා නෙමෙයි ඔබ දැන් ම හොඳ හැටි ඒ ගැන කල්පනා කරලා බලනවා නම් - සෝරා," යි හෙතෙම ඇයට බලපෑම් කෙළේ ය. "මේ කාර්යය සම්බන්ධයෙන් මම ඔබට නො කීව යම් දේවල් තියෙනවා. මම ඒවා කිසි කෙනකුට එළිදරවු කරලා නෑ. නමුත් මම ඔබට ඒ ගැන දැන් කියනවා. ඒ, මම ඔබට ප්‍රේම කරන හින්දා යි නුදුරු දාක ඔබ මගෙ භාර්යාව බවට පත් වීමට නියමිත හින්දා යි. අපේ මේ කුමන්ත්‍රණයේ ඔබ හීනෙකින් හිතනවාටත් වඩා අවදානම් රැඳිලා තියෙනවා. මේ හැම අනතුරකට ම, හැම දුෂ්කරතාවකට ම, මූණ දීලා, අන්තිමේ දී මම අත්පත් කර ගන්න බලය යි ධනස්කන්ධය යි වෙන කෙනකුට දීලා නිකම් ම අත පිහිදා ගන්න මම ලෑස්ති නෑ."

"ඔබ කියන්නේ ඒක අපේ වැඩ පිළිවෙළට වත් යොදවන්නේ නෑ කියලා ද?" යි ඇය විමසුවේ විමතියෙනි.

"ඔව්, එහෙම තමයි; නමුත් වෙනස් වැඩ පිළිවෙළක් වෙනුවෙන් මම ඒ බලය හා ධනය පාවිච්චි කරනවා."

"එහෙනම් ඔබ කරන්න සැරසෙන්නේ මොකද්ද? මට නම් ඔබ කියන දෙයක් තේරෙන්නේ නෑ."

"මම හිතා ගෙන ඉන්නේ අප්‍රිකාවේ අධිරාජයා වෙන්න," යැයි හෙතෙම ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "ඉතින් මම බලාපොරොත්තු වෙනවා ඔබව මගෙ අධිරාජිණිය කර ගන්න."

"පීටර්!" යි ඇයට කෑ ගැසිණි. "ඔබේ ඔළුව නරක් වෙලා ද?"

"ඔව් - මගෙ ඔළුව නරක් වෙලා; බලය, ධනය හා ඔබ ගැන සිහින මවලා ම ඔළුව නරක් වෙලා."

"ඔබට කවදා වත් ඔය දේවල් කරන්න ලැබෙන්නේ නෑ - පීටර්. අපි සේවයට බැඳිලා ඉන්න පාලන තන්ත්‍රයේ අඬු කොච්චර දුරකට විහිදෙනවා ද කියලා ඔබ හොඳකාර ව දන්නවා. ඔබ ඔබට පැවරිච්ච රාජකාරිය කරන්න අසමත් වුණොත් - ඔබ ඔවුන්ට ද්‍රෝහි වුණොත් - ඒ අඬු ඔබව හොයා ගෙන ඇවිල්ලා ඔබව විනාශය කරා ඇද ගෙන යනවා ඒකාන්ත යි."

"මම මගේ ඉලක්කයට ළඟා වුණා ම, මගේ බලයත් ඔවුන් ගෙ බලය තරම් ම ඉහළ යි. එතකොට මට පුළුවන් ඔවුන්ව මෙල්ල කර ගන්න."

"නමුත් අපේ පොදු පරමාර්ථය වෙනුවෙන් අවංක ව සේවය කරන, ඔබ ඒ පරමාර්ථය නියෝජනය කරන පුරුෂයෙක් ය කියලා හිතා ගෙන ඉන්න මේ අපේ අනෙක් සහෝදරවරු මොකක් කියයි ද? ඔවුන් ඔබව ඉතුරු කරන එකක් නෑ - පීටර්."

මිනිසා සිනාසුණේ ය. "ඔබ මිනිස්සුන් ගෙ හැටි දන්නේ නෑ, සෝරා. උන් හැමෝම එක වගෙයි. ගෑනු පිරිමි කවුරුත් එක යි. මම ඔවුන්ට පාලනය කරන්න පොඩි පළාතක් ගාණේ දීලා ලොකු මාළිගාවකු යි, අන්තඃපුරේකු යි ලබා දෙනවා කිවුවොත්, ඒක ලබා ගන්න උන් තමංව වදපු අම්මා ගෙ වුණත් බෙල්ල කපා වි."

තරුණ ස්ත්‍රිය ආසනයෙන් නැඟිටිමින්, "මට හරි ම පුදුමයි - පීටර්. මං හිතුවා අඬු ගණනේ ඔබ අවංක පුද්ගලයෙක් වෙන්ටැති කියලා," යැයි පැවසුවා ය.

ඔහු ද වහා නැඟිට ගනිමින් ඇගේ බාහුව තදින් මිරිකා අල්ලා ගත්තේ ය. "මේ අහන්න - සෝරා," යි ඔහු ඇගේ කනට කැර කීවේ සර්ප ශ්වාසයක් වැනි හඬකිනි. "මම ඔබට ප්‍රේම කරනවා. ඒ ප්‍රේමය

නිසා ම, මම මගේ ජීවිතාරක්ෂාව ඔබේ අත්වලට පාවා දුන්නා. නමුත් මේක තේරුම් ගන්න. ඔබ මට ද්‍රෝහි වුණොත් - මම ඔබට කොච්චර ප්‍රේම කළත් - මම ඔබව මරලා දානවා. ඒක අමතක කරන්න එපා."

"ඔබ මට ඕක අමුතුවෙන් කියලා දෙන්න අවශ්‍ය නෑ - පීටර්. ඒ විත්තිය මම හොඳින් දන්නවා."

"ඉතින් ඔබ මාව පාවලා දෙන්නේ නැද්ද?" යි හෙතෙම විචාළේ ය.

"මම කවදා වත් මිත්‍රයෙක් ව පාවා දෙන්නේ නෑ - පීටර්."

ඊ ළඟ දවසේ උදෑසන සෙවිරි, රොමීරෝ ගේ අදහස අනුව ඔපාරය බලා යන දෙ වැනි ගමන් නඩයක් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු සූදානම් කරන්නට වූයේ ය. මේ අවස්ථාවේ දී ගමන සඳහා ස්වේච්ඡාවෙන් ඉදිරිපත් වන අය පමණක් රැගෙන යෑමට තීරණය වී ය. යුරෝපියානුවන් ද අමෙරිකානුවන් දෙදෙනා ද පිලිපීනයා ද ගමනට සහභාගි වීමට සිය කැමැත්ත ඒ වන විට ද පළ කැර තිබුණෙන්, දැන් අවශ්‍ය ව තිබුණේ, ඒ සඳහා කළුවන් හා අරාබීන් කිහිප දෙනකු බඳවා ගැනීම ය. සෙවිරි මේ අරමුණින් පිරිස රැස් කරවා සාකච්ඡාවක් පැවැත්වී ය. මෙහි දී ඔහු තමන් කරන්නට යන දෑ පිළිබඳ ව පැහැදිලි විස්තරයක් ඔවුනට ඉදිරිපත් කෙළේ ය. රොමීරෝ සහෝදරයා ඔපාරයේ වාසය කරන්නන් දැක ඇති බැවින්, ඔවුන් ගැට මුගුරුවලින් පමණක් සන්නද්ධ, පිරිහී ගිය කුරුමිටි මිලේච්ඡ ජනතාවකට අයත් සාමාජිකයන් පිරිසකට වඩා වැඩි දෙයක් නො වන බව ද, රයිෆල් තුවක්කු ආධාරයෙන් ඉතා ලෙහෙසියෙන් ඔවුන් යටපත් කැර දමා නගරය අල්ලා ගත හැකි බව ද, ඔහු ඉතා ලස්සනට විස්තර කෙළේ ය.

මෙහි දී ඔපාරයේ පවුරු දක්වා යෑමට මුළු පිරිස ම වාගේ කැමැත්ත පළ කළෝ ය. එහෙත් සුදු මිනිසුන් සමඟ නගරයට ඇතුළු වීමට ඉදිරිපත් වූයේ, සෙබළුන් දස දෙනකු පමණි. ඒ දස දෙනා ද කඳවුර මුර කිරීමට නතර වී සිටි ඇස්කාරියන් හා කෝල්ට් සමඟ වෙරළබඩ සිට පැමිණි කළුවන් අතර සිටි අය ය; ඔපාරයේ භීතින් අත් නො දුටු අය ය. ඔවුන් ගෙන් එකකු හෝ නටබුන් ගොඩනැඟිලි අභ්‍යන්තරයෙන් නැඟී ආ අර අද්භූත ජනක විලාපය අසා තිබිණ

නම්, කීයට වත් නගරය ඇතුළට අඩියක් තැබීමට ඉදිරිපත් නොවනු ඇත. අවසානයේ දී ඔවුන් ඔපාරයේ ඔරවා ගත් දොරටු ඉදිරියට ළඟා වූ කල, එහි වාසය කරන්නන් ගේ අර අනතුරු ඇඟවීමේ විලාපය නිකුත් වෙද්දී මේ ස්වේච්ඡාවෙන් ඉදිරිපත් වූ දස දෙනා සිය අදහස වෙනස් කැර ගැනීමට වැඩි වේලාවක් ගත නොකරනු ඇති බව සුද්දන්ට රහසක් නො වී ය.

මේ අලුත් ගමන සඳහා කටයුතු සියල්ල එකලාසයක් කැර ගැනීමට දවස් කිහිපයක් ම ගත වූයේ ය. එහෙත් කෙළවර දී අන්තිම වැඩ කටයුතු ද සම්පූර්ණ විය. ඉතින් එක්තරා හිමිදිරි පාන්දරක සෙවිරි සහ ඔහු ගේ අනුගාමික පිරිස යළිත් වතාවකට ඔපාරය කරා ගමන් ඇරඹූ හ.

සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ඔවුන් සමඟ යෑමට කැමැත්තක් දැක්වූ නමුත්, උතුරු අප්‍රිකාව පුරා විසිරී සිටි තම ඒජන්තයන් ගෙන් කිසි යම් පණිවිඩ වගයක් සෙවිරිට ලැබෙන්නට තිබුණෙන්, ඇය කඳවුරේ ම රැඳීම අත්‍යවශ්‍ය වී ය. අබු බතාන්ට සහ ඔහු ගේ සෙබළුන්ට කඳවුර මුර කිරීම භාර විය. තව කළු මෙහෙකරුවන් කිහිප දෙනකු ඇරෙන්නට ගමන් නඩයට එක් නො වී සිටියේ මේ අරාබීන් පමණි.

පළමු ගමනේ අසාර්ථකත්වයෙන් හා ඔපාරයේ දොරටු අද්දර දී සිද්ධ වූ අවමානයෙන් පසු ව, අබු බතාන් සහ සෙවිරි අතර හොඳ හිත පලුදු වී තිබිණි. බියගුල්ලන් යැයි හංවඩු ගැසුණු ශීක්වරයා හා ඔහු ගේ සෙබළු තම පයුරුපාසානම පෙරට ද වඩා තමන්ට පමණක් සීමා කැර ගත්තෝ ය. ඔපාර නගරයට ඇතුළු වීමට ඔවුන් ඉදිරිපත් නො වුව ද, තමන් නිකම් ම මුරකාරයන් වශයෙන් කඳවුරේ රඳවා යෑමට විරුද්ධ ව ඔවුහු සිය අප්‍රසාදය පළ කළෝ ය. ඉතින් අනෙක් අය පිටත් වී යද්දී, අරාබීන් සිය ශීක් ගේ එළු සම් කූඩාරමේ පලස් උඩ වාඩි වී, පහත් ස්වරයෙන් කතා බස් කැරැමින්, සැරට හැදූ කෝපි පානය කෙළේ සිය බුම්මා ගත් මුඩුම මුහුණු තලප්පාවලින් එල්ලුණු රෙදි කඩවල් පිටුපස අඩ වශයෙන් සඟවා ගෙන ය. ඔවුහු පිටත් ව යන සිය සහෝදරවරුන් වෙත බැල්මකුදු නොහෙළූ හ. එහෙත් නිහඬ භාවනාවකින් මෙන් පසු වූ ශීක් අබු බතාන් ගේ ඇස් එල්ල වී තිබුණේ, සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ගේ සිහින් සුන්දර දේහය වෙත ය.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

6

පාවා දෙනු ලැබීම

මිගෙල් රොමීරෝ ඔපාර නගරයෙන් පිටත් වී යනු ගල් පව්වක් මුදුනට වී බලා ගෙන සිටිද්දී නිකිමා ගේ හදවත එකිනෙකට ප්‍රතිවිරුද්ධ හැඟීම්වලින් පීඩා වින්දේ ය. මරණය ගෙන දෙන්නා වූ හෙණ දණ්ඩකින් සන්නද්ධ ඒ නිර්භීත ටාර්මංගානියා, නටබුන් ගොඩනැඟිලි කෙරෙන් එළවා දැමෙනු දුටු විට, ඒ ජරාවට පත් මළ නගරයෙහි අඳුරු අභ්‍යන්තරයේ සිය ස්වාමියාට කුමක් හෝ භයානක විපත්තියක් සිද්ධ වී ඇතැ යි ඔහුට ස්ථිර ව හැඟී ගියේ ය. ඔහු ගේ පක්ෂපාති හදවත යළි නගරය කරා ගොස් ඒ පිළිබඳ ව විපරම් කරන්නට ඔහු පොලඹවාලූයේ ය. එහෙත් නිකිමා වූ කලී ඉතා ම පුංචි මනු කෙනෙකි - බෙහෙවින් බිය පත් ව සිටි ඉතා ම පුංචි මනු කෙනෙකි. ඔහු දෙවරක් ම ඔපාරය දෙසට යන්නට පය තැබුව ද, ඔහුට අවසානය දක්වා සිය ධෛර්යය පවත්වා ගත හැකි නො වී ය. අවසානයේ දී අනුකම්පා සහගත කෙඳිරියක් පිට කළ ඔහු, සමබිම හරහා අඳුරු වනාන්තරය වෙතට හැරුණේ ය. යටත් පිරිසෙයින් එහි ඇති අන්තරායන් ඔහුට හුරු පුරුදු ඒවා ය.

ටාර්සන් ඇතුළු වූ අන්ධකාර ආගාරයේ දොර ඇතුළු පැත්තට තල්ලු වී ගියේ ය. සිංහයා ගේ භයංකාර ගර්ජනාව විසින් ඔහුට තමා පත් ව සිටි අන්තරායකාරී තත්ත්වය පිළිබඳ අවබෝධ කැර දෙනු ලැබෙද්දී ද, ඔහු සිටියේ එය අල්ලා ගෙන ය. නුමා හෙවත් සිංහයා ඉතා වේගයෙන් ද කඩිසර ව ද ක්‍රියාත්මක වූයේ ය. එහෙත් වානරයන් ගේ ටාර්සන් ගේ මනසත් කයත් ක්‍රියා කෙළේ ඊටත් වඩා කඩිසරකමකින් හා වේගයකිනි. සිංහයා තමා ඉදිරියට කඩාගෙන පැන්න ඒ අංශු මාත්‍ර කාලය තුළ දී, ඒ මුළු දර්ශනයෙහි ම චිත්‍රයක් වානර - මිනිසා ගේ මනසෙහි ඇඳී ගියේ ය. කොරිඩෝරය ඔස්සෙහි

තමා ලුහුබැඳ එමින් සිටියා වූ, ඔපාරයේ කුදු ශරීර ඇති අංග විකල පූජකයන් ඔහුට පෙනිණ; ඇතුළු පැත්තට තල්ලු වී ගිය බර දොරටුව ඔහුට පෙනිණ; කඩා ගෙන පනින සිංහයා ඔහුට පෙනිණ; මේ පින්තූරයේ කොටස් සියල්ල, දැන් පවතිනවාට වඩා වෙනස් අන්දමකට, තම වාසියට හේතු වන සේ ගළපා ගැනීමට ඔහු ක්‍රියා කෙළේ ඇසිල්ලකිනි. දොර ඇතුළට තල්ලු කළ ඔහු, සිංහයා කඩා පනිත් ම වහා එහි පිටුපසට අඩිය තැබුවේ ය. එහි ප්‍රතිඵලය වූයේ, එක්කෝ සිය පිම්මෙහි වේගය කරණ කොට හෝ නිදහස් වීමට මඟක් දැකීම නිසා හෝ මෘගයා කොරිඩෝරය වෙත විසි වී ගොස්, කෙළින් ම, දිව එමින් සිටි පූජකයන් ඉදිරියෙන් පතිත වීම යි. එ කෙණෙහි ම ටාර්සන් දොර වසා දැම්මේ ය.

කොරිඩෝරයේ සිද්ධ වූ දෑ ඔහුට පෙනුණේ නැත. එහෙත් වහ වහා ඇතට යමින් හීන වෙමින් ඇසෙන්නට වූ ගෙරැවිලි හා විලාප හඬවල් අනු ව ඔහු තතු වටහා ගත්තේ, දෙ තොලින් මඳහසක් නැඟුවේ ය. මොහොතකට පසු ව ඇසුණු කන් පසා කරවන සුලු වේදනාත්මක මරහඬ තැළීමකින් යටත් පිරිසෙයින් එක් ඔපාරියානු පූජකයකු ගේ වත් ඉරණම කුමක් ද යන්න ප්‍රකාශ වී ය.

තමා සිටි තැනට ම වී හිඳීමෙන් තමාට කිසි යහපතක් සිද්ධ නො වන බව වටහා ගත් ටාර්සන්, ඒ ආගාරයෙන් ඉවත් වී ඔපාරය පහළින් පිහිටි ඒ ආවාට ජාලයෙන් එළියට යන්නට මඟක් සෙවීමට තීරණය කැරැ ගත්තේ ය. පූජකයන් විසින් තමා දකිනු ලැබෙන්නට කලින්, තමා සිර කුටියෙන් ගැළවී පලා යමින් සිටි ඒ අන්තර්භෞම මාර්ගය අහුරා ගෙන දැන් ගොදුරු පස්සේ වැටුණු සිංහයා සිටින බව හෙතෙම හොඳින් දත්තේ ය. කරන්නට ම දෙයක් නැති වුව හොත් ඔහු නුමාට මුහුණ දෙනු ඇත. එහෙත් එ වැනි අනවශ්‍ය අවදානමකට මුහුණ දීමට ඔහු ගේ වැඩි කැමැත්තක් නො තිබිණි. මෙහි දී ඔහු බර දොරටුව අරින්නට උත්සහ කරද්දී පෙනී ගියේ, එය සොලවන්නට බැරි බව ය. සිද්ධ වී ඇති දෑ ඔහුට ක්ෂණයකින් අවබෝධ වී ය. ඔහු යළිත් ඔපාරයේ අන්තර් භෞමාගාර ඇතුළේ සිරකාරයකු වී සිටියේ ය.

මේ විශේෂ දොරෙහි හරස් පොල්ල තල්ලු කැර විවර කරන ජාතියේ එකක් නො විණි. ඒ වෙනුවට ඇතුළු පැත්තේ වූ පැන්නුමකින් ක්‍රියාත්මක වූ එය, හොඳ ශක්තිමත් ව සාදන ලද

යකඩ ආධාරක මත වැටී ඉබේ ම දොර සුරක්ෂිත කැරැවී ය. ඔහු දොරින් ඇතුළු වෙද්දී ඔහු විසින් ඔසොවන ලද හරස් පොල්ල, දොර වේගයෙන් වසත් ම අර. යකඩ ආධාරක මත වැටී තිබිණි. එයින් සිද්ධ වූයේ, ඔහු එම කුටිය ඇතුළේ සිරකාරයකු බවට පත් වීම ය.

පිටත කොරිඩෝරයෙහි පැවති අන්ධකාරය, ඔහු කලින් රඳවනු ලැබ තිබුණු කුටිය පිහිටි අන්තර් භෞම මාර්ගයෙහි ගැවසුණු අඳුරට වඩා අඩු වූයේ ය. ඔහු සිටි ආගාරය ආලෝක කිරීමට තරම් ප්‍රමාණවත් අලෝකයක් එ තුළට නො පැමිණියත්, වාතාශ්‍රය ගලා ඒම පිණිස දොරෙහි කපා තිබුණු කවුළුවේ ස්වභාවය දැක බලා ගැනීමට ප්‍රමාණවත් එළියක් පැවතියේ ය. එය සමන්විත වූයේ කුඩා කවාකාර සිදුරු රාශියකිනි. ඒ එකක් වත් ඔහු ගේ අත පෙවිය හැකි තරමට විශාල නො වූයේ ය.

තමා පත් මේ අලුත් දුෂ්කර තත්ත්වය පිළිබඳ ටාර්සන් මොහොතක් කල්පනා කැරැමින් සිටිත් ම, කුටියේ පිටුපස කාල වර්ණ අන්ධකාරය දෙසින් රහසින් තබනා පියවර හඬක් ඔහුට ඇසුණේ ය. සිය දඩයම් පිහිය කොපුවෙන් ඇද ගනිමින් හෙතෙම වහා ආපසු හැරුණේ ය. ඒ පියවර හඬවල අයිතිකරුවා කවරෙක් ද යන්න ඔහුට අමුතුවෙන් විමස විමසා ඉන්නට අවශ්‍ය වූයේ නැත. කලින් මේ කුටිය ඇතුළේ සිටි එකා අනු ව, මෙහි තවත් සිටිය හැකි වූයේ, එක ම එක ජීවමාන සත්ත්වයකුට පමණක් බව ඔහු දත් හෙයිනි. එ නම් තවත් සිංහයකු ම විය යුතු ය. පළමු සිංහයා ද සමඟ ඌ තමා වෙත එක වර කඩා නො පැනීමට හේතු ඔහුට අනුමාන කළ නො හැකි වූයේ ය. කෙ සේ හෝ වේවා අවසානයේ දී ඌ තමා ගොදුරු කර ගන්නා බව නම්, ඔහුට ඒකාන්ත වී ය. ඇතැම් විට මේ මොහොතේ ද ඌ ඔහු වෙත කඩා පැනීමට කුරුමානම් අල්ලනවා විය හැකි ය. තම ඇස්වලට අන්ධකාරය විනිවිද යන්නට පුළුවන් වී නම් යැයි හෙතෙම පැතුවේ ය. එ විට ඔහුට සිංහයා කඩා පනිද්දී එය දකින්නට පුළුවන්කම තිබුණ බැවිනි- වඩා සූදානමකින් ඌට මුහුණ දීමට පුළුවන්කමක් තිබුණ බැවිනි. අතීතයේ ඔහු තවත් බොහෝ සිංහයන් ගේ ප්‍රහාරවලට මුහුණ දී තිබුණේ ය. එහෙත් ඒ සැම විටක ම, උන් ගේ වේගවත් පිනුමත් ඔහු ග්‍රහණය කැර ගැනීමට ඉදිරි ගාත්වලින් විහිදී ගිය ප්‍රබල ප්‍රචණ්ඩ

නිය පසුරුත් දැක ඒවා මඟ හැරීමට ඔහුට පිළිවන් කම ලැබුණේ ය. එහෙත් දැන් තත්ත්වය ඊට හාත්පසින් ම වෙනස් ය. සිය ජීවිතයේ පළමු වතාවට මරණයෙන් ගැළවීමට නො හැකි බව වානරයන් ගේ ටාර්සන්ට හැඟී ගියේ ය. තම අවසන් හෝරාව එළැඹ ඇති බව ඔහු දත්තේ ය.

ඔහු බිය වූයේ නැත. ඔහු ගේ සිතෙහි පැවති එක ම අදහස වූයේ, මිය යෑමට තමා තුළ කිසි ආසාවක් නුවූ බව හා තමා නසනු ලැබෙන්නට කලින් තම ප්‍රතිවාදියාට හැකි උපරිම හානියක් කළ යුතු බව ය. නිහඬ ව ම ඔහු බලා සිටින්නට වී ය. යළිත් වතාවක් ඔහුට ඒ සිහින් නමුත් තර්ජනාත්මක ශබ්දය ඇසුණේ ය. සිර මැදිරියෙහි වූ අපිරිසිදු වාතය මාංස භක්ෂකයන් ගේ කටුක ජරා ගන්ධයෙන් පිරී තිබිණි. කොහේ දෝ ඈත කොරිඩෝරයක් දෙසින් ගොදුරක් මරා ගත් සිංහයකු ගේ ගර්ජනාවක් ගලා ආවේ ය. ඉක්බිති ව කට හඬකින් නිශ්ශබ්දතාව බිඳී ගියේ ය.

"ඔබ කවුද?" එය විමසී ය. එය ස්ත්‍රියක ගේ කට හඬක් විය. ඒ හඬ පැමිණියේ වානර - මිනිසා සිර වී උන් කුටියේ පිටුපසිනි.

"ඔබ ඉන්නේ කොහේ ද?" යි ටාර්සන් ඇසුවේ ය.

"මම ඉන්නේ මෙහෙ - හිර කුටියේ පිටිපස්සේ," යි ස්ත්‍රිය පිළිතුරු දුන්නී ය.

"කොහේ ද සිංහයා?"

"ඔබ දොර ඇරිය වේලේ ඌ එළියට ගියා."

"ඔව් - ඒක මම දන්නවා," යි ටාර්සන් කීවේ ය. "ඒත් අනික් එකා; කෝ ඌ?"

"තවත් එකෙක් නෑ. මෙතන හිටියේ එක සිංහයෙක් විතර යි. ඔබ දොර ඇරියාම ඌ යන්න ගියා. ආ - දැන් මම දන්නවා ඔබ කවුද කියලා!" යි ස්ත්‍රිය හදිසි රාවයක් පිට කළා ය. "මම අඳුනනවා ඔය කට හඬ. ඔබ වානරයන් ගේ ටාර්සන්."

"ලා!" යි වානර - මිනිසා විස්මයාකූල රාවයක් නැඟුවේ, කුටිය හරහා වේගයෙන් අනෙක් පැත්තට යමිනි. "මෙතන සිංහයෙකුත් එක්ක හිර වෙලා ඉඳලා ඔබ කොහොම ද තව මත් පණ පිටින් ඉන්නේ?"

"මම ඉන්නේ ඔය සිර කුටියට අල්ලපු කුටියක. යකඩ පොලුවලින් දාපු දොරකින් තමයි මේ කුටි දෙක වෙන් වෙලා තියෙන්නේ," යනුවෙන් ලා පිළිවදන් දුන්නා ය. ඒ සමඟ ම යකඩ අසවුවලින් කිරි කිරියක් නැංවෙනු ද ඇසිණි. "මේ දොරට අගුළු දාලා නෑ. ඒක ඇරෙන්නේ සිංහයා ඉන්න කුටිය වෙතට නිසා, ඒකට අමුතුවෙන් අගුළු දාන්න වුවමනාවක් ඇත්තේ නෑ."

දෙ දෙනා අඳුර අස්සේ අතපත ගාමින්, එකිනෙකා ස්පර්ශ වන තුරු ඉදිරියට පැමිණිය හ.

ලා මිනිසා ගේ ඇඟට තද වූවා ය. ඇය සිටියේ වෙවුලමිනි. "මම හිටියේ බයෙන්," යි ඕ කීවා ය. "නමුත් දැන් මට බයක් වෙන්න ඕනෑ නෑ."

"ඒ වුණාට - මට ඔබට එ තරම් ආධාරයක් වෙන්න බැරි වෙයි,"යි ටාර්සන් පැවසී ය. "මමත් මේකෙ හිරකාරයෙක්."

"මං ඒක දන්නවා," යි ලා ප්‍රතිවදන් දුන්නී ය. "නමුත් ඔබ ළඟ ඉන්න කොට මට හැම විට ම සුරක්ෂිත බවක් දැනෙනවා."

"මට කියන්න මෙහෙ සිද්ධ වුණේ මොනවා ද කියලා," යැයි ටාර්සන් විමසුවේ ය. "කොහොම ද ඕආ නායක පූජකවරිය වෙලා ඔබ ඔබේ ම බිම් ගෙවල්වල සිරකාරියක් වෙන විදිහට වැඩ සිද්ධ වුණේ?"

"මගෙන් බලය උදුරා ගන්න කජ් එක්ක කුමන්ත්‍රණය කරලා ඇය විසින් කරන ලද ද්‍රෝහිකමට මම ඕආට සමාව දුන්නා," යි ලා විස්තර පවසන්නට වූවා ය. "නමුත් කුමන්ත්‍රණයෙන් හා දෙපිටකාට්ටු කමින් තොර ජීවිතයක් ගැන ඇය දන්නේ නෑ. තම උන්නතිකාමී අරමුණු ඉෂ්ට කර ගන්න, ඈ ඛූත් එක්ක ප්‍රේම සම්බන්ධයක් ඇති කර ගත්තා. ජද්-බල්-ජා අතින් කජ් මැරුම් කෑවාට පස්සේ, නායක පූජක තනතුරට පත් වුණේ ඔහු යි. ඔවුන් මං ගැන නොයෙකුත් බොරු කට කතා නගරය පුරා පතුරුවා හැරියා. ඔබත් එක්ක මගේ තියෙන මිත්‍රත්වය සම්බන්ධයෙන් මගෙ ජනතාව මාත් එක්ක හිත් නොහොඳින් ඉන්න එකත් ප්‍රයෝජනයට අර ගෙන, මාව බලයෙන් පහ කරලා හිර කරන්න ඔවුන් ගෙන් බහුතරයක් පොලඹවා ගන්න ඔවුන්ට පුළුවන් වුණා. මේ සේර ම සිද්ධ වුණේ, ඕආ ගේ අදහස් අනුව යි. ඔබත් දන්න විදිහට ම - ඛූත් හා අනෙක් පූජකයෝ

නිකම් ම නිකම් මෝඩ තිරිසන් රැළක් විතර යි. මාව මෙහෙම සිංහයෙක් එක්ක හිර කිරීමත් ඕආ ගේ ම අදහසක්. ඒ, මගේ කාලකණ්ණි දුක් වේදනාවල් තවත් වැඩි කරන්න. ඇයට ඕන වුණේ, මාව ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියාට පූජාවක් වශයෙන් බිලිදෙන්න අනෙක් පූජකයන් පිරිස ගේ කැමැත්ත ලබා ගන්නකම් මාව මේ විදිහට හිර කරලා තියා ගෙන ඉන්න. ඒ කාරණේ සම්බන්ධයෙන් නම්, ඇයට අනෙක් පූජකයන් නම්මව ගන්න අමාරු වුණා. මට කෑම අරන් ආපු අයගෙනු යි මම ඒ විත්තිය දැන ගත්තේ."

"ඔවුන් කොහොම ද ඔබට කෑම අරගෙන ආවේ?" යි ටාර්සන් ප්‍රශ්නාංකය නැඟුවේ ය. "සිංහයා ඉන්නකම් කාට වත් පිටත කුටිය පහු කරන් එන්න බෑ නෙ."

"සිංහ කුටියේ තවත් දොරටුවක් තියෙනවා. ඒක විවෘත වෙන්නේ පහත්, පටු කොරිඩෝරයකට. ඔවුන්ට පුළුවන් ඉහළින් ඒක ඇතුළට මස් දමන්න. මෙහෙම කරලා සිංහයාව මේ පිටත කුටියෙන් ඒ කොරිඩෝරය ඇතුළට අද්දවා ගත්තා ම, ඔවුන් යකඩ පොලුවලින් හදාපු දොරටුවක් පහත් කරලා කොරිඩෝරය වහලා දානවා. සිංහයාට කෑම දීලා කොරිඩෝරය ඇතුළේ හිර කරලා තියෙද්දී තමයි ඔවුන් මටත් කෑම අරං එන්නේ. නමුත් ඔවුන් ඌට බඩ පිරෙන්න කන්න දෙන්නේ නෑ. ඌ හැම තිස්සෙ ම ඉන්නේ බඩ ගින්නෙන්. ඌ හුඟක් විට ගොරව ගොරවා, මගේ කුටියේ යකඩ පොලුවලට පහර දෙනවා. සමහර විට ඕආ හිතන්නැති කවදා හරි දවසක ඌ ඒවා කඩා ගනී කියලා."

"උන් සිංහයාට කන්න දෙන, ඒ අනෙක් කොරිඩෝරය කොහේට ද වැටෙන්නේ?" යි ටාර්සන් විමසුවේ ය.

"මම දන්නේ නෑ," යනු ලා ගේ පිළිතුර වී ය. "ඒත් මං හිතන්නේ ඒක බිත්තියකින් ඇහිරුණු උමඟක් වෙන්න ඕනෑ. පුරාණ කාලේ දී ඒක හදන්න ඇත්තේත්, මේ වගේ ම, දරුණු සත්තුන්ට කෑම ලබා දීමේ අදහසින් වෙන්න ඕනෑ."

"අපි ඒක ගැන හොයලා බලමු," යි ටාර්සන් යෝජනා කෙළේ ය. "සමහර විට ඒකෙන් අපට බේරිලා යන්න පොටක් පෑදෙන්න බැරි නෑ."

"ඇයි අපට බැරි ඔබ ඇතුළු වුණු දොරින් ම එළියට යන්න?" යැයි මෙවිට ලා ප්‍රශ්න කළා ය. එ සේ කළ නොහැක්කේ මන්දැ යි

වානර - මිනිසා පැහැදිලි කර දුන් විට කුඩා උමඟට පිවිසුමට තිබුණු දොර පිහිටි ස්ථානය ඇය විසින් පෙන්වා දෙන ලදි.

"අපි පුළුවන් ඉක්මනින් මෙතැනින් පැන ගන්න ඕනෑ - එහෙම කරන්න සුළු හෝ ඉඩ කඩක් තියෙනවා නම්," යි ටාර්සන් ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "මොකද - උන්ට ආයෙ සිංහයා අල්ල ගන්න පුළුවං වුණොත්, උන් උඟව ආපහු සැරයක් මේ කුටියට ඇරං එනවා ඒකාන්ත යි."

"උන් උඟව අල්ල ගනී වි," යි ලා විශ්වාසයෙන් කීවා ය. "ඒකෙ සැකයක් නෑ."

"එහෙනම් මම ඉක්මන් කරලා උමඟ සෝදිසි කරලා බලන එක හොඳයි. මොකද - ඒක හැබෑවට ම කෙළවරක් ඇහිරුණ උමඟක් නම්, මම ඒක සෝදිසි කර කර ඒක ඇතුළේ ඉන්නැද්දි උන් සිංහයා ව අල්ලන් ඇවිත් මේ කුටියට දැම්මොත්, මට ලේසි වෙන එකක් නෑ."

"ඔබ හෝදිසියේ යෙදෙනකම් මම පිටත දොර ළඟට වෙලා ඇහුම්කන් දී ගෙන ඉන්නම්," යි ලා ඉදිරිපත් වූවා ය. "ඉක්මන් කරන්න."

ලා විසින් පෙන්වන ලද දිසාවට බිත්තිය අත පත ගාමින් ගමන් කළ ටාර්සන්ට, පහත් වූත්, පටු වූත් කොරිඩෝරයක් වෙත යොමු වුණු ප්‍රවේශ ස්ථානයක් අවුරා ගත් ශක්තිමත් යකඩ පොලුවලින් යුත් දොරක් හමු වී ය. එය ඉහළට එසැවූ ඔහු, කොරිඩෝරය තුළට අඩිය තැබුවේ ය. පහත් සීලිම නිසා ඔහුට කය ඍජු ව තබා ගෙන සිට ගත නො හැකි වූයෙන්, හෙතෙම පිට කොන්ද නමා ගෙන අත් ඉදිරියට දිගු කැර ගෙන පෙරට ඇවිද ගියේ ය. ඔහුට වැඩි දුරක් යෑමට නො ලැබිණි. කොරිඩෝරය හිටි හැටියේ ම ඍජු කෝණික ව වම් පැත්තට හැරුණේ ය. මේ වංගුවෙන් හැරුණු කල ස්වල්ප දුරක් ඈතින් මඳ ආලෝකයක් ඔහු දුටුවේ ය. මෙහි දී ඉක්මනින් ඉදිරියට ඇදුණු ඔහු, කොරිඩෝරයේ කෙළවරට ළඟා විය. එය කෙළවර වූයේ, සිරස් අතට විහිදුණු ළිං බිත්තියක පතුලෙනි. ඉහළින් යාම්තමට ඇද හැලුණු දිවාලෝකයෙන් එහි අභ්‍යන්තරය මඳ මඳ ව ආලෝක වී ය. ළිං බිත්තිය සාදා තිබුණේ ද, නගර ප්‍රාකාරය බැඳීමට පාවිච්චි කරන ලද ආකාරයේ ම ගොරෝසුවට කැපූ ග්‍රැනයිට් කුට්ටිවලින් වුවත්, මෙහි ඒවා එකිනෙක මත තබා තිබුණේ අර

තරම් ක්‍රමානුකූල ව හෝ නිරවද්‍ය ව නො වේ. එ බැවින් ළිං බිත්තියේ අභ්‍යන්තරයෙන් දක්නට ලැබුණේ ගොරෝසු නොසම මතුපිටකි.

ටාර්සන් එය පරීක්ෂා කැරමින් සිටිද්දී, ඔහු ලා නතර කර ආ කුටියෙහි සිට ඇය ගේ කට හඬ උමඟ ඔස්සෙහි ගලා එනු ඔහුට ඇසිණි. ඇගේ ස්වරයෙහි වූයේ කැලැඹුණු ගතියකි. ඇගේ වචනවලින් ප්‍රකාශ වූයේ, ඔවුන් දෙ දෙනා ම ඉතා බලවත් අන්තරායක් නුදුරෙහි පසු වූ බව යි.

"ඉක්මන් කරන්න - ටාර්සන්. උන් සිංහයා වත් අරගෙන ආපහු එනවා!"

වානර - මිනිසා වහා ආපසු හැරී උමං කට වෙත පැමිණියේ ය.

"විගහට එන්න!" යි ඔහු ලාට අඬගැසුවේ, තමා උමඟ ඇතුළට රිංගූ පසු යළි පහළට වැටී තිබුණු දොරටුව ඔසොවමිනි.

"ඕක ඇතුළට?" යැයි ලා පිළිවිසුවේ බියපත් හඬකිනි.

"මේක විතර යි අපට පලා යන්න තියෙන එක ම මාර්ගේ," යනු වානර - මිනිසා ගේ පිළිතුර වී ය.

මෙහි දී තවත් වචනයකුදු නොතෙපලූ ලා, ඔහු ගේ පිටුපසින් උමඟට රිංගුවා ය. ටාර්සන් යකඩ දොර යළි පහතට හෙළුවේ ය. ඉක්බිති ව ඔහු ලාත් කැටුව ළිං බිත්ති පතුල කරා යොමු වූ කොරිඩෝරය වෙත පෙරළා ගමන් කෙළේ ය. එහි ළඟා වූ පසු, ඔහු ලා සිය දෑත්වලින් වඩාගෙන, ඇය පුළුවන් තරම් ඉහළට එසැවූයේ, වචනයක් වත් කතා නො කරමිනි. කළ යුතු දේ පිළිබඳ ව ලාට ද අමුතුවෙන් කිය කියා සිටීමේ අවශ්‍යතාවක් නො විණි. තරමක දුෂ්කරතාවකින් වුව ද, අත්වලින් ග්‍රහණය කැර ගැනීමටත් පාද රඳවා තබා ගැනීමටත් පිළිවන් නෙරුම් සහ කඩතොලු සහිත ස්ථාන සොයා ගත් ඈ, පහළ සිටි ටාර්සන් ගේ උපකාරය ද ඇති ව සෙමින් සෙමින් ඉහළට නඟින්නට පටන් ගත්තා ය.

කෙළින් ම ඉහළට විහිද ගිය ළිං බිත්තිය, මුළු ඔපාර නගරය ම දැක ගත හැකි වූ, අටල්ලේ පිහිටි, කාමරයකට යොමු වී නතර විය. මෙහි ළඟා වූ පසු, ඔවුහු, ගරා වැටුණු බිත්ති පිටුපස සැඟවී, සිය ඉදිරි සැලසුම් ගැන සාකච්ඡා කිරීමට නතර වූ හ.

තමන් වෙත එල්ල වී පැවති බලවත් ම අවදානම නම්, ඔපාරයේ නටබුන් අතර ගැවසුණු විශාල සංඛ්‍යාවක් වන වඳුරන් අතරින් එකකු ගේ හෝ ඇසට ලක් වීම බව ඔවුහු දෙදෙනා ම මැනවින් දත්තො ය.

නගර වැසියෝ උන් සමඟ කථෝපකතනයෙහි යෙදීමේ සමත්තු ය. සිය රාජධානිය ආක්‍රමණය කළ සුදු මිනිසුන් ගේ දුෂ්ට සැලසුම් ව්‍යර්ථ කැරැ දමනු සඳහා ඔපාරය කෙරෙන් ඉවත් වී යෑමට ටාර්සන් තුළ වූයේ බලවත් ඕනෑකමකි. එහෙත් ඊට ප්‍රථමයෙන් ලා ගේ සතුරන් බලයෙන් පහකොට ඇය නැවතත් ඔපාරයේ සිංහාසනයේ පිහිටුවීම ඔහු ගේ අදහස විය. එම අදහස සඵල කැර ගනු නො හැකි වුවහොත්, ඇයට පරිස්සමින් පලා යෑමට ආධාර කිරීමට ඔහු සිතා ගෙන සිටියේ ය.

මේ මොහොතේ ඔහු දිවාලෝකය මධ්‍යයේ ඇය දෙස බලා සිටිද්දී, කාලයට වත් දුක් කම්කටොලුවලට වත් අතුරු උපද්‍රවයන්ට වත් යටපත් කැරැ දැමිය නො හැකි වූ, ඇගේ අභිරමණීය රූප සෞන්දර්යයේ අසමසම භාවය ඔහුට තවත් වරක් පෙනී ගියේ ය. ඇය සම්බන්ධයෙන් කුමක් කළ යුතු දැයි ඔහුට සිතා ගත නො හැකි විය. ඔහුට ඇය රැගෙන යා හැක්කේ කවර තැනකට ද? ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා ගේ මේ ම්ලේච්ඡ පූජකවරියට පෑහී ජීවත් වීමට පිළිවන් ගැළපෙන තැනක්, ඔපාරයේ පවුරුවලින් පිටත, මුළු ලෝකයෙන් ම සොයා ගැනීමට තිබිණි ද? ඔහු වැඩි වැඩියෙන් කල්පනා කරත් ම, එ වැනි තැනක් බාහිර ලෝකයේ නොපවතින බව ඔහුට පිළිගැනීමට සිදු වූයේ ය. ඔපාරයේ ලා යනු ම්ලේච්ඡ අර්ධ - මනුෂ්‍ය ජාතියක් පාලනය කිරීමට උපන් ම්ලේච්ඡ රැජනක් වූවා ය. ශිෂ්ටාචාරයේ කාන්තා සමාජයට ඔපාරයේ ලා හඳුන්වා දෙනවාට වඩා ව්‍යාඝ්‍ර ධේනුවක හඳුන්වා දීම පහසු වූයේ ය. මීට අවුරුදු දෙතුන් දහසකට කලින් නම්, ඇයට ක්ලියෝපැට්‍රා කෙනක හෝ ෂීබා කෙනක වීමට ඉඩ තිබිණි. එහෙත් වර්තමානයේ ඇයට වීමට පුළුවන්කම තිබුණේ ඔපාරයේ ලා ම පමණි.

ටික වේලාවක් ඔවුහු නිහඬ ව වාඩි වී උන්නෝ ය. නායක පූජකවරිය ගේ සුන්දර දෙ නෙත වන දෙවියා ගේ මුහුණෙහි පැතිකඩ වෙත රැඳී තිබිණි.

"ටාර්සන්!" යි ඈ ඔහු ආමන්ත්‍රණය කළා ය.

මිනිසා හිස හරවා බැලී ය. "මොකද්ද කාරණේ, ලා?" යැයි හේ විමසුවේ ය.

"මම ඔබට තව මත් ආදරය කරනවා - ටාර්සන්," යි ඇය පැවසුවේ පහත් ස්වරයකිනි.

වානර - මිනිසා ගේ දෙ නෙත්වලට කරදරයට පත් හැඟීමක් ආරූඪ විණි. "අපි ඒ ගැන කතා නොකර ඉමු," යි ඔහු පැවසී ය.

"මම කැමැති යි ඒ ගැන කතා කරන්න," යි ඕ මිමිණුවා ය. "ඒකෙන් මට දුකක් දැනෙනවා. නමුත් ඒක මිහිරි දුකක්. මගේ ජීවිත කාලෙට දැනිලා තියෙන එක ම මිහිරි අත්දැකීම ඒක විතරයි."

ටාර්සන් සිය ලෝකඩ වන් අතක් දිගු කොට, එය ලා ගේ අඟින් සිහින් වූ සියුමැළි ඇඟිලි මතින් තැබුවේ ය.

"මගෙ හිත ඔබට කවදත් ළෙංගතුයි, ලා," යි හෙතෙම කීවේ ය. "නමුත් ප්‍රේමය කියන කාරණාව ළඟ දී ඒක නතර වෙනවා. ඔබ වෙනුවෙන් මගේ ළෙංගතුකම ඒ සීමාව ඉක්මවා නොයනවා නම්, ඒකෙ වරද ඔබේ වත් මගේ වත් නෙමෙයි."

මෙ විට සිනාසුණු ලා, "සත්තකින් ම ඒක මගේ වරදක් නම් නෙමෙයි - ටාර්සන්," යැයි පැවසුවා ය. "නමුත් මම දන්නවා, අපට ඕනෑ විදිහට, මේ වගේ කාරණාවල දී වැඩ සිද්ධ වෙන්නේ නැති බව. ප්‍රේමය කියන්නේ දෙවියන් ගේ තෑග්ගක්. සමහර අයට ඒක ලැබෙන්නේ භාග්‍යයක් හැටියට; තවත් අයට ඒක ලැබෙන්නේ දඬුවමක් හැටියට. මේ තාක් දුරට මට ඒක ලැබිලා තියෙන්නේ දඬුවමක් හැටියට යි; සමහර විට - මට කවදා වත් ඒක භාග්‍යයක් හැටියට ලැබෙන එකක් නෑ. මට ඔබව මුලින් හමු වුණු දවසේ ඉඳන් ඒ ප්‍රේමය මගෙ පපුවේ මැද්දේ දලු ලමින් වැඩුණා. කොච්චර නිෂ්ඵල දෙයක් වුණත්, ඒ ප්‍රේමයෙන් තොර ජීවිතයකින් මට පලක් නෑ."

ටාර්සන් පිළිතුරු වශයෙන් කිසිවක් කීවේ නැත. දෙ දෙනා යළිත් වරක් නිශ්ශබ්ද ව, කාටත් නො පෙනී නගරයට බැස ගැනීමට හැකි වන පරිදි, අඳුර වැටෙන තෙක් බලා ගෙන සිටින්නට වූ හ. ටාර්සන් ගේ ක්‍රියාශීලී මනස හරහා දිවූයේ, ලා යළිත් ඇගේ සිංහාසනයේ වාඩි කරවන අන්දම පිළිබඳ කල්පනා ය. මෙහි දී ඔවුහු ඒ සම්බන්ධයෙන් කතා කැරැන්නට වන් හ.

"ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා රාත්‍රියේ නින්දට යන්න කලින්," යි ලා කියන්නට වන්නී ය. "පූජකවරු හා පූජකවරියෝ සේර ම සිංහාසන ආගාරයට රැස් වෙනවා. ඔවුන් අදත් ඒ විදිහට ම, සිංහාසනයේ වාඩි වෙලා ඉන්න ඕඅා ඉදිරියේ රැස් වේ වි. එතකොට අපි නගරයට බහිමු."

"ඊට පස්සේ අපි මොකද කරන්නේ?" යි ටාර්සන් ප්‍රශ්නාංකය නැඟුවේ ය.

"සිංහාසනාගාරය ඇතුළෙ ම අපට ඕආ ව මරලා, ඒත් එක්ක ම ඛූත් වත් මරා දාන්න පුළුවන් වුණොත්, උන්ට නායකත්වය දෙන්න කෙනෙක් නැති වෙනවා. නායකයෝ නැති වුණා ම, උන් නිකම් ම යටපත් වෙනවා."

"මට ගැහැනියක්ව මරන්න බෑ," යැයි ටාර්සන් කීවේ ය.

"නමුත් මට පුළුවං," යි ලා ඉදිරිපත් වූවා ය. "ඒ අතරේ දී ඔබට පුළුවනි නෙ, ඛූත් ගැන බලා ගන්න. ඔබේ විරුද්ධත්වයක් නෑ නෙ ඔහුව මරන්න?"

"ඔහු මට පහර දෙන්න ආවොත් මං ඔහුව මරනවා," යි ටාර්සන් කී ය. "එහෙම නැත්නම් නෑ. වානරයන් ගේ ටාර්සන් මරන්නෙ ආත්මාරක්ෂාවට යි, කෑම සඳහා යි පමණ යි. ඒ ඇරෙන්න, හතුරෙක්ව මෙල්ල කරන්න වෙන කිසි ම විදිහක් නැති වුණොත් විතරක් ඔහු මරනවා."

ඔවුන් නතර වී සිටි ඒ පුරාණ කාමරයෙහි ගෙ බිමෙහි විවර දෙකක් වූයේ ය. එකක් ඔවුන් පහළ අන්තර්භෞම මාර්ගයෙන් පලා එද්දී ඉහළට නැඟ ආ පුරාණ ළිඳෙහි මුවකට යි. අනෙක ඊට ම සමාන වුවත් ප්‍රමාණය අතින් විශාල තවත් ළිඳක මුවකටකි. දෙ පසින් බදාම අල්ලා ශක්තිමත් කරන ලද්දා වූත්, දැවයෙන් කරන ලද්දා වූත් ඉනිමඟක් මෙහි බිත්තිය ඔස්සේ පතුල දක්වා ම විහිදී තිබිණි. ඔවුන් අටල්ලෙන් පලා යා යුතු වූයේ, මේ මාර්ගය වහල් කොට ගෙන ය. ටාර්සන් අලස බැල්මෙන් එම විවරය දෙස බලා ගෙන සිටිත් ම, ඔහු අපහසුවට පත් කළ සිතිවිල්ලක්, හිටි හැටියේ ම ඔහු ගේ චිත්තයට කඩා වැදුණේ ය.

එතෙම ලා දෙසට හැරී, "අපිට අමතක වුණා,"යි කීවේ ය. "සිංහයාට මස් දෙන්න එන අය, මෙතෙන්ට එන්න ඕනෑ මේ අනෙක් ළිඳේ ඉනිමඟ නැඟගෙන යි. ඒ නිසා මෙතන අපිට හිතුව තරම් ආරක්ෂාවක් ඇති ව හැංගිලා ඉන්න බැරි පාට යි."

"උන් නිතර ම සිංහයාට කෑම දෙන්නේ නෑ," යි ලා එ විට ප්‍රකාශ කළා ය. "අඩු ගාණේ දවස ගාණෙ නම් දෙන්නේ නෑ."

"කවදා ද උන් සිංහයාට අන්තිමට ම කන්න දුන්නේ?" යි ටාර්සන් ඇසී ය.

"මට නිච්චියක් නෑ. බිම් ගෙයි හිර කුටියේ අන්ධකාරය අස්සේ ඉන්නකොට දැනෙන්නේ කාලය එක තැන ම නතර වෙලා තියෙනවා වගෙයි. ඒ නිසා දවස් කොහොම ගත වුණා ද කියන්න මම දන්නේ නෑ."

"ෂ්!" යි ටාර්සන් අනතුරු ඇඟෙව්වේ ය. "කවුදෝ කෙනෙක් උඩට නඟිනවා."

වානර - මිනිසා නිහඬ ව ගෙ බිම හරහා පිය තබා ගොස්, ඒ ළිං කට අද්දර නතර වී, ඉනිමඟට විරුද්ධ පසින් ගුළි ගැසුණේ ය. ලා ද රහසින් පියවර තබා ඇවිත් ඔහු ගේ පසෙකින් නතර වූවා ය. එ හෙයින් ඉනිමඟ නඟිමින් හුන් තැනැත්තා සිටියේ ඔවුන්ට පිටුපා ය. ඔහු ළිං කටින් ඉහළට ගොඩ වනු ඇත්තේ ද, ඔවුන් නොදැක ය. මිනිසා සෙමින් සෙමින් නඟිමින් සිටියේ ය. ඔහු ඉහළට බඩ ගාන හඬත් ඇඳුමේ සර සරයත් වඩ වඩාත් ආසන්න වෙමින් ඔවුනට ඇසුණේ ය. ඔහු ඉනිමඟ නැංගේ ඔපාරයේ වානරයන්ට සමාන පූජකයන්ට පළපුරුදු කඩිසර ආකාරයෙන් නො වේ. ටාර්සන් සිතුවේ, ඒ නඟින තැනැත්තා කිසියම් බරක් ඔසොවා ගෙන ඒම කරණ කොට ගෙන, ඔහු ගේ කඩිසර භාවය බාල වන්නට ඇති බව යි. එහෙත් අන්තිමේ දී ඔහු ගේ හිස දර්ශන පථයට පැමිණි විට, ඔහු මහලු මිනිසකු බව වානර - මිනිසා දුටුවේ ය. ඔහු ක්‍රියාශීලී ගතියෙන් අඩු එකකු වීමට හේතුව වූයේ එය යි. මෙහි දී කිසිවක් නො දත් ඔපාරියානුවා ගේ ගෙල ශක්තිමත් ඇඟිලිවලින් එතී ගිය අතර, ඔහු ඉනිමඟ වෙතින් ඉහළට ඔසොවා ගනු ලැබිණි.

"නිශ්ශබ්ද වෙයන්!" යි වානර - මිනිසා කීවේ ය. "මම කියන හැටියට කටයුතු කරොත් උඹට කිසි කරදරයක් සිද්ධ වෙන්නේ නෑ."

ලා මිනිසා ගේ ඉණ පටියෙන් පිහියක් මුදා ගත්තා ය. ඉක්බිති ව ටාර්සන් ඔහු බිම දිගා කැරැවා, ඔහු ගේ ගෙලින් සිය ග්‍රහණය මඳක් බුරුල් කොට, ඔහු ගේ මුහුණ තමන් වෙත හැරෙන පරිදි ඔහු අනෙක් පැත්තට පෙරළුවේ ය.

ස්වකීය දෑස ලා වෙත එල්ල වත් ම, මහලු පූජකයා ගේ මුහුණ හරහා ඇඳී ගියේ අවිශ්වාසයත් විමතියත් අඟවන බැල්මකි.

"ඩරූස්!" යි ලා රාවයක් නැඟුවා ය.

"ඔබතුමීට බේරී යන්න කටයුතු සැලැස්සූ ගිනි ගෙන දැවෙන දේවෝත්තමයාට ප්‍රශංසා වේ වා!" යැයි පූජකයා කෑ ගැසී ය.

ලා ටාර්සන් වෙත හැරෙමින්, "ඔබ ඩරූස් ගැන බයක් වෙන්න වුවමනා නෑ," යි ප්‍රකාශ කළා ය. "ඔහු අපව පාවා දෙන ජාතියේ කෙනෙක් නෙවෙයි. ඔපාරයේ සියලු ම පූජකයන් අතරින් ඩරූස් තරම් රැජනට පක්ෂපාත කෙනෙක් තවත් නම් ඉඳලා නෑ."

"ඒක හැබෑව," යි මහල්ලා කීවේ සිය හිස සොලවමිනි.

"නායක පූජකවරිය වන ලාට පක්ෂපාත තවත් අය ඉන්නවා ද?" යැයි ටාර්සන් මෙ විට පිළිවිසුවේ ය.

"ඔව් - හුඟ දෙනෙක් ඉන්නවා," යි ඩරූස් පිළිතුරු දිණි. "නමුත් ඔවුන් බය යි. ඕආ කියන්නේ යකින්නක්; ඛූත් කියන්නේ මෝඩයෙක්. ඔවුන් දෙන්නා අතර මැද්දේ, ඔපාරය තුළ තව දුරටත් සුරක්ෂිතතාව වත් ප්‍රීති සන්තෝෂය වත් පවතින්නේ නෑ."

"අපට විශ්වාසය තියන්න පුළුවන් ය කියලා උඹට හරියට ම කියන්න පුළුවන් අය කී දෙනෙක් විතර ඉන්නවා ද?" මෙ සේ ඇසුවේ ලා ය.

"අපොයි - හුඟ දෙනෙක් ඉන්නවා," යනු ඩරූස් ගේ පිළිතුර විය.

"එහෙම නම්, අද හවසට ඔවුන්ව සිංහාසනාගාරයට රැස් කරවාපං, ඩරූස්; ඒ වගේ ම - ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා සැතපෙන්න තමන් ගේ යහන වෙත යද්දී, නුඹේ නායක පූජකවරිය වන ලා ගේ සතුරන්ට පහර දෙන්න ලෑස්ති වෙලා හිටපං."

"ඔබතුමී එතෙන්ට එනවා ද?" යි ඩරූස් විමසී ය.

"මම එතෙන්ට එනවා," යනුවෙන් පිළිතුරු දුන් ලා, "උඹේ මේ කිනිස්ස තමයි මගේ සංඥාව. ඔපාරයේ ලා, ව්‍යාජ පූජකවරිය වන ඕආ ගේ පපුවට මේ කිනිස්ස බස්සනවා දැක්කා ම, ලා ගේ හතුරන්ට උඹලා පහර දීපල්ලා," යැයි උපදෙස් දුන්නා ය.

"ඔබතුමී කියපු හැටියට ම වැඩ සිද්ධ වේ වි," යි ඩරූස් ඇයට සහතික වූයේ ය. "දැන් මම මේ මස් ටික සිංහයාට දාලා පුළුවන් ඉක්මනට යන්න ඕනෑ."

සිංහයාට ආහාර පිණිස ගෙන ආ ඉවත ලන මස් කැබැලි හා කටු කිහිපය අනෙක් ළිං විවරයෙන් පහතට විසි කළ අනතුරුව,

මහලු පූජකයා ඉනිමඟ දිගේ සෙමින් සෙමින් පහළ බසින්නට වූයේ, තමා සමඟ ම දොඩ දොඩා තොල් මතුරමිනි.

"ඔබට හොඳට ම විශ්වාස ද - ලා, ඔහු ගැන විශ්වාසය තියන්න පුළුවන් කියලා?" යි ටාර්සන් ප්‍රශ්නාංකය දැල්වූයේ ය.

"ඒකාන්තයෙන් ම," යි තරුණ ස්ත්‍රිය පිළිතුරු දුන්නී ය. "ඩරූස් මං වෙනුවෙන් ජීවිතය වුණත් දේ වි. ඒ වගේ ම - මම දන්නවා ඔහු ඕආට යි ඛූත්ට යි ද්වේෂ කරනවා කියලා."

සන්ධ්‍යාවේ ඉතිරි හෝරා කිහිපය ගෑටි ගෑටි හෙමිහිට ඇදී ගියේය. හිරු බටහිර අහසේ පහළට ගමන් කෙළේ ය. ඔවුන් දෙ දෙනා ගැනීමට සූදානම් ව සිටි ඉතා ම අන්තරාදායක අවදානම් ක්‍රියාමාර්ගය ගත යුතු වූ මොහොත මෙය වූයේ ය. එ නම්, තව මත් ආලෝකය පවතිද්දී නගරයට බැස සිංහාසනාගාරය වෙත ගමන් කිරීම යි. කෙ සේ වුව ද, රාත්‍රි විශ්‍රාමය සඳහා බැස යන ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියාට ආචාර දැක්වීමේ අතිපුරාණ චාරිත්‍රයක යෙදීම සඳහා, නගර වැස්සන් සියල්ල ම දේවාලයේ සිංහාසනාගාරයට රැස්වීම පුරුද්දක් කැරැ ගෙන තිබුණ බැවින්, ඔවුන් ගේ ක්‍රියා මාර්ගයේ අවදානම සෑහෙන දුරකට අඩු වූයේ ය. ඔවුහු කිසිදු බාධාවකට මුහුණ නො දී අටල්ලේ පහළට බැස, අංගනය හරහා ගමන් කොට දේවාලයට ඇතුළු වූ හ. මෙහි දී ලා දඟර ගැසුණා වූත්, වක්‍රාකාර වූත් ගෘහ මාර්ග ඔස්සේ ගමන් කොට, සිංහාසනාගාරයේ සිංහාසනය පිහිටි වේදිකාව පිටු පසට විවර වූ කුඩා දොරටුවක් වෙත ටාර්සන් කැඳවා ගෙන ආවා ය. මෙ තැන දී ඇය නතර වී, මහා ආගාරය ඇතුළෙහි සිද්ධ කැරෙමින් තිබුණු ආගමික මෙහෙයට ඇහුම්කන් දී ගෙන සිටින්නට වූයේ, ප්‍රධාන පූජකවරිය හැරෙන්නට, ආගාරය තුළ සිටි සියල්ලන් ම සිය නළල් තල පොළොවෙහි ගෑවෙන සේ මුණින්තලා ව බිම දිගා වන දේවාභිවාදනා කොටස එළැඹෙන තුරු ය.

එම මොහොත එළැඹුණු කෙණෙහි ම, ලා දොර තල්ලු කැරැ ඇර දමමින්, සිය ගොදුර වාඩි වී උන් සිංහාසනයට පිටු පසින් වේදිකාව මතට නිශ්ශබ්ද ව කඩා ගෙන පැන්නා ය. ටාර්සන් ද ඇය අසලින් ම ආවේ ය. තමන් පාවා දෙනු ලැබී ඇති බව ඔවුන් දෙ දෙනාට අවබෝධ වී යෑමට ගත වූයේ එක ඇසිල්ලකි. කුමක් නිසා

ද යත්, ඔවුන් අල්ලා ගැනීමේ සූදානමින් පසු වූ පූජකයන් එම වේදිකාවේ පිරී සිටි බැවිනි.

මේ වෙද්දීත් එකකු විසින් ලා ඇගේ අතකින් ග්‍රහණය කැර ගනු ලැබ සිටියා ය. එහෙත් ඇය ඇද ගෙන යන්නට කලින් ටාර්සන් ඔහු වෙත කඩා පැන්නේ, ඔහු ගේ ගෙලින් අල්ලා ගෙන ඔහු ගේ හිස කෙ තරම් වේගයකින් හා ශක්තියකින් පිටුපසට ගස්සා තල්ලු කර දැමුවේ ද යත්, ඔහු ගේ කොඳු නාරටිය බිඳී යන හඬ මුළු ආගාරය සිසාරා ම ඇසුණේ ය. ඉක්බිති ව එම අප්‍රාණික සිරුර සිය හිසට ඉහළින් ඔසොවා ගත් හෙතෙම, තමා වෙතට දිව එමින් සිටි පූජකයන් ගේ මුහුණුවලට එයින් දමා ගැසුවේ ය. ඔවුන් එම ප්‍රහාරයෙන් පිටුපසට විසිවී යත් ම, ඔහු ලා අල්ලා ගෙන ඇය ඔවුන් සිංහාසනාගාරයට පිවිසීමට පාවිච්චි කළ ගෘහ මාර්ගය තුළට තල්ලු කැර දැමී ය.

එහි නතර වී සටන් කිරීම නිෂ්ඵල වූයේ ය. ටික වේලාවක් යන තුරු තමාට ඔවුන් සමඟ සටන් කිරීමට හැකි වුවත්, අවසානයේ දී ඔවුන් විසින් නියත ව ම තමා යටපත් කැර දැමෙනු ඇති බව හේ දත්තේ ය. එයින් පසු ව ඔවුන්ට ලා ගේ ඇඟට සිය අත් තැබීමට ලැබුණු විගස ම, ඔවුන් ඇගේ අවයව එකින් එක සිඳ දමනු ඇත.

ඔවුන්ට පිටු පසින් ගෘහ මාර්ගය දිගේ පූජක රොත්ත කෑ කෝ ගසමින් ද හූ කියමින් ද දිව ආ අතර, ඔවුන්ටත් පිටු පසින් සිය ගොදුරෙහි ලෙය ඉල්ලා වියරුවෙන් මොර ගසමින් ඕආ දුවගෙන ආවා ය.

"තියෙන කෙටි ම පාරෙන් බාහිර ප්‍රාකාරයට දුව ගෙන යන්න, ලා," යි ටාර්සන් උපදෙස් දීණි.

ඒ අනු ව තරුණ ස්ත්‍රිය ගරා වැටුණු ගොඩනැඟිල්ලෙහි වූ වංකගිරියක් බඳු කොරිඩෝර හෙවත් ගෘහ මාර්ග ජාලය ඔස්සෙහි ඔහු කැඳවා ගෙන දිව යන්නට වූයේ, දෙපාවලට පියාපත් ලද්දියක මෙනි. ඔවුන් කුලුනු සතේ ආගාරයට පැමිණෙන තුරු ම ඇගේ දිවුම නතර වූයේ නැත. මෙහි සිට පිටතට යන මාර්ගය ටාර්සන් දැන සිටියේ ය.

තව දුරටත් ඔහුට මාර්ගෝපදේශකත්වය අවශ්‍ය නො වූයෙන් ද, පූජකයන් ඔවුන්ට ළං වෙමින් සිටි බව අවබෝධ ව ගියෙන් ද,

ලාට වඩා වේගයෙන් දිවීමේ හැකියාවෙන් යුතු වූ ඔහු, ඇය සිය කරට ගත්තේ, දේවාලයේ දෝංකාර දෙන ආගාර හරහා අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරය වෙතට දිව යන්නට වී ය. එය ද, අංගනය ද, බාහිර ප්‍රාකාරය ද පසු කැර ගෙන ඔහු දිව යද්දී, ඕආ ගේ කෝපාකුල මුර ගැසීම්වලින් උසිගැන්වී සිටි පූජක පිරිසත් සිය ලුහුබැඳීම නතර නො කොට ඔහු ගේ පස්සෙන් ම දිව ආ හ. පාළු හුදෙකලා නිම්න භූමිය වෙතට පැන ගත් ඔහු, එය හරහා පලා යන්නට වූයේ ය. මෙහි දී පූජකයනුත්, ඔහුත් අතර පරතරය ටිකින් ටික වැඩි වන්නට වී ය. ලුහුබැඳ ආ ඔපාරියානුවෝ එන්න එන්න පස්ස ගසන්නට වන් හ. කුමක් නිසා ද යත්, ඔහු ගේ කර මත ලා ගේ බර වැටී තිබුණ ද, ටාර්සන් ගේ ශක්ති සම්පන්න ඍජු දෙ පයේ වේගය සමඟ ඔවුන්ට ස්වකීය බකල ගැසුණු, කෙටි කකුල්වලින් තරග කළ නො හැකි වූ බැවිනි.

සමකාසන්න කලාපයට ආවේණික වූ, සූර්යාස්තයත් සමඟ එළැඹෙන හදිසි අඳුර විසින් ලුහුබඳින්නෝ ඉක්මනින් ම ඔවුන් ගේ දර්ශන පථයෙන් මකා දමනු ලැබුවෝ ය. එයින් ස්වල්ප වේලාවකට අනතුරු ව ලුහුබඳින පිරිස ගේ ඝෝෂාව ද බාල වී, නතර වූයේ ය. ලුහුබැඳීම අත් හැර දැමෙන්නට ඇති බව ටාර්සන්ට අවබෝධ විණි. ඔපාරයේ මනුෂ්‍යයෝ බාහිර ලෝකයේ අන්ධකාරය ප්‍රිය කරන්නෝ නො වූ හ.

මෙහි දී නතර වුණු ටාර්සන්, ලා බිමින් තැබුවේ ය. එහෙත් ඔහු එ සේ කරද්දී ඈ සිය මුදු මොළොක් දෑත් ඔහු ගේ ගෙල වටා යවා ඔහු ගේ සිරුරට තද වෙමින්, සිය කොපුල් ඔහු ගේ පපුවට තද කැරැ ගෙන, කඳුළු සලමින් හඬන්නට පටන් ගත්තී ය.

"අඬන්න එපා - ලා," යි හෙතෙම කීවේ ය. "අපි ආපහු ඔපාරයට එනවා. අපි ආයෙ එහෙම එන දාට ඔබ නැවත සැරයක් ඔබේ සිංහාසනයේ වාඩි වෙනවා."

එහෙත් ඇය ගේ පිළිතුර වූයේ, "මං අඬන්නේ ඒකට නෙවෙයි," යන්න ය.

"එහෙනම් - ඔබ අඬන්නේ ඇයි?"

"මම අඬන්නේ සතුටට," යි ඕ කීවා ය. "දැන් මට ඔබත් එක්ක සෑහෙන්න කාලයක් තනියෙන් ඉන්න ලැබීම ගැන සතුටට."

ටාර්සන් අනුකම්පාවෙන් ඇය මොහොතක් වැලඳ ගෙන සිටියේ ය. ඉක්බිති ව ඔවුහු යළිත් වරක් බාධක පර්වත දෙසට පිය නඟන්නට වූ හ.

ඒ රාත්‍රියෙහි ඔවුන් නිදා ගත්තේ, පර්වත පාමුල වනාන්තරයේ මහා ගසක ය. ටාර්සන් විසින් එහි අතු දෙකක් අල්ලා ගොරෝසු මැස්සක් ලා වෙනුවෙන් සදා දෙන ලදි. ඊට අඩි දෙක තුනක් පහළින් ගසේ දෙබලක ඔහු නිදා ගත්තේ ය.

ටාර්සන් අවදි වන විට අරුණ උදා වී තිබිණි. අහස වලාකුළුවලින් බර වී තිබුණෙන්, වැසි කුණාටුවක් නුදුරේ හමන්නට අර අදින බව ඔහුට හැඟිණි. පසු ගිය පැය ගණනාවකට ම ඔහු ගේ කුසට ආහාරයක් ලැබී තිබුණේ නැත. එ සේ ම කලින් දින පෙරවරුවෙන් පසු ලාට ද කිසි කෑමක් ලැබී නො තිබුණ බව ඔහු හොඳින් දත්තේ ය. එ බැවින් මේ වේලාවේ ඔවුන් ගේ මූලික අවශ්‍යතාව වූයේ ආහාර ය. ඔහු එය සොයා ගෙන කුණාටුව හැමීම ඇරඹෙන්නට මත්තෙන් යළි ලා වෙත පැමිණිය යුතු ය. ඔහු ආශා කෙළේ මස්වලට වූ බැවින්, එය ලාටත් අනුභව කළ හැකි වන පරිදි පිළියෙළ කිරීමට නම්, ගින්නක් අවුළුවා ගැනීමට සිදු වන බව ඔහුට පෙනුණේ ය. කෙ සේ වෙතත්, ඔහු නම් තව මත් ප්‍රිය කෙළේ නො පිසූ මස්වලට ය. ලා ගේ මැස්ස වෙත එබී බැලූ ඔහුට, ඇය තව මත් නින්දේ පසු වනු පෙනිණි. පෙර දවසෙහි මුහුණ දෙන්නට සිද්ධ වූ සියලු ම දේවලින් ඇය මැඩී හෙම්බත් වී දුර්වල වී සිටින බව දත්තෙන්, ඔහු ඇයට නින්දේ ම ඉන්නට ඇරියේ ය. ඉක්බිති ව ළඟ පාත වූ ගසකට පැද්දී පිනූ හේ, ආහාර සොයා සිය ගමන ආරම්භ කෙළේ ය.

ඔහු උඩු සුළඟ ඔස්සේ වනයේ මැද මළුවෙන් ගමන් කැරැත ම, ඔහු ගේ සූක්ෂම ව පුරුදු පුහුණු කැරවුණු සෑම ඉන්ද්‍රියයක් ම අවධානාත්මක වූයේ ය. සිංහයා සේ ම ටාර්සන් ද විශේෂයෙන් ආශා කෙළේ පැකෝ ගේ හෙවත් සීබ්‍රා ගේ මසට ය. එහෙත් එය සොයා ගත නො හැකි වී නම්, බාරා හෙවත් මුවා හෝ හෝර්තා හෙවත් වල් ඌරා වුවත් කම් නැති විය. එහෙත් වනාන්තරය ඔහු සෙවූ මේ සත්ත්ව වර්ගවලින් තොර වී පාළුවට ගිය පාටකි පෙනෙන්නට තිබුණේ. ඔහු ගේ නාස් පුඩුවලට ගලා ගෙන ආවේ, මහා බළලුන් ගේ සැර ගන්ධයත්, ඒ හා මිශ්‍ර වුණු සැරෙන් අඩු වූත්,

මනුෂ්‍යයාට කිට්ටු වූත් මනු ගේ හෙවත් වඳුරා ගේ ඉවත් පමණි. දඩයමක් සොයා යන වන මෘගයකුට කාලය යනු නොවැදගත් දෙයකි. ටාර්සන්ට ද එය පොදු ය. මස් සොයා පිටත් වුණු ඔහු, ආපසු එනු ඇත්තේ මස් සොයා ගෙන ම පමණි.

ලා අවදි වූ විට තම වටපිටාව පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට ඇයට තරමක වේලාවක් ගත විය. එහෙත් ඒ පිළිබඳ අවබෝධ වී යත් ම, ඇගේ සුන්දර දෙ තොල සොම්නසත් තෘප්තියත් හඟවන මඳහසකින් යාමතමින් විවර වී ගියේ මුතුකැට වන් දසන් පෙළක් නිරාවරණ කරමිනි. සුසුමක් හෙළූ ඕ, අනතුරු ව තමා ආදරය කරන මිනිසා ගේ නම කොඳුළා ය.

"ටාර්සන්!" යි ඈ කතා කළා ය.

එහෙත් ඊට පිළිතුරක් නම් ලැබුණේ නැත. ඈ තවත් වතාවක්, නමුත් පෙරට වඩා හයියෙන් ඔහු ගේ නම කියමින් අඬ ගැසුවා ය. මෙවර ද ඇයට ලැබුණු පිළිතුර වූයේ නිශ්ශබ්දතාව පමණි. මඳක් කරදරයට පත් ඕ, වැළමිටක වාරුවෙන් කෙළින් වී, සිය නිඳන මැස්සේ පැත්තකින් පහළට එබී බැලුවා ය. ඇයට පහළින් ගස් දෙබළ හිස් වී තිබිණි.

ඔහු ඇතැම් විට දඩයමේ යන්නට ඇතැ යි ඇය නිවැරැදි ව අනුමාන කළ නමුත්, ඔහු එහි නො සිටීම ඇගේ සිතෙහි අපහසුවක් ඇති කෙළේ ය. ඇය වැඩි වේලාවක් බලා ඉන්නට ඉන්නට, ඇගේ සිතෙහි වූ අපහසු ගතිය ද එන්න එන්න වැඩි විය. ඔහු තමාට ප්‍රේම නො කරන බවත්, තමා ඔහුට අමතර බරක් විය යුතු බවත් ඕ දැන උන්නා ය. එ සේ ම, ඔහු වනාන්තරයේ සිටින සිංහයන් තරම් ම වන මෘගයකු වන බවත් නිදහස වෙනුවෙන් උන් තුළ ඇති ආශාව, ඔහු තුළ ද ඒ ආකාරයෙන් ම බලපැවැත්වීම ස්වභාවික බවත් ඈ වැඩි දුරටත් දත්තා ය. ඇතැම් විට ඔහු තව දුරටත් එම ආශාව යටපත් කැරැ ගෙන සිටිය හැකි නුහුණු ව, ඇය නිඳා සිටිද්දී ම ඇය අත්හැර ගියා වන්නට බැරි නැත.

ඒ කරුණ සම්බන්ධයෙන් ඊට වඩා වෙනස් විනිශ්චයකට බැස ගැනීමට තරම් පළපුරුද්දක් හෝ ආචාර ධර්මතා පිළිබඳ හැඟීමක් හෝ ඔපාරයේ ලා තුළ නො තිබිණි. කුමක් නිසා ද යත්, ඇගේ ජනතාව ගේ ජීවිතය වූ කලී නිරනුකම්පීය ආත්මාර්ථකාමිත්වයේත්

ක්‍රූරත්වයේත් ජීවිතයක් වූ බැවිනි. ශිෂ්ට මනුෂ්‍යයා තුළ පවතින සංවේදී මුදු මොළොක් සිතුම් පැතුම් ද බොහෝ වන මෘගයන් තුළ තිබෙන උතුම් උදාර ගති ද ඔපාරියානුවන් තුළ පිහිටියේ අල්ප වශයෙනි. ලා ගේ ම්ලේච්ඡ ජීවිතයේ පැවති එක ම සංවේදී මුදු මොළොක් හැඟීම වූයේ, ටාර්සන් කෙරෙහි තිබුණු ප්‍රේමය පමණි. තමා ඇලුම් නො කරන සත්ත්වයකු අතහැර දැමීමට තමා දෙ වරක් සිතමින් නො සිටින බව ඇයත් මනා කොට දත්තෙන්, එ වැනි දෙයක් කිරීම සම්බන්ධයෙන් ඇය ටාර්සන්ට දොස් තැබුවේ වත්, එම ක්‍රියාව හේතු කොට ගෙන ඔහු ගේ චරිතයෙහි උදාරත්වය පිළිබඳ තම සිතෙහි පැවති ගෞරවය ලඝු කෙළේ වත් නැත.

ගසින් බසින අතරේ ඈ සිය අනාගත ක්‍රියා මාර්ගය කෙ බඳු විය යුතු ද යන්න පිළිබඳ සැලසුම් කළා ය. ඇය තනිකමින් හා ශෝකයෙන් පරිපීඩිත ව සිටින මේ මොහොතේ දී, පෙරළා ඔපාරයට යනු විනා අන් කිසි දෙයක් පිළිබඳ ඇයට සිතා ගත හැකි නො විණි. එ හෙයින් ඇගේ පාද හැරුණේ ඇය උපන් නගරය දෙසට ය. එහෙත් වැඩි දුරක් යන්නට කලින් සිය අදහසේ ඇති අවදානමත් නිරර්ථක භාවයත් ඇයට අවබෝධ ව ගියේ ය. ඕආ සහ ඩූත් ඔපාරය පාලනය කරන තාක් ඇයට එහි යෑමෙන් හිමි වනු ඇත්තේ නියත මරණය ය. තමා පාවා දෙනු ලැබූ ඩරූස් කෙරෙහි ඇගේ සිතෙහි ඇති වූයේ කලකිරීමකි. තමාට හිතවත් යැයි ඇය විශ්වාස කැරගෙන සිටි අනෙක් අය ගෙන් ද තමා බලාපොරොත්තු විය යුත්තේ කුමක් ද යන්න පිළිබඳ අදහසක් ලබා ගැනීමට ඔහු ගේ එම ද්‍රෝහිකම ඇයට පිටිවහලක් වී ය. පිටස්තර උපකාරයක් නො ලබා ඔපාරයේ සිංහාසනයේ යළි වාඩි වීම මුළුමනින් ම නිරර්ථක නිරපේක්ෂ දෙයක් බව ඇයට වැටහිණි. ලා ඉදිරියෙහි වූයේ, බලාපොරොත්තු තබා ගත හැකි ජීවිතයක් නො වේ. එ සේ වතුදු, ජීවත්වීමේ අධිෂ්ඨානය ඇය තුළ තව දුරටත් තදින් බලපැවැත්විණි. එහි ප්‍රතිඵලය වූයේ, කිසිදු මරණ බියකට නො පැරදුණු චිත්ත ධෛර්යයකින් ඇය ශක්තිමත් වීම ය. මරණය යනු, ඇයට පරාජය වෙනුවෙන් භාවිතා වුණු තවත් එක්, හුදු වචනයක් පමණක් වී ය.

ඈ තමා රාත්‍රිය ගත කළ ගසෙහි සිට ටික දුරක් ඇවිද ගිය තැන මංකඩෙහි ම නතර වූවා ය. එහි සිට ඈ අලුත් වන මංකඩක් හමු වන තුරු තමා හැරී ගමන් කළ යුත්තේ කවර දිශාවකට දැයි

කල්පනා කැරැන්නට වන්නී ය. ඔපාරය වෙත හැරෙන්නට, ඇය අන් කවර දිශාවකට ගමන් කළ ද, එය ඇය ආගන්තුක වූත් නුහුරු නුපුරුදු වූත් මනුෂ්‍යයන් සහ අත්දැකීම් වෙත රැගෙන යන්නා වූ මාර්ගයක් වනු ඇත්තේ ය.

ටාර්සන් තරම් නිර්භීත වූත් සාධාරණ වූත් තවත් මනුෂ්‍යයන් මේ ආගන්තුක ලෝකයේ සිටීමට පුළුවනැ යි ඇයට කල්පනා විය. යටත් පිරිසෙයින් එහි ඇයට බලාපොරොත්තුව වත් තිබිණි. ඔපාරයේ ඇයට කිසිවක් නො තිබිණි. ඉතින් ඕ ඔපාරයට පිටුපාමින් අනෙක් පැත්තට හැරුණා ය. ඇයට ඉහළින් කුණාටුවට අධිපති දේවයා සිය සේනාව හසුරුවමින් සිටි කලෙක මෙන්, මහා ගන කළු වලා පෙරළි පෙරළී ගිගුම් නැඟුවේ ය. ඇයට පිටුපසින්, වන බූටෑව මැද්දෙන් දිලිසෙන ඇස් ගෙඩි ඇති කසා වන් මෘගයෙක් නිශ්ශබ්ද ව හොර රහසේ ඇවිද ආවේ ය.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

7

නිෂ්ඵල ගවේෂණයක්

ආහාර සොයමින් බොහෝ දුරක් ගිය වානරයන් ගේ ටාර්සන්ට, අන්තිමේ දී හෝර්තා ගේ හෙවත් වල් ඌරා ගේ ප්‍රණීත ගන්ධය ඉව වැටුණේ ය. මිනිසා නතර වී ගැඹුරු නිහඬ හුස්මකින් සිය පෙණහලු පුරවා ගත්තේ, ඔහු ගේ ලෝකඩ වන් මහා පපු තලය පිම්බී ගියේ ය. මේ වන විටත්, ඔහු සිටියේ සිය ජයග්‍රහණයේ පල භුක්ති විඳිමිනි. ඔහු ගේ නහර දිගේ ජීවන ලෝහිතය වේගයෙන් ගැලුවේ ය; සිරුරේ සෑම රෝම කූපයක් ම මහත් ප්‍රහර්ෂයෙන් - සිය ගොදුර ඉව වැටුණු දඩයක්කාර වන මෘගයා ගේ මහත් ප්‍රහර්ෂයෙන් කෙළින් සිට ගත්තේ ය. ඉක්බිති ව හේ සිය ගොදුර සිටි දිසාවට වහ වහා නිහඬ ව ඇදෙන්නට වූයේ ය.

අවසානයේ දී ඔහු ඒ වෙත ළඟා විණි. ඒ වූ කලී ශක්තිමත් වූ ද ක්‍රියාශීලී වූ ද තරුණ, දළ ඌරෙකි. ළපටි ගසක කඳෙහි අතුල්ල අතුල්ලා මුවහත් කැර ගනිමින් සිටි උගේ දරුණු දළ සුදු පාටට දිලිසිණි. මහ ගසක අතු පතරින් ආවරණය වී වානර - මිනිසා උඩ සිට ඌ දෙස බලා ගෙන සිටියේ ය.

පෙරළි පෙරළී ගොර නැඟූ ඉහළ කළු වලාකුළුවලින් දීප්තිමත් එළියක් විහිදවමින් අකුණක් පුපුරා ගියේ ය. ගිගුරුම් හඬින් පරිසරය දෙවනත් වී ගියේ ය. කුණාටුව හමන්නට පටන් ගත්තේ ය. ඒ මොහොතේ දී ම, මිනිසා දිගු කලකට පෙර මිය ගිය සිය පියා ගේ දඩයම් පිහිය එක් අතකින් අල්ලා ගෙන අනතුරක් පිළිබඳ කිසි සැකක් නොමැති ව සිටි වල් ඌරා ගේ පිට මැද්දට පිනූයේ ය.

මිනිසා ගේ බරින් වල් ඌරා පොළොවට තද වී ගියේ ය. ඌට දඟලා යළි කෙළින් සිට ගැනීමට අවස්ථාවක් ලැබීමට මත්තෙන්

පිහියේ තියුණු තලයෙන් උගේ උගුරු දණ්ඩ දෙකඩ විණි. එම තුවාළයෙන් ජීව රුධිරය වැස්සෙද්දී වල් ඌරා යළි නැඟිට ගෙන සටන් කරන්නට වැර ගත්තේ ය. එහෙත් වානර - මිනිසා ගේ අයෝමය කාය ශක්තිය හමුවේ ඌ පොළොවට ම තද විය. මොහොතකට පසු හෝර්තා අවසන් වරට වෙවුලා මරණයට පත් වී ය.

දෙ පයින් නැඟුණු ටාර්සන්, එක් පයක් සිය ගොදුර මත තබා, සිය මුහුණ අහස දෙසට ඔසොවමින්, පුරුෂ වානරයා ගේ ජය ඝෝෂාව නඟන්නට වූයේ ය.

ගමනේ යෙදී සිටි මිනිසුන් පිරිසක ගේ සවන්වලට ඒ බිහිසුණු කෑ ගැසීම යාමිතමින් ගලා ආවේ ය. පිරිසෙහි සිටි කළුවන් හිටි තැන්වල ම නැවතුණේ, බියෙන් මහත් වුණු ඇස්වලිනි.

"මොන මළ යකෙක් ද ඒ?" යැයි ඇසුවේ පීටර් සෙවිරි ය.

"සද්දේ නම් හරියට අඳුන් දිවියෙක් ගේ වගෙයි," යි කෝල්ට් කීවේ ය.

"ඒ අඳුන් දිවියා නෙවෙයි," යි කිටෙම්බෝ පැවසී ය. "ඒ ගොදුරක් මරා ගත්තු පුරුෂ වානරයා ගේ ජය ඝෝෂාව. එහෙම නැත්නම්..."

"එහෙම නැත්නම් මොකද්ද?" යි සෙවිරි විචාළේ ය.

ශබ්දය පැමිණි දිසාවට බියපත් බැල්මක් හෙළූ කිටෙම්බෝ, "අපි ඉක්මන් කරලා මේ ඉසවුවෙන් ඈතට යා ගමු," යැයි කියා සිටියේ ය.

යළි වතාවකට අකුණක් පිපිරුවේ ය. එහි ගොර බිරම් හඬට මහ පොළොව වෙවුලුම් කා ගියේ ය. ධාරාණිපාත වර්ෂාව තමන් යට කැරැමින් ඇද හැලෙද්දී, පිරිස ඔපාරයේ බාධක පර්වත පිහිටි දිසාවට වැනි වැනී ගෑටුවෝ ය.

ඔපාරයේ ලා මහා වනස්පති රාජයකු පාමුල ගුළි ගැසී සිටියා ය. ඇය ගේ මුළුමනින් ම වාගේ නිරුවත් දේහයට, ඒ සැඩ කුණාටුවේ ප්‍රචණ්ඩත්වයට එරෙහි ව ගසෙහි අතු පතරින් ලැබුණේ සුළු රැකවරණයක් පමණි. ඇයට යාර කිහිපයක් ඔබ්බෙන්, ගන වන බූටෑව අස්සේ, ඇසි පිය නොහෙළා ඇය වෙතට ම යොමු කැරැ ගත් බැල්මෙන් පසු වූ කසාවන් මාංස භක්ෂකයෙක් ලැග සිටියේ ය.

කෙටි වේලාවක් තුළ දී උපරිම ප්‍රචණ්ඩත්වයෙන් හමා ගිය සැඩ කුණාටුව, සිය ගමන් මාර්ගයෙහි මඩින් යුතු දිය කඩිති හා කුඩා දිය පහරවල් ඉතිරි කැරැමින් පහ වී ගියේ ය. ඇට මිදුලු දක්වා ම සීතලට අසු වී සිටි ලා, සිය සිරුර උණුසුම් කැරැ ගනු සඳහා වේගවත් පියවරවලින් ඉදිරියට ඇවිද යන්නට වූවා ය.

මේ වන මංකඩවල් කොහේ හෝ තැනකට වැටී නතර වන බව දැන සිටි ඇය උදක් ම ප්‍රාර්ථනා කෙළේ, තමන් ගමන් කළ මංකඩ ටාර්සන් ගේ රට කරා යොමු වුණු එකක් වේ වා යි යන්න ය. ඉඳ හිට අවස්ථාවක ඔහු දකිමින්, ඇයට එහි ජීවත් වන්නට ලැබිණි නම්, ඇය එයින් තෘප්තිමත් වනු ඇත. ඔහු ළඟ පාතක සිටිති යි යන්න දැන සිටීම ද ඇය ගේ සිතට අස්වැසිල්ලකි. සැබැවින් ම, තමා පිය තබමින් ගිය ලෝකයෙහි විශාලත්වය පිළිබඳ කිසිදු වැටහීමක් ඇයට තිබුණේ නැත. තමා වට කැරැ ගනිමින් විහිද තිබුණු වනාන්තරයේ විශාලත්වය කෙතෙක් දැයි දැන ගන්නට ලැබිණි නම්, එයින් පවා ඇය බියපත් වනු ඇත. ලෝකය පිළිබඳ ඇය ගේ සිතෙහි ඇඳී තිබුණු චිත්‍රය වූයේ, ඔපාරය වැනි නටබුන් නගර තන්හි තන්හි පිහිටි කුඩා ස්ථානයක් යන්න ය; ඒවායේ වාසය කළෝ, ඔපාරයේ පූජකයන් වැනි මිටි, කුදු සිරුරැති මිනිස්සු ය; ටාර්සන් වැනි සුදු මිනිස්සු ය; ඇයට කලාතුරකින් දකින්නට ලැබී ඇති අන්දමේ කළු මිනිස්සු ය; ඒ හැරෙන්නට, දියමන්ති මාළිගාවේ නිම්නය පාලනය කළ ආකාරයේ ලෝමයෙන් ගහන දැවැන්ත ගොරිල්ලන් වැනි බොල්ගානියෝ ය.

මෙ වැනි සිතිවිලිවල නිමග්න වෙමින් ඇවිද්ද ඈ, අවසානයේ දී උණුසුම් හිරු රැස කිසි බාධාවකින් තොර ව මුළුමනින් ම පොළොවට ඇද හැලුණු වනයේ එළිමහන් බිම්කඩකට පැමිණියා ය. මේ එළිමහන් බිම මැද්දේ කුඩා ගල් තලාවක් වූයේ ය. ඇය ඒ කරා ඇදෙන්නට වූයේ, වැස්ස නතර වූ පසු ද, වනයේ තුරු මුදුන් අතරින් බේරී වැටුණු දිය බිඳු නිසා ඇය දිගින් දිගට ම තෙතමනයෙනුත් සීතලිනුත් පීඩා වින්ද බැවින්, හිරු රැසින් තම ගත හොඳ හැටි වේළී උණුසුම් වන තුරු එහි වාඩි වී සිටීමේ අදහසිනි.

ඇය එහි වාඩි වත් ම ඇය ඉදිරියෙන් එළිමහන් බිම අද්දර වන බූටෑව වෙතින් මඳ සෙලවීමක් ඇයට දක්නට ලැබිණි. ඊ ළඟ

මොහොතේ දී එයින් එළියට පිනූයේ, දැවැන්ත අඳුන් දිවියෙකි. මෘගයා දැකීමෙන් ස්ත්‍රිය තුළ ඇති වූ පුදුමය කො තෙක් ද, ස්ත්‍රිය දැකීමෙන් මෘගයා තුළ ඇති වූ පුදුමය ද ඊට නො දෙවැනි වී ය. මෙහි දී විනාඩියක දෙකක ඇවෑමෙන් මේ අනපේක්ෂිත ගොදුරේ දුර්වල අනාරක්ෂිත තත්ත්වය දිවියාට අවබෝධ ව ගිය බවක් පෙනුණේ ය. ඌ එහෙ මෙහෙ ගැස්සෙන වල්ගය කෙළින් කැරැ ගෙන, ගාත් වකුටු කැරැ ගෙන කුරුමානමට ගුළි ගැසුණේ ය.

දෙ පයින් නැඟිට සිටි ලා, ඩරෑස් ගෙන් පැහැර ගන්නා ලද පිහිය සිය ඉණ පටියෙන් මුදා ගත්තා ය. පලා දිව යෑම නිෂ්ඵල බව ඕ දන්නී ය. කෙටි පිමි දෙක තුනකින් ම දැවැන්ත මෘගයා ඇය අල්ලා ගනු ඇත. ළඟ පාත ගසක් තිබුණ ද, ඒ කරා දිවීමට තරම් කාලයක් ඇයට නො ලැබෙනු ඇති බැවින්, එයින් ද පලක් නො වේ. ඌට විරුද්ධ ව සටන් කිරීම ද නිරර්ථක බව ඈ දනී. එහෙත් සටනකින් තොර ව යටත්වීම ඔපාරයේ ලා ගේ ලේවල ස්වභාවය නො වේ.

ඇගේ පිරුණු පියයුරුවලට උඩින් වූ, පුරාණ ඔපාරයේ ඈත යුගයක දී මිය ගිය රන්කරුවකු ගේ දෑතින් විචිත්‍ර ලෙස කැටයම් වූ රන්මුවා පියයුරු ආවරණ ඇගේ හදවතේ ගැසීම අනුව වේගයෙන් උස් පහත් වූයේ ය. කුරුමානම් අල්ලමින් දිවියා ඉදිරියට ආවේ ය. දැන් කවර හෝ මොහොතක ඌ කඩා පනිනු ඇති බව ලා දත්තා ය. මෙහි දී එක් වර ම ඌ ගාත් කෙළින් කැරැ ගෙන සිට ගත්තේ ය; උගේ පිට කොන්ද දුන්නක ආකාරයෙන් නැවී ගියේ ය; මුව භයංකර විරිත්තීමකින් ඇඹරී ගියේ ය. ඒ එක්ක ම වාගේ කසාවන් පොදියක් වැනි දෙයක් ඇය ගේ පිටු පස සිට විදුලියක වේගයෙන් ඇය පසු කැර ගෙන යනු පෙනිණ. තම නාශකයා වීමට සිටි එකා වෙතට දැවැන්ත සිංහයකු කඩා පනිනු මෙ විට ඈ දුටුවා ය.

අවසන් මොහොතෙහි දී දිවියා ආපසු හැරී පලා යන්නට වූයේ ය. එහෙත් ඒ වන විට ප්‍රමාද වූවා වැඩි ය. සිංහයා උගේ ගෙල පිටුපසින් ඩැහැ ගෙන, සිය හකුපාඩාවලින් හා යෝධ ඉදිරි ගාතයකින් උගේ හිස අනෙක් පැත්තට ගස්සා නමා දැමුවේ, දිවියා ගේ කොඳු නාරටිය බිඳී ගියේ ය. ඉක්බිති ව පිළිකුලෙන් මෙන්, මළ සිරුර පසෙකට විසි කැරැ දැමූ ඌ, තරුණ ස්ත්‍රිය දෙසට හැරිණි.

සිද්ධ වූයේ කුමක් දැයි ලාට සැණෙකින් අවබෝධ විය. සිංහයා කුරුමානම් අල්ලමින් දිගට ම ඇය පස්සෙන් එන්නට ඇත. එහෙත් සිය ගොදුර වෙනකකු පැහැර ගන්නට සැරසෙන බවක් දුටු විට, ඉදිරියට පැන සටන් කැරැ ගොදුර බේරා ගන්නවා හැරෙන්නට වෙනත් විකල්පයක් ඌට ඉතිරි වන්නට නැත. ඇය බේරනු ලැබ තිබිණි. එහෙත් ඒ, කලින් එකාට වඩා දරුණු වූ තවත් මෘගයකුට බිලි වීම සඳහා ය.

සිංහයා සිට ගත්වන ම ඇය දෙස බලා ගෙන සිටියේ ය. ඌ එක වර පැන පහර දී සිය ගොදුර අයිති කැරැ නොගන්නේ මන්දැ යි ඈ කල්පනා කළා ය. එහෙත් ස්ත්‍රිය ගේ ගන්ධය ඉව වැටීමෙන්, ඒ කුඩා මොළය තුළ, ටාර්සන් බඳිනු ලැබ ඔපාරයේ බිලි පූජා අල්තාරය මත වැතිර සිටිද්දී ජද්-බල්-ජා හෙවත් ස්වර්ණමය සිංහයා ඔහු ආරක්ෂා කැරැමින් සිට ගෙන සිටි වෙනත් දිනයක් පිළිබඳ අතීත අනුස්මරණයන් ඇවිස්සී ගිය බව ඇය දැන සිටියේ නැත. ඒ අවස්ථාවේ බිලි පූජා අල්තාරය අසලට ස්ත්‍රියක් පැමිණියා ය - ඒ, මේ ස්ත්‍රිය ම ය. එහි දී ඔහු ගේ ස්වාමියා වූ ටාර්සන් ඇයට හිංසාවක් නොකරන ලෙස ඔහුට කීවේ ය. පසු ව ඇය බිලි පූජා අල්තාරය වෙත පැමිණ ටාර්සන් ගේ බැඳුම් කපා දමා ඔහුට නිදහස් වීමට උපකාර කළා ය.

ජද්-බල්-ජාට ඒ සියල්ලත් මේ ස්ත්‍රියට හිංසාවක් නො කළ යුතු ය යන කාරණාවත් මතක තිබුණේ ය. ඇයට ඔහු ගෙන් හිංසාවක් සිදු නො වේ නම්, ඇයට කිසිවකින් හිංසාවක් සිදු නො විය යුතු ය. ඔහු ශීටා හෙවත් අඳුන් දිවියා මරා දැමුවේ ද ඒ නිසා ය.

එහෙත් මේ කිසිවක් ඔපාරයේ ලා දැන නොසිටියා ය. කුමක් නිසා ද යත්, ඇය ජද්-බල්-ජා ඇඳින නො ගත් බැවිනි. හුදෙක් ම ඇය කල්පනා කෙළේ, සිංහයා පහර දෙනු ඇත්තේ කොයි මොහොතක ද යන්න ය. ඔහු ඇය ළඟට කිට්ටු වූ විට ඈ සිය ගත සිත දැඩි කැරැ ගත්තා ය. සටනක් නො දී යටත් වීමට තව මත් ඇගේ සිතෙහි අදහසක් නො තිබිණි. එහෙත් ඇයට තේරුම් ගත නො හැකි යම් කිසිවක් ඔහු ගේ ලීලාවෙහි වූයේ ය. ඔහු කුරුමානම් අල්ල අල්ලා සිටියේ නැත. නිකම් ම ඇය ඉදිරියට ඇවිද ආ සිවුපාවා, ඇයට යාර දෙක තුනක් තියා අඩක් පැත්ත හැරී, බිම වාඩි වී ඈනුමක් ඇරියේ ය.

කල්පයකැ යි හැඟුණු කාලයක් පුරා තරුණ ස්ත්‍රිය සිටි තැන ම ගල් ගැසී ඔහු දෙස බලා සිටියේ ය. ඔහු ඇය කෙරේ කිසි අවධානයක් දැක්වූයේ නැත. සිය ගොදුරට බේරී යන්නට පිළිවන්කමක් නො තිබීමත් තව මත් කුසගිනි නො දැනීමත් හේතු කොට ගෙන, ඇය මැරීමට සුදුසු වේලාව එන තුරු සිංහයා කල් අරිමින් සිටිනවා විය හැකි ද? ඉතා බිය ජනක වූ ඒ අදහසින්, ලා ගේ අයෝමය ස්නායු පවා දුර්වල වන්නට පටන් ගත්තේ ය.

තමාට ගැළවී යා නො හැකි බව ඈ දැන උන්නා ය. මෙ සේ භය ශංකාවලින් පෙළෙමින් අවිනිශ්චිත ගතියෙන් පසු වනවාට වඩා ක්ෂණික මරණය දහස් ගුණයකින් යහපත් ය. එ නිසා කාරණාව ඉක්මනින් කෙළවර කොට, සිංහයා තමා උගේ නියත ගොදුරක් ලෙස සලකත් ද නොහොත් තමාට නිකම් ම බේරී යන්නට ඉඩ දෙනු ඇත් ද යන්න අවසාන වශයෙන් ස්ථිර ව දැනගනු සඳහා ඈ අදිටන් කැරැ ගත්තා ය. තමා සතු සියලු දිරිය එක්රැස් කැරැ ගත් ඕ, සිය පිහියේ තුඩ හදවතට ඉදිරියෙන් තබා ගෙන, එඩිතර ලීලාවෙන් සිංහයා පසු කැරැමින් ඇවිද යන්නට වූවා ය. ඌ ඇයට පහර දුන්නෙහි නම්, එ කෙණෙහි ම ඇය පිහි තලය සිය හදවතට බස්සා ගනු ඇත.

ජද්-බල්-ජා සෙලවුණේ වත් නැති නමුත්, තරුණ ස්ත්‍රිය එළිමහන් බිම හරහා ඇවිද ගොස්, වන මැද්දට දඟර ගැසෙමින් ගමන් කළ මංකඩක වංගුවෙන් හැරී නොපෙනී යනු අලස, අඩවන් ඇසින් බලා ගෙන සිටියේ ය.

ඔපාරය වැනි නටබුන් නගරයක් පිළිබඳ විපරමෙන් එම මුළු දිනය පුරා ම දැඩි අධිෂ්ඨානයෙන් ප්‍රයාණයේ යෙදුණු ලා, වනාන්තරයේ අපිරිමිත විශාලත්වය දැක පුදුමයටත්, එහි අරක්ගත් පාළු හුදෙකලා බව අත්දැක බියටත් පත් වූවා ය. ඉක්මනින් ම තමා ටාර්සන් ගේ රටට පැමිණෙනු ඇතැ යි ඈ උදක් ම විශ්වාස කළා ය. වනයෙන් හමු වූ පලතුරු ජාති හා අල ජාතිවලින් ඕ සිය කුස ගිනි නිවා ගත්තා ය. ඇය ගමන් කළ වන මංකඩ යොමු වී තිබුණේ, ගංගාවක් ගලා බට මිටියාවතක් වෙතට බැවින්, ඇයට දිය සොයා ගැනීම පිළිබඳ ව ද කරදර වීමට සිද්ධ වූයේ නැත. එහෙත් දවසාවසාන ව කළුවර වැටෙත්දීත් ඇයට එකදු මනුෂ්‍යයකු හෝ නගරයක් පිළිබඳ ලකුණකුදු හෝ දක්නට ලැබී නො තිබිණි.

ඈ යළිත් වතාවක් නිදා ගැනීමට ගසකට බඩ ගෑවා ය. එහෙත් මේ අවස්ථාවේ දී ඇයට නිදන මැස්සක් තනා දීමට හෝ ඇය ආරක්ෂා කිරීමට වානරයන් ගේ ටාර්සන් කෙනකු සිටියේ නැත.

ටාර්සන් වල් ඌරා මරා ගත් පසු ව, උගේ පස්සා ගාත් දෙක කපා ගෙන, ඔහු ලා නතර කැරැ ආ ගස කරා ආපසු ඒමට පිටත් විය. කුණාටුව හේතුවෙන් ඔහු ගේ ගමන් වේගය වෙනදා සාමාන්‍ය වේගයට වඩා අඩු වුවත්, සිය ගමනාන්තයට ළඟා වීමට සෑහෙන වේලාවකට මත්තෙන් තමා දඩයමක් සොයා කලින් සිතුවාටත් වඩා බොහෝ දුරක් ගමන් කැරැ ඇති බව, ඔහුට අවබෝධ වූයේ ය.

අවසානයේ දී ගස වෙත පැමිණීමෙන් පසු ව ලා එහි නොමැති බව දුටු විට, ඔහු තුළ තරමක චකිතයක් ඇති වුව ද, වැසි කුණාටුවෙන් පීඩා විඳීමෙන් අනතුරු ව අතපය දිග හැර හිරි ඇරගන්නට ඇය ගසින් බිමට බසින්නට ඇතැ යි කල්පනා කළ හේ, කීප වතාවක් ඇගේ නම කියමින් හඬ ගැසුවේ ය. පිළිතුරක් නොලත් කල ඇගේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් ඔහු ගේ සිත සැබැවින් ම කරදරයට පත් වූයේ ය. ඔහු බිමට පිනූයේ ඇය ගිය මඟක් පිළිබඳ තතු විපරම් කිරීමට ය. ගස පාමුල ඇගේ පා සටහන් වැස්සෙන් මුළුමනින් ම නොමැකී තව මත් දක්නට ලැබුණේ ය. ඒවා යොමු වී තිබුණේ ඔපාරය දෙසට බව ඔහු දුටුවේ ය. එ හෙයින්, කුඩා දිය පාරක් බවට පරිවර්තනය වී තිබුණු මංකඩ අද්දර දී ඒවා අතුරුදහන් වී තිබුණ ද, ඔහු කල්පනා කෙළේ, නිසැක ව ම ඇය ඔපාරය දෙසට යන්නට ඇති බව ය. ඉතින් ඔහු ද බාධක පර්වත දිසාවට යළි ගමන් කැරැන්නට පටන් ගත්තේ ය.

ඇය ගේ අතුරුදහන් වීමටත්, ඇය යළි ඔපාරය බලා පිටත් වීමටත් හේතු සිතා ගැනීම ඔහුට අසීරු වූයේ නැත. තමා යන්නේ කවර කාර්යයකට දැයි මුලින් ඇයට නොදන්වා සෑහෙන වේලාවකට ඇය කෙරෙන් ඈත් වී සිටීම පිළිබඳ ව ඔහු තමාට ම දොස් පවරා ගත්තේ ය. තමා ඇය හැර දමා යන්නට ඇතැ යි ඇය සිතන්නට ඇති බව ඔහු නිවැරැදි ව අනුමාන කෙළේ ය. එ බැවින් ඇය දැන සිටියා වූ එක ම නිවෙසට - ඔපාරයේ ලාට මිත්‍රයන් සොයා ගත හැකි වේ යැයි බලාපොරොත්තුවක් තබා ගත හැකි වූ ලෝකයේ එක ම ස්ථානයට ඇය යළිත් හැරෙන්නට ඇත. එ සේ වුව ද, එහි දී පවා ඇයට මිත්‍රයන් සොයා ගැනීමට ලැබෙනු ඇත් ද යන්න

ටාර්සන්ට සැක සහිත වී ය. ඇය ගේ සතුරන් පෙරැළා දමන්නට ප්‍රමාණවත් වන තරමේ ශක්තියක් ඇති සෙබළ සේනාවක් සමඟ මිස, තනි ව ම නම් ඇය එහි නොයා යුතු ය යන්න ඔහු ගේ විශ්වාසය විය.

ටාර්සන් මුලින් සිතාගෙන සිටියේ, ඔහු ගේ රාජධානියට අනවසරයෙන් ඇතුළු වී සිටි කණ්ඩායමෙහි කුට සැලසුම් ව්‍යර්ථ කැර දමා, ඉන් අනතුරු ව ලා ද කැටුව සිය වසිරි රටට ගොස්, ඒ නිර්භීත සෙබළුන් ගෙන් ප්‍රමාණවත් පිරිසක් එක්රැස් කැරැ ගෙන, ලා සුරක්ෂිත ලෙස හා සාර්ථක ව ආපසු ඔපාරය කරා රැගෙන ඇවිත් බලයේ පිහිටුවීමට ය. කිසි කලෙකත් තම අදහස් අන්‍යයන් සමඟ බෙදා ගැනීමේ පුරුද්දක් ඔහුට නො තිබුණෙන්, තම වැඩ පිළිවෙළ ගැන ඇයට විස්තර කිරීමට ඔහු කරදර වූයේ නැත. ඒ පිළිබඳ ව දැන් ඔහු කනගාටු වූයේ ය. කුමක් නිසා ද යත්, ඔහු එ සේ කෙළේ නම්, ඇය කි කලෙක වත් තනි ව ම ඔපාරය වෙත යෑමට උත්සාහ නො දරනු ඇති බව ඒකාන්තයෙන් ඔහු දැන සිටි හෙයිනි.

එහෙත් සිද්ධ වූ දේ පිළිබඳ ව ඔහු එ තරම් ම කලබල නො වුණේ, ඇය නගරය වෙත ළඟා වීමට බොහෝ දුරක් තියා තමාට ඇය අල්ලා ගත හැකි වෙතැ යි ඔහු තුළ දැඩි විශ්වාසයක් තිබුණ බැවිනි. වනයේ අන්තරායන්ට හුරු පුරුදු ව සිටියකු වූ ඔහු, ඒවායේ වැදගත්කම ලුහු කොට තැකුවේ, අපේ නිරස දියාරු දින චර්යාවේ දී අපට එදිනෙදා මුහුණ දීමට ලැබෙන, මරණය සැඟවී ගත් එහෙත් ඉතා සාමාන්‍ය සුළු සුළු අනතුරු පිළිබඳ අප ද සුළුවෙන් සිතන ආකාරයට ය.

තමා විසින් සොයනු ලබන්නිය දැන් දැන් දක්නට ලැබෙනු ඇතැ යි අපේක්ෂාවෙන් ටාර්සන්, ඔපාර නිම්නය වට කැරැ ගනිමින් පිහිටි පර්වත බෑවුම දක්වා ම වන මංකඩ ඔස්සේ ආපසු ගමන් කෙළේ ය. මෙ තරම් කෙටි වේලාවක් තුළ මෙ තරම් විශාල දුර පරාසයක් පා ගමනින් ගෙවා දැමීමට තරම් පුළුවන්කමක් ලාට තිබිය හැකි නො වූයෙන්, මෙහි දී ටාර්සන් ගේ සිත තුළ සැක ශංකා ඇති වන්නට පටන් ගත්තේ ය. පර්වත බෑවුම උඩහට බඩගෑ ඔහු, ඈත ඔපාරය දක්වා ම බලා ගත හැකි වූ පැතැලි කඳු මුදුනක් උඩට ගොඩ වූයේ ය. කුණාටුවේ ගමන් පථය වැටී තිබුණ් පහළ මිටියාවත හරහා බැවින්, මෙහි ලොකු වර්ෂාපතනයක් සිද්ධ වී

නො තිබිණි. එ නිසා පෙර රාත්‍රියේ දී ඔහු සහ ලා ඔපාරයෙන් පලා එද්දී ඔවුන් ගේ ගමන් මාර්ගයේ හැරී ගිය පිය සටහන් තවමත් දක්නට ලැබිණි. එහෙත් තරුණ ස්ත්‍රිය ආපසු ගිය බවට නම් කිසිදු පා සටහනක් පෙනෙන්නට තිබුණේ නැත. එ සේ ම, නිම්නය සිසාරා නෙත් හෙළූ ඔහුට, එකදු සජීවී ප්‍රාණියකු වත් දක්නට ලැබුණේ ද නැත.

ඇයට සිද්ධ වී ඇත්තේ කුමක් ද? ඇය ගොස් ඇත්තේ කොයිබක ද? ඔහුට පහළින් විහිදී පැතිරී තිබුණු මහා වන ගහනයේ වන මංකඩවල් අසංඛ්‍ය සංඛ්‍යාවක් තිබුණේ ය. එහි කොහේ හෝ තැනක තෙතබරිත පොළොවෙහි ඇගේ අඩි සටහන් ඉතා පැහැදිලි ව සලකුණු වී තිබෙනු ඇත. එහෙත් තමාට පවා එම අඩි සටහන් සෙවීම ඉතා දුෂ්කර වනු ඇති බව ඔහු අවබෝධ කැරැ ගත්තේ ය.

ඔහු ශෝකාකූල සිතින් ආපසු හැරී බාධක පර්වතය බසින්නට සැරසෙත් ම, පහත වනාන්තරයේ කෙළවරින් පෙනී ගිය සෙලවීමක් කෙරෙහි ඔහු ගේ අවධානය ඇදී ගියේ ය. නූස් පඳුරක් පිටු පස බිම දිගා වූ ටාර්සන්, තම අවධානයට ලක් වූ ස්ථානය කෙරෙහි ඇස රඳවා ගෙන සිටින්නට වී ය. ඔහු එ සේ බලා ගෙන සිටිත් ම, තනි පෙළකට ගමන් කැරැමින් සිටි මිනිස් නඩයක පෙරමුණු කණ්ඩායම වනයෙන් එළියට ඇවිත් පර්වතය දෙසට ඇදෙන්නට වන් හ.

සෙවිරි නඩයේ පළමු ඔපාර ගමනේ දී සිද්ධ වූ කිසිවක් පිළිබඳ ටාර්සන් කිසිත් නො දත්තේ ය. එය සිද්ධ වූයේ, ඔහු නගරයට පහළින් වූ අන්තර් භෞමාගාරය තුළ සිර කැරනු ලැබ සිටින අතර තුරේ දී ය. ඔපාරය දෙසට ගමන් කැරැමින් සිටිනවා යි ඔහුට දින ගණනකට ඉහත දී අසන්නට ලැබුණු ඒ කණ්ඩායම මෙතෙක් කලකට තමාට දක්නට නො ලැබීම ඔහු ගේ විමතියට හේතුවක් වූ නමුත් දැන් ඔහුට ඔවුන් දැක ගැනීමට අවස්ථාවක් පෑදී ඇත්තේ ය. මෙතෙක් කලක් ඔවුන් මෙහි නො පැමිණ කොහේ සිටියේ ද යන්න දැන් වැදගත් නො වූයේ ය.

ඔපාරියානුවන් විසින් තමා ගෙන් ඉවත් කැර ගන්නා ලද දුන්න හා ඊතල මේ මොහොතේ දී තමා අත තිබුණේ නම් යැයි ටාර්සන් ප්‍රාර්ථනා කෙළේ ය. ඔහු ලා සමඟ පලා ආවායින් පසු තවත් දුන්නක් හා ඊ තල සාදා ගැනීමට ඔහුට අවස්ථාවක් ලැබී තිබුණේ නැත. එහෙත් ඒවා ඔහුට නො ලැබුණාට ආක්‍රමණිකයන්ට පීඩා කැරැ

පෙළා දැමීමට වෙනත් ක්‍රම ඔහු සතු ව තිබුණේ ය. ඔවුන් පර්වතය කරා පැමිණ, එය ඉහළට බඩගෑම අරඹනු හෙතෙම හිටි තැනට ම වී බලා සිටියේ ය.

පර්වතයෙහි පැතැලි මුදුන පුරා තැන තැන විසිරී තිබුණු ලොකු ගල් කුට්ටිවලින් එකක් තෝරා ගත් ටාර්සන්, නඩයෙහි ඉදිරියෙන් පැමිණි අය පර්වතයෙන් අඩ දුරක් පමණ නැංග කල, ඉතිරි අය පහළ පෙළ ගැසී බලා ගෙන සිටිද්දී, ඔවුන් ගේ හිස්වලට කෙළින් ම ඉහළින් සිට, ඒ ගල් කුට්ටිය පර්වත ගැටියෙන් පහළට තල්ලු කැරැ දැමුවේ ය. එය සෙවිරි ගේ ඇඟෙහි යාම්තම් වැදී ගෙන ගොස්, ඔහුට මඳක් ඔබින් වූ නෙරුමක හැපී, කෝල්ට් ගේ හිසට උඩින් විසි වී, පර්වත පාමුල රැඳී උන් කිටෙම්බෝ ගේ සෙබළුන් දෙ දෙනකුට මරු ගෙන දුන්නේ ය.

පර්වතාරෝහණය වහා ඇණහිටියේ ය. පෙරමුණේ ගමන් කළ කළුවන් කීප දෙනකු ආපසු පල්ලම් බසින්නට වූයේ, මොහොතකුදු අපතේ නොහරිමිනි. ඔපාරය කරා වඩ වඩාත් ළං වත් ම, වඩ වඩාත් සංවේදී වන්නට පටන් ගෙන තිබූ ස්නායුවලින් යුතු නඩය පුරා ව්‍යාකූලත්වයත් පරාජිත බවත් පැතිර ගියේ ය.

"අර තකතීරු බයගුල්ලන්ව නවත්තපල්ලා!" යනුවෙන් සෙවිරි මුරගෑවේ පිටුපසින් එමින් සිටි ඩෝර්ස්කි හා ඉවිච් අමතමිනි. "කන්දේ මුදුනට ගිහිල්ලා මේකට හේතුව හොයලා බලන්න ඉදිරිපත් වෙන්නේ කවුද?"

"මම යන්නම්," යි රොමීරෝ කී ය.

"මමත් යන්නම් ඔහු එක්ක," යි කෝල්ට් ද ඉදිරිපත් විය.

"වෙන කවුද ඉදිරිපත් වෙන්නේ?" යි සෙවිරි ඇසුව නමුත් කිසි කෙනකු ඉදිරිපත් වූයේ නැත.

මෙක්සිකානුවා සහ අමෙරිකානුවා ඒ වන විට ද අප්‍රමාද ව උඩට නඟිමින් සිටියෝ ය.

"රයිෆල් තුවක්කු කීපෙකින් අපට ආරක්ෂාව දෙන්න," යැයි කෝල්ට් සෙවිරි වෙත හැරී කෑ ගැසුවේ ය. "කවුරු හරි කඳු ගැට්ට අයිනේ ඉන්නවා නම්, ඒ උන්දෑලව පන්නලා දන්න පුළුවං වෙයි, හොඳ වෙඩි මුරයකින්."

සෙවිරි පලා නොගොස් නතර වී සිටි ඇස්කාරියන් කීප දෙනකුට නියෝග නිකුත් කෙළේ ය. ඔවුන් ගේ රයිෆල් තුවක්කුවලින් පට - පට අනුකරණයෙන් වෙඩි පත්තු වන්නට ගත් විට, පලා දිවූ අය ගේ සිත්වලට ද කිසි යම් අලුත් හයියක් ආවේ ය. ටික වේලාවකින් ඩෝර්ස්කි හා ඉවිච් නැවත වතාවක් මිනිසුන් පෙළගස්වා ගත් අතර, මඟ නතර වූ පර්වතාරෝහණය යළි ඇරඹිණි.

ඒ පිරිසෙහි ඉදිරි ගමන තමාට තනි ව නතර කිරීමට නුපුළුවන් බව ඔහු හොඳකාර ව දැන සිටියෙන්, පර්වත ගැටිය අද්දරින් වහා ඉවත් වූ ටාර්සන්, සැංගී ඉන්නට හැකි ලෙස ග්‍රැනයිට් කුට්ටි ගොඩ ගැසී තිබුණු තැනක් කරා පසුබැස්සේ ය. එහි සිට පර්වත පාමුල කරා වැටුණු තරමක අවදානම් සහිත මාර්ගයක් තිබුණු බව ඔහු දත්තේ ය. මෙතැන සිට ඔහුට සතුරන් දෙස ඇස ගසා ගෙන ඉන්නට පිළිවන; නැත හොත් අවශ්‍යතාවක් ඇති වුව හොත් අප්‍රමාද ව පර්වතයේ පහළට පලා යෑමට පිළිවන. රොමීරෝ හා කෝල්ට් කඳු මුදුනට ළඟා වනු දුටු ඔහු, ඒ දෙ වැන්නා තමා ආක්‍රමණිකයන් ගේ ප්‍රධාන කඳවුරේ දී දුටු තැනැත්තා බව වහා අඳුනා ගත්තේ ය. පෙර අවස්ථාවේ දී තරුණ අමෙරිකානුවා ගේ ප්‍රියමනාප පෙනුම කෙරෙහි ටාර්සන් තුළ ප්‍රසාදයක් ඇති වී තිබුණු අතර, මෙහි දී නො දන්නා අන්තරායක් සැඟවී ගත් පර්වත මුදුනක් කරා පෙරමුණේ ගමන් ගත් ඔහු ගේත් ඔහු ගේ සගයා ගේත් සැක නොකළ හැකි නිර්භීත භාවය වානර - මිනිසා ගේ ප්‍රශංසාවට හේතු වී ය.

රොමීරෝ සහ කෝල්ට් වටපිටාව ඉක්මනින් සෝදිසි කැරැ බැලූ නමුත් කිසි ම සතුරකු පෙනෙන්නට සිටියේ නැත. ඔවුහු එය පහළ සිට නඟිමින් සිටි මිනිසුන්ට දැන්වූ හ.

නඩය පර්වතයේ මුදුනට ළඟා වී, ඉක්බිති ව ඔපාරය දෙසට ගමන් අරඹනු ටාර්සන් තම සැඟවුම් ස්ථානයේ සිට බලා උන්නේ ය. ඔවුන්ට කි කලෙක වත් රන් සුරක්ෂිතාගාර සොයා ගැනීමට නම් පුළුවන් වෙතැ යි එතෙම විශ්වාස නො කෙළේ ය. දැන් ලා ද නගරය තුළ නො සිටි බැවින්, ඇයට විරුද්ධ ව නැඟී සිටියවුන්ට කුමන ඉරණමක් අත් වුවත් එයින් ඔහුට කාරියක් නැත. සෝරා ද්‍රිනෝෆ් කෝල්ට්ට කී තොරතුරුවලින් ඔහු දැන ගත් හැටියට සෙවිරි ගේ ගමනෙහි අරමුණ, මේ කර්කශක වූත් ආගන්තුකයන්ට අහිතකර වූත් ඔපාරියානු සම බිමෙහි දී වත්, ඒ නගරය තුළ දී වත්

ඉටු කැරැ ගැනීමට හැකියාවක් ලැබීම උගහට ය. අවසානයේ දී ඔවුන් යළි ප්‍රධාන කඳවුර කරා පැමිණිය යුතු බව ඔහු දත්තේ ය. ඒ අතර තුරේ දී ඔහුට ලා සෙවිමේ කාර්යයේ තව දුරටත් යෙදෙන්නට පිළිවන; එ හෙයින් සෙවිරි සිය නඩය යළිත් වතාවකට ඔපාරය කරා රැගෙන යද්දී, පර්වතයේ කෙළවරින් පහතට රූටා ගිය වානරයන් ගේ ටාර්සන්, වහ වහා පහළ වනාන්තරය කරා බසින්නට පටන් ගත්තේ ය.

පර්වත පාමුල වනාන්තරය ඇතුළට ටික දුරක් යද්දී ගං ඉවුරක් අසබඩ කඳවුරු බැඳීමට ඉතා සුදුසු භූමියක් වූයේ ය. ඔපාරය දෙසට ගමන් කැරැමින් සිටි නඩයෙහි පෝටරයන් එකකු වත් දක්නට නොලැබුණු බැවින්, ඔවුන් ඒ ළඟ පාතකින් තාවකාලික කඳවුරක් අටවා ගෙන සිටිනවා විය යුතු යැයි ටාර්සන් ස්වභාවික ව ම අනුමාන කෙළේ ය. වැරැදීමකින් වත් ලා එහි සිරකාරියක ව සිටින්නට බැරිකමක් නො තිබේ දැයි ඔහු ගේ හිසට නැඟිණි.

වෙනත් අවස්ථාවල දී ඔහු සිය වසිරි සෙබළුන් සමඟ කඳවුරු ගසා ගෙන නතර වී ඇති ඒ හුරු පුරුදු භූමියේ, ඔහු බලාපොරොත්තු වූ අයුරින් ම, කඳවුරක් පිහිටුවා තිබෙනු ඔහුට දක්නට ලැබිණි. අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ එය වට කැරැ ගනිමින් පිහිටි පැරණි කටු වැට මේ අලුත් කණ්ඩායම විසින් පිළිසකර කැරී තිබුණු අතර, එය ඇතුළේ ගොරෝසුවට සාදන ලද ලිය මඩු කීපයක් ද, එහි මධ්‍යයට වන්නට සුදු මිනිසුන් ගේ කුඩාරම් ද දක්නට ලැබුණේ ය. පෝටරයෝ ගස් සෙවණ යට නිදි කිරමින් සිටියෝ ය. සිය සගයන් ඔවුන් ගේ රයිෆල් තුවක්කු පැත්තකට දමා අතපය දිග ඇර ගෙන විවේක සුවයෙන් සිටිද්දී, එක ම එක ඇස්කාරියෙක් සිටගෙන රැකවලෙහි යෙදෙන බවක් බොරුවට ඇඟවූවේ ය. එහෙත් ඔපාරයේ ලා නම් කිසි ම තැනක සිටිනු ටාර්සන්ට පෙනුණේ නැත.

ඔහු යටි සුළඟ ඔස්සේ කඳවුර කරා කිට්ටු වූයේ, ඇය එහි සිර කාරියක ව සිටී නම්, ඇගේ ගන්ධය අල්ලා ගැනීමේ අදහසිනි. එහෙත් දුම් කොළ දුමේ ගඳත් කළුවන් ගේ අපිරිසිදු ශරීරවලින් පිට වුණු පූතිගන්ධයත් කෙ තරම් සැරට දැනුණේ ද යත්, ලා ගේ ගන්ධය එයින් යට පත් වී දැයි ඔහුට හරියට ම කිව හැකි නො වී ය. එ හෙයින් වඩාත් හොඳින් කඳවුර පරීක්ෂා කැර බලනු සඳහා කළුවර වැටෙන තුරු බලා සිටීමට ඔහු තීරණය කෙළේ ය. මේ තීරණය

සඳහා ඔහු පෙලඹවීමට තවත් හේතුවක් වූයේ, ඔහු ගේ ඇස ගැටුණු ඔවුන්ට අයත් අවි ආයුධ ය. ඒවා ඔහුට ඉතා තදින් වුවමනා කැරැ තිබිණි. සෙබළුන් සියලු දෙනා ම රයිෆල් තුවක්කුවලින් සන්නද්ධ වී සිටියත්, ඇතැම්මු සිය මීමුත්තන් ගේ ආදිකල්පික ආයුධ පාවිච්චි කිරීමේ පාරම්පරික පුරුද්ද අත් හරින්නට අකැමැති ව මෙන්, දුනු ඊ තලත්, ඊට අමතර ව යුද හෙලිත් දරා ගෙන සිටියෝ ය.

පසු ගිය දින දෙකට ම වාගේ ටාර්සන් ගේ කුසට වැටී තිබුණු එක ම ආහාරය වූයේ, හෝර්තා ගේ අමු මසින් කටවල් දෙක තුනක් පමණි. එ හෙයින් ඔහු සිටියේ සෑහෙන කුස ගින්නකිනි. ලා අතුරුදන් වී ඇති බව සොයා ගත් වේලේ, ඔහු හෝර්තා ගේ පසු ගාත් දෙක ඔවුන් රාත්‍රිය ගත කළ ගසෙහි ම රඳවා ය ඇය සොයා පිටත් වූයේ. ඉතින් ඇඳිරි වැටෙන තුරු බලා සිටින අතරේ දී ඔහු නැවතත් දඩයමේ යෙදුණේ ය. මෙ වර ඔහු ගේ ගොදුර බවට පත් වූයේ බාරා හෙවත් මුවා ය. එ සේ ම මේ වාරයේ දී සිය ක්ෂුධාව මුළුමනින් ම සන්සිඳුවා ගන්නා තුරු ම ඔහු සිය දඩයම අසලින් ඉවත් වූයේ ද නැත. ඉක්බිති ව ළඟ පාත ගසකට නැංග ඔහු, එහි දෙබලක වැතිර නින්දට වැටුණේ ය.

සෙවිරිට විරුද්ධ ව අබු බතාන් ගේ අමනාපය, යුරෝපියානුවන්ටත් ඔවුන් ගේ ආගමටත් එරෙහි ව ඔහුට ජන්මයෙන් ම උරුම වුණු බද්ධ වෛරය ද සමඟ ගැඹුරට විහිදුණු එකක් විය. අරාබි නායකයා ගේත් ඔහු ගේ අනුගාමිකයන් ගේත් ධෛර්යය හා එඩිතර භාවය සරදමට ලක් කැරැමින්, රුසියානුවා විසින් නඟන ලද අවලාද බස්වලින් සිද්ධ වූයේ, ඒ අමනාපය තවත් දුර දිග යෑම ය.

"නාසරේනි බල්ලා!" යි ශීක් කේන්තියෙන් පිම්බේ ය. "ඌ අපිට - එඬේර අරාබියෝ වන අපිට බයගුල්ලෝ කියලා නින්දා කෙරුවා. දැන් අපි වයසක උන්දෑලා වගේ නැත්නම් වැඩකාර කොල්ලෝ වගේ උගේ කඳවුරයි ගෑනිවයි මුර කරන්න ඕනෑ."

"උන්දෑ අප්‍රිකාව නාසරේනියන් ගෙන් සුද්ධ කරලා දාන්න අල්ලා දෙවියෝ පාවිච්චි කරන මෙවලමක් විතර යි," මෙහි දී අරාබීන් අතරින් එකෙක් කීවේ ය.

"මළ විකාර!" යි අබු බතාන් ඒ කීම ප්‍රතික්ෂේප කෙළේ ය. "මේ මිනිස්සු උන් පොරොන්දු වුණු හැටියට ම කටයුතු කරයි ද

කියලා අපට තියෙන සහතිකේ මොකද්ද? ඊට වඩා මට හොඳයි - කාන්තාරේ තියෙන මගේ නිදහස. අනෙක - මේ නසරේනි ඌරන් එක්ක ලැගලා ඉන්නවාට ලැබෙන ධනයට වඩා මම තනියෙන් මහන්සි වෙලා හම්බු කරන කීය හරි මට වටිනවා."

"උන් ගෙන් අපට නම් සෙතක් නෑ තමයි," තවකෙක් මතුළේ ය.

"මං උන් ගේ ගෑනි දිහා ඇහැ ගහගෙන හිටියා," යැයි ශීක් පැවසී ය. "ඒකි ගේ කිසි වරදක් නෑ. ඒකිව දීලා රත්තරන් සෑහෙන තොගයක් ලබා ගන්න පුළුවන් නගරයක් ගැන මම දන්නවා."

මෙහි දී පිරිස අතරෙහි සිටි තවත් අරාබියෙක් කතා කරමින්, "නාසරේනි ලොක්කා ගේ පෙට්ටගම ඇතුළේ රත්තරනුයි රිදී කෑලියි පුරවලා තියෙනවා ලු" යි ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "උන්දෑ ගේ කොලුවා ඔය විත්තිය ගල්ලා සෙබළෙක්ට කියලා තියෙනවා; ඒ සෙබළා තමයි ඕක මයෙ කනේ තිබ්බේ."

"කඳවුරේ අනික් බඩු මුට්ටුත් සෑහෙන වටින කොල්ලයක්," යැයි යෝජනා කෙළේ ඇඳිරි වන් සෙබළෙකි.

"අපි මේ වැඩේ කළොත් මහා කාර්යයක් කඩා කප්පල් වෙන්න පුළුවං," යි පැවසුවේ ශීක්ට මුලින් ම පිළිතුරු දුන් තැනැත්තා ය.

"ඒක නාසරේනියන් ගේ කාර්යයක්," යි අබු බතාන් ඔහුට හරස් කැපුවේ ය. "තනිකර ම උන් ගේ වාසිය බලා ගෙන කරන එකක්. අර උස මහත ඌරා නිතර ම අපට දොඩන්නේ ඉංගිරිසින් පෙරළලා දාපුවා ම අපට ලබා ගන්න පුළුවං ධනයයි බලයයි ගෑනුයි ගැන නෙවෙයි ද? උන්දෑ හැම දේ ම කරන්නේ තණ්හාවට. ඉතිං අපි අපේ කොටස කලින් ම ලබා ගෙන මෙහෙන් තොලොංචි වෙලා යමු."

වමාලා සිය ස්වාමි දියණියන් වෙනුවෙන් රාත්‍රි භෝජනය පිළියෙළ කැරැමින් සිටියේ ය. "කලින් සැරේ ඔබතුමීව දුඹුරු බවානාත් එක්ක නවත්තලා ගිය එකෙන් වුණේ හොඳ දෙයක් නෙවෙයි," යැයි හෙතෙම කීවේ ය. "මෙදා සැරේ ශීක් අබු බතාන්ව නවත්තලා ගිය එකත් හොඳ දෙයක් නෙවෙයි කියලා යි මට පෙනෙන්නේ. ඔහු හොඳ මිනිහෙක් නෙවෙයි. කෝල්ට් බවානාත් මෙතන හිටියා නම් කියලා මට හිතෙනවා."

"ඒක නම් මටත් හිතෙනවා," යි සෝරා එකඟ වූවා ය. "ඔපාරයේ ඉඳන් ආපු වෙලාවේ ඉඳන් අරාබියො ඉන්නේ මූණවල් එල්ල ගෙන - මහ කුඩුකේඩු විදිහට."

"අද දවස පුරා ම උන් කළේ තමන් ගේ නායකයා ගේ කුඩාරම ඇතුළේ වාඩි වෙලා කුටු කුටු ගාන එක යි," යැයි වමාලා කීවේ ය. "ඒ දිගට ම වගේ ගීක් අබු බතාන් ඔබතුමී දිහාවට බැල්ම හෙළන් හිටියා."

"උඹ ඕනෑවට වඩා හිතනවා, වමාලා," යි තරුණ ස්ත්‍රිය ප්‍රතිවදන් දුන්නී ය. "මට කරදරයක් කරන්න තරම් උන්දෑ එඩිතර වෙන එකක් නෑ."

"කවුද හිතුවේ එහෙම දෙයක් කරන්න දුඹුරු බවානා එඩිතර වෙයි කියලා?" යනුවෙන් වමාලා ඇයට සිහිපත් කැරැ දිණි.

"ෂ් - වමාලා - සේරට ම කලින් මට උඹේ කතා අහලා බය හිතෙනවා," යි පැවසූ සෝරා, ඉක්බිති ව එක් වර ම, "අර බලපං - වමාලා! කවුද ඒ?" යැ යි කෑ ගැසුවා ය.

සිය ස්වාමි දියණියන් බලා සිටි දිසාවට කළු අතවැසි කොලුවා ද තම දෑස් හැරෙවුවේ ය. කඳවුර අද්දර සිට ගෙන සිටියේ භාවනානුයෝගී තාපසයකු ගේ මුවින් පවා ආලාපයක් නැංවීමට සමත් රූපයකි. ඉතා වුවමනාවෙන් ඔවුන් වෙත එල්ල කැරැ ගත් බැල්මෙන් එ සේ සිට ගෙන උන්නී සුරූපී සුන්දර ස්ත්‍රියකි. මුළුමනින් ම වාගේ නිරුවතින් පසු වූ එකියක වූ ඇය ගේ පළමු වූත් කැපී පෙනෙන වූත් ලක්ෂණය වූයේ, ඇගේ අසමසම සුරූපී භාවය යි. ස්වර්ණමය තැටි දෙකකින් ඇගේ පිරුණු දෙ තන ආවරණය වී තිබිණි. මැණික් එබ්බවූ පටු රන්මුවා රසනාදාමයක් ඇගේ උකුල වටා එතී තිබිණි. එය, ඉදිරි පසින් හා පිටුපසින්, කුලුන්නක් මත ලැග සිටි විකාරරූපී පක්ෂියකු ගේ රූපයක් ඉස්මතු වන සේ රන් හා මැණික් අල්ලා අලංකාර කරන ලද පුළුල් වූත් මුදු මොළොක් වූත් සම් තීරුවකින් ඇඟට තද වී තිබුණේ ය. සම් වහන්වලින් ආවරණය වී තිබුණු ඇගේ මනා හැඩයේ දෙපාවල දණහිස් දක්වා ම මඩ තැවරී තිබිණි. බැස යන රිවි මඬලෙහි රන් වන් තඹ වන් කිරණින් කැලුම් නැඟූ ඇගේ රැළි දෙන කෙස් කළඹ, මනා වටකුරු මුහුණ අඩ වශයෙන් ආවරණ කෙළේ ය. පටු සිහින් ඉරක් මෙන්

පිහිටි දෙ බැමට යටින් වූ අළු වන් එඩිතර දෙ නෙත ඔවුන් වෙතට එල්ල වී තිබුණේ ය.

ඇතැම් අරාබීන් ද ඇය දැක තිබුණු අතර, මෙහි දී ඔවුහු ඇය ඉදිරියට පිය නඟන්නට වන් හ. ඈ සෝරා හා වමාලා කෙරෙන් අනෙක් අය දෙසට සිය බැල්ම ඉක්මනින් මාරු කළා ය. මෙ විට යුරෝපියානු තරුණිය වහා නැඟිට ගෙන ඇය ඉදිරියට ඉක්මනින් පා තබන්නට වූයේ, අරාබින්ට කලින් ඇය වෙත සමීප වීමේ අරමුණෙනි. දිගු කැරැ ගත් අත්වලින් යුතු ව, ඒ අමුත්තිය ඉදිරියට යන ගමන් සෝරා ඇය වෙත මඳහසක් ද නැඟුවා ය. ඔපාරයේ ලා ද ඉක්මනින් ඇය ඉදිරියට ආවේ, ඇගේ මඳහස මිත්‍රත්වයේ සලකුණක් ලෙස තේරුම් ගත්තාක් මෙනි.

"ඔබ කවුද?" යි සෝරා ඇසුවා ය. "මේ මහ කැලේ මැද්දට වෙලා තට්ට තනියම ඔබ මොනවා ද කරන්නේ?"

ලා සිය හිස දෙ පසට සොලවා සෝරාට නො තේරුණු භාෂාවකින් පිළිතුරු දුන්නී ය.

සෝරා ද්‍රිනෝෆ් භාෂා කීපයක් ම කතා කිරීමට සමත්කම් දැක්වූ තැනැත්තියක වූ නමුත්, බන්ටු උපභාෂා දෙක තුනක් ද ඇතුළු ව, ඇය දත් කිසි ම භාෂාවකින් ඒ අමුත්තිය සමග නම් අදහස් හුවමාරු කැර ගැනීමට හෙවත් සන්නිවේදනයේ යෙදීමට ඕ අසමත් වූවා ය. ඇයත් ඇගේ අතුල්‍ය සුරූපී භාවයත් රුසියානු තරුණියට කුතුහලය ඇවිස්සූ විසඳගත නො හැකි ප්‍රහේලිකාවක් වී ය.

අරාබීන් තමන් ගේ භාෂාවෙනුත් වමාලා සිය ගෝත්‍රයේ භාෂාවෙනුත් ඇයට කතා කළ නමුත් කිසිදු ප්‍රතිඵලයක් අත් නො වී ය. ඉනික්බිති ව සෝරා කෙළේ ඇගේ බඳ වටා අතක් දමා ගෙන ඇය ස්වකීය කුඩාරම කරා කැටුව යෑම ය. එහි දී සංඥා මාර්ගයෙන් තමාට ඇඟ පත දොවා ගැනීමට අවශ්‍ය බව ලා ඇයට දන්වා සිටියා ය. සෝරා ගේ කුඩාරම තුළ නාන බේසමක් සූදානම් කැරන ලෙස වමාලාට උපදෙස් ලැබිණි. රාත්‍රි භෝජනය පිළියෙළ කැරී තිබෙන විට අමුත්තිය යළි පෙනී සිටියේ, ඇඟපත පිරිසිදු කැරැ ගෙන ප්‍රබෝධවත් විලාසයෙනි.

සිය අබිරහස් ආගන්තුකාව ඉදිරියෙන් වාඩි වී සිටිද්දී සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ගේ සිතෙහි ඇති වූ මුල් ම අදහස නම්, තමා කි කලෙක

වත් මෙ තරම් සුන්දර ස්ත්‍රියක දැක නැතැ යි යන්න ය. තමාට නුහුරු නුපුරුදු තැනකට පැමිණ අපහසුවෙන් පසු වන අමුත්තියක ගේ විලාසයක් ඇය කෙරෙන් බිඳකුදු පළ නො වීම ගැන ඈ මවිත වූවා ය. ඒ වෙනුවට ඇය කෙරෙන් විද්‍යමාන වූයේ, රැජනක ගේ වන් උදාර රාජකීයත්වයක් අඟවන ලීලාවකි.

මෙහි දී සෝරා සංඥා හා අභිනයන් පාවිච්චි කැරැමින් සිය ආගන්තුකාව සමඟ අදහස් හුවමාරු කැරැ ගැනීමට උත්සාහ කළා ය. ඇගේ එම වෑයම දුටු කල රාජකීය ලාට පවා සිනා නොවී ඉන්නට බැරි විය. ඉක්බිති ව එ සේ ඉඟි බසින් ම ඇයට පිළිතුරු දෙන්නට ඕ ද වෑයම් ගත්තා ය. සිය ආගන්තුකාව ගැට මුගුරු සහ පිහියා ගත් මිනිසුන් විසින් තමා ගේ නිවෙසින් එළවා දමනු ලැබ, මහ දුරක් ඇවිද ගෙන ආ බවත්, ඒ අතර මඟ දී සිංහයකු ගේ නොහොත් දිවියකු ගේ පහර දීමකට ලක්වූ බවත්, දැන් ඇය හොඳට ම විඩා වැටී සිටින බවත් ඒ මගින් සෝරා තේරුම් ගත්තා ය.

රාත්‍රි භෝජනය අහවර වුණු පසු ව වමාලා සෝරා ගේ කුඩාරමේ ම ලා වෙනුවෙන් තවත් ඇඳක් පිළියෙළ කෙළේ ය. අරාබින් ගේ මුහුණුවල වූ යම් කිසි වෙනසක් හේතුවෙන් සිය සුරූපී අමුත්තිය ගේ ආරක්ෂාව පිළිබඳ යුරෝපියානු තරුණිය ගේ සිත තුළ බියක් ඉපදිණි.

"වමාලා - අද රෑට උඹ මගේ කුඩාරමේ දොර ළඟ නිඳ ගනිං." යි ඈ තම කොලුවාට නියෝග කළේ, ඔහු අතට අමතර පිස්තෝලයක් ද දෙමිනි.

ශීක් අබු බතාන් සිය එළු සම් කුඩාරම තුළට වී තම ගෝත්‍රයේ ප්‍රධාන මිනිසුන් සමඟ රාත්‍රියේ බොහෝ වේලාවක් යන තුරු සාකච්ඡාවේ යෙදුණේ ය. "මේ අලුත් එකී අපට මහා ධනස්කන්ධයක් උපයලා දේ වි," යි හෙතෙම ඔවුන්ට කීවේ ය.

ටාර්සන් නින්දෙන් අවදි වී ගසෙහි අතු පතර අතරින් නුබ කුස බැබැළුණු තාරකා දෙස බැලුවේ ය. මෙහි දී ඔහු දුටුවේ, රාත්‍රියෙන් අඩක් ම ගෙවී ගොස් ඇති බව ය.ඉක්බිති ව හෙතෙම නැඟිට අත පය දිග හැර හිරිමැළි කැඩුවේ ය. බාරා ගේ මස් ටිකකින් යළිත් වතාවක් සප්පායම් වූ ඔහු, අනතුරු ව රාත්‍රි ඡායා අතරට වැදිණි.

බාධක පර්වත පාමුල පිහිටි කඳවුර නින්දට වැටී තිබිණි. තන ඇස්කාරියෙක් පමණක් අවදියෙන් සිටිමින් මුර කිරීමේත්, සතුන්

පලවා හරින්නට අවුළුවා තිබුණු ගිනි මැළය නිවෙන්නට නොදී එයට දර දැමීමේ කාර්යයේත් යෙදුණේ ය. කඳවුර කෙළවර ගසක සිට ඇස් යුගළයක් ඔහු වෙතට එල්ල වී තිබිණි. ඔහු ගේ මුහුණ අන් පැත්තකට හැරුණු විගස ම, ඒ ගසෙහි සිට රූපයක් නිහඬ ව ම බිමට පතිත වූයේ, රාත්‍රි ඡායා සමඟ මිශ්‍ර විය. ඉක්බිති ව ඒ රූපය පොපියන නාසා පුඩුවලින් වාතය ඉව කැරැන්නට විටින් විට නතර වෙමින්, පෝටරයන් ගේ පැල්පත් පිටුපසින් බඩ ගාන්නට පටන් ගත්තේ ය. අවසානයේ දී එය ඡායා මැදින් යුරෝපියානුවන් ගේ කුඩාරම් කරා ළඟා වී ය. ඉන් පසු ඒ රූපය, ඒ එක් එක් කුඩාරමක බිත්තියෙහි සිදුරක් කපමින් ඒවාට ඇතුළු වී පරීක්ෂා කෙළේ ය. ඒ රූපය වූයේ, ලා පිළිබඳ විපරම් කැරැමින් සිටි ටාර්සන් ය. එහෙත් ඔහුට ඇය සොයා ගැනුමට ලැබුණේ නැත. මෙයින් බලාපොරොත්තු සුන් වූ හේ, වෙනත් කාරණාවක් කෙරෙහි සිය සිත යොමු කෙළේ ය.

මුර කිරීමේ යෙදී සිටි ඇස්කාරියා ගේ ඇසට හසු නො වනු වස්, යාම්තම් අඟලින් අඟල බඩතුරෙන් ගමන් කළ හෙතෙම, කඳවුර වටා අඩ වටයක් ගසා, ඇස්කාරියන් ගේ පැල්පත් කරා ළඟා වී, එහි දී දුන්නක් සහ ඊතල මිටියක් ද බර හෙල්ලයක් ද සොයා ගත්තේ ය. එහෙත් මෙයින් පවා ඔහු ගේ වැඩ කටයුතු අහවරක් දුටුවේ නැත.

ඔහු දීර්ඝ වේලාවක් යන තුරු - ගිනි මැළය අසල සිටි ඇස්කාරියා කිසි යම් පැත්තකට හැරෙන තුරු - ගුළි ගැසී බලා ගෙන උන්නේ ය.

අවසානයේ දී මුරකාරයා නැඟිට ගිනි මැළයට වියළි දර ටිකක් දමා, අනතුරු ව, තමා ගෙන් පසු මුරකිරීමේ වාරය යෙදී තිබුණු මිනිසා අවදි කැරැවීමට, සිය සගයන් ගේ පැල්පත් කරා ඇවිද යන්නට වී ය. ටාර්සන් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියේ ද මෙවැනි අවස්ථාවකි. ඇස්කාරියා ගේ ගමන් මාර්ගය යොමු වී තිබුණේ, ටාර්සන් සැංගී උන් තැන අසලිනි. මිනිසා ඒ අසලට පැමිණ එම ස්ථානය පසු කැරන මොහොතේ ම, වානර-මිනිසා දෙ පයින් සිට ගත්තේ, ආන්තරාවක් ගැන හාංකවිසියක් නො දත් කළුවා වෙතට කඩා පැන්නේ ය. ශක්ති සම්පන්න අතක් පිටු පසින් ඔහු වටා එතී ගිය අතර, මොහොතක ඇවෑමෙන් ඔහු පුළුල් වූත් ලෝකඩ වන් වූත් උරයක් මත්තට දමා ගන්නා ලදි. ටාර්සන් අපේක්ෂා කළ ලෙසින්

ම, සිය සගයන් අවදි කැරැවමින්, මිනිසා ගේ තොල්වලින් භීතිය අඟවන විලාපයක් පිට වූයේ ය. ඉක්බිති ව කඳවුරේ ඡායා අතරින්, ගිනි මැළය වෙතින් ඈතට වහ වහා ඔහු ඔසොවා ගෙන යනු ලැබිණි. මෙහි දී සිය ග්‍රහණයේ සිටි ගොදුර තමා ගෙන් ගැළවෙන්නට නිෂ්ඵල ලෙස දඟලද්දී ම කටු වැටට උඩින් පිනූ වානර-මිනිසා, ඔබින් වූ කාල වර්ණ වනාන්තරයට වැදී අතුරුදහන් විය.

ප්‍රහාරය කෙ තරම් ශීඝ්‍ර ලෙසත් ප්‍රචණ්ඩ ලෙසත් සිද්ධ විණි ද යත්, මිනිසාට සිහි එළවා ගැනීමට වත් කාලයක් නො ලැබුණේ, තම ග්‍රාහකයා ගේ උරහිසට තමා ඔසොවා දමා ගනු ලැබෙද්දී, ඔහු ගේ රයිෆලය ද ඔහු අතින් ගිලිහී වැටී තිබිණි.

වනාන්තරය පුරා දෝංකාර දෙන්නට ගත් ඔහු ගේ විලාප හඬවල් අසා සිය පැල්පත්වලින් එළියට පැමිණියා වූ, ඔහු ගේ බියපත් සගයෝ, අපැහැදිලි රූපයක් කටු වැටට උඩින් පැන අන්ධකාරයේ අතුරුදහන් වන අයුරු යාම්තමින් දුටුවෝ ය. ස්වකීය සහෝදරයා ගේ බාල වෙමින් යන කෑ ගැසීම්වලට කන් දී ගෙන, ඔවුන් උන් හිටි තැන්වලට ම ඇළී සිටියේ භීතියෙන් ගල් ගැසී ය. අවසානයේ දී ඒ විලාප හඬවල් ආරම්භ වූ ආකාරයෙන් ම එක වර ම නතර වී ගියේ ය. කඳවුරේ සිටි කළු ප්‍රධානයාට කතා කැරැ ගත හැකි වූයේ ඉනික්බිති ව ය.

"සිම්බා!" යි එතෙම රාවයක් නැඟුවේ ය.

"ඒ සිම්බා නෙවෙයි," යි වෙනකෙක් ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "ඌ දිවුවේ කකුල් දෙකෙන් - හරියට මිනිහෙක් වගෙයි. මම ඌව දැක්කා."

මෙහි දී අඳුරු වනාන්තරය වෙතින් භය උපදවන්නා වූ ද දීර්ඝ වූ ද කෑ ගැසීමක් නැඟී ආවේ ය.

"ඒ සද්දේ මිනිහෙකු ගේ වත් සිංහයෙකු ගේ වත් නෙවෙයි," යැයි මෙ විට ප්‍රධානයා කීවේ ය.

"ඒ යක්ෂයෙක්," යි තවකෙක් තොල් මතුළේ ය.

ඉක්බිති ව ගිනි මැළය වටේට රොක් වුණු ඔවුහු, එහි ගිනිදැල් අහස උසට පුපුරමින් නැඟෙන තුරු ම ඊට වියළි දර කොටන් දැමුවෝ ය.

වනයෙහි ගන අන්ධකාරය අස්සේ ටාර්සන් නතර වී, ඔහු රැගෙන ආ හෙල්ල හා දුනු ඊතල පසෙකින් තැබුවේ ය. මේවා එක්

අතකින් ඔසොවා ගෙන ඒම නිසා මුරකරුවා පැහැර ගෙන ඒමේ කාර්යයේ දී ඔහුට ඒ සියල්ල සඳහා පාවිච්චි කැරැන්නට සිද්ධ වූයේ, තනි අතක් පමණි. මේ වේලාවේ දී ඔහු සිය නිදහස් අතේ ඇඟිලි සිය ගොදුරෙහි ගෙල වටා යවා තද කැරැමින් ඔහු ගේ විලාප තැබීම නැවැත්වූයේ ය. ටාර්සන් මිනිසා ගේ ගෙල සිර කෙළේ එක් සුළු මොහොතකට පමණි. ඔහු ඒ අසරණයා ගේ ගෙල වෙතින් සිය ග්‍රහණය බුරුල් කළ විට, ඒ වානේමය ඇඟිලිවල දැඩි ග්‍රහණයට යළි අසු වීමට බියෙන් මෙන්, එතෙම කිසිදු හඬක් පිට නො කෙළේ ය. මිනිසා ගස්සා ඉක්මනින් කෙළින් කැරැවූ ටාර්සන්, ඔහු සතුව තිබූ පිහියත් මුදා ගෙන, සිය දුනු හී යළිත් අතට ගත්තායින් පසු ව, ඔහු ගේ ගන කෙස් වැටියෙන් අල්ලා ඉදිරියට තල්ලු කැරැ, ඔහු පෙරමුණේ තබා ගෙන වනය තුළට ගමන් කැරැන්නට වී ය. ඔහු විසින් පුරුෂ වානරයා ගේ ජය ඝෝෂාව නංවන ලද්දේ මේ වේලාවේ දී ය. ඒ ඔහු ගේ ගොදුර පමණක් නො ව, පිටුපසින් වූ කඳවුරේ සිටි පිරිස ද භය සන්ත්‍රාසට පත් කැරැවනු පිණිස ය.

ඒ මිනිසාට හිංසාවක් කිරීමේ අදහසක් ටාර්සන් තුළ නො වී ය. සුදු මිනිසුන් ගේ ඕනෑ එපාකම්, ඉෂ්ට කැරැ ගැනීමට පාවිච්චි කරන ලද අතකොලු වූ මේ අහිංසක කළු මිනිසුන් සමඟ රණ්ඩුවක් ටාර්සන්ට නො තිබිණි. එ සේ වුවත්, අවශ්‍යතාවක් ඇති වුව හොත් කළුවා ගේ ජීවිතය තොර කිරීමට පවා ඔහු මැළි නොවනු ඇත. කළු මිනිසුන් පිළිබඳ ඔහුට ඉතා ගැඹුරු අවබෝධයක් තිබුණේ, ලේ හැලීම මඟින් මෙන් ම, එ සේ නොකර වෙනත් ක්‍රම මඟින් ද සිය අරමුණ ඉටු කැරැ ගත හැකි බව දැන සිටියේ ය.

කළුවන් ගේ සහයෝගයකින් තොර ව සුද්දන්ට කිසිදු ජයග්‍රහණයක් අත් කැරැ ගත නො හැකි බව පැහැදිලි කාරණාවකි. එ බැවින් ඒ කළුවන් ගේ චිත්ත ධෛර්යය හීන වන පරිදි ටාර්සන්ට කටයුතු කළ හැකි වේ නම්, ඔවුන් ගේ ස්වාමිවරුන් ගේ සැලසුම් ද ඉබේට ම කඩාකප්පල් වනු ඇත. දුෂ්ට වූ ද අධිස්වාභාවික වූ ද සතුරකු ගේ නිරන්තර තර්ජනයක් පවතින පළාතක ඔවුන් කීයට වත් රැඳී නො සිටිනු ඇති බව ඔහු ගේ දැඩි විශ්වාසය විය. අනෙක, ජීවිත හානියකින් තොර එම ක්‍රියා මාර්ගය, ටාර්සන් ගේ දරුණු හාස්‍ය රසයට අනුකූල වූත්, එ නිසා ම ඔහු විනෝදයට පත් කැරැ වූවා වූත් එකක් වූයේ ය.

පුරා හෝරාවක් පමණ තිස්සේ ඔහු තම සිරකාරයා තමා ඉදිරියෙන් තබා ගෙන, කළු මිනිසා ගේ ස්නායු හිරි වට්ටවාලූ නිශ්ශබ්දතාවකින් ගමන් කෙළේ ය. අවසානයේ දී මිනිසා නතර කැරැවූ හෙතෙම, ඔහු සතු ඇඳුම් සියල්ල ඉවත් කොට, ඔහු ගේ ඉණකඩයෙන් ම ඔහු ගේ අතුත් කකුලුත් බුරුලට බැඳ දැම්මේ ය. ඉක්බිති ව ඔහු ගේ පතොරම් පටියත් අනෙකුත් දේවලුත් තමා සතු කැරැ ගෙන, ටාර්සන් මිනිසා අතැර දමා යන්නට ගියේ, නොබෝ වේලාවකින් ම, ඒ කළුවා සිය බැඳුම්වලින් නිදහස් ව පලා යනු ඇතැ යි විශ්වාසයෙනි. එ සේ වතුදු, බේරී ගිය පසු, අර මිනිසා සිය ජීවිත කාලය පුරා ම කල්පනා කරනු ඇත්තේ, තමා ඉතා බිහිසුණු ඉරණමකින් යාමිතමින් ගැළවුණු බව ය.

රාත්‍රියේ සිය වැඩ කොටස සම්බන්ධයෙන් තෘප්තියට පත් ටාර්සන්, බාරා ගේ කුණපය රඳවා ගිය ගස වෙත පෙරැළා පැමිණියේ, නැවත වරක් කුස පුරවා ගෙන පසු දා හිමිදිරිය වන තුරු නිදා ගත්තේ ය.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

8

අඹු බතාන් ගේ ද්‍රෝහිකම

තෘප්තියට පත් කුඩා වඳුරකු වනස්පති රාජයකු ගේ සිරසෙහි රැකවරණය පතන විට රාත්‍රිය උදාවෙමින් තිබුණේ ය. ඔහු දින ගණනක් තිස්සේ වනය මැදින් ගමන් කැරැ තිබුණේ, සිය කල්පනා ශක්තිය එක්තැන් කැරැ ගත හැකි වූ අවස්ථාවල දී, තම මනසෙහි වූ ගැටලුවට විසඳුමක් සොය සොයා සිය කුඩා මොළය වෙහෙසවමිනි. එහෙත් තුරු මතින් දිව යද්දී හෝ ඒවා මතින් එල්ලෙමින් පැද්දී යද්දී ක්ෂණයකින් එම ගැටලුව තම සිතින් අමතක කැරැ දැමීම ඔහු ගේ සිරිත ය; නැත හොත් ඔහු ගේ වර්ගයා ගේ පැවැත්මට තර්ජන එල්ල කළ ජන්ම සතුරකු ඔහුට පෙනෙන මානයට පැමිණීම වැනි හදිසි අන්තරායකින් ඔහු බිය පත් වූ කල, අර ගැටලුව නිකම් ම ඔහු ගේ මනසින් ඉවත් වී යෑම සාමාන්‍ය ස්වභාවය යි.

ඔහු ගේ සිත තුළ ශෝකය පවතින විට, එය ඉතා තථ්‍යය හා හදවත පෙළා දැමූ සැබෑ ශෝකයක් වූයේ ය. එ විට, පුංචි නිකිමා ගේ ඇස්වලට කඳුළු පිරෙන්නේ, සිය අතුරුදහන් ස්වාමියා පිළිබඳ අනුස්මරණවලිනි. තමා ටාර්සන්ට ආධාර ලබා දිය යුතු ය යන කල්පනාව හැම විට ම ඔහු ගේ සිතෙහි කොනක දැවටෙමින් තිබිණි. කිසි යම් ක්‍රමයකින් ඔහු තම ස්වාමියා වෙනුවෙන් උදවු රැගෙන පැමිණිය යුතු ය. ටාර්සන් ගේ සේවකයන් ද වූ මහා කළු ගෝමංගානි සෙබළුන් සිටියේ රාත්‍රි ගණනාවක දුරිනි. එ සේ වතුදු, ඔහු දිගින් දිගට ම ගමන් කෙළේ, වසිරි රට පිහිටි දිසාවට ය. මේ ගැටලුවෙහි දී වත් වෙනත් ගැටලුවල දී වත් නිකිමා ගේ මනසට කාලයේ ඇති වැදගත්කම නිකමට වත් නැඟුණේ නැත. ටාර්සන් පණ පිටින් ඔපාරයට ඇතුළු වනු ඔහු දැක තිබිණි. ඔහුට විපතක් සිද්ධ වනු හෝ ඔහු නගරයෙන් පිටතට එනු හෝ ඔහු දැක තිබුණේ නැත.

එ හෙයින් නිකිමා ගේ තර්කන බුද්ධියේ හැටියට ටාර්සන් තව මත් පණ පිටින් නගරය ඇතුළේ සිටියේ ය; එහෙත් නගරයේ සතුරන් පිරී සිටි නිසා ඔහු සිටියේ, අවදානම් තත්ත්වයක් මැද ය. කාලය කො තෙක් ගලා ගියත්, කරුණු කාරණා එ පරිද්දෙන් ම පවතිනු ඇතැ යි යන්නට පිටින් කිසිවක් - තමා විසින් දකිනු නො ලැබ, නගරය තුළ සිද්ධ විය හැකි කිසිවක් - අනුමාන කිරීමට පුළුවන් කල්පනා ශක්තියක් ඔහු සතු ව නො තිබුණේ ය. එම නිසා ඔහු වසිරින් අද සොයා ගෙන කැටුව ආවත්, හෙට සොයා ගෙන කැටුව ආවත්, එහි එ තරම් වෙනසක් ඔහුට නො තේරිණි. ඔවුහු ඔපාරයට ගොස් ටාර්සන් ගේ සතුරන් මරනු ඇත්තෝ ය. එ විට කුඩා නිකිමාට නැවතත් සිය ස්වාමියා ලැබෙනු ඇත; ඉන් පසු ව ඔහුට ශීටා ගැන වත් සබෝර් ගැන වත් හිස්ටා ගැන වත් බිය වීමට සිද්ධ වනු නැත. නිකිමා සිතුවේ එ පරිද්දෙනි.

රාත්‍රිය උදා විය. වනාන්තරය මැද්දෙන් බෙර ශබ්දයකට සමාන බොල් හඬක් නිකිමාට ඇසිණි. ඔහු කෙළින් වී උනන්දුවෙන් අසා ගෙන සිටින්නට වී ය. එම ශබ්දය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වෙමින් ඇසෙන්නට ගත්තේ, අවසානයේ දී එය වනය අස්සෙන් රැව් දෙමින් ගිගුම් දෙමින් පැතිර යන්නට වූයේ ය. එය නිකුත් වූයේ, එ තරම් ඈතකින් නො වේ. නිකිමාට මෙය අවබෝධ වී යත් ම, ඔහු ගේ උද්‍යෝගය ද ඉහළ ගියේ ය.

සඳ මුදුන් වී ඇවිත් තිබුණ ද, වනාන්තරය පැවැතියේ ගන ඡායාවලින් වැසී ය. නිකිමා සිටියේ බෙර හඬ නිකුත් වූ ස්ථානයට ගොස් බැලීමේ ආශාවත්, ඒ යන මඟ සැඟවී තිබිය හැකි ආන්තරාවන් පිළිබඳ බියත් අතර දෙ ලොවක අතරමං ව ය. එහෙත් අවසානයේ දී ඔහු ගේ බිය පරයා ආශාව ඉස්මතු වූයෙන්, ඔහු ගස්වල ඉහළ ම අතුවල ආරක්ෂාව ලබමින්, ශබ්දය පැමිණි දිසාවට පැද්දෙමින් වහ වහා ගමන් කොට, කෙළවර දී, දළ වශයෙන් කවාකාර වූ ස්වභාවික එළිමහන් බිමකට ඉහළින් නතර වී ය.

ඔහුට පහළින් සඳ පහනේ ආලෝකයෙන් ඔහු දුටුවේ, ඔහු මීට කලින් ද, හොර රහසේ නරඹා ඇති දර්ශනයකි. ඒ අන් කිසිවක් නො ව, තෝ-යත් ගේ ගෝත්‍රයේ මහා වානරයන් මරණයේ ඩුම් - ඩුම් නැටුමක් පවත්වමින් සිටි දර්ශනයකි. ඒ රංග මණ්ඩලයේ මැද්දෙහි වූයේ, අනාදිමත් ආදිකල්පික මනුෂ්‍යයා ගේ කාලයේ පටන්

අසන්නට ලැබී ඇත්තා වූ ද, එහෙත් මනුෂ්‍යයන් අතළොස්සක් පමණක් දැක ඇත්තා වූ ද, ඒ විස්මය ජනක, අද්භූත මැටි බෙරවලින් එකකි. මහලු වානරියෝ දෙ දෙනෙක් එය ඉදිරියේ වාඩි වී කෙටි දඬු මුගුරුවලින් එහි පිළිරැවූ දෙන්නා වූ මතුපිටට තට්ටු කැරැමින් උන්නෝ ය. ඔවුන් එ සේ තට්ටු කෙළේ, හඬ උස් වෙමින් පහත් වෙමින් යන රිද්මයාකූල තාලයකට ය. ඒ තාලයට අනුව, පුරුෂ වානරයෝ ප්‍රචණ්ඩ කවයක් සැදී නටමින් සිටියෝ ය. මේ අතරේ දී වානරියෝ සහ කුඩා පැටවු තවත් පිට කවයක් මෙන් උත්කුටිකයෙන් වාඩි ගෙන මේ ප්‍රචණ්ඩ, ම්ලේච්ඡ දර්ශනයෙන් වශීකෘත ව ගිය ප්‍රේක්ෂකයන් නියායෙන් බලා ගෙන උන්නාහ. බෙරය ළඟින් ම බිම වැතිරී තිබුණේ, ශීටා ගේ හෙවත් අඳුන් දිවියා ගේ මළ සිරුර යි. මේ ඩුම් - ඩුම් නැටුමට නිමිත්ත වී තිබුණේ, ඒ අඳුන් දිවියා මරා දැමීම ය.

අන්තයේ දී නටමින් සිටි වානර පුරුෂයෝ කුණපය වෙත කඩා පැන බර මුගුරුවලින් ඊට තළා, යළිත් කවයට ඇවිත්, තම නැටුම නැවතත් අරඹනු ඇත්තාහ. දඩයමේ යෑමත්, සතුරාට පහර දීමත්, සතුරා මරා දැමීමත් මේ ආකාරයෙන් රඟ දක්වනු ලැබීමෙන් අනතුරු ව, ඔවුහු සිය දඬු මුගුරු ඉවත දමා නිරාවරණ දළවලින් හා විදා ගත් නියවලින් යුතු ව කුණපය වෙත කඩා පැන, එය ඉරා දමමින් හා පලා දමමින්, ලොකු ම මස්කුට්ටි හෙවත් රස ඕජයෙන් පිරුණු මස් කටවල් වෙනුවෙන් එකිනෙකා සමඟ පොරකමින් සටන් කරනු ඇත්තෝ ය.

ස්වකීය උපක්‍රමශීලී භාවය සම්බන්ධයෙන් වත් විචාර බුද්ධිය සම්බන්ධයෙන් වත් නිකිමා සහ ඔහු ගේ වර්ගයා එ තරම් ප්‍රසිද්ධියක් නො උසුලති. පුංචි නිකිමාට වඩා කල්පනා ශක්තියක් ඇත්තෙක් නම්, ඩුම් - ඩුම් නැටුම හා උමතු භෝජනෝත්සවය අවසන් වී, අලුත් දවසක් උදා වී, බෙර හඬිනුත් නැටුමෙනුත් ඔවුන් තුළ ඇවිස්සී ගිය උමතු කෝපාවේශය, තෝ-යත් ගේ ගෝත්‍රයේ පුරුෂ වානරයන් කෙරෙන් පහ වී යන තුරු, නිශ්ශබ්ද ව කට පියා ගෙන බලා ඉන්නට තිබිණි. එහෙත් පුංචි නිකිමා නිකම් ම නිකම් වඳුරෙක් පමණි. ඔහුට යමක් ඕනෑ වූ විට, එය ඒ වේලාවේ ම ඕනෑ විය. ඉවසීම නමැති ගුණය ස්වභාවයෙන් ම ඔහුට උරුම නො වූවකි. එ හෙයින් ඉහළින් වැනි වැනී තිබුණ අත්තක සිය වල්ගය පටලවා

ගෙන එල්ලී ගිය ඔහු, පහත සිටි වානරයන් ගේ අවධානය ලබා ගනු සඳහා යටි ගිරියෙන් කච පච ගාමින් බණින්නට පටන් ගත්තේ ය.

"තෝ-යත්! ගා-යත්! සූ-තෝ!" යි ඔහු මොර දිණි. "ටාර්සන් කරදරේ වැටිලා! නිකිමාත් එක්ක ගිහිල්ලා ටාර්සන්ව බේරගෙන එමු!"

දැවැන්ත පුරුෂ වානරයෙක් නැටුම මැද්දේ නතර වී, උඩ බලමින්, "පලයං යන්න - මනු; උඹ මෙතනින් නො ගියොත් අපි උඹව මරනවා!" යි ගුගුළේ ය.

එහෙත් පුංචි නිකිමා සිතුවේ, ඔවුනට තමා දෙඩූ දෑ නො ඇසුණු බව ය. ඉතින් ඔහු අත්තෙහි එල්ලී ගෙන දිගට ම කෑ ගසමින් මොර දෙන්නට වී ය. අවසානයේ දී තෝ-යත්ට තවත් මෙය ඉවසා ගෙන ඉන්නට බැරි වූයේ, ගසේ ඉහළ ම අතුවලට නඟින්නට පුළුවන්, එ තරම් බර නැති වානර පැටියකු නිකිමා අල්ලා මරා දමනු සඳහා පිටත් කැරැ එවුවේ ය.

මෙහි දී මතු වූයේ, නිකිමා කල් තියා නො දුටු හදිසි තත්ත්වයකි. බොහෝ මිනිසුන් සේ ම, ඔහුත් විශ්වාස කැරැ ගෙන සිටියේ, තමන් උනන්දුව දක්වන දෙයට අන්‍යයන් ද උනන්දුව දක්වති යි කියා ය. එ බැවින් ඩුම් - ඩුම් බෙරවල ගැඹුරු හඬ සිය කන වැකුණු පළමු මොහොතේ දී ඔහු කල්පනා කෙළේ, ටාර්සන් විපතේ වැටී සිටින බව ඇසූ කෙණෙහි ම, වානරයන් ඔපාරය කරා ගමන් අරඹනු ඇතැ යි යනුවෙනි.

ඒ කෙ සේ වෙතත්, දැන් ඔහුට කරුණු කාරණා පෙනී ගියේ වෙනස් විදිහකට ය. ඔහු රැඳී සිටි ගසේ පහත අත්තකට වානර පැටියා පනිනවාත් එක්ක ම තම අත්වැරැද්දේ නියම භයානක කම ඔහු අපහසුවට පත් කැරැවමින් පෙනී ගියේ, පුංචි නිකිමා බියපත් මහා කෑ ගැසීමක් පිට කැර ගෙන, රාත්‍රි අන්ධකාරය අස්සෙන් පලා ගියේ ය. අවසානයේ දී ඔහු හොඳට ම විඩා වැටී, හති අරිමින් නතර වූයේ, තෝ-යත් ගේ ගෝත්‍රයත් තමාත් අතර පරතරය අඩු ගණනේ මයිලයක් වත් ඉක්මවූ පසු ව මිස ඊට කලින් නම් නො වේ.

ඔපාරයේ ලා සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ගේ කුඩාරම තුළ නින්දෙන් පිබිදී වට පිට බැලුවේ, තමා වටැ කැරැ ගෙන තිබුණු ආගන්තුක

නුහුරු නුපුරුදු බඩු භාණ්ඩවලින් පුදුමයට පත් ව ය. අවසානයේ දී ඇගේ බැල්ම නිඳ උන් සිය සත්කාරිකාව වෙතට යොමු වී නතර විණි. මොවුන් තමාට කරුණාවෙනුත් ආචාරශීලී ලෙසත් සැලකූ හෙයින්, මේ නිසැක ව ම ටාර්සන් ගේ ජනතාව විය යුතු යැයි ඕ කල්පනා කළා ය. ඇයට කිසි හිංසාවක් නො කළ ඔවුහු, ඇයට ආහාරත් ඉන්නට හිටින්නට තැනකුත් සපයා දුන්නෝ ය. මෙහි දී ඇගේ හිසට අලුත් අදහසක් නැඟුණේ, ඇගේ දෙ බැමත්, හදිසි ම්ලේච්ඡ ආලෝකයකින් දැවෙන්නට ගත් දෙ නෙතෙහි කළු ඉංගිරියාවත් හැකිළී පටු වී ගියේ ය. ඇතැම් විට මේ ස්ත්‍රිය ටාර්සන් ගේ සහකාරිය වීමට බැරිකමක් නැත. ඔපාරයේ ලා තමා පසෙකින් වැතිර තිබුණා වූ ඩරූස් ගේ කිනිස්සෙහි මිට අල්ලා ගත්තා ය. එහෙත් ඒ ද්වේෂී ආවේගය, ඇය කෙරෙහි පහළ වූ ආකාරයෙන් ම වහා දිය වී අතුරුදහන් වී ගියේ ය. කුමක් නිසා ද යත්, තමා වෙත දක්වන ලද සුහද භාවයට අයහපතින් ප්‍රතිචාර දැක්වීම කෙළෙහි ගුණය නො වන බවත්, ටාර්සන් ගේ ආදරයට පාත්‍ර වූ වස්තුවකට හිංසාවක් කිරීමට තමාට හැකියාවක් නොමැති බවත් සිත ඇතුළෙන් ඇය දැන සිටි හෙයිනි. එ බැවින් සෝරා සිය දෙනෙත් ඇරිය විට ලා ඇයට සංග්‍රහ කෙළේ මඳහසකිනි.

යුරෝපියානු තරුණිය ලා ගේ කුතුහලයට හේතු වූයේ යම් සේ ද, ඕ තොමෝ ද එ පරිද්දෙන් ම අනෙකිය ගේ අත්‍යන්ත විස්මයටත් විමතියටත් හේතුවක් වූවා ය. ඇගේ අල්ප නමුත් ඉතා වටිනා සුන්දර වස්ත්‍රාභරණ අතිශය පුරාණ යුගයකට අයත් ඒවා යැයි පෙනිණි; ඇගේ කැලුම් දෙන, සුන්දර සියුමැළි ධවල ඡවි වර්ණය මේ අප්‍රිකානු ගන වනාන්තරය මධ්‍යයට ගැළපෙන්නක් නො විණි. මෙය වූ කලී සෝරා ද්‍රිනෝෆ්ට සිය දැනුමෙන් වත් අත්දැකීම්වලින් වත් විසඳිය හැකි අබිරහසක් නො වූයේ ය. තමාට ඇය සමඟ කතා කළ හැකි නම් යැයි ඕ පැතුවා ය. එහෙත් ඇයට කළ හැකි වූයේ, තමා දෙස උනන්දුවෙන් බලා උන් සුන්දර සත්ත්වයා හට පිළිතුරු මඳහසකින් සංග්‍රහ කිරීම පමණි.

මුළු ජීවිත කාලය පුරා ම තම කටයුතු කනිටු පූජකවරියන් ලවා ඉටු කැරැවා ගැනීමට පුරුදු ව සිටි ලා, සෝරා ද්‍රිනෝෆ් සයනයෙන් නැඟිට ගෙන, ඇඟපත දොවා ගෙන හැඳ පැළඳ ගනිද්දී, ඒ ඒ කටයුතු ඇය තනි ව ම ඉටු කැරැ ගත් අන්දම දෙස බලා

උන්නේ පුදුමයෙනි. ඒ කටයුතුවල දී ඇයට ලැබුණු එක ම උපකාරය වූයේ, ඇගේ හකුළන නාන බේසමට වමාලා විසින් උණු වතුර බාල්දියක් පුරවා දෙනු ලැබීම පමණි. මීට පෙර කි කලෙක වත් තම ඇඟපත පිරිසිදු කරගනු සඳහා ලා අතකුදු ඔසොවා නො තිබුණු නමුත්, මෙහි දී ඇයට වෙනත් විකල්පයක් ඉතිරි නො වී ය.

ඔපාරයේ පුරුෂයන් මෙන් නො ව, එහි ස්ත්‍රීන්ට ශාරීරික පිරිසිදුකම සිය දින චර්යාවේ අනිවාර්ය අංගයක් විය. ඒ අනුව ලා තම කාලයෙන් වැඩි හරියක් ගත කෙළේ, නියපොතු පිරිසිදු කිරීම, දත් මැදීම, කොණ්ඩය සකස් කිරීම හා සුවඳ කැවූ තෙලයන් ගෙන් සිරුර සම්බාහනය කිරීම වැනි, නටබුන් ඔපාරයේ සුවිශේෂ ආගමික සිරිත් බවට පත් වූ, එහි අතීත ශිෂ්ටාචාරයට අයත් සංස්කෘතියෙහි සිරිත් අනුකූල ව කටයුතු කිරීමට ය.

තරුණ ස්ත්‍රීන් දෙ දෙනා පාතරාසය ගැනීමට පැමිණෙන විට, වමාලා එය ඔවුනට පිළිගැන්වීමට බලා සිටියේ ය. ඔවුන් කුඩාරම අද්දර ගසක සෙවණ යට වාඩි වී කඳවුරේ සුපුරුදු නිරස භෝජනය වළඳද්දී, අරාබින් ගේ කුඩාරම් අසල හදිසි ක්‍රියාකාරී බවක් සෝරාට පෙනී ගියේ ය. එහෙත් අරාබීන් සිය කුඩාරම් කඳවුරේ එක් එක් තැන්වලට මාරු කිරීම අමුතු දෙයක් නො වූයෙන්, ඇය ඒ කාරණාව සම්බන්ධයෙන් එ තරම් තැකීමක් කෙළේ නැත.

පාතරාසය අහවර වූ පසු ව, සෝරා සිය තුවක්කුව ගෙන එහි කානුව සුද්ද පවිත්‍ර කොට පිටු පස යාන්ත්‍රික කොටස්වලට තෙල් දමා සූදානම් කැරැ ගත්තේ අරාබීන් දඩයමේ යෑම ප්‍රතික්ෂේප කැර තිබුණෙන්, එ දින තමා ම කැලයට ගොස් අලුත් දඩ මස් සොයා ගෙන ඒමට ඇය සිතා ගෙන සිටි හෙයිනි. ඇය ගේ මේ සූදානම් වීම් දෙස ලා බලා ගෙන සිටියේ පැහැදිලි උනන්දුවකිනි. පසු ව වමාලා හා තවත් කළු පෝටරයන් දෙ දෙනකු සමඟ සෝරා පිටත් වී යන අයුරු ඇය දුටුවත් ඔවුන් සමඟ යෑමට ඕ උත්සහයක් නො ගත්තා ය. එ සේ යෑමට ඇය තුළ උනන්දුවක් තිබුණ ද, ඒ සම්බන්ධයෙන් ඔවුන් ගෙන් කිසි සංඥාවක් නො ලැබීම ඊට හේතු විය.

ඉබින් දමුක් යනු අබු බතාන් ගේ ගෝත්‍රයට ම අයත් ශීක් කෙනකු ගේ පුත්‍රයකු වූ අතර, මේ ගමනෙහි දී අබු බතාන් ගේ දෙ වැනියා වූයේ ඔහු ය. සිය දෙ නෙත් පමණක් නිරාවරණ

වන සේ තම තලප්පාවෙහි රැළිවලින් මුහුණෙහි යටි අඩ ද වසා ගෙන සිටි ඔහු, ඈත සිට තරුණ ස්ත්‍රීන් දෙ දෙනා දෙස බලා ගෙන උන්නේ ය. තුවක්කු ඔසොවා ගෙන යන්නකු හා පෝටරයන් දෙ දෙනකු සමඟ සෝරා ද්‍රිනෝෆ් කඳවුරින් පිට ව යනු ඔහු දුටුවේ ය. ඇය ඒ ගියේ දඩයමේ බව හෙතෙම දත්තේ ය.

ඇය පිටත් ව ගොස් ටික වේලාවක් යන තුරු ඔහු තම සගයන් දෙ දෙනකුත් සමඟ නිශ්ශබ්ද ව වාඩි වී උන්නේ ය. ඉක්බිති ව නැඟිට ගත් හෙතෙම, සෝරා ගේ කුඩාරම ඉදිරියෙහි කඳවුරු පුටුවකට බර වී ගැඹුරු කල්පනාවකට වැටී උන් ඔපාරයේ ලා දෙසට සිය සගයන් ද කැටුව අලස ගමනින් පියවර තබන්නට වූයේ ය. ලා තමා ඉදිරියට එමින් සිටි මිනිසුන් ති දෙනා වෙත හෙළා ගෙන සිටියේ ඍජු එඩිතර බැල්මකි. ආගන්තුකයන් කෙරේ පවතින ස්වභාවික සැකය මෙහි දී ඇය තුළ ඇවිස්සී ඇවිත් තිබිණි. ඔවුන් වඩාත් සමීපයට එත් දී ඔවුන් ගේ ස්වභාවය වඩාත් පැහැදිලි ව දිස් වත් ම, ඇගේ සිතෙහි ඔවුන් පිළිබඳ හදිසි අවිශ්වාසයක් උපන්නේ ය. මොවුහු කොයි අතකින් වත් ටාර්සන්ට සමාන නො වූ, ශඨ කපට හා දුෂ්ට පෙනුමින් යුතු මිනිස්සු වූවෝ ය. ඔවුන් කෙරේ ඇගේ සිතෙහි අප්‍රසාදයක් ඇති වූයේ ඉබේට ම ය.

ඔවුන් ඇය ඉදිරියට පැමිණ නතර වූ අතර, ශීක් ගේ පුත්‍ර ඉබින් දමුක් ඇයට කතා කෙළේ ය. ඔහු ගේ කට හඬ චාටුවෙන් හා මවා ගත් මුදු මොළොක් භාවයෙන් වැසුණක් වුවත්, එයින් ඇය රැවටුණේ නැත.

ලා ඔහු කෙරේ රඳවා ගෙන සිටියේ උඩඟු බැල්මකි. ඔහු දෙඩූ කිසිවක් ඇයට නො වැටහිණි; වටහා ගැනීමට වුවමනාවක් ද ඇයට නො තිබිණි. කුමක් නිසා ද යත්, ඔහු ගේ ඇස්වල සටහන් ව තිබුණු පණිවිඩය ඇය පිළිකුලට පත් කැරැවූ බැවිනි. ඔහු ගේ දෙඩුම තමාට නො තේරෙන බව පෙන්වීමට සිය හිස දෙ පසට වැනූ ඇය, ඉක්බිති ව අනෙක් පැත්තට හැරුණේ ඒ කථෝපකථනය එ තැනින් හමාර බව ඇඟවීමට ය. එහෙත් ඉබින් දමුක් ඇය සමීපයට පියවරක් තැබුවේ, ගරු සරුවක් නැති ලීලාවෙන් ඇගේ නිරුවත් උරහිස මතින් සිය අතක් තැබුවේ ය.

කෝපාග්නියෙන් දැල්වෙන දෙ නෙතින් නැඟිට ගත් ලා, තමා ගේ අත සිය කිනිස්සෙහි මිට කරා වේගයෙන් ගෙන ගියා ය. ඉබින්

දමුක් පස්සට පිනුව නමුත් ඔහු ගේ මිනිසුන් අතරින් එකෙක් ඇය අල්ලා ගැනීමේ අදහසින් ඉදිරියට පැන්නේ ය.

නොමඟ ගිය අඤ්ඤාණයා! ඇය ඔහු වෙත කඩා පැන්නේ ව්‍යාඝ්‍ර ධේනුවක මෙනි. ඔහු ගේ සගයන්ට මැදිහත් වීමට අවස්ථාවක් ලැබීමට මත්තෙන්, ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා ගේ පූජක, ඩරූස් ගේ තියුණු පිහිතලය ඔහු ගේ පපුව මැද්දට තෙ වරක් ම නැවත නැවතත් කිඳ බැස්සේ ය. බලවත් වේදනාවකින් ඉතා අමාරුවෙන් එක ම මර විලාපයක් පිට කළ මිනිසා, මැරී බිම ඇද වැටුණේ ය.

ගිනි ගෙන දැවෙන දෙනෙතින් හා ලේ වැකි පිහියෙන් යුතු ව ඔපාරයේ නායක පූජකවරිය සිය ගොදුරට ඉහළින් ඍජු ව සිට ගත්තී ය. පහර කෑ මිනිසා ගේ මර ළතෝනිය අසා අබු බතාන් සහ අනෙක් අරාබියෝ, කුඩා කණ්ඩායම සිටි තැනට යුහුසුලු ව දිව ආ හ.

"පස්සට වෙයල්ලා!" යි ලා මුර ගෑවා ය. "ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා ගේ නායක පූජකවරිය ගේ පූජනීය ශරීරය උඹලා ගේ දූෂිත අත්වලින් ස්පර්ශ කරලා කෙලෙසනවා නෙවෙයි."

ඔවුන්ට ඇය ගේ වචන නො තේරුණු නමුත්, ඇගේ ගිනි ගෙන දැවෙන දෙ නෙතෙහිත් ලේ බිඳු වැගිරෙන පිහියෙහිත් අර්ථය නම් ඔවුනට හොඳින් තේරුම් ගියේ ය. කව පව ගා දොඩවමින් ඔවුහු ඇය වටා, එහෙත් වැඩි පුර ඇයට කිට්ටු නො වී, පරිස්සම් සහිත දුරකින් පොදි ගැසුණෝ ය.

"මේකෙ තේරුම මොකද්ද, ඉබින් දමුක්?" එ සේ විචාළේ අබු බතාන් ය.

"ඩොග්මන් නිකම් ඒකි ගේ ඇඟට අතක් තිබ්බා විතර යි; ඒකි ඔහුට පහර දුන්නේ කාන්තාරෙ ලොකු හිසක් තියෙන අධිපතියා වෙන එල් අද්රියා වගෙයි."

"ඒකි සිංහ ධේනුවක් වෙන්න පුළුවං," යි අබු බතාන් කීවේ ය. "නමුත් ඒකිට කිසි හානියක් සිද්ධ වෙන්න බෑ."

"අම්මපා!" යි ඉබින් දමුක් ආලාපයක් නැඟී ය. "ඒත් ඒකිව හීලෑ කරන්න නම් සිද්ධ වෙයි."

"ඒකිව හීලෑ කර ගන්න එක, ඒකි වෙනුවෙන් අපට රත්තරන් කෑලි ගෙවන උන්දෑට ම කර ගන්න අපි ඉතුරු කරමු," යනුවෙන්

ශීක් පිළිතුරු දිණි. "අපට කරන්න තියෙන්නේ ඒකිව කුඩුවක් ඇතුළට දා ගන්න එක විතරයි. වට කරපල්ලා ඒකිව - මගෙ ළමයිනෙ; වට කරලා ඒකි ගේ පිහිය උදුරගනිල්ලා. ඊට පස්සේ ඒකි ගේ අත් පිටිපස්සට කරලා බැඳලා දාපල්ලා. අනෙක් උන් ආයේ එද්දී අපි කඳවුර ගළවලා ආයේ පිටත් වෙන්න ලෑස්ති වෙලා ඉන්න ඕනෑ."

උස මහත ශක්ති සම්පන්න මිනිස්සු දහ දොළොස් දෙනෙක් එක රොත්තට ලා වෙතට කඩා පැන්නෝ ය. ආත්මාරක්ෂාව තකා ලා සැබැවින් ම සිංහ ධේනුවක විලාසයෙන් සටන් කරද්දී, අබු බතාන්, "ඕකිට මොකුත් අනතුරක් කරන්න එපා! ඕකිට මොකුත් කරදරයක් කරන්න එපා!" යි කියමින් මොර ගැසුවේ ය. සිය කිනිස්ස දකුණටත් වමටත් වේගයෙන් වැනූ ඈ, ඔවුන් විසින් තමා යටපත් කැරැ ගනු ලැබීමට කලින් සතුරන් ගේ රුධිරයෙන් එය එක වතාවකට වඩා පෙඟවීමට සමත් වූවා ය. එ සේ ම, තවත් අරාබියකු සිදුරු වී ගිය හදවතින් යුතු ව බිම ඇද වැටෙන තුරු මිස, ඊට පෙර, ඇය යටපත් කැරැ ගැනීමට ඔවුහු සමත් නො වූ හ. එහෙත් ඇය ගෙන් පිහිය උදුරා ගෙන, ඇගේ දෙ වැළමිටි සුරක්ෂිත ව බැඳ දැමීමට අවසානයේ දී ඔවුහු සමර්ථ වූවෝ ය.

ඇය මුර කිරීම සෙබළුන් දෙ දෙනකුට පැවරූ අබු බතාන්, ඊ ළඟට සිය අවධානය යොමු කෙළේ, කඳවුරේ ඉතිරි වී සිටි කළු අතවැසියන් කිහිප දෙනා තම බහට නම්මවා ගැනීම කෙරෙහි ය. තමාට අවශ්‍ය තරම් කඳවුරේ බඩු භාණ්ඩ හා ආහාර ද්‍රව්‍ය ඔහු ඔවුන් ලවා බලෙන් ම පොට්ටනි බැන්දවූයේ ය. මේ වැඩ කටයුතු ඉබින් දමුක් ගේ අධීක්ෂණය යටතේ කැරී ගෙන යද්දී, ශීක් යුරෝපියානුවන් ගේ කුඩාරම් අස්සේ රිංගමින් ඒවා අවුස්සන්නට වූයේ, සෝරා ද්රිනෝෆ් ගේ හා සෙවිරි ගේ කුඩාරම් කෙරේ විශේෂ අවධානයක් දක්වමිනි. කණ්ඩායම් නායකයා සතු ව තිබුණේ යැයි කී විශාල රන් තොගය එහි තිබී සොයා ගත හැකි වනු ඇතැ යි ඔහු බලාපොරොත්තු විය. ඔහු අපේක්ෂා කළ තරම් විශාල ප්‍රමාණයක් නො වූවත්, සැලකිය යුතු තරමේ මුදල් ප්‍රමාණයක් සහිත පෙට්ටියක් සෝරා ගේ කුඩාරමේ තිබී ඔහුට හමු වූයෙන්, ඔහු ගේ බලාපොරොත්තු කඩ වූයේ නැත. කෙ සේ වුව ද, දූරදර්ශී ව කල්පනා කොට සෙවිරි තම අරමුදල්වලින් වැඩි කොටසක් සිය කුඩාරමේ පොළොව යට වළලා සඟවා තිබුණෙන්, අබු බතාන්ට ඒ සියල්ල කොල්ල කා ගැනීමට නො ලැබිණි.

දඩයමක් සොයා පිටත් ව ගිය සෝරාට පැදුණේ අනපේක්ෂිත වාසනාවකි. කුමක් නිසා ද යත්, ගමන් අරඹා හෝරාවකට ස්වල්පයකට වඩා ගත වීමට මත්තෙන්, ඇය ඇන්ටිලෝප රංචුවක් කරා පැමිණි බැවිනි. හනික තැබූ වෙඩි පහරවල් දෙකකින් රංචුවේ සතුන් දෙ තුන් දෙනකු බිම එළා ගන්නට ඇයට හැකි විණි. පෝටරයන් සතුන් හම ගසා මස් කැරන තුරු නැවතී සිටි ඇ, අනතුරු ව සැහැල්ලු සැනසිලි සිතින් යළිත් කඳවුර බලා හැරුණා ය. ඇගේ මනස අරාබින් ගේ සැක උපදවන නොසන්සුන් හැසිරීම පිළිබඳ කල්පනාවලින් යම් තරමකට ආකුල ව තිබුණත්, ඇය මධ්‍යාහ්නයේ දී කඳවුර වෙත ළඟා වූ විට ලැබුණු අන්දමේ පිළිගැනීමකට නම්, ඇය කෙ සේ වත් සූදානම් ව සිටියේ නැත.

ඇය ගමන් කෙළේ පෙරමුණේ ය. ඇගේ රයිෆල් තුවක්කු දෙක ම උස්සා ගෙන ආ වමාලා, ඇය අසලින් ම පැමිණියේ ය. සිය පිටවල් මත පැටවුණු බර කදවලින් මැඩී ගාට ගාටා ආ පෝටරයෝ, පිටුපසින් සිටිය හ. සෝරා කඳවුර පිහිටි එළිමහනට අඩිය තබන්නට යත් ම, අරාබියෝ මංකඩ දෙ පැත්තෙන් ම වන බූටෑව අස්සේ සැඟවී හිඳ එක් වර ම ඔවුන් වෙත කඩා පිනුවෝ ය. දෙ දෙනකු වමාලා අල්ලා ගෙන ඔහු ගේ අත්වල තිබූ තුවක්කු උදුරා ගත් අතර, අනෙක් අය සිය බර හස්තවලින් සෝරා සිර කැර අල්ලා ගත් හ. ඇ ඔවුන් ගේ ග්‍රහණයෙන් මිදී සිය රිවෝල්වරය ඇද ගන්නට උත්සාහ කළා ය. එහෙත් ඔවුන් ගේ ප්‍රහාරය කෙ තරම් අනපේක්ෂිත වේගවත් එකක් විණි ද යත්, ඇයට කිසිවක් කර කියා ගැනුමට අවස්ථාවක් ලැබීමට මත්තෙන්, ඇය යටපත් කැර දමා, ඇගේ දෑත් පිටිහයා බැඳ දමනු ලැබිණි.

"මේ වැඩේ තේරුම මොකද්ද?" යි ඕ ප්‍රශ්න කළා ය. "කෝ ශීක් අබු බතාන්?"

මිනිස්සු ඇයට සාවඥ සිනාවක් නැඟූ හ.

"ඔබට ඉක්මනින් ම ඔහුව දකින්න ලැබේ වි," යි එකෙක් පිළිතුරු දිණි. "ඔහුට තවත් අමුත්තියක් එක්ක කටයුත්තක යෙදෙන්න සිද්ධ වෙලා. ඒකයි ඔබව පිළිගන්ට ඔහුට එන්න බැරි වුණේ."

ඒ කීමට ඔවුහු සියල්ල යළි කොක්සන් දෙමින් සිනාසුණෝ ය. කඳවුර පැහැදිලි ව දර්ශනය වන පරිදි ඇය එළිමහන් බිම වෙත පා තබත් ම, ඇය දුටු දෙයින් සෝරා අන්දුන් කුන්දුන් ව ගියා ය. සෑම

කුඩාරමක් ම වාගේ උගුළනු ලැබී තිබිණි. අරාබීන් සිය රයිෆල් තුවක්කුවලට බර දී සිට ගෙන සිටියේ, ගමන් ඇරඹීමේ සූදානම ඇති ව ය. ඔවුන් සැම එකකු ගේ ම කරෙහි කුඩා පොට්ටනියක් බැගින් විය. ඒ අතරේ දී කඳවුරේ නවතා යනු ලැබූ කළු මිනිස්සු කීප දෙනා බර කදවල් පිටෙහි තබා ගෙන පේළි ගැසී සිටිය හ. කඳවුරේ තිබූ අනෙක් බඩු බාහිරාදිය සියල්ල එළිමහන් භූමිය මධ්‍යයේ ගොඩ ගසා තිබුණේ, ඒවා උසුලා ගෙන යෑමට තරම් පිරිසක් අබු බතාන්ට නො සිටි බැවිනි. මිනිසුන් ඒවාට ගිනි තැබුවේ ඇය බලා සිටිද්දී ම ය.

එළිමහන් බිම මැදින් ඇය එහි නතර වී සිටි අරාබින් වෙත කැඳවා ගෙන යනු ලැබෙද්දී, ඇගේ අමුත්තිය ද ඇය සේ ම, රැහැන් පටිවලින් පිටිහයා බඳිනු ලදු ව සෙබළුන් දෙ දෙනකු මැද රඳවා තිබෙනු සෝරා දුටුවා ය. ඇය අසලින් ම වූයේ, අනර්ථකාරී කැත විරිත්තීමක් මුහුණේ දරා ගත් අබු බතාන් ය.

"අහවල් හේතුවකට ද ඔහේ මෙහෙම කරන්නේ, අබු බතාන්?" යි සෝරා විමසා සිටියා ය.

"අපි අපේ රට නාසරේනිලාට පාවා දෙන්න යන එක ගැන අල්ලා දෙවියෝ හොඳට ම කිපිලා," යනු ශීක් ඇයට දුන් පිළිතුර විය. "අපේ ඇස් පැදුණා. ආයෙත් අපේ මිනිස්සු හොයා ගෙන අපේ ගම් රටවලට යන්න යි අපි හිතාගෙන ඉන්නේ."

"මේ ස්ත්‍රියව යි මාව යි කුදලගෙන ගිහිං මොනවා කරන්න ද උඹ හිතා ගෙන ඉන්නේ?" යි සෝරා ප්‍රශ්න කළා ය.

"අපි ඔහේලාව වැඩි දුරක් ගෙනියන්නේ නෑ," යැයි අබු බතාන් උත්තර දිණි. "මම දන්නවා මහා ධනස්කන්ධයක් තියෙන, ඔහේලා දෙන්නාව තමන් ගේ ගෙදෙට්ට බාර ගන්න බොහොම කැමැත්තෙන් ඉන්න කුවේරයෙක් ගැන."

"ඒ කියන්නේ උඹ හදන්නේ අපිව මොකෙක් හරි කළු සුල්තාන් කෙනෙක්ට විකුණන්න ද?"

ශීක් දෙ උර සැලුවේ ය. "මම නම් එහෙම කියන්න කැමති නෑ; අපි ඒක මේ විදිහට කියමු; මම මහා ශ්‍රේෂ්ඨ, යහපත් මිත්‍රයකුට තෑග්ගක් දීම මාර්ගයෙන් ඔබේත් මේ අනෙක් ස්ත්‍රිය ගේත් ජීවිත මේ වන මැද්දේ තනි වුණොත් හිමි වෙන්න පුළුවන් නියත මරණයෙන් ගළවා දෙනවා. ඒක මොන තරම් උතුම් ක්‍රියාවක් ද?"

"උඹ මහා කුහක ගුණමකුවෙක් - අබු බතාන්; ඒ විතරක් නෙමෙයි උඹ ද්‍රෝහියෙක්," යැයි සෝරා කෑ ගැසුවා ය. ඇගේ කට හඬ පිළිකුලෙන් වෙවුලී ය.

"අනුන්ට අපහාස නම් පටබඳින්න නාසරේනියෝ හරි ම මනාප යි," ශීක් කීවේ විළිස්සමිනි. "බාගෙ දා අර ඌරා, සෙවිරි අපට නින්දා අපහාස වෙන විදිහට කතා නො කළා නම්, මෙහෙම දෙයක් සිද්ධ නො වෙන්නත් තිබුණා."

"එහෙනම් මේක තමයි උඹේ පළි ගැනීම?" යි සෝරා විචාළා ය. "ඔපාරයේ දී බයගුල්ලො වගේ හැසිරුණු එකට ඔහු උඹලාට දොස් කීව එකේ වාඩුව උඹ ගන්නෙ මේ විදිහට යි?"

"නවත්තා ගනිං!" යි ඇය වෙත කඩා පිනූ අබු බතාන්, "වරෙල්ලා - මගෙ ළමයි නෙ - අපි මෙහෙං තොලොංචි වෙලා යමු," යි සිය සහචරයන්ට කීවේ ය.

රැගෙන යෑමට ක්‍රමයක් නැති නිසා අරාබීන්ට අත් හැර දමා යන්නට සිදු වූ බඩු බාහිරාදිය කන්දරාව එක්රැස් කොට ගසන ලද ගොඩෙහි අගිසි දිගේ ගිනි දැල් ලෙවකමින් දිව යද්දී, විශ්වාස ඝාතක කාන්තාර පුත්‍රයන් ප්‍රමුඛ පිරිස බටහිර දිශාභිමුඛ ව ගමන් ඇරැඹූහ.

තරුණ ස්ත්‍රීන් දෙ දෙනා ගමන් කෙළේ නඩයේ ඉදිරියෙන් ම වාගේ ය. ඔවුන් පිටු පසින් ඇවිද ආ අරාබීන් ගේ හා බඩු උසුළා ගෙන එන්නන් ගේ පාවලින් ඒ මංකඩෙහි සලකුණු වූ ඔවුන් ගේ පිය සටහන් මැකී අපැහැදිලි ව ගියේ ය. ඔවුන් දෙ දෙනාට එකිනෙකා සමඟ අදහස් හුවමාරු කැරැ ගත හැකි වී නම්, එය මේ දුෂ්කර අසීරු අවස්ථාවේ දී තරුණියන්ට යම් හෝ සහනයක් වීමට තිබිණි. එහෙත් ලාට හෝ සෝරාට හෝ ඔවුනොවුන් අවබෝධ නො වී ය. අරාබීන් සමඟ වචනයකුදු දෙඩීමට සෝරා ගේ අදහසක් නො තිබිණි. අනෙක් අතට වමාලා සහ අනෙක් කළුවන් සිටියේ නඩයේ එහා කෙළවරට ම වන්නට බැවින්, ඕනෑකමක් තිබුණත්, ඔවුන් හා කතා කිරීමට ඇයට හැකි කමක් තිබුණේ නැත.

කාලය යවන්නට ක්‍රමයක් වශයෙන් සිය ගමන් මිතුරියට කුමක් හෝ යුරෝපීය භාෂාවක් ඉගැන්වීමේ අදහසක් සෝරා ගේ හිසට ආවේ ය. ඔවුන් ගේ ප්‍රධාන කණ්ඩායමෙහි සිටි අය ගෙන් බහුතරයක් කතා කෙළේ ඉංගිරිසි භාෂාව වූ හෙයින්, සිය පාඩම වෙනුවෙන් ඇය තෝරා ගත්තේ ද ඒ භාෂාව යි.

තමා දෙසට අත දිගු කැරැමින් "වුමන්" (ස්ත්‍රිය) යැයි පැවසූ ඕ, ඉක්බිති ව ලා දෙසට ද අත දිගු කැරැමින් එය ම පුනරුච්චාරණය කළා ය. එයින් අනතුරු ව ඈ අරාබින් කිහිප දෙනකු දෙසට වෙන වෙන ම අත දිගු කැරැමින්, ඒ හැම විටෙක දී ම, "මෑන්" (මිනිසා) යන වචනය තෙපලා ය. ඇගේ අරමුණ කුමක් ද යන්න ලාට එක වර ම වැටහී ගිය බවක් පෙනිණ. කුමක් නිසා ද යත්, උනන්දුවකින් හා උද්‍යෝගයකින් පාඩමට බට ඇය, වරින් වර මිනිසකු හෝ ස්ත්‍රියක දක්වමින් අර වචන දෙක යළි යළිත් පැවසූ හෙයිනි.

ඊ ළඟට යුරෝපියානු තරුණිය යළි තමා පෙන්වමින් "සෝරා" යැයි කීවා ය. ලා මෙයින් මොහොතකට විපිළිසර වුවත්, අනතුරු ව මඳහසක් නඟා හිස සෙලෙව්වා ය. සිය ගමන් මිතුරිය දක්වමින්, "සෝරා" යි තෙපලූ ඈ, ඉක්බිති ව සිය සිහින් ඇඟිල්ලක් තම ළය මත තබමින්, "ලා" යැයි ප්‍රකාශ කළා ය.

මෙය ආරම්භය වූයේ ය. ගෙවී යන හෝරාවක් හෝරාවක් පාසා ලා අලුත් වචන උගත්තා ය. මුලින් ම ඇය උගත් වචන සියල්ල ම නාම පද ය. ඒ, ඔවුන්ට වැඩි පුර නෙත ගැටුණු දෑ අනුව ය. ඇය විස්මයාවහ වේගයකින් වචන උගත්තේ, විමංසනශීලී විචාර බුද්ධියක් හා සුවිශේෂ ධාරණ ශක්තියක් තමා සතු බව ප්‍රකට කැරැ මිනි. වරක් ඇසූ වචනයක් ඇයට කිසි විටෙකත් අමතක වූයේ නැත. සෝරා කි කලෙක වත් අසා නැති විදේශික කතා උරුවක් ලා කෙරෙහි තදින් පිහිටා තිබුණු බැවින්, ඇගේ වචන උච්චාරණය නම්, බොහෝ විට සියයට සියයක් ම නිවැරැදි නො වූයේ ය. එ බැවින් එක ම වචනය සිය ශිෂ්‍යාව ලවා කීප වරක් උච්චාරණය කැරැවීමට සෝරාට සිදු විය.

ප්‍රයාණය දිගට ම සිද්ධ වෙද්දී, තමන් අල්ලා ගෙන යන්නවුන් ගෙන් තමන්ට කරදරයක් සිද්ධ වීමට ඇත්තේ අල්ප ඉඩ කඩක් බව සෝරාට වැටහිණි. ඔවුන් මිල දී ගැනීමට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින ගැනුම්කරුවාට ඔවුන් හොඳ තත්ත්වයෙන් ලබා දෙන තරමට තමාට ලැබෙන මල්ල ද බර වැඩි වනු ඇති බව අබු බතාන් විශ්වාස කැරැ ගෙන සිටි බවක් පැහැදිලි ව පෙනෙන්නට තිබුණේ ය.

ඔවුන් ගේ ගමන් මාර්ගය වැටී තිබුණේ, ඇබිසීනියාවේ ගල්ලා රටෙහි කොටසක් හරහා වයඹ දෙසට ය. මෙහි දී වටින් ගොඩින් ඇසුණු කතා බස් කොටස්වලින් සෝරාට දැන ගන්නට ලැබුණේ,

ගමනෙහි මේ කොටසෙහි දී මුහුණ පෑමට ලැබිය හැකි අන්තරායන් සම්බන්ධයෙන් ශීක් හා ඔහු ගේ සහචරයන් තුළ සෑහෙන බියක් තිබුණ බව ය. ඔවුන් ගේ ඒ බිය අහේතුක එකක් නුවූයේ ය. කුමක් නිසා ද යත්, වහලුන් අල්ලා ගැනීමේ අරමුණින් අරාබින් පරම්පරා ගණනක් තිස්සේ ම ගල්ලා අඩවියේ ආක්‍රමණවල යෙදී ඇති බැවිනි. එ පමණක් ද නො වේ. අබු බතාන් විසින් සිය කාන්තාර නිවාසයේ සිට කැටුව එන ලද ගල්ලා වහලෙක් ද නඩයේ උන් නීග්‍රෝවන් පිරිස අතර සිටියේ ය.

පළමු දිනයෙන් පසු ව, සිරකාරියෝ අත්වල බැඳුම්වලින් නිදහස් කරන ලද හ. එහෙත් සැම විට ම අරාබි රැකවල්ලු ඔවුන් වට කැරැ ගෙන සිටියෝ ය. වන මෘගයන් ගේ තර්ජන හා ආහාර හිඟකම නිසා මුහුණ දීමට සිද්ධ විය හැකි විපත් ආදි දෑට භාජන වීමට, නිරායුධ තරුණියක කැලය ඇතුළට පලා යෑම වැනි අවදානමක් ගනු ඇතැ යි යන්න සිතීම උගහට විය. කෙ සේ වෙතත්, අබු බතාන්ට ඔවුන් ගේ සිතිවිලි කියවිය හැකි වී නම්, අවසානය දක්වා - යුරෝපීය තරුණිය හොඳකාර ව දත්තා වූත්, ඔපාරයේ ලා අනුමාන වශයෙන් සිතුවා වූත් අවසානය දක්වා - යටහත් ව ගමන් කරනු වෙනුවට, ඔවුන් කෙරෙන් පලා ගොස් වෙනත් ඕනෑ ම ඉරණමකට මුහුණ දීමේ අදිටනක් තරුණ ස්ත්‍රීන් දෙ දෙනා තුළ ම තිබුණ බව දැකීමෙන් ඔහු පුදුමයට පත් වනු ඇත.

නඩය ගල්ලා රටෙහි දේශ සීමා අද්දරට පැමිණෙන තුරු ලා ගේ අධ්‍යාපනය හොඳින් කැරී ගෙන ගියේ ය. එහෙත් මේ කාලය වෙද්දී, ඔපාරයේ ලාට අසුබ දායක වූ, අලුත් තර්ජනයක් පිළිබඳ නිමිති තරුණ ස්ත්‍රීන් දෙ දෙනාට ම පෙනෙන්නට වූයේ ය. ඉබින් දමුක් බොහෝ විට ඇවිද්දේ ලා ගේ පසෙකිනි. ඔහු ඇය දෙස බැලූ විට වචනවලින් තේරුම් කැරැන්නට අනවශ්‍ය පණිවිඩයක් ඔහු ගේ දෙ නෙත්වල රැඳී තිබෙනු දක්නට ලැබිණි. එහෙත් අබු බතාන් ඒ අහලකට පහළකට පැමිණි කල, ඉබින් දමුක් සුරූපී සිරකාරිය වෙතින් ඉවත් විය. මෙයින් සෝරා තුළ ඇති වූ සැක ශංකා තවත් තීව්‍ර වී ය. කුමක් නිසා ද යත්, ශඨ කපට ඉබින් දමුක් තම සිතෙහි වූ කිසි යම් සැලැස්මක් ක්‍රියාවේ යෙදවීමට සුදුසු පරිසරයක් නිර්මාණය වන තුරු කල් මරමින් සිටින බව මෙයින් පෙනී ගිය බැවිනි. ඔහු ගේ ඒ කවර හෝ සැලැසුමේ අරමුණ නම්, සෝරාට සක්සුදක් මෙන් පැහැදිලි විය.

ගල්ලා රටෙහි සීමාව අද්දර දී දෙගොඩ තලා යමින් තිබුණු ගංගාවක් අසබඩ නතර වීමට ඔවුනට සිද්ධ විය. උතුරට හැරී ගමන් කොට, නියම ආකාරයෙන්, ඇබිසීනියාවට ඇතුළු වීමට ඔවුනට පිළිවන් කමක් නො තිබුණු අතර, අනෙක් අතට දකුණු දිශාවට බර ව ගමන් කැරැ නියත සතුරු උවදුරුවලට මුහුණ දීමේ අවදානම ගැනීමට ද ඔවුන් එඩිතර වූයේ නැත. ඒ නිසා, කරන්නට අන් දෙයක් නො වූයෙන්, අකැමැත්තෙන් වුවත්, උන් තැන ම නතර වී බලා සිටීමට ඔවුහු තීරණය කළෝ ය.

ඔවුන් නතර වී සිටින අතරේ දී ඉබින් දමුක් සිය සැලසුම ක්‍රියාවේ යෙදවීම ඇරැඹුවේ ය.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

9

ඔපාරයේ මරු කුටිය තුළ දී

තවත් වතාවකට පීටර් සෙවිරි ඔපාරයේ පවුරු ඉදිරියෙහි සිට ගෙන බලා උන්නේ ය. ඒ අබිරහස් නගරයේ වාසය කළ ගුප්ත නේවාසිකයන් ගේ අද්භූත ජනක විලාප හඬවල් කරණ කොට ගෙන, මෙහි දී යළිදු වතාවකට ඔහු ගේ කළු සෙබළුන් ගේ චිත්ත ධෛර්යය දෙදරා ගියේ ය. කලින් වාරයේ දී ඔපාරයට නොපැමිණියා වූත්, නගරයට ඇතුළු වීමට සිය කැමැත්තෙන් ම ඉදිරිපත් ව සිටියා වූත්, සෙබළු දස දෙනා, ඒ භය ජනක තහනම් නටබුන් අස්සෙන්, ඇඟ ලෙය කැටිගස්වන සුලු විලාපවලින් පළමු වැන්න හිස් ගුවන් ගැබ දෙදරවමින් කම්පා කැරැවමින් නැගී එත් ම, හුන් තැන්වල ම නතර වී වෙවුලන්නට වූ හ.

යළිත් වතාවක් ආක්‍රමණිකයන් පෙරට ගෙන යෑමේ මූලිකත්වය ගත්තේ මිගෙල් රොමීරෝ ය. චේන් කෝල්ට් කෙළින් ම ඔහු ගේ පිටුපසින් ආවේ ය. සැලසුමට අනු ව කළුවන් පිරිස මොවුන් දෙ දෙනා පිටු පසින් ගමන් කළ යුතු වූ අතර, ඉතිරි සුද්දන් කිහිප දෙනා ගමන් කිරීමට නියමිත වූයේ අවසානයට ය. එ මඟින් ඔවුනට කළුවන් ගේ බිය දුරු කැරැවීමට මෙන් ම, අවශ්‍යතාවක් ඇති වුව හොත් සිය පිස්තෝල කටවල් පෙන්වා ඔවුන් ඉදිරියට දැක්කවීමට ද පිළිවන්කම ලැබිණි. එහෙත් අර අනතුරු ඇඟවීමේ අද්භූත ජනක විලාප හඬවලින් නීග්‍රෝවරු කො තරම් තැති ගෙන සිටියෝ ද යත්, බාහිර ප්‍රාකාරයේ විවරයෙන් වත් ඇතුළට අඩියක් තබන්නට පවා එඩිතර නො වූ හ. ඔවුන් ගේ මිථ්‍යා විශ්වාසී සිත්වලට අනුව ඒ විලාප පිට කළෝ දුෂ්ට යක්ෂයෝ ය. ඔවුන්ට විරුද්ධ ව දුර්වල මනුෂ්‍යයන් වන තමන්ට කළ හැකි දෙයක් නැත. ඔවුන් ගේ අනතුරු ඇඟවීම් නො තකන කාටත් මරණය නියත ය.

"පලයල්ලා ඇතුළට - තොපි ජරා බයගුලු හැත්ත!" යි සෙවිරි මොර ගෑවේ, ඔවුන් බලෙන් ම ප්‍රාකාර විවරයෙන් ඇතුළු කැරවනු පිණිස කළුවන් ගේ මුහුණු ඉදිරියෙන් සිය පිස්තෝලය වන වනා තර්ජනය කැරැමිනි.

මෙහි දී එක් කළු සෙබළෙක් එදිරිවාදි ඉරියවුවකින් තම රයිෆල් තුවක්කුව ඔසොවමින්, "උඹේ ආයුධෙ පහත දාපං - සුදු මිනිහෝ," යැ යි කීවේ ය. "අපි මනුස්සයොත් එක්ක සටන් කරන්න ලෑස්ති යි. ඒත් මළගිය භූතාත්මත් එක්ක සටන් කරන්න ලෑස්ති නෑ."

"ඕක නතර කරනවා, පීටර්," යි ඩෝර්ස්කි පැවසී ය. "ඔය වැඩේ නිසා මුළු රොත්ත ම තව ටිකකින් අපේ ඇඟට කඩා පනී වි. ඊට පස්සේ අපි ඔක්කොට ම සිද්ධ වෙන්නේ මැරුම් කන්න."

සෙවිරි තම පිස්තෝලය පහත දමා සෙබළුන් සමඟ යාප්පුවෙන් කතා කැරැන්නට ගත්තේ, ඔවුන් සුද්දන් සමඟ නගරය ඇතුළට යාමට පැමිණිය හොත් ඔවුන්ට නොයෙකුත් වටිනා තෑගි බෝග ලබා දෙන බවට පොරොන්දු වෙමිනි. එහෙත් සෙබළු නො නැමුණ හ. ඔපාරය තුළට අඩියක් තැබීමට ඔවුන් කිසිවකින් පොලඹවා ගත හැකි නො වී ය.

ඔපාරයේ සැඟවුණු ධන නිධාන විසින් තමා සිතා ගත නො හැකි අන්දමේ ධන කුවේරයකු බවට පත් කැරැවනු ඇති බවත්, ඒ පිහිටෙන් සිය රහසිගත අධිරාජ්‍යය පිළිබඳ අදහස සාර්ථක ව මුදුන්පත් කැරැ ගත හැකි වනු ඇති බවත් තරයේ අදහා ගෙන සිටි සෙවිරි, තමා යළිත් වතාවක් පරාජය අභිමුවේ සිටින බව දුටුවේ, ඩෝර්ස්කි, ඉවිච් හා පිලිපීනයා ගෙන් පමණක් සමන්විත සිය ඉතිරි ආධාරකරුවන් සමඟ රොමීරෝ ගේ සහ කෝල්ට් ගේ පිටු පසින් නගරය තුළට යෑමට අදිටන් කැරැ ගත්තේ ය.

"එනවලා," යි හෙතෙම ඔවුන්ට කීවේ ය. "මේ බයගුලු කළු බල්ලෝ අපට උදවු කරන්නේ නැත්නම්, අපි තනියම වත් වැඩේ කරන්න උත්සහ කරමු."

මිනිසුන් සිව් දෙනා බාහිර ප්‍රාකාරය මැදින් ඇතුළට අඩිය තබන විට, රොමීරෝ සහ කෝල්ට් අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරයෙනුත් ඇතුළු වී පෙනෙන මානයෙන් ඈතට ගොස් සිටිය හ. මෙහි දී නටබුන් නගරය වෙළා ගෙන තිබුණු ගුප්ත නිශ්ශබ්දතාව යළිත් වතාවකට අර අනතුරු ඇඟවීමේ විලාපයෙන් භයංකාරාත්මක ව බිඳී ගියේ ය.

"හද්දෙයිය නේ!" යි ඉවිච් ගේ මුවින් රාවයක් පිට විය. "ඒක මොකක් වෙන්න පුළුවන් කියලා ද හිතන්නේ?"

"කට වහ ගන්නවා," යි නුරුස්නා ස්වරයෙන් ගෙරවූ සෙවිරි, "ඒක ගැන හිතන එක නතර කරනවා. නැත් නම් අර කාලකණ්ණි කළුවන් ගේ වගේ තමුසෙ ගෙත් කකුල් වෙවුලන්න ගනී," යැයි පැවසුවේ ය.

අංගනය හරහා ඔවුහු සෙමින් සෙමින් අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරය වෙත ඇදුණෝ ය. ඉදිරියට යෑමේ දී තමාට වඩා අනෙකාට ඉස්සර වීමට අවස්ථාව දීමේ උනන්දුව හැරෙන්නට, ඔවුන් කෙරෙන් කිසි ම උද්‍යෝගයක් හෝ කඩිසරකමක් විද්‍යමාන නො වී ය. ප්‍රාකාරයේ එහා පැත්තෙන් මහා කලිකල සෝෂාවක් - භයංකර කෑ මොර ගැසීම් හා වේගයෙන් දිවෙන පාවලින් නැගී එන ශබ්ද ආදිය හැනී මිශ්‍ර වී ඇති වූ අව්‍යක්ත සෝෂාවක් - හිටි හැටියේ ම ඇසෙන්නට ගන්නා විට, පෙරමුණේ ගමන් කළ ටෝනි, ඇතුළු පවුරෙහි ද්වාරය අද්දරට පැමිණ සිටියේ ය. ඒ සමඟ ම වෙඩි කිහිපයක් පත්තු වන හඬ ද ඇසිණි.

සිය සගයන් තමා පස්සේ එන්නේ දැ යි දැන ගැනීමට ටෝනි ආපසු හැරී බැලුවේ ය. ඔවුහු උන් තැන්වල ම ගල් වී, නතර වී, සුදුමැළි වී ගිය මුහුණුවලින් යුතු ව බලා සිටියෝ ය.

මෙහි දී ඉවිච් ආපසු හැරිණි. "රත්තරන්වලට හෙණ ගහපුවා වෙ!" යි කී ඔහු, බාහිර ප්‍රාකාරය කරා යළි දිව යන්නට පටන් ගත්තේ එක ම පිම්මට ය.

"මෙහෙ වරෙන් - ආපහු - තෝ අවලමා," යි කෑ ගැසූ සෙවිරි, ඩෝර්ස්කි ද සමඟ ඔහු පිටු පසින් හඹා දිවුවේ ය. ටෝනි මොහොතක් පැකිළෙමින් සිටියේ ය. අනතුරු ව ඔහුත් හඹා දිවුමට එක් වූයේ, පස්ස වත් බලන්නට නතර නොවෙමිනි. බාහිර ප්‍රාකාරය ද පසු කැර යන තුරු ඔවුන් ගෙන් එකකු වත් නතර වූයේ නැත. මෙහි දී ඉවිච් වෙත ළං කළ සෙවිරි, ඔහු ගේ උරයකින් අල්ලා නතර කැර ගත්තේ ය.

"මට උඹව මරන්න හිතෙනවා," යැයි ඔහු කෑ ගැසුවේ වෙවුලන කට හඬිනි.

"තමුසෙත් හිටියේ මං වගේ ම එතනින් මාරු වෙන්නේ කොයි වෙලාවෙ ද කියලා හිත හිතා යි," ඉවිච් ගෙරවී ය. "ඒක අස්සට

රිංගන එකේ පලේ මොකද්ද? අපටත් සිද්ධ වෙන්නේ කෝල්ට්ටයි රොමීරෝටයි වුණා වගේ නිකරුණේ මැරුම් කන්න යි. එතන උන් මහා පිරිසක් ඉන්නවා. තමුසෙලාට ඇහුණේ නැද්ද උන් ගේ මර සෝෂාව?"

"මමත් හිතන්නේ ඉවිච් හරි," යි ඩෝර්ස්කි කීවේ ය. "නිර්භීතකම හොඳයි. නමුත් අපි අපේ අරමුණ අමතක කරන්න නරක යි. අපි මැරුණොත් හැම දේ ම වතුරේ යනවා."

"නමුත් රත්තරන්!" යි සෙවිරි හීල්ලී ය. "කල්පනා කරනවලාකෝ රත්තරන් ගැන!"

"මැරුණු මිනිස්සු රත්තරන්වලින් අහවල් දෙයක් කරන්න ද?" යි ඩෝර්ස්කි සිහිපත් කැර දිණි.

"අපේ සහෝදරවරුන්ට මොකද වෙන්නේ?" යි ටෝනි ප්‍රශ්නාංකය නැඟුවේ ය. "අපි ඒ අයට මැරෙන්න ඇරලා නිකම් ඉන්නවා ද?"

"මෙක්සිකානුවාට නම් හොඳ වැඩේ," යි සෙවිරි තෙපළී ය. "අමෙරිකානුවා ගැන කියනවා නම්, උන්දැ ගේ මරණෙ ගැන ආරංචිය අපි වෙරළබඩට නොයවා වහං කර ගෙන ඉන්න තාක්, දිගට ම උන්දැ ගේ අරමුදල් අපට ලැබේ වි."

"ඔවුන්ව බේරාගන්න උත්සහ කරලා බලන්න වත් ඔබේ අදහසක් නැද්ද?" යැයි ටෝනි විමසුවේ ය.

"ඒක මම තනියම කරන්ටයැ?" යනු සෙවිරි ගේ පිළිතුර වී ය.

"මම ඔබත් එක්ක එන්නම්," යි ටෝනි ඉදිරිපත් විය.

"අපි දෙන්නා විතරක් ගිහිං මොනවා කරන්න ද?" යැයි මැතිරෑ සෙවිරි, ඉක්බිති ව හදිසි කෝපයකින් පුපුරා හැළෙන්නට වූයේ, පිලිපීනයා ඉදිරියට තර්ජනාත්මක සෙයියාවෙන් පියවර තැබී ය. ඔහු ගේ සුවිශාල කාය අනෙකා අඟුටුමිට්ටකු බවට පත් කැරවමින් උස් ව නැඟුණේ ය. "උඹ හිතන්නේ උඹ කවුරු කියලා ද? මමයි මෙතන නියෝග දෙන්න ඉන්නේ. මට උඹෙන් උපදෙස් ගන්න ඕනෑ වුණොත් මම ඒක ඒ වෙලාවට කරන්නම්."

රොමීරෝ හා කෝල්ට් අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරය පසු කොට නගර ගර්භයට ඇතුළු වූ විට, දේවාලයේ එම ප්‍රදේශය පාළුවට ගොස්

තිබුණු බවක් පෙනිණි. එ සේ වුව ද, අංගනය වෙතට මුහුණලා තිබුණු ගරා වැටුණු සඳලුතලවල ප්‍රවේශ ස්ථානවලත් අඳුරින් පිරුණු අහුමුලුවලත් යම් යම් සෙලවීම් ඔවුන්ට නො පෙනී ගියා නො වේ.

කෝල්ට් පිටු පසට බැල්මක් හෙළුවේ ය. "අපි අනිත් අය එනකම් බලා ගෙන ඉන්නවා ද?" යි එතෙම ඇසී ය.

රොමීරෝ දෙ උර ගස්සා, "නෑ - සහෝදරයා - මේකෙ කීර්තිය අපි දෙන්නා තනියම භුක්ති විඳිමු," යැයි කීවේ දත් පෙන්වා මඳහසක් නගමිනි.

කෝල්ට් පිළිතුරු මඳහසක් නැගුවේ ය. "එහෙනම් අපි වැඩ කටයුතු පටන් ගමු. බයක් ගන්න තරම් දෙයක් නම්, මම තව ම දැක්කේ නෑ."

"ඒ වුණාට - මෙතන මොකක් හරි දෙයක් තියෙනවා," යි රොමීරෝ කී ය. "මම දැක්කා මොකෙක් හරි හෙලවෙනවා."

"මමත් ඒක දැක්කා," යි කෝල්ට් ද පැවසුවේ ය.

සිය රයිෆලයන් සූදානමින් තබා ගෙන ඔවුහු එඩිතර ලීලාවෙන් දේවාලය ඇතුළට පා නගන්නට වූවෝ ය. එහෙත් ඔවුන්ට වැඩි දුරක් යෑමට ලැබුණේ නැත. ඡායාවලින් ගහන ආරුක්කු මාර්ග ඔස්සේත් අඳුරින් පිරී ගත් ද්වාර මාර්ග ඔස්සේත් දරුණු ම්ලේච්ඡ මිනිස්සු මහා සේනාවක්, එක රොත්තක් වශයෙන් එහි කඩා වැදුණෝ ය. ඒ එක්ක ම පෞරාණික නගරයෙහි නිශ්ශබ්දතාව බිහිසුණු මොර ගැසීම්වලින් බිඳී ගියේ ය.

ඉදිරියෙන් ම සිටියේ කෝල්ට් ය. ඔපාරයේ විකෘති පෙනුමැති සෙබළ පූජකයන් ගේ හිස්වලට උඩින් වෙඩිල්ලක් තබමින්, මෙහි දී ඔහු ඉදිරියට පා තබන්නට වී ය. ඔවුන් ඇතුළු වී සිටි සුවිශාල ශාලාවෙහි පැති ඔස්සෙහි සතුරන් සෑහෙන සංඛ්‍යාවක් දිව යනු රොමීරෝ දැක්කේ ය. ඔවුන් ගේ ආපසු හැරී යෑමේ මාර්ගය අවහිර කිරීම ඒ පිරිසෙහි අදහස වූ බව පෙනුණේ ය. එතෙම වහා ආපසු හැරෙමින් වෙඩි තැබුවේ ය. එහෙත් ඒ, සතුරන් ගේ හිස්වලට ඉහළින් නො වේ. තමන් ගේ තත්ත්වයේ අවදානම් සහිත බව තේරුම් ගත් ඔහු වෙඩි තැබුවේ, මැරීමට ය. මෙ විට කෝල්ට් ද ඔහු අනුගමනය කැරැන්නට වී ය. එහි ප්‍රතිඵල වූයේ, තුවාළ ලත් මිනිසුන් ගේ මර ළතෝනි ඔවුන් ගේ සගයන් ගේ යක්ෂාවේශ මොර ගැසීම් හා මිශ්‍ර ව ඇසෙන්නට ගැනීම ය.

ඔපාරියානුවන් විසින් තමා වට කර ගනු ලැබීමෙන් වැළකීමට රොමීරෝට පියවර කීපයක් පස්සට යන්නට සිදු විණි. මෙහි දී නොනවත්වා එක පිට එක වෙඩි තබන්නට ගත් ඔහුට, ඔවුන් ගේ පැතිවලින් සතුරන් ගේ ඉදිරි ගමන අඩාළ කැරැන්නට පිළිවන්කම ලැබිණි. කෝල්ට් දෙසට ඉක්මන් බැල්මක් හෙළූ ඔහු දුටුවේ, ඔහු පසු නො බැස තම ස්ථානයෙන් නොසෙල්වී සිටි බව යි. ඒ මොහොතේ ම දමා ගසන ලද ගැට මුගුරක් අමෙරිකානුවා ගේ හිසට වේගයෙන් වැදෙනු ඔහු දැක්කේ ය. මිනිසා ලී කොටයක් පරිද්දෙන් බිම ඇද වැටුණේ ය. එ කෙණෙහි ම ඔපාරයේ බිහිසුණු කුරු මිනිසුන් විසින් ඔහු ගේ සිරුර වට කැරැ ගනු ලැබිණි.

සිය සගයා අහිමි වූ බව මිගෙල් රොමීරෝට අවබෝධ ව ගියේ ය. මේ වන විට ඔහු ගේ මරණය සිද්ධ වී නො තිබුණත්, තනි ඔහුට ඒ මිනිසා බේරාගනු පිණිස කරන්නට පුළුවන් දෙයක් නැත. ඔහුට තමා ගේ ජීවිතය ආරක්ෂා කැර ගෙන බේරී යන්නට ලැබුණොත් එය ද වාසනාවකි. එ හෙයින් එක දිගට ම වෙඩි තබමින් ඔහු අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරයේ ද්වාරය වෙත පසු බසින්නට වූයේ ය.

ආක්‍රමණිකයන් ගෙන් එකකු අල්ලා ගත් හෙයින් ද, අනෙකා පසු බසිනු දුටු හෙයින් ද, ඔවුන් ගේ ඒ තනි විරුද්ධවාදියා ගේ අතෙහි තිබුණු භය ජනක ආයුධයේ විනාශකාරී ප්‍රහාරයට තවත් ලක් වීමට බිය වූ ඔපාරියානුවෝ පැකිළෙමින් සිටියෝ ය.

අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරය අස්සෙන් රිංගා ගිය රොමීරෝ, ඉක්බිති ව ආපසු හැරී වේගයෙන් දුවන්නට පටන් ගත්තේ, බාහිර ප්‍රාකාරය ද පසු කොට ස්වල්ප වේලාවක ඇවෑමෙන් සම බිමෙහි දී අනෙක් අය හා එක් විය.

"කෝල්ට්ට මක් වුණා ද?" යි සෙව්රි ප්‍රශ්න කෙළේ ය.

"උන් ඔහුට දඬු මුගුරකින් විසි කරලා ගහලා ඔහුව අල්ලා ගත්තා," යි රොමීරෝ පිළිතුරු දිණි. "සමහර විට - මේ වෙද්දී මිනිහා මැරිලාත් ඇති."

"ඉතින් තමුසේ මිනිහාව අත්ඇරලා ආවා?" යි සෙව්රි ඇසී ය.

මෙක්සිකානුවා සිය ප්‍රධානයා වෙත හැරුණේ ක්‍රෝධයෙන් පුපුරා හැළෙමිනි. "ඔහේ ඒක මගෙන් ද අහන්නේ?" යැයි හෙතෙම ගුගුළේ ය. "ඔහේලා හතුරාව ඇහින් දකින්නත් කලින් සුදුමැළි

වෙලා පැනලා දිවුවා. ඔහේලා තුන් හතර දෙනා අපේ ආධාරේට ආවා නම්, කෝල්ට්ට මෙහෙම වින්නැහියක් සිද්ධ නො වෙන්න තිබුණා. නමුත් ඔහේලා ඒ වෙනුවට කළේ, ඒ වනචාරි මිනිස්සු රොත්ත එක්ක හැප්පෙන්න අපි දෙන්නාව විතරක් තනියෙම යවලා එතනින් මාරු වෙන එක යි. එහෙම කරලා දැන් මට බයගුල්ලෙක් කියනවා ද?"

"මම එහෙම දෙයක් කොටින් ම කිවුවා යැ," යි සෙවිරි කීවේ බුම්මා ගෙන ය. "මම කිසි ම වෙලාවක කිවුවේ නෑ තමුසෙ බයගුල්ලෙක් ය කියලා."

"නමුත් තමුසේ උත්සහ කළේ එහෙම දෙයක් අඟවන්න," යැයි රොමීරෝ ඔහුට හරස් කැපුවේ ය. "නමුත් මේක දැන ගන්නවා - සෙවිරි - තමුසෙ බයගුල්ලෙක් බව. නම්, මායි ඔපාරයට ආපු මේ හැමෝමයි ඉස්සරහ ඔප්පු වුණා. තමුසෙට කවදා වත් ඒ නින්දාවෙන් නම් ගැළවෙන්න ලැබෙන්නේ නෑ."

ප්‍රාකාර පිටු පස සිට දරුණු ම්ලේච්ඡ ජය ඝෝෂාවක් නැඟී ආවේ ය. ඔපාරයේ ගරා වැටුණු ප්‍රාසාද අතර එහි රාවයන් ගිගුම් දෙත් දී දුර්මුඛ ලීලාවෙන් නගරයට පිටුපා හැරුණු සෙවිරි, "ඒකෙන් වැඩක් නෑ," යි තෙපලේ ය. "මං තනියෙම ඔපාරය අල්ලා ගන්නයැ. අපි යමු යන්න - ආපහු කඳවුරට."

කෝල්ට් වටා පොදි ගැසුණු කුරු පූජකයෝ, ඔහු ගේ ආයුධ ඔහු වෙතින් ඉවත් කැරැ ගෙන ඔහු ගේ දෑත් පිටිහයා බැඳ දැමුවෝ ය. ඔහු තව මත් පසු වූයේ සිහි විසංඥ ව ය. එ බැවින් ඔවුහු ඔහු ඔවුන් ගෙන් එකකු ගේ කර පිටට ඔසොවා තබා දේවාලාභ්‍යන්තරයට රැගෙන ගිය හ.

ඔහුට යළි සිහි ආ විට කෝල්ට් දුටුවේ, තමා විශාල ආගාරයක් ඇතුළෙහි ගෙබිමේ වැතිර සිටින අන්දමයි. එය වූ කලී ඔපාරයේ මහා දේවාලයේ සිංහාසනාගාරය වූයේ ය. ඔහු එහි රැගෙන අවුත් තිබුණේ, ප්‍රධාන පූජකවරිය වූ ඕආට, සිරකරුවා දැක ගැනීමට ඕනෑ වූ නිසා ය.

සිය සිරකාරයාට සිහිය ඇවිත් තිබෙන බව දුටු කල, ඔහු ගේ රැකවල්ලු ඔහු ගොරෝසු ලෙස ගස්සා කෙළින් සිටුවා, ඕආ ගේ සිංහාසනය පිහිටි කුඩා පීඨිකාවේ පාමුලට ඔහු තල්ලු කැරුවෝ ය.

හිටි හැටියේ ම සිය දෙ නෙත් ඉදිරියෙහි ප්‍රාදුර්භූත දර්ශනය දුටු කල කෝල්ට්ට හැඟී ගියේ, තමා මේ දකින්නේ සිහිනයක් විය යුතු බව ය; නැත හොත් තමා මනෝ විකාරයක ගොදුරක් ව සිටිනවා විය යුතු බව ය. ඔහු බිම හෙළනු ලබද්දී සිටි නටබුන් ප්‍රාසාදයේ බාහිර ආගාරය කෙරෙන්, මේ සුවිශාල ආගාරයේ වූ අර්ධ - ම්ලේච්ඡ ශ්‍රී විභූතිය පිළිබඳ වත් මාහැඟිත්වය පිළිබඳ වත් කිසිදු ලකුණක් දක්නට නො ලැබිණි. යුග කල්ප ගණනක් තිස්සේ සිද්ධ වූ ජරා ජීර්ණත්වයට පවා මෙහි රැඳුණු උදාර ගම්භීර භාවය සුළු වශයෙන් හෝ මකා දැමීමට නුපුළුවන් විය.

අතිපුරාණ ශිෂ්ටාචාරයක අර්ධ ම්ලේච්ඡ විභූතියෙන් පිරිවරනු ලැබූ පරිසමාප්ත රූ සපුවකින් හෙබි තරුණ ස්ත්‍රියක තමා ඉදිරියෙහි අලංකාර විසිතුරු සිංහාසනයක් මත වාඩි වී සිටිනු ඔහු දුටුවේ ය. ලොමින් ගහන විකෘති ශරීර ඇති මිනිස්සු ද සුන්දර සුරූපී කන්‍යාවෝ ද ඇගේ පරිවාරකයන් වශයෙන් සිටිය හ. ඔහු වෙත එල්ල වී තිබුණු ඇගේ දෙ නෙත්වල රැඳුණේ, සිත් පිත් නැති අනුකම්පා විරහිත ක්‍රූර ගතියකි. ඇය කෙරෙන් පළ වූයේ, සාවඥ උඩඟු ස්වභාවයකි. හැඩරුව අතින් මනුෂ්‍යයකුට වඩා වානරයකුට සමාන වූ මිටි මහත සෙබළෙක්, අමෙරිකානුවාට නුහුරු භාෂාවකින් ඇයට අමතමින් සිටියේ ය.

ඔහු සිය කතාව අවසන් කළ විට තරුණ ස්ත්‍රිය සිංහාසනයෙන් නැඟිට සිය මේඛලාදාමයෙන් දිගු කිනිස්සක් ඇද ගනිමින් එය සිය හිසට ඉහළින් ඔසොවමින්, සිරකාරයා වෙත රඳවා ගත් බැල්මෙන් වේගයෙන් ද දරුණු ස්වරයකට හුරු ස්වභාවයකින් ද කතා කැරැන්නට වූවා ය.

ඕආ ගේ සිංහාසනයේ දකුණු පසින් සිටි පූජකවරියන් පිරිස අතරේ හුන් යුවතියක - ළද වියෙන් තරුණ වියට යාමතමින් පා තබන ලද එකියක වූ යුවතියක - සිරකරුවා දෙස මහත් උනන්දුවෙන් බලා සිටියේ අඩක් පියාගත් දෑස්වලිනි. ඇගේ මුදු මොළොක් පැහැපත් දෙ තන වසා ගත් ස්වර්ණමය තැටි යුගළයට යටින් නාඕ ගේ හදවත මේ ආගන්තුක සෙබළා ගේ දර්ශනයෙන් ඇය තුළ අවදි කැරවුණු නුහුරු චිත්තාවේගවලින් වේගයෙන් ස්පන්දනය වූයේ ය.

ඕආ කතා කොට අවසාන වූ පසු කෝල්ට් ඉවතට කැඳවා ගෙන යන ලද්දේ ය. තමා ඒ අසා ගෙන සිටියේ, ගිනි ගෙන දැවෙන

දෙවියා ගේ ප්‍රධාන පූජකවරිය විසින් තමා ගේ මරණය පිළිබඳ තීන්දුව ප්‍රකාශ කරනු ලැබීම යැයි හෙතෙම නො දත්තේ ය. ඔහු ගේ රැකවල්ලු ඔහු බිලි පූජා ආගාරයේ සිට නගරයට පහළින් පිහිටි අන්තර් භෞමාගාර දක්වා විහිදුණු උමං මාර්ගයක දොරටුව අද්දර වූ කුටියකට කැඳවා ගෙන ගිය හ. එය මුළුමනින් ම පොළොවට යටින් පිහිටා නො තිබුණු නිසා, එහි කවුළුව අස්සෙන් හා යකඩ පොලුවලින් ඇවිරූ දොරටුව තුළින් පිරිසිදු වාතයත් ආලෝකයත් ඇතුළට ගලා ආවේ ය. එහි දී ඔහු ගේ රැකවල්ලු ඔහු ගේ මැණික් කටුවල බැඳුම් ළිහා දමා, ඔහු කුටියේ තනි කොට යන්නට ගිය හ.

වේන් කෝල්ට් සිය සිර මැදිරියේ කුඩා කවුළුව තුළින් ඔපාරයේ සූර්ය දේවාලයේ අභ්‍යන්තර අංගනය සිසාරා බැලුවේ ය.

අංගනය වට කැරැ ගෙන පිහිටි සඳලුතල එක පිට එක නැගෙමින් උස් පවුරක මුදුන දක්වා ම විහිද තිබෙනු ඔහුට පෙනිණි. අංගනය මැද්දේ පිහිටි ගල් අල්තාරය මෙන් ම, එය මතත් එය පාමුල වේදිකාවේත් තැවරී තිබුණු දුඹුරු පැහැ පැල්ලම් ද හේ දුටුවේ ය. ඕආ දෙඩූ ඔහුට තෙරුම් ගත නො හැකි වූ වචනවල අර්ථය මෙහි දී ඔහුට පසක් ව ගියේ ය. මොහොතකට සිය හදවත නතර වී ගියාක් මෙන් ඔහුට දැනිණි. තමාට මුහුණ පාන්නට වී ඇති ඉරණමෙන් ගැළවෙන්නට ක්‍රමයක් නැති බව සිහි වෙද්දී ඔහු ගේ සියොළඟ පුරා ම වෙවුලුමක් දිව ගියේ ය. අවට බිත්තිවල ගල් රාක්ක මත තැන්පත් කැර තිබුණු විරිත්තා ගත් හිස් කබල් ද සම්බන්ධ කැරැ බැලූ විට, අර අල්තාරය භාවිත කරන ලද්දේ කවර අරමුණක් පිණිස දැයි නොවරදවා තේරුම් ගත හැකි විණි. කලින් බිලි පූජා බවට පත් මනුෂ්‍යයන් ගේ හිස් කබල් වූ ඒවා, සිය හිස් ඇස් කුහර තුළින් ඔහු දෙස බලා ගෙන ඉන්නා බවක් පෙනිණි.

තමා පත් ව සිටි තත්ත්වයේ භයංකාරත්වයෙන් සිහි එළවා ගත නුහුණු ව හේ අල්තාරය දෙසත් මිනී හිස් කබල් දෙසත් බලා ගත් බැල්මෙන් ම පසු වූයේ ය. එහෙත් අවසානයේ දී ඔහු සිහි එළවා ගත්තේ භීතිය තම සිතින් පහ කැර දමන්නට සමත් විය. එ සේ වුව ද, තමා පසු වූ තත්ත්වයේ නිරපේක්ෂ භාවය දිගින් දිගට ම ඔහු ගේ සිතට පීඩා ගෙන දිණි. ඔහු ගේ සිතිවිලි සිය සගයා දෙසට යොමු විණි. රොමීරෝ ගේ ඉරණම කවරක් වන්නට ඇත් දැයි හෙතෙම කල්පනා කෙළේ ය. ඔහු සැබැවින් ම එඩිතර වීර

සහෝදරයෙක් වූයේ ය. නඩයෙහි සිටි සාමාජිකයන් අතරින් කෝල්ට් ගේ සිතේ පැහැදීමක් ඇති වූ නොහොත් කෝල්ට් ආශ්‍රයට ප්‍රිය කළ එක ම සාමාජිකයා වූයේ ඔහු පමණකි. අනෙක් සියල්ලෝ ම එක්කෝ අඥාන උන්මත්තකයෝ හෝ ධන තණ්හා අවස්ථාවාදියෝ හෝ වූ හ. මෙක්සිකානුවා ගේ හැසිරීමෙන් හා කතා විලාසයෙන් පළ වූයේ, තම සිතට නිවැරැදි යැයි හැඟුණු ඕනෑ ම අරමුණක් වෙනුවෙන් සිය ජීවිතය පවා සතුටින් පුදන්නට සූදානමින් පසු වූ සැහැල්ලු කුලී සොල්දාදුවකු ගේ ස්වභාවයකි. ඔහු අරමුණක් වෙනුවෙන් ක්‍රියා කෙළේ, හුදෙක් එය ඉෂ්ට කැරැ ගැනීමට ම නො ව, එයින් ත්‍රාසයත් විනෝදයත් ලැබීමට ය. සෙවිරි සහ අනෙක් අය තමා අත්හැර ගිය බවක් ගැන හාංකවිසියක් කෝල්ට් නො දත් බව සැබෑ ය. එහෙත් තමාට කැරැන්නට ම දෙයක් නැති බව තේරුම් යන තුරු හෝ තමා මැරුම් කන තුරු නොහොත් සතුරන්ට අසු වන තුරු හෝ රොමීරෝ පැන නො යන බව ඔහු විශ්වාස කෙළේ ය.

තමාට සිද්ධ වුණු විපත පිළිබඳ හුදෙකලා සිතිවිලිවලින් කෝල්ට් ඒ දීර්ඝ සන්ධ්‍යාවේ ඉතිරි හරිය ගෙවා දැම්මේ ය. අන්ධකාරය ද වැටිණි. එහෙත් ඔහු අල්ලා ගත්තවුන් පිළිබඳ කිසි ලකුණක් දක්නට නො ලැබිණි. ඔවුන් තමාට ආහාර වත් ජලය වත් නො දී දිගට ම මෙහි සිර ගත කැරැ තබනු ඇත් දැයි ඔහු කල්පනා කෙළේ ය. නැත හොත් ඒ බිය දනවන දුඹුරු පැල්ලම් සහිත අල්තාරය මත දී සිද්ධ කැරෙන්නට නියමිත ව තිබූ බිලිපූජා යාගය නොබෝ වේලාවකින් ම ඇරඹෙනු ඇති නිසා ඔහුට කෑම බීම සැපයීමට අවශ්‍යතාවක් නැතැ යි ඔවුහු සිතුවෝ ද?

නින්දෙන් වත් තාවකාලික සහනයක් ලබන්නට කල්පනා කොට ඔහු තම සිරකුටියේ දැඩි ගොරෝසු ගෙ බිම මත මඳක් ඇළවුණා පමණි. අල්තාරය පිහිටි අංගනය දෙසින් කිසි යම් ශබ්ද මාත්‍රයක් ඔහු ගේ කනට ගලා ආවේ ය. ඇහුම් කන් දී ගෙන සිටිත් ම, කිසිවකු ඔහු ගේ කුටිය කරා පැමිණෙමින් සිටින බව ඔහුට ඒත්තු ගියේ ය. හෙමින් සීරුවේ නැඟිට ගත් ඔහු, ශබ්ද නො නැගෙන පරිද්දෙන් කවුළුව අසලට ගොස් එයින් එබී බැලුවේ ය. ඈත තාරකාවල දුබල එළියෙන් පමණක් යාමිතමට දුරු වූ ඡායා ගහන රාත්‍රී අන්ධකාරය මධ්‍යයෙන් අංගනය හරහා ඔහු ගේ සිර කුටිය වෙත ඇදෙමින් සිටි කිසිවකු ඔහු දුටුවේ ය. එහෙත් ඒ එමින් සිටියේ

මනුෂ්‍යයෙක් ද මෘගයෙක් ද යන්න නම් පැහැදිලි ව වෙන් කොට අඳුනා ගත හැකි වූයේ නැත. මේ වේලාවේ දී ම උස් ප්‍රාසාද නටබුන්වල ඉහළ තැනක සිට යටිගිරියෙන් නංවන ලද දීර්ඝ විලාපයක් රාත්‍රි නිශ්ශබ්දතාව සිදුරු කැරැ දමමින් ගලා ගෙන එන්නට වී ය. මෙහි දී අමෙරිකානුවාට හැඟුණේ, එය ද, අභාවයට යමින් තිබෙන නටබුන් සේ ම, අබිරහස් ඔපාර නගරයේ අංගයක් ලෙස ය.

ඔපාරයේ බාධක පර්වත පාමුල, වනාන්තරය අද්දර කඳවුර කරා ආපසු පිය නැඟුවේ පිරිහුණු ධෛර්යයෙන් යුතු, එල්ලා ගත් මුහුණු සහිත කිසිදු උද්‍යෝගයකින් තොර කණ්ඩායමකි. එහි ළඟා වූ කල ඔවුන්ට දක්නට ලැබුණේ, ඔවුන් තව දුරටත් කලකිරවන අන්දමේ ව්‍යාකූල අවුල් සහගත තත්ත්වයකි.

රාත්‍රියේ දී යක්ෂයකු පැමිණ කඳවුරේ මුරකරුවකු වනාන්තරය වෙත පැහැර ගෙන යාම හා යක්ෂයාට භෝජන වන්නට කලින් ඒ මිනිසා බේරී පලා ඒම පිළිබඳ පුවත පෙරළා පැමිණි නඩයට දන්වන ලද්දේ මොහොතකුදු අපතේ නො අරිමිනි. රගුණාත් ජෆාර් ගේ මරණය පිටුපස වූ ගුප්ත සිද්ධිය තව ම ඔවුන් ගේ සිත්වල අලුත් ව රැඳී තිබීමත්, ඔපාරයට ගිය අය එහි දී ලත් අත්දැකීම්වලින් සසල ව සිටීමත් කරණ කොට ගෙන මුළු පිරිස ම පසු වූයේ බලවත් චිත්ත අසහනයකිනි. එ හෙයින් අන්ධකාර වනාන්තරය අද්දර කාල වර්ණ රූස්ස ගස් යටට වී ඒ රාත්‍රිය භීතියෙන් ගත කළ ඔවුන්, එළැඹෙන අරුණෝදය පිළිගත්තේ සැනසුම් සුසුම් හෙළමිනි.

පසු ව ඔවුන් ප්‍රධාන කඳවුර බලා ගමන් ආරම්භ කළ විට කළුවන් ගේ ආත්ම ධෛර්යය ක්‍රමයෙන් සාමාන්‍ය තත්ත්වයට පත් වූ අතර, අවසානයේ දී පසු ගිය දවස් කිහිපයේ දී ඔවුන් පීඩාවට පත් කළ අසහන ගතිය සින්දු කීම්වලින් හා සිනාසීම්වලින් සැහැල්ලු වී යටපත් වූයේ ය. එහෙත් සුද්දන් නම් ගමන් කෙළේ, බුම්මා ගත් ඇඳිරි මුහුණුවලිනි. රොමීරෝ සහ සෙවිරි එකිනෙකා සමඟ කතා නො කළ හ. ඒ අතරේ දී ඉවිච් දුර්වල චරිත ඇති අන් බොහෝ මිනිසුන් සේ ම, අසාර්ථක ඔපාර ගමනේ දී තමා විසින් ප්‍රදර්ශනය කරන ලද බියගුලුකම සම්බන්ධයෙන් අනෙක් සියලු දෙනා සමඟ ම හිත් නොහොඳින් පසු වූයේ ය.

තමා සැංගී සිටි බෙන සහිත ගස් කඳ අස්සේ හිඳ කුඩා නිකිමා තම ගස පසු කැරැ යන පිරිස දෙස බලා ගෙන උන්නේ ය. ඔවුන්

සෑහෙන දුරක් ගිය පසු සිය සැඟවුම් ස්ථානයෙන් පිටතට ආ ඔහු, ගසෙහි අත්තක් මතට නැඟ ඉහළ පහළ පනිමින්, ඔවුන්ට දරුණු ලෙස තර්ජනය කැරැන්නටත් ආක්‍රෝෂ පරිභව කැරැන්නටත් වී ය.

වානරයන් ගේ ටාර්සන් ටැන්ටෝර් ගේ හෙවත් හස්තියා ගේ පිට මත අලස සුවයෙන් දිග ඇදී උන්නේ ය. ඔහු ගේ නිකටට වාරු දුන් අත්වල වැළමිටි හස්තියා ගේ පුළුල් හිස මතට බර වී තිබිණි. ලා සොයා ගැනීමේ ඔහු ගේ වෑයම නිෂ්ඵල වී තිබුණේ ය. මහ පොළොව විවර වී ඇය ගිල ගනු ලැබුවත්, ඇයට මේ අන්දමින් නම් අන්තරස්ධාන වීමට පිළිවන් කමක් තිබුණේ යැයි සිතිය හැකි නො වී ය.

අද දිනයේ ටාර්සන් ටැන්ටෝර් වෙත ඇවිත් තිබුණේ, කුඩා වියෙහි පටන් ම ඔහු සිරිතක් වශයෙන් කළ පරිදි, වනාන්තරයේ දැනුම් තේරුම් ඇති ඒ වෘද්ධ මහා බලවන්තයා ගේ නිහඬ සමාගමය පතා ය. ඒ දැවැන්ත සිවුපාවා කෙරෙහි පිහිටි ප්‍රබල ශක්තියත් තැන්පත් ලීලාවත් මිනිසා ගේ අගය කිරීමට පාත්‍ර වී ය. ටැන්ටෝර් ගේ සමාගමයේ රැඳුණේ සංයමය පිරි ශාන්ත ස්වභාවයකි. ඔහු සමඟ ඉන්නා කල වානර - මිනිසා තුළ ද සාමයක් හා සන්සුන් බවක් ඇති විය. අනෙක් අතට ටැන්ටෝර් ද වනයෙහි අධිපතියා ගේ මිත්‍රත්වය කැමැත්තෙන් පිළිගත් අතර, දෙපා සතුන් ගේ මුළු සංහතිය අතරින් ම ඔහු විසින් මිත්‍රත්වයත් ආදර ඇල්මත් දක්වන ලද එක ම සත්ත්වයා වූයේ, වානරයන් ගේ ටාර්සන් පමණි.

වනාන්තරයේ සත්ත්ව ගණයාට කිසි ම ස්වාමියෙක් නො සිටියේ ය. යටත් පිරිසෙයින්, ශිෂ්ට මිනිසා ඔහු ගේ තොටිල්ලෙහි සිට මිනීවළ දක්වා යෙදෙන නිමක් නැති දිවුම පුරා ඔහු මෙහෙයවන්නා වූත්, ප්‍රමාණාතික්‍රාන්ත වහල් සන්තතියක ගේ ස්වාමියා වන්නා වූත් කාලයාට පවා, වනාන්තරයේ මෘග ගණයාට ඉහළින් ස්වාමිත්වය දැරිය හැකි නො වූයේ ය. මිණිය හැකි සීමිත දෙයක් වූ කාලය, ටාර්සන්ටත් ටැන්ටෝර්ටත් නො මිණිය හැකි අසීමිත දෙයක් වූයේ ය. ඔවුනට රිසි සේ භාවිතාවට ගැනීමට ස්වභාව ධර්ම මාතාව විසින් ප්‍රදානය කරන ලද අප්‍රමාණ සංඛ්‍යාත වරප්‍රසාද අතරින්, කාලය සම්බන්ධයෙන් ඕ වැඩි පුර නිර්ලෝභී වී තිබුණා ය. කුමක් නිසා ද යත්, ඇය එක් එක් සත්ත්වයාට සිය ජීවිත කාලය පුරාට ම පාවිච්චි කළ හැකි තරමට එය යහමින් ප්‍රදානය කැර තිබුණ බැවිනි.

එය කොතෙක් දුරකට තිබුණා ද යත්, සැම විට ම එය තවත් - තව තවත් ඉතිරි වී තිබුණු බැවින්, මරණ මොහොත දක්වා ම ඉතිරි වී තිබුණු බැවින්, එය නාස්ති කැරැන්නට ක්‍රමයක් නො තිබිණි. එ බැවින් ටැන්ටෝර් හා ටාර්සන් සමාධිගත නිශ්ශබ්දතාවක පසු වෙමින්, අලස සුව විඳිමින් කෙළේ, කාලය නාස්ති කිරීමකැ යි කීමට අපට හැකි කමක් නැත. එහෙත් ඍජු රේඛාවලින් වේවා, වක්‍ර රේඛාවලින් වේවා, කාලයටත් අවකාශයටත් සදහට ම පවතින්නට පිළිවන් වුවත්, අනෙක් සැම දෙයකට ම අවසානයක් ඇත. එ හෙයින් මිත්‍රයන් දෙ දෙනා ආස්වාදනය කැරැමින් සිටි සාමයත් නිහැඬියාවත්, මහ ගසක ඔවුන් ගේ හිස්වලට ඉහළින් පිහිටි තුරු විටප අතරෙහි සිටි කුඩා වඳුරකු ගේ කලබලයට පත් කෑ ගැසීම්වලින් එක් වර ම සිඳී බිඳී ගියේ ය.

ඒ වූ කලී නිකිමා වී ය. ඔහුට ඔහු ගේ ටාර්සන් යළි සම්භ වී ඇත. ඔහු ගේ සැනසුමත් ප්‍රීතියත් ප්‍රකාශ කැරැමින් ඔහු යටි ගිරියෙන් කෑ ගැසුවේ, මුළු මහත් වනාන්තරය ම අවදි කැරවන තරමේ හඬකිනි. ටාර්සන් අලස ලීලාවෙන් අනෙක් පැත්තට පෙරැළී, තමාට ඉහළින් අත්තක කව පව ගාමින් සිටි ශාඛා මෘගයා දෙස බැලී ය. මෙ විට මේ සිටිනුයේ, සැබැවින් ම තම ස්වාමියා බව, සියලු සැක හැර දැන ගත් නිකිමා, පහතට පිනූයේ වානර - මිනිසා ගේ ලෝකඩ පැහැ ශරීරය මත පතිත වූයේ ය. නිකිමා ඒ රැකවරණ ස්ථානයට තුරුලු වෙද්දී ඔහු ගේ ලොමින් පිරුණු සිහින් අත් ටාර්සන් ගේ ගෙල වටා එතිණි. තම ජීවිතයේ ඉඳ හිට සුළු අවස්ථාවක දී දෙකක දී ඔහුට තාවකාලික හෝ වැදගත්කමක් ආරූඪ කැරැ ගැනීමේ සන්තෝෂය විඳ ගත හැකි වූයේ, ඒ රැකවරණ ස්ථානයේ සිටිද්දී ය. ටාර්සන් ගේ දසරුවෙහි වාඩි වී ඉන්නා කල, ඔහුට සිය බියසුලු ගතිය මුළු මනින් ම වාගේ අමතක ව ගොස්, මුළු ලෝකයට ම ආක්‍රෝෂ පරිභව කරන්නට තරම් හයියක් ලැබුණේ ය.

"උඹ කොහේ ද ගිහිං හිටියේ, නිකිමා?" යි ටාර්සන් විමසුවේ ය.

"මං ටාර්සන්ව හොය හොයා හිටියා," යනු වඳුරා ගේ උත්තරය විය.

"මම උඹව ඔපාරයේ පවුරු ළඟ නතර කරලා ගියාට පස්සෙ උඹ දැක්කේ මොනවා ද?" යි වානර - මිනිසා වැඩි දුරටත් ඇසුවේ ය.

"මං හුඟක් දේවල් දැක්කා. මහා මංගානිලා මැරිච්ච ශීටා ගේ ඇඟ වටේ කැරකි කැරකි හඳ එළියේ නැටුම් නටනවා මං දැක්කා. ටාර්සන් ගේ හතුරෝ වනාන්තරේ මැද්දෙන් ඇවිදන් යනවා මං දැක්කා. තව මං දැක්කා, හිස්ටා බාරා ගේ මළ කුණ ගිල ගිල ඉන්න හැටි."

"උඹ ටාර්මංගානි එකියක්ව හෙම දැක්කේ නැද්ද?" යැයි ටාර්සන් විමසා සිටියේ ය.

"නෑ," යි නිකිමා උත්තර දීණි. "ටාර්සන් ගේ හතුරන් වෙච්චි ඒ ගෝමංගානිලායි ටාර්මංගානිලායි අතර කිසි ම ස්ත්‍රියක් හිටියේ නෑ. හිටියේ පුරුෂ සත්තු විතර යි. උන් සේර ම නිකිමා උන්ව මුලින් ම දකිද්දී හිටිය තැනට ආපහු යන්න ගියා."

"කොයි වෙලාවෙ ද ඒ?"

"ටාර්සන් ගේ හතුරෝ, නිකිමා මුලින් ම උන්ව දැක ගත්තු තැන දිහාවට යන හැටි නිකිමා දකින කොට කුඩු අන්ධකාරෙන් එළියට ඇවිල්ලා අහසේ එච්චර දුරක් නැඟලා හිටියේ නෑ."

"උන් කරන්න සැරසෙන්නේ මොකද්ද කියලා අපි හොයලා බැලුවොත් හොඳයි," යැ යි වානර - මිනිසා කී ය.

ටැන්ටෝර්ට සමු දෙමින් ඔහු ගේ පිටට ආදරබර තට්ටුවක් දැමූ ටාර්සන්, සිය කය ඍජු කැරැ නැඟිට ගෙන ගසක ඉහළින් එල්ලි එල්ලී තිබුණු අත්තකට පැන එල්ලුණේ ය. මේ අතරේ දී ඊට බොහෝ දුර ඈත මහ වනය මැද්දෙන් සෙවිරි සහ ඔහු ගේ පිරිස සිය ප්‍රධාන කඳවුර කරා පා ගාටමින් සිටියෝ ය.

අතුරු සිදුරු නැති ව විහිදුණු මහ වනයේ තුරු මුදුන් විසින් ඔහුට නිදහස් වේගවත් මාර්ගයක් තනා දෙනු ලැබ තිබුණු නිසා වානරයන් ගේ ටාර්සන්ට පොළොවේ මංකඩවලින් ගමන් කිරීමට අවශ්‍යතාවක් තිබුණේ නැත. එ බැවින් ඔහුට බොහෝ විට තම සතුරන් අන්ද මන්ද කැරැවන වේගයකින් එක් ස්ථානයක සිට තවත් ස්ථානයකට යෑමට පිළිවන් වූයේ ය.

මෙහි දී ඍජු රේඛාවක් අනුගමනය කැරැමින් ගමන් කළ ඔහු, සෙවිරි ගේ නඩය රාත්‍රිය වෙනුවෙන් නතර වී කඳවුරක් අටවමින් සිටිද්දී ඔවුන් කරා ළං වූයේ ය. ඔහු, ඉහළින් එල්බෙමින් තිබුණු තුරු පතරෙහි ආවරණය පිටුපස සැංගී ගෙන බලා සිටිත් ම, ඔවුන්

අත ඔපාරයේ වස්තුවෙන් කිසිවක් නොමැති බව ඔහුට දක්නට ලැබුණේ ය. එ සේ වුව ද, එය ඔහුට පුදුමයක් නො විණි.

වනවාසීන් ගේ සාර්ථකත්වය හා සන්තෝෂය පමණක් නො ව, ජීවිතය පවා බොහෝ කොට රැඳී තිබුණේ, ඔවුන් සතු නිරීක්ෂණ ශක්තිය මත ය. ටාර්සන් ද එය ඉහළින් ම පුරුදු පුහුණු කැරැ ගෙන සිටියේ ය. මේ නඩය මුලින් ම සිය ඇස ගැටුණු වේලේ, ඔහු එහි සිටි ප්‍රධානයන් ගේ සේ ම බොහෝ ගණනක් වූ යටහත් සෙබළුන් ගේ හා පෝටරයන් ගේ ද මුහුණු, ශාරීරික ස්වභාවය හා හැසිරීම් ලීලාව ආදිය හොඳින් නිරීක්ෂණය කැර තිබිණි. එහි ප්‍රතිඵල වශයෙන්, කෝල්ට් මේ පිරිස සමඟ නැති බව ටාර්සන්ට වහා ම පෙනී ගියේ ය. ඔපාරයේ දී සිද්ධ වෙන්නට ඇති දෑ පිළිබඳ වත් අතුරුදහන් මිනිසා ගේ ඉරණම පිළිබඳ වත් ඉතා නිවැරදි චිත්‍රයක් ස්වකීය අත්දැකීම් පදනම් කැරැ ගෙන මවා ගැනීමට ඔහුට පිළිවන් විය.

අවුරුදු ගණනාවකට ඉහත දී ඔහු ගේ නිර්භීත වසිරින් පවා, ඒ නටබුන් නගරයෙන් අනතුරු ඇඟවීමේ අද්භුත ළතෝනි පිට වනු පළමු වතාවට ඇසූ වේලේ, ආපසු හැරී පලා දිවූ හැටි ඔහු දැක තිබිණි. ඒ අනු ව, කෝල්ට් ආක්‍රමණික පිරිසෙන් පෙරමුණ ගෙන නගරයට ඇතුළු වන්නට යද්දී ඔවුන් ඔහු තනි කර දමා පලා දුවන්නට ඇති බව ද, අනතුරු ව එක්කෝ ඔහු එහි දී මැරුම් කන්නට ඇති බව හෝ අල්ලා ගනු ලැබ එහි අඳුරු අභ්‍යන්තරයට රැගෙන යනු ලැබෙන්නට ඇති බව ද ඔහුට ඉතා ලෙහෙසියෙන් අනුමාන කළ හැකි වී ය. කෙ සේ වතුදු ඒ කාරණාව ටාර්සන්ට එ තරම් වැදගත් වූයේ නැත. පෞරුෂත්වය යනුවෙන් හැඳින්වෙන ඒ සියුම් හා අදෘෂ්‍යමාන බලය කරණ කොට ගෙන කෝල්ට් කෙරෙහි කිසි යම් ප්‍රසාදයක් ඔහු තුළ ඇති වී තිබුණා වුවත්, ඔහු අමෙරිකානුවා තව දුරටත් සිය සතුරකු ලෙස ම සැලකුවේ ය. ඔහු මිය ගොස් සිටිය ද සිරකාරයකු බවට පත් වී සිටිය ද ටාර්සන් ඒ ගැන කරදර නො වූයේ ය.

ටාර්සන් ගේ උරහිස මත වාඩි වී නිකිමා පහත කඳවුර දෙස බලා ගෙන උන්නේ ය. එහෙත් ඔහු කට පියා ගෙන නිශ්ශබ්ද ව පසු වූයේ, ටාර්සන් ඔහුට එ සේ කැරැන්නට නියෝග පනවා තිබුණ නිසා ය. තමා වෙත ලබා ගැනීමට ආශා කළ බොහෝ දේවල් නිකිමා මෙහි දී දුටුවේ ය. ඒ අතරින් ඔහු වඩාත් ආසා කළේ,

ඇස්කාරියන් අතුරින් එකකු ඇඳ උන් රතු කපු කමිසයකට ය. බහුතරයක් කළුවන් ගේ නොවැසුණු සෙළුව මධ්‍යයේ මේ රතු කමිසය සැබැවින් ම කැපී පෙනුණ බැවින්, එය ඉතා දැකුම්කලු යැයි ඔහු කල්පනා කෙළේ ය. තම ස්වාමියා පහතට බැස, විශේෂයෙන් ඒ රතු කමිසකරුවාත් ඇතුළු ව ඔවුන් සියල්ල ම මරා දැමුවා නම් යැයි නිකිමා ප්‍රාර්ථනා කෙළේ ය. කුමක් නිසා ද යත්, නිකිමා සිය හදවත ඇතුළින් ලේ පිපාසිතයකු වූ බැවිනි. ඔහු ගොරිල්ලකු ව නො ඉපදී කුඩා වඳුරකු ව උපත ලැබීම වනයේ කාගේත් වාසනාවට හේතුවකි. එහෙත් ටාර්සන් ගේ සිත තුළ මිනීමැරීමට කිසිදු අදහසක් නො තිබිණි. මේ ආගන්තුකයන් ගේ වැඩ කටයුතුවලට අවහිර කළ හැකි වෙනත් ක්‍රම ඔහු සතු ව තිබුණේ ය. දහවලේ ඔහු විසින් දඩයමක් කැරැ ගනු ලැබ තිබිණි. මෙහි දී ඔහු කඳවුර වෙතින් ආරක්ෂා සහිත දුරකට ඈත් වූයේ, සිතේ හැටියට සිය බඩ කට පුරවා ගැනීමට ය. ඔහු සිය කුසගින්න සන්තර්පණය කැරගන්නා අතරේ දී, නිකිමා කුරුලු බිත්තර, පලතුරු හා කුරුමිණියන් සොයා එහෙ මෙහෙ ගැවසුණේ ය.

රාත්‍රිය උදා වී මහ වනය ඝන තිමිරාන්ධකාරයෙන් මුළුමනින් ම වැසී ගිය විට, කඳවුරු ගසා ගෙන සිටි නඩයේ වැඩ කටයුතු දෙස ඇස ගසා ගෙන සිටීමට ටාර්සන් නැවතත් ඔහු කලින් සැඟවී උන් ගස කරා ආවේ ය. වන මෘගයන් පලවා හැරීමට දල්වා තිබුණු ගිනි මැළවල එළියෙන් එහි අඳුර මඳකට මැකිණි. හේ දීර්ඝ වේලාවක් නිහඬ ව බලා උන්නේ ය. ඉක්බිති ව එක් වර ම සිය හඬ අවදි කළ ඔහු, ඔපාරයේ ආරක්ෂකයන් ගේ ඒ බිහිසුණු අනිටු ළතෝනිය කිසි වෙනසක් නැති ව අනුකරණය කැරැමින්, දීර්ඝ රාවයක් පිට කෙළේ ය.

කඳවුරේ මිනිසුන් කෙරෙන් ඊට ලැබුණු ප්‍රතිචාරය ක්ෂණික එකක් වී ය. කතා බහත්, සින්දු කීමුත්, සිනාසීමුත් වහා ම නතර විණි. මොහොතකට මිනිස්සු භීතියෙන් අකර්මන්‍ය ව ගල් ගැසී හිඳගත් වන ම සිටියෝ ය. ඉක්බිති ව සිය ආයුධ අතට ගත් ඔවුහු, ගිනි මැළය වෙත කිට්ටු වූ හ.

ඔහු ගේ දෙ තොලට මඳහසක ඡායාවක් නැංවෙද්දී, වානරයන් ගේ ටාර්සන් වනාන්තරයේ අඳුරු ඡායා අතරේ අතුරුදහන් ව ගියේ ය.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

10

පූජකවරියක ගේ ප්‍රේමය

ගල්ලා රටේ සීමාව අද්දර, දෙ ගොඩ තැලූ ගංගාව අසබඩ කඳවුරේ ඉබින් දමුක් තම වේලාව එනතුරු කල් මර මරා උන්නේ ය. ඔහු දිගු කලක් තිස්සේ බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි ඒ අවස්ථාව අවසානයේ දී උදා වී තිබිණි. වනයට පලා ගොස් එහි අතුරු ආන්තරාවන්ට මුහුණ දීමේ බියෙන් ස්ත්‍රීන් දෙ දෙනා පැන යෑමට උත්සාහ නො කරති යි අබු බතාන් දැඩි සේ විශ්වාස කැරැ ගෙන සිටි බැවින්, සිරකාරියන් පිළිබඳ විමසිල්ලෙන් සිටීම තරමක් දුරට ළිහිල් කැරී තිබුණේ ය. එ සේ වුව ද, ඔහු එම නිගමනයට එළැඹ තිබුණේ, සිය සිරකාරියන් දෙ දෙනා සතු ව තිබුණු ආත්ම ධෛර්යයත්, උපායශීලී හැකියාවත් අවතක්සේරු කැරමිනි. ඔවුන් දෙ දෙනා නිරන්තරයෙන් බලා සිටියේ, මෙ තැනින් ගැළවී යෑමට සුළු හෝ අවස්ථාවක් එළැඹෙන තුරු ය. ඉබින් දමුක් ගේ වාසියට හිටියේ මේ කාරණාව යි.

මහත් ශඨ කපට භාවයකින් කටයුතු කළ හෙතෙම, අබු බතාන් විසින් ප්‍රධාන කඳවුරේ සිට බලෙන් ම කැඳවා ගෙන එනු ලැබුවා වූ ද, සැබැවින් බැලුව කල සිරකාරයකු ලෙස සැලකිය හැකි වූවා වූ ද, කළුවන් ගෙන් එකකු ගේ සේවය මේ සඳහා ලබා ගත්තේ ය. ඔහුට නිදහස ලබා දෙන බවට පොරොන්දු වෙමින්, තම සැලසුම ක්‍රියාත්මක කිරීමට මිනිසා ගේ සහයෝගය ලෙහෙසියෙන් ම ලබා ගැනීමට ඉබින් දමුක් සමත් විය.

ස්ත්‍රීන් දෙ දෙනා වෙනුවෙන් වෙන ම කුඩාරමක් අටවා දෙනු ලැබ තිබුණු අතර එය ඉදිරියේ එක ම මුරකාරයෙක් වාඩි වී උන්නේ ය. ඒ එක ම මුරකාරයා පවා අබු බතාන් විසින් එහි රඳවනු ලැබ

තිබුණේ, සිරකාරියන් පලා යෑමෙන් වැළකීමට වඩා, තමන් ගේ ම සහචරයන් ගෙන් ඔවුන් දෙන්නා පරිස්සම් කැරැ ගැනීමේ අරමුණ ප්‍රධාන කොට ගෙන ය.

ඉබින් දමුක් සිය සාහසික කාර්යය සඳහා තෝරා ගත් මේ රාත්‍රිය ඔහු මෙතෙක් දවසක් තිස්සේ බලා උන් රාත්‍රිය ම වූයේ ය. කුමක් නිසා ද යත්, මේ රාත්‍රියේ සිරකාරියන් ගේ කුඩාරම ඉදිරියේ මුර රාජකාරිය පැවරී තිබුණේ, ඔහුට සේවය කිරීමටත් කීකරු වීමටත් පාරම්පරික ලේ උරුමයෙන් හා පක්ෂපාතිත්වයෙන් බැඳී සිටියා වූ, ඔහු ගේ ගෝත්‍රයේ ඔහු ගේ ම මිනිසුන් අතරින් එකකුට බැවිනි. කඳවුරට මඳක් ඈතින් වනාන්තරය මැද්දෙහි ඉබින් දමුක් සිය ගෝත්‍රයේ තවත් මිනිසුන් දෙ දෙනකුන් ද කාන්තාරයේ සිට ඔවුන් කැඳවා ගෙන ආ වහලුන් සිවු දෙනකුන් ද නිදහස ලැබීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් පැමිණි කළු පෝටරයා ද සමඟ නතර වී සිටියේ ය.

සෝරා සහ ලා වෙනුවෙන් අටවනු ලැබ තිබුණු කුඩාරමේ අභ්‍යන්තරය දුබල ව දැල්වෙමින් තිබුණු ඉටි පන්දමක් සහිත කඩදාසි ලන්තෑරුමකින් ආලෝක වී ය. මේ දුර්වල එළිය අස්සේ වාඩි වී ඔවුහු දෙ දෙනා ලා අලුතින් උගත් ඉංගිරිසි භාෂාවෙන් සංවාදයෙහි යෙදුණාහ. ඒ සංවාදය සිද්ධ වූයේ, කැඩී කැඩී හා ව්‍යාකූල ලෙසින් බව සැබෑ ය. එහෙත් කිසිදු සන්නිවේදනයකින් තොර ව සිටිනවාට වඩා එය යහපත් වූයේ ය. එ සේ ම, තරුණ ස්ත්‍රීන් දෙ දෙනාට ලැබුණු එක ම සන්තෝෂය හා සැනසීම ද වූයේ, ඔවුන් ගේ මේ අන්‍යෝන්‍ය සමාගමය ම ය. මේ රාත්‍රියේ දී ම, කඳවුරේ හැම දෙන ම නින්දට ගිය විට මුරකාරයා සිය කුඩාරම ඉදිරියේ නිදි කිරද්දී, කුඩාරම් රෙද්දේ සිදුරක් කපා එයින් රිංගා කැලය මැදට පලා යන අන්දම පිළිබඳ ඔවුන් දෙ දෙනා කතා කැරැමින් සිටීම, ඇතැම් විට අමුතු අහඹු සිද්ධියක් නො විය හැකි ය. ඔවුන් මෙ සේ කථෝපකථනයේ යෙදී සිටිය දී, ඔවුන් ගේ කුඩාරම ඉදිරියේ වාඩි වී සිටි මුරකාරයා නැඟිට ඉවතට ඇවිද ගිය අතර, මොහොතක ඇවෑමෙන් ඔවුනට සිය කුඩාරම පිටුපසින් සූරන්නාක් වැනි හඬක් ඇසෙන්නට විය. ඔවුන් ගේ සල්ලාපය එ කෙණෙහි ම නතර විණි. පිටතින් සූරත් දී කුඩාරම් රෙද්ද ඇතුළට එබී ගිය ස්ථානය කෙරේ එල්ල කැර ගත් ඇසින් ඔවුහු නොසෙල්වී බලා සිටියෝ ය.

අවසානයේ දී කට හඬක් පහත් කෙඳිරුමක ස්වරයෙන් කතා කෙළේ ය. "මෙම්සාහිබ් ද්‍රිනෝෆ්!"

"කවුද උඹ? උඹට මොනවා ද ඕනේ?" යි සෝරා ඇසුවේ පහත් හඬිනි.

"මම පැනලා යන්ට විදිහක් සොයා ගත්තා. ඔබතුමී කැමති නම්, මට පුළුවන් ඔබතුමීටත් උදවු කරන්න."

"කවුද උඹ?" යි සෝරා විමසා සිටියා ය.

"මම බුකුලා," යි කට හඬ උත්තර දිණි.

එය අබු බතාන් විසින්, ප්‍රධාන කඳවුරේ සිට එද්දී, බලයෙන් ම ඇද ගෙන එනු ලැබූ කළුවන් අතරින් එකකු ගේ නමක් බව සෝරා වහා ඇඳින ගත්තා ය.

"ඔබේ ලන්තෑරුම නිමලා දාන්ට," යි බුකුලා කොඳුළේ ය. "මුරකාරයා ටිකක් එහාට ගිහිල්ලා. මම ඇතුළට බඩගාගෙන ඇවිත් ඔබතුමීට විස්තරේ කියන්නම්."

සෝරා නැඟිට ඉටි පන්දමට පිඹ නිවා දැමුවා ය. එයින් මොහොතකට පසු බුකුලා කුඩාරම් රෙද්දට යටින් බඩ ගාමින් ඇතුළට එනු සිරකාරියෝ දෙන්නා දුටුව හ.

"ඕං අහගන්ට - මෙම්සාහිබ්," යි එතෙම පැවසී ය. "සෙවිරි බවානා ගෙන් ශීක් අබු බතාන් හොරකම් කරන් ආපු කොල්ලෝ ටික අද රෑට පැනලා යනවා. අපේ අදහස ආයෙත් පරණ සෆාරියට ම එකතු වෙන්න යි. ඔබතුමීත් එන්න කැමති නම්, අපට පුළුවන් ඔබතුමීව යි ඔය සුදු ඇත්තිවයි එක්කරන් යන්ට."

"ඔව්," යි සෝරා කීවා ය. "අපිත් එනවා."

"අගෙයි!" යැයි බුකුලා පැවසී ය. "දැන් මේ මං කියන දේ හොඳින් අහගෙන ඉන්ට. මුරකාරයා සෑහෙන වෙලාවකට ආයේ එන එකක් නෑ. නමුත් අපි ඔක්කෝට ම එක පාර යන්න පුළුවන්කමක් නෑ. මුලින් ම මම මේ අනිත් මෙම්සාහිබ්ව කැලේ අපේ ඉතුරු කට්ටිය හැංගිලා ඉන්න තැනට එක්ක ගෙන යන්නම්; ඊට පස්සේ ඔබතුමීව එක්කරන් යන්ට ආයෙ එන්නම්. ඔබතුමීට පුළුවන් ඔය ඇත්තිට කාරණේ පහදලා දෙන්ට. එයාට කියන්ට කිසි සද්දෙයක් නො කර මගෙ පස්සෙන් එන්ට ය කියලා."

සෝරා ලා වෙත හැරෙමින්, "බුකුලා පස්සෙන් යන්න. අපි අද රෑ පැනලා යනවා. මම ඔබට පස්සේ එනවා," යනුවෙන් පැවසුවා ය.

"මට තේරෙනවා," යි ලා පිළිවදන් දුන්නී ය.

"ඔක්කො ම හරි - බුකුලා," යැයි සෝරා කීවා ය. "ඇයට කාරණේ තේරෙනවා."

බුකුලා කුඩාරමේ දොර පියන අසලට පිය තබා, කඳවුර සිසාරා ඉක්මන් බැල්මක් හෙළුවේ ය. අනතුරු ව "යමු!" යැයි කී හෙතෙම, ලා වත් කැටුව ගමන් කෙළේ ඉතා ඉක්මනින් සෝරා ගේ දෘෂ්‍ය සීමාවෙන් ඉවත් වී ගියේ ය.

මේ අර්ධ ම්ලේච්ඡ කළුවන් රොත්ත සමඟ ඔවුන් දෙ දෙනා තනි ව වන වැදීමේ ඇති අවදානම ගැන යුරෝපියානු තරුණිය මනා කොට දැන සිටියා ය. එ සේ වුව ද, ඈ අරාබීන්ට වැඩි හැඟීමකින් මොවුන් විශ්වාස කළා ය. අනෙක, නීග්‍රෝවන් ගේ පැත්තෙන් ද්‍රෝහී ක්‍රියාවක් සිද්ධ වුව හොත් තමාටත් ලාටත් එක් ව එයින් උපායශීලී ව ගැළවීමේ මඟක් සකස් කැර ගත හැකි වනු ඇතැ යි ඈ තර්ක කළා ය. කළුවන් දෙ තුන් දෙනකු ගෙන් විරුද්ධවාදී කමක් මතු වුවත්, ඔවුන් ගෙන් වැඩි දෙනකු ගනු ඇත්තේ සුදු ස්ත්‍රීන් ගේ පැත්ත ය. අඳුරු කුඩාරමේ නිශ්ශබ්දතාවත් හුදෙකලාවත් මධ්‍යයේ බලා ගෙන සිටි සෝරා හට, බුකුලා ගේ ආපසු පැමිණීම අනවශ්‍ය තරමට ප්‍රමාද බවක් හැඟී ගියේ ය. එහෙත් මිනිත්තුවෙන් මිනිත්තුව ගෑටි ගෑටී ඇදී ගොස් තමා පැය දෙක තුනක් බලා සිටි බව ඇයට දැනී ගිය විට, කළුවා ගේ හෝ මුරකාරයා ගේ ලකුණක් තව මත් දක්නට නො ලැබුණු විට ඇගේ සිතේ සැක ශංකා දැල්වෙන්නට ගත්තේ ය. බුකුලා එන තුරු තවත් බලා නො සිට තමා ම වනයට ඇතුළු වී පලා යන කණ්ඩායම සමඟ එක් වීමට ඕ අවසානයේ දී තීරණය කැරැ ගත්තා ය. ඇය සිතුවේ, අරාබීන්ට නො පෙනී එන්නට බැරි වීම හේතුවෙන් බුකුලා සුදුසු අවස්ථාවක් එළැඹෙන තුරු කඳවුරින් පිටත වනයේ සැංගී සිටිනවා විය යුතු බව යි. තම තීරණය ක්‍රියාවේ යෙදවීමට ඇය නැඟිටිත් ම කුඩාරම වෙත ළඟා වෙමින් තිබුණු අඩි ශබ්දයක් ඇයට ඇසිණි. ඒ ආපසු එන බුකුලා වීමට පිළිවනැ යි සිතූ ඈ නතර වූවා ය. එහෙත් ඒ වෙනුවට පිටත මඳ අන්ධකාරය මැදින් කැපී පෙනුණේ, අරාබියකු ගේ සැලෙන ලෝගුවක් හා දිගු බටය සහිත තුවක්කුවකි. මිනිසා කුඩාරම තුළට සිය හිස පෙව්වේ ය.

"කෝ හජිලාන්?" යි ඔහු ප්‍රශ්න කෙළේ එහි සිටිය යුතු මුරකාරයා ගේ නම කියමිනි.

"අපි කොහොම ද ඒක දන්නේ?" යි සෝරා නුරුස්නා විලාසයක් පාමින් ඇසුවේ, ආරූඪ කැරැ ගත් නිදිමත ගතියකිනි. "මොන එහෙකට මේ රෑ දෙගොඩ හරියේ අපිට කුද්දනවා ද මන්දා? ඔහේලා ගේ කට්ටිය පරිස්සම් කරන්න ඕනෑ අපි ද?"

පිළිතුරු වශයෙන් කිසිවක් මැතිරූ මිනිසා, හජිලාන් අතුරුදන් වී ඇති බව සියල්ලන්ට ම නිවේදනය කැරැමින්, ඔහු දුටුවකු වෙත් දැයි විමසමින් මුළු කඳවුරට ම ඇසෙන සේ හඬ නැඟුවේ ය. මෙහි දී අනෙක් සෙබළුන් ද එ තැනට පැමිණි අතර හජිලාන්ට කුමක් වන්නට ඇත් ද යන්න පිළිබඳ විවිධ මත පළ විය. අතුරුදහන් මිනිසා ගේ නම කීප සැරයක් ම හයියෙන් හඬ ගැසූ නමුත් ඊට කිසි පිළිතුරක් ලැබුණේ නැත. අවසන දී ශීක් එහි ඇවිත් සියල්ලන් ගෙන් ම ප්‍රශ්න කෙළේ ය.

"ගෑනු තව මත් කූඩාරම අස්සේ ඉන්නවා ද?"යි ඔහු ඇසුවේ අලුත් මුරකාරයා ගෙනි.

"ඔව්," යි මිනිසා පිළිවදන් දීණි. "ටිකකට කලින් මං උන් එක්ක කතා කළා."

"ඒක නම් හරි අමුතු යි," පැවසූ අබු බතාන්, ඉක්බිති ව, "ඉබින් දමුක්!" යැයි කෑ ගැසුවේ ය. "කොහේ ද උඹ - දමුක්? හජිලාන් උඹේ මිනිස්සුන් ගෙන් එකෙක් නේ ද?"

එහෙත් ඊට කිසි පිළිතුරක් ලැබුණේ නැත.

"මේ ඉබින් දමුක් මොන ලෝකෙ ගිහිල්ලා ද?"

"ඔහු මෙතන නෑ," යි ශීක් අසල සිටි මිනිසෙක් පැවසී ය.

"ෆොඩිල් හා දෙරියේමුත් මෙතන නෑ," යැයි තවකෙක් කීවේ ය.

"කඳවුර සෝදිසි කරලා බලාපල්ලා තව කවුද අඩු වෙලා තියෙන්නේ කියලා," යි අබු බතාන් නියෝග කෙළේ ය.

සෝදිසි කිරීම අවසාන වූ පසු දැන ගන්නට ලැබුණේ, ඉබින් දමුක්, හජිලාන්, ෆොඩිල් හා දෙරියේම් සමඟ කළුවන් ගෙන් පස් දෙනකු ද අතුරුදහන් වී සිටි බව යි.

"ඉබින් දමුක් අපව අතෑරලා ගිහිල්ලා," යි අබු බතාන් ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "කමක් නෑ - උන් ඔහෙ ගියා වෙ. එතකොට ගෑනු දෙන්නා වෙනුවෙන් අපට ලැබෙන තෑග්ග බෙදා ගන්න ඉන්නේ අපි කීප දෙනා විතරයි නෙ."

හොඳ සටන්කාරයන් සිවු දෙනකු ගේ අඩු වීම සම්බන්ධයෙන් අබු බතාන් එ සේ පවසා තම සිත සනසා ගත්තේ ය. ඉක්බිති ව ඔහු යළි සිය කූඩාරම වෙත ගියේ, අතරමඟ කැඩුණු සිය නින්ද යළි ලැබීමේ අදහසිනි.

ලාට කුමක් වන්නට ඇත් ද යන සැක ශංකාවලිනුත් තමාට පලා යෑමට ලැබුණු අවස්ථාව ගිලිහී යෑම පිළිබඳ කලකිරීමෙනුත් සෝරා ගෙවූයේ, මුළු මනින් ම වාගේ නිදිවර්ජිත රැයකි. කෙ සේ වුව ද, ඇය නියම සත්‍යය දැන නො සිටීම ඇගේ සිතට සුළු හෝ සැනසීමක් විය.

ලා තමා පසු පසින් එද්දී බුකුලා නිශ්ශබ්ද ව කැලය ඇතුළට ගමන් කෙළේ ය. ඔවුන් කඳවුර වෙතින් කෙටි දුරක් ගෙවා ගිය තැන, ඔවුන්ට ඉදිරියෙන් කුඩා කණ්ඩායමක් වශයෙන් සිටි මිනිසුන් කිහිප දෙනකු ගේ අඳුරු රූප තරුණ ස්ත්‍රිය ගේ දෑසට ලක් විය. තම අනන්‍යතාව එළිදරවු කැරෙන තලප්පාවලින් සැරසුණු අරාබියෝ වන බූටෑව අස්සේ සැංගී සිටිය හ. එහෙත් ඔවුන් ගේ වහලුන් සිටියේ, සිය ලෝගු ගළවා දමා ඉණකඩ පමණක් පිටින් ය. බුකුලා ද සිය නිරුවත යාමතමට වසා ගෙන උන්නේ එ බඳු ම ඉණකඩකිනි. එ සේ කරන ලද්දේ, ඇය එන තුරු බලා සිටින්නේ අබු බතාන් ගේ කළු සිරකාරයන් පමණක් ම බව තරුණ ස්ත්‍රියට ඒත්තු ගන්වනු පිණිස ය. කෙ සේ වුව ද, ඔවුන් අතරට පැමිණි කල, තමාට වැරැද්දක් සිද්ධ වී තිබෙන බව ඇයට අවබෝධ ව ගියේ ය. එහෙත් ඒ වන විට ප්‍රමාද වැඩි ය. අත් ගණනාවකින් ඇය එක් වර ම අල්ලා ගනු ලැබුණු අතර, ඇයට කෑ ගැසීමට ඉඩක් ලැබෙන්නට කලින් ඇගේ මුව හයියෙන් අල්ලා වසන ලදි. මෙහි දී ඉබින් දමුක් සහ ඔහු ගේ අරාබි සගයෝ සැංගී උන් තැන්වල සිට එළියට ආහ. ඒ සමඟ ම කණ්ඩායම අඳුරු වනය මැද්දෙන් ගඟ පහළට ගමන් කැරැන්නට පටන් ගත්තෝ ය. එහෙත් ඊට කලින් ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා ගේ කෝපාවිෂ්ට නායක පූජකවරිය මෙල්ල කොට, ඇගේ දෑත් පිටිහයා බැඳ ඇගේ ගෙලට කඹයක් දැමීමට ඔවුන් අමතක කෙළේ නැත.

තමාට කැර ඇති වංචාව පසු දින උදයේ අබු බතාන්ට දැන ගන්නට ලැබුණු විට, ඔහු තුළ ඇති විය හැකි උදහසේ තරම ඉබින් දමුක් මනාව තේරුම් ගත් බැවින්, ඒ මුළු රාත්‍රිය පුරා ම ඔවුහු පලා යෑමේ යෙදුණ හ. හිමිදිරිය උදා වන විට ඔවුන් කඳවුර වෙතින් සෑහෙන දුරක් ඈතට ගොස් තිබුණ නමුත්, ඉක්මන් පාතරාසයක් සඳහා ගත් කෙටි විවේකයකින් පසු ව, ඉබින් දමුක් ඔවුන් තව දුරටත් ගමන් කැරැවූයේ ය.

ලා ගේ මුඛවාඩම සෑහෙන වේලාවකට කලින් ඉවත් කැර තිබුණු අතර, මේ වන විට ඉබින් දමුක් ඇය අසලින් ඇවිද ආවේ ය. සිය ත්‍යාගය වෙතට ඔහු වරින් වර එල්ල කෙළේ ගිජු දෘෂ්ට බැල්මවල් ය. ඔහු ඇයට කතා කළ නමුත්, ඔහු දෙඩූ වචන ඇයට නො තේරිණි. ඇය පිළිකුල අඟවන ආඩම්බරයකින් ඇවිද්දේ, තම වාඩුව ගැනීමට අවස්ථාවක් උදා වන තුරු කල් බලමිනි. කෙ සේ වතුදු, සෝරා ගෙන් වෙන් වීමට සිද්ධ වීම පිළිබඳ ඕ සිත ඇතුළෙන් දුක් වූවා ය. ඇගේ ම්ලේච්ඡ ළයෙහි ඒ ආගන්තුක ස්ත්‍රිය කෙරේ පුදුම සහගත බැඳීමක් ඇති වී තිබිණි.

මධ්‍යාහ්නයට ළං කොට, කණ්ඩායම තමන් මෙතෙක් වේලා ගමන් කළ වන මංකඩින් ඉවත් වී ගංගාව අසල කඳවුරක් පිහිටුවා ගත් හ. ඉබින් දමුක් මරණීය අත්වැරැද්දක් කැර ගත්තේ මෙහි දී ය. තමා ගේ උමතු ලලසාවට භාජන වූ ඒ සුරූපී ස්ත්‍රිය සිය ඇඟෙහි ස්පර්ශ වන තරම් සමීපයේ සිටීම කරණ කොට ගෙන, ඔහු තුළ ඇවිළ ගිය අනුරාගයෙන් පොලඹවනු ලැබූ අරාබියාට, ඇය සමඟ තනිවීමට ආසාවක් උපන්නේ ය. ගංගාවට සමාන්තර ව වැටී තිබුණු කුඩා මංකඩක් ඔස්සේ ඇය කැඳවා ගෙන ගිය හේ, ඇයත් සමඟ ම සිය සගයන් ගේ ඇස් මානයෙන් ඉවත් ව ගියේ ය. ඔවුන් කඳවුරින් යාර සියයක පමණ දුරක් ගිය අනතුරු ව, ඔහු ඇය දෑතින් ම සිර කැර වැලඳ ගෙන ඇගේ තොල් සිප ගැනීමට උත්සාහ කෙළේ ය.

ඊට වඩා පරිස්සමකින් ඉබින් දමුක්ට සිංහ ධේනුවක වැලඳ ගැනීමට තිබිණි. තම අනුරාගයේ උණුසුම අස්සේ ඔහුට බොහොමයක් දේ අමතක විය. ඔහු ගේ ඉණෙහි පැත්තකින් හැම විට ම එල්ලෙමින් තිබුණු කිනිස්ස එයින් එකකි. එහෙත් ඔපාරයේ ලාට නම් කිසිවක් අමතක නො වූයේ ය. හිමිදිරි ආලෝකයේ උදාවත් සමඟ ඒ කිනිස්ස දැක සිටි ඇය, එ තැන් පටන් කල්පනා කෙළේ,

එය තමා සතු කැරැ ගන්නා ක්‍රමයක් ගැන යි. දැන් මිනිසා ඇය තමා වෙත තද කැරැ ගනිත් දී, එය සොයමින් අත පත ගෑ ඇගේ අතට එහි මිට හසු වී ය. එක් මොහොතකට ඕ මෙල්ල වී යටපත් වූ ගතියක් පෙන්නුවා ය. ඔහු ගේ දෑත් මත තම සිරුර අප්‍රාණික වීමට ඉඩ හළ ඈ, සිය පිරුණු වටකුරු සියුමැළි අත්වලින් ඔහු ගේ ශරීරය අත පත ගාන්නට වූවා ය. ඇගේ එක් අතක් ඔහු ගේ දකුණු උරහිස වෙතටත් අනෙක එහි බාහුවට පහළිනුත් විහිද ගියේ ය. එ සේ වතුදු ඇය තව මත් සිය දෙතොල ඔහුට පිරිනැමුවේ නැත. මෙ විට ඔහු ඒවා තමන් සතු කැරැ ගැනීමට දඟලත් ම, ඔහු ගේ උරහිසෙහි දැවටෙමින් තිබුණු අත විසින් එක් වර ම ඔහු ගේ උගුරු දණ්ඩ ඩැහැ ගනු ලැබුණේ ය. ඉතා ම සියුමැළි හා සුමුදු යැයි පෙනුණ ඒ අඟින් සිහින් වූ දිගු අතැඟිලි එක් වර ම ඔහු ගේ උගුරු දඬුව සිර කැරැ ගත් වානේ නිය පසුරක් බවට පරිවර්තනය වූ බවක් පෙනිණි. ඒ එක්ක ම ඔහු ගේ වම් බාහුවට යටින් මුදු මොළොක් ලෙස දැවටී දැවටී තිබුණු අනෙක් අත, ඔහු ගේ ම දිගු කිනිස්ස ඇද ඔහු ගේ උරහිස් පත්තට පහළින් ඔහු ගේ හදවත තුළට කිඳ බැස්සවූයේ ය.

ඔහු ගෙන් පිට වන්නට ගිය එක ම මරු විලාපය ඔහු ගේ උගුරු කුහරය තුළ දී ම සිර වූයේ ය. මොහොතකට ඉබින් දමුක් ගේ උස සිරුර ඉද්ද ගැසුවාක් මෙන් කෙළින් තිබුණේ ය. ඉක්බිති ව එය ඉදිරියට වැනී ගියේ, තරුණ ස්ත්‍රිය පසෙකට වෙමින් එය බිම ඇද වැටෙන්නට හැරියා ය. මෙහි දී ඈ පයින් සොලවා මළ සිරුර අනෙක් පැත්තට පෙරැළා කිනිස්ස එල්ලා තිබුණු කොපුව හා ඉණපටිය එයින් ගළවා ගත්තා ය. අනතුරු ව ලේ තැවරුණු පිහි තලය මිනිසා ගේ හිස බැඳි රෙදිකඩින් අතුල්ලා පිරිසිදු කැරැ ගත් ඇය, ගඟ අසබඩ කුඩා මංකඩ දිගේ උඩහට ගමන් කැරැන්නට වූයේ, ගඟ කෙරෙන් ඉවතට විහිද ගිය, වන බූටෑවේ විවෘත ස්ථානයක් හමුවන තුරු ය. විඩාවෙන් තෙහෙට්ටුවට පත් වන තුරු ම ඈ දිගට ම, දිගට ම ඇවිද ගියා ය. කෙළවර දී තමා වෙත ඉතිරි ව තිබුණු ශක්තියෙන් ගසකට බඩගෑ ඕ තොමෝ, තමාට බෙහෙවින් ම අවශ්‍ය කැරැ තිබූ විශ්‍රාමය ලබන්නට වූවා ය.

• • •

සෙවණැලි රූපය, තමා ගේ සිර කුටිය කරා යොමුවුණු කොරිඩෝරයේ කට වෙත ළං වනු වේන් කෝල්ට් බලා සිටියේ ය. ඒ තමා බිලි පූජාව සඳහා කැඳවාගෙන යාමට පැමිණෙන මරණයේ දූතයෙක් දැයි හෙතෙම කල්පනා කෙළේ ය. අවසානයේ ඔහු ගේ සිරකුටි දොරෙහි යකඩ පොලු අද්දරට පැමිණ නතර වන තුරු ම එම රූපය ඉදිරියට, ඉදිරියට ආවේ ය. ඉක්බිති ව මුදු මොළොක් කට හඬක් පහත් කෙඳිරුමක ස්වරයෙන් ඔහුට නො තේරුණු බසකින් කතා කෙළේ ය. තම කුටිය වෙත පැමිණ ඇත්තේ ස්ත්‍රියක බව ඒ සමඟ ම ඔහු තේරුම් ගත්තේ ය.

ඔහු කුතුහලය විසින් පොලඹවනු ලැබ යකඩ කුරු අසලට කිට්ටු වී ය. මුදු මොළොක් අතක් යකඩ කුරු අස්සෙන් දිගු වී ඇවිත් ඔහු ස්පර්ශ කැරුණේ සුරතලයෙන් මෙනි. බිලිපූජා අංගනය වට කැරැ ගනිමින් පිහිටි උස් බිත්තිවලට ඉහළින් මේ වේලාවේ දී පූර්ණ චන්ද්‍රයා නැඟී ආවේ, එක් වර ම කොරිඩෝරයේ කටත් කෝල්ට් ගේ මැදිරියේ දොරටුවත් රජතමය එළියකින් පුරවා දැමී ය. ඒ එළියෙන් කෝල්ට් දුටුවේ, දොරෙහි සීතල යකඩ පොලුවලට තද වී සිටි ළාබාල තරුණියකි. ඇය ඔහුට ආහාර ගෙන ඇවිත් තිබිණි. ඔහු එය ගනිත් දී ඈ ඔහු ගේ අත ආදරයෙන් පිරිමැද, අනතුරු ව එය යකඩ පොලු අතරින් එළියට අදිමින් සිය දෙ තොල් තබා සිප ගත්තා ය.

වේන් කෝල්ට් අන්ද මන්ද ව ගියේ ය. නාඕ නමැති කුඩා පූජකවරිය පළමු දර්ශනයෙන් පහළ වන ප්‍රේමයෙහි ගොදුරක් ව සිටි බව වත් ඔපාරයේ විකෘති වූත් ලොමින් ගහන වූත් ශරීර ඇත්තා වූ ම්ලේච්ඡ පූජකයන් පමණක් පුරුෂයන් හැටියට දැක පුරුදු ව තිබුණු ඇගේ ඇසට හා මනසට මේ ආගන්තුකයා සැබැවින් ම දෙවියකු ලෙස පෙනී ගිය බව වත් දැන සිටීමට ඔහුට විදියක් නො තිබිණි.

කිසි යම් සුළු ශබ්දයක් හේතුවෙන් නාඕ ගේ අවධානය අංගනය දෙසට යොමු විණි. මෙහි දී ඇය හැරෙත් ම, සඳ එළිය ඇගේ මුහුණට වැටුණෙන්, ඇය ඉතා ම රූමත් බව අමෙරිකානුවා දුටුවේ ය. ඉක්බිති ව ඈ යළිත් ඔහු වෙත හැරුණා ය. ඇගේ කාල වර්ණ ඇස් ප්‍රේමයෙන් පිරී තිබිණි. ඇගේ පිරුණු, සංවේදී තොල් ආවේග බහුලකමින් වෙවුලද්දී, තව දුරටත් ඔහු ගේ අතෙහි එල්ලී ගෙන ඕ පහත් මුදු ස්වරයෙන් වේගයෙන් කතා කරන්නට වන්නී ය.

ඇය කෝල්ට්ට පැවසීමට උත්සහ කැරැමින් සිටියේ, දෙ වැනි දවසේ මධ්‍යාහ්නයේ ඔහු බිලිපූජාවක් වශයෙන් ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියාට ඔප්පු කිරීමට නියමිත බව හා ඔහු මිය යනු දැකීම තමා ගේ අපේක්ෂාව නො වන බැවින්, හැකි කමක් වෙතොත් ඔහු ඒ ඉරණමින් ගළවා ගැනීමට තමා කුමක් හෝ කරන බව ය. එහෙත් එවැන්නක් කැරැන්නේ කෙ සේ දැයි ඈ ම නො දත්තා ය.

කෝල්ට් සිය හිස දෙ පසට වනමින්, "මට උඹ කියන දෙයක් තේරෙන්නේ නෑ, පැටික්කියේ," යැයි කීවේ ය. ඔහු ගේ වචන ඇයට නො තේරුණ ද, ඔහුට කරුණු කීමට තමා දරන වෑයමේ නිෂ්ඵලත්වය නාඕට වැටහී ගියේ ය. ඉක්බිති ව සිය අතක් ඔහු කෙරෙන් ඉවත් කැරැ ගෙන, ඉහළට එසවූ ඈ, අහස හරහා හිරු ගේ ගමන් පථය දක්වමින්, සිය සිහින් දබරැඟිල්ලෙන් නැගෙනහිර සිට බටහිර දෙසට ලම්බාකාර තලයකට විශාල කවයක් ඇඳ පෙන්වූවා ය. ඉක්බිති ව ඈ දෙ වැනි කවයක් ද අඳින්නට පටන් ගෙන හරි මැද දී නතර කෙළේ, දෙ වැනි දවසේ මධ්‍යාහ්නය දක්වමිනි. මොහොතකට ඈ එ සේ මධ්‍යාහ්නය දක්වමින් අත ඔසොවාගත් වන ම සිටියා ය. ඉක්බිති ව මනඃකල්පිත බිලි පූජා පිහියක මිට වටා ඇඟිලි තදවන අයුරින්, සිය ඇඟිලි එක්කොට මිට මෙළවූ ඈ, ඒ මනඃකල්පිත පිහියේ අදෘශ්‍යමාන තුඩ වේගයෙන් තම ළැම කෙරේ පහත් කැරැ ගත්තී ය.

"ඒ විදිහට ඕආ ඔබව මරලා දායි," ඇය කීවේ යකඩ පොලු අස්සෙන් අත දමා, කෝල්ට් ගේ හදවතට උඩින් එය තබමිනි.

ඇගේ මේ අභිනයේ අර්ථය තමාට වැටහිණි යැයි සිතූ අමෙරිකානුවා, ඉක්බිති ව එය තහවුරු කැරැ ගැනීමට, තෙමේ ම මනඃකල්පිත පිහි තලයක් ස්වකීය පපුව තුළට බස්සවා ගන්නා ආකාරයක් පෙන්වමින්, නාඕ වෙතට ප්‍රශ්නාංකය රැඳී බැල්මක් හෙළුවේ ය.

පිළිතුරු වශයෙන් ඈ දුක්බර ලෙස සිය හිස වැනුවා ය. ඇගේ දෙ නෙත්වල කඳුළු කැට පිරී ආවේ ය.

මැය තමා ගේ මිතුරියක බවත්, ඉඩක් ලද හොත් මැය තමා ගේ ජීවිතය ගැළවීමට ඕනෑ ම උපකාරයක් කරනු ඇති බවත්, කෝල්ට් ඇය වචනවලින් කියූ ලෙස ම, ඇගේ මේ ඉරියවුවලින් පැහැදිලි ව

තේරුම් ගත්තේ ය. හේ යකඩ පොලු අස්සෙන් අත දමා, මුදු මොළොක් ලෙස තරුණිය තමා වෙතට ළං කැරැ ගෙන, ඇගේ නළලට සිය දෙ තොල් තබා තද කෙළේ ය. පහත් හඬින් ඉකිබිඳිමින්, ඔහු ගේ ගෙල වටා ස්වකීය දෑත් පැටලවූ නාඹ, සිය මුහුණ ඔහු ගේ මුහුණට තද කළා ය. ඉක්බිති ව එක් වර ම ඔහු අත් හළ ඈ, වහා ආපසු හැරී නිහඬ පියවරවලින් ඈතට ගමන් කැරුවා, බිලි පූජා අංගනයේ එක් පැත්තක වූ ආරුක්කු මාර්ගයක අන්ධකාර සෙවණැලි මධ්‍යයේ අතුරුදහන් ව ගියා ය.

ඇය රැගෙන ආ ආහාර ටික ගිල දැමූ කෝල්ට්, මනුෂ්‍යයා ගේ ක්‍රියාවන් පාලනය කරන්නා වූ, ඒ තේරුම් ගත නො හැකි බලවේගයන් පිළිබඳ දීර්ඝ වේලාවක් සිතිවිල්ලේ නිමග්න වූයේ ය. සතුරන් ගෙන් පිරුණු නගරයක් තුළ, ඒ කිසිවකුට නො දැනී, එක ම එක මනුෂ්‍ය ප්‍රාණියක ගේ සිතෙහි පමණක් ආගන්තුකයකු හා පිටස්තරයකු වූ තමා කෙරෙහි මිත්‍රත්වයේ බීජයක් නිධන්ගත ව තිබීමට හේතු වූයේ, අබිරහස් අතීතයකින් විහිද ආ කවර නම් සිද්ධි මාලාවක් විය හැකි ද? තමා වැන්නකු මෙ ලොව ජීවත් වන බව අද වන තුරු ඒ තරුණිය සිහිනෙන් වත් දැන සිටින්නට නොමැත. ඇය එ සේ කැරැන්නට පෙලඹෙන්නට ඇත්තේ තමා ගේ අසරණ තත්ත්වය දැක ඇති වූ අනුකම්පාව කරණ කොට ගෙන යැයි ඔහු තමාට ඒත්තු ගන්වන්නට උත්සහ කළත්, ඇය මෙහෙයවනු ලැබුණේ ඊට වඩා ප්‍රබල හැඟීමක් විසින් බව ඔහු ගේ හදවත දත්තේ ය.

කෝල්ට් ගැහැනුන් බොහෝ දෙනකුට ආකර්ෂණය වී ඇත ද, ඔහු කිසි දවසක ප්‍රේම කැරැ නො තිබිණි. ප්‍රේමයේ ස්වභාවය මෙය නම්, තමා ද යම් දිනෙක, මේ ළාබාල තරුණිය මෙන්, එහි ග්‍රහණයට හසු වනු ඇත් දැයි හෙතෙම කල්පනා කෙළේ ය. එ සේ ම, කරුණු කාරණා මීට වඩා වෙනස් තත්ත්වයක පැවැතියේ නම්, තමා ඇය වෙත ඉතා තදින් ආකර්ෂණය වීමට තිබුණු බව ඔහු තව දුරටත් සිතුවේ ය. එ සේ සිද්ධ නො විණි නම්, මෙහි කොතැනක හෝ වරදක් වී තිබිණි. යුග ගණනක් පැරැණි ඒ ප්‍රහේලිකාව විසඳ ගැනීමට සිය මනස වෙහෙසවන අතරේ ම ඔහු සිය සිර මැදිරියේ ගොරෝසු ගෙ බිම මත නින්දට වැටුණේ ය.

පසු දා අරුණත් සමඟ ලෝමයෙන් පිරුණු පූජකයෙක්, ඔහුට ආහාර සහ වතුර ගෙන ආවේ ය. දහවලේ දී තවත් අය ඔහු බලන්නට

පැමිණියේ, ඔහු ප්‍රදර්ශනය පිණිස කූඩුවක දමන ලද සත්ත්වයකු ලෙස සැලකූ ආකාරයෙනි. ඒ අයුරින් දීර්ඝ දවස ගෑටි ගෑටී ඇදී ගොස් යළිත් වතාවත් රාත්‍රිය - ඔහු ගේ ජීවිතයේ අවසාන රාත්‍රිය උදා වූයේ ය.

අවසන් පූජෝත්සවය කෙබඳු වනු ඇත් දැයි සිතෙහි මවා ගැනීමට හෙතෙම උත්සහ කෙළේ ය. මේ විසි වැනි ශත වර්ෂයේ දී, ඔහුට කිසියම් මිථ්‍යා දෘෂ්ටික දෙවියකු වෙනුවෙන් කැරෙන මිනිස් බිලි පූජාවක ගොදුරක් වන්නට සිද්ධ වී තිබීම, ඇදහිය නො හැකි කාරණාවක් වූයේ ය. එ සේ වුව ද, අර තරුණිය ගේ අභිනරංගනයත්, ලේ පැල්ලම් වැකි අල්තාරය හා විරිත්තා ගත් හිස්කබලුත් හෙට දින ඔහුට මුහුණ දීමට සිද්ධ වී ඇති ඒ භයංකර ඉරණම පිළිබඳ නියත සාධක සැපයී ය. ඔහු තමා උපන් රටෙහි සිටින තම පවුලේ අය හා මිත්‍රයන් සිහිපත් කෙළේ ය. ඔහුට කුමක් සිදු වී දැයි ඔවුන් කි කලෙක වත් දැන නො ගනු ඇත. තමා විසින් භාර ගනු ලැබුණු ඒ සුවිශේෂ කාර්යයත් සමඟ තම ආත්ම පූජාව සසඳ බැලූ කල ඔහුට කනගාටුවක් නො දැනිණි. කුමක් නිසා ද යත්, තමා මිය යනුයේ නිකම් ම නො වන බව ඔහු දැන සිටි බැවිනි. ධාවකයකු අතේ ඔහු විසින් යවන ලද ඒ පණිවිඩය, මේ වන විට බොහෝ ඈත වෙරළබඩට ම වාගේ ළඟා වී තිබෙනවා විය යුතු ය. අවශ්‍යතාවක් ඇති වුව හොත්, තම දිවි පුදා හෝ ඉෂ්ට කැරීමට ඔහු බැඳී සිටි එක්තරා ශ්‍රේෂ්ඨ අරමුණක, ඔහු ගේ කොටස ඔහු අතින් අතපසු නො වන තැනට එ මගින් කරුණු සැලසෙනු ඇත. තමා ප්‍රමාද වෙමින් නො සිට, හැකි අවස්ථාවේ දී ම ඒ පණිවිඩය පිටත් කැර හැරීම පිළිබඳ ඔහු සන්තෝෂ වී ය. එ බැවින් හෙට දින ඔහුට කිසි පසුතැවිල්ලකින් තොර ව සිය මරණය වෙතට යෑමට අවශ්‍ය කළ සැනසීම ලැබිණි.

එ සේ වුව ද, පරාජිතයකු සේ නිකම් ම මරණය භාර ගැනීමට ඔහු නො සිතුවේ ය. තමාට පලා යෑමට ලැබිය හැකි ඉතා සුළු අවස්ථාවෙන් වුව, උපරිම ප්‍රයෝජන ගෙන කටයුතු කරන ආකාරය පිළිබඳ සැලසුම් ඔහු මුළු දවස තිස්සේ ම තම සිතෙන් සකස් කෙළේ ය.

අර තරුණියට කුමක් සිදු වන්නට ඇත් ද යන්න පිළිබඳ කල්පනා කළ ඔහු, දැන් ඇඳිරි වැටී ඇති හෙයින්, ඇය ආපසු එන්නට බැරි

දැයි සිතුවේ ය. තම අවසාන හෝරා කිහිපයට මිත්‍රයකු ගේ සමාගමයේ අවශ්‍යතාව ඔහුට ඉතා තදින් දැනුණ නිසා, ඇගේ පැමිණීම ඔහු උදක් ම බලාපොරොත්තු විය. එහෙත් රාත්‍රිය ටිකෙන් ටික ගෙවී යද්දී ඔහු සිය බලාපොරොත්තුව අත් හළේ, නින්ද මාර්ගයෙන් හෙට දවස ගැන අමතක කැරැ දැමීමට හිත හදා ගත්තේ ය.

වේන් කෝල්ට් අශාන්ත චිත්තයෙන් සිය ගොරෝසු ශෛලමය සයනෙහි ඒ පැත්තටත් මේ පැත්තටත් පෙරැළෙත් දී, ඔපාරයේ කනිටු පූජකයකු වූ ෆර්ග්, තම සයනාගාරය වූ අන්ධකාර කුඩා කුටිය අස්සේ තම පිදුරු කුලිච්චම උඩ පතබෑවී ගොරවමින් උන්නේ ය. ඔපාරයේ සිර මැදිරිවල යතුරු භාරකාරයා වූයේ, මේ ෆර්ග් ය. තමා වෙත පැවරුණු එම වගකීම ඔහු කෙ තරම් තදින් තම සිතට ගෙන තිබිණි ද යත්, ඔහු ගේ භාරයට පත් කැරැ තිබුණු ඒ ශුද්ධ වස්තු බඳු යතුරු ඇල්ලීමට පවා ඔහු කිසි ම කෙනකුට ඉඩ නො දුන්නේ ය. ඇතැම් විට ඔහුට ඒවා භාර කැරෙන්නට ඇත්තේ ද, සිය ජීවිතය අහිමි වුවත්, කීයට වත් ඒ යතුරු නම් අන් කෙනකු ගේ අතකට යවන්නට ඔහු ඉඩක් නො දෙනු ඇති බව ඔවුන් දැන සිටි නිසා විය හැකි ය. ෆර්ග් වූ කලී කිසිදු බුද්ධියකට හිමිකම් නො කියූවෙකි. ඔහු මිනිසාට වඩා පහත් වූ, ඉතා ම පහළ මට්ටමේ මෘගයෙක් වූයේ ය. මොළයේ ඇතැම් ක්‍රියාකාරකම් අතින් ඔහු සිටියේ, වන මෘගයාටත් පහළින් ය. ඔහු නිඳන විට ඔහු ගේ ඉන්ද්‍රියයන් සියල්ල ම නිඳා ගත්තේ ය. වන මෘගයා සම්බන්ධයෙන් ගත් කල එම තත්ත්වය වෙනස් ය.

ෆර්ග් ගේ කුටිය පිහිටියේ, තව මත් ඇද නො වැටී ආරක්ෂා වී තිබුණු නටබුන්වල එක් ඉහළ මහලක ය. ප්‍රධාන දේවාල අංගනය වට කැරැ ගනිමින් පිහිටි කොරිඩෝරයක් මේ කුටියට යාවී වැටී තිබිණි. රාත්‍රියේ මුල් භාගයේ එය එළිය කැරැමින් රැඳුණු සඳ පහන මේ වෙද්දී බැස ගොස් තිබුණු බැවින්, මෙ වේලෙහි එහි රජ කෙළේ මහා ඝනාන්ධකාරයකි. එ හෙයින් ෆර්ග් ගේ කුටියෙහි දොරටුව දෙසට හොර රහසේ ඇදෙමින් සිටි රූපය, ඒ ළඟින් ම සිටියකු විනා අන් කෙනකු විසින් දකිනු ලැබීමට කිසි සේත් ම ඉඩක් නො තිබිණි. ඒ රූපය නිශ්ශබ්ද ව එහෙත් පැකිළීමකින් තොර ව ෆර්ග් නිඳමින් හුන් ආගාරයෙහි දොරටුව දක්වා ආවේ ය. එහි දී එය මඳකට නැවතී ඇහුම්කන් දී ගෙන සිටින්නට වී ය. ෆර්ග් ගොරවන

හඬ ඇතුළින් හයියෙන් ඇසිණි. ඒ සමඟ ම රූපය වහා දොරින් ඇතුළු වී ය. එය කෙළින් ම ඇදුණේ, නිඳමින් හුන් මිනිසා වෙතට ය. එහි ගොස් දණ ගසා ගත් රූපය, එක් අතකින් ෆර්ග් ගේ ශරීරය අතපත ගාමින්, යමක් සොයන්නට වූයේ, අනෙක් අතින් දිග තියුණු පිහියක් පූජකයා ගේ මවිලින් පිරි පපුවට උඩින් අල්ලා ගෙන ඉන්නා ගමන් ය.

අවසානයේ දී එයට තමා සෙවූ දෙය සම්භ විය. ඒ වූ කලී, ලොකු යතුරු කිහිපයක් එල්ලන ලද විශාල වළල්ලකි. මේ වළල්ල සම් පටියකින් ෆර්ග් ගේ ඉණ පටියට සම්බන්ධ කැරී තිබිණි. නිශාචර අමුත්තා ගේ තියුණු පිහි තලයෙන් ඒ සම්පටිය සෙමින් සෙමින් කැපෙන්නට වූයේ ය. ෆර්ග් මඳක් සෙලවිණි. එ කෙණෙහි ම ඔහු අසල සිටි සත්ත්වයා ගල් ගැසිණි. මෙහි දී අශාන්ත ව මෙන් පිදුරු ඇඳෙහි ඒ අතටත් මේ අතටත් පෙරැළුණු පූජකයා, යළිත් වතාවක් ගොරවන්නට වන්නේ ය. ඒ සමඟ ම නැවත සැරයක් පිහි තලය සම්පටිය මතින් එහාට මෙහාට ඇදෙන්නට වී ය. සම් පටිය කපා ගෙන ගිය එය, එක් වර ම අනපේක්ෂිත ලෙස යකඩ වළල්ලෙහි යාම්තමට වැදිණි. එහෙත් සිලිං - සිලිං හඬින් යතුරු සොලවා දැමීමට එය ම ප්‍රමාණවත් විණි.

ඒ වහා ම ෆර්ග් අවදි වූයේ ය. එ නමුදු ඔහු නැඟිට්ටේ නැත. ඔහුට යළි කිසි දාක නැඟිටීමට නො ලැබිණි.

මෝඩ සත්ත්වයාට තමා ගේ අවදානම් තත්ත්වය තේරුම් යෑමට කලින්, කිසිදු ශබ්දයකින් තොර ව වේගයෙන් කිනිස්සෙහි උල් තුඩ ඔහු ගේ හදවතට කිඳ බැස්සේ ය.

ෆර්ග් නිහඬ ව ම මැරී නිශ්චල වී ය. ඔහු ගේ මරුවා, කිනිස්ස ඇද ගත් වන ම මොහොතක් පැකිළෙමින් සිටියේ, සිය කාර්යය හරියාකාරයෙන් සිද්ධ විණි ද යන්න තහවුරු කැරැ ගැනීමට මෙනි. ඉක්බිති ව අපරාධය පිළිබඳ දෙස් දෙන්නා වූ සලකුණු ගොදුරෙහි ම ඉණ කඩයෙන් පිස කිනිස්සෙහි තලයෙන් මකා දමා කෙළින් වූ රූපය, ලොකු යතුරු එල්ලුණු රන්මුවා වළල්ල එක් අතකින් ගෙන ඉක්මන් ගමනින් ආගාරයෙන් පිට වූයේ ය.

සිය නින්දෙහි දී අපහසුවෙන් මෙන් එහාටත් මෙහාටත් පෙරැළුණු කෝල්ට්, එක් වර ම තිගැස්සී අවදි විය. ක්ෂය වෙමින් පැවැත්තා වූ සඳ එළිය අස්සේ තම සිරකුටියේ යකඩ පොලුවලට

එ පිටින් හුන් රූපයක් ඔහු දුටුවේ ය. ලොකු දොර අගුළෙහි යතුරක් කරකැවෙනු ඔහුට ඇසිණි. මේ බිලිපූජාව සඳහා ඔහු රැගෙන යෑමට එන ඔවුන් ගේ පැමිණීම ද? ඔහු දෙ පයින් සිට ගත්තේ ය. ඔහු තුළ අවදි වී ආවේ, එක ම අවසන් කල්පනාවකි. එ නම්, පලායෑම යි. ඉක්බිති ව දොර ඇතුළට ඇරී ගියේ ය. ඒ එක්ක ම මුදු මොළොක් හඬක් කතා කෙළේ ය. අර ළා බාල තරුණිය ආපසු ඇවිත් ඇති බව ඔහු දැන ගත්තේ ය.

ඈ සිරමැදිරිය ඇතුළට ඇවිත් සිය දෑත් කෝල්ට් ගේ ගෙල වටා යවමින්, ඔහු ගේ දෙ තොල්වලට ස්වකීය දෙ තොල් තද කැරුවා ය. මොහොතකට ඔහු ගේ ගෙලෙහි එල්ලී ගෙන සිටි ඇය, අනතුරු ව ඔහු අත හැර, ඔහු ගේ අතකින් අල්ලා ඇද්දේ ඔහුට තමා සමඟ ඒමට බල කැරැමිනි. මේ මරණයේ ආගාරයේ මූසල අභ්‍යන්තරයෙන් එළියට යෑමට අමෙරිකානුවා ද දෙ වරක් අරාධනා කරන තුරු බල බලා සිටියේ නැත.

නාඕ නිහඬ පියවරවලින් බිලිපූජා අංගනය හරහා අඳුරු ආරුක්කු මාර්ගයක් ඔස්සේ කළුවරින් පිරී ගිය කොරිඩෝරයක් තුළට ඔහු කැඳවා ගෙන ගියා ය. සැම විට ම කාල වර්ණ ඡායාවලට මුවා වෙමින්, හැරෙමින් ද, කරකැවෙමින් ද, වංකගිරියක් බඳු මාර්ගයක් දිගේ ගමන් කළ ඈ, කෝල්ට්ට කල්පයකැ යි හැඟුණු කාල පරිච්ඡේදයකට පසු, නූස් වූත් ශක්ති සම්පන්න වූත් දැවමුවා දොරක් විවර කොට දේවාලයේ මහා ප්‍රවේශ ශාලාවට පිවිසුණා ය. මෙහි දැවැන්ත දොර කුලුනුවලට ඔබින් නගරයේ අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරය දක්නට ලැබිණි.

මෙහි දී නාඕ නතර ව, මිනිසා සමීපයට අවුත් ඔහු ගේ දෑසට එබුණා ය. ඇගේ සිඟිති දෙ අත් යළි ඔහු ගේ ගෙල වටා එතිණි. යළිත් වතාවකට ඇගේ දෙ තොල ඔහු ගේ දෙ තොලට තද විය. ඇගේ සුමුදු දෙ කොපුල් කඳුළුවලින් තෙත් වී තිබිණි. මිනිසාට තේරුම් ගත නො හැකි වූ වචනවලින් ඇය ස්වකීය ප්‍රේමය ඔහුට ප්‍රකාශ කැරැද්දී, නැඟී ආ ඉකිගැසුම්වලින් ඇගේ කටහඬ වෙවුලී ය.

ඇය ඔහු මෙහි කැඳවා ගෙන ආවේ, ඔහු නිදහස් කැරැ යැවීමට වුවත්, ඔහුට යන්නට දෙන්නට තව මත් ඇයට සිය හිත හදා ගැනීමට බැරි වී ය. ඇය ඔහු තොඳොල් කැරැමින්, ඔහු ගේ කන්වලට කොඳුරමින් ඔහු ගේ ඇඟෙහි එල්ලී සිටියා ය.

පෑ කාලක් පමණ ඈ එ සේ ඔහු වැලඳ ගෙන උන්නී ය. ඇගේ අත ගසා දමා යෑමට කෝල්ට්ට ද හිතක් දුන්නේ නැත. එහෙත් අවසානයේ දී ඕ තොමෝ ම ඔහු අත්හරිමින්, අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරයේ විදාරණය දෙසට අත දිගු කළා ය.

"යන්න!" යි ඈ පැවසුවා ය. "නාඕ ගේ හදවතත් ඔබ එක්ක අර ගෙන ඔබ යන්න. මම ආයේ කවදා වත් ඔබව දකින එකක් නෑ. නමුත් අඩු තරමින් - මගේ මුළු ජීවිතය පුරාට ම - මේ මතකය සඳහට ම පවතී වි."

වේන් කෝල්ට් නතර වී ඒ සිඟිති මිලේච්ඡ අත - සිය ආදරවන්තයා ගේ ජීවිතය වෙනුවෙන් තවකකු මීට ස්වල්පයකට කලින් නැසුවා වූ ඒ අත - සිප ගත්තේ ය. එ සේ නමුත්, වේන් එම මිනීමැරුම ගැන කිසිත් නො දත්තේ ය.

පිටත මිලේච්ඡ ලෝකය වෙතට ඔහු නිරායුධ ව නො යවනු පිණිස ඕ සිය කිනිස්ස එහි කොපුවත් සමඟ ම ඔහුට පිරිනැමුවා ය. ඉක්බිති ව ඇය කෙරෙන් ඉවතට හැරුණු ඔහු, සෙමින් සෙමින් අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරය දෙසට පියවර තබන්නට වූයේ ය. ප්‍රාකාර විදාරණය අසල දී හේ නතර වී ආපසු හැරී බැලුවේ ය. පුරාණ නටබුන්වල සෙවණැලි අතරේ සිට ගෙන සිටි කුඩා පූජකවරිය ගේ රූපය සඳ එළියෙන් ඔහුට මඳ මඳ ව පෙනිණි. ඔහු අතක් ඔසොවා වැනුවේ, අවසන් නිහඬ සමු ගැනීමක යෙදෙමිනි.

අභ්‍යන්තර ප්‍රාකාරය පසු කොට අංගනය හරහා නිදහස වෙත පිය නඟද්දී කෝල්ට්ට ගැඹුරු ශෝකාකූල බවක් දැනිණි. කුමක් නිසා ද යත්, තමා ඒ පිටු පසින් හුදෙකලා කැරැ එන්නේ, දුක්බර වූත් බලාපොරොත්තුවක් නොමැති වූත් හදවතක් බව ඔහු දැන සිටි බැවිනි. ඒ හදවතෙහි අයිතිකාරිය ඔහු ගේ ජීවිතය වෙනුවෙන් ඇතැම් විට ස්වකීය ජීවිතය පරදුවට තබන්නටත් ඇත. නියම සැබෑ මිතුරියක වූ ඇය ගෙන්, ඔහු නම වත් නො දත් ඇය ගෙන් ඔහුට රැගෙන යෑමට ලැබී ඇත්තේ, යම්තමින් දුටු සුරූපී මුහුණක නොපැහැදිලි මතකයකුත්, හාදු ගණනාවක උණුසුමකුත් සහ සිහින් කිනිස්සකුත් පමණි.

වේන් කෝල්ට් සඳ පහනින් ආලෝක වූ ඔපාරයේ සම බිම හරහා ඇවිද යද්දී, ඔහු ගේ පලා යෑමේ ප්‍රීතිය නටබුන්වල සෙවණැලි අතරේ සිට ගෙන උන් හුදෙකලා කුඩා පූජකවරිය ගේ රූපය පිළිබඳ ශෝකාකූල මතකයෙන් යටපත් ව ගියේ ය.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

11

මහ වනයේ අතරමං ව

ඒ අද්භූත විලාපයෙන් කැලැඹී ගිය කුමන්ත්‍රණකරුවන් ගේ කඳවුරේ මිනිසුන්ට, යළි යථා තත්ත්වයට පත් වනු සඳහා ටික වේලාවක් ගත වූයේ ය.

සෙවිරි විශ්වාස කෙළේ, රාත්‍රි ප්‍රහාරයක් එල්ල කිරීමේ අරමුණ ඇති ව ඔපාරියානු සෙබළ සේනාවක් තමන් ලුහුබැඳ එන්නට ඇති බව ය. එ හෙයින් ඔහු කඳවුර වටා ආරක්ෂාව තර කෙළේ ය. එහෙත් ඔහු ගේ කළුවන් නම් එක හෙළා ඇදහූයේ, ඒ අද්භූත අමනුෂ්‍ය විලාපය නිකුත් වන්නට ඇත්තේ, මිනිස් උගුරකින් නම් නො වන බව ය.

ආත්ම විශ්වාසය හා ආත්ම ධෛර්යය අතින් මුළුමනින් ම පිරිහී සිටි නඩය පසු දා හිමිදිරියේ යළි ගමන් ඇරඹූ හ. වේලාසනින් ගමන් ඇරඹූ බැවින් හා සතුරු ලුහුබැඳීමක් පිළිබඳ බියෙන් වේගවත් ව ප්‍රයාණයේ යෙදුණු බැවින්, ඔවුහු කළුවර වැටෙන්නට ස්වල්ප වේලාවකට කලින් ප්‍රධාන කඳවුරට ළඟා වූවෝ ය. මෙහි දී ඔවුන් ගේ ඇසට හසු වූයේ, ඔවුන් ව්‍යාකූල සන්ත්‍රාසයකින් පුරවා දැමූ දසුනකි. කඳවුර අතුරුදහන් ව තිබුණේ ය. එය පිහිටුවා තිබුණු එළිමහන් භූමිය මධ්‍යයේ, කඳවුරට අත් වන්නට ඇති විපත පිළිබඳ සාක්ෂ්‍ය සපයන අළු ගොඩක් දක්නට ලැබිණි.

මේ අලුත් අභාග්‍ය සම්පන්න ව්‍යසනය දැකීමෙන් සෙවිරි උමතු කෝපාවේශයකින් පරල ව ගියේ ය. එහෙත් වරද පටවමින් සිය කෝපය පිරිමසා ගැනුමට කිසිවකු එහි නො සිටියෙන්, භාෂා කිහිපයකින් ම සිය දෛවයට සැර වචනවලින් බැණ ගනිමින්, අඩි පොළොවේ හයියෙන් හප්ප හප්පා එහාටත් මෙහාටත් ඇවිදිමින් කේන්තිය පිට කිරීමට ඔහුට සිද්ධ විය.

ඉහළ ගසක සිට ටාර්සන් ඔහු දෙස බලා උන්නේ ය. ප්‍රධාන නඩය බැහැර ගොස් සිටිය දී කඳවුර මත්තෙහි කඩා පාත් වී ඇත්තේ කවර අන්දමේ විපත්තියක් ද යන්න ඔහුට ද සිතා ගත නොහැකි විණි. එහෙත් එය කරණ කොට ගෙන, කණ්ඩායමෙහි නායකයා කෝපයට පත් ව සිටිනු දකිද්දී වානර - මිනිසා තුළ සන්තෝෂයක් ඇති වූයේ ය.

මෙය, ඔවුන් වටා හොල්මන් කරන දුෂ්ට භූතාත්මයක ගේ කෝපය ප්‍රකාශ කැරන්නා වූ තවත් ක්‍රියාවක් බවට කළුවන් තුළ ඇති වූයේ, ඒකාන්ත විශ්වාසයකි. ඒ සමඟ ම ඔවුන් සියල්ල සූදානම් වූයේ, අත ගසන සෑම කටයුත්තක් ම දුර්භාග්‍යයකින් නොහොත් විනාශයකින් කෙළවර වන්නා වූ, මේ අවාසනාව කර පින්නා ගත් සුදු මිනිසා අත්හැර දමා යෑමට ය. සෙවිරි ගේ නායකත්ව හැකියාවට නම් සම්පූර්ණ ගෞරව ලැබිය යුතු ය. කුමක් නිසා ද යත්, නියත කැරැලි ගැසීමක අද්දර සිට ඔහු තම පිරිස ඉච්චාවෙන් හා තර්ජනයෙන් තමා සමඟ ම රඳවා ගැනීමට සමත් වූ හෙයිනි. මුළු කණ්ඩායම වෙනුවෙන් ම පැල්පත් ඉදි කැරැ දීම සඳහා කළුවන් යෙදවූ හෙතෙම, අත්‍යවශ්‍ය බඩු තොග වහා ම ගෙන්වා ගැනීමේ අටියෙන් තමා ගේ විවිධ ඒජන්තයන් වෙත පණිවිඩකාරයන් ඉක්මනින් ම පිටත් කැරැ හැරියේ ය. තමාට අවශ්‍ය කැරැ තිබුණු ඇතැම් දේ, නිල ඇඳුම්, ගිනි අවි හා පතොරම් ආදිය - මේ වන විට ද වෙරළබඩ සිට ඔවුන් ගේ කඳවුර වෙත රැගෙන එමින් තිබුණ බව ඔහු දැන ගෙන සිටියේ ය. එහෙත් දැන් ඔහුට විශේෂයෙන් වුවමනා කැර තිබුණේ, ආහාර ද්‍රව්‍ය හා වෙළෙඳ භාණ්ඩ ආදිය යි. විනය පවත්වා ගනු සඳහා ඔහු මිනිසුන් නිරන්තරයෙන් ම වැඩෙහි යෙදෙවූවේ ය. කඳවුරේ අඩු පාඩු සකස් කිරීමත්, අවට භූමිය හෙළි පෙහෙළි කිරීමත්, අලුත් මස් සොයා ගෙන ඒමත්, එ සේ ඔහු ඔවුන් වෙත පැවරූ කාර්යයන් විය.

මෙ පරිද්දෙන් දවස් සති ගණන්වලට පෙරැළෙමින් කාලය ගෙවී ගියේ ය. ටාර්සන් ද ඒ කාලය මුළුල්ලේ ඔවුන් දෙස බලා ගෙන සිටියේ ය. ඔහුට කිසි හදිසියක් නො තිබිණි. ඉක්මන් කම වන මෘගයන් ගේ ලක්ෂණයක් නො වූ බැවිනි. ඔහු බොහෝ විට සෙවිරි ගේ කඳවුරින් සෑහෙන්න ඈත වනාන්තරයේ සැරිසැරුවේ ය. එහෙත් විටින් විට එහි පැමිණෙන්නට ඔහු අමතක කෙළේ

නැත. බිය ගැන්වීමෙන් ඔවුන් නැවත සැරයක් නොපෙළෑ ටාර්සන්, ඔවුන්ට තම ස්වයංමුළා සාමකාමී සුරක්ෂිතතාවේ ගිලී සැහැල්ලුවෙන් සිටින්නට ඉඩ හළේ, නියම වේලාව ආ කල, ඔවුන් ගේ ආත්ම ශක්තිය මුළු මනින් ම කඩා බිඳ හෙළමින්, ඒ සාමකාමී සුරක්ෂිතතාව සුනු විසුනු කිරීමේ අභිප්‍රායෙනි. භීතිය හා බැඳුණු මානසික ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ ඔහුට අවබෝධයක් තිබුණේ ය. ඔහු ඔවුන් පරාජයට පත් කරනු ඇත්තේ ඒ භීතිය ප්‍රයෝජනයට ගෙන ය.

• • •

ගල්ලා රටෙහි සීමාව අද්දර කඳවුරේ සිටි අබු බතාන්ට, ඔහු විසින් පිටත් කැරැ හරින ලද ඔත්තුකරුවන් ගෙන් දැනගන්නට ලැබුණේ, ඔහු සිය අඩවියෙන් පැන ගනු වැළැක්වීමට ගල්ලා සෙබළුන් සිය සේනා රැස් කැරැමින් සිටි බව යි. මිනිසුන් ගණනාවක් තමන් අත්හැර ගොස් සිටි හෙයින්, ඉතා දුර්වල ව සිටි ශීක් තුළ ගල්ලා සෙබළුන් ගේ නිර්භීතකම හා සංඛ්‍යාව සමඟ ගැටෙන්නට කිසිදු අදහසක් නො තිබිණි. එහෙත් තමා කුමක් හෝ කළ යුතු බව හෙතෙම දත්තේ ය. ඔහු සිටි තැන ම තවත් රැඳී සිටිය හොත් පිටුපසින් ඔහු ලුහුබැඳ එමින් සිටි ගල්ලා සෙබළුන්ට අසුවීම ඒකාන්ත වූ බැවිනි.

ගඟෙහි විරුද්ධ ඉවුර දිගේ ඉහළට ඔහු විසින් පිටත් කැරැ හරින ලද චරපුරුෂයන් අවසානයේ දී නැවත පැමිණ, වඩාත් උතුරට බර ව වැටුණා වූ, බටහිරට යොමු වූ මාර්ගයක් ගමන් කිරීමට හැකි ආරක්ෂාකාරී තත්ත්වයක පවතින බව වාර්තා කෙළෙන්, අබු බතාන් කඳවුර උදුරුවා, සිය තනි සිරකාරියත් සමඟ උතුරු දිසාවට බර ව ගමන් ඇරැඹුවේ ය.

ඉබින් දමුක් විසින් ලා සොරකම් කැරැ ගෙන යනු ලැබුණු බව දැන ගත් විට ඔහු තුළ ඇති වූයේ නිම්හිම් නැති කෝපයකි. ඉන් පසු ව, සෝරා ද්‍රිනෝෆ් වටා යොදා තිබුණු ආරක්ෂාව ඔහු දෙ ගුණ තෙගුණ කෙළේ ය. ඇය කෙ තරම් තදින් රැකවල් කැරිණි ද යත්, පලායෑමක් ගැන සිතීමට වත් ඇයට පුළුවන්කමක් නො ලැබිණි. අබු බතාන් විසින් ඇයට සූදානම් කැරී ඇති ඉරණම ගැන ඇය හොඳින් දත්තෙන්, එකලා වූත් කලකිරුණා වූත් චිත්ත ස්වාභාවයකින්

පසු වූ තරුණ ස්ත්‍රිය, සිය මනස වැඩි වශයෙන් යෙදෙවුවේ, සිය දිවි තොර කැරැ ගන්නා ක්‍රමයක් ගැන සැලසුම් සකස් කිරීමට ය. එක්තරා කාල සීමාවක් තුළ, සෙවිරි අරාබීන් ලුහුබැඳ ඇවිත්, ඔවුන්ට දඬුවම් කොට තමා බේරා ගනු ඇතැ යි ඈ විශ්වාස කැරැ ගෙන සිටියා ය. එහෙත් ඒ බලාපොරොත්තු වූ ආධාරය පිළිබඳ කිසිදු ලකුණක් නො දැක දවසින් දවස ගත වෙද්දී, සෑහෙන්න කාලයකට කලින්, ඈ එම බලාපොරොත්තුව සිතින් අත්හැර දැමුවා ය.

සෙවිරිට සිද්ධ වී තිබුණු විපත්තීන් ගැන කිසිවක් ඇය දැන නො සිටි බව සැබෑ ය. ඇය සෙවීමට තම මිනිසුන් ගෙන් කණ්ඩායමක් පිටත් කැර හරින්නට සෙවිරි බිය වූයේ, කැරැලිකාර සිත්වලින් පසුවන ඒ මිනිසුන්, කුඩා පිරිසක් වශයෙන් පිටත් කැර හැරිය හොත්, ඔවුන් තමන් භාර ව යන නායකයන් මරා දමා තම තමන් ගේ ගම්බිම්වලට පලා යනු ඇතැ යි ඔහු තුළ වූ විශ්වාසය නිසා ය. එ සේ වූ කල, ඕපාදූප මාර්ගයෙන් ඔහු ගේ මේ මෙහෙයුම පිළිබඳ වත් එහි ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳ වත් තතු ඔහු ගේ සතුරන් ගේ කන්වලට සැළවීම වැළැක්විය හැකි නො වේ. අනෙක් අතට, ඔහුට තමා ගේ මූලිකත්වය යටතෙහි කණ්ඩායමක් රැගෙන ඇය සොයන්නට යන්නට ද හැකියාවක් නැත. තව නුදුරු දිනකින් මෙහි පැමිණෙන බඩු තොග භාර ගැනීමට ඔහු අනිවාර්යයෙන් ම කඳවුරේ රැඳී සිටිය යුතු වූ බැවිනි.

ඇතැම් විට සෝරාට සිද්ධ වීමට තිබුණු විපතෙහි ස්වභාවය ඔහු නියත වශයෙන් දැන සිටියේ නම්, අනෙක් සෑම කාරණයක් ම පසෙක දමා ඔහු ඇය බේරා ගන්නට යන්නටත් තිබිණි. එහෙත් ඔහු තුළ පිහිටියා වූ, සියලු ම මනුෂ්‍යයන් අවිශ්වාස කිරීමේ ස්වභාවික ගුණය කරණ කොට ගෙන, ඔහු එළඹුණේ සෝරා හිතා මතා ම ඔහු අත්හැර යන්නට ඇතැ යි යන නිගමනයට ය. මේ අසාධාරණ විශ්වාසය හේතු කොට ගෙන, සාමාන්‍යයෙනුත් ඔහු තුළ පවතින නුරුස්නා මුඩුම ගතිය තවත් වැඩි වර්ධනය වූයේ ය. එ හෙයින් ඔහු ගේ සගයන්ටත් ඔහු ගේ වැඩපළ කැර දීමට සිටි අතවැසියන්ටත් උපායෙන් ඔහු මඟ ඇර සිටින්නට සිද්ධ විය.

මේ කටයුතු මෙ සේ සිද්ධ වන අතරේ දී, කුඩා නිකිමා කිසියම් දූත මෙහෙවරක් සඳහා මහා වනාන්තරය මැදින් ගමන් කැරැමින් සිටියේ ය. තම ස්වාමියා ගේ සේවය පිණිස මෙ සේ යමින් සිටි

කුඩා නිකිමාට, එක දිගට එක ම අරමුණක් හා එක ම කාර්යයක් කෙරෙහි සිය සිත රඳවා ගෙන සිටින්නට පිළිවන් වූයේ, යම් කාල සීමාවකට පමණි. ඉක්බිති ව ඔහුට කිසි සේත් අදාළ නැති කිසි යම් නොවැදගත් කාරණාවක් කෙරෙහි ඔහු ගේ අවධානය ඇදී යනු ඇත. එ විට පැය ගණනාවකට තමාට පැවරුණු රාජකාරි ඔහුට මුළුමනින් ම අමතක වී යයි. එහෙත් ඔහුට යළි එය සිහි වූ විට, ඔහු යළිත් තමා ගේ මෙහෙවර සඳහා පිටත් වන්නේ, තමා අතරමඟ දී තම කාර්යයෙන් බැහැර ව සිටි බව ගැන කිසි වගක් නැති ව ය.

තම කුඩා මිතුරා ගේ ඒ සහජයෙන් උරුම දුර්වලතාව පිළිබඳ ටාර්සන් මනා ව දැන සිටියේ ය; එ සේ වුව ද, මොන තරම් ප්‍රමාද වුණත්, මොන තරම් බාධාවන් සිද්ධ වුණත්, තමා ගේ සිතට වැටුණු කාර්යයක් නිකිමා කිසිදු විටෙක අතහැර නො දමන බවත් ඔහු අත්දැකීමෙන් දත්තේ ය. කාලය සම්බන්ධයෙන් ශිෂ්ට මිනිසා තුළ ඇති යටහත් වහල් භාවය ඔහු වෙත කිසි සේත් ම බල නොපෑ හෙයින්, නිකිමා ගේ ඒ ප්‍රමාදයන් පිළිබඳ ව ඔහු සිතුවේ නොසැලකිය යුතු තරමේ අඩුපාඩු ලෙස ය. කවදා හෝ දවසක නිකිමා ගමනාන්තයට ළඟා වී සිය දූත මෙහෙවර සම්පූර්ණ කරනු ඇත. ඇතැම් විට එ විට ප්‍රමාද වැඩි වන්නට පිළිවන. එහෙත් වානර - මිනිසා ගේ හිසට එවැනි අදහසක් නැඟුණේ ම නැත; නැඟුණ ද, ඔහු දෙ උර සොලවා එය ඉවත ලනු ඇත.

එහෙත් ශිෂ්ට මිනිසාට, කාලය යනු බොහෝ දේවල තීරණාත්මක සාධකය වේ. ඔහුට ගලා ගෙන යන්නා වූ ගංගාවක් ලෙස පෙනෙන්නා වූත්, ඒ ගලාගෙන යන ජලයෙන් ප්‍රයෝජනයක් නො ගතහොත් මහා අපරාධයකැ යි හැඟෙන්නා වූත්, කාලය නමැති ඒ මාධ්‍යයේ ගෙවී යන සෑම මොහොතක ම, කුමක් හෝ දෙයක යෙදිය යුතු ය. ඔහු එ සේ යෙදෙන්නේ වැදගත් කටයුත්තක නොවේ නම්, කෝප ගනිමින් හෝ නොරිස්සුමෙන් පසු වෙමින්, ඔහු තම මානසික ශක්තිය හා ශාරීරික ශක්තිය නාස්ති කැරැ ගනී.

කාලය පිළිබඳ ව එවැනි මතිමතාන්තර කර පින්නා ගත් චේන් කෝල්ට් ද, ඩහදිය මුගුරු හෙළමින්, පා පැටලී ඇද වැටෙමින්, මහ වනය මැදින් සිය සගයන් සොය සොයා ඇවිද්දේ, තත්පරයකුදු අපතේ නො යවා ඔවුන් වෙත ළඟා වීම මත මුළු ලෝකයේ ම ඉරණම රැඳී ඇති ආකාරයෙනි.

තමා තම සගයන් සොයනුයේ වැරැදි දිශාවක බව ඔහු දැන සිටියේ නම්, තම අදහසෙහි ඇති නිරර්ථක භාවය ඔහුට ඉතා හොඳින් පෙනී යන්නට තිබිණි. චේන් කෝල්ට් සිටියේ අතරමං ව ය. ඔහු ගේ වාසනාවට ඔහු එය නො දත්තේ ය - යටත් පිරිසෙයින් දැනට නො දත්තේ ය. හිස තෝන්තු කැරැවන සුලු එම සත්‍යය ඔහුට එළිදරවු වීමට තිබුණේ පසුවට ය.

දවස් ගණනාවක් ගත වී ගිය අතර තව මත් ඔහුට කිසි කඳවුරක් ඇස ගැටුණේ නැත. ඒ මදිවාට ඔහුට ආහාර සොයා ගැනීම ද දුෂ්කර වූයේ ය. ඉතා අමාරුවෙන් සොයා ගත් ආහාර ද, ඔහු ගේ ක්ෂුධාව මුළුමනින් ම සන්සිඳුවීමට ප්‍රමාණවත් වූයේ නැත. අනෙක, ගඩා ගෙඩිවලින් ද, තව දුරටත් ඔහු අන් සියල්ලට වඩා අගය කළ කාලය බොහෝ සේ නාස්ති කැරැමින් හා මහත් වෙහෙසක් පරිශ්‍රමයක් දරමින් මරා ගත් කෘදන්තකයන් වැනි කුඩා සතුන් ගෙන් ද යුතු ඒ ආහාර, කටට ප්‍රිය ජනක වූයේත් නැත. මහත ලී දඬුවක් කපා ගෙන සිටි හේ, ගොදුරක් සොයා ගත හැකි වනු ඇතැ යි නිරීක්ෂණ ශක්තිය විසින් ඔහුට පෙන්වා දෙන ලද කිසි යම් කුඩා වන මංකඩක් අද්දර සැංගී, මොකකු හෝ අපරීක්ෂාකාරී කුඩා සතකු තම අත පොවන මානයට පැමිණෙන තුරු බලා හිඳියි. ඔහුට එළා ගැනීමට හැකියාවක් තිබුණු අන්දමේ කුඩා කුඩා සතුන් දඩයම් කැර ගත හැකි හොඳ ම වේලාවන් නම්, අරුණෝදය හා ගොම්මන බව ඔහු අත්දැකීමෙන් දැන ගත්තේ ය. අඳුරු බිහිසුණු මහ වනය මැදින් ඇවිද යද්දී ඔහු තවත් බොහෝ දෑ ඉගෙන ගත්තේ ය. ඒ සියල්ල ම ඔහු ගේ ජීවිතය රැක ගෙන පවත්වා ගෙන යෑමට ප්‍රයෝජනවත් වූයේ ය. නිදසුනක් වශයෙන්, අමුතු අසාමාන්‍ය ශබ්දයක් ඇසුණු වහා ගසකට නැඟ ගැනීම නුවණැති බව ඔහු ඉගෙන ගෙන සිටියේ ය. සාමාන්‍යයෙන් නම්, ඔහු වනය මැදින් ගමන් කැරැද්දී සත්තු ඔහුට ඉඩ දී ඔහු මඟහැර ගියෝ ය. එහෙත් එක් වතාවක දී රයිනෝසිරසයෙක් ඔහුට පහර දීමට පැන ගෙන ආවේ ය. තවත් වතාවක දී ඔහු වැරැදීමකින්, ගොදුරක් මරා ගෙන කමින් සිටි සිංහයකු අසලට ම පා තැබුවේ ය. ඒ අවස්ථා දෙකෙහි දී ම දේව මහිමයේ අනුග්‍රහය ඔහුට ලැබුණෙන්, ඔහු මැරුම් නොකා බේරුණේ ය. එහෙත් එම අත්දැකීම්වලින් පසු ඔහු වැඩි පුර පරිස්සම් වීමට උගත්තේ ය.

එක්තරා දවසක මධ්‍යාහ්නයට කිට්ටුව, ඔහු එතෙක් දුරක් ගමන් කැරැමින් සිටි දිශාව හරහට වැටී තිබුණු ගංගාවක් වෙත පැමිණියේ ය. තමා මුළුමනින් ම අතරමං වී සිටින බව, මේ වෙද්දී ඔහුටත් දැඩි ලෙස ඒත්තු ගොස් තිබුණේ ය. එ හෙයින් කවර දිශාවකට හැරිය යුතු දැයි අවබෝධයක් ඔහු තුළ නො වූයෙන්, ගං ඉවුර දිගේ පහළට ගමන් කිරීමට ඔහු තීරණය කැරැ ගත්තේ ය. එ සේ ගමන් කළ හොත්, කොයි හෝ වේලාවක, තමන්ට ගඟ අසබඩ පිහිටි ස්වදේශික ගම්මානයක් දක්නට ලැබිය හැකි බවට විශ්වාසයක් ඔහු ගේ සිතෙහි වූයේ ය.

නානා විධ වන මෘගයන් ගේ පාදවලින් ගැඹුරට හෑරී ගියා වූත් ළං ළං ව පිහිටි පඳුරුවලින් තදබද ව ගියා වූත්, වන මංකඩක් ඔස්සේ ඔහුට මේ අලුත් දිශාවට වැඩි දුරක් ඇවිද යෑමට ලැබුණේ නැත. දුර ඈතක සිට යාමතමින් මඳ මඳ ව ගලා ආ ශබ්දයක් වෙතට ඔහු ගේ අවධානය ඇදී ගියේ ය. එය පැමිණියේ ඔහුට ඉදිරියෙන් කොහේ හෝ තැනක සිට ය. මේ වන විට පෙර තිබුණාට වඩා තියුණු වී තිබුණු ඔහු ගේ ශ්‍රවණේන්ද්‍රිය විසින් යම් කිසිවක් ඔහු වෙත සමීප වෙමින් තිබුණු බව ඔහුට දන්වන ලදි. ඔහු ගමන් කැරැමින් සිටියේ, වනයේ අනතුරුවලට විරුද්ධ ව ආරක්ෂාව සලසා ගත හැකි ආයුධවලින් තොර ව මෙන් ම හුදෙකලා ව ද වූ බැවින්, ඔහු ජීවිතාරක්ෂාව සඳහා තමා විසින් එතෙක් අනුගමනය කරන ලද වඩාත් සඵල ක්‍රියා මාර්ගය අනුව යමින්, වහා ගසකට ගොඩ වී පහත වන මංකඩ හොඳින් බලා ගත හැකි ස්ථානයක් සොයන්නට වී ය. ඒ ඉදිරියට පැමිණෙමින් තිබුණු දෙය ගමන් කෙළේ වනය මැදින් කෙ තරම් වංගු ගසමින් ද යත්, එය කෙළින් ම ගසෙහි පහළට පැමිණෙන තුරු ම වාගේ ඔහුට එය දැකිය නො හැකි වූයේ ය. එහෙත් දැනට ඔහුට එහි කිසි වැදගත්කමක් නො වී ය. පසු ගිය සති කිහිපය තිස්සේ වන මැද ඔහු ලත් අත්දැකීම්වලින් ඔහු උගත් එක් පාඩමක් වූයේ ඉවසීම යි. ඇතැම් විට කාලයේ ඇති නොවැදගත් භාවය පිළිබඳ ඔහුට සුළුවෙන් හෝ අවබෝධ ව යමින් තිබුණා වන්නටත් පිළිවන. කුමක් හෝ වේවා, ඔහු ගස් දෙබලක සුව පහසු ව වාඩි වී නිස්කාංසුවේ බලා ගෙන සිටින්නට වී ය.

ඔහුට ඇසුණු ඒ ශබ්දය වූයේ, හරියට ම කුමක් දැයි පැවසිය නො හැකි වූ සරසරයකට නො වැඩි දෙයකි. එහෙත් ස්වල්ප

වේලාවක් යත් ම ඒ ශබ්දය වර්ධනය වී, එය කුමක් දැයි නිශ්චිත ව කියන්නට පිළිවන් තත්ත්වයක් උදා විණි.ඒ අනු ව වන මංකඩ දිගේ කිසිවකු වේගයෙන් දිව එමින් සිටි බව - එකකු නො ව දෙන්නකු ම දිව එමින් සිටි බව - ඔහුට සහතික කොට කිව හැකි වූයේ ය. ඔහුට මුලින් ම ඇසුණු අඩි ශබ්දය සමඟ මිශ්‍ර වූ තවත් බර සත්ත්වයකු ගේ අඩි හඬක් ඔහුට පැහැදිලි ව ඇසුණු බැවිනි.

ඉක්බිති ව මිනිසකු ගේ කටහඬක් "නැවතියන්!" යැයි මොර දෙනු ඇසුණේ ය. මේ වන විට ඒ ශබ්ද ඔහු අසලට ම වාගේ, ඔහුට ඉදිරියෙන් වන මංකඩෙහි පළමු වංගුව ළඟට ම වාගේ පැමිණ තිබිණි. දිව යන අඩි හඬවල් නතර විණි. ඒ සමඟ ම පොරබදන ශබ්දයක් ද මිනිසකු ගේ මුවින් නිකුත් වූ පරුෂ සාප කිරීම් හා දිවරීම් හඬවල් ද ඇසිණි.

අනතුරු ව ඇසුණේ ස්ත්‍රියක ගේ කට හඬකි. "මාව අත ඇරපන්! උඹට කවදා වත් උඹට ඕන තැනට මාව පණපිටින් ගෙනියන්න ලැබෙන්නේ නෑ."

"එහෙමනම් - මම දැන් උඹව මගෙ ප්‍රයෝජනේට වත් ගන්නම් කො," යි මිනිසා පිළිතුරු දිණි.

කෝල්ට්ට ඒ ඇසුණු ටික සෑහිණි. එම ස්ත්‍රිය ගේ කටහඬෙහි ඔහුට කිසියම් හුරුපුරුදු ගතියක් රැඳී තිබිණි. නිශ්ශබ්ද ව ගසෙන් බට හෙතෙම, සිය කිනිස්ස අතට ගෙන, ඒ ශබ්ද නිකුත් වූ දිසාවට යුහුසුලු ව පියවර තබන්නට වී ය. ඔහු මංකඩෙහි වංගුවෙන් හැරෙත් ම දුටුවේ මිනිසකු ගේ පිටු පසකි. හිස බැඳි රෙදිකඩ හා ලෙළ දුන් සුදු ලෝගුව අනුව ඒ සිටියේ අරාබියකු බව එක් වර ම අඳුනා ගත හැකි විණි. එ සේ වුව ද, ඒ මිනිසාටත් ඔහු ගේ දෑත්වල ග්‍රහණයටත් පිටු පසින්, සිය පීඩකයා ගේ ලෙළ දෙන්නා වූ ලෝගුවෙන් වසන් ව ස්ත්‍රියක සිටි බව කෝල්ට් දත්තේ ය.

වහා ඉදිරියට පැන්න හෙතෙම, ඒ මිනිසා ගේ උරහිසින් අල්ලා වේගයෙන් ගස්සා එක් වර ම ආපස්සට කරකවා හැරෙව්වේ ය. මිනිසා ගේ මුහුණ තමා වෙත හැරවෙත් ම, ඒ අබු බතාන් බව ඔහු දුටුවේ ය. එ සේ ම ස්ත්‍රිය ගේ කටහඬෙහි තමාට හුරු පුරුදු ගතියක් දැනුණේ මන්දැ යි එහි දී ඔහුට වැටහිණි. ඒ ස්ත්‍රිය සෝරා ද්‍රිනෝෆ් මිස අන් එකියක නො වූ බැවිනි.

මේ බාධා කිරීමෙන් අබු බතාන් යක්ෂාවේශ ව දම් පාටට හැරිණි. එහෙත් අමෙරිකානුවා හැඳින ගනිත් ම ඔහු තුළ ඇති වූ පුදුමය ද ඔහු ගේ කෝපය තරම් ම මහත් වූයේ ය. එක් මොහොතකට ඔහු විශ්වාස කෙළේ, මේ තමන් අල්ලා ගෙන පළිගැනීම සඳහා පැමිණෙන්නට ඇති සෙවිරි ගේ පිරිසට අයත් පෙරමුණු රැකවලා විය යුතු බව ය. එහෙත් කෝල්ට් ගේ ඉරි වැරහැලි වූ ඇඳුමත්, දැලි කුණු තැවරුණු මුහුණ අත පයත්, අවුල් වුණු කොණ්ඩය හා බූ ගෑමට හසු නො වී වැවී තිබුණු රැවුළු ගසුත්, ආයුධයක් හැටියට ඔහු සතුව තිබුණු නිකම් ම නිකම් කිනිස්සත් අනුක්‍රමයෙන් අරාබියා ගේ දෑසට ලක් වූ කල, මිනිසා සිටිනුයේ එකලා ව හා අතරමං ව බව ඔහුට මනා ව තේරුම් ගියේ ය.

"නාසරේනි බල්ලා!" යි ඔහු කෑ ගැසුවේ ගස්සා කෝල්ට් ගේ ග්‍රහණයෙන් නිදහස් වෙමිනි. "තොගෙ අපිරිසිදු ජරා අත් සත්‍යය විශ්වාසකයකු ගේ ඇඟේ තියෙනවා හෙම නෙවෙයි."

ඒ සමඟ ම ඔහු තම පිස්තෝලය ඇද ගැනීමට උත්සහ දැරුවේ ය. එහෙත් ඒ මොහොතේ ම කෝල්ට් යළිත් වතාවක් ඔහු වෙත කඩා පිනුවේ ය. මිනිස්සු දෙ දෙනා පටු මංකඩෙහි පෙරැළී ගිය හ. උඩින් සිටියේ අමෙරිකානුවා ය.

ඊ ළඟට සිද්ධ වූ දෑ, සිද්ධ වූයේ ඉතා ශීඝ්‍රයෙනි. අබු බතාන් සිය පිස්තෝලය ඇද ගනිත් ම, පිස්තෝල වළල්ල ඔහු ගේ ලෝගුවේ රැලිවල පැටලී ගියේ එය පත්තු විය. උණ්ඩය කිසිදු හානියක් නො කරමින් පොළොවට කිඳ බැස්සේ ය. එහෙත් ඒ වෙඩිල්ල කෝල්ට්ට තමා ගේ ආසන්නයේ තිබුණු අන්තරාය පිළිබඳ දැනුම් දීණි. ආත්මාරක්ෂාව තකා ක්‍රියාත්මක වූ හෙතෙම, සිය පිහි තලය ශීක් ගේ උගුරු දණ්ඩ හරහා යැවුවේ ය.

ඔහු ශීක් ගේ සිරුර වෙතින් සෙමින් නැගිට ගනිත් ම, සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ඔහු ගේ අතින් අල්ලා ඇද්දා ය.

"ඉක්මන් කරන්න!" යි ඈ කීවා ය. "ඒ වෙඩිල්ලේ සද්දේ අහලා අනික් එවුන් මෙතෙන්ට එයි. අපි උන්ට අහුවෙන්න නරක යි."

ඇය ගෙන් ප්‍රශ්න අසමින් සිටින්නට නතර නො වූ හේ, පහතට නැවී අබු බතාන් ගේ පිස්තෝලය හා පතොරමුත්, ඔහු අසලින් වන මංකඩෙහි වැටී තිබුණු දිගු කඳ සහිත තුවක්කුවත් තමා සතු කැරැ

ගත්තේ ය. ඉක්බිති ව සෝරා පෙරමුණේ ඇති ව, ඔවුහු කෝල්ට් පැමිණි මංකඩ දිගේ ඉහළට වේගයෙන් දිව යන්නට වන් හ.

ලුහුබැඳ ඒමක් ගැන කිසිදු ශබ්දයක් අසන්නට නො ලැබුණ බැවින්, අවසානයේ දී කෝල්ට් තරුණිය නතර කෙළේ ය.

"ඔබට ගස් නගින්න පුළුවන් ද?" යි ඔහු ඇසුවේ ය.

"ඔව්," යි ඈ පිළිතුරු දුන්නී ය. "ඇයි ඒ?"

"අපි ගස් උඩින් ගමන් කළොත් හොඳ නිසා," යි කෝල්ට් කීවේ ය. "ගස් උඩින් මාරු වෙවී අපි කැලේ ඇතුළට ටික දුරක් ගියොත්, අපට උන් මඟ අරින්න පුළුවන් වේ වි."

"ඒක හොඳයි!" පැවසූ ඈ, ඔහු ගේ ආධාරයත් ඇති ව ඔවුන් ගේ හිස්වලට ඉහළින් අතු පතර විදා ගෙන සිටි ගසට නැඟ ගත්තා ය.

ඔවුන් ගේ වාසනාවට විශාල ගස් කිහිපයක් ම ළං ළං ව වැවී තිබුණෙන්, වන මංකඩෙහි සිට වනාන්තරය ඇතුළට අඩි සියයක පමණ දුරක්, එ තරම් අමාරුවකින් තොර ව ගමන් කිරීමට ඔවුනට හැකියාව ලැබිණි. එ සේ ගිය පසු ඔවුහු නතර වී මහා ගසක ඉහළ අතු පතරට නැංගෝ, සියලු පැත්තෙන් ම සතුරු ඇසින් වසන් වූ හ.

අවසානයේ දී ඔවුහු මහා දෙබලක ළං ළං ව වාඩි ගත් පසු ව, සෝරා අමෙරිකානුවා වෙත හැරී, "කෝල්ට් සහෝදරයා!" යි රාවයක් නැඟුවා ය. "මොනවා ද සිද්ධ වුණේ? ඔබ මොනවා ද මේ කැලේ මැද්දේ තනියම කරන්නේ? ඔබ මාව හොය හොයා ද හිටියේ?"

මිනිසා විරිත්තීමක් බඳු සිනාවක් නැඟුවේ ය. "ඇත්ත ම කිවුවොත් මම මේ මුළු නඩේ ම හොය හොයා යි කැලේ කරක් ගහන්නේ. ඔපාරයට අඩිය තිබ්බායින් පස්සේ මම ඒ එක් කෙනෙක් වත් දැක්කේ නෑ. කොහේ ද කඳවුර තියෙන්නේ? ඒ වගේ ම - ඇයි අබු බතාන් ඔබව අල්ල ගන්න හැදුවේ?"

"අපි මේ ඉන්නේ කඳවුරින් හුඟක් ඈත," යි පිළිතුරු දුන් සෝරා, "කොච්චර ඈත ද කියන්න මම දන්නේ නෑ. නමුත් අරාබියෝ මාව අල්ලා නො ගන්න - මට ආයෙත් ඒකට යා ගන්න තිබුණා," යනුවෙන් පවසා, ඉන් අනතුරු ව අබු බතාන් ගේ ද්‍රෝහිකමත් තමා

සිරකාරියක වශයෙන් අල්ලා ගෙන යනු ලැබීමත් පිළිබඳ පුවත් සැකෙවින් ඔහුට විස්තර කළා ය.

"අද මද්දහන ටිකක් පහුවුණාට පස්සෙ ශීක් තාවකාලික කඳවුරක් ඇටෙවුවා," යි ඇය කීවේ සිය කතාවේ අවසන් හරිය විස්තර කැරැමිනි. "මිනිස්සු හිටියේ හොඳට ම වෙහෙසට පත්වෙලා. දවස් ගාණකට පස්සේ පළමු වතාවට උන් මගේ ආරක්ෂාව ටිකක් ළිහිල් කළා. මම මෙච්චර කාලයක් බොහොම බලාපොරොත්තුවෙන් හිටිය අවස්ථාව අන්තිමේ දී උදා වෙලා තියෙන බව මට තේරුම් ගියා. ඉතින් උන් නිදා ගන්නකම් බලා ගෙන ඉඳලා මම හෙමින් සීරුවේ කැලේ ඇතුළට පැන ගත්තා. නමුත් මම පැනලා ගිහිං තියෙන විත්තිය වැඩි වෙලාවක් යන්න කලින් උන් දැන ගෙන තියෙනවා. ඊට පස්සෙ අබු බතාන් ලුහුබැඳ ගෙන ඇවිත් මාව අල්ලා ගත්තා. ඉතුරු හරිය ඔබ දැක්කා නෙ."

"දෛවය ක්‍රියාත්මක වෙලා තියෙන්නේ හරි ම ප්‍රයෝගකාරී - ඒ වගේ ම පුදුම ජනක විදිහකට," යැයි හෙතෙම ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "ඔබේ ගැළවීම රඳ පැවතිලා තියෙන්නේ, ඔපාරයේ දී මාව අල්ලා ගැනීම ය කියන අහඹු කාරණාව උඩ යි කියලා හිතන්න වත් පුළුවන් ද?"

"දෛවය ඊටත් වඩා ආපස්සට විහිදෙනවා," යි ඇය කීවේ මඳහසක් නංවමිනි. "ඔබ ඉපදිලා නොහිටියා නම් හෙම?"

"එහෙනම් අබු බතාන් ඔබව කවුරු හරි කළු සුල්තාන් කෙනෙකු ගේ අන්තඃපුරයකට ඇරං යන්න තිබුණා; ඒ වගේ ම ඔපාරයේ දී වෙන මිනිහෙක් ව හතුරන්ට අහු වෙන්නත් තිබුණා."

"ඒක නිසා මම බොහොම සන්තෝස වෙනවා ඔබ ඉපදුණ එක ගැන," යි සෝරා තෙපලා ය.

"ඔබට බොහොම ස්තුති යි," කෝල්ට් කී ය.

ලුහුබැඳ ඒමක් ගැන විපරමින් කන් තියුණු ව තබා ගෙන ඉන්නා ගමන් ඔවුහු පහත් ස්වරයෙන් කථෝපකථනයේ යෙදුණ හ. තමා ඔපාරයේ සිරකාරයකු වීම දක්වා සිද්ධි කෝල්ට් සවිස්තර වශයෙන් ඇයට පැවසුවේ ය. එහෙත් තමාට ආධාර කළ, ඒ නමක් නො දත් තරුණියට පක්ෂපාතී වීමක් වශයෙන්, ඔහු තම පලා ඒම පිළිබඳ ඇතැම් තොරතුරු වසන් කෙළේ ය. එ සේ ම, අනෙක්

අතට, සිය මිනිසුන් මෙහෙයවීමට සෙව්රි ගේ තිබුණු නොහැකියාව පිළිබඳ වත්, තමා හා රොමීරෝ ඔපාරයේ පවුරු ඇතුළේ තනි කැර දමා, ඇඟ බේරා ගෙන යෑමෙන් සෙව්රි පෙන්නුම් කළ නිවට බියගුලුකම පිළිබඳ වත් ඔහු ඇයට කිසිවක් කීවේ නැත. ඒ, ඇය සෙව්රි ගේ පෙම්වතිය යැයි ඔහු විශ්වාස කැරැ ගෙන සිටි හෙයින් එ වැන්නක් ඇසීමෙන් ඇගේ සිත රිදෙනු ඇතැ යි ඔහු සිතූ නිසා ය.

"රොමීරෝ සහෝදරයාට මොකද්ද සිද්ධ වුණේ?" යි ඈ පිළිවිසුවා ය.

"මම දන්නේ නෑ," යි ඔහු පිළිතුරු දිණි. "මම අන්තිමට දකින කොට ඔහු හිටියේ තමන් ගේ ස්ථානෙ ආරක්ෂා කර ගෙන, අර කුදු මිටි යක්ෂ රැළ එක්ක සටන් කර කර යි."

"ඔහු තනියම?" යි ඈ ප්‍රශ්නාංකය නැඟුවා ය.

"ඒ වෙලාවෙ මටත් තව උන් එක්ක හැප්පෙන්න වෙලා තිබුණා නෙ," යැයි හෙතෙම ඉක්මනින් කී ය.

"මම අදහස් කළේ ඒක නෙවෙයි," තරුණ ස්ත්‍රිය කීවේ අවධාරණයෙනි. "මම දන්නවා ඔබ රෝමීරෝත් එක්ක එතන හිටිය බව. ඒත් අනික් අය කොහේ ගිහිං ද හිටියේ?"

"අනෙක් කට්ටිය ඒ වෙද්දී ඇවිත් උන්නේ නෑ," යනු කෝල්ට් ගේ උත්තර විය.

"ඒ කියන්නේ නගරය ඇතුළට ඔය දෙන්නා අඩිය තිබ්බේ තනියම ද?"

මෙහි දී කෝල්ට් උත්තර දෙන්නට වූයේ පැකිළෙමිනි. "ඔබටත් තේරෙනවා නෙ - මේ -නගරය ඇතුළට යන්න කළුවෝ කැමැත්තක් දැක්කුවේ නෑ - පවුරු අහලකට වත් පයක් ගහන්න උන් ආවේ නෑ - ඉතිං ඉතිරි වුණ අපි කට්ටියට කරන්න ඉතුරු වුණේ, එක්කෝ නගරයට ඇතුළු වෙන එක යි, නැත්නම් නිධානෙ ගන්න අදහස අත ඇරලා දාලා ආපහු හැරිලා එන එක යි විතර යි."

"නමුත් ඇතුළට ගියේ ඔබයි මිගෙලුයි දෙන්නා විතර යි. ඒක නෙවෙයි ද ඇත්ත?"

"බොහොම ඉක්මනට මට සිහිය නැති වුණා නෙ," යි ඔහු මුව ඇඳුණු සිනාවක් ද සමඟ තෙපලේ ය. "ඒ නිසා හැබෑට ම මොන

මොන දේවල් සිද්ධ වෙන්න ඇද්ද කියන්න මම හරියට දන්නේ නෑ."

තරුණිය ගේ දෑස් පටු වී ය. "ඔවුන් කරලා තියෙන්නේ මහ තුච්ඡ වැඩක්," යි ඈ කීවා ය.

ඔවුන් කතා කරද්දී කෝල්ට් ගේ ඇස නිතර ම තරුණිය ගේ මුහුණ වෙත දිව ගියේ ය. අරාබින් අතරේ සිරකාරියක ව සිටීමේ බාහිර සලකුණු වූ, දැලි කුණු හා කඩමාලු වූ ඇඳුම් පැළඳුම්වලට යටින් පවා, ඇය කෙ තරම් සුරූපී ලෙස පෙනිණි ද! ඔහු අවසන් වරට දුටුවාට වඩා ඇගේ සිරුර ටිකක් කෙට්ටු වී තිබිණි; ඇස්වලින් වෙහෙසකර භාවයක් දිස්විණි; වින්දා වූ ගැහැට හා සිතෙහි කනස්සලු ගතිය නිසා මුහුණ ඇදී පැදී ගොස් තිබිණි. එහෙත් ඒ කිසිවකින් ඇගේ සුන්දරත්වය අඩු නො වී, ඒ වෙනුවට එය තවත් වැඩි වර්ධනය වී තිබීම විස්මය එළවන සුලු වී ය. සෑම අතකින් ම ඇයට වඩා වෙනස් යැයි පෙනුණු, රළු ගොරෝසු, වාචාල මුවැති සෙවිරි සමඟ ඇය ප්‍රේමයෙන් පසු වී ය යන්න විශ්වාස ගැනීම ඉතා ම අපහසු වූයේ ය.

ඔවුන් අතරේ ඇති වී තිබුණ කෙටි නිශ්ශබ්දතාව බිඳිමින් කතා කළ ඕ, "අපි ප්‍රධාන කඳවුරට යා ගන්න කොහොම හරි උත්සහ කරන්න ඕනෑ," යි පැවසුවා ය. "මං එහෙ රැඳී සිටීම අත්‍යවශ්‍ය යි. එතන මට කරන්න වැඩ කන්දරාවක් ගොඩ ගැහිලා තියෙනවා. මං ඇරෙන්න වෙන කාටවත් ඒවා කරන්න පුළුවන් කමකුත් නෑ."

"ඔබ හිතන්නේ අරමුණ ගැන ම විතර යි," හෙතෙම කීවේ ය. "කිසි වෙලාවක වත් ඔබ ගැන හිතන්නේ නෑ. ඔබ හරි ම අවංක පක්ෂපාතී කාන්තාවක්."

"ඔව්," යි ඇය පිළිතුරු දුන්නේ සිය කට හඬ බාල කැරැමිනි. "මම ඉෂ්ට කරනවා ය කියලා දිවුරපු අරමුණ වෙනුවෙන් මම වෙන කිසි ම දේකට වඩා පක්ෂපාති යි."

"ඇත්ත ම කියනවා නම්, මම නම් පහු ගිය දවස් ටිකේ හිතුවේ මගේ සුබ සිද්ධිය ගැන මිසක් කම්කරු පන්තියක් හෝ සමාජවාදයක් ගැන නෙවෙයි," මෙහි දී වේන් කෝල්ට් කීවේ ය.

"මට නම් පේන්නේ තව මත් ඔබ ඇතුළත මදයෙන් ධනවාදය අත ඇරලා නැති බව යි," යි ඈ ප්‍රකාශ කළා ය. "ඒ නිසා තව මත් ඔබට කම්කරු පන්තිය දිහා අවඥාවෙන් තොර ව බලන්න බෑ."

"මොකක් නිසා ද ඔබ එහෙම කිවුවේ?" යැයි ඔහු ප්‍රශ්නාංකය නැඟුවේ ය. "එහෙම අදහසක් ප්‍රකාශ කෙරෙන කිසි ම දෙයක් මම කිවුවේ නෑ නෙ."

"බොහෝ වෙලාවල දී හිතා නොබලා පාවිච්චි කරන වචනවලින්, කෙනෙකු කියන්න හදන අදහස වෙනස් වෙලා, ඒ වෙනුවට පුද්ගලයා ගේ හිත ඇතුළේ තියෙන රහස් කල්පනා එළිදරවු වෙනවා."

කෝල්ට් විනෝදයට පත් ආකාරයෙන් සිනාසුණේ ය.

"ඔබත් එක්ක කතාවට වැටෙන එක හරි භයානක වැඩක් වගෙයි," යි ඔහු කීවේ ය."හෙට හිරු උදාවත් එක්ක මට වෙඩි කාලා මැරෙන්න සිද්ධ වෙයි ද?"

එහෙත් ඇය ඔහු වෙතට හෙළුවේ බැරෑරුම් බැල්මකි.

"ඔබ අපේ කණ්ඩායමේ අනෙක් හැමට ම වඩා වෙනස් කෙනෙක්," යැයි ඕ පහදන්නට වන්නී ය. "ඔවුන් හැම තිස්සේ ම ඉන්නේ කොයි තරම් සැකයකින් ද කියලා ඔබට නිකමට වත් හිතා ගන්න බැරි ව ඇති. මම ඔබට ඒක කිවුවේ, ඔබ ඔවුන් එක්ක ඉන්න කොට ඔබේ කටින් පිට වෙන හැම වචනයක් ගැන ම පරිස්සම් වෙන්න කියලා ඔබට අවවාදයක් හැටියට. ඔවුන් ගෙන් වැඩි දෙනෙක් හරි ම මෝඩ යි. කල්පනා කරන්නේ පටු විදිහට. ඔබේ ජන්ම උරුමය නිසා දැනට මත් ඔවුන් ඉන්නේ ඔබ ගැන සැකයෙන්. ඔවුන් බොහොම ඊර්ෂ්‍යා කරනවා ඔවුන් ගේ පන්තියට වැදගත් කෙනෙක් ගෙන් අලුත් ආලෝකයක් ලැබෙනවාට."

"ඔවුන් ගේ පන්තිය?" යි එතෙම පිළිවිසුවේ ය. "මම හිතාගෙන හිටියේ ඔබත් කම්කරු පන්තියේ කෙනෙක් කියලා යි?"

තමා ගේ ඒ කියුමෙන් ඇය පුදුමයට පත් වී ලජ්ජාවෙන් අපහසුවට පත් ගතියක් පෙන්වනු ඇතැ යි ඔහු සිතුවේ නම්, ඔහුට සිද්ධ වී තිබුණේ වැරැදීමකි. ඇය ඔහු ගේ දෑස් වෙත හෙළුවේ, කිසි දෙගිඩියාවකින් තොර ඍජු බැල්මකි.

"මමත් කම්කරු පන්තියේ සාමාජිකාවක් තමයි," යි ඈ පැවසුවා ය. "ඒත් එහෙමයි කියලා මට මගේ පන්තියේ දුර්වලකම් නො පෙනී යන්නේ නෑ."

ඔහු එක් දිගු මොහොතක් ඇය වෙත බලා ගත් බැල්මෙන් පසු වූයේ ය. මඳහසක ඡායා මාත්‍රයක් ඔහු ගේ දෙ තොලට නැගිණි.

"මම විශ්වාස කරන්නේ නෑ..." යයි ඔහු නතර වූයේ, තමා කීමට ගත් දෙය සම්පූර්ණ නො කර ය.

"ඇයි ඔබ නැවතුණේ?" යි ඕ පිළිවිසුවා ය. "මොනවා ද ඔබ විශ්වාස කරන්නේ නැත්තේ?"

"මට සමාවෙන්න," යි ඔහු කී ය. "මම මේ පිටට ඇහෙන්න කල්පනා කරන්න පටන් ගත්තා."

"පරිස්සම් වෙන්න - කෝල්ට් සහෝදරයා," යි තරුණිය ඔහුට අවවාද කළා ය. "පිට අයට ඇහෙන්න කල්පනා කරන එක සමහර විට බොහොම භයානක වෙන්න පුළුවන්."

එහෙත් ඒ වචන මඳහසකින් සැහැල්ලු කැරන්නට ද ඇය අමතක කෙළේ නැත. මේ වේලාවේ දී දුර ඈතින් ඇසෙන්නට ගත් මිනිස් කට හඬවල් නිසා ඔවුන් ගේ කතා බහ නතර කැරන්නට සිද්ධ විණි.

"උන් එනවා වගෙයි," යි තරුණිය කීවා ය.

කෝල්ට් හිස වැනුවේ ය. ළං වෙමින් තිබුණු කටහඬවලට හා අඩි ශබ්දවලට කන් දීගෙන ඔවුහු නිහඬ ව පසු වූවෝ ය. මිනිස්සු ඔවුන් ඉදිරියට ම වාගේ ඇවිත් නැවතුණ හ. අරාබි බස දැන සිටි සෝරාට, ඔවුන් ගෙන් එකකු මෙ සේ කියනු ඇසිණි :

"මංකඩ මෙතනින් කෙළවර වෙනවා. උන් කැලේ ඇතුළට රිංගලා වගෙයි."

"ඒකිත් එක්ක ගිහිං තියෙන මිනිහා කවුද?"යැයි වෙනකෙක් ඇසුවේ ය.

"උන්දෑ නාසරේනියෙක්. උන්දෑ ගේ සපත්තු අඩි සටහන අනුව මට ඒක කියන්න පුළුවන්," යි තවකෙක් අදහස් දැක්වී ය.

"උන් යන්න ඕනෑ ගඟ දිහාවට," යි ප්‍රකාශ කෙළේ තුන් වැන්නෙකි. "මම පැනලා යනවා නම් යන්නේ ඒ පැත්තෙන්."

"අම්මපා! තමුසේ කතා කරන්නේ ඥානවන්ත වචන," යි මෙහි දී මුලින් කතා කළ තැනැත්තා කී ය. "අපි මෙතනින් විසිරිලා ගිහිං ගඟ පැත්තේ හෝදිසි කරමු. ඒත් නාසරේනියා ගැන පරිස්සමින්.

ශීක් ගේ පිස්තෝලය යි දිග තුවක්කුව යි දෙක ම උන්දෑ ළඟ තියෙනවා."

අරාබින් වනාන්තරය මැදින් ගඟ දෙසට ගමන් කැරද්දී, පලා යන්නන් දෙ දෙනාට ලුහුබඳින්නන් ගේ කට හඬවල් හා පියවර හඬවල් අනුක්‍රමයෙන් අඩු වෙමින් යනු ඇසිණි.

"මම හිතන්නේ අපි දැන් මේ ගහෙන් බැහැගත්තොත් හොඳයි," කෝල්ට් මෙහි දී පැවසුවේ ය. "ගමන ටිකක් අමාරු වුණත් - ගඟ පැත්තෙන් ඈත් වෙලා - වන බූටෑවේ පඳුරු අස්සෙන් ම යන එක තමයි මගෙ කල්පනාවේ හැටියට - නුවණට හුරු."

"ඔව්," යි සෝරා ද එකඟ විණි. "අනෙක් එක - ඒ දිසාවේ ම වගේ තමයි කඳවුර පිහිටලා තියෙන්නෙත්."

ඉතින් එ පරිද්දෙන් ඔවුහු ස්වකීය සහෝදරවරුන් ගේ කඳවුර සොයා යන්නා වූ, දීර්ඝ වූත් වෙහෙසකර වූත් ප්‍රයාණය ඇරඹුවෝ ය. රාත්‍රි කළුවර වැටෙන විට ද, ඔවුන් සිටියේ, ගන වනාන්තරය මැදින් ගමන් කැරමිනි. ඔවුන් පසු කැර ආ කටු අකුලින් පිරි වන තීරය පිළිබඳ නිහඬ වූ ද වේදනාත්මක වූ ද මතක සටහන් වශයෙන්, ඔවුන් ගේ අත පය සීරී, තුවාළ වී, ඇඳුම් ද ඉරී කැබැලි වී තිබිණි. ක්ෂුධාවෙනුත් පිපාසයෙනුත් පෙළෙමින් ම, ඔවුහු ගසක අතුපතර අතරේ නවාතැනක් පිළියෙළ කළෝ ය. එහි ගොරෝසු මැස්සක් සාදා අවසන් වූ පසු කෝල්ට් සැරසුණේ, තරුණ ස්ත්‍රියට එහි නිදා ගැනීමට ඉඩ හැර, තමා ගසේ පාමුල පොළොවේ නිදා ගන්නට ය. එහෙත් සෝරා මීට එක හෙළා විරුද්ධ වූවා ය.

"ඔය වැඩේට නම්, මම කොහෙත් ම කැමැති නෑ," යි ඕ පවසා සිටියා ය. "ශිෂ්ට පරිසරයේ ඉන්නැද්දි අපට සාමාන්‍යයෙන් පිළිපදින්න සිද්ධ වෙලා තියෙන හැම මෝඩ සිරිතක ම වහල්ලු වෙලා වැඩ කරන්න පුළුවන් තත්ත්වයක නෙවෙයි අපි දැන් ඉන්නේ. ඔබ මහත්මයෙක් වගේ කල්පනා කරලා කටයුතු කරන එක මං අගය කරනවා. නමුත් ගහ පහළින් ගමන් කරන පළමු දඩයක්කාර සිංහයාට ම ගොදුරු වෙන්න, ඔබ බිම නිදා ගන්නවාට වඩා, මම සතුටු යි ඔබ මාත් එක්ක මෙතන නිදා ගන්නවාට."

ඒ අනු ව තරුණිය ගේ උපකාරය ඇති ව වේන් කෝල්ට් විසින් ඇගේ මැස්ස අසලින් තමාටත් දළ මැස්සක් බැඳ ගන්නා

ලදි. සනාන්ධකාරය හාත්පස තදින් පැතිර යත් ම ඔවුහු සිය විඩාබර සිරුරු ස්වකීය ගොරෝසු සයන මත දිගු කැරැ ගෙන නිදා ගන්නට උත්සහ දැරුව හ.

ටික වේලාවක් යත් ම කෝල්ට් අඩ නින්දකට වැටිණි. එහි දී ඔහු තාරකා වන් නෙතු කැටවලින් යුත් දෙව්ලියක ගේ අභිරාමවත් රූපයක් සිහිනෙන් දුටුවේ ය. ඇගේ දෙ කොපුල් කඳුළින් තෙත් වී තිබිණි. එහෙත් ඔහු ඇය වැලඳ ගෙන සිප ගත් විට, ඔහු දුටුවේ ඒ දෙව්ලිය සෝරා ද්‍රිනෝෆ් බව යි. එ විට ම පහළ වනාන්තරයෙන් නැඟී ආ බිහිසුණු ශබ්දයකින් ඔහු තිගැස්සී අවදි වූයේ ය. ශීක් ගේ තුවක්කුව අල්ලා ගෙන ඔහු කෙළින් වී වාඩි විය.

"දඩයමේ යන සිංහයෙක්," යි තරුණ ස්ත්‍රිය තෙපලේ පහත් ස්වරයෙනි.

"අප්පා!" යි කෝල්ට් රාවයක් නැඟුවේ ය. "මට නින්ද ගියා වෙන්න ඕනෑ. මොකද - මම ගැස්සිලා ගියා."

"ඔව් - ඔබට නින්ද ගියා තමයි," යැයි තරුණ ස්ත්‍රිය පැවසුවා ය. "මට ඇහුණා ඔබ නින්දෙන් කියවනවා."

ඇගේ ස්වරයෙහි සිනාවක් රැඳී තිබිණැ යි ඔහුට හැඟී ගියෙන්, "මොනවා ද මම කියෙවුවේ?" යැයි හෙතෙම විමසා සිටියේ ය.

"සමහර විට - ඔබ ඒක නාහා ඉන්න එක හොඳයි. මොකද - ඒක ඇහුවොත් ඔබට ලජ්ජා හිතෙන්න පුළුවන්."

"නෑ - එහෙම දෙයක් වෙන්නේ නෑ. ඔබ මට ඒක කියන්න කො."

"ඔබ කිවුවා 'මම ඔබට ආදරෙයි' කියලා," යි ඕ ප්‍රකාශ කළා ය.

"හැබෑට ම මම එහෙම දෙයක් කිවුවා ද?"

"ඔව්. මම මේ කල්පනා කරන්නේ ඔබ කාට ද එහෙම කිවුවේ කියලා," ඇය එ සේ කීවේ විහිළුවට මෙනි.

"කාටද මන්දා," යි ඔහු ඇඟට පතට නො දැනී උත්තර දුන්නේ, සිය සිහිනයේ හුන් දෙව්ලිය වෙනත් ස්ත්‍රියක බවට හැරුණු ආකාරය සිහිපත් කැරැමිනි.

ඔවුන් ගේ කට හඬවල් ශ්‍රවණය කළ සිංහ රාජයා, ගොරවමින් ගස වෙතින් ඈතට ඇදෙන්නට වී ය. ඔහු සිටියේ ද්වේෂ සහගත මිනිස් සත්ත්වයන් දඩයම් කැරැමින් නො වේ.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

12

හීතියෙහි මාවත් ඔස්සේ...

තම සහෝදරවරුන් සොයමින් ප්‍රයාණයේ යෙදුණු මිනිසාට සහ ස්ත්‍රියට දවස් ගත වී ගියේ - වෙහෙස මහන්සියෙනුත් දුක් කම්කටොලුවලිනුත් පිරුණා වූ දවස් ගත වී ගියේ - කෙළවරක් නැති ව ගෑටි ගෑටී ය. ඔවුනට වැඩිපුර ම වෙහෙස මහන්සි වීමට සිදු වූයේ, ඔවුනට තම ජීවිත පවත්වා ගෙන යෑමට අවශ්‍ය කළ ආහාර හා ජලය සොයා ගැනීමේ දී ය. මේ අතර තුර ගෙවී ගිය කාලයේ දී, සිය ගමන් මිතුරිය ගේ චරිතය හා ගතිගුණ සම්බන්ධයෙන් කෝල්ට් වඩ වඩාත් පැහැදීමට පත් වූයේ ය. ඇය වෙනුවෙන් ඔහුට සපයා දීමට හැකි වූ ආහාර වර්ග ඇයට ක්ෂුධාව මඟ හරවා ගැනීමට ප්‍රමාණවත් නොවූ නිසාත්, ශරීරය අධික සේ වෙහෙස කිරීම හේතුවෙන් ඇති වූ තෙහෙට්ටුව නිසාත්, ඇගේ ශක්තිය පිරිහී ඇය දුර්වල වෙමින් සිටි බව ඔහු නිරීක්ෂණය කෙළේ බලවත් චිත්ත කැලැඹිල්ලකිනි. එහෙත් තව දුරටත් එඩිතර නිර්භීත ගතිය ප්‍රදර්ශනය කළ ඈ, තම තත්ත්වය ඔහු ගෙන් සැඟවීමට උත්සහ කළා ය. එකදු වතාවක් වත් ඇගේ මුවින් කිසිදු මැසිවිල්ලක් පිට වූයේ නැත. ඔහුට ප්‍රමාණවත් තරම් ආහාර සැපයීමට නො හැකි වීම ගැන, ඇය කිසි විටෙක හෝ, නිග්‍රහාත්මක වචනයක් කීවේ වත් එවැනි බැල්මක් හෙළුවේ වත් නොමැත. ඒ අසමර්ථකම තමා ගේ කායික ශක්තිය කො තෙක් දුරට පිරිහී ඇත් දැයි පෙන්නුම් කරන සාධකයක් ලෙස ඔහු සැලකුවේ ය. ඇගේ කුස පුරවනු පිණිස ඔහු බොහෝ විට නිරාහාර ව සිටි බව සෝරා නො දත්තා ය. ඔහු ආහාරයක් සොයා ගෙන ආ විට, තම පංගුව අනුභව කැරැ පැමිණි බව කියමින්, ඒ මුළු ආහාරය ම ඇගේ භෝජනය පිණිස වෙන් කැරැ දුන්නේ ය. ඔහු ගේ ඒ බොරුව ඇයට අල්ලා ගත නොහැකි වූයේ, ඔවුන්

දඩයමේ ගිය අවස්ථාවල දී, බොහෝ විට, ඇය අනවශ්‍ය පරිදි වෙහෙස නො කරවනු සඳහා කිසි යම් ආරක්ෂාවක් ඇති ස්ථානයක ඔහු ඇය නතර කැර ගිය හෙයිනි.

අද දවසේ ද ඔහු එ පරිද්දෙන් ඇය නතර කැර පිටත් ව ගියේ, දඟර ගැසෙමින් ගලා බට දොළ පහරක් අද්දර වැවුණු මහ ගසක ඇය ආරක්ෂාකාරී ව රඳවා ය. ඇය පසු වූයේ මහත් විඩාවකිනි. පසුගිය දවස් ගණනාව තිස්සේ තමා විඩාවෙන් තොර ව සිටි වේලාවක් ඇයට සිහි කැර ගත නො හැකි වූයේ ය. සිය ප්‍රයාණය තව දුරටත් නොකඩවා කැර ගෙන යා යුතු බව සිතත් දී පවා ඇය තුළ ඇති වූයේ, කිව නොහැකි තරමේ දුර්මුඛ භාවයකි. එ සේ වුව ද, තමා දිගට ම ගමන් කළ යුතු බව ඈ දත්තා ය. ශක්තිය මුළුමනින් ම පිරිහී තමා අවසන් වරට ඇද වැටෙන්නට කලින් තමාට කොපමණ දුරක් යා ගැනීමට හැකි වෙත් දැයි ඕ කල්පනා කළා ය. එසේ වතුදු, ඇය වඩාත් බිය වූයේ, තමා ගේ ජීවිතය පිළිබඳ ව නො වේ; ස්වකීය නිරන්තර සැලැකිල්ලෙන් ද, ප්‍රබෝධවත් භාවයෙන් ද, මුදු මොළොක් කමින් ද තමාට අලුත් ජීවනාලෝකයක් සැපයූ, ධනවාදයේත් බලයේත් උරුමක්කාරයකු වූ මේ මිනිසා පිළිබඳ ව ය. තමාට තවත් ඉදිරියට යෑම කළ නො හැකි අවස්ථාවක් උදා වූ කල, ඔහු කිසි ලෙසකින් වත් තමා අත්හැර දමා නො යන බව ඇයට හොඳකාර ව විශ්වාස ය. එ සේ කිරීමෙන් මේ අඳුරු බිහිසුණු වනාන්තරයෙන් පලා යෑමට ඔහුට ඇති අවස්ථා ද ඇතැම් විට සඳහට ම අහිමි වනු ඇත. ඔහුට එ වැනි විපතක් සිදු වනු ඇත්තේ තමා නිසා ය. එ හෙයින් ඔහු ගේ යහපත වෙනුවෙන් මරණය ඉක්මනින් ම තමා වෙත එළඹෙත්වා යි ඕ පැතුවා ය. එ විට ඔහු තමා ගේ බරින් නිදහස් වනු ඇත. මේ වෙද්දී ඇයට යථාර්ථයෙන් තොර මිථ්‍යාවක් ලෙස පෙනෙන්නට පටන් ගෙන තිබුණු ඒ මායාවි කඳවුර සෙවීමේ ගවේෂණය ඉන් පසු ව ඔහුට වඩාත් පලදායක ලෙස කැරගෙන යෑමට හැකි වනු ඇත. එහෙත් මරණය පිළිබඳ සිතිවිල්ලෙන් ම ඈ හැකිළී ගියා ය. ඒ, ඇය මරණයට බිය වූ නිසා නො වේ. ඊට වඩා හාත්පසින් ම වෙනස් අලුත් හේතුවක් කරණ කොට ගෙන ය. හිටි හැටියේ ම එය ඇයට අවබෝධ වී යත් ම, ඇය තුළ ඇති වූයේ, පැහැදිලි ව දැනී ගිය කම්පනයකි. මේ අනපේක්ෂිත ස්වයං අවබෝධයේ ශෝක ජනක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්,

ඈ හීතියෙන් හිරි වැටී ගියා ය. එය ඇය වහා ම ඉවතලිය යුතු වූ සිතිවිල්ලක් වී ය - එක මොහොතකටදු ඇගේ සිතේ නොපැවතිය යුතු වූ සිතිවිල්ලක් වී ය. එ සේ වුව ද, එය දිගින් දිගට ම - මුරණ්ඩු ස්ථිරතාවකින් දිගින් දිගට ම - මතු වී එන්නට වූයේ, ඇගේ දෙ නෙත කඳුළින් පුරවමිනි.

කෝල්ට් විසින් ඇන්ටිලෝපයකු දකිනු ලැබ තිබුණ හෙයින්, මේ උදෑසන ඔහු සිය දඩයම කැර ගනු සඳහා වෙනදාට වඩා දුරක් ඇවිද ගොස් තිබුණේ ය. මේ තනි සතා එළාගත හොත් ලබා ගන්නට පුළුවන් මස් විශාල ප්‍රමාණයත්, එයින් සෝරාට සැලසෙන සෙතත් පිළිබඳ සිතිවිලිවල නිමග්න වෙමින්, ඈත සිටි තම ගොදුර වෙත ඉඳහිට බැලුම් හෙළමින්, ඔහු දඩ මංකඩ දිගේ ඉදිරියට ම ඇදුණේ ය.

ඇන්ටිලෝපයාට සතුරකු ගේ තර්ජනයක් පිළිබඳ එ තරම් හැඟීමක් තිබුණේ නැත. ඊට හේතු වූයේ, ඌ කෝල්ට් ගෙන් උඩු සුළඟට වන්නට සිටීම යි. එම නිසා ඔහු ගේ ගන්ධය උගේ නාස් පුඩුවලට ගසා ගෙන නො ගියේ ය. ඉඳහිට වාරයක මිනිසා ගේ දර්ශන මාත්‍රයක් යම්තමින් ඇස ගැටුණු විට, ඌ තුළ වැඩි කොට ම ඇති වුණේ කුතුහලයකි. එ හෙයින් ඌ මිනිසා වෙතින් ඈතට ඇවිද යන අතර ම, විටින් විට නතර වී, සිය කුතුහලය සන්සිඳුවා ගනු වස්, ආපසු හැරී බැලුවේ ය. එහෙත් අවසාන වතාවේ දී ඌ වැඩිපුර මොහොතක් නතර වී සිටියේ ය. සිය නිරපේක්ෂතාව අස්සේ කෝල්ට් කණාවට වෙඩි පහරක් තැබුවේ ය. සතා බිම ඇද වැටෙත් ම තම මුවින් නැඟී ආ ප්‍රහර්ෂ රාවය මිනිසාට මැඩ ගත හැකි වූයේ නැත.

ඇයට මැන ගැනීමට කිසිදු ක්‍රමයක් නො තිබුණු කාලය ගෑටි ගෑටි ඇදී යත් ම, සෝරා, කෝල්ට් ගේ පරෙස්සම ගැන වඩ වඩාත් ශංකාත්මක වන්නට ගත්තා ය. මීට පෙර කිසිදු අවස්ථාවක ඔහු ඇය කෙරෙන් මෙ තරම් වේලාවක් ඈත් ව සිට නැත. එ හෙයින් ඔහුට සිද්ධ වන්නට පුළුවනැ යි පෙනුණු සැම ආකාරයේ ම මනඃකල්පිත අනතුරු විපත් ඈ තම සිතෙහි මවා ගන්නට පටන් ගත්තා ය. තමාත් ඔහු සමඟ ගියේ නම් යැයි මෙහි දී ඈ සිතුවා ය. ඔහු ගිය මඟ තමාට සොයා ගැනීමට පුළුවන්කමක් තිබිණි යැයි ඇය සිතුවේ නම්, ඇයට ඔහු පිටුපසින් යෑමට තිබිණි. එහෙත් එය තමාට කිසි සේත් කළ නො හැකි කාර්යයක් බව ඈ දත්තා ය.

එ සේ වුව ද, කිසිවක් නො කර නිකම් ම සිටීමට සිද්ධ වීමෙන් ඔ අසහනයට පත් වූවා ය. ගස උඩ එක ම ඉරියවුවෙන් රැඳී සිටීම, ඇයට තව දුරටත් ඉවසා ගත නො හැකි වී ය. අවසානයේ දී ඇගේ තොල කට වේළී ඇයට පිපාසයක් දැනෙන්නට පටන් ගත්තෙන්, ඈ ගසින් බිමට බැස දොළ පහර දෙසට ඇවිද ගියා ය.

ඇය දිය බී අවසන් කොට ආපසු ගස කරා යන්නට සැරසුණා පමණි. කෝල්ට් පිටත් ව ගිය දිසාවෙන් යමකු පැමිණෙමින් සිටින හඬක් ඇයට ඇසුණේ ය. එ කෙණෙහි ම ඇගේ හදවත මහත් ප්‍රීතියකින් ඉපිළෙන්නට ගත්තේ, ඇගේ කනස්සලු දොම්නස් ගතිය පමණක් නො ව, ඇගේ පතෙහි විඩාබර ශ්‍රාන්තිය ද මුළුමනින් ම වාගේ දුරු ව ගිය බවක් පෙනිණි. ඔහු නො සිටි වේලේ තමාට දැනුණේ කෙ තරම් දැඩි හුදෙකලා භාවයක් දැයි ඇයට මෙ වේලෙහි අවබෝධ වී ගියේ ය. අප හුදෙකලාවේ ගොදුරු බවට පත් වී නතර වන තුරු ම, අපි කොතෙක් දුරකට අපේ යහළු මිත්‍රයන් ගේ සමාගමය මත රැඳී සිටිමු ද යන්න අපට කවදා වත් ලෙහෙසියන් තේරුම් නො යයි. කෝල්ට් මුණ ගැසෙන්නට ඉදිරියට යද්දී සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ගේ දෙ නෙත තෙත් වූයේ සතුටු කඳුළුවලිනි. මෙහි දී ඇය ඉදිරියෙන් පඳුරු ගොනු දෙ පසට ඈත් ව ගියේ, ඇගේ බියපත් දෙ නෙත ඉදිරියට ලොමින් ගහන අතිදැවැන්ත වානරයෙක් අඩිය තැබුවේ ය.

වානර රජ තෝ-යත් ද තරුණ ස්ත්‍රිය තරම් ම විස්මයට පත් වී ය. එහෙත් ඔහු ප්‍රතික්‍රියා කෙළේ නම් ඇයට වඩා හාත්පසින් ම විරුද්ධ ලෙස ය. මේ මුදු මොළොක් සුදු මංගානි ස්ත්‍රිය ඉදස ඔහු බැලුවේ කිසි බියකින් තොර ව ය. තරුණ ස්ත්‍රියට ඔහු කෙරෙන් පෙනුණේ ප්‍රචණ්ඩ භීෂණත්වයේ ප්‍රතිරූපයක් පමණක් වුවත්, ඔහු ගේ පපුවෙහි වූයේ ඊට මුළුමනින් ම ප්‍රතිවිරුද්ධ ආවේගයකි. ඔහු බකල ගසමින් ඇය ඉදිරියට එන්නට වී ය. මෙහි දී හදිසි අකර්මන්‍යතාවකින් නිදහස් වූවාක් මෙන්, සෝරා ආපසු හැරී දුවන්නට පටන් ගත්තා ය. එහෙත් ඇසිල්ලක පමාවකින් ලොමින් ගහන හස්තයක් විසින් තම බාහුව ගොරෝසු ලෙස සිර කැරැ අල්ලා ගනු ලැබූ විට තම වෑයමේ නිරර්ථක භාවය ඇයට පසක් විණි. ඇගේ ආත්මාරක්ෂාව සලසා ගනු සඳහා කෝල්ට් විසින් සැම විට ම ඇය ළඟ තබා යන ලද ශීක් ගේ පිස්තෝලය ගැන ඇයට මොහොතකට අමතක වී තිබිණි. මේ මොහොතේ දී එය කොපුවෙන්

ගස්සා ඇද ගත් ඈ, වන මෘගයාට මුහුණ දෙමින් හැරුණා ය. එහෙත් තෝ-යත්, එම අවිය ඇය තමාට පහර දීමට අතට ගත් ලී දඬුවක් ලෙස සිතුවේ, එය ඇගේ ග්‍රහණයෙන් උදුරා ගෙන පසෙකට විසි කර දැමුවේ ය. ඉක්බිති ව, ඇය ස්වකීය නිදහස උදෙසා දඟල දඟලා සටන් කැරැද්දී ම, ඔහු ඉතා සැහැල්ලුවෙන් ඇය ඔසොවා සිය කිසිල්ලක ගසා ගෙන, වනාන්තරයේ තමා ගමන් කැරැමින් සිටි දිසාවට ම බකල ගසමින් ඇවිද යන්නට වී ය.

කෝල්ට් සිය දඩයම අසල රැඳුණේ, සතා ගේ කකුලුත්, හිසත්, අතුණුබහනුත් කපා ඉවත් කරන තුරු පමණි. ඔහු විසින් එ සේ කරන ලද්දේ, තමාට ආපසු ඔසොවා ගෙන යෑමට සිදු වන බර මඳක් හෝ සැහැල්ලු කැර ගනු සඳහා ය. ආහාර අඩු කම හේතු කොට ගෙන තම කාය ශක්තිය බෙහෙවින් ම පිරිහී තිබෙන බව ඔහු හොඳකාර ව දැන සිටියේ ය.

සිය දඩයම කර මතට ඔසොවාගත් ඔහු, සෝරා නතර කැරැ ආ ගස කරා ආපසු ගමන් ඇරැඹුවේ, තමා එක් වතාවකට වත්, ශක්තිය ලබා දෙන්නා වූ මස් සෑහෙන තොගයක් රැගෙන යන්නේ ය යන සිතිවිල්ලෙන් ප්‍රීති ප්‍රමෝදයට පත් ව ය. කුඩා ඇන්ටිලෝපයා ගේ බරින් වැනි වැනී ගමන් කැරැද්දී, ඔහු පැහැපත් අනාගතයකට සැලසුම් සකස් කෙළේ ය. ස්වකීය ශක්තිය පෙරැළා පැමිණෙන තුරු දැන් ඔවුනට විවේකයෙන් සිටින්නට පිළිවන. එ සේ විවේකයන් සිටින අතරේ දී, ඔවුනට එකවර කෑමට ගැනීමට බැරි, ඇන්ටිලෝපයා ගේ ඉතිරි මස් සියල්ල දුම් ගසා, කල් තබා ගැනීමට සකසා ගත හැකි ය. ඔවුනට සෑහෙන දුරක් යෑමට ඒ මස් තොගය ප්‍රමාණවත් වේ යැයි ඔහු සිතුවේ ය. දෙ දිනක විවේකය සහ ප්‍රමාණවත් පෝෂ්‍යදායී ආහාර හේතුවෙන් ඔවුන් ගේ බලාපොරොත්තු පණ ගැන්වී, ගතට ද නව ජීවනයක් ලැබෙනු ඇතැ යි යනු ඔහු ගේ විශ්වාසය වී ය.

ඔහු දඩ මංකඩ ඔස්සේ අමාරුවෙන් ආපසු ඇවිද යත් ම, තමා සිතා ගෙන සිටියාට වඩා දුරක් තමා ගමන් කැරැ ඇති බව ඔහුට අවබෝධ විණි. එ සේ වුවත්, එයින් අවැඩක් සිද්ධ වී නො තිබිණි. ඔහු සෝරා සිටි ස්ථානයට ළඟා වූයේ, අධිකතර විඩාවෙන් වුව ද, තමාට එහි යා ගත නො හැකි වෙති යි හේ එක මොහොතකට වත් සිතුවේ නැත. ස්වකීය දරා ගැනීමේ හැකියාව ගැනත් ආත්ම ශක්තිය ගැනත් ඔහු තුළ තිබුණේ එ වැනි දැඩි විශ්වාසයකි.

අවසානයේ දී ඔහු වැනි වැනී සිය ගමනාන්තයට ළඟා වූ විට ගස දෙසට බැල්මක් හෙළා ඇගේ නම කියමින් කතා කෙළේ ය. එහෙත් ඊට කිසි පිළිතුරක් ලැබුණේ නැත. නිශ්ශබ්දතාවේ ඒ ප්‍රථම විනාඩියේ දී ම දුරවබෝධ වූත් සැක ශංකා දනවන්නා වූත් කිසි යම් විපතක් ගැන අශුභ හැඟීමක් ඔහු වෙළා ගත්තේ ය. හේ ඇන්ටිලෝපයා ගේ සිරුර බිම දමා ඉක්මනින් වට පිට සෝදිසි කැරැ බැලුවේ ය.

එතෙම, "සෝරා! සෝරා!" යනුවෙන් ඇගේ නම කියමින් කෑ ගැසී ය. එහෙත් වනයෙහි නිශ්ශබ්දතාව ඇරෙන්නට කිසි පිළිතුරක් ඔහුට නො ලැබිණි. මෙ විට ඔහු ගේ විපරම් ඇසට, තෝ-යත් විසින් තරුණිය ගේ අතින් උදුරා විසි කරනු ලැබ බිම වැටී තිබුණු පිස්තෝලය අසු විණි. මෙහි දී ඔහු ගේ සිතෙහි පැවති දරුණු ම භීතිය තහවුරු වූයේ ය. කුමක් නිසා ද යත්, ඇය ස්වකීය අරමුණක් අනුව කොහේට හෝ ගියා නම්, කීයට වත් තම ආයුධය අත නොහැර යන බව ඔහු ස්ථිර ව දැන සිටි බැවිනි. මෙ තැන සිද්ධ වී ඇත්තේ, යම් කිසිවකු ඇයට පහර දී ඇය පැහැර ගෙන යනු ලැබීම ය. එය ඔහුට ඒකාන්ත ව හැඟී ගියේ ය. මෙහි දී ඔහු වඩාත් පරිස්සමින් බිම පරීක්ෂා කැරැද්දී මනුෂ්‍ය යටි පතුලකට සමාන ලොකු අඩි සටහන් දුටුවේ ය.

වේන් කෝල්ට් හදිසි උමතුවකින් ආවේශ ව ගියේ ය. මහ වනයෙහි ක්‍රූරත්වයත් ස්වභාව ධර්මයා ගේ අයුක්තියත් ඔහු ගේ ළය තුළ රක්ත වර්ණ ද්වේෂයක් ඇවිළවූයේ ය. සෝරා ද්‍රිනෝෆ් පැහැර ගෙන ගිය එකා මරා දැමීමට ඔහුට ඕනෑ විය - ඌ සිය අත්වලින් ඇද ඉරා දත්වලින් සපා පළා දැමීමට ඔහුට ඕනෑ විය. ප්‍රාථමික මනුෂ්‍යයා ගේ සියලු ම්ලේච්ඡ ආවේගයන් ඔහු තුළ මෙළවී ගියේ, මීට ස්වල්ප වේලාවකට මත්තෙන් ඔහු මහත් සේ අගය කළ මස් ගැන ද ඔහුට මුළු මනින් ම අමතක විණි. දෙ වරක් කල්පනා කැර කැර නො සිටි හෙතෙම, වහා වනය තුළට රිංගුවේ වානර රජ, තෝ-යත් ගේ නොපැහැදිලි පියවර සටහන් පිටු පසින් ඇවිද යන්නට වන්නේ ය.

• • •

ඉබින් දමුක් හා ඔහු ගේ සහචරයන් ගෙන් බේරී පැන ගිය පසු ව, ඔපාරයේ ලා මහා වනාන්තරය මැදින් සෙමින් සෙමින් ගමන් කැරැමින් උන්නී ය. තමා හට සුරක්ෂිත ව එහි ඇතුළු විය නො හැකි බව දැන දැන ම වුව, ඇය ගමන් කැරැමින් සිටියේ සිය උපන් නගරය වෙතට ය. ඒ හැර ඇයට යන්නට පුළුවන් කමක් තිබුණු අන් තැනක් මුළු ලෝකයේ ම තිබිණි ද? ඇය ඔපාරයෙන් පිටත් ව ආ දවසේ පටන් කළ සංචාරවලින් සුවිශාල ලෝකයේ අපිරිමිත භාවය පිළිබඳ කිසි යම් හැඟීමක් ඇයට ලැබී තිබුණේ ය. එ සේ ම, එම සුවිශාල ලෝකයේ තව දුරටත් ටාර්සන් සොයමින් යෑමේ ඇති නිෂ්ඵලත්වයත් ඇගේ සිතට තදින් දැනී ගොස් තිබිණි. එ හෙයින් ඇය යළිත් ඔපාරය වෙතට ම යනු ඇත. ඇතැම් විට කවදා හෝ දිනෙක ටාර්සන් එහි ආපසු එන්නටත් බැරි නැත. ඇය ගේ මාර්ගයෙහි වැතිරී තිබිය හැකි බිහිසුණු මහා ආන්තරාවන් ගැන ඕ මායිම් නොකළා ය. කුමක් නිසා ද යත්, කිසි දා කිසිදු සන්තෝෂයක් අත් නොවින්ද සිය ජීවිතය පිළිබඳ එ තරම් ඇල්මක් ඔපාරයේ ලා තුළ නො තිබුණ බැවිනි. ඇය ජීවත් වූයේ, ජීවත් විය යුතු නිසා ය. ඇය ස්වකීය ජීවිතය දිගු කැරැ ගැනීමට වෙහෙසුණේ, එය හුදෙක් ස්වභාව ධර්මයේ නීතිය වූ හෙයින් යැයි කිව හොත් නිවැරැදි ය.

නොබෝ වේලාවක් ගිය තැන, ලුහුබැඳීමක ලකුණු හඟවන හඬවල් ඇගේ අවධානයෙන් යුක්ත සවන්වලට ඇසුණේ ය. එ හෙයින් ස්වකීය ගමන් වේගය වැඩි කළ ඕ, තමා පිටුපසින් එන්නන් හා තමා අතර දුර පරතරය තව තවත් වැඩි කර ගන්නට වූවා ය. මෙහි දී ඇයට වන මංකඩක් දක්නට ලැබුණෙන්, ඇය එය අනුගමනය කැරැමින් ඇවිද යන්නට වූයේ, මෙය ඔස්සේ ගමන් කැරැද්දී තමාට පමණක් නො ව, තම සතුරන්ට ද වේගයෙන් ගමන් කිරීමට හැකි වනු ඇති බව මෙන් ම, ඔවුන් වනය බිඳ ගෙන එද්දී කලින් ඇසුණු හඬවල් තව දුරටත් මේ විවෘත වන මංකඩෙන් එන විට නැසීමේ අවාසියත් තමාට හිමි වන බව මනා කොට අවබෝධ කැරැගෙන ය. එ සේ වුව ද, ඔවුනට තමා අල්ලා ගැනීමට නො ලැබෙති යි යන්න පිළිබඳ ඇය තුළ වූයේ දැඩි විශ්වාසයකි. එහෙත් ඇය වේගයෙන් ගමන් කැරැමින් සිටිද්දී වන මංකඩෙහි වංගුවක් හැරුණු කෙණෙහි ම ඇයට එක් වර ම නතර වන්නට සිද්ධ වී ය. කුමක් නිසා ද යත්, ඇගේ පලා යෑමේ මාර්ගය අවුරමින්, එහි කාල වර්ණ කෙසරු බාරයකින් යුතු දැවැන්ත සිංහයකු සිට

ගෙන සිටි හෙයිනි. මේ වේලාවේ දී නම්, ලා සතා හඳුනා ගැනීමට සමත් වූවා ය. එහෙත් ඒ, ටාර්සන් ගේ දඩයම් සගයා වූ ජද්-බල්-ජා ලෙස නො වේ; ටාර්සන් තමා අත්හැර දමා ගිය පසු තමා අඳුන් දිවියා ගෙන් බේරා ගත් සිංහයා හැටියට ය.

සිංහයෝ වනාහි ඔපාරයේ ලාට නුහුරු නුපුරුදු සත්තු නො වූවෝ ය. උන් පුංචි පැටවුන් ව සිටිය දී පූජකයන් විසින් අල්ලා ගෙන එනු ලැබ, ඇතැම් එවුන් සුරතලුන් වශයෙන් ඇති දැඩි කරනු ලැබීම ඔපාරයට අමුතු දෙයක් නො විණි. කෙ සේ වුව ද, උන් එ සේ ඇති දැඩි කැරුණේ, උන් මෝරා වැඩිවියට පැමිණෙන තුරු පමණි. උන් දරුණුකමින් හා රෞද්‍රකමින් මෝරා වැඩෙත් ම, උන් සුරතලුන් ලෙස තබා ගැනීම අනාරක්ෂිත වූයේ ය. එ බැවින් මිනිසුන් මරා කෑමෙන් තොර ව සිංහයනට මනුෂ්‍යයන් අතර ගැවසිය නොහැකි බව, ලා අත්දැකීමෙන් දත්තා ය. මේ සිංහයා ගේ ගති ස්වභාව ගැන යම් අත්දැකීමක් ඇයට තුබුණ හෙයින් ද, ටාර්සන් සේ ම ඇය තුළ ද බිය පිළිබඳ එ තරම් හැඟීමක් නො වූ හෙයින් ද, සිංහයාත් ලුහුබැඳ එන අරාබියනුත් අතරින් තමා හැරිය යුත්තේ කවර පැත්තකට ද යන්න ඉක්මනින් තීරණය කැරැ ගත් ඕ තොමෝ, දැවැන්ත සිංහ රාජයා දෙසට එක එල්ලේ පියවර තැබුවා ය. අනෙක, නුදුරු අන්තරායක නිමිත්තක් සිංහයා කෙරෙන් ඇයට පෙනෙන්නට තිබුණේ ද නැත. ඒ මෘගයා ගේ ග්‍රහණයට හසු ව තමාට මියෙන්නට සිදු වුවහොත් එය වේදනාවෙන් තොර ඉක්මන් මරණයක් වනු ඇති බව දැන සිටීමට තරම් ඕ ස්වභාව ධර්මයේ නෑඹුල් දැරියක් වූවා ය. එ හෙයින් ඇය තුළ කිසි බියක් නො තිබිණි; ඒ වෙනුවට මහත් කුතුහලයක් වූයේ ය.

ලා වනාන්තරයේ මංකඩවල් ඔස්සේ යටි සුළඟින් ගමන් කරද්දී ඇය ගේ ගන්ධය දිගු වේලාවක පටන් ජද්-බල්-ජාට ඉව වැටී තිබිණි. එ බැවින් ඇය පැමිණෙන තුරු වන මංකඩ මැදට වී බලා සිටින අතරේ දී, ඇගේ පිටු පසින් පැමිණි මිනිසුන් ගෙන් ගසා ගෙන ආ ගන්ධයන් ඉව වැටී ඔහු ගේ කුතුහලය අවදි වී ය. මෙහි දී ඇය මංකඩ දිගේ ඔහු ඉදිරියට එත් ම, ඔහු ඇයට ඉඩ දෙමින් පසෙකට වී, අනතුරු ව කෙසරුවලින් පිරි සිය ගෙල ඇගේ පාදවලට තද කැරැ අතුල්ලන්නට වූයේ, දැවැන්ත බළලකු නියාගෙනි.

ලා නතර වී සිය අතක් ඔහු ගේ විශාල හිස මත තබමින්, ඔහුට ආදි කල්පික මිනිසා ගේ භාෂාවෙන් - එ නම් ඇගේ ජනතාවට

පොදු වූත්, ටාර්සන් කතා කළා වූත්, මහා වානරයන් ගේ භාෂාවෙන් පහත් ස්වරයෙන් ආමන්ත්‍රණය කළා ය.

සිය මිනිසුන් මෙහෙයවමින් ලා පසු පස හඹා ආ හජිලාන්, වන මංකඩෙහි වංගුවෙන් හැරුණු විට, ඉද්ද ගැසුවාක් මෙන් නතර වූයේ, විස්මය මිශ්‍ර භීතියකින් මුසපත් ව ය. තමා දෙසට මුහුණ ලාගෙන සිටි දැවැන්ත සිංහයෙක් - කෝපග්‍රස්ත විරිත්තීමකින් සිය දළ නිරාවරණ කළා වූ දැවැන්ත සිංහයෙක් ඔහු විසින් දක්නා ලද්දේ ය. සිංහයා ගේ පසෙකින්, උගේ කාල වර්ණ ගන කෙසරු බාරය අස්සේ අතක් දමා ගෙන සිට ගෙන සිටියේ සුදු ස්ත්‍රිය යි.

ස්ත්‍රිය හජිලාන්ට නො තේරුණු භාෂාවකින් සිංහයාට එක ම එක වචනයක් කීවා ය. "මරපන්!" ලා කීවේ මහා වානරයන් ගේ භාෂාවෙනි. ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා ගේ ප්‍රධාන පූජකවරිය නියෝග දීමට කෙ තරම් හුරු පුරුදු ව සිටියා ද යත්, නුමා සිය ආඥාව ඉටු කරනු හැරෙන්නට අන් කිසි දෙයක් කරනු ඇතැ යි ඕ මොහොතකටදු නො සිතුවා ය. එ හෙයින් එම නියෝගයට කීකරු වීමට ටාර්සන් විසින් ජද්-බල්-ජා හට පුරුදු පුහුණු කැරවනු ලැබී ඇති බවක් නො දත්ත ද, සිංහයා කුරුමානම් අල්ලා මිනිසා වෙත කඩා පනිනු දකිත් දී ඈ මඳකුදු පුදුම නො වූවා ය.

හජිලාන් වන මංකඩෙහි වංගුව අසල නතර වන විට, ඔහු ගේ සගයන් වූ ෆොඩිල් හා දෙරියෙම් සිටියේ, ඔහු ගේ අසලින් ම වාගේ ය. ඉදිරියට කඩා පනින සිංහයා දුටු කල ඔවුන් තුළ ඇති වූයේ ප්‍රමාණ කළ නො හැකි භීතියකි. ඔවුන් ආපසු හැරී පලා දුවන්නට ගත්තේ පිටු පසින් පැමිණි කළුවන් ගේ ඇඟවල හැපෙමිනි. එහෙත් ජද්-බල්-ජා සිය පසු ගාත්වලින් ඉස්සී ඔහු අල්ලා ගනිද්දී, හජිලාන් කෙළේ භීතියෙන් අකර්මන්‍ය වී සිටි වන ම පසුවීම ය. සිංහයා ගේ යෝධ හකුපාඩා මිනිසා ගේ ගෙල හා හිස මැදි කැරැ ගෙන වැසී ගියේ, ඔහු ගේ හිස්කබල බිත්තර කටුවක් මෙන් කුඩු පට්ටම් කැරැ දමමිනි. මළ සිරුර දරුණු ලෙස ගස්සා දැමූ ඔහු, ඉක්බිති ව එය බිමට අත් හළේ ය. එයින් පසු ව ඔහු ප්‍රශ්නාර්ථය රැඳි බැල්මකින් ලා දෙස බැලුවේ ය.

ස්ත්‍රිය ගේ හදවතෙහි, සිය සතුරන් කෙරෙහි අනුකම්පාවක් ජද්-බල්-ජා ගේ හදවතෙහි තිබුණු තරම් වත් නො වී ය. ඇය ගේ එක ම අපේක්ෂාව වූයේ ඔවුන් ගෙන් මිදී නිදහස් වීම ය. ඔවුන්

ජීවත් වුවත් මළත් ඇයට කම් නො වී ය. එ හෙයින් පලා ගියවුන් ලුහුබැඳීමට ඇය ජද්-බල්-ජාට බල කෙළේ නැත. දැන් එක් මිනිසකු මරා ගත් පසු සිංහයා කුමක් කරනු ඇත් දැයි ඈ නො දත්තා ය. එ නමුදු සිංහයකු ආහාර බුදිමින් සිටින අහල පහළක රැඳී සිටීම කිසි සේත් තම ආරක්ෂාවට හිතකර නැති බව ඉතා හොඳින් දැන ගෙන සිටි ඕ, අනෙක් පැත්තට හැරී වන මංකඩ දිගේ ඉදිරියට ඇවිද ගෙන යන්නට වූවා ය. එහෙත් ජද්-බල්-ජා මිනී කන්නෙක් නො විණි. ඒ, ඔහු තුළ යහපත අයහපත ගැන හැඟීමක් තිබුණ නිසා නො වේ; තරුණ ක්‍රියාශීලී එකකු වූ ඔහුට, වහතු රසින් යුත් මනුෂ්‍ය මාංසයට වඩා කෑමට ප්‍රිය ජනක මස් ඇති වෙනත් සතකු ලේසියෙන් ම දඩයම් කැරැ ගැනීමට හැකියාව තිබුණ බැවිනි. එම නිසා හජිලාන් ගේ සිරුර වැටුණු තැන එ සේ ම තිබෙන්නට හැර ඔහු ඡායාවලින් ගැවසුණු වනමංකඩ ඔස්සේ ලා ගේ පිටු පසින් ඇදෙන්නට වී ය.

ඉණකඩකින් පමණක් සිය නග්න භාවය වසාගත් කළු මිනිසෙක්, වෙරළබඩ සිට සෙවිරි වෙත පණිවිඩයක් රැගෙන පැමිණෙන්නේ, වන මංකඩවල් දෙකක් එකිනෙක හරස් වෙමින් වැටුණු තැනක මඳකට නතර වී ය. ඔහු ගේ වම් පසින් සුළඟක් හමමින් තිබුණ අතර, එය විසින් සිංහයකු අහලක පහළක සිටි බව අඟවන සැර ගන්ධයක් ඔහු ගේ සංවේදී දෙ නාසා පුඩුවලට ගසා ගෙන එනු ලැබිණි. මොහොතකුදු නාස්ති නො කැරැමින් සිටි මිනිසා, වන මංකඩ අසල තිබුණු මහ ගසකට නැඟ එහි අතු පතර අතරේ සැඟවුණේ ය. ඇතැම් විට සිම්බා සිටියේ ක්ෂුධාවෙන් නො විය හැකි ය; ඇතැම් විට සිම්බා සිටියේ දඩයමක යෙදෙමින් ද නො විය හැකි ය. එහෙත් කළු පණිවිඩකරුවා කිසි අවධානමක් ගැනීමට නො සිතුවේ ය. සිංහයකු එමින් සිටි බව සහසුද්දයෙන් ම දැන ගෙන සිටි ඔහු, මේ ගස මතට වී වන මංකඩවල් ද්වය කරා ම ඇස් රඳවා ගෙන සිටියේ, සිම්බා ගමන් කරන්නේ එයින් කවරක දැයි දැක බලා ගැනීමට ය.

තමා රැඳී හුන් ස්ථානයෙන් සැලසුණු ආරක්ෂාව හේතු කොට ගෙන උදාසීන ලීලාවෙන් බලා සිටි නීග්‍රෝවා, තම දෙ නෙත් ඉදිරියට මතු වූ සන්ත්‍රාසය දනවන එ වැනි දර්ශනයකට නම් කිසි සේත් සූදානම් ව සිටියේ නැත. ඔහු ගේ හිසේ පිරී තිබුණු පහත් ම මිථ්‍යා විශ්වාසයන් ගේ පිහිටෙන් වත් ඔහුට තමා මේ දකිමින් සිටින අද්භූත

දර්ශනය තේරුම් ගෙන විසඳ ගත හැකි නො වී ය. තමා සිටින්නේ අවදියෙන් ද යන්න ස්ථිර කැරැ ගැනීමට ඔහු යළි යළි ඇසිපිය ගසා බැලුවේ ය.

එහෙත් ඔහු ගේ අවදියේ ද වරදක් නැත. සත්‍ය වශයෙන් ම ඒ උන්නී සුදු ස්ත්‍රියකි - සිහිනිඟටියට පහළින් වූ මුදු මොළොක් දිවි සම්කඩ හා පියයුරු වැසෙන සේ පැළඳි රන් ආභරණ නො වන්නට මුළු මනින් ම නිරුවතින් පසු වී යැයි කිව හැකි සුදු ස්ත්‍රියකි - අති දැවැන්ත ස්වර්ණමය සිංහ රාජයකු ගේ කාල වර්ණ කෙසරු බාරය අස්සේ එක් අතක ඇඟිලි දවටා ගෙන ඇවිද්දා වූ සුදු ස්ත්‍රියකි.

වන මංකඩ දිගේ ඉදිරියට පැමිණි ඔවුහු, මංකඩවල් මුණ ගැසුණු සන්ධියේ දී වමට හැරී කළුවා එතෙක් අනුගමනය කැරැමින් ආ මංකඩ ඔස්සෙහි ගමන් කැරැන්නට වන් හ. ඔවුන් ඔහු ගේ දර්ශන පථයෙන් නොපෙනී යත් ම, කළු මිනිසා සිය කර වටා දැවටූ රැහැනකින් එල්ලී තිබුණු සිය ආරක්ෂක සුරය අත ගා, තම ජනතාව ගේ දෙවියා වූ මුලුංගෝට යාච්ඤාවක් මැතිරුවේ ය. අනතුරු ව ඔහු අතරමඟ ඇණහිටි සිය ගමන තවත් වරක් ඇරඹුවේ, වංගු සහිත වෙනත් දීර්ඝ මාර්ගයක් අනුගමනය කැරැමිනි.

• • •

අඳුරු වැටුණු පසු බොහෝ විට, ටාර්සන් කුමන්ත්‍රණකරුවන් ගේ කඳවුර වෙත පැමිණ, එයට ඉහළින් අතුපතර විදා ගත් ගසක වාඩි වී, සෙවිරි ස්වකීය සැලසුම් තම සගයන්ට විස්තර කරන අන්දම අසාගෙන උන්නේ ය. එ හෙයින් ඔවුන් ගැනීමට සිටින ක්‍රියා මාර්ග පිළිබඳ තොරතුරු ඔහු අන්තිම අල්ප මාත්‍රය දක්වා ම දැන ගත්තේ ය.

මෙහි දී තව ටික කාලයක් යන තුරු ඔවුන් කිසි කටයුත්තකට අත නො ගසන බව දැන ගත් ටාර්සන්, මනුෂ්‍යයා ගේ දර්ශනයෙනුත් ගන්ධයෙනුත් ඈත් ව, ශාන්ත හුදෙකලාවත් නිදහසත් උපරිමයෙන් ආස්වාදනය කැරැමින්, ඈත වනයෙහි සැරිසැරුවේ ය. මේ වෙද්දී නිකිමා සිය ගමනාන්තයට ළඟා වී, තමා විසින් ඔහු අතේ යවන ලද පණිවිඩය බාර දී තිබිය යුතු බව හෙතෙම දත්තේ ය. ලා ගේ අබිරහස් අතුරුදන් වීම තවමත් ඔහු ගේ සිතට ප්‍රහේලිකාවක් විය.

ඇගේ ඉව සොයා ගැනීමට තමාට නුපුළුවන් වීම සම්බන්ධයෙන් ඔහු තුළ වූයේ බලවත් අසන්තෝෂයකි. ඇගේ අතුරුදහන් වීම පිළිබඳ ඔහු සැබැවින් ම කනගාටු වූයේ, ඇය යළිත් වරක් ඇගේ සිංහාසනයෙහි වාඩි කැරැවා, ඇගේ සතුරන්ට දඬුවම් කිරීමට මනා වැඩ පිළිවෙළක් ඔහු ඒ වන විට ද සූදානම් කැරැ ගෙන සිටි බැවිනි. එහෙත් ජීවත් වීමේ පූර්ණ ප්‍රීතියෙන් ඔහු ගසින් ගසට පැද්දෙමින් ගමන් කැරැද්දී හෝ කුසගිනි වූ විට දඩයක්කාර වන මෘගයා ගේ දරුණු බිහිසුණු නිශ්ශබ්දතාවෙන් සිය ගොදුර පිටුපසින් කුරුමානම් අල්ලද්දී හෝ නිෂ්ඵල ලෙස කනගාටු වෙමින්, ඔහු සිය සිත කරදර කැරැ ගත්තේ නැත.

සිය සතුරකු ලෙස සැලකුවත් තමා ගේ යම් ප්‍රසාදයකට පාත්‍ර වූ ප්‍රියමනාප තරුණ අමෙරිකානුවා පිළිබඳ වත් ඔහු ඉදහිට කල්පනා කෙළේ ය. මේ අවස්ථාවේ දී කෝල්ට් පසු වූ බලාපොරොත්තු තබා ගත නොහැකි ශෝචනීය තත්ත්වය පිළිබඳ ඔහු දත්තේ නම්, ඇතැම් විට ටාර්සන් ඔහු ගළවා ගැනීමට යන්නටත් තිබිණි. එහෙත් ඒ සම්බන්ධයෙන් හේ කිසිත් නො දත්තේ ය.

වේන් කෝල්ට් නිරපේක්ෂතාවේ පතුලට ම ඇද වැටී තනිකම හා හුදෙකලාව සමඟ සටන් කැරැමින්, සෝරා ද්‍රිනෝෆ් සහ ඇය පැහැර ගෙන ගිය එකා සොයමින් මහ වනය මැදින් පා පැකිළ වැටී වැටී අපහසුවෙන් ඇවිද්දේ ය. එහෙත් ඒ වන විටත් එම නොපැහැදිලි අඩි පාර ඔහුට මඟහැරී තිබිණි. ඔහු ගේ දකුණු පසින් බොහෝ ඈතින් තෝ-යත් තම සිරකාරියත් ඔසොවා ගෙන බකල ගසමින් ගමන් කෙළේ, ඔහුට කිසි විටෙකත් තමන් අල්ලා ගත නො හැකි වන පරිදි ය.

ශ්‍රාන්තිය නිසාත් හදිසි කම්පනය නිසාත් දුර්වල වී සිටි සෝරා, තමා පත් ව හුන් භයංකර අපේක්ෂා ශූන්‍ය ඉරණම දැක ඇති වූ අත්‍යන්ත භීතියෙන් සිහිසුන් ව සිටියා ය. ඇය මිය ගොස් ඇතැ යි තෝ-යත් බිය වූයේ ය. එහෙත් ඒ ගැන නොතකා ඔහු දිගට ම ඇය ඔසොවා ගෙන ගියේ, යටත් පිරිසෙයින්, තම ගෝත්‍රය ඉදිරියේ තමා ගේ ප්‍රබලත්වය පෙන්වීමේ සාක්ෂ්‍යයක් වශයෙන් ඇය ප්‍රදර්ශනය කැරැ තෘප්තිමත් වීමේ වත් අදහස ඇති ව ය. එ සේ ම, තවත් ඩුම් ඩුම් නැටුමකට මෙයින් ඉඩ පාදා ගැනීමට ද ඔහු සිතා ගෙන සිටියේ ය. සිය ප්‍රචණ්ඩ ශක්තිය පිළිබඳ අවබෝධයෙන්

පසු වූ වානර-රජු, තම ශක්තියට එරෙහි ව නැඟී සිටින්නට තරම් පුළුවන්කමක් තිබුණු සතුරන් සිටියේ දෙ තුන් දෙනකු පමණක් බව මනා ව දත්තේ, නිශ්ශබ්ද ව පරෙස්සමින් යෑමට කිසි උනන්දුවක් නො දක්වා වනය මැදින් ගමන් කෙළේ, එහි අරක් ගත් සියලු අන්තරායන් ගැන අල්ප තැකීමකුදු නො කැරැමිනි.

ඔහු ගේ මේ ගමන පිළිබඳ ප්‍රවෘත්තිය තියුණු කන් හා සංවේදී නාසාපුට බොහෝ ප්‍රමාණයකට ගසා ගෙන යනු ලැබුණු නමුදු, පුරුෂ වානරයා ගේ සැර ගන්ධයත් ටාර්මංගානියක ගේ මුදු මොළොක් ගන්ධයත් එකට දැවටී ගිය එම අසාමාන්‍ය අමුතු මිශ්‍රණය සිය ආඝ්‍රාණ ඉන්ද්‍රියට දැනී ගිය විට, ඒ පිළිබඳ සොයා බැලිය යුතු යැයි කල්පනා කෙළේ එක ම සත්ත්වයකු පමණි. ඉතින් තෝ-යත් සිය ගමන නොසැලකිලි ලීලාවෙන් දිගට ම කැරැ ගෙන යද්දී වනාන්තරයේ තවත් මෘගයෙක් නිහඬ වේගවත් පියවරවලින් ඔහු පිටු පස ඇදෙන්නට පටන් ගත්තේ ය. ඒ මෘගයා අවට මනා ව දර්ශනය වූ මහා වෘක්ෂයකට නැඟුණු කල සිය තියුණු ඇස්වලට ලොමින් පිරි වානර පුරුෂයාත් ඔහු ගේ කිසිල්ලෙහි සිර වුණු සිහින් සිවුමැළි තරුණ ස්ත්‍රියත් ලක් වත් ම, තොලක් නිහඬ විළිස්සුමකින් ඇඹරී ගියේ ය. මොහොතක ඇවෑමින් වානර රජ තෝ-යත්ට, දළ විදා ගෙන ලොම් පුම්බා ගෙන එක් වර ම නතර වන්නට සිද්ධ වූයේ, ඔහු ඉදිරියෙන් වන මංකඩ මැද්දට සැහැල්ලුවෙන් පතිත වූ ලෝකඩ වන් ටාර්මංගානියකු ගේ යෝධ රූපකායක් දැකීමෙනි. මෙය තම ත්‍යාගය තමා වෙතින් උදුරා ගැනීමට ආ ජීවමාන තර්ජනයක් ලෙස ඔහු සැලකුවේ ය.

පුරුෂ වානරයා ගේ ක්‍රූර දෘෂ්ට දෙනෙත් ක්‍රෝධයෙන් හා ද්වේෂයෙන් දැවිණි. "පලයං යන්න," යි ඔහු ගෙරවී ය. "මම තමයි තෝ-යත්. පලයං යන්න; නැත්නම් මම උඹව මරනවා."

"ඔය ස්ත්‍රියව බිමින් තියපං," යැයි ටාර්සන් අණ කෙළේ ය.

"නෑ," යි තෝ-යත් ගුගුළේ ය. "ස්ත්‍රිය අයිති මට යි."

"ස්ත්‍රියව බිමින් තියපං," යි නැවත සැරයක් පැවසූ ටාර්සන්, "ස්ත්‍රියව බිමින් තියලා උඹ යන තැනක පලයං; එහෙම නැත් නම් මම මරනවා. මම වානරයන් ගේ ටාර්සන් - වනයේ අධිපතියා!" යැයි සිහනද කෙළේ ය.

ටාර්සන් සිය පියාණන් ගේ දඩයම් පිහිය ඇද ගෙන ගොනකු මෙන් හිස නමා ගෙන පුරුෂ වානරයා දෙසට කඩා පැන්නේ ය. තෝ-යත් දළ විළිස්සමින් ගෙරුවූයේ ය. අනෙකා ගේ සූදානම සටනකට බව දුටු ඔහු, තරුණිය ගේ සිරුර පසෙකට විසි කැරැ දැමුවේ, සටනට දෑත ම උපයෝගි කැරැ ගැනීමට සිතා ය. අනෙකාට පහර දෙනු සඳහා සුදුසු අවස්ථාවක් සොයමින්, ඔවුන් එකිනෙකාට මුහුණ ලා කරකැවෙද්දී, ඔවුන් ගෙන් යටි සුළඟට වන්නට වන බූටෑව දෙසින් අතු ඉති කැඩී බිඳී පොඩි වී යන මහ හඬක් එක් වර ම නැඟී ආවේ ය.

මහ වන අභ්‍යන්තරයේ සාමකාමී සුරක්ෂිතතාව මධ්‍යයේ නිදමින් සිටි ටැන්ටෝර් හෙවත් හස්තියා වන මෘගයන් දෙ දෙනා ගේ ගෙරැවිලි හඬ අසා හිටි හැටියේ ම අවදි වී තිබිණි. එ කෙණෙහි ම ඔහු ගේ අතිසංවේදී සොඬෙහි පුඩුවට හුරු පුරුදු ගන්ධයක් දැනුණේ ය. ඒ වූ කලී ඔහු ගේ මිතුරා වූ ටාර්සන් ගේ ගන්ධය වී ය. එ සේ ම තම මිතුරා මහා මංගානියකු සමඟ සටනකට වැටී ඇති බව ඔහු ගේ ශ්‍රවණ ඉන්ද්‍රියහු ඔහුට දැනුම් දුන් හ. ඒ මෘගයා ගේ ගන්ධයත් ටැන්ටෝර් හට සැරට දැනිණි.

ගස් හා පඳුරු නවා කඩා දමමින්, මහා හස්ති රාජයා වන බූටෑව දෙබෑ කැරැමින් බිඳ ගෙන ආවේ ය. ඔවුන්ට ඉහළින් නැඟී සිටිමින් ඔහු වනයෙන් එළියට එත් ම, වානර රජ තෝ-යත්, ඒ කෝපාවිෂ්ට ඇස්වලත් දිලිසුම් දුන් දළවලත් රැඳී තිබුණු මරණයේ පණිවිඩය දුටුවේ ආපසු හැරී වනයට පලා දිවුවේ ය.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

13

සිංහ - මිනිසා

ස්වකීය සැලැස්මෙහි අවසන් සාර්ථක කූටප්‍රාප්තියක් පිළිබඳ පීටර් සෙවිරි තුළ පහළ වී තිබුණු විචිකිච්ඡා ගතිය යටපත් වී යළිත් ඔහු කිසි යම් ප්‍රමාණයකින් තම සුපුරුදු පැරණි තත්ත්වයට පත් වෙමින් සිටියේ ය. ඊට බලපෑ මූලික හේතු වූයේ, ඔහුට අත්‍යාවශ්‍ය ව තිබුණු බඩු තොග සමඟ ඔහු ගේ සේනාව ශක්තිමත් කිරීමට, විප්ලවයට බර කළුවන් සෑහෙන ප්‍රමාණයක් ද පිටත් කැරැ එවන්නට ඔහු ගේ ඒජන්තයන් අවසානයේ දී සමත් ව සිටීම ය. ඔහු බලාපොරොත්තු වූ ඉතාලියානු සෝමාලිලන්ත ආක්‍රමණය සාර්ථක ව ඉෂ්ට කැරැ ගැනුමට සෑහෙන බල සෙනගක් අවශ්‍ය වී ය. ඔහු ගේ සැලසුම වූයේ, ස්වදේශික ගම්බිම් විනාශ කැරැමින්, ප්‍රත්‍යන්තබද මුර පොළක් දෙකක් අල්ලා ගනිමින්, හදිසි වූත් වේගවත් වූත් ආක්‍රමණයක් සිද්ධ කොට, ඉක්බිති ව වහා දේශ සීමාව හරහා පසු බැස, ප්‍රන්ස නිල ඇඳුම් ගළවා පොදි බැඳ, අනාගත ප්‍රයෝජනය පිණිස ඒවා ආපසු ගබඩා මූලස්ථානයට පිටත් කැරැ යවා, පසු ව ඇබිසීනියාවේ රස් ටෆාරි ගේ පාලනය පෙරැළා දැමීමේ කුමන්ත්‍රණයට බැසීම ය. ඒ රටෙහි තත්ත්වය රාජ විරෝධී විප්ලවයක් දක්වා ලියලා තිබුණු බවට ඔහු ගේ ඒජන්තයෝ තහවුරු කැරැ තිබුණ හ. ඇබිසීනියාව ඔහු ගේ පාලනය යටතට ගත් කල සෙවිරිට එය සිය පාක්ෂික බල මුළු එක්රැස් කැරැවන කේන්ද්‍රස්ථානය හැටියට යොදා ගත හැකි වනු ඇත්තේ ය. එ විට මුළු උතුරුදිග අප්‍රිකාව පුරා විසිරී සිටින සියලු ම ස්වදේශික ගෝත්‍ර ඔහු වටා පෙළ ගැසෙනු ඇතැ යි යන්න ඒජන්තයන් ගේ විශ්වාසය විය.

ඈත බොකාරාවේ ධනවාදි අමෙරිකානුවන් ගේ තණ්හාවට පින් සිදු වන්නට පිළියෙළ කැරැ ගත හැකි වූ අහස් යාත්‍රා දෙ සියයක ගුවන් බල ඇණියක් - බෝම්බ හෙළන යාත්‍රාවලින් ද ඔත්තු බලන යාත්‍රාවලින් ද ප්‍රහාරක යාත්‍රාවලින් ද සමන්විත ප්‍රබල ගුවන් බල ඇණියක් - පර්සියාව හා අරාබිය හරහා ඇබිසීනියාවේ ඔහු ගේ මූලස්ථානයට එවීමේ අරමුණෙන් රඳවනු ලැබ තිබිණි. තම විශාල ස්වදේශික හමුදාවට එම ගුවන් බල ඇණියේ ශක්තිය ද එක් වූ කල, ස්වකීය අදහස මස්තකප්‍රාප්ත කැරැ ගැනීමට කිසි බාධාවක් සෙවිරිට පෙනෙන මානයක නම් නො වූයේ ය. ඊජිප්තුවේ විප්ලවවාදීහු ද ඔහු සමඟ එක් වනු ඇත්තාහ. යුද්ධයකට මැදිවී සිටින යුරෝපයට ඔහු ගේ ක්‍රියා කලාපයට විරුද්ධ ව කිසි ම පියවරක් ගැනීමට හැකියාවක් නො ලැබෙනු ඇත. එ හෙයින් ඔහු ගේ අධිරාජ්‍යය සිහිනය සැබෑවක් බවට පෙරැළෙනු ඇත.

ඇතැම් විට එය උමතු සිහිනයක් විය හැකි ය; පීටර් සෙවිරි සිටියේ උමතුවෙන් විය හැකි ය. එහෙත් මඳක් හෝ උමතුවෙන් ක්‍රියා නොකළ අධිරාජ්‍යවාදී නායකයෝ ලෝකයේ සිටියාහු ද?

තම දේශ සීමා ටිකෙන් ටික දකුණු දිගට තල්ලු කැරැමින් ස්වකීය අධිරාජ්‍යය පුළුල් කැර ගන්නා අයුරු ඔහු දුටුවේ ය. අවසානයේ දී එක් දිනෙක ඔහු මුළු මහාද්වීපය ම තමා ගේ යටතට ගනු ඇත. එ විට ලෝක ඉතිහාසයේ ඔහු ගේ නම ලියැවෙනු ඇත්තේ, අප්‍රිකාවේ පළමු වන පීටර් අධිරාජයා යනුවෙනි.

"සෙවිරි සහෝදරයා, ඔබ හිතේ සන්තෝසෙකින් ඉන්න හැඩ යි?" මෙ සේ විමසුවේ කුඩා සිරුරැති ඇන්ටෝනියෝ මෝරි ය.

"එහෙම නො ඉන්න මට හේතු තියෙනවා ද - ටෝනි?" යි සිහින දකින්නා පෙරළා ඇසුවේ ය. "සාර්ථකත්වය අපේ අත ළඟ තියෙනවා මට පේනවා. අපි හැමෝම සන්තෝසෙන් ඉන්න ඕනෑ. නමුත් පහු වෙනකොට අපට මීටත් වඩා සතුටු වෙන්න පුළුවන් වෙයි."

"ඔව්," යි ටෝනි එකඟ විණි. "පිලිපීනයට නිදහස ලැබුණා ම, මට හුඟක් සන්තෝස වෙන්න පුළුවන් වෙයි. ඊට පස්සේ, මට එහෙ සෑහෙන්න ලොකු තත්ත්වයක් තියෙන ලොකු මිනිහෙක් වෙන්න පුළුවන් වෙයි නේ ද - සෙවිරි සහෝදරයා?"

"නැතුව," යි රුසියානුවා පිළිතුරු දුන්නේ ය. "නමුත් තමුසෙට ඊට වඩා ලොක්කෙක් වෙන්න පුළුවන් වෙයි මෙහෙ නැවතිලා මගෙ ළඟ වැඩ කෙරුවොත්. තමුසේ කැමැති නැද්ද - ටෝනි, මහා ආදිපාදයෙක් වෙන්න තියෙනවා නම්?"

"මහා ආදිපාදයෙක්!" යි පිලිපීනයා ගේ මුවින් රාවයක් පිට විය. "මම හිතා ගෙන හිටියේ, දැන් කාලෙ ආදිපාදයෝ නෑ කියලා යි."

"නමුත් සමහර විට ආයෙමත් ආදිපාද තානාන්තර ඇති වෙන්නත් බැරි කමක් නෑ."

"උන් වැඩ කරන පන්තිය පාගලා තළා පෙළා දමන මහා දුෂ්ට මිනිස්සු," යි ටෝනි ප්‍රකාශ කැර සිටියේ ය.

"ඒ වුණාට - ධනපති පන්තිය මිරිකලා අඹරවලා දමලා උන් ගේ සල්ලි හූරා ගෙන ආදිපාදයන් වෙන එකේ වැරැද්දක් නෑ," යනුවෙන් පීටර් කීවේ ය. "ආදිපාදයෝ කියන්නේ බොහොම ධනවත් බලවත් උදවිය. තමුසේ කැමති නැද්ද - ටෝනි - ධනවත් බලවත් මිනිහෙක් වෙන්න?"

"ඔව් - ඉතින් - කවුද අකැමැති එහෙම වෙන්න?"

"එහෙනම් හැම තිස්සෙ ම මම කියන විදිහට වැඩ කරනවා, ටෝනි; කවදා හරි දවසක මම තමුසෙව ආදිපාදයෙක් කරලා යි පස්ස බලන්නේ."

සිය ස්වදේශික භටයන්ට යම් දුරකට හමුදා ක්‍රියා පිළිවෙත හා විනය පිළිබඳ පුහුණුවක් ලබා දීමේ වැඩ කටයුතු සෙවිරි විසින් අරඹනු ලැබ තිබුණෙන්, දැන් හැම විට ම කඳවුර තුළ පැවතියේ කලබලකාරී ගතියකි. යුද සේවයේ අත්දැකීම් ලබා සිටි රොමීරෝ, ඩෝර්ස්කි සහ ඉවිච් යන අය, ගිනි අවිවල යාන්ත්‍රණය, එල්ලයට වෙඩි තැබීමේ දී පිළිපැදිය යුතු මූලික කරුණු, සැලසුම් සහගත ව සතුරන්ට පහර දිය යුතු ආකාරය ආදි දෑ ගැන කළු සොල්දාදුවන් දැනුම්වත් කැරැමින්, ඔවුන් විවිධාකාර හමුදා අභ්‍යාසයන්හි යෙදවූවෝ ය.

සෙවිරි සමඟ කථෝපකථනයෙහි යෙදුණු දවසට පසු එළැඹුණු දිනයෙහි ටෝනි, කළු සොල්දාදුවන් පිරිසක් පුහුණු කැරැවීමට ඔට්ටු වෙමින් හුන් මෙක්සිකානුවාට සහය වූයේ ය. පුහුණුව අතර මැද

ලත් විවේකයක දී මෙක්සිකානුවාත් පිලිපීනයාත් දුමක් අදිමින් සිය වෙහෙස සැහැල්ලු කැරැ ගනිමින් සිටිය දී, ටෝනි සිය සගයා වෙත හැරී මෙ සේ ඇසුවේ ය:

"සහෝදරයා - ඔබ හුඟක් රටවල කරක් ගහලා තියෙනවා; ඔබට කියන්න පුළුවන් ද ආදිපාදවරු අඳින්නේ මොන වගේ නිල ඇඳුමක් ද කියලා?"

"මට අහන්න ලැබිලා තියෙන විදිහට," යි රොමීරෝ පිළිතුරු දෙන්නට වී ය. "හොලිවුඩයෙ යි නිව්යෝකයේ යි ඔවුන් ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් අඳින්නේ ඒප්‍රන් රෙදි ලු."

ටෝනි ගේ මුහුණ පුළුටු විණි. "මම නම් හිතන්නේ නෑ - මට ආදිපාදයෙක් වෙන්ට ඕනෑ කියලා," යි හේ කීයේ ය.

යුද සරඹ අභ්‍යාස මගින් කළුවන් ප්‍රමාණවත් උනන්දුවකින් හා කාර්ය බහුලත්වයකින් තබා ගන්නා ලද හෙයින්, ඔවුන්ට තක්කඩි දාමරිකකම්වල යෙදෙන්නට ඉඩක් නො ලැබිණි. කෑම බීම හිඟයක් නැති ව ඇති තරම් තිබුණ නිසාත්, ගමන් බිමන් හා සටන්වලින් පසු ව අනාගතයේ දී ඔවුනට ලැබෙන්නට තිබුණු නොයෙකුත් වාසි පිළිබඳ කල්පනාවන් නිසාත් ඔවුන් පසු වූයේ, තෘප්තියෙන් හා සන්තෝෂයෙන් යැයි කිව හැකි ය. ඔපාරයේ භය ජනක අත්දැකීම් වලින් සසල ව සිටියනුත් අනෙකුත් ගුප්ත අද්භූත සිද්ධි නිසා චිත්ත කැලැඹීමට පත් ව සිටි අයත්, මේ වන විට සිය ආත්ම විශ්වාසය මුළුමනින් ම වර්ධනය කැරැ ගැනීමට සමත් වී තිබිණි. මෙය තනිකර ම තම දක්ෂතාවෙන් උදා කර ගත් තත්ත්වයකැ යි සෙවිරි විශ්වාස කෙළේ ය. සහජයෙන් තමාට ලැබී ඇති නායකත්ව හැකියාව ඊට ඉවහල් වී යැයි හෙතෙම සිතුවේ ය. කඳවුරේ මෙවන් තත්ත්වයක් තිබිය දී ය, කාල වර්ණ කේශර බාරයක් ඇති ස්වර්ණමය සිංහයකු සමඟ දඩයමේ යෙදෙමින් වන මැද්දේ සැරිසරන සුදු ස්ත්‍රියක දුටුවේ ය කියන අද්භූත ජනක පුවතක් ද රැගෙන පණිවිඩකාර ධාවකයකු සෙවිරි සොයා පැමිණියේ. පසු ගිය කාලයේ ඇති වූවා වූ අනෙක් අද්භූත ජනක සිදුවීම් කළුවන්ට සිහිපත් කැරැවීමටත්, භූතයන්ට හා යක්ෂයන්ට අධිගෘහිත මේ අඩවිය අධිස්වාභාවික අමනුෂ්‍ය බලවේග ක්‍රියාත්මක වන්නා වූ ද, තමන් මතට කොයි වේලේ කවර භයංකර නස්පැත්තියක් කඩා පාත් වේ දැයි කිව නො හැකි වූ ද භූමියක් ය

යන්න ඔවුන් ගේ සිත්වල රෝපණය කැරැවීමටත් එම ප්‍රවෘත්තිය ප්‍රමාණවත් වූයේ ය.

එහෙත් එම කතාන්දරයෙන් කළුවන් ගේ මනස් නොසන්සුන් වූයේ යම් පමණකින් ද, ධාවකයා අතේ ගෙන ආ පණිවිඩය කියැවීමෙන්, සෙවිරි එ මෙන් දස ගුණයක් නොසන්සුන් වූයේ, ඔහු වියරු වැටී උමතුවෙන් මෙන් හැසිරෙන්නට වූයේ ය. හේ මහ හඬින් ශාප කැර කැර සිය කුඩාරමේ ඉහළටත් පහළටත් ඇවිද්දේ ය. තමා ගේ මේ හදිසි කෝපයට හේතුව ඔහු සිය සුදු සගයන්ට හෙළි කෙළේ ද නැත.

සෙවිරි එ සේ කෝපයෙන් පුපුර පුපුර සිටින අතරතුරේ දී තවත් සේනාවක් ඔහුට විරුද්ධ ව එක් රැස් වෙමින් සිටියාහ. මනා ආරෝහ දේහ ශක්තිය පිළිබඳ දෙස් දුන්නා වූ සියුම් මටසිලුටු සමට යටින් පෙරැළී ගිය මාංස පේශිවලින් යුත් කළුවර සෙබළු සිය දෙනෙක්, සැහැල්ලු පාද පාතයෙන් වනය හරහා එමින් සිටියෝ ය. දිවි සම් හෝ සිංහ සම්වලින් සැදූ ඉණකඩත්, තඹයෙන් කළ පා සලම් - බාහු වළලු හා ගෙලවල් වටා එල්ලුණු සිංහ නියවලින් හෝ දිවි නියවලින් කළ මාල ආදි ම්ලේච්ඡයන් බෙහෙවින් අගය කළ ආභරණත් හැරෙන්නට, ඔවුන් අන් කිසි වස්ත්‍රයක් පැළඳ සිටියේ නැත. එහෙත් ඒ සෑම සෙබළකු ගේ ම හිසෙහි ශ්වේත වර්ණ පිල් කළඹක් ලෙළ දුන්නේ ය. ඔවුන් සතු මෙවලම්වල ප්‍රාථමික බව එ තැනින් නතර විය. කුමක් නිසා ද යත්, ඔවුන් ගේ ආයුධ නූතන සටන්කාරයන් ගේ ආයුධ වූ බැවිනි. අධිබල රයිෆල් තුවක්කු ද රිවෝල්වරයන් ද පතොරම් පිරවූ උර පටි ද ඊට අයත් විණි. වනය මැදින් නිශ්ශබ්ද ව හා නොවෙනස් ස්ථිරතාවකින් මෙ සේ ගමන් කැරැමින් සිටියේ, සැබැවින් ම භය උපදවන ප්‍රබල ප්‍රචණ්ඩ සේනාවකි. ඒ සේනාවෙහි පෙරමුණේ ගමන් කළ කළු ප්‍රධානයා ගේ දසරුවෙහි කුඩා වඳුරෙක් වාඩි වී ආවේ ය.

තෝ-යත් වනයට පලවා හරිමින් ටැන්ටෝර් ගේ ඒ හදිසි අනපේක්ෂිත ආගමනය ටාර්සන් ගේ අස්වැසිල්ලට හේතු වී ය. කුමක් නිසා ද යත්, මංගානින් සමඟ දබර කැරැ ගැනීමට වානරයන් ගේ ටාර්සන් තුළ කිසිදු මනාපයක් නො තිබුණ බැවිනි. ඔහු ඔවුන් ගැන සිතුවේ, අන් සියලු සතුන්ට වඩා තමන්ට කිට්ටු සහෝදරයන් හැටියට ය. තමා හැදී වැඩුණේ වානරියක වූ කාලා ගේ තන කිරි

උරා බීමෙන් ය යන්න වත්, තමා මිනිසකු ලෙස මෝරා පරිපූර්ණ වූයේ, වානර රජ කර්චැක් ගේ ගෝත්‍රය තුළ සිටිය දී ය යන්න වත් ඔහු ඔහු කිසි විටෙක අමතක කෙළේ නැත. ළදරුවකු ව සිට පුරුෂයකු දක්වා මෝරන තුරු ම ඔහු සිතා ගෙන සිටියේ තමා ද වානරයකු වන බව ය. දැන් පවා, ඔහුට වඩා හොඳින් තේරුම් ගත හැකි වූයේත්, අගය කළ හැකි වූයේත්, මනුෂ්‍යයන් ගේ අදහස් හා සිතිවිලිවලට වඩා මහා මංගානියන් ගේ අදහස් හා සිතිවිලි ය.

ටාර්සන් ගේ සංඥාවකින් ටැන්ටෝර් නතර වූයේ ය. මෙහි දී සිය මිතුරාට තර්ජනයක් විය හැකි ආන්තරාවක් වේ දෝ යි යන්න ගැන තව දුරටත් විමසිල්ලේ සිටින ගමන් ම, ටැන්ටෝර් සිය සුපුරුදු ශාන්ත භාවයට පත් වී, ටාර්සන් බිම වැදහොත් තරුණ ස්ත්‍රිය අසල දණ ගසා ගෙන ඇය පරීක්ෂා කරන අන්දම දෙස බලා ගෙන සිටියේ ය. ටාර්සන් මුලින් අනුමාන කැර ගෙන සිටියේ, ඇය මිය ගොස් ඇති බව යි. එහෙත් ඇය පසු වූයේ සිහිමූර්ඡා තත්ත්වයකින් පමණක් බව ඔහුට ඉක්මනින් දැන ගන්නට ලැබිණි. ඇය දෑතින් ඔසොවා ගත් ඔහු, සද්දන්ත සිවුපාවාට වචන පහ හයක් කීවේ ය. එ විට දැවැන්තයා ආපසු හැරුණේ සිය යෝධ හිස පහත් කැරැ ගෙන, ගන වන බූටෑව බිඳ ගෙන කෙළින් ම ගමන් කැරැන්නට වූයේ, ටාර්සන්ට සිහිවිසංඥ තරුණිය ඔසොවා ගෙන යෑමට මාර්ගයක් හෙළි පෙහෙළි කැර දෙමිනි.

ඊතලයක් මෙන් කෙළින් ගමන් කළ ටැන්ටෝර් හෙවත් හස්තියා, අවසානයේ දී තරමක් පුළුල් ගංගාවක ඉවුර අද්දරට පැමිණ නතර වූයේ ය. තෝ-යත් ගේ අවාසනාවන්ත සිරකාරිය රැගෙන යන්නට ටාර්සන් අදහස් කැරැ ගෙන සිටියේ, මේ ගංගාවෙන් එහා පිහිටි එක්තරා ස්ථානයකට ය. මැය කුමන්ත්‍රණකරුවන් ගේ ප්‍රධාන කඳවුරේ සිටි තරුණ ස්ත්‍රිය වන බව ඔහු මුල දී ම අඳුනා ගෙන තිබිණි. ඉක්මනින් කළ සෝදිසියකින් ඔහුට තේරුම් ගියේ, සිරුර අධික ලෙස වෙහෙසට පත් වීමත්, නිරාහාර ව සිටීමත්, කම්පනයත් නිසා ඇය මරණයට ආසන්න ව සිටි බව ය.

යළිත් වතාවක් ඔහු ටැන්ටෝර්ට ආමන්ත්‍රණය කෙළේ ය. මෙ විට හස්ති රාජයා සිය සොඬය ඔවුන් ගේ සිරුරු වටා පටලවා ඔවුන් පරිස්සමින් ඔසොවා සිය පිට මත තබා ගත්තේ ය. ඉක්බිති ව ගඟට බැස්ස ඔහු, අනෙක් ඉවුර කරා ඇවිද යන්නට වී ය. ගඟෙහි

මැද හරිය ගැඹුරින් වැඩි විය; වේගවත් දිය වැලකින් ද යුක්ත විය. මෙහි දී ටැන්ටෝර් හට යළිත් ගං පතුලේ පයක් ගසා ගන්නට ලැබෙන්නට කලින්, ඔහු ගඟේ පහළට සැලකිය යුතු දුරක් ගසා ගෙන යනු ලැබුණේ ය. එහෙත් අන්තිමේ දී එහා ඉවුරට ගොඩ වීමට ඔහු සමර්ථ වූයේ ය. මෙහි දී ඔහු මනා ව සලකුණු වූ දඬ මංකඩක් වෙත පැමිණෙන තුරු යළිත් වතාවක් වන බූටෑව බිඳ ගෙන මාර්ගයක් හෙළි පෙහෙළි කරමින් ගමන් කෙළේ ය.

මේ දඬමංකඩ වෙත පිවිසුණු කල ටාර්සන් පෙරමුණ ගත් අතර ටැන්ටෝර් ඔහු ගේ පිටු පසින් එන්නට වී ය. ඔවුන් මෙ සේ නිහඬ ව සිය ගමනාන්තය කරා ඇදෙත් දී, සෝරා ද්‍රිනෝෆ් සිය දෙ නෙත විවර කළා ය. එ කෙණෙහි ම තමා පසු වූ තත්ත්වය පිළිබඳ ව ඕ සවිඥානික වූවා ය. තමා අල්ලා ගෙන සිටින එකා ගේ දසරුවට බර වී තිබෙන තම කම්මුලට තද වී තිබෙනුයේ, මනුෂ්‍ය සිරුරක සුමුදු සමක් මිස ලෝම පිරුණු කායක් නො වන බව මෙහි දී ඇයට අවබෝධ ව ගියෙන්, ඈ මුහුණ හරවා තමා ඔසොවා ගෙන යමින් සිටි සත්ත්වයා ගේ මුහුණ දෙස බැලුවා ය.

ඇගේ සිතට නැඟුණු පළමු කල්පනාව වූයේ, තමා කිසි යම් මනෝ විකාරයක ගොදුරක් බවට පත් වී සිටින බව යි. තමා කො පමණ වේලාවක් සිහි නැති ව සිටියේ ද යන්න වත් ඒ කාල පරිච්ඡේදය තුළ සිද්ධ වූ දෑ කවරේ ද යන්න වත් දැන ගැනීමට ඇයට ක්‍රමයක් තිබුණේ නැත. ඇයට අවසානයට මතක තිබුණේ, මහා වානරයකු විසින් තමා අල්ලා ගෙන වනාන්තරය තුළට ඔසොවා ගෙන යනු ලබන අන්දම යි. ඉක්බිති ව ඇය ගේ ඇස් පියවිණි. දැන් ඇය ඒවා නැවත ඇරිය විට අර විරූපී වානරයා වනයෙහි රූමත් අර්ධ දෙවියකු බවට පරිවර්තනය වී සිටියේ ය.

ඈ දෑස් පියා ගෙන, සිය මුහුණ මිනිසා ගේ උරහිසට උඩින් වැටෙන ලෙස හිස හැරවූවා ය. ඇය සිතුවේ මොහොතකට සිය දෙනෙත් හයියෙන් පියා ගෙන, ඉක්බිති ව ඒවා නැවත අරිමින්, ආපසු හැරී, තමා ඉතා සැහැල්ලු ලීලාවෙන් ඔසොවා ගෙන ඇවිද යමින් සිටි සත්ත්වයා ගේ මුහුණ හෙමින් සීරුවේ බලා ගැනීමට ය. ඇතැම් විට මෙ වර දී ඔහු යළිත් වරක් වානරයකු බවට ම පත් වී සිටීමට බැරි නැත. ඇය සිටියේ උමතුවෙන් හෝ සිහිනයක් දකිමින් හෝ බව එ විට ඇයට පසක් වනු ඇත.

ඇය සිය දෙ නෙත් විවර කළ විට ඒවාට ලක් වුණු දර්ශනය අනුව තමා දුඃස්වප්නයක් දකිමින් සිටින්නේ ය යන අදහස ඇය තුළ ස්ථිර විය. කුමක් නිසා ද යත්, ඇය දුටුවේ තමාට එක එල්ලේ පිටු පසින් බර පියවර තබමින් ඇවිද ආ දැවැන්ත හස්ති රාජයකු වූ බැවිනි.

ස්වකීය උරහිසට බර වී තිබුණු ඇගේ හිස මඳක් සෙලවෙනු දැනී ගියෙන්, ඇයට යළි සිහි ලැබෙමින් තිබෙන බව ටාර්සන්ට තේරුම් ගියේ ය. මෙහි දී හිස හරවා බැලූ ඔහුට දක්නට ලැබුණේ, ඇය විස්මයෝත්ඵුල්ල දෑසින් ටැන්ටෝර් දෙස බලා ගෙන ඉන්නා අන්දම යි. එ විට ඈ සිය මුහුණ ඔහු වෙත හැරෙවුවා ය. ඔවුන් ගේ නෙත් එකිනෙකට ගැටිණි.

"ඔබ කවුද?" යි ඇය ඇසුවේ කෙඳිරුමක ස්වරයෙනි. "මම මේ දකින්නේ හීනයක් ද?"

එහෙත් වානර - මිනිසා සිය දෙ නෙත් ඇය කෙරෙන් ඉවත් කැරැ ගෙන ඉදිරියට යොමු කළා මිස පිළිතුරක් දුන්නේ නැත.

සෝරා දඟලා නිදහස් වෙන්නට සිතුවා ය. එහෙත් ඇයට අවබෝධ ව ගියේ තමා බෙහෙවින් ම දුර්වල වී දුබල ව සිටින බව යි; කිසිවක් කර කියා ගත නො හැකි අසරණ අනාථ තත්ත්වයක පසු වන බව යි. ඉතින් අවසානයේ දී ස්වකීය ඉරණමට හිස නැමූ ඕ තොමෝ, සිය කොපුල නැවත වතාවක් වානර - මිනිසා ගේ ලෝකඩ වන් උරතලය මත වැටෙන්නට ඉඩ හැරියා ය.

ටාර්සන් අවසානයේ දී තමා විසින් ඔසොවා ගෙන එන ලද බර බිමින් තැබුවේ, වන මැද පිහිටි එළිමහනක ය. එය මැදින් පෑදි දියෙන් යුතු කුඩා දිය පහරක් ගලා බැස්සේ ය. මේ එළිමහන් භූමියට ඉහළින් මහා රුස්ස ගස්වල අතු එකට වෙළී පැටලී වියනක් සෑදී තිබුණ අතර, එහි කොළ පතරවල හිඩැස් අතරින් පෙරී වැටුණු හිරු රැස් පහළ තණ බිස්සෙහි ආලෝක පැල්ලම් ඇති කෙළේ ය.

සෝරා ද්‍රිනෝෆ් හට තමා කො තරම් දුර්වල ව සිටියේ ද යන්න පළමු වතාවට හොඳින් ම තේරුම් ගියේ, ඒ මුදු මොළොක් තණ ඇතිරිය මත දිග ඇදී සැතපුණු විට ය. ඒ කෙ සේ ද යත්, ඇය සිය ගත කෙළින් කිරීමට උත්සාහ ගත්ත මුත්, ඇයට එය කැරැ ගත නො හැකි වූ බැවිනි. ඇගේ දෙ නෙත් වටපිටාව කෙරේ යොමු

වත් ම, තමා සිටින්නේ සිහිනයක් දකිමින් බව ඇයට පෙරටත් වඩා තදින් හැඟී ගියේ ය. දැවැන්ත හස්ති රාජයා ඇය අසලට වී සිට ගෙන සිටියේ ය. මුළුමනින් ම වාගේ නග්න ව උන් ලෝකඩ වන් යෝධයෙක් දිය පාර අසල උත්කුටිකයෙන් වාඩි වී හුන්නේ ය. ඔහු ගසකින් කඩා ගත් ලොකු පත්‍රයක් ගෙන ගොටුවක් මෙන් සාදා එය වතුරින් පුරවා ගෙන, නැඟිට තමා දෙසට එනු ඈ දුටුවා ය. වදනකුදු නො දොඩා ඇය වෙත නැමුණු එතෙම, සිය අතක් ඇගේ උරහිසට පිටු පසින් දමා, ඇය වාඩි වී සිටින ඉරියවුවට කෙළින් කොට, අවස්ථාවේ හැටියට සාදා ගන්නා ලද පැන් කුසලාන හෙවත් දිය ගොටුව ඇයට පිළිගැන්වූයේ ය.

ඇය පසු වූයේ, දැඩි පිපාසාවකින් බැවින්, ඕ ලොකු උගුරුවලින් දිය පානය කළා ය. ඉක්බිති ව තමා වෙත නැඹුරු වී තිබුණ රූමත් මුහුණ දෙස බැලුව ඕ තොමෝ, ඔහුට සිය ස්තුතිය පළ කළා ය. එහෙත් මිනිසා ගෙන් ඊට කිසි පිළිතුරක් නො ලැබුණෙන්, ඇය සිතුවේ ඔහුට තමා කියන දේ තේරුම් ගත නො හැකි බව ය. ඇගේ දිය පිපාසය සන්සිඳුණු පසු ව ඔහු මුදු මොළොක් ලෙස පරිස්සමට නැවතත් ඇය බිම දිගා කැරවා, සැහැල්ලු ලීලාවෙන් ගසකට පැන වනය තුළට අතුරුදහන් ව ගියේ ය. එහෙත් යෝධ හස්තියා ඇය අසලින් ඉවත් නො වී එහි ම රැඳී සිටියේ ඇය ආරක්ෂා කැරැන්නට මෙනි. ඔහු ගේ සද්දන්ත ශරීරය ලාලිත්‍යවත් ලීලාවකින් එහාටත් මෙහාටත් වැනුණේ ය.

ඇය අවට පරිසරයෙහි රැඳී තිබුණු නිහඬ නිසලතාවත් සාමකාමී ස්වභාවයත් හේතු කොට ගෙන, මෙතෙක් වේලා කැලැඹිල්ලෙන් හා නොසන්සුන් ගතියෙන් පැවැති ඇගේ මනස, සන්සුන් තැන්පත් ගතියකට පත් වී ය. එ සේ වුව ද, තමා පසු වනුයේ, ඉතා ම අවදානම් තත්ත්වයකැ යි යන අදහස ඇගේ සිත තුළ ගැඹුරින් ම තැන්පත් වී තිබිණි. අර මිනිසා ඇයට අබිරහසක් වූයේ ය. තමා පැහැර ගෙන ගිය මහා වානරයා කිසි යම් ප්‍රාතිහාර්යයකින් කඩවසම් වන දෙවියකු බවට පරිවර්තනය වී යැයි සිතීම කිසි පදනමක් නැති, අතාර්කික අදහසක් බව මේ වන විට ඇයට තේරුම් ගොස් තිබිණි. ඒ නමුත් වානරයා ගේ අන්තර්ධාන වීමත් ඒ වෙනුවට ඔහු ගේ ප්‍රාදුර්භූත වීමත් ඇයට කිසි ම ආකාරයකින් පැහැදිලි කැරැ ගත හැකි නො වී ය. ඒ සම්බන්ධයෙන් ඇයට කළ හැකි වූ එක ම

අනුමානය වූයේ, මහා වානරයාත් මිනිසාත් සහයෝගයෙන් කටයුතු කරන්නට ඇති බවත්, තම ස්වාමියා වූ මිනිසා වෙනුවෙන් මහා වානරයා ඇය පැහැර ගෙන එන්නට ඇති බවත් ය. ඇයට කිසිදු කරදරයක් හිංසාවක් කිරීමේ අරමුණක් මිනිසා කෙරෙන් ලේශ මාත්‍ර වශයෙනුදු පළ නො වූවත්, සියලු ම මිනිසුන් ශිෂ්ට සමාජයේ මිම්මෙන් ම මනින්නට ඇය කොතෙක් දුරකට හුරු ව සිටියා ද යත්, ඔහු ද එම රාමුවට පිටතින් මැනීමට ඇයට පිළිවන් කමක් නො තිබිණි.

ඇය ගේ විශ්ලේෂණාත්මක මනසට එම මිනිසා දුරවබෝධ ප්‍රහේලිකාවක් වී ය. ඔහු මේ ම්ලේච්ඡ අප්‍රිකානු වනාන්තරය මැද්දෙහි සිටිය යුතු වූ, ඊට අයිති මිනිසකු ලෙස කොහෙත් ම නොපෙනුණත්, මේ වටාපිටාව හා ඔහු විස්මය ජනක ලෙස පෑහුණේ ය; කොටින් කියතොත් ඔහු මේ පරිසරයේ ම කොටසක් බඳු වූයේ ය. මෙය ඔහු ගේ නිවහන බවත්, මීට වඩා වෙනස් ජීවිතයක් ඔහුට නො වුණු බවත් ඔහු ගේ විලාසයෙන් පළ වී ය. ඇගේ සිත විමතියට පත් කළ අනෙක් විශේෂ කාරණාව වූයේ, යෝධ හස්ති රාජයා ඉදිරියෙහි ඔහු හැසිරුණු ආකාරය යි. වනයෙහි ඒ නොදැමුණු දැවැන්තයා මිනිසාට හීලෑ සුනඛයකු බඳු විය. ඔහු පෙනුම අතින් අපිරිසිදු අශෝභන විරූපී මිනිසෙක් වී නම්, ඔහුත් මනුෂ්‍ය වාසයෙන් පිටස්තර ව කැලෑ සතුන් මෙන් දිවි ගෙවන්නා වූ ඒ අර්ධ උන්මත්තක සාහසික මිනිසුන් ගෙන් එකකු ලෙස - ශිෂ්ට සමාජයෙන් පිටමං කැරුණ උන් ගෙන් එකකු ලෙස - ඇය විසින් එක් වර ම වර්ග කැරෙන්නට ඉඩ තිබිණි. එහෙත් මනා හික්මීමක් පෙන්නුම් කළා වූත් ලාලිත්‍යයක් පළ කළා වූත් මේ සත්ත්වයා, ශෝභනත්වයේ මූර්තියක් බඳු විය. එ සේ ම, ඔහු ගේ මනා හැඩැති හිසිනුත් බුද්ධිමත් පෙනුමැති දෙ නෙතිනුත් මානසික අසමතුලිත ගතියක් හෝ අශිෂ්ට ස්වභාවයක් යාමතමින් වත් දැක ගත හැකි නො විණි.

ඇය ඔහු පිළිබඳ කල්පනා කැරැමින් සිටිද්දී ලොකු ලී ඉනි ගොඩක් ද රැගෙන මිනිසා ආපසු පැමිණියේ ය. ඒවායේ කොළ හා කුඩා ඉති සූරා දමා තිබිණි. දීර්ඝ අවුරුදු ගණනාවක පළපුරුද්දක් පිළිබඳ දෙස් දුන්නා වූ නිපුණතාවකින් හා ක්‍රියාශීලිත්වයකින්, ඔහු කුඩා දිය පහර අද්දර පැල්පතක් වැනි මඩුවක් සෑදුවේ ය. ගස්වල ලොකු පත්‍රවලින් එහි වහලය සෙවිලි කළ ඔහු, සුළඟින් ආරක්ෂා

වනු සඳහා එය තුන් පැත්තකින් කොළ අතුවලින් අහුරා දැමුවේ ය. කොළ ඉති හා වියළි තණ පඳුරු යොදා ඔහු එහි පොළොව සකස් කෙළේ ය. ඉක්බිති ව හේ තරුණිය වෙත පැමිණ ඇය ඔසොවා ගෙන තමා විසින් සාදන ලද ලිය මඩුව කරා ගෙන ගියේ ය.

යළිත් වතාවක් ඔහු ඇය තනි කොට පිටත් ව ගියේ ය. ටික වේලාවකින් ඔහු පෙරළා ආවේ කුඩා පලතුරක් ද රැගෙන ය. ඇය දිගු කාලයක් නිරාහාර ව හිඳ ඇති බව දැන හුන් බැවින්, ඔහු ඇයට එය එක් වර ම බුදින්නට දුන්නේ නැත. එ සේ කිරීම ඇගේ උදරයට හානිකර විය හැකි හෙයිනි.

ඔහු මේ සෑම කටයුත්තක ම යෙදුණේ නිශ්ශබ්ද ව ය. ඔවුන් අතරෙහි එකදු වචනයක් වත් හුවමාරු නොවූව ද, ඔහු විශ්වාසය තැබිය හැකි අකුටිල පුද්ගලයෙකි ය යන අදහස සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ගේ සිතෙහි තදින් තැන්පත් වන්නට වූයේ ය.

ඊ ළඟ වතාවේ ඔහු ඇය කෙරෙන් ඉවත් වී ගිය විට, සෑහෙන වේලාවක් යන තුරු පෙරළා පැමිණියේ නැත. එහෙත් කිසි යම් යෝධ මුරකාරයකු මෙන්, හස්ති රාජයා තව දුරටත් ඇය අසල ම රැඳී සිටියේ ය.

මිනිසා මෙ වර ආපසු ආවේ, මරන ලද මුවකු ද රැගෙන ය. ප්‍රාථමික මිනිසා ගේ ක්‍රමය අනුව ඔහු ගින්නක් මොළවා ගනු සෝරා දුටුවා ය. එ සේ අවුළුවා ගනු ලැබුණු ගින්නට ඉහළින් අල්ලා මස් පලහනු ලැබෙද්දී එයින් නැගී ආ ප්‍රණීත සුවඳ ඇගේ නාසා පුඩුවල දැවටී ගියේ, තමා කෙ තරම් ක්ෂුධාවකින් පෙළෙන්නේ ද යන්න තරුණ ස්ත්‍රියට සිහිපත් කැරැවමිනි. මස් පිසී අවසන් වූ පසු ව මිනිසා පැමිණ ඇය අසල ඇණතබා ගෙන වාඩි වී, සිය මුවහත් දඬයම් පිහියෙන් මස් කුඩා සිහින් තීරුවලට කපමින්, කුඩා දරුවකුට කෑම කවන අයුරින්, ඇයට ඒවා කැවුවේ ය. වරකට ඔහු ඇයට කැවූයේ ඉතා සුළු ප්‍රමාණයකි. කටක් කැවූ පසු, ඊ ළඟ කට කැවීමට කලින් ඔහු ටික වේලාවක් ඇය විවේකයෙන් තැබුවේ ය. ඇය කමින් සිටින අතරේ දී පළමු වතාවට ඔහු කතා කෙළේ ය; එහෙත් ඒ ඇයට නො වේ; ඇය කිසි දාක අසා තිබූ භාෂාවකින් ද නො වේ. ඔහු කතා කෙළේ හස්ති රාජයාට ය. එ විට ඒ සද්දන්තයා ආපසු හැරී වන බූටෑවට ඇතුළු වූයේ ය. ඔහු වනය මැදින් ගමන් කරන හඬ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් තුනී වෙමින් ටික වේලාවක් යන තුරු ඇයට

ඇසුණු අතර, අවසානයේ දී එය මුළු මනින් ම නැසී ගියේ ය. ඇය අනුභවයේ යෙදී සිටිද්දී ම, පරිසරය අඳුරෙහි ගිලිණි. ඇගේ උපස්ථායකයා ගේ ලෝකඩ පැහැ සම රක්ත වර්ණයකින් ඔප කළා වූ ද, ඇගේ රහසිගත කල්පනා පවා ඇතුළු ව සැම දෙයක් ම විනිවිද දුටුවා යැයි ඇයට හැඟුණු, ඔහු ගේ ඒ ගුප්ත අළු වන් දෙ නෙතෙහි පරාවර්තනය වූවා වූ ද, ගිනි මැළයෙහි සැලෙන ආලෝකයෙන් ඕ සිය ආහාර කිස නිමවූවා ය. ඉක්බිති ව හේ ඇයට බීමට වතුර ගෙනැවිත් දිණි. ඒ සියල්ලෙන් පසු ව ඔහු ඇගේ ලිය මඩුවට පිටතින් වාඩි වී තමා ගේ කුසගින්න සන්සිඳුවා ගත්තේ ය.

සිය අද්භූත ආරක්ෂකයා ගේ මේ යහපත් කටයුතු සැලකිලි හේතුවෙන් පහළ වූ සුරක්ෂිත හැඟීමෙන් තරුණ ස්ත්‍රිය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් බිය ශංකාවෙන් තොර සැහැල්ලු ස්වභාවයකට පත්වෙමින් උන්නී ය. එහෙත් මේ මොහොතේ දී ඇය තුළ හදිසි සැක ශංකා ජනිත කැරැවූ කිසි යම් දෙයක් සිද්ධ වූයේ, තමා නතුවී හුන් මේ නිහඬ යෝධයා කෙරෙහි අමුතු අලුත් භීතියක් ඇගේ සිතෙහි හට ගත්තේ ය. ඔහු මස් අනුභව කරද්දී වන මෘගයකු මෙන්, එය දත්වලින් ඉර ඉරා අමුවෙන් ම ගිල දමනු ඇය සිය දෙ නෙතින් ම දුටු හෙයිනි. වරක් ගිනි මැළයේ ආලෝකයට මඳක් එ පිටින් වන බූටෑවේ යම් කිසි සත්ත්වයකු ගමන් කරන හඬක් ඇසිණි. මෙහි දී ඔහු හිස ඔසොවා ඒ දෙස බැලූ අතර ඔහු ගේ දෙ තොලින් නැගී ආවේ පහත් වූත් තිරිසන් වූත් අනතුරු ඇඟවීමේ ගෙරැවිල්ලකි. තරුණ ස්ත්‍රිය හදිසි භීතියකින් හා පිළිකුලකින්, සිය දෙ නෙත් පියා ගෙන තම මුහුණ දෑත් අස්සේ හංගා ගත්තා ය. වනයෙහි අන්ධකාරය වෙතින් පිළිතුරු ගෙරැවුමක් ඇසිණි. එහෙත් එම ශබ්දය ක්‍රමයෙන් ඉවතට ගමන් කරනු ඇසුණෙන්, නොබෝ වේලාවකින් යළි සියල්ල නිහඬ විය.

සෝරා සිය දෙනෙත් නැවත අරින්නට නිර්භීත වූයේ බොහෝ වේලාවකට පසු ය. එ විට ඇය දුටුවේ, මිනිසා ආහාර අනුභවය අවසන් කොට ඇයත් ගිනි මැළයත් අතර පොළොවෙහි තණ මත දිග ඇදී නිදමින් සිටින අන්දම යි. ඈ ඔහුට බිය වූවා ය; එය නම් ඇයට ස්ථිර විය. එහෙත් ඔහු සමීපයෙහි සිටිද්දී තමාට වනාන්තරය තුළ දී මීට පෙර කි කලෙක වත් දැනී නැති සුරක්ෂිත හැඟීමක්

දැනෙන්නේ ය යන්නත් ඇයට ප්‍රතික්ෂේප කළ නො හැකි විය. ඈ මේ ගැටලුව ළිහා ගැනීමට කල්පනා කරමින් සිටින අතරේ ම නිදි කිරන්නට වූවා, අවසානයේ දී ඇයත් නො දැනීම නින්දට වැටුණා ය.

ඇය පිබිදෙන විට තරුණ සූර්යයා ප්‍රාණවත් උණුසුමකින් වනාන්තරය දවටමින් තිබුණේ ය. මිනිසා ගිනිමැළයට අලුතින් දර දමා ගින්න වැඩි කොට එය ඉදිරියෙහි වාඩි වී කුඩා මස් තීරු වගයක් ඊට උඩින් එල්ලා පලහමින් සිටියේ ය. ඔහු පසෙකින් පලතුරු ගොඩක් විය. ඒවා ඔහු උදේ පාන්දරින් නැගිට එකතු කැරැ ගත් ඒවා විය යුතු ය. ඔහු දෙස බලා සිටිත් ම, ඔහු ගේ විශිෂ්ට දේහ ලාලිත්‍යයෙනුත් ඔහු ගේ උදාර ලීලාව හා අළු වන් තියුණු දෙ නෙතෙහි රැඳුණු තැන්පත් බුද්ධිමය භාවය සමඟ මනා ව සුසංගත වූ සුවිශේෂ කුලීන පෙනුමෙනුත් ඕ තොමෝ තව දුරටත් පැහැදීමට පත් වූවා ය. ඔහු අර ආකාරයෙන් - සිංහයකු මෙන් දරුණු තිරිසන් ආකාරයෙන් - මස් ගිල දමනු තමා නො දුටුවා නම් යැයි ඈ පැතුවා ය. ඔහු ගේ ප්‍රබල ශක්ති සම්පන්න භාවය අනු වත්, උදාර ලීලාව අනු වත්, ප්‍රතාපවත් භාවය අනු වත්, ඔහු ගේ සැම ක්‍රියාවක ම රැඳී තිබුණු නිහඬ දරුණුකම අනු වත් ඔහු කොතෙක් නම් දුරකට සිංහ රාජයකුට සමාන වූයේ ද? ඔහු තමා ගේ සිංහ - මිනිසා යැයි ඇය සිතන්නට පටන් ගත්තේ එ පරිද්දෙනි. ඔහු කෙරේ ඈ බිය වුව ද, ඔහු විශ්වාස කිරීමට උත්සාහ කළා ය.

ඔහු යළි වතාවක් ඇයට කෑම කවා, බීමට ජලය ගෙනැවිත් දුන්නේ තමා ගේ කුසගිනි නිවා ගැනීම පසුවට දමා ගෙන ය. එහෙත් ඔහු අනුභව කිරීමට කලින් නැගී සිට දීර්ඝ වූත් පහත් වූත් හඬ ගැසීමක් කෙළේ ය. ඉක්බිති ව නැවතත් උත්කුටියෙන් වාඩි වූ හෙතෙම, සිය භෝජනය භුක්ති විඳින්නට වී ය. ඔහු මස් කුට්ටිය තම ශක්තිමත්, දුඹුරුවන් අත්වලින් අල්ලා ගෙන අමුවෙන් ම අනුභව කළ ද, ඔහු එ සේ කෙළේ සෙමින් හා ඔහු ගේ සැම ක්‍රියාවක ම රැඳුණු තැන්පත් උදාරත්වයෙන් යුතු ව බව දැන් ඇයට පෙනුණෙන්, කලින් ඇයට දැනුණු පිළිකුල් ගතිය ඇය වෙතින් මඳක් පහ විණි. අප්‍රිකානු ප්‍රාදේශික භාෂා කිහිපයක් ද ඇතුළු ව විවිධාකාර භාෂා ගණනාවකින් ම ඔහුට ආමන්ත්‍රණය කරමින් ඔහු සමඟ සංවාදයේ යෙදීමට ඈ නැවත සැරයක් උත්සාහ කළා ය. එහෙත් ඔහු කෙරෙන්

ඊට ලැබුණු ප්‍රතිචාරය වූයේ, මෝඩ තිරිසන් සතකු ගේ බැල්මකට නො වැඩි දෙයකි. මෙහි දී ඇය තුළ ඇති වූ කලකිරීම, තමා මේ අමතමින් සිටියේ, තමා ගේ මුවින් පිට වූ සෑම වචනයක් ම තේරුම් ගත්තා වූත්, ඔහු ම පමණක් දත් හේතු අනුව, තමා ගේ සැතිරියක ලෙස සැලකූ මේ ස්ත්‍රිය ඉදිරියෙහි මෝඩ තිරිසන් මෘගයකු ලෙස සිටීමට ප්‍රිය කළා වූත් ඉංගිරිසි සාමිවරයකුට යැයි ඈ දැන සිටියා නම්, කෝපයක් බවට පරිවර්තනය වීමට තිබිණි.

කෙ සේ වුව ද, ඔහු එ වැන්නකු වීම සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ගේ වාසනාවකි. කුමක් නිසා ද යත්, ඇය ස්ත්‍රියක වීමත් හුදෙකලා අසරණ තත්ත්වයක සිටීමත් සලකා, ඇයට පිහිට වීමට පෙලඹුණේ ඉංගිරිසි සාමිවරයා මිස අර ම්ලේච්ඡ මාංස භක්ෂකයා නො වූ බැවිනි. ටාර්සන් තුළ සිටි තිරිසන් මෘගයා ඇයට කිසි හිංසාවක් නො කර ඉන්නට තිබුණු නමුත්, අනෙක් සියලු සතුන් මෙන් ඇය ද වනයේ නීතියට භාර කොට, ඇය ගැන තැකීමක් නො කර තමන් ගේ පාඩුවේ යන්නට ඉඩ තිබිණි.

ටාර්සන් ආහාර ගෙන අවසන් වී වැඩි වේලාවක් යන්නට මත්තෙන්, වන බූටෑව බිඳෙන හඬ ඇසෙන්නට ගත්තේ ටැන්ටෝර් ගේ නැවත පැමිණීම ගැන දැනුම් දෙමිනි. ඔහු කුඩා එළිමහනට අඩිය තැබූ විට, ඒ දැවැන්ත සතා එහි පැමිණියේ මිනිසා කලින් කළ හඬ ගෑම අසා යැයි තරුණ ස්ත්‍රියට මෙහි දී වැටහුණෙන්, ඕ මවිත වූවා ය.

මෙ පරිද්දෙන් දවස් ගත වී යන්නට වී ය. ඒ අතරතුරේ දී සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ටිකෙන් ටික ශක්තිය ලබන්නට වූවා ය. රැයෙහි දී නිහඬ වන දෙවියා ගෙනුත් දහවලේ දී හස්ති රාජයා ගෙනුත් ඇයට රැකවරණ ලැබිණ. දැන් ඇය ගේ සිත නොසන්සුන් කළ එක ම කාරණාව වූයේ, වේන් කෝල්ට් ගේ ජීවිතාරක්ෂාව යි. ඇයට ඔහු ගැන සිහි නො වුණු මොහොතක් නො වූ තරම් ය. ඇගේ ඒ භය ශංකා අහේතුක ඒවා ද නො විණි. කුමක් නිසා ද යත්, සැබැවින් ම තරුණ අමෙරිකානුවා ගත කැරැමින් සිටියේ, නරක කාලයක් වූ බැවිනි.

සෝරා ගේ ආරක්ෂාව පිළිබඳ සිතිවිලිවලින් සිහි විකල් කැර ගෙන, ඇයත් ඇය පැහැර ගත් එකාත් සොය සොයා ඔහු සිය

ශක්තිය අන්තයට ම වැය කැරැමින් ඇවිද්දේ, තමා ගැනත් අමතක කොට ය. ඔහුට ඔහු පසු වූ අවදානම් තත්ත්වය පිළිබඳ අවබෝධ ව ගියේ, ක්ෂුධාවත් ශ්‍රාන්තියත් කරණ කොට ගෙන, අන්තිමේ දී ඔහු ගේ සිරුර වාරු නැති ව ගිය විට දී ය. ඔහුට ආහාර අත්‍යවශ්‍ය කැර තිබුණු මේ ආපදාසන්න මොහොතේ දී, මෙතෙක් කලක් මේ ප්‍රදේශයෙහි යහමින් ගැවසෙනු ඔහු දුටු දඩ සතුන් හදිසියේ ම අතුරුදහන් ව ගිය පාටක් දක්නට ලැබිණි. වරෙක දී ඔහුට සිය පණ ගැට ගසා ගැනීමට යම්තමින් සෑහුණු කුඩා කුඩා සත්තු පවා දක්නට නො සිටියෝ ය. කන්නට හැකි පලතුරක් ඉඳ හිට ඔහුට සොයා ගන්නට ලැබුණ ද, එයින් ඔහුට ලැබුණේ සුළු ශක්තියකි; නොහොත් කිසි ම ශක්තියක් නො ලැබුණේ ය. ස්වකීය ශක්තියත් දරා ගැනීමේ හැකියාවත් එහි අන්තයට පැමිණ ඇති බව ද, ආශ්චර්යයකින් මිස වෙනත් විදිහකින් තම ජීවිතය රැක ගනු උගහට බව ද පිළිගැනීමට ඔහුට මෙහි දී සිද්ධ විය. ඔහු කෙ තරම් දුර්වල ව සිටියේ ද යත්, වැනි වැනී අමාරුවෙන් වුවත් වරකට ඔහුට ඇවිද්ද හැකි වූයේ පියවර කිහිපයක් පමණි. ඉක්බිති ව බිම ඇද වැටුණු ඔහුට, නැවත නැඟිට ගැනීමට හයියක් ලැබෙන තුරු ටික වේලාවක් වැටුණු තැන ම වැතිර සිටින්නට සිදු විණි. මේ කොයි හෝ අවස්ථාවක ඔහුට යළි නැඟිට ගැනීමට නො ලැබෙන වාරයක් එන බව ඔහු දැනගෙන සිටියේ ය.

එ සේ වුව ද, ඔහු උත්සාහය අත නැරියේ ය. ඔහු ඉදිරියට මෙහෙයවනු ලැබුණේ, ජීවත් වීමේ ආශාවට වඩා ප්‍රබල වූ වෙනත් හැඟීමක් විසිනි. ඔහුට මිය යෑමට නුපුළුවන් විය; සෝරා ද්‍රිනෝෆ් විපතෙහි වැටී සිටින තාක් ඔහු නො මැරී සිටිය යුතු විය. අවසානයේ දී මනා ව හෙළි පෙහෙළි වී තිබුණ වන මංකඩක් ඔහුට සම්භ වූයෙන්, දැන් තමාට කොයි වේලේ හෝ ස්වදේශික දඩයක්කාරයකු හෝ සිය සගයන් ගේ කඳවුර වෙත යා ගැනීමට මාර්ගයක් හෝ හමු වනු ඇතැ යි ඔහු ගේ සිතේ බලාපොරොත්තුවක් ඇති වූයේ ය. මේ වෙද්දී ඔහුට ගමන් කළ හැකි වූයේ බඩගාමින් පමණි. නැඟිට ගැනීමට තරම් සවියක් ඔහුට නො තිබුණ බැවිනි. මෙහි දී එක් වර ම ඔහු මෙතෙක් කාලයක් තිස්සේ පමා කැර ගෙන සිටි මොහොත - තමා ගේ ලෞකික ජීවිතය නමැති වේදිකාවේ තිරය

වසා දැමෙනු ඇතැ ය ඔහු බලාපොරොත්තු වූ විධි අතරින්, ඔහු එ තරම් අපේක්ෂා නො කළා වූ ස්වරූපයකින් වුවත්, අවසානය සලකුණු කළ ඒ මොහොත පැමිණියේ ය.

යළි ඉදිරියට බඩ ගා යෑමට හයියක් ලැබෙන තුරු ඔහු වන මංකඩෙහි වැතිර ගෙන නිසොල්මනේ සිටිද්දී, තමා පසු වනුයේ හුදෙකලාව නො වන බව හඳිසියේ ම ඔහුට හැඟී ගියේ ය. අධික වෙහෙස හේතුවෙන් ඔහු ගේ ශ්‍රවණ ශක්තිය ද මඳක් දුර්වල ව තිබූ හෙයින්, ඔහුට කිසි ශබ්දයක් නැසිණි. එහෙත්, අප සැම කෙනකුට ම අපේ ජීවිතයේ ඇතැම් අවස්ථාවල දී අතුරු උපද්‍රව පිළිබඳ පෙරනිමිති කියන්නා වූ, ඒ ගුප්ත ඉව විසින් ඔහු දෙස යමකු බලා සිටින බව ඔහුට දැනුම් දෙනු ලැබිණ.

මහත් වෙහෙසක් දරා හෙතෙම හිස ඔසොවා බැලුවේ ය. වන මංකඩ මැද ඔහු ඉදිරියෙහි සිට ගෙන සිටියේ දැවැන්ත සිංහයෙකි. උගේ තොල් කෝපාවිෂ්ට විරිත්තීමකින් පිටු පසට ඇදී තිබිණි; කසා වන් - පලා වන් දෙ නෙත අනර්ථකාරී ද්වේෂයකින් දැවුණේ ය.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

14

වෙඩි තබනු ලැබීම

මිනිසා නො දත් මාර්ගවලින් ගමන් කැරැමින්, වනය මැදින් වේගයෙන් එහා මෙහා යමින්, ටාර්සන් දිනපතා ම වාගේ සිය සතුරන් ගේ කඳවුර සෝදිසි කිරීමට ගියේ ය. ප්‍රථම ප්‍රහාරය සඳහා සියලු පෙර සූදානම් වීම් අහවර කොට අවසානයේ දී, කණ්ඩායමෙහි සියලු සාමාජිකයන් හට නිල ඇඳුම් - ප්‍රන්ස යටත් විජිත හමුදාවට අයත් ඒවා ලෙස පෙනුණු නිල ඇඳුම් - බෙදා දෙනු ලැබෙන අන්දමත් ඔහු දුටුවේ ය. තමා ක්‍රියාත්මක විය යුතු වේලාව පැමිණ ඇති බව මෙහි දී ඔහුට තේරුම් ගියේ ය. කුඩා නිකිමා පරිස්සමින් තම පණිවිඩය නියමිත තැනට ගෙන යන්නට ඇතැ යි ඔහු පැතුවේ ය. එහෙත්, එය එ සේ නො විණි නම්, ටාර්සන් වෙනත් විදිහකින් කටයුතු කරනු ඇත.

සෝරා ද්‍රිනෝෆ්ට ඇගේ සුපුරුදු ශක්තිය සෙමින් සෙමින් නැවතත් ලැබෙමින් තිබුණේ ය. අද දිනයෙහි ඈ සිය ගත කෙළින් කැරැ ගෙන, හිරු එළියෙන් ලප වැටුණු එළිමහනෙහි පියවර කිහිපයක් ඇවිද්දා ය. දැවැන්ත හස්ති රාජයා ඇය දෙස සැලකිල්ලෙන් බලා ගෙන සිටියේ ය. තමා ගේ මිත්‍රයා යැයි ඇය විසින් සලකන ලද විස්මය ජනක සුදු යෝධයා කෙරේ ඇගේ බිය පහ ව ගියාක් මෙන්, මේ හස්තියා කෙරේ වූ බිය ද බොහෝ කාලයකට කලින් ඇය වෙතින් පහ වී ගොස් තිබිණි. තරුණිය සෙමින් සෙමින් දැවැන්තයා ඉදිරියට පිය තැබුවා ය. ටැන්ටෝර් සිය සොඬය එහාටත් මෙහාටත් වන වනා, තම කුඩා ඇස්වලින් ඇය දෙස විමසිලි බැල්මක් හෙළා ගෙන සිටියේ ය.

ඇය ආරක්ෂා කරනු ලැබූ ඒ දහවල් කාල ගණනාව පුරා ම, ඔහු කෙ තරම් හීලෑ අහිංසක ස්වභාවයක් දරා සිටියේ ද යත්, ඔහු

තමාට හිංසාවක් කරනු ඇතැ යි සෝරාට වැරැදීමකින් වත් සිතීමට පුළුවන් කමක් නො තිබිණි. එහෙත් දැන් ඔහු ගේ කුඩා ඇස් දෙස බලද්දී, ඇගේ ගමන අතර මඟ නැවතුවා වූ යම් කිසිවක් ඇයට පෙනී ගියේ ය. කුමක් වුවත්, ඔහු කැලෑ හස්තියකු හෙවත් වල් අලියකු ම වන බව මෙහි දී ඇයට සිහිපත් විණි. එනයින් ම තමා කරන්නට සැරසුණු ක්‍රියාවේ අනුවණ කම ද ඇයට පසක් වී ය. ඇය ඒ වන විටත් ඔහු ගේ ළඟට ම ගොස් තිබුණෙන්, ඇයට ඕනෑ වී නම්, ඇය කලින් සිතා ගෙන හුන් අන්දමින්, ඔහු ස්පර්ශ කිරීමට ඇයට පුළුවන්කම තිබිණි. ඇය අදහස් කැර ගෙන උන්නේ, ඒ ආකාරයෙන් ඔහු සමඟ මිත්‍රත්වයක් ගොඩ නඟා ගැනීමට ය.

හෙමින් සීරුවේ ඇඟට පතට නො දැනී ආපසු හැරී යාමට ඇය සිතුවා පමණි. එහෙට මෙහෙට වැනෙමින් තිබුණු සොඬවැල එක් වර ම පහත් වී අවුත් ඇගේ බඳ වටා එතිණි. සෝරා ද්‍රිනෝෆ් කෑ ගැසුවේ නැත. දෙ නෙත් පියා ගෙන ගල් ගැසුණා පමණි. තමා ඉහළට එසවෙනු ඇයට දැනුණේ ය. මොහොතකට පසු හස්ති රාජයා එළිමහන් බිම හරහා අඩියක් දෙකක් ගමන් කොට ඇය යළිත් ලිය මඩුව තුළින් ම තැබුවේ ය. ඉක්බිති ව හෙමිහිට තමා පෙර සිටි ස්ථානයට ම ගිය ඔහු, සිය සුපුරුදු ආරක්ෂක රාජකාරිය යළි ඇරඹුවේ ය.

හස්තියා ඇයට රිදවූයේ නැත. ඊට වඩා මුදු මොළොක් බවකින් සිය බිලිඳකු ඔසොවන්නට මවකට වත් නො හැකි ය. එහෙත් එම ක්‍රියාවෙන්, තමා සිරකාරියක වන බවත් ඔහු තමා ගේ රැකවලා වන බවත් සෝරා ද්‍රිනෝෆ් තේරුම් ගත්තා ය. එ නමුදු ටැන්ටෝර් සැබැවින් ම කෙළේ, ටාර්සන් ගේ උපදෙස් පිළිපැදීම ය. ඒ උපදෙස් ලබා දී තිබුණේ, තරුණ ස්ත්‍රිය බලයෙන් සිර කැර තබා ගැනීමේ අදහසකින් නො ව, ඇය වනාන්තරයේ ඇවිදීමට යෑමෙන් ඇයට සිදු විය හැකි ආන්තරාවන් ගෙන් ඇය පරිස්සම් කිරීමට ය.

සෝරාට සිය පූර්ණ ශක්තිය ම ලැබී නො තිබුණ බැවින්, අර ව්‍යායාමය හේතුවෙන් ඇගේ ගත වෙවුලන්නට වී ය. එ වේලේ තමා තුළ ඇති වූ හදිසි භීතිය අහේතුක එකක් බව මේ වෙද්දී ඇයට තේරුම් ගිය නමුත්, සිය ප්‍රබල රැකවලා සමඟ නැවත වතාවක් සෙල්ලම් නො කිරීමට ඈ ඉටා ගත්තා ය.

එයින් වැඩි වේලාවක් යන්නට මත්තෙන්, ඔහු වෙනදා එන පුරුදු වේලාවට සෑහෙන්න කලින් ටාර්සන් පෙරළා පැමිණියේ ය. ඔහු ටැන්ටෝර්ට වචනයක් දෙකක් කීවේ ය. එ විට ඒ මහා ප්‍රබල මෘගයා ආදර ඇල්මකින් මෙන්, සිය සොඬයෙන් ඔහු ස්පර්ශ කොට, ආපසු හැරී, බර පියවර තබමින් වන බූටෑව අස්සෙන් ගමන් කැර නො පෙනී ගියේ ය. ඉක්බිති ව ටාර්සන් සෝරා සිය ලිය මඩුවෙහි දොරටුව අසල වාඩි වී හුන් තැනට ආවේ ය. ඇය සැහැල්ලුවෙන් ඔසොවා ගත් හෙතෙම, අනතුරු ව ඇය සිය දසරුවෙහි රුවා ගත්තේ ය. එයින් පසු ව, ඔහු ගසකට පැන වනය මැද්දෙන් හස්තියා ගමන් කළ දිශාව බලා ඇදෙන්නට වූයේ, ඔහු සතු ශක්තියත් ක්‍රියාශීලිත්වයත් පිළිබඳ තරුණ ස්ත්‍රිය තුළ අප්‍රමාණ විස්මයක් ඇති කැරවමිනි.

කලින් වතාවේ ඔවුන් තරණය කැර පැමිණි ගංගාවෙහි ඉවුර අද්දර ටැන්ටෝර් ඔවුන් එන තුරු බලා සිටියේ ය. මෙහි දී ඔහු යළිත් වරක් සෝරා සහ ටාර්සන් පරිස්සමින් ගඟින් එතෙර කැරැ වූයේ ය.

සෝරා රැක බලා ගන්නට පටන් ගත් දා පටන්, දවසට දෙ වරක් ටාර්සන් මේ ගඟින් එතෙර මෙතෙර ගියේ ය. එහෙත් එ විට ඔහු සිටියේ තනි ව ම බැවින්, ගඟ හරහා ගමන් කිරීමට ඔහුට ටැන්ටෝර් ගේ වත් වෙනත් කෙනකු ගේ වත් ආධාරය අවශ්‍ය නො විණි. කුමක් නිසා ද යත්, ගිම්ලා හෙවත් කිඹුලා පහර දීමට ආව හොත් පිහිය සූදානමින් තබා ගෙන, තියුණු ඇස් පරීක්ෂාවෙන් තබා ගෙන ඔහු වේගවත් දිය වැල හරහා පිහිනූ හෙයිනි. එහෙත් මේ තරුණ ස්ත්‍රිය ගඟ හරහා ගෙන යෑමේ දී එ වැනි අවදානමක් ගැනීමට ඔහු මැළි වූයේ ය. ඒ සඳහා ඔහු ටැන්ටෝර් ගේ උපකාරය ලබා ගත්තේ එ බැවිනි.

ටැන්ටෝර් මඩ සහිත ගං ඉවුරේ ඉහළට නැඟ ගත් විට, ටාර්සන් ඔහු වචනයකින් පිටත් කැරැ යවා, ස්ත්‍රිය කරෙහි දමා ගෙන, අසලින් පිහිටි ගසක් වෙතට පැන්නේ ය.

ඊ ළඟට වනාන්තරයේ ගස් මතින් යෙදුණා වූ වේගවත් ගමන, සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ගේ මතකෙහි දිගු කාලයක් පැහැදිලි ව රැඳී තිබුණක් බවට පත් වූයේ ය. තමා ඔසොවාගෙන යනු ලැබූ සත්ත්වයා සතුව තිබුණු ආකාරයේ ශක්තියක් හා ක්‍රියාශීලිත්වයක් මනුෂ්‍යයකු තුළ

තිබිය හැකි යැයි ඇයට විශ්වාස කළ නො හැකි විණි. තමා ගේ සිරුරට තද වී තිබුණ ඔහු ගේ ප්‍රබල ශරීරයෙහි ජීව උණුසුම ඇයට නො දැනිණි නම්, ඔහු අධිමානුෂික අධිස්වභාවික ජන්මයකට හිමිකම් කියූවෙකි යි ඇය ලෙහෙසියෙන් ම සිතන්නට තිබිණි. ගසින් ගසට පැද්දී යමින්, හිස තෝන්තු කරවන සුලු හිස් අවකාශ හරහා පනිමින්, ඔහු ඇය වනයේ මැද මළුව ඔස්සේ වේගයෙන් රැගෙන ගියේ ය. මුලින් ම ඇය බිය වුව ද, පසු ව ඒ බිය ක්‍රමයෙන් පහ ව ගියේ, ඒ වෙනුවට වානරයන් ගේ ටාර්සන් බොහෝ දෙනකු ගේ හදවත්වල පහළ කැරැවූ ඒ අත්‍යන්ත ආත්ම විශ්වාසය ඇය තුළ ද රෝපණය කැරැවමිනි. අවසානයේ දී ඔහු නතර වී, තමා පය තබා ගෙන සිටි අත්තට ඇය පහත් කැරැමින්, ඔවුන් වටා පිහිටි අතු පතර අතරින් ඉදිරියට අත දිගු කැර පෙන්වූයේ ය. සෝරා බැලුවා ය. මෙහි දී ඇගේ ඉමහත් පුදුමයට හේතු වන පරිදි, ඔවුන් ගේ ඉදිරියෙන් පහළ පොළොවේ දක්නට ලැබුණේ, ඇගේ සගයන් ගේ කඳවුර ය. වානර-මිනිසා යළිත් වතාවක් තරුණිය ඔසොවා ගෙන සැහැල්ලු ලීලාවෙන්, ගස පාමුල අසලින් ඇදී ගිය පුළුල් වන මංකඩ මැද්දට පිනූයේ ය. ඇයට කඳවුරට යෑමට හැකි බව පෙන්වමින් ඔහු අතක් ඒ දෙසට වැනී ය.

"අනේ - මම ඔබට කොහොම ස්තුති කරන්න ද?" යි තරුණිය රාවයක් නැඟුවා ය. "මම කොහොම ද ඔබට තේරුම් කරවන්නේ -ඔබ මට කොච්චර හොඳින් සැලකුවා ද, ඔබ මා වෙනුවෙන් කරපු ඒ හැම දේට ම මම ඔබට කොයි තරම් ණය ගැති ද කියලා?"

එහෙත් ඊට ඔහු ගෙන් ලැබුණු ප්‍රතිචාරය වූයේ, ආපසු හැරී, ඔවුන් ගේ හිස්වලට ඉහළින් හරිත වර්ණ කොළ අතු විදා ගෙන සිටි මහ ගස වෙතට සැහැල්ලුවෙන් පැන අතුරුදහන් වීම ය.

කනස්සලු සහගත හිස සැලුමක් ද සමඟ සෝරා ද්‍රිනෝෆ් වන මංකඩ දිගේ කඳවුර වෙත ඇවිද යන්නට පටන් ගත්තා ය. මෙහි දී ටාර්සන් ඇයට ඉහළින් තුරු මුදුන් අතරින් ඇය පිටු පසින් ඇදුණේ, ඇය ආරක්ෂිත ව ගමනාන්තයට ළඟා වෙත් ද යන්න ස්ථිර කැර ගැනීම සඳහා ය.

පෝල් ඉවිච් දඩයමේ ගොස් තිබුණේ ය. ඔවුන් ගේ කඳවුර පිහිටි එළිමහන් බිම අද්දර ගසක යම් සෙලවීමක් ඔහු විසින් දක්නා ලද්දේ, ඔහු එ සේ දඩයමේ ගොස් ආපසු එමින් සිටිද්දී ය. දිවියකු

ගේ පුල්ලි සහිත සමක් වැනි දෙයක් ඔහුට පෙනිණි. හෙතෙම සිය රයිෆලය ඔසොවා වෙඩි තැබුවේ ය. එ හෙයින් සෝරා කඳවුර වෙතට ඇතුළු වත් ම, අසල ගසක සිට වානරයන් ගේ ටාර්සන් ගේ සිරුර ඇය ළඟින් ම පෙරළී වැටුණේ ය. සූර්යාලෝකය ඔහු ගේ ඉණකඩයෙහි දිවි පුල්ලි මතට වැටී කෙළිපර ව නටද්දී, උණ්ඩයකින් සිද්ධ වූ තුවාළයකින් ඔහු ගේ හිසින් ලේ බිඳු වැහුණේ ය.

• • •

තම මුහුණට ඉහළින් සිංහයකු ගොරවමින් සිටිනු දැකීම, වේන් කෝල්ට්ට වඩා යහපත් ශරීර ශක්තියකින් යුතු මිනිසකු ගේ පවා ස්නායු හොල්ලා දමන්නට හේතු වනු ඇත. එහෙත් දරුණු බිහිසුණු මෘගයා ගේ පිටු පස සිට සුන්දර සුරූපී තරුණ ස්ත්‍රියක දිව එනු දැකීම, ඔහු ගේ පියවි සිහිය මුළු මනින් ම අවුල් කැර දැමුවේ ය.

ඔහු ගේ මනස හරහා විවිධ අනුස්මරණ හා නොයෙකුත් මති මතාන්තර එකට හැනී මිශ්‍ර වෙමින් දිව ගියේ ය. සිංහයකු ගෙන් පහර කෑවා යැයි කී ඇතැම් කෙනකු එහි දී තමන්ට කිසි වේදනාවක් බියක් නො දැනුණු බව ප්‍රකාශ කරනු ඔහුට අසන්නට ලැබුණු අන්දම ඔහුට විටෙක දී සිහි විය. පිපාසාව හා ක්ෂුධාව නිසා මිනිසුන් ගේ පියවි සිහිය විකල් වී ඔවුන් උමතු භාවයට පත්වන්නේ යැයි ඔහු අසා තිබුණු කතා ඔහුට තවත් විටෙක දී සිහි විය. ඔහු මිය යන්නට ළං ව උන්නේ නම්, මිය යනු ඇත්තේ වේදනා නො විඳ යැයි සිතා හේ සතුටු වූයේ ය. එහෙත් ඔහු මිය යන්නට ආසන්න ව නො සිටියේ නම්, ඔහු පසු වනුයේ උමතුවෙන් බව ඔහුට ස්ථිර විය. අර සිංහයා ගේ හා ස්ත්‍රිය ගේ මායාවී දර්ශනය ම ඔහුට තමා සිටිනුයේ සිහිවිකල්ලෙන් යැයි ඒත්තු ගැන්වීමට සෑහිණි.

ඔහු ගේ දෑස් වශී වූ ආකාරයෙන් ඒ දෙ දෙනා දෙසට ම යොමු වී ඇළී තිබුණේ ය. ඔවුන් කෙ තරම් සැබෑ ලෙස පෙනිණි ද! තරුණ ස්ත්‍රිය සිංහයාට කතා කරනු ඔහුට ඇසිණි. අනතුරු ව ඇය ප්‍රබල ප්‍රචණ්ඩ මෘග රාජයා ගේ ඇඟෙහි ඇතිල්ලෙමින් ඉදිරියට අවුත්, ඔහු අසරණ ව අනාථ ව වැටී හුන් තැනට පැමිණ, ඔහු ගේ මුහුණ වෙත නැඹුරු වනු හේ දුටුවේ ය. ඈ ඔහු ස්පර්ශ කළා ය.

ඇය මායාවක් නො ව ලෙයින් මසින් සැදි සැබෑ මිනිස් දුවක බව ඔහු දැන ගත්තේ එ විට ය.

"ඔබ කවුද?" යි ඇය ඇසුවේ කැඩුණු ඉංගිරිසියෙන් වුව ද, අමුතු විදේශික උරුවක් තිබුණු කන්කලු කට හඬකිනි. "ඔබට මොකද්ද සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ?"

"මාව අතරමං වෙලා," යි අමාරුවෙන් පිළිතුරු දුන් ඔහු, "දැන් මගේ හුස්ම ටික යන ගාන යි. දවස් ගාණකින් මම මුකුත් කාලා නෑ," යනුවෙන් පවසා සිහි විසංඥ වූයේ ය.

ජද්-බල්-ජා හෙවත් ස්වර්ණමය සිංහයා තුළ ඔපාරයේ ලා කෙරෙහි අද්භුත ජනක බැඳීමක් තිබුණේ ය. ඊට හේතු වන්නට ඇත්තේ, ඇතැම් විට ඔවුන් ගේ ම්ලේච්ඡ හදවත් තුළ ඉතා ගැඹුරින් පිහිටියා වූ සමානකම් විය හැකි ය; නැත්නම් ඇය ටාර්සන් ගේ මිතුරිය වන බවට ඔහු තුළ පැවැති හුදු මතකය විය හැකි ය. හේතුව කුමක් හෝ වේ වා, ඔහු ඇගේ සමාගමය ප්‍රිය කළ බවක් පෙනෙන්නට තිබිණි. දරුණු පක්ෂපාතිත්වයකින් ඇය ආරක්ෂා කළ ඔහු, තමා දඩයමක් කර ගත් විට එහි මාංසය ඇය සමඟ බෙදා ගත්තේ ය. කෙ සේ වුව ද, ඇය තමාට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයේ මස් කොටසක් කපා ගත් පසු, සැම විට ම ටිකක් ඈතට ගොස් ආදි කල්පික ගිනි මැළයක් සාදා ගෙන, එයින් මස් පුලුස්සා අනුභව කිරීම සිරිත විය. අනෙක් අතට ජද්-බල්-ජා තම ගොදුර අනුභව කරන්නට පටන් ගත් විට ඒ අසලට නො යා සිටීමට ලා පරිස්සම් වූවා ය. සිංහයකු වූ කලී සිංහයකු ම වූ බැවිනි. ඔහු ආහාර ගනිත් දී නැඟූ දරුණු වූ ද බිහිසුණු වූ ද ගෙරැවිලි, මාංස භක්ෂකයා ගේ ත්‍යාගශීලී බව ගැන එ තරම් විශ්වාසයක් රැඳවීම අන්තරාදායක බව තරුණ ස්ත්‍රියට සිහිපත් කර දිණි.

කෝල්ට් ගේ පැමිණීම කෙරෙහි නුමා ගේ අවධානය ඇදී යන විට ඔවුන් සිටියේ ආහාර අනුභවයේ යෙදෙමිනි. මෙහි දී සිංහයා සිය ගොදුර වෙතින් නැඟිට වන මංකඩ කරා පිය තැබුවේ ය. තමාට මිනිසා සිංහයා ගෙන් ගළවා ගත නො හැකි වෙතැ යි ලා මොහොතකට බිය වූවා ය. ඇයට ඒ මිනිසා බේරා ගැනීමට ඕනෑ විය. කුමක් නිසා ද යත්, ඒ අමුත්තා ගේ පෙනුමෙහි වූ යම් කිසිවක් ඇයට ටාර්සන් සිහිගැන්වූ හෙයිනි. එම කාරණාව හේතු කොට ගෙන මොහු ඇතැම් විට ටාර්සන් ගේ රටට අයත් මිනිසකු විය

හැකි යැයි ඈ සිතුවා ය. සමහරක් විට මේ අමුත්තා ටාර්සන් ගේ මිත්‍රයකු වීමට ද බැරි නැත. එ සේ නම්, ඔහු ආරක්ෂා කිරීම ඇගේ යුතුකම යි. ඇයට මහත් සැනසිල්ලක් ගෙන දෙමින්, ඇය නතර වන්නැ යි කී විට සිංහයා ඇයට කීකරු වී ය. ඉන් පසු ව මිනිසාට හිංසාවක් කිරීමේ කිසි ලකුණක් ඔහු පළ කෙළේත් නැත.

කෝල්ට්ට යළි පියවි සිහිය ලැබුණු විට ලා ඔහු දෙ පයින් නැඟිටුවීමට උත්සහ කළා ය. මිනිසා ගේ සුළු සහයෝගයක් ද ඇති ව, සෑහෙන පරිශ්‍රමයක් දරා එම උත්සහය සාර්ථක කැරැ ගැනීමට ඈ සමත් වූවා ය. ඉන් පසු ව ඔහු ගේ අතක් සිය කර වටා දමා ගනිමින්, ඔහුට වාරු දෙමින්, ඈ ඔහු වන මංකඩ ඔස්සෙහි ආපසු කැඳවා ගෙන යෑමට පටන් ගත්තා ය. ජද්-බල්-ජා ඔවුන් අසලින් ඇවිද ගෙන ආවේ ය. ජද්-බල්-ජා ගේ දඩයමත් ඊට මඳක් ඔබින් දැල්වුණු ඇගේ ගිනි මැළයත් තිබුණු සැඟවුණු දෙබුක්කාව කරා ගන වන බූටෑව අස්සෙන් ඔහු වාරු කර ගෙන යෑම ඇයට පහසු කාර්යයක් වූයේ නැත. එහෙත් ඒ කරා යා ගැනීමට අවසානයේ දී ඈ සමර්ථ වූවා ය. ගිනි මැළය අසලින් ඇය මිනිසා බිම සැතපවූ අතර, ජද්-බල්-ජා යළිත් වරක් සිය දඩයම අසල වාඩි වී ගොරව ගොරවා එය කූන්නට පටන් ගත්තේ ය.

ලා තමා විසින් පලහා ගන්නා ලද මස්වලින් කුඩා කුඩා කැබැලි කඩමින් ඔහුට කැවුවා ය. ඇය ගේ අතින් කැවූ ඒ සියල්ල ඔහු ඉතා ගිජු ලෙස ගිල දැමුවේ ය. ඔවුන් සිටි තැනට තරමක් ඈතින් ගලා බැස්සා වූ නදියක් වූයේ ය. අනුභවයෙන් පසු ලා සහ සිංහයා දිය බීමට යන්නේ එහි ය. එහෙත් දුර්වල ව සිටි මිනිසා වනය මැදින් එ තරම් දුරක් වත්තන් කැරැ ගෙන යෑම දුෂ්කර අසීරු කටයුත්තක් වූ නිසා, ඇය එහි ගියේ මිනිසා ළඟ සිංහයා නතර කරවා ය. එහි පිටත් ව යෑමට ප්‍රථමයෙන්, ඈ ආදි කාලින මිනිසා ගේ භාෂාවෙන් හෙවත් වනයේ සියලු සතුන්ට අඩු වැඩි වශයෙන් තේරුම් ගත හැකි වූ, මංගානියන් ගේ භාෂාවෙන් ජද්-බල්-ජාට ඔහු ආරක්ෂා කරන ලෙස උපදෙස් දුන්නා ය. නදිය අසල දී ලාට තමන් සොයමින් පැමිණි දෙය සම්භ විය. එ නම් හයිය පොත්තක් සහිත පලතුරකි. ඇය ඒ පලතුරු ගෙඩියේ එක් කෙළවරක් සිය පිහියෙන් කපා දමා ඇතුළත මුදු මොළොක් මදය සූරා ඉවත් කැර එය කෝප්පයක් පරිදි සකසා ගත්තා ය. එය ඉතා ප්‍රාථමික නිර්මාණයක් වුවත්,

අවශ්‍යතාවට හරියට ම ගැළපිණි. ඕ මේ කෝප්පය ගං දියෙන් පුරවා ගත්තා ය.

දිය පානයෙන් හා භෝජනානුභවයෙන් කෝල්ට්ට ප්‍රාණවත් ගතියක් හා ශක්තියක් ලැබිණි. මස් බුදිමින් සිටි සිංහයකුට යාර කිහිපයක් ඈතින් වැතිර උන්න ද, සෑහෙන කාලයකට නො දැනුණු සැනසීමක් හා සුරක්ෂිත ගතියක් මෙ වේලේ ඔහු අත්විඳිමින් සිටියේ ය. ඔහු ගේ සිතට බරක් වූයේ, සෝරාට කුමක් වන්නට ඇත් ද යන අවිනිශ්චිත කල්පනා පමණි.

"දැන් ඔබේ ඇඟට පතට හයියක් දැනෙනවා ද?" යි ලා විමසුවා ය. ඇගේ ස්වරයෙහි ඔහු ගේ තත්ත්වය පිළිබඳ ඇගේ සැලැකිල්ල අඟවන යම් හැඟීම් මාත්‍රයක් වී ය.

"හුඟක් දුරට," යනුවෙන් ඔහු පිළිතුරු දිණි.

"එහෙනම්, මට කියන්න ඔබ කවුද, මේක ඔබේ රට ද කියලා?"

"මේක මගේ රට නෙවෙයි," කෝල්ට් කීවේ ය. "මම අමෙරිකානුවෙක්. මගේ නම චේන් කෝල්ට්."

"සමහර විට ඔබ වානරයන් ගේ ටාර්සන් ගේ මිත්‍රයෙක් වෙන්නැති?" යි ඕ ප්‍රශ්නාංකය නැඟුවා ය.

ඔහු සිය හිස සෙලවී ය. "නෑ, මම ඔහු ගැන අහලා තියෙනවා; නමුත් මම ඔහුව අඳුනන්නේ නැහැ."

ලා ගේ මුහුණට එරවුමක් ආරූඪ විණි. "එහෙනම්, ඔබ ඔහු ගේ හතුරෙක් ද?" යි ඈ දැඩි ස්වරයෙන් ඇසුවා ය.

"මොන පිස්සු ද?" යි කෝල්ට් පැවසුවේ ය. "මම ඔහුව දන්නේ වත් නෑ නෙ."

ලා ගේ දෙ නෙත්වල හදිසි ආලෝකයක් දැල්වී ගියේ ය. "එහෙනම් ඔබ සෝරාව අඳුනනවා ද?" යැයි ඕ විචාළා ය.

කෝල්ට් තිගැස්සී දෙ වැළමිටෙන් ඉස්සිණි. "සෝරා ද්‍රිනෝෆ්? ඔබ මොනවා ද ඇය ගැන දන්නේ?"

"ඈ මගෙ මිතුරිය," යනු ලා ගේ පිළිතුර විය.

"ඇය මගේත් මිතුරිය තමයි," කෝල්ට් කීවේ ය.

"ඈ ඉන්නේ ලොකු කරදරේක," යයි ලා පැවසුවා ය.

"ඔව් - ඒක මම දන්නවා; නමුත් ඔබ කොහොම ද මේ විත්ති දැන ගත්තේ?"

"කාන්තාරයේ මිනිස්සු ඇයව හිරකාරියක් හැටියට අල්ල ගන්න කොට මමත් හිටියේ ඇය එක්ක යි. උන් මාවත් අල්ල ගත්තා; නමුත් මං පැනලා ආවා."

"ඒක වෙලා කොච්චර දවස් ද?"

"මම අන්තිමට සෝරාව දැක්කාට පස්සේ ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා වාර බොහෝ ගණනක් නින්දට ගිහින් නැඟිටින්න ඇති," යැයි ස්ත්‍රිය පිළිතුරු වශයෙන් කීවා ය.

"එහෙනම් - ඊට පස්සේ මං ඇයව දැක්කා."

"ඈ කොහේ ද ඉන්නේ?"

"මම දන්නේ නෑ. මට ඇයව හම්බ වෙන කොට ඇය හිටියේ අරාබියෝත් එක්ක යි. අපි උන් ගෙන් බේරිලා පැනලා ආවා. ඊට පස්සේ මම දඩයමක් කර ගන්න කැලේට ගිහින් ඉන්නැද්දී මොකෙක්දෝ ඇවිත් ඇයව උස්ස ගෙන ගිහිං. ඒ මනුස්සයෙක් ද ගෝරිල්ලෙක් ද කියන්න මම දන්නේ නෑ. මම උගේ අඩි සටහන් දැක්කත්, ඌ හරියට ම මොකෙක් ද කියලා මට අඳුන ගන්න අමාරු යි. ඇය අතුරුදහන් වුණ දා ඉඳන් මෙච්චර කාලයක් තිස්සේ මම ඇයව හොය හොයා යි ඇවිද්දේ. මට කන්න දෙයක් ලැබුණෙත් නෑ; සෑහෙන දවසකින් වතුර ටිකක් බොන්න ලැබුණෙත් නෑ. ඉතිං මගේ සරීරය දුර්වල වෙලා ගියා. එතකොට තමයි ඔබට මාව හම්බ වුණේ."

"ඔබ දැන් ආයේ කෑම, වතුර හොයන්න මහන්සි වෙන්න ඕනෑ නෑ," යි ලා ඔහුට කීවා ය. "නුමා - ඒ කියන්නේ සිංහයා අපි වෙනුවෙන් දඩයම් කරයි. අපට සෝරා ගේ මිත්‍රයන් ගේ වාඩිය හොයා ගන්න ලැබුණොත්, සමහර විට ඒ අය ගිහිල්ලා සෝරාව හොයා ගෙන ඒ වි."

"ඔබ දන්නවා ද කඳවුර තියෙන තැන?" යි ඔහු විමසුවේ ය. "ඒක තියෙන්නේ මේ කිට්ටුව ද?"

"මම දන්නේ නෑ - ඒක තියෙන්නේ කොහේ ද කියන්න. මම මේ ඒක හොය හොයා යන්නේ, ඇගේ මිත්‍රයන්ව කාන්තාරේ මිනිස්සු පස්සේ යවලා ඇයව බේරා ගන්න හිතා ගෙන යි."

ඔවුන් කතා කරන අතරේ දී කෝල්ට් තරුණ ස්ත්‍රිය ගේ පෙනුම අධ්‍යයනය කැරැමින් සිටියේ ය. ඇගේ මුහුණෙහි හා දේහයෙහි රැඳුණු අසමාන රූමත් භාවයත් ඇය හැඳ සිටි අසාමාන්‍ය, මිලේච්ඡ ඇඳුම් පැළඳුමුත් ඔහු ගේ නිරීක්ෂණයට ලක් වී තිබිණි. ඇය තමා දන්නා ලෝකයට අයත් එකියක නො වන බව ඔහුට තේරුම් ගියේ ඉබේට ම වාගේ ය. ඇය පිළිබඳ කුතුහලයෙන් ඔහු ගේ මනස පිරී ගියේ ය.

"ඔබ මට කිවුවේ නෑ නෙ, ඔබ කවුද කියලා?" යි හෙතෙම ඇය ගෙන් විමසුවේ ය.

"මම තමයි ඔපාරයේ ලා," යැයි ඕ තොමෝ පිළිතුරු දුන්නී ය. "ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා ගේ ප්‍රධාන පූජකවරිය මම යි."

ඔපාරය! ඇය තමා ගේ ලෝකයට අයත් එකියක නො වන බව දැන් ඔහු සැබැවින් ම දැන ගත්තේ ය. ඔපාරය, අබිරහසෙහි සහ විස්මිත මහ ධන නිධානයන් ගේ නගරය... ඔහු සහ රොමීරෝ සමඟ සටන් වැදුණු විරූපී පිළිකුල් ජනක සෙබළුන් ගේ නිවහන වූ එම නගරයෙන් නාඕ හා ලා වැනි සුන්දර සත්ත්වයන් බිහි වීම සිද්ධ විය හැකි දෙයක් ද? තමා කලින් ම ඇය ඔපාරයට සම්බන්ධ කැරැ නො සිතුවේ මන්දැ යි එතෙම පුදුම විය. කුමක් නිසා ද යත්, මැය ගේ ඉඟටියෙහි රැඳුණු වස්ත්‍රයත්, නාඕ ගේ හා නටබුන් දේවාලයේ මහා ශාලාවෙහි වූ සිංහාසනයේ වාඩි වී සිටිනු ඔහු දුටු ඒ අනෙක් පූජකවරිය ගේ වස්ත්‍රත් එක හා සමාන බව මෙහි දී ඔහුට පෙනී ගිය හෙයිනි. ඔපාරයට ඇතුළු වී එහි නිධාන කොල්ල කෑමට තමන් විසින් දරන ලද වෑයම පිළිබඳ සිහිපත් කළ ඔහු, ස්ත්‍රිය ගේ උපන් නගරය පිළිබඳ තමා කිසිවක් දන්නා බවක් නො හඟවා සිටීම නුවණට හුරු බව සිතුවේ ය.

සිංහයාත් ස්ත්‍රියත් පුරුෂයාත් එදා රාත්‍රියෙහි ජද්-බල්-ජා ගේ දඩයම අසල නිදා ගත්තෝ ය. පසු දා හිමිදිරිය වෙද්දී තම පිරිහුණු ශක්තිය තරමක් දුරට යළි තමා වෙත පැමිණ ඇති බව කෝල්ට්ට හැඟිණි. රාත්‍රි යාමය තුළ නුමා සිය දඩයම අනුභව කැරැ අවසන් කැරැ තිබිණි. හිරු උදා වූ පසු ව, ලා තමා ගේ හා කෝල්ට් ගේ ආහාරය පිණිස පලතුරු සොයා ගත්තා ය. ඒ අතරේ දී සිංහයා දිය බීමට ගංගාව වෙත ඇවිද ගියේ, රජතුමා අවදි වී සිටින බව ලෝකයාට ප්‍රකාශ කරන්නට මෙන්, මහ හඬින් ගර්ජනා කිරීමට වරක් නතර වෙමිනි.

"නුමා ආයෙ හෙට වෙනකම් දඩයමක් කරන එකක් නෑ," යි ලා කියා සිටියා ය. "ඒ නිසා - මොකෙක් හරි සතෙක් මරා ගන්න අපට වාසනාවක් පෑදුණේ නැත් නම්, අපට ඒ වෙනකම් මස් ලැබෙන්නේ නෑ."

සිය කාය ශක්තිය දුර්වල වේගෙන එද්දී, ඔහුට උසුලා ගෙන යෑමට අමාරු අමතර බරක් වූ බැවින්, කෝල්ට් තමා සතු ව තිබුණ අරාබින් ගේ ලොකු රයිෆල් තුවක්කුව බොහෝ දවසකට කලින් ම අතහැර දමා තිබිණි. එම නිසා ඔහුට ආයුධයක් හැටියට තිබුණේ හිස් අත පමණි. ලා ගේ අතේත් තිබුණේ නිකම් ම කිනිස්ස පමණෙකි.

"එහෙනම් - මං හිතන්නේ සිංහයා ආයේ ගොදුරක් මරනකම්, අපට පලතුරුවලින් ම විතරක් සෑහෙන්න සිද්ධ වේ වි," යැයි හෙතෙම ප්‍රකාශ කෙළේය. "ඒ අතරේ දී අපි කඳවුර හොයා ගන්න උත්සහ කෙරුවොත් හොඳයි."

හිස සෙලවූ ඈ, "නෑ - ඔබ ටිකක් විවේක ගන්න ඕනෑ," යනුවෙන් පැවසුවා ය. "මට ඔබව හම්බ වෙනකොට ඔබ බොහොම දුර්වල තත්ත්වයක යි හිටියේ. ඔබට ආයේ ඇඟට පතට හොඳට හයිය ලැබෙනකම් ඇඟ වෙහෙසවන එක අගුණ යි. නුමා මුළු දවල් කාලේ පුරා ම නිදා ගනී. ඔබයි මායි දඬු මුගුරු දෙක තුනක් කපා ගෙන, ඔය පොඩි පොඩි සත්තු එහෙ මෙහෙ යන මංකඩක් ළඟ හැංගිලා ඉමු. අපට වාසනාව තිබුණොත් සමහර විට අපට මොකෙක් හරි මරා ගන්න බැරි වෙන එකක් නෑ. නමුත් එහෙම නො වුණොත්, නුමා හෙට ගොදුරක් මරා ගනීවි. එතකොට මම ඒ ගොදුරෙන් තනි ගාතයක් ම කපා ගන්නම්."

"මට විශ්වාස කරන්නත් අමාරුයි සිංහයෙක් ඔබට එහෙම කරන්න ඉඩ දෙනවා කියන එක," යැයි මිනිසා කීවේ ය.

"මුලින් ම මටත් ඒක තේරුම් ගන්න බැරි වුණා," යි ලා කියා සිටියා ය. "ඒත් ටික කාලයක් ගියා ම මට මතක් වුණා. ඔහු මට කරදරයක් නො කරන්නේ මම ටාර්සන් ගේ මිතුරිය වෙන නිසා යි."

• • •

තමා ගේ සිංහ - මිනිසා නිසල ව බිම වැටී සිටිනු දුටු විට සෝරා ද්‍රිනෝෆ් වහා ඔහු වෙත දිව ගොස් ඔහු අසලින් දණ ගසා ගත්තා ය. ඇයට වෙඩිල්ලේ හඬ ඇසී තිබිණි. ඔහු ගේ හිසේ වූ තුවාළයෙන් ලේ වැගිරෙනු ඕ දුටුවා ය. කවුරුන් හෝ හිතා මතා ම වෙඩි තබා ඔහු මැරුවේ යැයි ඈ සිතුවා ය. සිය රයිෆල් තුවක්කුවත් අතේ තබා ගෙන ඉවිච් එහි දුව ගෙන ආ විට, ඇය ඔහු වෙත කඩා පැන්නේ ව්‍යාඝ්‍ර ධේනුවක මෙනි.

"උඹ මුර්ගයා!" යි ඕ තොමෝ කෑ ගැසුවා ය. "උඹ ඔහුව මරලා දැම්මා. ඔහු උඹ වගේ දහ දොළොස් දෙනෙකුටත් වඩා වටිනවා."

වෙඩිල්ලේ හඬත් ගසෙහි අතු ඉති බිඳගෙන මිනිසා ගේ සිරුර බිම ඇද වැටෙන මහා ඝෝෂාවත් ඇසීමෙන් කලබලයට පත් මිනිස්සු කඳවුරේ හතර පැත්තෙන් ම එ තැනට දුව ගෙන ආවෝ ය. එ හෙයින් ටාර්සනුත් තරුණියත් කලබල ගතියෙන් හා කුහුලෙන් පිරුණු කළුවන් මහ රොත්තක් විසින් වටකර ගනු ලැබුණාහ. කළුවන් මැදින් තෙරපෙමින් ඉතිරි සුද්දෝ කිහිප දෙනා ද ඉදිරියට පැමිණියෝ ය.

ඉවිච් සිටියේ අන්දුන් කුන්දුන් ව ය. ඒ, මළාක් මෙන් බිම වැටී හුන් සුදු යෝධයා දැකීමෙන් පමණක් නො වේ; කඳවුර තුළ සිටි සියල්ලන් ම සදහට ම අතුරුදහන් වී යැයි විශ්වාස කැරැ ගෙන හුන් සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ද දැකීමෙනි.

"මම මෙහෙම දෙයක් ගැන දැන ගෙන හිටියේ නෑ, ද්‍රිනෝෆ් සහෝදරී," යනුවෙන් ඔහු පැහැදිලි කරන්නට විණි. "මම වෙඩි තියන්නේ මිනිහෙක්ට බව මං හාංකවිසියක් දැනන් උන්නේ නෑ. ඒ අත්වැරැද්ද සිද්ධ වෙන්න හේතු වුණේ මොකද්ද කියලා මට දැන් තේරෙනවා. මම දැක්කා ගහ උඩ මොකෙක් හරි ඉන්නවා. මම හිතුවේ, ඒ දිවියෙක් කියලා යි. නමුත් මම ඒ දැකලා තියෙන්නේ, මේ හාදයා ඉණකඩේ හැටියට ඇඳන් උන්නු දිවි හමයි."

මේ වේලාවේ දී සෙවිරි පිරිස එහා මෙහා තල්ලු කැරැමින්, ඒ මැද්දට පැමිණියේ ය. තරුණ ස්ත්‍රිය දුටු කෙණෙහි ම, "සෝරා!" යැයි ඔහු රාවයක් නැඟුවේ මහත් සේ විස්මයට පත් ව ය. "ඔබ මොන ලෝකෙකින් ද මේ කඩා පාත් වුණේ? මොකද්ද මෙතන සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ ? මොකද්ද මේ කලබලේ?"

"මේ ඉවිච් කියන මෝඩයා මගේ ජීවිතේ බේරා දුන්නු මනුස්සයාව මරලා දැම්මා," යි සෝරා මොර ගැසුවා ය.

"කවුද මේ හාදයා?" යි සෙවිරි පිළිවිසුවේ ය.

"මම දන්නේ නෑ," යනු සෝරා ගේ පිළිතුර වී ය. "ඔහු මාත් එක්ක කිසි වචනයක් කතා කළේ නෑ. මම දන්න කිසි භාෂාවක් ඔහුට කතා කරන්න බැරි බවකු යි පෙනුණේ."

"ඔහු මැරිලා නෑ," යි ඉවිච් එක්වර ම රාවයක් නැඟුවේ ය. "බලන්න, ඔහු හෙල්ලෙනවා."

රොමීරෝ දණ ගසා ගෙන ටාර්සන් ගේ තුවාළය පරීක්ෂා කර බැලුවේ ය. "ඔහු ගේ සිහිය නැති වෙලා විතර යි," ඔහු ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "උණ්ඩය යාම්තම් ඔහු ගේ හිස් කබල සූර ගෙන ගිහිල්ලා විතරයි තියෙන්නේ. හිස් කබලේ කිසි ඉරිතැලුමක් පේන්න නෑ. මේ වගේ වෙඩි වැදුණ මිනිස්සු මං කලිනුත් දැකලා තියෙනවා. සමහර විට ඔහු දිග කාලයක් සිහි නැති ව ඉන්න පුළුවං; සමහර විට ඉක්මනින් සිහි ලැබෙන්නත් පුළුවං. නමුත් මට එකක් විශ්වාස යි; ඔහු මැරෙන එකක් නම් නෑ."

"හෑබෑට ම මේ මිනිහා කොහෙන් ආපු යකෙක් ද?" යි සෙවිරි විමසුවේ ය.

සෝරා හිස දෙ පසට වැනුවා ය. "මට නම් ඒක හිතා ගන්න වත් බෑ. මම දන්නේ ඔහු බොහොම විස්මය ජනක වගේ ම අබිරහස් මනුස්සයෙක් බව විතර යි."

"මම දන්නවා ඔහු කවුද කියලා," එ සේ කීවේ, බිම වැද හොත් මිනිසා ගේ රූපය හොඳින් දැක බලා ගැනීමට පිරිස අතරින් තෙරපෙමින් ඉදිරියට ආ කළුවෙකි. "ඔහු දැනට මත් මැරිලා නැත් නම්, ඔබ ඔහුව මරලා අහවර ම කරලා දැම්මා නම් හොඳයි. මොකද - ඔහු තරම් භයානක හතුරෙක් ඔබට තවත් මුණ ගැහෙන්ට විදිහක් නැති නිසා."

"මොකද්ද ඒ හරුපෙ තේරුම?" යි සෙවිරි අසා සිටියේ ය. "මේ මිනිහා කවුද?"

"ඔහු තමයි වානරයන් ගේ ටාර්සන්!"

"උඹට හොඳට ම විශ්වාස ද?" යි සෙවිරි සැරෙන් ඇසුවේ ය.

"එහෙම යි - බවානා," යි කළුවා පිළිතුරු දිණි. "මම කාලෙකට කලින් වතාවක් ඔහුව දැකලා තියෙනවා. වතාවක් දැක්කා ම

කෙනෙකුට වානරයන් ගේ ටාර්සන් ව ලේසියෙන් අමතක වෙන්නේ නෑ."

"තමුසේ ගේ වෙඩි පහර පුදුම වාසනාවන්ත එකක් නෙ - ඉවිච්,"යි නායකයා කීවේ ය. "දැන් තමුසෙ බාගෙට කරපු වැඩේ සම්පූර්ණ කරලා ම දානවා."

"ඔබ කියන්නේ - මිනිහාව මරන්න ද?"යි ඉවිච් ප්‍රශ්නාංකය නැඟුවේ ය.

"මේ යකා ජීවත් වුණොත් අපේ ව්‍යාපාරය විතරක් නෙමෙයි ජීවිතත් නැති හංග වෙලා යනවා," යැයි සෙවිරි ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "මම හිතා ගෙන හිටියේ මුන්දෑ මැරිලා කියලා යි. එහෙම නැත්නම්, මම කීයට වත් මේ අඩවියේ පැත්ත පළාතකට අඩියක් තියන්නේ නෑ. ඒත් දැන් දෛවය උන්දෑව අපි ළඟට ම ගෙනත් දීලා තියෙනවා. උන්දැට නිකම් ම යන්න ඇරියොත් අපි මහ මෝඩයෝ වෙනවා. මොකද - මුන්දෑ තරම් දරුණු හතුරෙක් අපට තවත් නැති නිසා."

"මට බෑ මිනිහෙක්ව අමු අමුවේ මරලා දාන්න," යි ඉවිච් විරුද්ධ විණි.

"තමුසේ කවදත් හිත දුර්වල මෝඩයෙක්," යනුවෙන් ඔහුට තරවටු කළ සෙවිරි "නමුත් මං එහෙම නෙවෙයි. ඔතනින් අහකට යන්න - සෝරා," යි කියමින් සිය රිවෝල්වරය අතට ගෙන ටාර්සන් ඉදිරියට අඩිය තැබුවේ ය.

තරුණ ස්ත්‍රිය වානර - මිනිසා ගේ සිරුර තම ශරීරයෙන් ආවරණය කැරැමින් ඔහු ගේ සිරුර උඩින් වැතිරුණා ය. "ඔබට ඔහුව මරන්න බෑ," යි ඈ වැලපුණා ය. "මම ඉඩ දෙන්නේ නෑ - ඔහුව මරන්න."

"සෝරා - මෝඩියක් වෙන්න හදන්න එපා," යි සෙවිරි මුර ගෑවේ ය.

"ඔහු මගේ ජීවිතය බේර ගෙන මාව මේ කඳවුරටත් ඇරන් ආවා. ඔබ හිතනවා ද ඔහුව මරන්න මම ඔබට ඉඩ දෙයි කියලා?"

"මේ කාරණාවේ දී ඔබට කරන්න පුළුවන් දෙයක් නෑ, සෝරා," යි මිනිසා ඇයට පිළිවදන් දිණි. "මමත් කැමැති නෑ තමයි මෙහෙම කරන්න. නමුත් අපේ අරමුණයි ඔහු ගේ ජීවිතෙයි කියන දෙකෙන්

එකක් අපට තෝර ගන්න වෙනවා. ඔහු ජීවත් වුණොත් අපට අපේ අරමුණ ඉෂ්ට කර ගන්න බැරි වෙනවා."

තරුණිය දෙ පයින් සිට ගෙන සෙවිරිට මුහුණ දුන්නී ය. "ඔබ ඔහුව මැරුවොත් - සෙවිරි - මට වටින හැම දෙයක් ම පල්ල මං දිවුරලා කියනවා - මම ඔබව මරනවා. ඔබට ඕනේ නම්, ඔහුව හිරකාරයෙක් හැටියට තියාගන්න. නමුත් ඔබට ඔබේ ජීවිතේ වටිනවා නම්, ඔහුව මරන්න එපා."

"ඔබ කතා කරන්නේ ද්‍රෝහිකම එළිදරවු කරන වචන," යි සෙවිරි ගුගුළේ කෝපයෙන් සුදුමැළි ව ය. "ඔබේ කටින් පිට වුණු වචනවලට වඩා අඩුවෙන් කතා කරලාත් සමහරු ද්‍රෝහියෝ හැටියට මැරුම් කාලා තියෙනවා."

තත්ත්වය බෙහෙවින් ම අවදානම් බව සෝරා ද්‍රිනෝෆ්ට අවබෝධ විය. සිය තර්ජනය ක්‍රියාවේ යෙදවීමට සෙවිරි නොපැකිළෙන බව ඈ දත්තා ය. එහෙත් ටාර්සන් බේරා ගැනීමට නම් තමා අප්‍රමාද ව ක්‍රියා කළ යුතු බවත් ඕ තොමෝ තේරුම් ගත්තා ය.

"අනෙක් කට්ටියව ටිකකට එහාට යවන්න," යි ඈ සෙවිරි ගෙන් ඉල්ලා සිටියා ය. "ඔබ මේ මිනිහාව මරන්න කලින් මට ඔබට යම් දෙයක් කියන්න තියෙනවා."

නායකයා මොහොතකට පැකිළිණි. අනතුරු ව හේ තමා සමීපයෙහි සිටගෙන හුන් ඩෝර්ස්කි වෙත හැරී, "මේ මිනිහාව හොඳ තදේට ගැටගහලා දාලා කුඩාරමක් ඇතුළට ගිහිං දානවා. මිනිහාට සිහිය ආවාට පස්සේ, අපි මිනිහා ගැන සාධාරණ නඩු විභාගයක් පවත්තලා පස්සේ වෙඩි තියලා දාමු," යැයි පවසා, "මාත් එක්ක එන්න - සෝරා - ඔබට කියන්න තියෙන දේත් මම අහලා ඉන්නම්," යි තරුණියට කීවේ ය.

දෙ දෙනා නිහඬ ව ම සෙවිරි ගේ කුඩාරම වෙත පිය නැඟුවෝ ය.

"ඉතිං?" යි සෙවිරි ඇසුවේ තරුණිය කුඩාරම් දොරටුව ඉදිරියේ නතර වෙනවාත් එක්ක ම ය. "ඔබේ ඔය ප්‍රේමවන්තයා සම්බන්ධයෙන් මම කටයුතු කරන්න හදන පිළිවෙළ වෙනස් කරවන්න හිතා ගෙන ඔබ ඔය කියන්න යන මහ ලොකු කාරණාව මොකද්ද?"

සෝරා එක් දීර්ඝ මොහොතක් ඔහු දෙස බලා උන්නා ය. පිළිකුල් අවඥාව අඟවන විළිස්සුමකින් ඇගේ තොල් යාම්තමට හැකිළිණි. "ඔබ එහෙමයි හිතන්නේ?" යි ඕ පිළිවිසුවා ය. "නමුත් ඔබ වැරැදි යි. ඔබ මොනවා හිතුවත් කමක් නෑ; ඔබ ඔහුව මරන්න එපා."

"ඒ අහවල් හේතුවකට ද?" යි සෙවිරි ප්‍රශ්න කෙළේ ය.

"මොකද - ඔබ එහෙම කෙරුවොත්, මම මේ මිනිස්සු හැමෝට ම එළි කරනවා ඔබේ සැලසුම් මොනවා ද කියලා; මම ඔවුන්ට කියනවා නියම ද්‍රෝහියා ඔබයි, අප්‍රිකාවේ අධිරාජයා වීමේ ඔබේ පුද්ගලික අභිප්‍රාය මුදුන්පත් කර ගන්න ඔබ ඔවුන්ව පාවිච්චි කරනවා කියලා."

"උඹ ඒ ගැන කටක් අරින්න හිතන්න වත් එපා," යි සෙවිරි තර්ජනය කෙළේ ය. "මම උඹට එහෙම කරන්න ඉඩ දෙයි කියලාත් හිතන්න එපා. මම උඹට කොච්චර ආදරේ කළත්, මගේ සැලසුම් කඩාකප්පල් වෙන විදිහට වැඩ කරන්නේ නෑ කියලා උඹ පොරොන්දු වුණේ නැත් නම්, මම උඹව මෙතන ම මරලා දානවා."

"ඔහේ මාව කොහොම මරන්න ද?" යි තරුණිය සරදම් කළා ය. "ඔහේ මේ කඳවුරේ හැම මිනිහෙක්ව ම හතුරු කර ගෙන යි ඉන්නේ, පීටර්. ඒ හැමෝම මට කැමති යි. එයින් සමහරු මට ටිකක් ආදරෙත් කරනවා. ඔහේ මාව මරලා විනාඩි පහක් වත් යන්න කලින් ඔහේ ගෙන් මගේ පළිය නො ගනී කියලා ඔහේ හිතනවා ද? ඊට වඩා හොඳයි වෙන දෙයක් ගැන හිතන එක, මිත්‍රයා. ඉතින් - ඔහේට කරන්න පුළුවන් හොඳ ම දේ තමයි මගේ අවවාදේ පිළිගන්න එක. ඔහේට ඕනෑ ම නම්, වානරයන් ගේ ටාර්සන් හිරකාරයෙක් හැටියට තියා ගන්නවා. නමුත් ඔහේට ඔහේ ගේ ජීවිතේ වටිනවා නම්, ඔහුව මරන්න වත් කාටවත් ඔහුව මරන්න ඉඩ දෙන්න වත් එපා."

සෙවිරි කඳවුරු පුටුවක් මතට ඇද වැටුණේ ය. "හැමෝම මට විරුද්ධ යි; මම ආදරය කරන ගැහැනිය වන ඔබ පවා මට විරුද්ධ වෙලා."

"ඔබ සම්බන්ධයෙන් මගේ තියෙන හැඟීම්වල කිසි ම වෙනසක් වෙලා නෑ," යි තරුණ ස්ත්‍රිය කියා සිටියා ය.

"ඔබ ඇත්තට ම ද ඒක කිවුවේ?" යි ඔහු ඇසුවේ හිස උස්සා ඇය දෙස බලමිනි.

"සත්තකින් ම."

"ඔබ කොච්චර කාලයක් අර මිනිහාත් එක්ක කැලේ හිටියා ද?" යනුවෙන් ඔහු විමසුවේ ය.

"ඔය කතාව පටන් ගන්න එපා - පීටර්," යි ඕ කීවා ය. "ඔහු මට සැලකුවේ මගේ ම සහෝදරයෙක්ටත් වඩා හොඳ විදිහට. අනෙක් සේර ම කාරණා අපි පැත්තකට දාමු. ඔබ ඔය අදහස් කරන ජාතියේ කාරණාව සම්බන්ධ විෂයය පැත්තට මගේ හිත පොඩ්ඩක් වත් නො නැමෙන බව දැනගෙන ඉන්න තරම්, ඔබ මං ගැන හොඳට දන්නවා නෙ."

"ඔබ කවදා වත් මට ආදරේ කළේ නෑ - අන්න ඒක තමයි කාරණේ," යි හෙතෙම ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "නමුත් මම ඔබ වත් පිරිමියෙකුට ආදරෙයි කියලා කියන, මේ ලෝකෙ ඉන්න වෙන කිසි ම ගෑනියක් වත් අබමල් රේණුවක තරමින් වත් විස්වාස කරන්නේ නෑ."

"ඒක අපි මේ කතා කරන මාතෘකාවට කිසි ම අදාළ කමක් නැති දෙයක් නෙ," යි තරුණිය කීවා ය. "ඔබ වානරයන් ගේ ටාර්සන්ව මරනවා ද - නො මරනවා ද?"

"මම ඔබව විස්වාස නො කරනවා වුණත්, ඔබේ පෙරැත්තේ නිසා මං ඔහුට ජීවත් වෙන්න අවස්ථාව දෙන්නම්," යැයි කී ඔහු, "මට කාව වත් විස්වාස නෑ. මං කොහොම මිනිස්සුන්ව විස්වාස කරන්න ද? මේක දිහා බලන්න," යි පවසමින් සංකේතවලින් ලියූ පණිවිඩයක් සිය සාක්කුවෙන් එළියට ගෙන ඇය අතට දිණි. "මේක ආවේ දවස් කීපෙකට උඩ දී. පාහර ද්‍රෝහියා! මට මයෙ අත්වලින් ම ඕකාව ඉවරයක් කරන්න තිබුණා නම් කියලා හිතෙනවා. නමුත් මට ඒ වාසනාව ලැබෙන එකක් නෑ. උන්දෑ මේ වෙද්දීත් මැරිලා ඇති."

සෝරා කඩදාසිය ගෙන බැලුවා ය. පණිවිඩයට පහළින් සෙවිරි සිය කුරුටු අකුරින් එහි රහස් සංකේත රුසියානු භාෂාවට හරවා සටහන් කැරැ තිබිණි. එය කියවත් ම ඇගේ දෙ නෙත් විස්මයෙන් මහත් විය.

"මේක වෙන්න බෑ," යි ඇගේ මුවින් රාවයක් පිට විය.

"නමුත් ඒක ඇත්ත," යි සෙවිරි පැවසුවේ ය. "ඒ පරබල්ලා ගැන මම හැම තිස්සෙ ම සැකෙන් හිටියේ."ඉන් පසු දිවුරුමක් පිට කරමින් එතෙම මෙ සේ ද එක් කෙළේ ය. "මට අර කාලකණ්ණි මෙක්සිකානුවා වත් විස්වාස නෑ."

"අඩු ගණනේ - උන්දෑ ගේ සැලසුම වත් කඩා කප්පල් වුණා නෙ. මම හිතනවා මේ පණිවිඩේ අදාළ තැනට යන්න නැති ව ඇති කියලා."

"ඔව්," යි සෙවිරි පිළිවදන් දීණි. "වැරැදීමකින් මේ පණිවිඩේ උන්දෑ ගෙ ඒජන්තයන් වෙනුවට අපේ ඒජන්තයන්ට භාර දීලා."

"එහෙනම් - කිසි හානියක් සිද්ධ වුණේ නෑ නෙ."

"වාසනාවට - නෑ; නමුත් මේක නිසා දැන් මට හැමෝම ගැන සැක යි. ඒ නිසා - මගේ සැලසුම්වලට බාධා වෙන තවත් කිසි දෙයක් සිද්ධ වෙන්න කලින්, මම අපේ මෙහෙයුම වහා ම ආරම්භ කරන්න තීරණය කෙරුවා."

"එහෙනම් - හැම දෙයක් ම සූදානම් කරලා අහවර යි?" යි ඕ පිළිවිසුවා ය.

"හැම දෙයක් ම සූදානම් කරලා අහවර යි," යනු ඔහු ගේ පිළිතුර වී ය. "අපි හෙට උදේ ගමන් ආරම්භ කරනවා. ඒක නෙවෙයි - දැන් මට කියන්න මම ඔපාරයට ගිහින් ඉන්න අතරතුරේ දී මෙහෙ මොනවා ද සිද්ධ වුණේ කියලා. ඇයි අරාබියෝ යන්න ගියේ? ඇයි ඔබ උනුත් එක්ක ම ගියේ?"

"ඔබ ඔහුව කඳවුර මුර කරන්න කියලා තියලා ගිය එකට අබු බතාන් තරහින් හා අමනාපයෙනු යි හිටියේ. තමන් ගේ නිර්භීත කම අවතක්සේරු කරන අදහසින් ඔබ එහෙම කළා ය කියලා යි අරාබියෝ විශ්වාස කෙරුවේ. මම හිටියත් නො හිටියත්, කොහොමටත් උන් ඔබව අතහැරලා යන්න හිටිය බව යි මට නම් හිතෙන්නේ. ඊට පස්සේ - ඔබ පිටත් වෙලා ගිය දාට පහු වෙනි දා වගේ අමුතු ආගන්තුක ස්ත්‍රියක් කඳවුරට ආවා. ඈ ඔපාරයෙන් ආව ලස්සන සුදු ස්ත්‍රියක්. මේක දෛවයේ වාසනා මහිමයෙන් තමන්ට ලැබුණු තෑග්ගක් කියලා කල්පනා කරපු අබු බතාන්, අතර මඟ දී කළු සුල්තාන් කෙනකුට අපිව විකුණලා මුදල් ලබා ගන්න හිතාගෙන, අපව හිරකාරියන් හැටියට අල්ල ගෙන, තමන් ගේ ගම රට බලා පිටත වුණා."

"මේ ලෝකයේ අවංක මිනිස්සු කියලා ජාතියක් ඇත්තෙ ම නැද්ද?" යි සෙවිරි ඇසුවේ තමන් ගෙන් ම මෙනි.

"මට නම් පේන්නේ එහෙම ජාතියක් නැති බව යි," යන්න තරුණිය ගේ පිළිතුර වී ය. එහෙත් මේ අවස්ථාවේ දී ඔහු සිය බුම්මා ගත් මුහුණ බිමට බර කැරැ ගෙන සිටි බැවින්, ඒ පිළිතුරත් සමඟ ඇගේ තොලෙහි ඇති වූ පරිභවාත්මක විළිස්සුම ඔහු දුටුවේ නැත.

ඉබින් දමුක් ශඨ කපට ලෙස ලා අබු බතාන් ගේ කඳවුරින් පිටමං කැරැ ගෙන ගිය ආකාරයත්, එම ද්‍රෝහී ක්‍රියාව සම්බන්ධයෙන් ශීක් කෝපයෙන් පුපුරා හැළුණු අන්දමත් සෝරා සෙවිරිට විස්තර කළා ය. අනතුරු ව ඇය තමා ගේ පලා ඒම පිළිබඳ තතු ඔහුට පැවසුව ද, ඊට වේන් කෝල්ට් සම්බන්ධ වූ ආකාරය පිළිබඳ ව කිසි ම දෙයක් කීවේ නැත. තමා කැලය මැද මංමුළා ව කරක් ගසමින් සිටිද්දී මහා වානරයකු විසින් තමා අල්ලා ගනු ලැබුණු බව ඔහුට සිතා ගැනීමට ඈ ඉඩ හැරියා ය. අවසාන වශයෙන් ඇය පැවසූයේ, ටාර්සන් ගේ කාරුණික සැලකිලි හා දිවා සමයේ තමා ආරක්ෂා කළ ඒ දැවැන්ත හස්ති රාජයා පිළිබඳ තොරතුරු ය.

"හරියට සුරංගනා කතාවක් වගෙයි," සෙවිරි පැවසී ය. "නමුත් මම මේ වානර - මිනිහා ගැන සෑහෙන්න පුදුම කතන්දර අහලා තියෙනවා. ඒ නිසා - මිනිහා ගැන කියන ඕන ම දෙයක් විස්වාස කරන්න සිද්ධ වෙනවා. මිනිහා පණ පිටින් ඉන්න එක අපේ ආරක්ෂාවට හොඳ නෑ යි කියලා මම කියන්නෙත් ඒ කාරණාව නිසා යි."

"ඔහු අපේ හිරකාරයාව ඉන්නැද්දී අපට හානියක් කරන්න ඔහුට පුළුවන්කමක් නෑ නෙ. සත්තකින් ම ඔබ ඔය කියන විදිහට ම මට ආදරය කරනවා නම්, මගේ ජීවිතේ බේරා දුන්න මනුස්සයාට නින්දිත මරණයකට වැඩි දෙයක් ඔබෙන් ලැබෙන්න ඕනෑ."

"තවත් ඔය ගැන කතා කරන්න එපා," යි සෙවිරි කීවේ ය. "මම ඔබට කිවුවා නෙ ඔහුව මරන්නේ නෑ කියලා."

එ සේ වුව ද, ඔහු ගේ ද්‍රෝහී මනසේ ක්‍රියාත්මක වෙමින් තිබුණේ, සෝරාට වුණු තම පොරොන්දුව රකින ගමන් ම, වානර - මිනිසා විනාශ කැරැ දැමීම පිළිබඳ වූ දුෂ්ට වැඩ පිළිවෙළකි.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

15

"මරපන්, ටැන්ටෝර්, මරපන්!"

පසු දා හිමිදිරි පාන්දරින් ම පිරිස පෙළ ගැසී කඳවුරින් පිටතට ගමන් ඇරඹුවෝ ය. ම්ලේච්ඡ කළු සෙබළුන් ප්‍රන්ස යටත් විජිත හමුදා සොල්දාදුවන් ගේ නිල ඇඳුම්වලින් සැරසී උන් අතර, සෙවිරි, රොමීරෝ, ඉවිච් සහ මෝරි යන අය ප්‍රන්ස නිලධාරීන් ගේ ඇඳුම් හැඳ සිටිය හ. සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ද ඒ කණ්ඩායම සමඟ යා යුතු විණි. නතර වී සිට ටාර්සන්ට උවටැන් කිරීමට ඇය ඉල්ලා සිටි නමුත්, ඇයට යළිත් තමා ගේ ඇස් පෙනෙන මානයෙන් ඈත් වීමට කිසිදු ඉඩක් නො තබන බව කියමින්, සෙවිරි ඊට අවසර දුන්නේ නැත. සිරකාරයා රැකවල් කිරීමටත් ප්‍රධාන කඳවුරේ ගබඩා කැර තිබුණු උපකරණ, නොයෙකුක් බඩු භාණ්ඩ හා ආහාර තොග ආදිය ආරක්ෂා කිරීමටත් ඩෝර්ස්කි සහ කළුවෝ කීප දෙනෙක් එහි නතර කැරනු ලද හ.

සෙබළ පේළි දීර්ඝ ප්‍රයාණයට සැරසෙමින් සිටිය දී සෙවිරි සිය අවසන් උපදෙස් ටික ද ඩෝර්ස්කිට දුන්නේ ය. "මේ කාරණේ සම්පූර්ණයෙන් ම මං තමුසෙ ගේ අත්වලට බාර කරනවා," යි හෙතෙම පැවසී ය. "මිනිහා පැනලා ගියා කියලා තමයි පෙනෙන්න ඕනෑ. බැරි ම වුණොත්, මිනිහා මොකක් හරි හදිසි ආපදාවකින් මැරුණු විදිහට වැඩේ කරනවා."

"ඔබ තව දුරටත් ඒ ගැන හිතන්න අවශ්‍ය නෑ - සහෝදරයා," යැයි ඩෝර්ස්කි පිළිවදන් දීණි. "ඔබ ආපහු එන්න සෑහෙන දවසකට කලින් මේ අමුත්තා ගේ ප්‍රස්නෙ විසඳිලා තියේ වි."

ආක්‍රමණිකයන් ඉදිරියෙහි වූයේ, දීර්ඝ වූත් දුෂ්කර වූත් ගමනකි. ගිනිකොන දිග ඇබිසීනියාව හරහා ඉතාලියානු සෝමාලිලන්තය

දක්වා ඔවුන් ගේ මාර්ගය වැටී තිබුණේ, මයිල පන්සියයක කටුක දුර්ගම ම්ලේච්ඡ රටක් ඔස්සේ ය. සෙවිරි ගේ අදහස වූයේ, ඉතාලියානු කොලනියේ කැලැඹීමක් ඇති කැරැ, ප්‍රන්සය සමඟ ඉතාලියානුවන් ගේ එදිරිය තවත් තර කොට ෆැසිස්ට් ආඥාදායකයා[1] ප්‍රන්සය සමඟ යුද්ධයකට යැවීම පමණක් ම නො වේ. ආඥාදායකයා මුළු යුරෝපය ම ඉතාලියානු අධිරාජ්‍යයකට නතු කැරැ ගැනීමේ සිය අභිප්‍රාය සපුරා ගැනීමට, මෙය හේතුවක් හා අවස්ථාවක් කැරැ ගනු ඇතැ යි යන්න ඔහු ගේ විශ්වාසය විණි. ඇතැම් විට සෙවිරි සිටියේ එක්තරා දුරකට උමතුවෙන් විය හැකි ය. එහෙත් ඔහු වූ කලී, බල තණ්හාව කරණ කොට ගෙන ස්වකීය මනස විකෘති කැරැ ගත්තා වූ, එ නිසා ම සැබෑ යථාර්ථයත් මායාවත් අතර වෙනස අඳුනා ගත නො හැකි වූ උමතු පාලකයන් ගේ ම අනුගාමිකයෙකි. බලය පිළිබඳ ව ම පමණක් සිහින දැක්කා වූ ඔහු ද ඔවුන් සේ ම අන්ධ වූයේ ය. ඔහු සිය පිරිසත් කැටුව පෙර දිග දෙසට ඒ දිගු කටුක ගමනෙහි යෙදුණේ, තමා ගේ අධිරාජ්‍ය සිහිනය දිගින් දිගට ම දකිමිනි.

ටාර්සන්ට යළි සිහිය ලැබුණේ, තමාට වෙඩි වැදුණු දවසින් පසු ව එළැඹුණු දවසෙහි උදෑසන ය. ඔහුට ඇඟෙහි පතෙහි දුර්වල ගතියකුත් ඔක්කාර ගතියකුත් දැනිණි. හිස තදබල ලෙස කැක්කුම් දීණි. ඔහු සෙලවෙන්නට උත්සහ කළ විට දක්නට ලැබුණේ, තමා ගේ අත පය තදින් ගැට ගසා තිබෙන අන්දම යි. සිදු වී තිබුණේ කුමක් දැයි ඔහු නො දත්තේ ය. තමා මේ සිටිනුයේ කවර තැනක ද යන්නත් ඔහුට මුලින් සිතා ගන්නට නො හැකි වී ය. එහෙත් කල්පනා ශක්තිය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඔහුට ලැබී ගෙන එද්දී, තමා වටා ඇත්තේ කුඩාරමක කැන්වස් රෙදි බිත්ති වන බව ඔහු අඳුනා ගත්තේ ය. ඒ අනු ව, මොන යම් හෝ ක්‍රමයකින් සතුරන් විසින් තමා අල්ලා ගනු ලැබී තිබෙන බව ඔහුට තේරුම් ගියේ ය. ඔහු සිය මැණික් කටුවල බැඳුම් අඹරවා කඩා දමන්නට උත්සහ කළ ද, ඒවා ඔහු ගේ ශක්තියට මෙල්ල වූයේ නැත.

හේ අවධානයෙන් ඇහුම් කන් දී ගෙන සිට වාතය ඉව කැරැ බැලුවේ ය. එහෙත් ඔහු තරුණ ස්ත්‍රිය රැගෙන එද්දී දක්නට ලැබුණු

1. මේ පවසනුයේ 1922 - 1943 අතර කාලයේ දී ඉතාලියේ ආඥාදායක පාලකයා ව සිටි බෙනිටෝ මුසොලිනී ගැන ය.

අන්දමින් කඳවුරේ මිනිසුන් බොහෝ සිටින බවට කිසි ලකුණක් මේ වේලාවේ දී නම්, ඔහුට දැන ගන්නට නො ලැබිණි. කෙ සේ වුව ද, යටත් පිරිසෙයින්, එක් රාත්‍රියක් වත් ගෙවී යන්නට ඇති බව නම්, ඔහුට කිව හැකි විය. කුඩාරමේ දොරටුව අතරින් දක්නට ලැබුණු සෙවණැලි අනුව සූර්යයා තිබිය යුත්තේ නුබ කුස මුදුනට ආසන්න ව බව ඔහුට තේරුම් ගත හැකි වූ බැවිනි. ඔහු අවසන් වරට දකිද්දී එය තිබුණේ අපරදිග අහසේ පහළට වන්නට ය. මෙහි දී ඔහුට කට හඬවල් ඇසුණෙන්, තමා සිටින්නේ එකලා ව නො වන බව ඔහුට අවබෝධ විණි. එ සේ වුව ද, දැන් කඳවුරේ සිටින මිනිසුන් ගණන කලින්ට වඩා බෙහෙවින් අඩු බව ඔහු ගේ විශ්වාසය වූයේ ය.

වනයෙහි ඉතා ඈත හස්තියකු කුංච නාද කරනු ඔහුට ඇසිණි; වතාවක් බොහෝ ඈතක සිටි සිංහයකු ගේ ගර්ජනාවක් මඳ මඳ ව ගලා ආවේ ය. ටාර්සන් තවත් වරක් සිය බැඳුම් කඩා ගන්නට තැතක් දැරී ය. එහෙත් ඒවා ලෙහෙසියෙන් කැඩෙන බැඳුම් නො වූයේ ය. ඉක්බිති ව ඒ නිරර්ථක උත්සහය නතර කැරැ දැමූ ඔහු, කුඩාරමේ දොරටුව වෙතට මුහුණ හරවා දීර්ඝ වූ ද පහත් වූ ද කෑ ගැසීමක් - විපතට පත් වන මෘගයකු ගේ කෑ ගැසීමක් සිය තොල්වලින් පිට කෙළේ ය.

තමා ගේ කුඩාරම ඉදිරියෙහි පුටුවක වාඩි වී විවේක සුව ආස්වාදනය කැරැමින් සිටි ඩෝර්ස්කි, තිගැස්සී නැඟිට ගත්තේ ය. ස්වකීය පැල්පත් ඉදිරියට වී ප්‍රාණවත් අල්ලාප සල්ලාපයේ යෙදී උන් කළුවෝ, සිය කතා බස් වහා නතර කොට තම ආයුධ අතට ගත් හ.

"ඒ මොන අහවල් දෙයක් ද?" යි ඩෝර්ස්කි විමසුවේ සිය කළු අතවැසි කොලුවා ගෙනි.

ඇස් මහත් කැරැ ගෙන වෙවුල වෙවුලා සිටි එතෙම, සිය හිස සොලවා, "මම දන්නේ නෑ - බවානා," යැයි පැවසුවේ ය. "සමහර විට කුඩාරම අස්සේ හිටිය මිනිහා ගේ පණ ගිහින් ඇති. මොකද - ඒ වගේ සද්දයක් පිට වෙන්න පුළුවන් භූතයෙකු ගේ උගුරකින් විතර යි."

"මනස්ගාත!" යි ඩෝර්ස්කි පිළිතුරු දුන්නේ ය. "වරෙන් - අපි ගිහින් මිනිහාව බලලා එමු."

එහෙත් කළුවා හුන් තැන ම සිටියා මිස ඉදිරියට අඩියක් තැබුවේ නැත. සුදු මිනිසා තනි ව ම එ දෙසට ඇදිණි. සිරකාරයා වැතිර උන් කුඩාරම තුළින් නිකුත් වූවා යැයි පෙනුණු ඒ ශබ්දය කරණ කොට ගෙන, ඩෝර්ස්කි තුළ ඇති වූයේ, ඔහු ගේ හිස් කබලේ මාංසය හිරිවට්ටවා, අද්භූත ජනක අශුභ නිමිත්තවලින් ඔහු ගේ හිස පුරවා දැමුවා වූ අමුතු හැඟීමකි. එ හෙයින් කුඩාරමට ළං වත් ම, ඔහු සිය ගමන් වේගය බාල කොට, රිවෝල්වරය අතට ගෙන සූදානමින් තබා ගත්තේ ය.

කුඩාරමට ඇතුළු වුණු විට ඔහු දුටුවේ, මිනිසා බිම කලින් වැතිර හුන් තැන ම නිසොල්මනේ වැතිර ඉන්නා අන්දම යි. එහෙත් ඔහු ගේ දෑස් ඇරී තිබිණි. ඒ ඇස්වලට රුසියානුවා ගේ ඇස් හසු වත් ම, දෙ වැන්නාට දැනුණේ උගුලකට හසු වූ වන මෘගයකු ගේ දෑස දෙස බලද්දී කෙනකු තුළ ඇති වන හැඟීමට සමාන හැඟීමකි.

"හොඳයි," ඩෝර්ස්කි පැවසී ය. "එහෙනම් උඹට සිහිය ආවා? උඹට මොනවා ද ඕනේ?"

සිරකාරයා පිළිතුරක් දුන්නේ නැත. එහෙත් ඔහු ගේ ඇස් දිගට ම අනෙකා වෙත ම එල්ල වී තිබිණි. ඔහු ගේ ඇසි පිය නොහෙළන බැල්ම තුළ රැඳී තිබුණු සිත් පිත් නැති දරුණු ගතිය කොතෙක් ද යත්, එයින් ඩෝර්ස්කි ගේ සිත නොසන්සුන් වූයේ ය.

"උඹ කට ඇරලා කතා කරොත් ඒක උඹේ ඇඟට හොඳයි," යයි හේ රළු ස්වරයෙන් කීවේ ය. තමා පවසන දෑ ඇතැම් විට මේ මිනිසාට තේරුම් ගන්නට නුපුළුවන් විය හැකි බව ඔහු ගේ හිසට නැඟුණේ ඉන් අනතුරු ව ය. ඒ අනුව දොරටුව වෙත හැරුණ ඔහු, අඩ කුහුලකින් හා අඩ භීතියකින් යුතු ව සිරකාරයා ගේ කුඩාරම ඉදිරියට ඇදෙමින් සිටි කළුවන් කීප දෙනකු දැක ඔවුන් අමතමින්, "ඔය උඹලා ගෙන් එකෙක් මෙහාට වරෙන්," යැයි කතා කෙළේ ය.

මුලින් කවුරුන් වත් ඔහු ගේ නියෝගයට කීකරු වීමට කැමැත්තක් පෙන්වූයේ නැත. එහෙත් අවසානයේ දී හැඩි දැඩි දැවැන්ත සෙබළෙක් ඉදිරියට ආවේ ය.

"බලපං මේ යකාට උඹේ බාසාව තේරෙනවා ද කියලා. මුලින් වරෙන් ඇතුළට; ඊට පස්සේ මූට කියපං - මයෙ පොඩි වැඩ පිළිවෙළක් තියෙනවා - ඒක හොඳට අහගන්න කියලා."

"මේ ඉන්නේ ඇත්තට ම වානරයන් ගේ ටාර්සන් නම්, ඔහුට මම කියන දේ තේරුම් ගන්න පුළුවන්," යැයි පැවසූ කළුවා, පරිස්සම් සහිත ලෙස කුඩාරමේ දොරටුව වෙතට පියවර තැබුවේ ය.

සුද්දා කී දෑ කළුවා තම බසට පෙරළුවේ ය. එහෙත් ඒ කිසිවක් තමාට අවබෝධ වී යැයි අඟවන ලකුණක් වානර - මිනිසා වෙතින් දක්නට ලැබුණේ නැත.

ඩෝර්ස්කි ගේ ඉවසීම සිඳිණි. "තෝ කාලකණ්ණි වානර මොටා," යි හේ ගුගුළේ ය. "තෝ මාව මෝඩයා කරන්න ලෑස්ති වෙන්න එපා. මම හොඳට ම දන්නවා මේ යකා ගේ අණ්ඩර දෙමළ බාසාව තොට හොඳ හැටි තේරෙනවා කියලා. ඒ වගේ ම - තෝ ඉංගිරිසි කාරයෙක් බවත් ඉංගිරිසි බාසාව තොට හොඳ හැටි තේරෙන බවත් මම දන්නවා. මේක ගැන හොඳට හිතලා බලන්න මම තොට විනාඩි පහක් දෙනවා. ඊට පස්සේ මම ආයේ එනවා. ඒ වෙද්දී උඹ කට අරින්න තීරණේ කර ගෙන නො තිබුණොත්, ඒකෙ ප්‍රතිඵල උඹට භුක්ති විඳින්න සිද්ධ වෙයි." ඉක්බිති ව ඔහු ආපසු හැරී කුඩාරමින් එළියට ගියේ ය.

කුඩා නිකිමා මහා විශාල දුරක් ගමන් කැරැ තිබිණි. එක්තරා පණිවිඩයක් බහාලූ සම් පැසක් සහිත වරපටක් ඔහු ගේ ගෙල වටා රැ දිණි. අවසානයේ දී ඔහු එය වසිරි සෙබළ නායකයා වූ මුවීරෝ වෙත රැගෙන ඇවිත් භාර දීමට සමත් වී සිටියේ ය. වසිරින් සිය දීර්ඝ ප්‍රයාණය ආරම්භ කළ විට නිකිමා මහත් ආඩම්බරයකින් මුවීරෝ ගේ දසරුව මත වාඩි වී ආවේ ය. ටික දවසක් ඔහු කළු සෙබළුන් සමඟ රැඳී සිටියේ ය. එහෙත් අනතුරු ව අවසානයේ දී, සිය අස්ථිර මනසේ ඇති වූ කිසි යම් හිතුවක්කාර අදහසක් නිසා හෝ මැඩ ගත නොහැකි යම් පෙලඹවීමක් හේතුවෙන්, ඔහු ඔවුන් වෙතින් ඉවත් ව, ඔහු මහත් සේ බිය වූ සියලු ම අතුරු ආන්තරාවන්ට තනි ව ම මුහුණ දෙමින්, තමා ගේ ම අරමුණක් අනු ව ගමන් කැරැන්නට වී ය.

වනාන්තරයේ වෘක්ෂ යෝධයන් ගේ ශාඛා විටප මතින් පැද්දෙමින් ගමන් කැරැද්දී ඔහු ගේ ජීවිතය නූලෙන් ගැළවුණු අවස්ථා බොහෝ ය. තම හිසට ආ එක එක අදහස් මැඩ ගැනීමට ඔහුට හැකි වී නම්, ඔහුට සෑහෙන පරිස්සමකින් මේ ගමන යන්නට පුළුවන්කම තිබිණි. එහෙත් ඔහුට කළ නොහැකි ම දේ වූයේ එය යි. එ හෙයින් තමා නො දන්නා ආගන්තුකයන්ට නොයෙකුත් උසුළු

විසුළු වැඩ කරන්නට ගොස් ඔහු හැම විට ම කරදරවල පැටළිණි. තමා වනයෙහි අධිපතියා වන ටාර්සන් ගේ මිත්‍රයා හා විශ්වාසවන්තයා වන බව කුඩා නිකිමාට අමතක නො වුණු නමුත්, තමා කරදරවල වැටෙන හැම විටක දී ම තමා ආරක්ෂා කිරීමට ටාර්සන් නො සිටින බව ඔහුට අමතක විය. එ වැනි ආපදාසන්න අවස්ථාවල දී ඔහු තම ජීවිතය බේරා ගත්තේ, ඔහු ගේ පලා දිවීමේ වේගයට පින් සිදුවන්නට මිස, ඔහු සතු කිසි ඥාන ශක්තියක් හෝ ධෛර්යය සම්පන්න භාවයක් හේතුවෙන් නො වේ. ඔහු ගේ කාලයෙන් වැඩි හරියක් ගත වුණේ, යටි ගිරියෙන් කෑ ගසා ගෙන මහත් භයෙන් පලා දිවීමට ය. එ සේ වුව ද, ඔහු කිසි කලෙක අත්දැකීම් පාඩමට නො ගත්තේ ය. ඔහු මරා දැමීමේ අදිටනින් හඹා ආ එක් සතකු ගෙන් යාම්තමින් ගැළවෙන ඔහු, තමාට හමු වන ඊ ළඟ සතාට උසුළු විසුළු කිරීමට හෝ එම සතා කෝපයට පත් කරවන යමක් කරන්නට හෝ හැම විට ම සූදානම් ය. අනෙක, ඔහු එ සේ සමච්චලයට ලක් කිරීමට විශේෂයෙන් තෝරා ගත්තේ ද, ඔහුට වඩා විශාල වූ ද ශක්තිමත් වූ ද එදිරිවාදියෙකි.

විටෙක ඔහු එක් දිසාවකට පලා දිවුවේ ය; තවත් විටෙක වෙනත් දිසාවකට පලා දිවුවේ ය. එ හෙයින් ඔහු ගේ ආපසු ගමනට වුවමනාවට වඩා කාලයක් ගත වූයේ ය. එ සේ නො වී නම්, ටාර්සන්ට මිත්‍රයකු ගේ අවශ්‍යතාව ඉතා තදින් ම දැනුණු වේලේ - ඔහු ගේ ජීවිතයේ අන් කවර දාකට වත් වඩා තදින් ම දැනුණු වේලේ - නිකිමාට ඔහු ගේ ආධාරය පිණිස යන්නට තිබිණි.

මනා ව එල්ලය බලා දමා ගසන ලද කෝටුවක් වැදී කෝපයට පත් මහලු බැබුනයකු ඈත මහ වනය මැද නිකිමා පසු පසින් පන්නමින් සිටිද්දී, නිකිමා ගේ ස්වාමියා අත පය බඳිනු ලැබ අසරණ ව අනාථ ව වැතිර උන් කුඩාරම වෙතට මයිකල් ඩෝර්ස්කි පිය මැන්නේ ය. විනාඩි පහ ගෙවී ගොස් තිබිණි. ඩෝර්ස්කි පැමිණියේ ටාර්සන් ගේ පිළිතුර ලබා ගැනීමට ය. ඔහු සමඟ වෙනත් කිසිවකු ආවේ නැත. ඔහු කුඩාරමට ඇතුළු වෙද්දී, තමා කටයුතු කළ යුතු අන්දම පිළිබඳ සරල සැලැස්මක් ඔහු ගේ මනසෙහි නිර්මාණය වී තිබිණි.

සිරකාරයා ගේ මුහුණෙහි වූ බැල්ම වෙනස් වී තිබිණි. ඔහු දැඩි අවධානයකින් ඇහුම් කන් දී ගෙන ඉන්න බවක් පෙනිණි. එ විට ඩෝර්ස්කි ද මඳකට ඇහුම් කන් දී ගෙන සිටින්නට වී ය. එහෙත්

ඔහුට ඇසුණු දෙයක් නැත. වානරයන් ගේ ටාර්සන් ගේ ශ්‍රවණ ශක්තිය සමඟ සැසඳූ කල මයිකල් ඩෝර්ස්කි නිකම් ම නිකම් බිහිරෙක් වූයේ ය. ඔහු ගේ කන වැකුණු දෙයින් ටාර්සන් තෘප්තියට පත් විණි.

"දැන් ඉතිං," යි ඩෝර්ස්කි කීවේ ය. "මං මේ ආවේ උඹට උඹේ අන්තිම අවස්ථාව ලබා දෙන්න. සෙවිරි සහෝදරයා ඔපාරයට ගමන් දෙකක යෙදුණා - එහෙ ගබඩා කරලා තියෙනවා යි කියලා අපි දන්න, රත්තරන් හොයන්න. නමුත් ඒ ගමන් දෙක ම අසාර්ථක වුණා. ඔපාරයේ රන් සුරක්ෂිතාගාර තියෙන තැන උඹ දන්න බව ප්‍රසිද්ධ කාරණයක්. ඉතින් උඹට පුළුවන් අපිව ඒවා කරා ගෙනියන්න. සෙවිරි සහෝදරයා ආපහු ආවා ම, උඹ මේ යෝජනාවට කැමැත්ත පළ කෙරුවොත්, උඹට කිසි හිංසාවක් සිද්ධ නො වෙනවා විතරක් නෙවෙයි, සෙවිරි සහෝදරයාට පරිස්සම් සහිත යි කියලා හිතුණ වෙලාවක දී උඹව නිදහස් කරලාත් අරිනවා. නමුත් මේ යෝජනාවට අකැමැති වුණොත්, උඹට මැරෙන්න සිද්ධ වෙනවා," හේ සිය බඳ පටියේ කොපුවෙන් සිහින් වූත් දිගු වූත් කිරිච්චියක් ඇද ගත්තේ ය. "උඹ මට උත්තර නොදී කට පියා ගෙන හිටියොත් ඒක මගේ යෝජනාව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක් හැටියට මම සලකනවා." වානර - මිනිසා ස්වකීය අනම්‍ය නිශ්ශබ්දතාව තව දුරටත් පවත්වා ගෙන යත් ම, රුසියානුවා සිහින් පිහි තලය ඔහු ගේ දෙ නෙත ඉදිරියට පහත් කෙළේ ය. "හොඳට හිතපං - වානර මොටෝ," යි ඔහු කීවේ ය. "මතක තියාගනින් - මේ කිරිච්චිය මම උඹේ ඉල ඇට අස්සෙන් බස්සන කොට කිසි සද්දයක් ඇහෙන එකක් නෑ. ඒක උඹේ හදවත හිල් කර ගෙන ඇතුළට බහී. ඊට පස්සේ ලේ ගලලා ගලලා නතර වෙනකම් ම මම ඒක එහෙම්ම තියෙන්න අරිනවා. උඹේ ඇඟේ ලේ ටික හිඳිලා ගියාට පස්සේ මම කිරිච්චිය ගළවලා එළියට අර ගෙන තුවාළේ වහලා දානවා. ටිකක් හවස් වුණා ම, මම නිකම් කුඩාරම හෝදිසි කරන්න වගේ ඇවිල්ලා, හදිසියේ ම උඹ මැරිලා ඉන්නැද්දී හොයා ගත්තා වගේ කළුවන්ට අඬ ගහනවා. මම උන්ට කියන්නේ කලින් වැදිච්ච වෙඩි පාරට උඹේ මොළේ තුවාළ වෙලා උඹ මැරෙන්න ඇති බව යි. ඉතින් - උඹේ හිත මිත්‍රයන්ට කවදා වත් ඇත්ත දැනගන්න ලැබෙන එකක් නෑ. උඹේ මරණේ සම්බන්ධෙන් කවුරු වත් පළිගන්න එකකුත් නෑ. උඹ කිසි ම පලකට නැතු ව නිකම් ම මැරිලා ගියා වෙනවා."

පිළිතුරක් බලාපොරොත්තුවෙන් ඔහු නතර විය. ඔහු ගේ දුෂ්ට දෑස් වානර - මිනිසා ගේ ශාන්ත අළු වන් දෙ නෙත්වලට එල්ල වී තර්ජනාත්මක ව දිලිසිණි. දැන් කිරිච්චිය තිබුණේ, ටාර්සන් ගේ මුහුණේ ගෑවෙන නො ගෑවෙන තරම් ආසන්නයෙනි. මෙහි දී එක් වර ම, වන මෘගයකු ගේ ශීඝ්‍රතාවකින් ඔහු නැඟිට ගත්තේ, ඔහු ගේ හනු අයෝමය දුනු උගුලක් මෙන් රුසියානුවා ගේ මැණික් කටුව වටා තද වී ගියේ ය. වේදනාවෙන් කළ කෑ ගැසීමක් ද සමඟ ඩෝර්ස්කි පිටුපසට පැන්නේ ය. ඔහු ගේ ඇඟිලි පණ නැති වී කිරිච්චිය බිම ඇද වැටිණි. එ කෙණෙහි ම සිය ඝාතකයා වීමට සිටි එකා ගේ කකුල් වටා ටාර්සන් තම දෙපා පටලවා ගත්තේ ය. මෙහි දී ඩෝර්ස්කි උඩුබැල්ලෙන් බිම ඇද වැටුණේ, වානරයන් ගේ ටාර්සන් තමා උඩින් වැටෙන පරිද්දෙනි.

තම දත් අතරමැද සිර වී තිබුණා වූ, ඩෝර්ස්කි ගේ මැණික් කටුව 'පටස්' යන අනුකරණයෙන් බිඳී යනු ඇසුණෙන්, මිනිසා ගේ දකුණු අත තව දුරටත් ඔහුට වලංගු කැරැ ගත හැකි නො වෙන බව වානර - මිනිසා දැන ගත්තේ ය. එ බැවින් ඔහු එය අත්හළේ ය. ඉක්බිති ව රුසියානුවා භීතියෙන් මුසපත් කැරැවමින්, වානර - මිනිසා සිය දත්වලින් ඔහු ගේ කණ්ඨ නාළය සොයන්නට වී ය. ඔහු ගේ උගුරින් නැංවී ආවේ, ගොදුරු ගසා කන මෘගයකු ගේ වන් ගෙරවුමකි.

තම උපකාරයට පැමිණෙන මෙන් මිනිසුන්ට මර හඬ නඟා කතා කැරැමින්, ඩෝර්ස්කි සිය දකුණු ඉණෙහි එල්ලුණු රිවෝල්වරය වමතින් මුදවා ගැනීමට උත්සහ කෙළේ ය. එහෙත් තමා ටාර්සන් ගේ සිරුරට යට වී සිටින තාක් තමා ගේ ඒ වෑයම සාර්ථක කැරැ ගත නො හැකි බව ඔහු ඉක්මනින් ම තේරුම් ගත්තේ ය.

එකිනෙකා හා කෑ ගසමින්, මිනිසුන් කුඩාරම දෙසට දිව එන හඬ ඔහුට ඇසිණි. ඉක්බිති ව ඔහු ගේ කන වැකුණේ, විස්මයෙන් නැංවූ ආලාප හා භීතියෙන් කළ මොර තැබීම් ය. ඊ ළඟ මොහොතේ දී ඔවුන් ගේ ඉහළින් තිබුණු කුඩාරම අතුරුදහන් විය. මෙහි දී ඩෝර්ස්කි ඉදිරියේ පෙනී ගියේ, තමාත් තම තිරිසන් ප්‍රතිවාදියාත් ඉහළින් නැඟී සිටි යෝධ හස්ති රාජයෙකි.

එ කෙණෙහි ම ඩෝර්ස්කි ගේ කණ්ඨ නාළය දත්වලින් දෙකඩ කිරීමේ සිය වෑයම නතර කැරැ දැමූ ටාර්සන්, රුසියානුවා ගේ සිරුරින් වහා ඉවතට පෙරැළී ගියේ ය. ඔහු එ සේ කරත් ම, ඩෝර්ස්කි ගේ අතට ඔහු සෙවූ රිවෝල්වරය හසු විණි.

"මරපන්, ටැන්ටෝර්!" යි වානර - මිනිසා කෑ ගැසී ය. "මරපන්!" දැවැන්ත සිවුපාවා ගේ නැමෙන සුලු සොඬය රුසියානුවා වටා එතී ගියේ ය. ඇතා ගේ කුඩා දෑස රක්ත වර්ණ ක්‍රෝධයකින් ගිනි ගෙන දැවිණි. ඩෝර්ස්කි තම හිසට බොහෝ ඉහළින් ඔසොවා, කරකවා කඳවුර මැද්දට විසි කැරැ දමද්දී ඔහු මහ හඬින් කුංචනාද කෙළේ ය. භීතියට පත් කළුවෝ, සිය උරහිස්වලට පිටුපසින් බියපත් බැලුම් හෙළ හෙළා, වනය තුළට පලා දිවුවෝ ය. ඉක්බිති ව ටැන්ටෝර් කඳවුර මැද පොළොවේ වැද හොත් සිය ගොදුර වෙත කඩා වැදුණේ ය. සිය යෝධ දළවලින් මිනිසා සිදුරු කැරැ දැමූ ඔහු, ක්‍රෝධයෙන් වියරු වැටී, කුංචනාද කැරැමින් හා ගර්ජනා කැරැමින් මයිකල් ඩෝර්ස්කි පාගා පොඩි කැරැන්නට වූයේ, අවසානයේ දී ඔහු නිකම් ම නිකම් ඇට ලේ මස් පොදියක් වන තුරු ය.

ටැන්ටෝර් විසින් රුසියානුවා අල්ලා ගනු ලැබූ මොහොතේ පටන් ටාර්සන් දැවැන්ත වන මෘගයා ගේ ක්‍රෝධය සන්සිඳුවීමට උත්සාහ කළ නමුත්, තම මිත්‍රයාට හිංසා කිරීමට බය සැක නැති වූ ඒ සතා ගෙන් පළි ගෙන අවසන් වන තුරු, ටැන්ටෝර් ඔහු ගේ නියෝගවලට කනක් දුන්නේ නැත. එහෙත් ස්වකීය ක්‍රෝධය පිට කර ගත් පසු ව, ඔහු සන්සුන් ව ටාර්සන් අසලට ආවේ ය. මෙහි දී වානර - මිනිසා ගෙන් ලැබුණු නියෝගයක් අනුව, සිය ශක්තිමත් සොඬයෙන් ඔහු ගේ අඳුරු වන් ශරීරය පරිස්සමින් ඔසොවා ගත් ඇතා, ඔහු වනය තුළට රැගෙන ගියේ ය.

වනයේ ඈත අභ්‍යන්තරයේ පිහිටි සැඟවුණු එළිමහන් භූමියක් වෙත සිය අසරණ මිත්‍රයා ඔසොවා ගෙන ගිය ටැන්ටෝර්, එහි ගසක සෙවණෙහි මුදු මොළොක් තණ මත ඔහු පරිස්සමින් තැබුවේ ය. එහි නතර වී සිට ඔහුට ආරක්ෂාව සපයනු හැරෙන්නට වැඩි යමක් ටාර්සන් වෙනුවෙන් කිරීමට පුළුවන් කමක් ඇතාට තිබුණේ නැත. ඩෝර්ස්කි මරා දැමීමේ දී ඇති වූ කලබල නොසන්සුන් ගතියත් ටාර්සන් ගේ ආරක්ෂාව පිළිබඳ පැවැති අවිශ්වාසයත් හේතුවෙන් ටැන්ටෝර් පසු වූයේ සැකයෙන් හා වහා කේන්ති ගන්නා සුලු ස්වභාවයෙනි. ඔහු දෙ කන් ඔසොවා කෙළින් කැරැ ගෙන සිටියේ තර්ජනයක් පිළිබඳ නිමිති හඟවන ඕනෑ ම ශබ්දයක් පිළිබඳ අවධානයෙනි; සංවේදී සොඬය එහාටත් මෙහාටත් සෙලවූයේ, අන්තරායක් පිළිබඳ දැනුම් දෙන සැම සුළං රැල්ලක් ගැන ම පරීක්ෂාවෙනි.

තම තුවාළයේ වේදනාවට වඩා ටාර්සන්ට පීඩාවක් ගෙන දුන්නේ දිය පිපාසාව ය. ගස් උඩට වී ඔහු දෙස බලා ගෙන සිටි කුඩා වඳුරන්ට ඔහු කතා කෙළේ ය. "වරෙන් - මනු, ඇවිත් මගේ අත් ගැට ගහලා තියෙන හම් පටි ගළවලා දාපන්."

"අපිට බය යි," යි මහලු වඳුරෙක් පිළිතුරු දිණි.

"මම වානරයන් ගේ ටාර්සන්," යි මිනිසා කීවේ ඔහු ගේ බිය දුරු වන සේ ය. "ටාර්සන් හැම දාම උඹලා ගේ මිත්‍රයා ව හිටියා. එයා ගෙන් උඹලාට කරදරයක් වෙන්නේ නෑ."

"අපිට බය යි," මහලු වඳුරා නැවතත් කී ය. "ටාර්සන් අපිව අත් ඇරලා ගියා. පෝයවල් ගාණකට ම ටාර්සන්ව වනන්තරේ දකින්න ලැබුණේ නෑ. ඒත් වෙනත් ටාර්මංගානිලා යි ගෝමංගානිලා යි නම් හෙණ දඬු අරගෙන ඇවිල්ලා පුංචි මනුලාව දඩයම් කළා. ටාර්සන් අපේ මිත්‍රයා වෙලා හිටියා නම්, ඒ ආගන්තුක මිනිස්සුන්ව කැලෙන් පන්නලා දාන්න තිබුණා නෙ."

"මම මෙහෙ හිටියා නම්, ඒ ආගන්තුක මිනිස් සත්තුන්ට ඉඩක් තියන්නේ නෑ - උඹලාට හිරිහැර කරන්න," යැයි ටාර්සන් පැවසී ය. "දැන් මම ආපහු ඇවිත් ඉන්නවා. දැන් මට පුළුවන් මනුලාව ආරක්ෂා කරන්න. නමුත් මගේ අත් හිර කරලා තියෙන හම් පටි ගළවලා දානකන් මට ඒ ආගන්තුකයන් විනාස කරන්න හෝ පන්නලා දාන්න පුළුවන් කමක් නෑ."

"කවුද ඒවා එහෙම ගැට ගැහුවේ?"

"ආගන්තුක ටාර්මංගානිලා," යි ටාර්සන් උත්තර දුන්නේ ය.

"එහෙනම් - ඒ ටාර්මංගානිලා ටාර්සන්ටත් වඩා ප්‍රබල ශක්තිමත් අය," යි මනු කීවේ ය. "ඉතිං ඔබව නිදහස් කරලා යවන එකේ පලේ මොකද්ද? අපි එහෙම දෙයක් කළා කියලා ආගන්තුක ටාර්මංගානිලා දැන ගත්තොත් හෙම, ඔවුන්ට හොඳට ම කේන්ති ගිහින් ඇවිත් අපව මරලා දායි. ඒ නිසා - පෝයවල් ගණනාවක් තිස්සේ වනාන්තරේ අධිපතියා වෙලා ඉන්න ටාර්සන් තනියෙන් ම එයා ගේ නිදහස ලබා ගත්තා වෙ."

මනු ගෙන් උපකාර ඉල්ලීම නිෂ්ඵල බව පෙනී ගියෙන්, ටාර්සන් සිය අවසාන බලාපොරොත්තුව වශයෙන්, මහා වානරයන් ගේ ආධාර ඉල්ලීමේ අද්භූත ජනක, ඒ දිගු දුක්මුසු හඬගෑම නිකුත් කරන්නට

වී ය. පහත් ස්වරයෙන් පටන් ගත් ඒ හඬ ගෑම ක්‍රම ක්‍රමයෙන් උස් වෙමින් ගොස් නිශ්ශබ්ද වනය හරහා ඈතට ඈතට හතර අතට පැතිරී ගිය මහා විලාපයක් බවට පත් වූයේ ය.

ඒ අද්භූත විලාපය සිය සංවේදී කන්බෙරවල වැදී යත් ම, වනයේ සැම අතක ම උන් ලොකු කුඩා සත්තු මඳකට නතර වී ඇහුම්කන් දුන් හ. ඒ එකකු වත් බිය වූයේ නැත. කුමක් නිසා ද යත්, ඒ විලාපයෙන් කියවුණේ පුරුෂ වානරයකු විපතේ වැටී සිටින බව ය යන්න ඔවුන් දැන ගත් බැවිනි. එ හෙයින් බිය වීමට කිසි හේතුවක් නුවූයේ ය. එහෙත් සිවලුන් මේ පණිවිඩය තේරුම් ගත්තේ, තමන් ගේ බඩ කටවල් පුරවා ගැනීමට මස් ලැබීමේ ඉඩක් තිබුණු මාර්ගයක් වශයෙනි. ඒ අනුව, උහු ඒ හඬ පැමිණි දිසාවට සෙමින් සෙමින් දුව යන්නට වූ හ. ඩැංගෝ හෙවත් හයිනා ද ඒ ශබ්දය කන වැටී, සිය මුදු මොළොක් කොට්ටා සහිත පාවලින් එ දෙසට රහසින් ඇදෙන්නට වූයේ, ලෙහෙසියෙන් ගොදුරු කැර ගත හැකි අසරණ සතකු දැක ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙනි. වනයේ ඉතා ඈත සිටි කුඩා වඳුරකුට ද මේ හඬ ගෑම යාමිතමින් ඇසුණේ, හඬ ගෑම කෙළේ කවරෙක් දැයි ඔහු වහා හැඳින ගත්තේ ය. එ විට ඔහු වනාන්තරය මැදින් වේගයෙන් ගමන් කැරන්නට පටන් ගත්තේ, ස්ථිර අරමුණකින් හා ඍජු කල්පනා ශක්තියෙන් ඔහුට ක්‍රියාත්මක වන්නට සිද්ධ වූ, ඒ විරල අවස්ථාවක් එළැඹ තිබුණු ආකාරයෙනි.

සොඬයෙන් දිය ටිකක් රැගෙන ඒම සඳහා ටාර්සන් විසින් ටැන්ටෝර් ගඟ වෙත පිටත් කැර හරිනු ලැබ තිබිණි. බොහෝ ඈතක් තබා ම ඔහුට සිවලුන් ගේ ඉවත් ඩැංගෝ ගේ අපුල දනවන ගන්ධයත් දැනුණේ ය. උන් තමා වෙත පැමිණ කුරුමානම් අල්ලන්නට කලින්, ටැන්ටෝර් පෙරළා පැමිණෙනු ඇතැ යි ඔහු බලාපොරොත්තු විය. ආත්මාරක්ෂාව පිණිස උපන් හැඟීමක් මිස ඔහුට කිසිදු බියක් නම් දැනුණේ නැත. තමා අත් පා බඳිනු ලැබ බිම දපා සිටියත්, බියසුලු සත්ත්වයන් වූ සිවලුන් තමාට පන්නා දැමිය හැකි බව දත්තෙන්, ඔහු උන් කෙරේ නම් කිසි තැකීමක් කෙළේ නැත. එහෙත් ඩැංගෝ සම්බන්ධයෙන් කාරණාව සම්පූර්ණයෙන් ම වෙනස් වූයේ ය. කුමක් නිසා ද යත්, ඔහු ගේ අසරණ අනාථ භාවය තේරුම් ගත් විගස ම, ඒ ජරා පිළිකුල් ජනක මෘගයා සිය ශක්තිමත් ප්‍රබල හකුපාඩාවලින් ඔහු ඉක්මනින් අහවරක්

කැරැ දමනු ඇති බව ටාර්සන් දැන සිටි බැවිනි. එම මෘගයා ගේ ප්‍රචණ්ඩ තිරිසන් ස්වභාවය ගැන ඔහු දැන සිටියේ ය - ඩැංගෝ තරම් දරුණු භයානක එකකු මුළු මහත් වනාන්තරයට ම නො සිටින බව ඔහු දැන සිටියේ ය.

මුලින් ම ආවෝ සිවල්ලු ය. උහු විවෘත බිම්කඩ අද්දරට වී ඔහු දෙස බලා ගෙන සිටියෝ ය. ඉක්බිති ව උහු ඔහුට වඩ වඩාත් කිට්ටු වෙමින්, ඔහු වටා කැරකෙන්නට පටන් ගත් හ. එහෙත් ඔහු තම කය කෙළින් කර ගෙන වාඩි වන ඉරියවුවට පත් වූ විට, උහු උඩු බුරමින් පැන දිවූ හ. පහර දීමට ධෛර්යය උපදවා ගැනීමට උත්සහ කැරමින්, උහු තුන් වතාවක දී ම ඔහු වෙතට කිට්ටු කළෝ ය. මෙ විට ම හොර රහසින් මෙන් ඇදී ආ භයානක විරූපී රූපයක්, එළිමහන් බිම්කඩ අද්දර පෙනී ගියේ ය. සිවල්ලු ආරක්ෂා සහිත දුරකට පසු බැස්සෝ ය. ඩැංගෝ හෙවත් හයිනා පැමිණ සිටියේ ය.

ටාර්සන් තව මත් පසු වූයේ වාඩි වුණු ඉරියවුවෙනි. කුතුහලයත් බියත් මිශ්‍ර වූ හැඟීමකින් මාංස භක්ෂක මෘගයා ඔහු දෙස බලා ගෙන උන්නේ ය. ඌ ගෙරවූයේ ය. එ විට ඔහුට මුහුණ දී ගෙන සිටි මිනිස් මෘගයාත් ගෙරැවිල්ලක් පිට කෙළේ ය. මේ වේලාවේ දී ම ඔවුන්ට ඉහළින් මහා කැක් ගැසීමක් නැඟී ආවේ ය. ඒ අනු ව ඉහළ බැලූ ටාර්සන් ගේ ඇසට හසු වූයේ, තමාට ඉහළ ගසෙහි අත්තක් මතට වී උඩ පනිමින් සිටි කුඩා නිකිමා ය.

"පහළට වරෙන් - නිකිමා," යි ඔහු කතා කෙළේ ය. "ඇවිත් මගේ අත් ගැට ගහලා තියෙන මේ හම් පටි ගළවලා දාපන්."

"ඩැංගෝ! ඩැංගෝ!" යි නිකිමා මොර හඬ දිණි. "පුංචි නිකිමා ඩැංගෝට බය යි."

"උඹ දැන් ම ආවොත්," යි ටාර්සන් කීවේ ය. "ඒක උඹේ ආරක්ෂාවට ම යහපතක් වේ වි. නමුත් උඹ පරක්කු වුණොත් ඩැංගෝ ටාර්සන්ව මරලා දායි. එතකොට - පුංචි නිකිමා ආරක්ෂාව ලබා ගන්න යන්නේ කවුරු ළඟට ද?"

"නිකිමා එනවා," යි කෑ ගැසූ කුඩා වඳුරා, තුරු විටප අතරින් ශීඝ්‍රයෙන් පහළ බසිමින්, ටාර්සන් ගේ දසරුව මතට පැන්නේ ය.

හයිනා සිය දළ නිරාවරණය කැර ඌට ආවේණික බිහිසුණු සිනාව නැංවී ය. "ඉක්මන් කරපන් - නිකිමා - ඔය හම් පටි ගළවලා

දාපන්," යි ටාර්සන් නිකිමා ඉක්මන් කැරැවූයේ ය. තමා ගේ ඇඟිලි භීතියෙන් වෙවුලද්දී කුඩා වඳුරා ටාර්සන් ගේ මැණික් කටු සිර කරන ලද බැඳුම් ළිහන්නට පටන් ගති.

ඩැංගෝ තම විරූපී හිස පහත් කැරැ ගෙන, හදිසි ප්‍රහාරයක් සඳහා කඩා ගෙන පැන්නේ ය. මෙහි දී වානර - මිනිසා ගේ ගැඹුරු පපු කුහරයෙන් නැංවී ආවේ, නුමා වුවත් ආඩම්බරයට පත්වෙනු ඇති අන්දමේ මහා ගර්ජනාවකි. බියසුලු ඩැංගෝ භීතියෙන් බිරුමක් නඟා ගෙන, විවෘත බිම්කඩෙහි කෙළවරට ම දිව ගියේ ය. ඌ එ තැන නතර වී මවිල් පුම්බා ගෙන ගොරවමින් බලා සිටින්නට වී ය.

"ඉක්මන් කරපන් - නිකිමා,"යි ටාර්සන් කීවේ ය. "ඩැංගෝ ආපහු ඒ වි. සමහර විට වතාවක් ඒ වි; දෙ වතාවක් ඒ වි; මගෙ ළඟට ම එන්න කලින් බොහෝ වාර ගාණක් ඔය විදිහට ඒ වි. නමුත් මම ඉන්නෙ මුකුත් කර කියා ගන්න බැරි තත්ත්වයක බව අන්තිමේ දී දැන ගත්තාට පස්සේ - ඌ ආයෙත පස්ස ගහන එකක් නෑ."

"පුංචි නිකිමා ගේ ඇඟිලි හරියට වැඩ කරන්නේ නෑ," යි මනු පැවසී ය. "ඒවාට පණ නෑ; වෙවුලනවා. ගැටේ ගළවන්න ඒවාට පුළුවන් කමක් නෑ."

"නිකිමාට උල් දත් තියෙන්නේ," යි ටාර්සන් සිහිපත් කැර දිණි. "ඇයි උඹ පණ නැති වෙවුලන ඇඟිලිවලින්, ඔය ළිහන්න අමාරු ගැටත් එක්ක ඔට්ටු වෙලා නිකම් වෙලාව නාස්ති කරන්නේ? වැඩේ කරන්න උඹේ උල් දත්වලට බාර දීපන් කෝ."

එ කෙණෙහි ම නිකිමා ටාර්සන් ගේ මැණික් කටු වටා දැවටුණු සම් පටි විකීමට පටන් ගත්තේ ය. කුඩා නිකිමා නතර වීමක් නැති ව කඩිසර ව සිය කාර්යයෙහි නිරත වෙද්දී නිශ්ශබ්දතාවක් ඇති වූයේ, සාමාන්‍යයෙන් මුඛරි ව පවතින ඔහු ගේ කටට වෙනත් වැඩක් පැවරී තිබුණු නිසා ය.

මේ අතරතුරේ දී ඩැංගෝ දෙ වරක් ම ඉදිරියට දිව ගෙන ආවේ, ඒ එක් එක් වතාවක දී පෙරට වඩා ඔහු ගේ ආසන්නයට එමිනි. එහෙත් වානර - මිනිසා ගේ ගර්ජනා හා දරුණු ගෙරැවිලිවල තර්ජනය ඉදිරියේ ඌට ඒ දෙ වතාවේ දී ම හැරී යන්නට සිදු විය. මේ වන විට මෙම ඝෝෂාව හේතුවෙන් මුළු මහත් වනාන්තරය ම අවදි වී තිබිණි.

ඔවුන්ට ඉහළින් තුරු මුදුන් මත හිඳ වඳුරෝ හෙවත් ශාඛා මෘගයෝ කළ පළ ගාමින් බණිමින් හඬ තැළුවෝ ය. දුර ඈතක සිට නුමාවකු ගේ ගර්ජනයක් ඇතින් ඇසෙන මේඝ ගර්ජනාවක් සේ ගලා ආවේ ය. ගංගාව දිසාවෙන් ටැන්ටෝර් ගේ කුංචි නාදය නැංවෙන්නට වන.

කුඩා නිකිමා උමතුවෙන් මෙන් බැඳුම් සිය දත්වලින් විකද්දී ඩැංගෝ යළිත් වතාවක් ඉදිරියට පැන ගෙන ආවේ ය. මහා ටාර්මංගානියා සිටිනුයේ කිසිවක් කර කියා ගත නො හැකි තත්ත්වයක බව, මේ වෙද්දී ඌට මනා ව තේරුම් ගොස් තිබුණු පාටක් පෙනිණි. කුමක් නිසා ද යත්, ඌ ගෙරවුමක් නඟා ගෙන මිනිසා ගේ ඇඟට ම කඩා පිනූ හෙයිනි.

ඒ කෙළ වැගිරෙන හකු පාඩාවලින් අත් වන්නට ගිය දරුණු මරණයේ තර්ජනයෙන් ආරක්ෂාව සලසා ගනු සඳහා ටාර්සන් සිය අත් නිදහස් කර ගැනීමේ වැර වෑයමක යෙදුණේ, ඔහු ගේ අත්වල විශාල මස් පිඬු ඉපිළී ඇවිත් දෑත දෙ පසට ගැස්සී ගියේ කුඩා නිකිමා බිම ඇද හෙළමිනි. නිකිමා ගේ තියුණු දත්වලින් සෑහෙන පමණ කැපී තිබුණු සම් පටි, වානර - මිනිසා ගේ ප්‍රබල වෑයමින් කැඩී වෙන් වූයේ ය.

ඩැංගෝ ටාර්සන් ගේ ලෝකඩ වන් උගුරු දණ්ඩට කඩා පනිත් ම, ඔහු ගේ අතක් වේගයෙන් විහිදී අවුත් මෘගයා ගේ ගෙල සිර කර අල්ලා ගන්නා ලදි. එහෙත් මෘගයා කඩා පිනූ වේගයට ඔහු පිටු පසට විසි වී ඇද වැටිණි. වානර - මිනිසා ගේ මාරක ග්‍රහණයෙන් මිදීමට නිරර්ථක ලෙස වෙහෙසෙමින් ඩැංගෝ දඟලමින් ඇඹරුණේ ය; නිය පසුරුවලින් පහර දුන්නේ ය. එහෙත් ඒ වානේමය ඇඟිලි නිර්දය ලෙස උගේ උගුරු දණ්ඩ සිර කරගෙන සිටියේ, අන්තිමේ දී ඒ ප්‍රබල ප්‍රචණ්ඩ මෘගයා අමාරුවෙන් හුස්ම අල්ලමින්, තමා ගොදුරු කර ගන්නට ගිය එකා ගේ සිරුර මත දුර්වල ව අසරණ ව ඇද වැටුණේ ය.

සතා මැරුණු බව ස්ථිර ව තහවුරු වන තුරු ම ටාර්සන් සිය ග්‍රහණය බුරුල් කෙළේ නැත. එහෙත් අවසානයේ දී එය ස්ථිර ව දැන ගත් පසු ව ඔහු මළ සිරුර පසෙකට විසි කර දමා, කෙළින් වී වාඩි වී, සිය වළලුකර සිර කර ගෙන තිබුණු බැඳුම් කඩිමුඩියේ ළිහන්නට වී ය.

ඒ කෙටි සටන අතරතුරේ දී නිකිමා උස ගසක මුදුන් ම අතුවල රක්ෂාවරණය සොයා පලා ගොස්, තමාට පහළින් සටන් කරමින් හුන් මෘගයන් දෙස බලා ගෙන, වියරුවෙන් මෙන් හඬ තළ තළා ඉහළ පහළ පැන්නේ ය. ඩැංගෝ මැරුණු බව ස්ථිර ව දැනගන්නා තුරු ම ඔහු යළි බිමට බැස්සේ නැත. තමාට වැරැදීමක් වත් සිදු වී ඇත් දැයි සැකයෙන් මෙන් ඔහු පරීක්ෂාකාරී ව, පලා දුවන්නට සූදානමින්, මළ සිරුර කරා කිට්ටු කෙළේ ය. එහෙත් ළං වී කළ සෝදිසියකින් දරුණු මෘගයා මැරී හුන් බව තහවුරු වූයෙන්, ඔහු එය මතට පැන, එයට යළි යළිත් දරුණු අන්දමින් පහර දෙන්නට ගත්තේ ය. ඉක්බිති ව ඔහු හයිනා කුණපය උඩ ඍජු ව සිට ගෙන යටි උගුරින් කෑ ගසමින්, මුළු මහත් ලෝකයට ම අභියෝග කරන්නට වූයේ, ඉතා දරුණු ප්‍රබල සතුරකු යටපත් කළ එකකු ගේ නිර්භීත භාවයකින් හා අහංකාර භාවයකිනි.

තම මිතුරා ආධාර ඉල්ලමින් නැංවූ හඬ ගෑම අසා විමතියට පත් ටැන්ටෝර්, ගඟ අසල දී ආපසු හැරී ආවේ, දිය ගෙන ඒමත් අමතක කැරැ දමා ය. වානර - මිනිසා ගේ හඬ ගෑමට පිළිතුරු වශයෙන්, ඔහු වංගු ගැසුණු මංකඩ නොතකා වනය මැදින් ඍජු ගමන් මාර්ගයක් අනුගමනය කැරැමින්, විවෘත බිම්කඩ වෙත ඇදුණේ, තම මාර්ගය හරස් කළ ගස් නවා කඩා දමමිනි. සටනෙහි සෝෂාවෙන් වියරු වැටී ඔහු මෙහි දී දර්ශන පථයට අවතීර්ණ වූයේ, ක්‍රෝධාවේගයේත් පළිගැනීමේත් යෝධ යන්ත්‍රයක් විලාසයෙනි.

ටැන්ටෝර් ගේ ඇස් පෙනීම සාමාන්‍යයෙන් එ තරම් තියුණු නැත. ඔහු උමතුවෙන් කළ ගමනේ දී, ඔහු ගේ ගමන් මාර්ගය ඉදිරියෙන් ම වාගේ වැතිර හුන් වානර - මිනිසා, ඔහු ගේ යෝධ බර පාදවලට යට වීමේ අවදානමක් පැවතුණු බවක් පෙනීණි. එහෙත් ටාර්සන් කතා කළ විට, දැවැන්ත මෘග රාජයා ඔහු අසල නතර වී, කන් විහිදා ගෙන, සොඬය ඔසොවා ගෙන, අනතුරු ඇඟවීමේ බිහිසුණු කුංචා නාදයක් නංවමින්, වටපිට බලන්නට වූයේ, තම මිතුරා ගේ ජීවිතයට විපතක් කැරැන්නට පැමිණි එකා සොයන්නට මෙනි.

"සන්සුන් වෙයන් - ටැන්ටෝර්; ඒ ආවේ ඩැංගෝ. ඌ දැන් මැරිලා," යි වානර - මිනිසා කීවේ ය.

අවසානයේ දී හස්තියා ගේ ඇසට හයිනා ගේ මළකුණ ලක් විණි. එ විට ඔහු ඒ වෙතට පැන, සිය දළවලින් එය සිදුරු කොට,

එක ම ලේ මස් ගොඩක් වන තුරු එය පාගා පොඩි කැරැ දැමූයේ, කලින් ඩෝර්ස්කි ගේ සිරුරට කළ ආකාරයෙනි. මෙහි දී නිකිමා යටි ගිරියෙන් හඬ තළා ගෙන ගස් වෙත පලා දිවුවේ ය.

සිය වළලුකරවල් බැඳුම්වලින් නිදහස් කර ගත් පසු ව ටාර්සන් සිය දෙ පයින් සිට ගත්තේ ය. ටැන්ටෝර් සිය කෝපය ඩැංගෝ ගේ මළකුණෙන් පිට කර ගෙන අවසන් වූ අනතුරු ව ඔහු ඇතාට කතා කෙළේ ය. එ විට සන්සුන් ව ඔහු අසලට පැමිණි ටැන්ටෝර්, සිය සොඬයෙන් වානර - මිනිසා ගේ සිරුර ස්පර්ශ කැරැන්නට වී ය. ඔහු ගේ ක්‍රෝධය සන්සිඳී තිබිණි. ටාර්සන් ගේ බිය සැක දුරු කැරවන ශාන්ත ස්වභාවය හේතු කොට ගෙන, ඔහු ගේ ස්නායු සන්සුන් තැන්පත් භාවයට පත් විණි.

මෙහි දී නිකිමා පැද්දෙමින් තිබුණු අත්තක සිට ටැන්ටෝර් ගේ පිටට පිම්මක් පැන්නේ, එහි සිට ටාර්සන් ගේ දසරුවට පිනුවේ ය. මිනිසා ගේ ගෙල වටා සිය සිඟිති දෑත් පටලැවූ ඔහු, තමා ගේ ස්වාමියා වූත් දෙවියා වූත් මහා ටාර්මංගානියා ගේ ලෝකඩ වන් කම්මුලට සිය කම්මුල තද කෙළේ ය.

මිත්‍රයන් තිදෙනා මෙ සේ වන මෘගයන් ම පමණක් දන්නා නිශ්ශබ්ද සංවාදයක යෙදෙද්දී, ඡායා දීර්ඝ වෙමින් ගොස් මහා වනාන්තරයට පිටු පසින් හිරු බැස ගියේ ය.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

16

"ආපහු හැරියල්ලා"

වේන් කෝල්ට්ට විඳින්නට සිද්ධ වුණා වූ දුක් කම්කටොලු හේතුවෙන් ඔහු සිතුවාටත් වඩා ඔහු ගේ කාය ශක්තිය දුර්වල වී තිබුණේ ය. එ හෙයින් ඔහු ගේ ශක්තිය යළි ප්‍රකෘතිමත් තත්ත්වයට පැමිණීමට කලින්, උණ රෝගය විසින් ඔහු ග්‍රහණයට ගන්නා ලදි.

ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා ගේ නායක පූජකවරිය, විවිධ පැළෑටිවල හා මුල් වර්ගවල අන්තර්ගත ඖෂධීය ගුණ පිළිබඳ ව මෙන් ම, රෝග ග්‍රස්තයන් ගේ ශරීරවලින් යක්ෂයන් එළවීමේ ගුප්ත මන්ත්‍ර ශාස්ත්‍ර පිළිබඳ ව දැනුමෙන් ද පෝෂණය වී සිටියා ය. ඇයට එම දැනුම දායාද වූයේ, පුරාණයේ සිට පැවත ආ ඔපාරියානු ජනශ්‍රැතියෙනි. දහවල් කාලයේ දී ඖෂධ වර්ග සොයා ඒවා තම්බා කසාය පිළියෙළ කොට ඒවා ඔහුට පිළිගැන්වූ ඕ තොමෝ, රාත්‍රියේ දී තම රෝගියා ගේ දෙපා අසල වාඩි වී අප්‍රමාණ යුග ගණනාවක් අතීතයට දිව ගියා වූත්, දැන් මහා සාගරයේ ජල කඳට යට වී අතුරුදහන් ව ඇත්තා වූත්, ඒ ඉපැරණි දේවාලවල සජ්ඣායනා වූ, අද්භූත ජනක ගුප්ත මන්ත්‍ර ජල්පනයේ යෙදුණා ය. මේ පිටස්තර ලෝකයකට අයත් මිනිසාට ආවේශ වී සිටි රෝගි භාවයේ යක්ෂයා පලවා හරින්නට ඇය තමා දත් සැම ක්‍රමයකින් ම වැර දරමින් සිටිද්දී, ජද්-බල්-ජා හෙවත් ස්වර්ණමය සිංහයා ඔවුන් ති දෙනා වෙනුවෙන් ම දඩයම් කෙළේ ය. ඇතැම් අවස්ථාවල දී ඔහු ගොදුරක් මරා ගත්තේ බොහෝ දුර ඈත දී වුව ද, ස්ත්‍රිය මිනිසාට සාත්තු සප්පායම් කැරැමින් නතර වී සිටි සැඟවුණු ගල් ලෙන වෙත තමා මරා ගත් ගොදුර ඔසොවා ගෙන ඒමට ඔහු කිසි විටෙක වත් අසමර්ථ වූයේ නැත.

ගිනියම් උණෙන් ද, ඒ නිසා හට ගත් සිහි විකාරයෙන් ද යුත් වේදනාකාරී දොම්නස් සහගත දවස් ගෑටි ගෑටී ඇදී ගියේ ය. අතරින් පතර වේලාවක දී ඔහු පියවි සිහියට පැමිණිය ද, ඔහු යළිත් ටික වේලාවකින් ඔල්මාද ගතියට ම පත් වූයේ ය. ඔහු ගේ මනස එක ම අවුල් ජාලාවක් බඳු විය. විටෙක ඔහුට ලා පෙනුණේ සෝරා ද්‍රිනෝෆ් පරිද්දෙනි; තවත් විටෙක ඔහු ගේ ඇසට ඈ සුරලොවින් බට උපස්ථායක දේව දූතිකාවක් වූවා ය; ඉන් පසු තවත් මොහොතක දී ඕ රතු කුරුස හමුදාවේ හෙදියක බවට පරිවර්තනය වූවා ය. ඔහුට ඇය කුමන වෙසකින් පෙනුණ ද, සැම විට ම ඇය දැකීම ඔහු ගේ සැනසුමට හේතු විණි. ඇය පෙනෙන්නට නො සිටි විට - යම් යම් කාර්යයන් සඳහා ඇයට අවශ්‍යයෙන් ම බැහැර යාමට සිදු වූ හෙයිනි - ඔහු අසන්තෝෂයටත් දුකටත් පත් වූයේ ය.

ඇය ඔහු අසල දණ ගසා ගෙන, සිය පුරුද්ද අනු ව, උදාවන හිරුට හෝ මුදුන් වන හිරුට හෝ බැස යන හිරුට යාච්ඤා කරද්දීත්, තම ආගමික චාරිත්‍රවල ම කොටසක් ලෙස, ඇය අද්භූත ජනක අංග වික්ෂේපයන් කරමින් ඔහු නො දත් භාෂාවකින් පුදුම ජනක ගුප්ත යාතිකාවන් ගායනා කරද්දීත්, ඔහු සිතුවේ තමා උණ තද වී විකාර දකිමින් සිටින බව ය.

මෙ පරිද්දෙන් දවස් ගත වී ගියේ ය. කෝල්ට් උණෙන් පෙළෙමින් අසරණ ව වැතිර ගෙන ඉන්නා අතර තුරේ දී, සෙවිරි ඉතාලියානු සෝමාලිලන්තය කරා ළඟා වෙමින් සිටියේ ය. වෙඩි වැදී ඇති වූ තුවාළය සුව වී පූර්ණ ප්‍රකෘති තත්ත්වයට පත් වී හුන් ටාර්සන්, සෙවිරි ගේ නඩය ගමන් කැරැ තිබුණු පැහැදිලි මාර්ගය ඔස්සෙහි ගමන් කෙළේ ය. කුඩා නිකිමා ඔහු ගේ දසරුවෙහි වාඩි වී දවස පුරා තොරතෝංචියක් නැති ව කව පව ගාමින් දොඩවමින් ඔහු සමඟ ගමනෙහි යෙදුණේ ය.

සෙවිරි පිටු පසින් යන්නට කලින්, පිටු පස කුමන්ත්‍රණකරුවන් ගේ කඳවුරේ උන් කළුවන් කිහිප දෙනා භීතියට පත් කැරැවීමට ටාර්සන් අමතක කෙළේ නැත. ඩෝර්ස්කි ගේ මරණයත් සිරකරු ගේ පැන යෑමත් සිද්ධ වීමෙන් සතියකට පසු ව එළැඹුණු දිනෙක, පාතරාසයෙන් අනතුරු ව ඔවුහු ගස් සෙවණ යටට වී බිම දිගා වී අලස සුව විඳිමින් උන්නෝ ය. වානර - මිනිසා නිදැල්ලේ සිටීම, මුලින් ඔවුන් අත්‍යන්ත භීතියකින් තැබීමට හේතු වුව ද, ටික දවසක්

යද්දී ඔවුන් ගේ ඒ බිය ගතිය සමනය විය. මානසික ස්වභාවය අතින් ඔවුන් ද වනාන්තරයේ මෘග සතුන්ට සමාන වූ බැවින්, තම භීතීන් ඉක්මනින් අමතක ව යෑම ඔවුන් තුළ ද පිහිටි ලක්ෂණයක් වී ය. ශිෂ්ට මිනිසා ගේ මෝඩ ගතියක් වන, අනාගතයේ දී සිදු විය හැකි ව්‍යසනයන් ගැන සිතමින් තම මනස කරදර කැර ගැනීමේ ස්වභාවය ද ඔවුන් තුළ නො පිහිටියේ ය.

එ බැවින් එම උදයේ ඔවුන් ගේ විස්මයාකුල නෙත් අබිමුවෙහි ප්‍රාදුර්භූත වූ අන්දමේ දර්ශනයකට ඔවුන් කිසි සේත් සූදානම් ව සිටියේ නැත. ඔවුන්ට කිසි ශබ්දයක් ඇසුණේ ද නැත. කො තරම් විශාල දැවැන්තයන් වුවත්, කිසි හඬක් නො නැගෙන සේ ගමන් කිරීම වන මෘගයන් ගේ සිරිත යි. කඳවුර පිහිටි එළිමහන් භූමිය අද්දරින් හිටි හැටියේ ම අතිදැවැන්ත හස්ති රාජයෙක් පෙනී සිටියේ ය. උගේ කුඹ තලය මත වාඩි වී උන්නේ වානරයන් ගේ ටාර්සන් යැයි ඔවුන් හට පවසා තිබුණු, ඔවුන් ගේ කලින් සිරකාරයා ය. ඔහු ගේ දසරුවෙහි කුඩා වඳුරෙක් වාඩි වී උන්නේ ය. භීතියෙන් මර හඬ තබා ගෙන නැඟිට ගත් කළුවෝ, කඳවුරේ අනෙක් පැත්තෙන් කැලයට පලා දිවුවෝ ය.

ටාර්සන් සැහැල්ලු ලීලාවෙන් බිමට පැන ඩෝර්ස්කි ගේ කුඩාරමට ඇතුළු වී ය. ඔහු මෙහි පැමිණ තිබුණේ, නිශ්චිත අරමුණක් ඇති ව ය. ඒ අරමුණ ඉතා ඉක්මනින් ම සඵල වූයේ ය. කුමක් නිසා ද යත්, ඔහු අල්ලා ගනු ලැබුණු විට ඔහු ගෙන් ඉවත් කැරැ ගෙන තුබුණු තණ කඹයත් පිහියත් රුසියානුවා ගේ කුඩාරමේ තිබී ඔහුට හමු වුණු බැවිනි. දුන්න ඊතල හා හෙල්ලක් සොයා ගැනීඹ පිණිස ඔහුට කරන්නට තිබුණේ, කළුවන් ගේ පැල්පත්වලට හිස පෙවීම පමණි. තමාට අවශ්‍ය කළ දෑ සොයා ගත් පසු ව ඔහු ආ පරිද්දෙන් ම නිශ්ශබ්ද ව පිටත් වී ගියේ ය.

ටැන්ටෝර්ට ඔහු ආශා කළ පරිද්දෙන් අලස සුව විඳිමින් සාමයෙන් ඉන්නට හැර ටාර්සන් තම සතුරා ගේ පිටු පසින් වේගයෙන් ගමන් කළ යුතු වූ වේලාව එළඹ තිබිණි.

"දැන් යමන් - ටැන්ටෝර්," යි හෙතෙම කීවේ ය. "වනාන්තරේ මුදු මොළොක් පොතු තියෙන තරුණ ළපටි ගස් වැවුණු ඉසවුවක් හොයා ගෙන යමන්. ඒ වගේ ම මිනිස් සත්තු ගැන සෝදිසියෙන් පරිස්සමින් හිටපන්. මොකද - උන් තමයි මේ ලෝකේ ජීවත් වෙන සත්තු හැම ගේ ම හතුරෝ."

ඉක්බිති ව ඔහු තම දුඹුරු වන් ගෙලට ඇලුණාක් බඳු ව සිටි නිකිමාත් සමඟ වනාන්තරය මැද්දෙන් ගමන් කරන්නට පටන් ගත්තේ ය.

සෙවිරි ගේ හමුදාව ගමන් ගත් වංගු ගැසුණු මාර්ගය වානර - මිනිසා ගේ නෙත් ඉදිරියෙහි පැහැදිලි ව වැතිර තිබිණි. එහෙත් එම මාර්ගය අමුතුවෙන් සොය සොයා යන්නට ඔහුට වුවමනාවක් තිබුණේ නැත. සති ගණනාවකට පෙර ඔහු ඔවුන් ගේ කඳවුරට ඉහළින් ඔත්තු බලමින් සිටිද්දී නඩයෙහි ප්‍රධානයන් සිය සැලසුම් පිළිබඳ සාකච්ඡා කරනු අසා ගෙන සිටියේ ය. එ හෙයින් ඔවුන් ගේ ක්‍රියා මාර්ග පිළිබඳ ව සියලු තොරතුරු හේ දත්තේ ය. එ සේ ම, ඔවුනට කෙ තරම් වේගයකින් ගමන් කළ හැකි ද යන්න මෙන් ම, ඒ අනුව තමාට ඔවුන් අල්ලා ගත හැකි වනු ඇත්තේ කවර තැනක දී ද යන්නත් ඔහුට අනුමානයෙන් සිතා ගත හැකි විය. කරවල් මත වූ බර පොදිවලින් මැඬී ඩහදිය මුගුරු හෙළ හෙළා ගෑටු පෝටරයන් නිසා ගමන් වේගය බාල කැර නො ගෙන, පොළොවෙහි වංගු ගැසුණු මංකඩවල් නිසා තම ගමන දීර්ඝ කර නො ගෙන, ටාර්සන් සෙවිරි ගේ කණ්ඩායමට වඩා කීප ගුණයක් වේගයෙන් ගමන් කෙළේ ය. නොවක් ඍජු මාර්ගයක ගමන් කළ ඔහුට, ඉඳ හිට අවස්ථාවක දී කලින් ගිය පිරිසෙහි වංගු ගැසුණු මාර්ගය දක්නට ලැබිණි.

ඔහු ඔවුන් කරා ළඟා වන විට රාත්‍රිය උදා වී තිබුණ අතර, වෙහෙසට පත් මිනිස්සු රාත්‍රිය වෙනුවෙන් කඳවුරු ගසා ගෙන සිටිය හ. හොඳින් බඩ කට පුරවා ගෙන සිටි ඔවුහු සන්තෝෂයෙන් පසු වූ හ. ඇතැමකු සිටියේ ගීත කියමිනි. සත්‍යය නො දත්තකුට නම් මෙය සැම අතකින් ම ප්‍රන්ස යටත් විජිත හමුදාවේ තාවකාලික කඳවුරක් ලෙස දිස්වනු ඇත. මෙහි ගිනි මැළ දල්වා තිබුණේ හමුදාමය පිළිවෙළ අනුව ය. සොල්දාදුවන් ගේ තාවකාලික පැල්පත් හා නිලධාරීන් ගේ කුඩාරම් ඉදි කොට තිබුණේ ද එම පිළිවෙළ අනුව ම යමිනි. ඊට අමතර වශයෙන් නිල ඇඳුමින් මුර කාර්යයේ යෙදුණු රැකවලුන් ද එහාටත් මෙහාටත් ඇවිදිමින් සිය රාජකාරියේ නිරත වනු දක්නට ලැබිණි. මේ සියල්ල ම මිගෙල් රොමීරෝ ගේ උපදෙස්වලට අනුකූල ව සිද්ධ වුණු කටයුතු විය. හමුදා රාජකාරි සම්බන්ධයෙන් ඔහු තුළ පැවැති විශිෂ්ට දැනුම හේතුවෙන්, ඔවුන් අතරේ වූ අනෙක් විරුද්ධ අදහස් පැත්තකට දමා මෙම කටයුතුවල

දී ඔහු සමඟ එකඟතාවෙන් වැඩ කිරීමට සෙවිරිට සිද්ධ විය. එහෙත් ඔවුන් දෙ දෙනා තුළ එකිනෙකා කෙරෙහි පැවැති එදිරිය නම් එයින් අඩු වූයේ නැත.

නිකිමා කිසි යම් අබිරහස් රාජකාරියක් සඳහා ගස් අතරින් පැද්දෙමින් නැඟෙනහිර දෙසට කඩිසර ව ගමන් කරද්දී, ටාර්සන් තමා ගේ ගසෙහි සිට පහළ දර්ශනය වෙත නෙත් යොමු කර ගෙන, පිරිසෙහි යුද ශක්තිය ගොඩ නැංවූවා වූ, ආයුධ සන්නද්ධ මිනිසුන් ගේ සංඛ්‍යාව ආසන්න වශයෙන් ගණන් කිරීමට උත්සහ කෙළේ ය. අප්‍රිකාවේ සාමයට තථ්‍ය තර්ජනයක් එල්ල කිරීමේ හැකියාවක් තිබුණු හමුදාවක් සංවිධානය කැරැ ගැනීමට සෙවිරි සමත් ව තිබුණු බව වානර - මිනිසා දුටුවේ ය. කුමක් නිසා ද යත්, එම හමුදාවේ සිටි සොල්දාදුවන් ගෙන් වැඩි දෙනකු රණකාමී ගෝත්‍රවලට අයත් සෙබළුන් වූ බැවිනි; මේ උමතු නායකයා ගේ මූලික වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථක අවසානයක් කරා ගෙන යෑමෙහි ලා සෑහෙන කාර්ය භාරයක් මේ සෙබළුන් ලවා ලෙහෙසියෙන් ම ඉෂ්ට කරවා ගැනීමට හැකියාවක් තිබුණ බැවිනි. කෙ සේ වුව ද, වානරයන් ගේ ටාර්සන් පීටර් සෙවිරි ගේ වැඩ කටයුතු පිළිබඳ සෙවිල්ලෙන් සිටියේ ද, එවැන්නක් සිදුවීම වැළැක්වීම සඳහා ම ය. රුසියානුවා ගේ අධිරාජ්‍යය සිහිනය හුදු සිහිනයක් ව පවතිද්දී ම කඩාකප්පල් කොට විනාශ කැරැ දැමීමේ තවත් අවස්ථාවක් තමා ඉදිරියේ තිබෙන බව ටාර්සන් මෙහි දී දුටුවේ ය. ඒ සඳහා ඔහු උපයෝගී කර ගනු ඇත්තේ, ඔහුට හොඳින් හුරු පුරුදු, දරුණු වූත් බිහිසුණු වූත් වන සටන් උපක්‍රම ය.

ටාර්සන් හීයක් ගෙන දුන්නට සවි කෙළේ ය. හී තුඩ ඔහු ගේ වම් මාපටැඟිල්ල ළඟට එන තුරු ඔහු තම දකුණු අතින් පිහාටු සහිත හී පගිලිය පිටු පසට සෙමින් ඇද්දේ ය. ඔහු ගේ ඉරියවුවල රැඳුණේ, සැහැල්ලු අනායාසකර ලාලිත්‍යයකි. ඔහු වුවමනාවෙන් එල්ලයක් අල්ල අල්ලා සිටි බවක් පෙනුණේ ද නැත. එහෙත් ඔහු හී පගිලිය අත් හළ විට හීය කෙළින් ම ගොස් මුරකාරයකු ගේ පාදයේ කළවයක ඇනී ගියේ, වානරයන් ගේ ටාර්සන් අපේක්ෂා කළ පරිදි ම ය.

පුදුමයෙන් හා වේදනාවෙන් නැංවූ මර හඬක් සමඟ කළුවා බිම ඇද වැටුණේ ය. කෙ සේ වුව ද, ඇති වුණු තුවාළයට වඩා ඔහු ගේ බිය මහත් වූයේ ය. ඔහු ගේ සගයන් ඔහු වටා එක් රොක් වත් ම, වානරයන් ගේ ටාර්සන් වනාන්තරයේ රාත්‍රි ඡායාවන් අතරේ හැනී මිශ්‍ර වී ගියේ ය.

තුවාළ ලත් මිනිසා ගේ කෑ ගැසුම අසා සෙවිරි, රොමීරෝ සහ කණ්ඩායමේ අනෙක් ප්‍රධානයෝ සිය කුඩාරම්වලින් එළියට ඇවිත්, ටාර්සන් ගේ හීෂණය ඇති කැරැවීමේ වැඩ පිළිවෙළෙහි ගොදුර බවට පත් එකා වටා පොදි ගැසී හුන් කලබලයට පත් කළුවන් පිරිස හා එකතු වූ හ.

මුරකාරයා ගේ පාදයෙහි ඇනී තිබුණු හීය දුටු සෙවිරි, "කවුද උඹට දුන්නෙන් විද්දේ?" යැයි ඇසුවේ ය.

"මම දන්නේ නෑ," යි මිනිසා පිළිතුරු දීණි.

"උඹව මරන්න කවුරු හරි හතුරෙක් කඳවුරේ ඉන්නවා ද?" යි සෙවිරි ඇසී ය.

"එහෙම හතුරෙක් හිටියා වුණත්," යි රොමීරෝ කතාවට සම්බන්ධ විය. "ඔහුට පුළුවන්කමක් නෑ - මේ මනුස්සයට ඊතලේකින් විදින්න. මොකද - මේ ගමන පිටත් වෙලා ආව කවුරු වත් දුනු ඊතල අර ගෙන ඇවිත් නෑ."

"මට ඒක කල්පනා වුණේ නෑ," යැයි සෙවිරි කී ය.

"ඒ නිසා මේ ඊ තලය විද්දේ කඳවුරට පිටින් ඉන්න කෙනෙක් වෙන්න ඕනෑ," යි රොමීරෝ ප්‍රකාශ කෙළේ ය.

මිනිසා ගේ මර හඬ තැළීම් මධ්‍යයේ, ඉතා අමාරුවෙන් ඉවිච් සහ රොමීරෝ එක් ව ඔහු ගේ කකුලෙහි ඇනී තිබුණු හීය කපා ඉවත් කළෝ ය. ඒ අතරතුරේ දී මේ සිද්ධියට හේතු කවරේ ද යන්න පිළිබඳ ව සෙවිරිත් කිටෙම්බෝත් සාකච්ඡාවක යෙදුණෝ ය.

"අපි නපුරු ම්ලේච්ඡයෝ ඉන්න අඩවියකට පය ගහලා තියෙන හැඩ යි," සෙවිරි කීවේ ය.

කිටෙම්බෝ දෙ උර ගැස්සුවේ ඒ පිළිබඳ ව එ තරම් විශ්වාසයක් නැති තාලෙට ය. "කෝ බලමු ඔය ඊ තලේ," යි ඔහු රොමීරෝ ගෙන් ඉල්ලුවේ ය. "බාගෙ විට - අපට ඒකෙන් යමක් දැන ගන්න ලැබෙයි."

මෙක්සිකානුවා හීය කළු නායකයා ගේ අතට පත් කළ විට, ඔහු එය ගිනි මැළයක් අසලට ගෙන ගොස් ඒ වෙත නැමී පරිස්සමින් පරීක්ෂා කර බැලුවේ ය. සුද්දන් ඔහු වටා රැස්වී බලා ගෙන සිටියේ, ඔහු එයින් දැන ගනු ඇති කරුණු මොනවා දැයි දැන ගැනීමේ අපේක්ෂාවෙනි.

අන්තිමේ දී කිටෙම්බෝ කෙළින් විය. ඔහු ගේ මුහුණේ පෙනුම බැරෑරුම් ස්වරූපයකට පෙරළී තිබිණි. කතා කරද්දී ඔහු ගේ කට හඬ මඳක් වෙවුලී ය. "මේක එච්චර හොඳ දෙයක් නෙවෙයි," යි ඔහු ප්‍රකාශ කෙළේ සිය පතොරම් හැඩැති හිස සොලවමිනි.

"ඒ හරුපෙ තේරුම මොකද්ද?"' යි සෙවිරි විචාළේ ය.

"මේ ඊ තලේ අයිති අපි ප්‍රධාන කඳවුරේ නතර කරලා ආව සෙබළුන් ගෙන් එකෙකුට යි," කළු නායකයා උත්තර දිණි.

"ඒක කොහෙත් ම සිද්ධ වෙන්න බැරි දෙයක්," යි සෙවිරි රාවයක් නැංවී ය.

කිටෙම්බෝ දෙ උර සැලුවේ ය. "මම ඒක දන්නවා," යි ඔහු කී ය. "නමුත් ඒක තමයි ඇත්ත."

"ඔය වගේ ම අහසින් කඩා පාත් වුණ ඊ තලේකින් තමයි හින්දුවාත් මැරුණේ," ඒ අදහස ඉදිරිපත් කෙළේ කිටෙම්බෝ ළඟ සිටි කළු ප්‍රධානයෙකි.

"කට වහපං - මෝඩයා," යි රොමීරෝ ඔහුට සැර විය. "නැත්නම් උඹ මුළු කඳවුර ම බයගුල්ලන් ගෙන් පුරවයි."

"ඒක ඇත්ත," යි සෙවිරි එකඟ විය. "අපි මේ කාරණේ යට ගහලා දාන්න ඕනෑ," අනතුරු ව කළු ප්‍රධානයා වෙත හැරුණු හේ, "උඹ යි කිටෙම්බෝ යි මේ කාරණේ උඹලා ගේ මිනිස්සු එක්ක කතා කරනවා නෙවෙයි. මේක අපි අතරේ රහසක් හැටියට තියා ගමු," යි නියෝගාත්මක ස්වරයෙන් ප්‍රකාශ කෙළේ ය.

මෙය රහසක් වශයෙන් ආරක්ෂා කිරීමට කිටෙම්බෝ සහ ප්‍රධානයා යන දෙදෙනා ම එකඟ වුව ද, මුරකාරයාට විදිනු ලැබ තිබුණේ, ප්‍රධාන කඳවුරේ දමා ආ හීයකින් ය යන්න පෑ බාගයක් ගත වන්නටත් කලින් කඳවුරේ සිටි සෑම මිනිසෙක් ම දැන ගෙන සිටියේ ය. මේ සමඟ ම ඔවුන් ගේ මනස් තමන් ගේ දීර්ඝ ගමනේ දී, ඉදිරියේ දී මුහුණ දීමට සිදු විය හැකි ආපදාවන් පිළිබඳ අවිනිශ්චිත කල්පනාවලින් පිරී ගියේ ය.

මේ සිද්ධියෙන් කළුවන් ගේ චිත්ත ධෛර්යය කෙරෙහි ඇති වී තිබුණු බලපෑම පසු දිනයෙහි ගමන අතරතුරේ දී දක්නට ලැබිණි. ඔවුන් ගේ කතා බස් අඩු වී තිබිණි; කල්පනාකාරී ගතිය වැඩි වී

තිබිණි. එකිනෙකා සමඟ යමක් කතා කළ විට, එය කෙළේ සිය කට හඬවල් පුළුවන් තරම් බාල කොට ය. එහෙත් ඔවුහු දහවල් කාලයේ බියපත් බවක ලකුණු ප්‍රකට කෙරුවෝ නම්, රෑ කළුවර වැටුණු පසු ඇති වූ තත්ත්වයට එය කෙ සේ වත් සම නො විණි. රාත්‍රියේ කඳවුර මුර කිරීමට භාර වූ රැකවල්ලු, කඳවුර වට කැරැ ගනිමින් පැතිර තිබුණු අන්ධකාරය වෙතින් ඇසුණු සෑම සුළු ශබ්දයක් කෙරෙහි ම දැක්වූ බියපත් අවධානයෙනුත්, කන් තියුණු කර ගෙන ඇස් මහත් කැරැ ගෙන මුහුණුවලින් පළ කළ අවිනිශ්චිත ගතියෙනුත්, තුමූ කෙ තරම් භීතියකින් පසු වන්නාහු දැයි නිහඬ ව කියා පෑ හ. ඔවුන් ගෙන් බොහෝ දෙනෙක්, තමන් ඉදිරියට එන, ඇසට පෙනෙන ඕනෑ ම සතුරකුට මුහුණ දීමේ සූදානමින් පසු වූ නිර්භීත එඩිතර මිනිස්සු වූ හ. එහෙත් තමන්ට ගැටෙන්නට සිදු වී ඇත්තේ අධිස්වාභාවික අමනුෂ්‍ය බලවේගයක් සමඟ යැයි ඔවුන් ඉතා තදින් ඒත්තු ගෙන සිටි බැවින්, තම රයිෆල් තුවක්කුවලින් හෝ නිර්භීතකමෙන් හෝ ඊට විරුද්ධ ව තමන්ට කිසි ආරක්ෂාවක් නො ලැබෙනු ඇති බව ඔවුහු තරයේ විශ්වාස කළෝ ය. ගුප්ත භූතමය නෙත් තමන් වෙතට යොමු වී තිබෙන බවක් ඔවුන්ට දැනිණි. මෙහි ප්‍රතිඵල වශයෙන් සිදු වූයේ, ඔවුන් සැබෑ ප්‍රහාරයකට ලක් වූ අන්දමින් ම ඔවුන් ගේ චිත්ත ධෛර්යය දුර්වල වීම ය; නැත, සැබෑ ප්‍රහාරයකට ලක් වූවාටත් වඩා මෙයින් ඔවුන් ගේ චිත්ත ධෛර්යය බෙහෙවින් ම දුර්වල වූයේ ය.

එහෙත් ඔවුන්ට මේ සම්බන්ධයෙන් තමන් ගේ සිත් එ තරම් තදින් කරදර කර ගැනීමට අවශ්‍යතාවක් නො තිබිණි. කුමක් නිසා ද යත්, ඔවුන් ගේ මිථ්‍යා විශ්වාසී භීතීන්ට හේතු වූ සත්ත්වයා ඔවුන් වෙතින් මයිල ගණනාවක් දුරින් වනය මැදින් වහ වහා ඈතට ගමන් කරමින් හුන් බැවිනි. සෑම මොහොතක් පාසා ම ඔවුනුත් ඔහුත් අතර පැවති දුර පරතරය තව තවත් වැඩි වූයේ ය.

ඔවුන් දැන සිටියේ නම්, ඔවුන් ගේ බිය ශංකා කීප ගුණයකින් ඉහළ දැමීමට හේතු වන අන්දමේ තවත් හමුදාවක්, තවත් ඉදිරියෙන් ඔවුන් ගේ ගමනාන්තය කරා ළඟා වීමේ දී ඔවුන් පසු කර යා යුතු වූ මාර්ගය හරහට කඳවුරු බැඳ ගෙන විවේක ගනිමින් සිටියෝ ය.

ආහාර පිසීම සඳහා දල්වන ලද කුඩා ගිනි මැළ වටා කළු සෙබළු සිය දෙනෙක් උත්කුටියෙන් වාඩි වී උන් හ. ඔවුන් එහාට

මෙහාට යද්දී ඔවුන් හිස පළන් සුදු පැහැති පිහාටු සෙලවීණි. ඔවුන් ගේ කඳවුර වටා මුරකාරයෝ - කිසිවකට බිය නැති මුරකාරයෝ - සිය රාජකාරිවල යෙදී සිටිය හ. යක්ෂයන් හෝ භූතයන් කෙරෙහි මේ මිනිසුන් ගේ බියක් නො තිබිණ. සම් පහිවල දැමූ ආරක්ෂක සුර, ලණු පටවලින් ඔවුන් ගේ ගෙලවල් වටා එල්ලුණ බව සැබෑ ය; ඔවුන් අද්භූත ජනක දෙවිවරුන්ට යාච්ඤා කළ බව ද සැබෑ ය. එහෙත් ඔවුන් ගේ හදවත්වල ගැඹුරු අභ්‍යන්තරයේ එම ක්‍රියාවන් දෙක කෙරෙහි ම යම් කිසි අවඥා සහගත හැඟීමක් ලියලා එමින් තිබුණේ ය. ජයග්‍රහණය රැඳී තිබෙනුයේ, තමන් ගේ ශක්තිය හා තමන් ගේ අවි ආයුධ මත මිස දෙවියන් ගේ අතේ නො වන බව ඔවුහු අත්දැකීමෙන් සහ ඥානවන්ත නායකයකු ගේ මඟ පෙන්වීමෙන් උගෙන සිටියාහ.

මෙ වන් සංග්‍රාම ව්‍යාපාර බොහොමයකට සහභාගි වී, පළපුරුදු තිබුණු, පැසුණු මිනිසුන් වූ ඔවුහු, සියලු පළපුරුදුකාරයන් කරන අයුරින්, විවේකයත් සැහැල්ලුවත් ලැබීම සඳහා එළඹෙන සෑම අවස්ථාවකින් ම ප්‍රයෝජන ගනිමින්, ප්‍රීතියෙන් සහ ප්‍රබෝධයෙන් පසු වූවෝ ය. එ හෙයින් සිනා හා කෙළි කවට බස් ඔවුන් වෙතින් නිරන්තරයෙන් නැඟී ආවේ ය. බොහෝ විට ඔවුන් ගේ මේ සිනාසීම්වලට හා කෙළි කවටකම්වලට හේතුව වූයේ කුඩා වඳුරෙකි. විටෙක ඔහු කාට හෝ විහිළුවක් කෙළේ ය; විටෙක කාව හෝ සුරතල් කෙළේ ය. එ විට ඔහුට ද පෙරළා විහිළු කරනු ලැබුණේ ය; සුරතල් කරනු ලැබුණේ ය. මේ ආරෝහ පරිණාහ කළුවර යෝධයනුත් වඳුරාත් අතර කිසි යම් ගැඹුරු බැඳීමක් පැවති බව පෙනිණි. ඔවුන් විහිළුවට ඔහු ගේ වල්ගයෙන් ඇද්ද විට, එය හයියෙන් ඇද්දේ නැත. අනෙක් අතට ඔහු ද කේන්තියෙන් මෙන් හැරී ඔවුන් ගේ ඇඟිලි හෝ අත් හපා කෑව ද, එය කෙළේ කිසි තුවාළයක් ඇති නො වෙන අන්දමිනි. ඔවුන් මේ සියල්ල ම කෙළේ සෙල්ලමට ය. ඔවුන් සියල්ල ම රළු ගොරෝසු ප්‍රාථමික සත්ත්වයන් වූ බැවින්, ඔවුන් ගේ සෙල්ලම ද රළු ගොරෝසු වූයේ ය.

මේ මිනිසුන් සිය රාත්‍රි ආහාරය ගෙන අවසන් කර හිඳ ගත්තා පමණි. එක්තරා රූපයක්, අහසින් කඩා පාත් වූවාක් බඳු ව, ඉහළ ගසක අතු පතර අතරින් නිශ්ශබ්ද ව ඔවුන් මධ්‍යයට පිනුවේ ය.

එ කෙණෙහි ම සෙබළුන් සිය දෙනා ගේ අත් තම තමන් ගේ ආයුධ කරා ඇදිණි. ඉක්බිති ව වහා යළි සැහැල්ලු ස්වභාවයට පත්

වූ ඔවුහු, "බවානා! බවානා!" යනුවෙන් මොර ගසමින්, තමන් මධ්‍යයේ සිටි ලෝකඩ වන්, නිශ්ශබ්ද යෝධයා වෙත දිව ගියෝ ය.

අධිරාජ්‍යයකුට හෝ දෙවියකුට වන්දනා කරන අයුරින් ඔවුහු ඔහු ඉදිරියෙහි දණින් වැටුණ හ; ඔහු සමීපයෙහි සිටි අය මහත් ආදර භක්තියකින් ඔහු ගේ අත් හා පාද ස්පර්ශ කළෝ ය. වසිරියනට තමන් ගේ රජතුමා වූ වානරයන් ගේ ටාර්සන් සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයකුට වඩා උසස් හා ශ්‍රේෂ්ඨ වූයේ ය. ඔවුන් ස්වකැමැත්තෙන් ම ඔහුට වන්දනාමාන කෙළේ, ඔහු ජීවමාන දෙවියකු මෙන් සලකා ය.

එහෙත් ඔහු දැකීමෙන් සෙබළුන් තුළ ඇති වූ සන්තෝෂය කොතෙක් ද, නිකිමා තුළ ඇති වූ සන්තෝෂය එබඳු දස දොළොස් ගුණයක් වූයේ ය. ප්‍රීතියෙන් උද්දාම ව සිටි ඔහු, දණ ගසා ගෙන හුන් කළු යෝධයන් ගේ සිරුරු උඩින් පැන, ටාර්සන් ගේ කරට නැඟ, ඔහු ගේ ගෙල බදා ගෙන තොරතෝංචියක් නැති ව දොඩවන්නට ගත්තේ ය.

"නුඹලා හොඳින් වැඩේ කරලා තියෙනවා - මගෙ දරුවනි," යි වානර - මිනිසා කීවේ ය. "පුංචි නිකිමාත් බොහොම හොඳින් එයා ගේ රාජකාරිය ඉෂ්ට කරලා තියෙනවා. ඔහු මගෙ පණිවිඩේ නුඹලාට ගෙනැල්ලා දුන්නා. ඉතින් - මම සැලසුම් කරපු විදිහට ම - නුඹලාට නතර වෙලා ඉන්න ය කියලා මම නියම කරපු ස්ථානෙ ම - උඹලා සූදානමින් ඉන්නවා."

"අපි හැම විට ම ගමන් කෙරුවේ, අමුත්තන්ට වඩා දවසක් ඉස්සරහින් සිටිමිනු යි - බවානා," යැයි මුවීරෝ ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "අපි කඳවුරු ගහපු බවක් ඔවුන්ට දැන ගන්න ඉඩක් නො තියන්න - අපි කඳවුරු ඇටෙවුවෙත් මංකඩින් සෑහෙන්න ඈතට වෙන්න කැලේ ඇතුළේ."

"තමන් ගේ ඉදිරියෙන් කවුරු වත් ගමන් කරපු බවක් උන් හාංකවිසියක් දන්නේ නෑ," යි ටාර්සන් පැවසී ය. "මම ඊයේ රෑ උන් ගේ කඳවුර ඉහළින් ගසක අත්තකට වෙලා උන් ගේ කතා බස්වලට ඇහුම්කන් දීගෙන හිටියා. තමුන්ට ඉදිරියෙන් කණ්ඩායමක් ගමන් කරනවා කියලා උන් දැනන් ඉන්න බවක් අඟවන මුකුත් උන් ගේ කටවලින් පිට වුණේ නෑ."

"අපි ගමන් කරපු මාර්ගේ පොළොව බුරුලට තිබුණ හරියේ දී, පිටි පස්සෙන් ගමන් කෙරුව සෙබළෙක්, ලොකු කොළ අත්තකින්

අපේ අඩි සටහන් මක මකා ආවා," යි මුවීරෝ සිය උපක්‍රමය පැහැදිලි කෙළේ ය.

"අපි මෙතෙන්ට වෙලා නතර වෙලා ඉඳන් හෙට උන්ව පිළිගනිමු," යි වානර - මිනිසා කීවේ ය. "අද රෑට ටාර්සන් නුඹලාට විස්තර කරනවා - නුඹලා අනුගමනය කරන්න ඕනෑ වැඩ පිළිවෙළ."

කිසිදු සිද්ධියකින් තොර ව ගත වූ රාත්‍රියක විවේකයෙන් අනතුරු ව සෙවිරි ගේ නඩය පසු දා යළි ගමන් අරඹන විට සැම ගේ ම චිත්ත ධෛර්යය සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයකින් ඉහළ නැංවී තිබිණි. ඔවුන් කලින් වතාවේ කඳවුරු බැඳගෙන සිටිය දී රාත්‍රි අන්ධකාරය මැදින් පියඹා ආ දරුණු අනතුරු ඇඟවීම කළුවන් ගේ සිත්වලින් අමතක ව ගොස් නො තිබුණ නමුත් ඔවුහු චිත්ත බිඳ වැටීම්වලින් ඉක්මනින් ගොඩ ඒමට සමත් ජාතියක් වූ හ.

තමන් සිය ඉලක්කය වෙත ඇති දුරින් තුනෙන් එකකට වැඩි ප්‍රමාණයක් ගමන් කැරැ ඇති බව දැන ගැනුමට ලැබීමෙන්, කණ්ඩායමේ නායකයෝ ධෛර්යයට පත් ව සිටිය හ. විවිධාකාර හේතූන් මත ගමනෙහි මේ කොටස සම්පූර්ණ කර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ඔවුහු දෙගිඩියාවෙන් පසු වූ හ. සෙවිරි විශ්වාස කැරැ ගෙන සිටියේ, තම අධිරාජ්‍යය සිහිනය මුළුමනින් ම රඳ පැවතුණේ ගමනෙහි මේ කොටස සාර්ථක ව නිමා කර ගැනීම මත බව ය. ස්වභාවයෙන් ම කරදර ඇති කරන්නකු වූ ඉවිච්, ස්වකීය ගමනෙහි සාර්ථකත්වය හේතුවෙන්, දස ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනයා පීඩාවට පත් වනු සිතින් දැක දුෂ්ට සතුටක් අත් වින්දේ ය. එ සේ ම මේ සියල්ල අහවර වුණු පසු තමා වීරයකු ලෙස - ධනවත් වීරයකු ලෙස රුසියාවට පා තබන අන්දම ගැන ද ඔහු සිහින දුටුවේ ය.

රොමීරෝට සහ මෝරිට මෙහි කෙළවරක් දකින්නට ඕනෑ වූයේ, ඊට හාත්පසින් ම වෙනස් හේතූන් මත ය. ඔවුහු රුසියානුවා සම්බන්ධයෙන් තනිකර ම කලකිරී සිටිය හ. සෙවිරි ගේ අවංකත්වය පිළිබඳ ඔවුන් තුළ පැවති විශ්වාසය බින්දුවට බැස තිබිණි. අනාගත සුඛ විහරණ පිළිබඳ මායාවන් ගෙන් ද ආත්මමාමක සිතිවිලිවලින් ද හිස පුරවා ගෙන සිටි ඔහු, වුවමනාවට වඩා දෙඩවූයේ, ඔහු සහ ඔහු ගේ වර්ගයා, ඔවුන් ගේ අඥාන අනුගාමිකයන් ගේ ආධාරය මත ලෝකයේ සාමයත් සමෘද්ධියත් දංගෙඩියට කැප කොට තමන් ගේ ආත්මාර්ථකාමී අරමුණු මුදුන්පත් කැර ගැනීම ගැන ම පමණක්

සිතූ වංචනිකයන් ය යන නිගමනයට රොමීරෝ එළැඹුණේ ය. තමා තේරුම් ගත් මේ සත්‍යතාව මෝරිට අවබෝධ කැරැ දෙන්නට ඔහුට අපහසු වූයේ නැත. මේ වන විට සිය මුළාවෙන් මුළුමනින් ම මිදී සිටි මිනිසුන් දෙ දෙනා තව දුරටත් පිරිස සමඟ ම ගමනෙහි යෙදුණේ, ඔවුන් යළිත් කඳවුරු බැඳ ගන්නා තුරු, තමන්ට ඔවුන් අත්හැර දමා සාර්ථක ව පලා යෑමට හැකියාවක් නොමැති බව පෙනුණ හෙයිනි.

ආරම්භයෙන් පසු ව ගමන පැයක් පමණ කිසි බාධාවකින් තොර ව එක දිගට කැරී ගෙන ගියේ ය. පේළියෙහි ඉදිරියෙන් ම ගමන් කළා වූ, කිටෙම්බෝ ගේ කළු චර පුරුෂයන් ගෙන් එකෙක් හිටි හැටියේ ම, මංකඩ මැද්දේ නතර වීණි.

"අර බලන්න!" යි ඔහු කීවේ, තමාට මඳක් පිටු පසින් සිටි කිටෙම්බෝට ය.

කළු නායකයා තම සෙබළා අසලට පිය තැබී ය. ඔහුට ඉදිරියෙන් මංකඩ මැද්දේ පොළොව ඇනී සිටවී තිබුණේ හීයකි.

"ඒක අනතුරු ඇඟවීමක්," යි සෙබළා පැවසුවේ ය.

කිටෙම්බෝ හීය ඉතා පරිස්සමින් පොළොවෙන් ගළවා ගෙන පරීක්ෂා කැරැ බැලුවේ ය. තමා දුටු දෙයින් ඔහු ගේ සිත කීරි ගැසී ගිය ද, තමා සොයා ගත් දෙය රහසක් වශයෙන් තබා ගැනීමට ලැබිණි නම්, ඔහු සතුටු වනු ඇත. එහෙත් ඔහු දුටු දෙය, ඔහු අසල හුන් සෙබළා ද දුටුවේ ය.

"එක සමාන යි," එතෙම කීවේ ය. "ඒක ප්‍රධාන කඳවුරේ දාලා ආව ඊ තලවලින් තවත් එකක්."

සෙවිරි ඔවුන් අසලට පැමිණි විට කිටෙම්බෝ හීය ඔහු අතට දිණි. "මේක කලින් ජාතියේ ම ඊයක්," යි ඔහු රුසියානුවාට පැවසී ය. "ඒ වගේ ම මේක අනතුරු ඇඟවීමක් - අපට ආපහු හැරිලා යන්න ය කියන අනතුරු ඇඟවීමක්."

"විකාර!" යි සෙවිරි රාවයක් නැඟුවේ අවඥාවෙනි. "මේක පොළොවේ ඇනිලා තිබුණ නිකම් ම නිකම් ඊ තලයක් විතරයි. ආයුධ සන්නද්ධ මිනිස්සු සේනාවක් නවත්තන්න පුළුවන්කමක් මේ නිකම් ඊයකට නෑ. මම හිතුවේ නෑ උඹත් බයගුල්ලෙක් කියලා, කිටෙම්බෝ."

කළු මිනිසා එරෙවුවේ ය. "මට බයගුල්ලෙක් ය කියලා අපහාස කරපු එකෙකුට හිතේ බයක් නැති ව ජීවත් වෙන්නත් බැරි බව දැනගං," යනුවෙන් ඔහු රුසියානුවා ගේ ඇඟට කඩා ගෙන පැන්නේ ය. "නමුත් මං මෝඩයෙක් නෙමෙයි. වනාන්තරේ අනතුරු සංඥා ගැන මම තොට වඩා දන්නවා. අපි නිර්භීත මිනිස්සු හින්දා දිගට ම යනවා. ඒත් හුඟ දෙනෙක්ට පණපිටින් ආපහු එන්න ලැබෙන එකක් නෑ. ඒ වගේ ම - උඹේ ඔය වැඩ පිළිවෙළත් අසාර්ථක වෙනවා ඒකාන්ත යි."

මේ අසා සෙවිරි සුපුරුදු පරිදි ක්‍රෝධාවේශ උමතුවකට පත් වූයේ ය. මිනිසුන් යළි ගමන පටන් ගත්ත ද, ඔවුන් ගේ මුහුණුවල රැඳුණේ බුම්මා ගත් නුරුස්නා පෙනුමකි. සෙවිරි සහ ඔහු ගේ සුදු සගයන් වෙත අනර්ථකාරී බැලුම් බොහෝ සේ එල්ල විණි.

මධ්‍යාහ්නය පසු වී ස්වල්පයකින් ඔවුහු දහවල් විවේකය වෙනුවෙන් නතර වූ හ. ඔවුන් ගමන් කැරැමින් සිටියේ, අන්ධකාර වූත් දොම්නස උපදවන්නා වූත් ගන කැලෑවක් අස්සෙනි. මිනිසුන් හතර පස් දෙනා වශයෙන් කාණ්ඩ ගැසී, තැන් තැන්වල ඇණතියා ගෙන වාඩි වී ඔවුන් සිය දිවා භෝජනය වූ, සීතල ආහාර සලාකය අනුභව කරද්දී, කිසි සිනා හඬක් හෝ ගී හඬක් හෝ අඩු තරමින් ප්‍රාණවත් අල්ලාප සල්ලාපයක් හෝ ඇසුණේ නැත.

හිටි හැටියේ ම ඔවුන්ට බොහෝ ඉහළක සිට කටහඬක් ගලා ගෙන ආවේ ය. ගුප්ත වූ ද අද්භූත ජනක වූ ද හඬක් වූ එය, කතා කෙළේ ඔවුන් ගෙන් බොහෝ දෙනකුට තේරුම් ගත හැකි වූ බන්ටු භාෂාවෙනි. "ආපහු හැරියල්ලා - මුලුංගු දරුවනි," යි එය කීයේ ය. "උඹලාට මරණේ උදා වෙන්න කලින් ආපහු හැරියල්ලා; ප්‍රමාද වෙන්න කලින් - සුදු මිනිසුන්ව අත ඇරලා පලයල්ලා."

ඔවුන්ට ඇසුණේ එ පමණකි. මිනිස්සු බියෙන් ඇකිළී ඉහළ ගස් දෙස බැලුවෝ ය. මෙහි දී ඇති වුණු නිශ්ශබ්දතාව බින්දේ සෙවිරි ය.

"ඒ මොන මළ ඉලවුවක් ද?" යි ඔහු ඇසුවේ ය. "මොනවා ද ඒ දොඩවනවා ඇහුණේ?"

"ඒක අපට අනතුරු ඇඟෙවුවා - ආපහු හැරිලා යන්න ය කියලා," යි කිටෙම්බෝ කියා සිටියේ ය.

"දැන් කොහේ ආපහු හැරිලා යන්න ද?" යි සෙවිරි කඩා පැන්නේ ය.

"මම නම් ඒක ගැන දන්නේ නෑ," යැයි කිටෙම්බෝ ඇඟට පතට නොදැනී උත්තර දීණි.

"මම හිතාගෙන හිටියේ උඹ රජෙක් වෙන්න ආසාවෙන් ඇති කියලා යි," සෙවිරි කෑ ගැසී ය. "උඹට යස අපූරු රජ කෙනෙක් වෙන්න තිබුණා."

සෙවිරි මාස ගණනක් මුළුල්ලේ ඔහු ගේ දෑස් ඉදිරියෙන් අල්ලා ගෙන සිටි ඒ සිත් පොලඹවන සුලු ත්‍යාගය - කෙන්යාවේ රජකම - පිළිබඳ ව කිටෙම්බෝට මොහොතකට අමතක වී තිබිණි. ඒ වෙනුවෙන් නම්, කො පමණ අවදානමකට මුහුණ දෙන්නට සිද්ධ වුණත් කම් නැත.

"අපි දිගට ම යමු," යි හෙතෙම කීවේ ය.

"මිනිස්සුන්ව ඉදිරියට දක්කන්න උඹට බලය පාවිච්චි කරන්න සිද්ධ වේ වි," යි සෙවිරි පැවසී ය. "නමුත් මොන කාරණාවක් උඩ වත් නතර වෙන්න එපා." ඉක්බිති ව තම සුදු සගයන් වෙත හැරුණු ඔහු, "රොමීරෝ - තමුසෙයි මෝරියි පේළියේ එහා කෙළවරට ම යනවා. ඉස්සරහට යන්න බැහැ යි කියන හැම මිනිහාට ම වෙඩි තියලා දානවා."

කෙ සේ වුව ද, ඉදිරියට යෑම එතෙක් දුරකට මිනිසුන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබී නො තිබිණි. යළි ගමන් ඇරඹීමට නියෝගය දෙනු ලැබූ විට, ඔවුහු බුම්මා ගත් මුහුණුවලින් යුතු ව පෙළෙහි තම තම ස්ථානවල සිට ගත් හ. හෝරාවක් පමණ ඔවුහු මෙ පරිද්දෙන් ගමනේ යෙදුණෝ ය. එවිට ම, ඔවුන් ගෙන් බොහෝ දෙනකු මීට කලින් ඔපාරයේ දී අසා තිබුණ, ඒ අද්භූත ජනක, භයානක මූසල විලාපය ඔවුන්ට ඉදිරියෙන් ඈතක සිට රැව් පිළිරැවු දෙමින් ගලා ගෙන ආවේ ය. ඉන් මිනිත්තු කීපයකට පසු ව ඈතක සිට කට හඬක් ඔවුන්ට කතා කෙළේ ය.

"සුදු මිනිස්සු අත්හැර දමා පලයල්ලා!"

කළුවෝ එකිනෙකා සමඟ කොඳුරන්නට වන් හ. කැරැලි ගැසීමක් පිළිබඳ හැඟීම් කැකැරෙමින් මතු ව එමින් තිබුණු බවක් පෙනිණි. එහෙත් කෙසේ හෝ ඔවුන් දිගට ම ගමන් කැරැමට

පොලඹවා ගන්නට කිටෙම්බෝ සමත් විය. එය සෙවිරිට නම්, කිසි විටෙකත් කරන්නට නුපුළුවන් වූ දෙයකි.

"ඔය කරදර ඇති කරන එකාව අල්ල ගන්න ලැබුණා නම් කියලා හිතෙනවා," යැයි සෙවිරි සෝරා ද්‍රිනෝෆ් හට පැවසුවේ, ඔවුන් දෙ දෙනා මිනිස් පෙළපාලියෙහි ඉදිරියෙන් ළං ළං ව ගමන් කරද්දී ය. "ඌ එක පාරක් වත් අපට පෙනෙන්න ආවා නම්, වෙඩිල්ලකින් ඌව බාවන්න තිබුණා. ඒ ටික කර ගන්න තිබුණොත් මට හොඳට ම ඇති."

"මේ දේවල් කරන්නේ ස්වදේශිකයන් ගේ හිත් වැඩ කරන ආකාරය ගැන හොඳට දන්න කවුරු හරි කෙනෙක්," යි තරුණිය අදහස් දැක්වූවා ය. "අපි මේ ගමන් කරමින් ඉන්න අඩවියේ වාසය කරන මොකක් හරි ස්වදේශික ගෝත්‍රයක යකැදුරෙක් වගේ වෙන්න පුළුවන්, ඒ."

"මම ප්‍රාර්ථනා කරනවා ඒක ඊට වඩා ලොකු කාරණාවක් නොවේවා කියලා," යි සෙවිරි කීවේ ය. "මේ මිනිහා ස්වදේශිකයෙක් කියන එක ගැන නම් මගෙ කිසි සැකයක් නෑ. නමුත් මට බය, අපට පහර දෙන්න හමුදාවක් ලෑස්ති කර ගන්න කම්, අපව ප්‍රමාද කරවලා දුර්වල කරන්න හිතා ගෙන, බ්‍රිතාන්‍යයෝ හෝ ඉතාලියානුවෝ මේ මිනිහාව මෙහෙයවනවා ද කියන එක යි."

"මොක වුණත් - ඒකෙන් මිනිස්සුන් ගේ ධෛර්යය නම් පිරිහිලා," යි සෝරා ප්‍රකාශ කළා ය. "ජෆාර් ගේ අබිරහස් මරණයේ ඉඳන් දැන් වෙනකම් සිද්ධ වෙච්ච හැම දෙයක් ම, මිනිස්සු දැන් මේකට සම්බන්ධ කරලා. ඔවුන් ගේ ඔළුවල පිරිලා තියෙන මිථ්‍යා විශ්වාස නිසා ඔවුන් හිතන්නේ, මේ හැම දෙයක් ම සිද්ධ වෙන්නේ අද්භූත බලවේගයකින් කියලා යි."

"එහෙනම් - ඒකත් නරකට හිටින්නේ උන්ට ම තමයි," සෙවිරි පැවසී ය. "උන් කැමති වුණත් අකැමැති වුණත්, මේ ගමන දිගට ම යන්න උන්ට සිද්ධ වෙනවා. උන් අපව අත ඇරලා යන්න උත්සහ කළොත් ඒකට ලැබෙන්නේ මරණ දඬුවම බව දැන ගත්තා ම - උන්ට තේරුම් යයි මේ පීටර් සෙවිරිත් එක්ක සෙල්ලම් කරන්න බැරි බව."

"උන් මහා පිරිසක් ඉන්නවා - පීටර්," යි තරුණිය ඔහුට සිහිපත් කැරවූවා ය. "අපි ඉන්නේ ටික දෙන යි. ඒ මදිවට ඔබට පින් සිද්ධ

වෙන්න - උන් හොඳ හැටි ආයුධ සන්නද්ධ යි. මට නම් පේන්නේ, අන්තිමේ දී අපි හැමෝම විනාශ කරලා දාන්න පුළුවන් ෆ්‍රැන්කන්ස්ටයින් කෙනෙක්ව ඔබ විසින් නිර්මාණය කරලා තියෙන පාටකු යි."

"ඔබත් මේ කළුවන් වගේ ම තමයි," සෙවිරි ගෙරවී ය. "කෙන්ද කන්ද කරලා ම යි හිතන්නේ. මොකද මම -"

පෙළපාලියෙහි පිටු පසින්, පෙනුණු හැටියට ඔවුන්ට ඉහළ අවකාශය දෙසින් අනතුරු ඇඟවීමේ හඬක් නැවත වරක් නැඟී ආවේ ය. "සුද්දන්ව අත හැරලා පලයල්ලා!" පිරිස අතරෙහි යළිත් වතාවක් නිශ්ශබ්දතාවක් ඇති විණි. එහෙත් කිටෙම්බෝ ගේ පෙලඹවීම් සහ සුදු මුලාදෑනින් ගේ රිවෝල්වර කටවල තර්ජනය මධ්‍යයේ මිනිස්සු දිගට ම ගමන් කළෝ ය.

අවසානයේ දී ගන කැලෑව කුඩා තැනිතලාවකට විවෘත වී ය. මෙය මිනිසකු ගේ හිස මට්ටමටත් වඩා උස් ව වැවුණු ගව තණ යායකින් වැසී තිබිණි. ඔවුන් මෙය වෙත පිවිස සෑහෙන දුරක් ගිය තැන, ඔවුන්ට ඉදිරියෙන් රයිෆල් වෙඩිල්ලක් පත්තු වූයේ ය. ඉන් පසු ව එකකට පසු එකක් වශයෙන්, ඔවුන් ඉදිරියෙන් රයිෆල් තුවක්කු පේළියක් ම පත්තු වී ගියේ ය.

සෝරා පේළියෙහි පිටු පස කෙළවරට වන්නට ආරක්ෂාව ඇති තැනකට රැගෙන යන මෙන්, කළුවන් ගෙන් එකකුට නියෝග කළ සෙවිරි, මිනිසුන් දිරිමත් කැරවමින් කෑ ගසා ගසා, රොමීරෝ සොයන්නට යන මුවාවෙන්, තෙමේ ද ඇය පිටු පසින් දිවුවේ ය.

කිසිවකුට එතෙක් වෙඩි වැදී නො තිබුණ ද, පිරිස නතර වී පෙළ කඩා ගෙන එහෙට මෙහෙට දුවමින් සිටියෝ ය.

"ඉක්මන් කරනවා - රොමීරෝ," යි සෙවිරි කෑ ගැසී ය. "ඉස්සරහට ගිහින් නියෝග දෙනවා. මමයි මෝරියි මේ පැත්ත ගැන බලා ගන්නම්, දුවන්න හදන එවුන්ව නවත්ත ගන්න."

ඔහු පසු කර ගෙන ඉදිරියට දිව ගිය මෙක්සිකානුවා, ඉවිච් ගේ හා කළු ප්‍රධානයන් කිහිප දෙනකු ගේ ආධාරයත් ඇති ව එක් කණ්ඩායමක් ප්‍රතිප්‍රහාරයක් දෙනු සඳහා පෙළ ගස්සවා ගැනීමට සමර්ථ වූයේ ය. කිටෙම්බෝ පිරිසෙන් අඩක් ද සමඟ ඔවුන්ට පිටු පසින් සහයෝගය දෙමින් පැමිණෙද්දී රොමීරෝ තම කණ්ඩායමත්

සමඟ ඉදිරියට ඇදිණි. පසු බැස සිටි ඉතිරි සෙබළුන් පිරිස සංවිධානය කිරීම මෝරිට සහ සෙවිරිට බාර විය.

පළමු වෙඩි ප්‍රහාරයෙන් පසු ව වෙඩි තැබීම නතර වී තිබිණි. ඉක්බිති ව ඇති වූ නිශ්ශබ්දතාව කළු සොල්දාදුවන් ගේ බියපත් ස්නායුවලට අරිටත් වඩා බිහිසුණු වූයේ ය. සතුරා ගේ මේ භයංකර නිශ්ශබ්දතාවත්, ඉදිරියෙහි තණ පඳුරුවල කිසි සෙලවීමක් නොවීමත් හා තව මත් ඔවුන් ගේ කන් තුළ රැව් දුන් අභිරහස්‍යමය අනතුරු ඇඟවීමත් යන සියල්ල එක් වුණු කල, කළුවනට ඒත්තු ගියේ තමන් මේ මුහුණ දෙමින් සිටියේ, ලේ ඇට මස් නහරින් සැදුණු මනුෂ්‍ය සතුරකුට නම් නො වන බව ය.

"ආපහු හැරියල්ලා!" යි දොම්නස් සහගත රාවයක් ඔවුන් ඉදිරියෙන් තණ පඳුරු අතරින් ඇදී ආවේ ය. "මේක තමයි අවසාන අවවාදය. අකීකරු වෙන එවුන්ට මරණය ඒකාන්ත යි."

සෙබළ පේළිය එහාට මෙහාට වැනිණි. ඔවුන් ස්ථිර ව රඳවා ගැනීම සඳහා රොමීරෝ වෙඩි තැබීමට නියෝග දුන්නේ ය. ඊට ප්‍රතිචාර වශයෙන්, ඔවුන් ඉදිරියෙහි තණ පඳුරු අතර සිට සට - සට අනුකරණයෙන් වෙඩි මුරයක් එක දිගට පත්තු වී ගෙන ගියේ ය. එහෙත් මේ වතාවේ දී, මිනිස්සු දහ දොළොස් දෙනෙක් මැරී හෝ තුවාළ ලබා බිම ඇද වැටුණ හ.

"පහර දියල්ලා!" යි රොමීරෝ මුර ගැසී ය.

එහෙත් මිනිසුන් කෙළේ, ආපසු හැරී පෙළ කඩා ගෙන ආරක්ෂාව පතා පිටු පසට දිව යෑම ය. ඉදිරි පේළියේ සොල්දාදුවන් සිය රයිෆල් තුවක්කු ද විසි කැර දමමින්, තමන් දෙසට දිව ගෙන එනු දකිත් ම, කිටෙම්බෝ මූලිකත්වය දැරූ දෙ වැනි කණ්ඩායම ද ආපසු හැරී දුවන්නට පටන් ගත්තෝ, පිටුපසින් සිටි ඉතිරි සෙබළුන් කාණ්ඩයත් සමඟ සුද්දන් ද සිය උමතු පලා දිවුමට මැදි කැර ගෙන පසු බැස්සෝ ය.

මහත් පිළිකුලකින් යුතු ව රොමීරෝ තනි ව ම ආපසු හැරුණේ ය. ඔහු කිසි සතුරකු නො දුටුවේ ය; කිසිවකු ඔහු ලුහුබැන්දේ ද නැත. මේ හේතුව කරණ කොට ගෙන, ඔහු ළඟින් සිවුරුහන් ලමින් ඇදී ගිය වෙඩි උණ්ඩවලින් වත් ඔහු තුළ ඇති නො වුණු ආකාරයේ සිත අපහසුවට පත් කරවන හැඟීමක් ඉපැදිණි. තම සගයන් පලා

ගිය දිසාවට හුදෙකලාවේ පිය මනිද්දී, ඔහු ගේ කළු සගයන් ග්‍රහණයට ගත් ඒ අහේතුක භීතිය ඔහුටත් යම් තරමකින් දැනෙන්නට ගත්තේ ය. ඇසට පෙනෙන සතුරකුට මුහුණ දීම එකකි; අදෘශ්‍යමාන සතුරකු ගේ සැඟවුණු ප්‍රහාරයකට මුහුණ දීම තවත් දෙයකි.

රොමීරෝ යළි වනයට ඇතුළු වී ටික දුරක් ගිය තැන, මංකඩ දිගේ තමාට ඉදිරියෙන් යම් කෙනකු ඇවිද ගෙන යනු දුටුවේ ය. ටිකක් ළං වූ කල, ඒ ඇවිද යන තැනැත්තිය ඔහුට පැහැදිලි ව පෙනී ගියෙන්, ඒ සිටියේ සෝරා ද්‍රිනෝෆ් බව ඔහු ඇඳින ගත්තේ ය. මෙහි දී ඔහු ඇයට කතා කෙළෙන්, ඈ ආපසු හැරී නතර වී ඔහු එන තුරු බලා සිටින්නට වූවා ය.

"මම හිතුවේ ඔබ මැරුණා කියලා යි - සහෝදරයා," යි ඕ කීවා ය.

"මයෙ ග්‍රහයා හොඳයි," ඔහු පිළිතුරු දුන්නේ මඳහසක් නඟමිනි. "මයෙ දෙ පැත්තේ විතරක් නෙමෙයි, පිටිපස්සේ හිටිය මිනිස්සුත් වෙඩි කා ගෙන ඇදගෙන වැටුණා. නමුත් මම බේරුණා, කෝ සෙවිරි?"

සෝරා දෙ උර සෙලෙවුවා ය. "මම දන්නේ නෑ."

"සමහර විට ඔහු පිරිස පෙළ ගස්ස ගන්න උත්සහ ගන්නවා වෙන්නැති," යි රොමීරෝ අදහසක් පළ කෙළේ ය.

"සැකයක් නෑ;" යි තරුණිය කෙටියෙන් කීවා ය.

"මං හිතන්නේ - ඔහුට කාටත් වඩා හයියෙන් දුවන්න පුළුවන් වගෙ යි," මෙක්සිකානුවා කීවේ ඇඟට පතට නොදැනී ය.

"ඒ බව නම් පැහැදිලි ව පේනවා," යි සෝරා පිළිවදන් දුන්නී ය.

"ඔබව මෙහෙම තනියෙන් දාලා පැනලා දුවන එක හරි වැඩක් නෙවෙයි."

"මට පුළුවන් මගෙ ආරක්ෂාව ගැන බලා ගන්න."

"වෙන්වැති," යි මිනිසා කී ය. "නමුත් ඔබ මට අයිති වෙලා හිටියා නම්..."

"මං කාටවත් අයිති නෑ - රොමීරෝ සහෝදරයා," යි ඇය ඔහුට බාධා කරමින් කීවේ නුරුස්නා විලාසයෙනි.

"මට සමාවෙන්න - සිංඤෝරීටා," යි එතෙම පැවසුවේ ය. "මම ඒක දන්නවා. මම ඒ අවාසනාවන්ත විදිහට කියන්න සැරසුණේ, මම ප්‍රේම කරන තරුණිය මාත් එක්ක මේ කැලේට ඇවිත් ඉන්නවා නම්, ඇයව මම නම් කීයට වත් කැලේ මැද්දේ තනිකර දාලා දුවන්නේ නෑ - විසේසයෙන් ම මං විශ්වාස කරන විදිහට - සෙවිරිත් විස්වාස කරන්න ඕන විදිහට - අපේ පස්සෙන් හතුරෙක් ලුහුබඳිමින් ඉන්න මේ වගේ අනතුරු දායක අවස්ථාවක."

"ඔබ සෙවිරි සහෝදරයාට අකැමැතියි නේ ද - රොමීරෝ?"

"ඔබ ඒක අහපු නිසා - සිංඤෝරීටා," යැයි ඔහු පිළිතුරු දෙන්නට විය. "ඔබේ මූණ ඉස්සරහ දී ම වුණත්, මට කියන්න සිද්ධ වෙනවා මම ඔහුට අකැමැති යි කියලා."

"ඔහු හුඟ දෙනෙක් ව හතුරු කර ගෙන ඉන්න බව මම දන්නවා."

"ඔහු හැමෝම හතුරු කර ගෙන යි ඉන්නේ - සිංඤෝරීටා - ඔබව විතරක් ඇරෙන්න."

"ඇයි ඒ මම විතරක් විශේෂ?" යි ඕ විමසුවා ය. "ඔබ කොහොම ද දන්නේ ඔහු මාවත් හතුරු කර ගෙන නෑ ය කියලා?"

"එහෙම වුණත් ඒක එ තරම් ලොකු හතුරුකමක් වෙන්න බැරි බව මට විස්වාස යි," හෙතෙම කීවේ ය. "නැත් නම් ඔබ ඔහු ගේ භාර්යාව වෙන්න කැමැත්ත පළ කරන්නෙ නෑ නෙ."

"ඔබ කොහොම ද දන්නේ මම එහෙම කැමැත්තක් පළ කරලා තියෙනවා ද නැද්ද කියලා?"

"සෙවිරි සහෝදරයා නිතර ම ඔය ඒ ගැන කයිවාරු ගහන්නේ?" යි රොමීරෝ පිළිවදන් දිණි.

"ආ- ඒකත් එහෙම ද?" ඇය ඒ ගැන වෙනත් කිසිවක් දෙඩුවේ නැත.

Uploaded by Nilan Wimalarathne

17

දෙ ඉවුරු යා වෙයි

සෙවිරි ගේ හමුදාවේ පලා දිවුම අවසන් වූයේ, ඔවුන් ගෙන් වැඩි පිරිසක් ඔවුන් අවසන් වරට කඳවුරු පිහිටුවා ගෙන සිටි ස්ථානය දක්වා ම දිවුව පසු ය. එ තැන ද නතර වූයේ, ඔවුන් ගේ සේනාවෙන් කොටසක් පමණි. කුමක් නිසා ද යත්, කළුවර වැටෙත් ම, මුළු සෙබළ පිරිසෙන් සියයට විසි පහක තරම් සංඛ්‍යාවක් අතුරුදහන් ව ඇති බවක් දැන ගන්නට ලැබුණ බැවිනි. කඳවුරේ නො සිටි අය අතර සෝරා සහ රොමීරෝ ද වූ හ. පහු වුණු එකකු දෙන්නකු කඳවුරට එද්දී සෙවිරි ඔවුන් ගෙන් තරුණ ස්ත්‍රිය ගැන ප්‍රශ්න කළ නමුත් කිසිවකුත් ඇය දැක තිබුණේ නැත. කණ්ඩායමක් සූදානම් කර ගෙන ඇය සොයන්නට යන්නට ඔහු උත්සහ කළ ද, කිසිවෙක් ඔහු සමඟ යෑමට ඉදිරිපත් නො වූ හ. ඔහු තර්ජනය කෙළේ ය; යාප්පුවෙන් කීවේ ය. එහෙත් මිනිසුන් සිටියේ, තව දුරටත් ඔහු ගේ බසකට අවනත වන තත්ත්වයක නො වේ. ඇය සොයන්නට තනි ව ම යම් දැයි නොයම් දැයි හෙතෙම ළතවෙමින් සිටියේ ය. එහෙත් ඔහු ගේ අවිනිශ්චිතතාව නිමා කරවමින්, ඔහු ගේ සිතට මහත් සැනසිල්ලක් ගෙන දෙමින්, කළුවර වැටී සෑහෙන වේලාවකට පසු ව, ඒ දෙ දෙනා කඳවුර වෙතට ඇවිද ගෙන ආවෝ ය.

ඔවුන් දුටු විට සෙවිරි තුළ පහළ වූයේ, අස්වැසිල්ලක් පමණක් නො වේ. කේන්තියක් ද ඇති වූයේ ය. "මොකද ඔබ මාත් එක්ක ම නො හිටියේ?" යි ඔහු සෝරා ගේ ඇඟට ගොඩ විය.

"මොකද - මට ඔබ තරම් හයියෙන් දුවන්න බැරි නිසා," යනු ඇගේ පිළිතුර විය. සෙවිරි ගේ කට එයින් වැසිණි.

කඳවුරට ඉහළින් අතු පතර විදහා ගත් ගස්වල අන්ධකාරය වෙතින් සුපුරුදු අනතුරු ඇඟවීම ගලා ආවේ ය. "සුද්දන්ව අත්හැර දමාපල්ලා!" ඉන් පසු ව පැතිර ගියේ නිශ්ශබ්දතාවකි. කළුවන් ගේ බියපත් කෙඳිරුම්වලින් පමණක් ඒ නිශ්ශබ්දතාව මඳ මඳ ව බිඳිණි. ඉක්බිති ව අර කට හඬ යළිත් වතාවක් කතා කෙළේ ය. "උඹලා ගේ ගම් රටවලට යන මාර්ග අන්තරාවලින් තොර යි. නමුත් සුදු මිනිස්සු සමඟ නම් මරණය නිතර ම ගැවසෙනවා. නුඹලා ගෙ ඔය නිල ඇඳුම් ගළවලා විසි කරලා දාලා, සුදු මිනිස්සු ටික කැලෑවට යි මට යි බාර කරලා නුඹලා ගෙ ගම් රටවලට පලයල්ලා."

කළු සෙබළෙක් නැඟී සිට තමා හැඳ උන් ප්‍රන්ස හමුදා නිල ඇඳුම උනා දමා, එය ඒ කිට්ටුවෙන් ඇවිළෙමින් තිබුණු ගිනි මැළයකට දමා පිලිස්සෙන්නට හැරියේ ය. එ කෙණෙහි ම අනෙක් අය ද ඔහු ගේ ආදර්ශය අනුගමනය කරන්නට පටන් ගත්තාහ.

"ඕක නතර කරපල්ලා!" යි සෙවිරි මොර දිණි.

"කට වහපන් - පරසුද්දෝ!" යැයි කිටෙම්බෝ ගුගුළේ ය.

"සුද්දන්ව මරාපියව්!" යි නිරුවත් බාසෙම්බො සෙබළෙක් කෑ ගැසී ය.

ඒ සමඟ ම සෙවිරි අසල පොදිගැසී උන් සුද්දන් වෙතට කාපිරියෝ මුළු සේනාව ම කඩා ගෙන පැන්නෝ ය. මෙ විට ම අනතුරු ඇඟවීමේ රාවයක් ඉහළින් ඇදී ආයේ ය. "සුද්දන් අයිති මට යි," එය කීවේ ය. "උන් ටික මට ඉතුරු කරපල්ලා."

ඉදිරියට කඩා පනිමින් සිටි සෙබළු මොහොතකට නතර වූ හ. ඉක්බිති ව ඔවුන්ට මූලිකත්වය දෙමින් සිටි ඒ සෙබළා, සිය වෛරයත් ලේ පිපාසයත් කරණ කොට ගෙන ඇති වී තිබුණු උමතුවෙන් මෙහෙයවනු ලැබ, සිය රයිෆල් තුවක්කුව තර්ජනාත්මක ව අල්ලා ගෙන ඉදිරියට පිනුවේ ය.

ඉහළක සිට දුනු දියක් හැඬවිණ. හීයක් ඔහු ගේ ළය පසා කරමින් ඇදී යත් ම, කළුවා රයිෆල් තුවක්කුව බිම අත හරිමින් විලාපයක් නැඟුවේ ය. ඔහු මුණින්තලා ව බිම ඇද වැටෙනවාත් සමඟ ම අනෙක් කළුවෝ පසු බැස්සෝ ය. නීග්‍රෝවන් එක් රොත්තක් ව කඳවුරේ එහා කෙළවරට ඇදෙද්දී සුද්දෝ එහි තනි වූ හ. ඔවුන් ගෙන් වැඩි දෙනකු එම රාත්‍රියේ ම පැන යන්නට තිබිණි. එහෙත්

වනයෙහි අන්ධකාරයටත් ඔවුන් වටා ගැවසෙමින් තිබුණා වූ ඒ ගුප්ත බලවේගයටත් ඔවුහු බිය වූවෝ ය.

සෙවිරි කෝපයෙන් පුපුර පුපුරා එහාටත් මෙහාටත් ඇවිද්දේ මුවින් සාප කැරැමිනි. ඔහු තම වාසනාවට සාප කෙළේ ය; කළුවන්ට සාප කෙළේ ය; එහි සිටි සියල්ලන්ට ම සාප කෙළේ ය.

"මට මොකක් හරි උදවුවක් ලැබුණා නම්," යි හෙතෙම ගෙරවී ය. "මට මොකක් හරි සහයෝගයක් ලැබුණා නම්, මෙහෙම දෙයක් සිද්ධ වෙන්නේ නෑ. නමුත් මට තනියෙන් සේර ම දේවල් කරන්න බෑ නෙ."

"මේ විනාස සේර ම තමුසේ තනියෙන් කරපු දේවල් තමයි," යි රොමීරෝ කීවේ ය.

"මොකද්ද ඒ හරුපේ තේරුම?" යි සෙවිරි ප්‍රශ්න කෙළේ ය.

"තමුසේ උද්ධච්ච බූරුවෙක් වගේ කටයුතු කරන්න ගිය හින්දා කණ්ඩායමේ හැම මිනිහෙක් ම තමුසේ තරහා කර ගත්තා. අන්න ඒක තමයි තමුසෙට නො තේරෙන හරුපේ. නමුත් ඒක එහෙම වුණත් - උන්ට තමුසෙ ගෙ එඩිතර කම - ධෛර්යය ගැන විස්වාසයක් තිබුණා නම්, උන් තමුසෙ ගේ පස්සෙන් එන්න තිබුණා. කිසි ම මිනිහෙක් කැමැති යැ බයගුල්ලෙක් පස්සේ එන්න."

"උඹට කොහෙන් ද හයියක් මට බයගුල්ලෙක් කියන්න - උඹ නාවර පෙරා ගත්ත කම්මල්කාරයෝ?" යි සෙවිරි කෑ ගැසුවේ සිය රිවෝල්වරය වෙත අත යවමිනි.

"ගනිං උඹේ අත අහකට," යි රොමීරෝ කඩා පැන්නේ ය. "මම උඹේ පපුවට ම ඉලක්කේ අරගෙන යි ඉන්නේ. ඒ වගේ ම උඹ මේ ටිකත් දැන ගත්තොත් හොඳයි. මේ ඉන්න සිංඤෝරිටා ද්‍රිනෝෆ් නිසා නොවේ නම්, මම උඹව මෙතන ම මරලා, අඩු ගණනේ, ලෝකය පුරා වෛරයේ හා සැකයේ පිස්සු බලු රෝගෙ පතුරුවන්න බලන් ඉන්න එක පිස්සු බල්ලෙක් ගෙන් වත් මේ ලෝකේ නිදහස් කරලා දානවා. සිංඤෝරිටා ද්‍රිනෝෆ් වතාවක් මගේ ජීවිතේ බේරුවා. මට ඒක අමතක නෑ. ඈ තමුසෙට ප්‍රේම කරන නිසා තමුසෙ ගෙ ජීවිතේ බේරුණා කියලා හිතා ගන්නවා. ඒ වුණත් - මගේ ආත්මාරක්ෂාවට කරන්න සිද්ධ වුණොත් මම තමුසෙව මරලා දානවා."

"මේක නම් මහ පිස්සුවක්," යි මෙ විට සෝරා කෑ ගැසුවා ය. "අප ගැන අවිශ්වාසෙන් ඉන්න, අපට ද්වේෂ කරන දාමරික කළුවෝ රොත්තක් මැද්දේ අපි පස් දෙනා තනි වෙලා යි ඉන්නේ. සැකක් නැතු ව ම හෙට උන් අපව අත ඇරලා යයි. අපට පණ පිටින් අප්‍රිකාවෙන් පිට වෙලා යන්න බලාපොරොත්තුවක් තියෙනවා නම්, අපි කට්ටිය එකට ඉන්න ඕනෑ. ඔය දෙන්න ම තමුන් ගේ තරහ මරහවල් අමතක කරලා දාන්න. අපි එකිනෙකා ගේ ගැළවීම තකා මින් ඉදිරියට සහයෝගයෙන් කටයුතු කරමු."

"ඔබ කියන නිසා - සිංඤෝරීටා - එහෙම කරමු," යි රොමීරෝ ඇය හා එකඟ විණි.

"ද්රිනෝෆ් සහෝදරී ගේ කතාව ඇත්ත," යැයි ඉවිච් ද පැවසී ය.

සෙවිරි තම රිවෝල්වරය වෙතින් සිය අත ඉවතට ගෙන, බුම්මා ගෙන අනෙක් පැත්තට හැරී ඉවතට ඇවිද ගියේ ය. රාත්‍රියේ ඉතිරි කාලය පුරා කුමන්ත්‍රණකරුවන් ගේ කඳවුර තුළ සතුටුදායක වාතාවරණයක් නො වේ නම් සාමකාමී බවක් ආබාධිත ව රජ කෙළේ ය.

පසු දා පහන් වූ විට කළුවන් සියල්ල ම සිය නිල ඇඳුම් ගළවා විසි කැර දමා තිබෙන අන්දම සුද්දන්ට දක්නට ලැබිණි. ළඟ පාත වූ ගසක කොළ පතර අතරේ සැඟවුණු දෙ නෙතක් විසින් ද මෙය දකිනු ලැබුණේ ය. එ විට ඒ දෙ නෙත දරුණු මඳහසක මාත්‍රයකින් ආලෝක වී ගියේ ය. ස්වකීය ජාතියේ මිනිසුන් සමඟ එකතු වනු සඳහා ඔවුන් ගේ පුද්ගලික සේවකයන් ද ඔවුන් අත්හැර දමා ගොස් සිටි බැවින්, සුද්දන්ට තම කටයුතු කර ගැනීමට දැන් කළු අතවැසි කොලුවෝ ද නො සිටිය හ. එ හෙයින් තනි ව ම තම පාතරාසය පිළියෙළ කර ගැනීමට ඔවුන් පස් දෙනාට සිදු විය. ඒ සඳහා කළු කොලුවන් දෙ තුන් දෙනකු අඩ ගසා ගැනීමට සෙවිරි උත්සාහ දැරුව මුත්, එයින් කිසි පලක් නො ලැබිණි.

ඔවුන් පාතරාසය අනුභව කැරැමින් සිටිද්දී, ඔවුන් ගේ නඩයට අයත් වූ විවිධ ගෝත්‍රවල ප්‍රධානයන් ද සමඟ කිටෙම්බෝ එහි පැමිණියේ ය.

"අපි අපේ මිනිස්සුත් එක්ක අපේ ගම් රටවලට පිටත් වෙලා යනවා," යි බසෙම්බෝ නායකයා කී ය. "උඹලාට උඹලා ගේ මහ

කඳවුර ළඟට යා ගන්න ඇති වෙන තරමට, අපි උඹලාට කෑම බීම ටිකක් ඉතුරු කරලා යි යන්නේ. අපේ සෙබළුන් ගෙන් වැඩි දෙනෙකු ගේ මනාපේ උඹලාව කම්බස් කරලා දාන්න යි. උඹලා අපත් එක්ක එන්න එහෙම උත්සහ කෙරුවොත්, ඒ දේ සිදු වෙන එක වළක්වන්න බැරි වෙයි. පෝයවල් ගණනාවක් තිස්සේ උඹලා ගේ පස්සෙන් වැටිලා ඉන්න භූතාත්මයේ පළි ගැනීමට ගොදුරු වෙන්න කාගේ වත් කැමැත්තක් නෑ. හෙට දවස වෙනකම් ම උඹලා මෙතන ම රැඳිලා ඉන්න ඕනෑ. ඊට පස්සේ - උඹලා කොහේ ගියත් අපට කමක් නෑ."

"ඒත්," යි සෙවිරි විරුද්ධ විය. "උඹලාට පුළුවන්කමක් නෑ, අපව මෙහෙම අතරමං කරලා දාලා යන්න - පෝටරයන් වත් ඇස්කාරියන් වත් නැති ව."

"අපි කරන්න ඕනෑ මොකද්ද - නො කරන්න ඕනෑ මොකද්ද කියන්න හයියක් උඹට තව දුරටත් නෑ - පරසුද්දෝ," යි කිටෙම්බෝ කී ය. "උඹලා ඉන්නේ ටික දෙනා යි - අපි මහා පිරිසක් ඉන්නවා. අපව යටත් කර ගෙන හිටපු උඹේ බලය දැන් බිඳිලා ගිහිං. උඹ අත ගහපු හැම දෙයක් ම අසාර්ථක වුණා. අපි කැමැති නෑ - එහෙම අසාර්ථක නායකයෙක් පස්සේ යන්න."

"උඹලාට එහෙම කරන්න බෑ," යැයි සෙවිරි ගුගුළේ ය. "උඹලා හැමෝට ම මේකට දඬුවම් විඳින්න සිද්ධ වෙයි, කිටෙම්බෝ."

"අපට කවුරු දඬුවම් කරන්න ද?" යි කළු නායකයා විතාළේ ය. "ඉංගිරිසි කාරයෝ ද? ප්‍රන්ස කාරයෝ ද? ඉතාලියානුවෝ ද? උඹට කොහෙන් ද උන් ළඟට යන්න හයියක්? අපට නෙවෙයි - උන් උඹට ම දඬුවම් කරයි. සමහර විට - උඹ රස් ටෆාරි ළඟටත් යාවි. උඹේ ඔය යටිකුට්ටු සැලසුම ගැන උන්දෑ ගෙ කන වැටුණොත්, උන්දෑ උඹේ හර්දේ වස්තුව කපලා එළියට අරගෙන, උඹේ මළ මිනිය බල්ලන්ට කෑමට විසි කරයි."

තමා ගේ කතාවෙන් කළු නායකයා තුළ කිසි වෙනසක් සිද්ධ නොවූ බව දුටු සෙවිරි, "නමුත් උඹට බැහැ සුදු ගැහැනියක්ව මෙහෙම කැලේ මැද තනියෙන් දාලා යන්න - මෙහෙකාරයෝ වත්, පෝටරයෝ වත්, ප්‍රමාණවත් ආරක්ෂාවක් වත් නැතු ව," යයි පැවසුවේ තමා සතු ව තිබුණු අන්තිම තුරුම්පුව ද ගසමිනි. දැන් ඔවුන් සියලු දෙනා ගේ ම ඉරණම් රැඳී පැවතුණේ, මේ ම්ලේච්ඡ කළුවා ගේ අතෙහි බව හෙතෙම දත්තේ ය.

"කවුද කිවුවේ, මම සුදු ස්ත්‍රියව අත ඇරලා යනවා කියලා?" යි කිටෙම්බෝ තෙපලී ය. "මම ඈව මාත් එක්ක ම ඇන්න යනවා."

අනෙක් කළු ගෝත්‍ර නායකයන් විසින් තමන් වට කැර ගනු ලැබ ඇති බවත්, රයිෆල් තුවක්කු ගණනාවක් තමන් වෙත එල්ල වී තිබෙන බවත් සුද්දන් මෙහි දී දුටුවේ පළමු වතාවට ය. කතා කරමින් සිටින අතරේ දී ම කිටෙම්බෝ සෙවිරි අසලට පැමිණ තිබිණි. සෝරා ද්‍රිනෝෆ් සිට ගෙන උන්නේ ඔහු ගේ සමීපයේ ය. මෙහි දී අතක් වේගයෙන් දිගු කොට ඇගේ මැණික් කටුවෙන් සිර කැර අල්ලා ගත් කළු නායකයා, "වරෙන්!" යැයි කීවේ ය. ඔහු ගේ මුවින් ඒ වචනය ගිලිහෙත් ම ඔවුන් ගේ හිස්වලට ඉහළින් යමක් වාතය කපා ගෙන වේගයෙන් ඇදී යනු ඇසිණි. ඊ ළඟ මොහොතේ දී බසෙම්බෝ නායක, කිටෙම්බෝ සිය පපුව සිදුරු කැරැ ගෙන ගියා වූ හීයක් දෑතින් බදා ගෙන සිටිනු දක්නට ලැබුණේ ය.

"ඔළු ගෙඩි උස්සලා උඩ බලන්න එපා," යි ඉහළක සිට කට හඬක් කෑ ගසා කීවේ ය. "උඹලා ගේ ඔළු ගෙඩි බිමට ම පාත් කර ගෙන ඉඳිල්ලා. ඔළුව උස්සලා උඩ බලන එකා මැරුම් කනවා. මම මේ කියන දේ හොඳින් අහ ගනිල්ලා - කළු මිනිස්සු නෙ. සුදු මිනිස්සු හැම දෙනා ම අත් ඇරලා උඹලා ගේ ගම් රටවලට පලයල්ලා. සුද්දන්ට කිසි හානියක් කරන්න එපා. උන් අයිති මට යි. මම කතා කරලා අහවර යි."

බිම වැටී මරු විකල්ලෙන් දඟලමින් සිටි කිටෙම්බෝ අත් හැර දමා, කළු ගෝත්‍ර ප්‍රධානයෝ, භීතියෙන් මහත් වූ ඇස්වලින් යුතුව, වෙවුල වෙවුලා සුද්දන් වෙතින් ඈත් වූ හ. ඔවුහු කඳවුර හරහා ඉක්මන් ගමනින් සිය සගයන් වෙත ගියෝ ය. මේ වන විට ඔවුන් සියල්ල ම සිටියේ භීතියෙන් භීතියට පත් ව ය. බසෙම්බෝවන් ගේ නායකයා මරු විකලෙන් කළ සිය දැඟලිල්ල නවතා නිසල වන්නටත් කලින්, කළු ගෝත්‍රිකයෝ ඔවුන් තමන් සූදානම් කැර ගෙන තිබුණු බඩු පොදි සිය කරවලට ගෙන, කඳවුරෙන් පිටතට බටහිර දිසාවට වැටී තිබුණා වූ මංකඩ දිගෙහි, එකිනෙකාට වැළමිටිවලින් ඇන ගනිමින් හා එකිනෙකා තල්ලු කැර ගනිමින්, ගමන ඉක්මන් කරවමින්, ඇවිද යන්නට පටන් ගත්තෝ ය.

ඔවුන් පිට වී යන ආකාරය දෙස සුද්දන් බලා ගෙන සිටියේ, ඔවුන් අසිහියට පත් කැරවූවා වූ නිශ්ශබ්දතාවකිනි. අවසන් කළුවා

ද පිටත් වී ගොස් ඔවුන් පමණක් කඳවුර තුළ තනි වන තුරු ම ඒ නිශ්ශබ්දතාව බිඳුණේ නැත.

"අප අයිති තමුන්ට ය කියලා ඒ යකා කියපු කතාවේ තේරුම මොකද්ද?"යි ඉවිච් විමසුවේ තරමක් බැරැඬි කට හඬකිනි.

"මං කොහොම ද ඒක දන්නේ?" යි සෙවිරි තරහෙන් ගෙරෙවුවේ ය.

"බාගෙ විට - ඒ මිනී කන භූතයෙක් වෙන්නත් බැරි නෑ," යි රොමීරෝ අදහසක් පළ කෙළේ මඳහසක් ද සමඟ ය.

"ඒ යකා දැන් අපට කරන්න පුළුවන් හානි සේර ම කරලා යි ඉන්නේ," යි සෙවිරි පැවසී ය. "දැන් ටික දවසකට වත් උන්දෑ අපට පාඩුවේ ඉන්න දේ වි."

"ඒක ඒ තරම් නපුරු භූතාත්මයක් වෙන්නත් බෑ," යනුවෙන් පැවසුවේ සෝරා ය."ඒක කොහෙත් ම දුෂ්ට භූතාත්මයක් නම් වෙන්න බෑ; මොකද - ඒක මාව කිටෙම්බෝ ගෙන් වත් බේරා ගත්තා නෙ."

"බේර ගත්තා නෙමෙයි - තමුන් ගේ ප්‍රයෝජනේට පණපිටින් තියා ගත්තා," යි ඉවිච් කීවේ ය.

"විකාර!" යැයි රොමීරෝ රාවයක් නැඟුවේ ය. "ඉහළ ආකාසෙන් ඇහුණු ඒ අබිරහස් කට හඬ මනුස්සයකු ගේ බව බොහොම පැහැදිලි යි. ඒ වගේ ම - ඒ කට හඬේ අයිතිකාරයා ගේ අරමුණත් බොහොම පැහැදිලි යි. ඒ අරමුණ තමයි අපේ මේ කුමන්ත්‍රණය කඩාකප්පල් කිරීම. මම හිතන්නේ, අපට විරුද්ධ ව සටන් කරන්න ප්‍රමාණවත් හමුදාවක් සංවිධානය කර ගන්නා තුරු, අපව ප්‍රමාද කරවන්න හෝ දුර්වල කරවන්න හිතා ගෙන, මේක ඉංගිරිසි හෝ ජර්මානු හමුදාවේ අනුදැනුම මත ක්‍රියාත්මක වෙන කාගේ හෝ කෙනකු ගේ වැඩක් ය කියලා සෙවිරි ඊයේ කළ අනුමානය ගොඩක් දුරට නිවැරැදි යි."

"මම දිග කාලයක් තිස්සේ සැක කරපු කාරණාවක් ඒකෙන් ඔප්පු වෙනවා," යි ප්‍රකාශ කළ සෙවිරි, "ඒ තමයි අපි අතර ද්‍රෝහියෝ එකෙකුට වඩා ඉන්න බව," යි කියමින් රොමීරෝ දෙස බැලුවේ අර්ථාන්විත ලෙස ය.

"ඒකෙන් ඔප්පු වෙන්නේ, මෝඩ ඔළමොට්ටල සිද්ධාන්ත ක්‍රියාවේ යොදවන්න ගියා ම, හැම විට ම අසාර්ථක වෙනවා කියන

එක මිස වෙනත් ඉළවුවක් නෙවෙයි," රොමීරෝ සාවඥ ස්වරයෙන් කී ය. "තමුසේ හිතුවේ, අප්‍රිකාවේ ඉන්න සේර ම කළුවෝ ටික තමුසෙ ගේ කැරැල්ලට එකතු වෙලා පිටරට්ටුන් හැමෝගේ ම පස්සට පයින් ගහලා මූදට තල්ලු කරලා දායි කියලා යි. සමහර විට - සිද්ධාන්තික ව තමුසේ හරි වෙන්න පුළුවන්. නමුත් ක්‍රියාවේ දී ස්වදේශිකයන් ගේ මානසික ස්වභාවය ගැන තමුසෙට නැති දැනුමක් තියෙන තනි මිනිහෙක්, තමුසෙ ගේ මුළු හීනෙ ම පෙණ බුබුළක් වගේ පුපුරවලා ඇරියා. ලෝකෙ තියෙන හැම ඔළමොට්ටල සිද්ධාන්තයක් ම, යථාර්ථවාදී ලෝකයේ දී කඩා ගෙන වැටෙන්නේ ඔන්න ඔහොම තමයි."

"තමුසේ කතා කරන්නෙ අපේ අරමුණට විරුද්ධ ද්‍රෝහියෙක් වගෙයි," ඉවිච් කීවේ තර්ජනාත්මක ව ය.

"ඉතින් - තමුසේ ඒකට මොකක් කරන්න ද?" යි මෙක්සිකානුවා පිළිවිසී ය. "තමුසෙලායි තමුසෙලා ගෙ ආත්මාර්ථකාමී කුණු සැලැස්මයි මට දැන් එපා වෙලා. තමුසෙ ගෙ හිතේ වත් සෙවිරි ගේ හිතේ වත් කෙස් ගහක තරම් වත් අවංකත්වයක් ගෑවිලා නෑ. ටෝනි යි සිංඤෝරිටා ද්‍රිනෝෆුයි ඉන්නේ රැවටිලා බව මට විස්වාස යි. මොකද - ඒ දෙන්නා ම තමුසෙලා වගේ සට කපටයෝ නෙමෙයි. මම මුළා වෙලා හිටියා වගේ ම, ඔවුනුත් මුළා වෙලා යි ඉන්නේ. අනුන් මුළා කරන එක තමුසෙලා ගෙයි තමුසෙලා ගේ වර්ගයා ගෙයි ජන්ම ගතිය නෙ."

"අපේ අරමුණට විරුද්ධ ව නැඟුණු පළමු ද්‍රෝහියා උඹ නෙවෙයි," සෙවිරි මොර දිණි. "ඒ වගේ ම - ඒකට ජීවිතෙන් වන්දි ගෙවන පළමු ද්‍රෝහියාත් උඹ නෙමෙයි."

"ඕක දැන් කතා කරන්න ඕන කාරණාවක් නෙවෙයි," යි කියමින් මෙහි දී මෝරි මැදිහත් වූයේ ය. "අපි ඉන්නෙත් හතර පස් දෙනා යි. අපි මේ විදිහට රණ්ඩු කරලා එකිනෙකාව මරා ගත්තොත්, අපෙන් කාටවත් ම පණ පිටින් අප්‍රිකාවෙන් පිට වෙන්න බැරි වෙයි. නමුත් මම එකක් කියන්නම්. ඔහේ මිගෙල්ව මැරුවොත් ඔහේට මාවත් මරන්න සිද්ධ වෙයි. ඉතින් බාගේ විට ඔහේට ඒ වැඩේ කර ගන්න බැරි වෙන්න පුළුවන්; බාගෙ විට මැරුම් කන්න සිද්ධ වෙන්නේ ඔහේට ම වෙන්නත් පුළුවන්."

"ටෝනි ගේ කතාව හරි," යි තරුණ ස්ත්‍රිය පැවසුවා ය. "අපි ශිෂ්ටාචාරය වෙතට යා ගන්න කම් වත් අපි අපේ එදිරිවාදිකම් අමතක කරලා දාමු."

පසු දා උදෑසන ඔවුන් පස් දෙනා සිය ප්‍රධාන කඳවුර වෙත ආපසු ගමන් ඇරඹුවේ, මෙ සේ ඇති කර ගන්නා ලද තාවකාලික සහයෝගී එකඟතාවක් යටතේ ය. ඒ අතරේ දී වෙනත් මාර්ගයක් ඔස්සේ, ඔවුන්ට දවසක දුරින් ඉදිරියෙන් සිටිමින්, ටාර්සන් සහ ඔහු ගේ වසිරි සෙබළු ඔපාරය කරා කෙටි මඟකින් ගමන් කැරැමින් සිටියෝ ය.

"ලා එහෙ නො ඉන්නවා වෙන්න පුළුවන්," යි ටාර්සන් මුවීරෝට පැහැදිලි කෙළේ ය. "නමුත් මම හිතා ගෙන ඉන්නවා ඕආට යි ඛූත්ට යි ඔවුන් ගේ ද්‍රෝහිකම වෙනුවෙන් දඬුවම් කරන්න. ඒ මාර්ගයෙන් ඉඩ සලස්සා දෙන්න පුළුවන් - නායක පූජකවරියට නැවතත් තමන්ට හිමි තැන වාඩි වෙන්න, ඈ තව මත් ජීවත් වෙලා ඉන්නවා නම්."

"නමුත් අපේ පස්සේ වනාන්තරේ මැද දාලා ආපු සුදු හතුරන්ට මොකද වෙන්නේ - බවානා?" යැයි මුවීරෝ පිළිවිසුවේ ය.

"උන්ට අපෙන් බේරිලා යන්න බැහැ," යි ටාර්සන් කීවේ ය. "උන් දුර්වල යි; වනාන්තරේ ගැන පළපුරුද්දක් නෑ; හයියෙන් ගමන් කරන්න පුළුවන් කමකුත් නෑ. අපට කැමැති ඕන ම වෙලාවක අපට උන්ව අල්ලා ගන්න පුළුවන්. මම වැඩි පුර කල්පනා කරන්නේ ලා ගැන යි. මොකද - ඈ මගේ මිතුරියක්. අරුන් නිකම් ම නිකම් හතුරෝ ටිකක් විතර යි."

ඔහු ගේ මිත්‍ර වත්සලතාවට බඳුන් වූ තැනැත්තිය, මයිල ගණනාවකට ඈතින්, වනාන්තරයේ විවෘත භූමියක් වෙත - මිනිසුන් විශාල පිරිසක් නවාතැන් ගැනීමට කඳවුරු භූමියක් වශයෙන් මිනිසා විසින් එළි පෙහෙළි කරන ලදැ යි පැහැදිලි ව පෙනුණු විවෘත භූමියක් වෙත ළඟා වෙමින් සිටියා ය. කෙ සේ වුව ද, දැන් ඒ කඳවුරු බිමෙහි දක්නට ලැබුණේ, කළුවන් හත් අට දෙනකු වාසය කළා වූ, ගොරෝසුවට සෑදූ පැල්පත් දෙක තුනක් පමණි.

ස්ත්‍රිය ගේ අසලින් වේන් කෝල්ට් ඇවිද ආවේ ය. මේ වන විට ඔහු සුව අතට හැරී සිටි අතර ඔහු ගේ කාය ශක්තිය ද ප්‍රකෘති තත්ත්වයට පත් වී තිබිණි. ඔවුන් ගේ පා අසලින් ම සිටියේ, ජද්-බල්-ජා හෙවත් ස්වර්ණමය සිංහයා ය.

"අන්තිමේ දී අපට ඒක හොයා ගන්න ලැබුණා,"යි මිනිසා කී ය. "ඒකට ස්තුති වෙන්න ඕනෑ ඔබට යි."

"ඔව් - නමුත් ඒක පාළුවට ගිහින් තියෙන පාට යි නෙ,"යි ලා පැවසුවා ය. "ඔවුන් හැමෝම යන්න ගිහින් වගෙයි."

"නෑ," යි කෝල්ට් කීවේ ය. "දකුණු පැත්තට වෙන්න තියෙන අර පැල්පත්වල කළුවෝ දෙතුන් දෙනෙක් ඉන්න බව මට පේනවා."

"ඒක හොඳයි," යනුවෙන් ලා තෙපලා ය. "දැන් මම ඔබට ආයුබෝවන් කියලා යන්න ඕනෑ." ඇගේ ස්වරයෙහි වූයේ, කිසි යම් දුක්බර ගතියකි.

"මට හිත දෙන්නේ නෑ ඔබෙන් සමු ගන්න," යි මිනිසා පැවසී ය. "නමුත් මම දන්නවා කොහේ ද ඔබේ හදවත තියෙන්නේ කියලා. ඔබ මට දක්වපු කරුණාවෙන් සිද්ධ වුණේ, ඔබ ඔපාරයට යන එක ප්‍රමාද වීම යි. ඔබට මගේ කෘතඥතාව වචන දෙක තුනකින් කියන්න හදන එකේ තේරුමක් නෑ. නමුත් මම හිතනවා මගේ හදවතේ තියෙන හැඟීම ඔබට තේරුම් ගන්න පුළුවන් ඇති කියලා."

"ඔව්," යි ස්ත්‍රිය පිළිතුරු දුන්නා ය. "අවංක මිත්‍රයෝ බොහොම අඩුවෙන් ඉන්න මට, එක අවංක මිත්‍රයෙක් හරි ලැබුණා කියලා දැන ගන්න ලැබීම ම ලොකු සන්තෝසයක්. ඒක මට ඇති."

"ඔබ මටත් ඔබ එක්ක ඔපාරයට එන්න ඉඩ දුන්නා නම් කියලා මං පතනවා," යැයි හෙතෙම කීයේ ය. "ඔබ ආපහු යන්නේ හතුරන්ට මුහුණ දෙන්න. මට ඔබට දෙන්න පුළුවන් සුළු උපකාරේ වුණත්, මේ වගේ අවස්ථාවක දී ඔබට වටින්න පුළුවන්."

ඕ තොමෝ හිස සොලවමින්, "නෑ - ඒක නම් කරන්න බෑ," යි ස්ථිර ව පැවසුවා ය. "මගේ ජනතාව ගෙන් සමහරක් ගේ හදවත්වල මං කෙරෙහි අවිශ්වාසය යි වෛරය යි ඇති වෙන්න හේතු වුණේ, වෙනත් ලෝකයක මිනිසකු වෙනුවෙන් මම දක්වපු මිත්‍රත්වය යි. ඔබ මාත් එක්ක ඇවිදින් මගේ සිංහාසනය නැවත ලබා ගන්න උපකාර කළොත්, ඒකෙන් වෙන්නේ ඔවුන් ගේ සැක ශංකා හා අවිශ්වාසය තවත් වැඩි වෙන එක යි. ජද්-බල්-ජාට යි මටයි තනියෙන් සාර්ථක වෙන්න බැරි වුණොත්, අපි තුන් දෙනා ම ගියා යි කියලා වෙනසක් වෙන්නේ නෑ."

"අඩු ගණනේ - අද දවසේ ඉතිරි හරිය පුරාවත් මගේ ආගන්තුකාව හැටියට කඳවුරේ නැවතිලා ඉන්න ඔබට බැරි ද?" යි ඔහු ඇසුවේ ය. "ඔබට ඒ හැටි ආගන්තු සත්කාරයක් දක්වන්න නම්

මට පුළුවන් කමක් නෑ තමයි," ඔහු ඒ අවසන් වචන කීපය පැවසුවේ කනස්සලු සහිත මඳහසක් ද සමඟ ය.

"නෑ - මගෙ මිත්‍රයා," යි ඈ පැවසුවා ය. "ජද්-බල්-ජා මඟ අරවා ගැනීමේ අවදානමක් මට ගන්න බෑ; ඒ වගේ ම ඔබටත්, ඔබේ කළුවන් මඟ අරවා ගැනීමේ අවදානමක් දරන්න බෑ. උන් වැඩි කාලයක් ඒ කඳවුරේ රඳන එකක් නැති වෙයි කියලා යි මට හිතෙන්නේ. ඔබට ආයුබෝවන් - චේන් කෝල්ට්. නමුත් මම යන්නේ තනියම යි කියලා හිතන්න එපා. මාත් එක්ක ජද්-බල්-ජා ඉන්නවා."

කුමන්ත්‍රණකරුවන් ගේ ප්‍රධාන කඳවුරේ සිට ඔපාරය දක්වා මාර්ගය ලා දැන උන්නී ය. ඇය ඈතට යන ආකාරය බලා සිටිද්දී තමා ගේ උගුර දිගේ කුමක් දෝ කැටියක් ඉහළට නැඟෙනු කෝල්ට් ට දැනිණි. ඒ සුන්දර තරුණ ස්ත්‍රියත් ප්‍රබල දැවැන්ත සිංහ රාජයාත් සොඳුරු භාවයේ ද ශක්තියේ ද හුදෙකලාවේ ද ප්‍රතිමූර්ති බඳු ව ඔහු ගේ ඇසින් කෙමෙන් කෙමෙන් ඈත් වී, බොඳ වී ගිය හ.

සුසුමක් හෙළා කඳවුර වෙත හැරුණු එතෙම, දහවල් සර්මයෙන් බේරෙන්නට කළුවන් ගස් සෙවණ යටට වී නිඳා හුන් ස්ථානයට ගියේ ය. ඔහු ඔවුන් අවදි කැරැවූවේ ය. මෙහි දී ඔහු දැකීමෙන් ඔවුන් තුළ ඇති වූයේ මහත් කලබලයකි. ඔවුන් සියල්ලන් ම වාගේ මුහුදුබඩ සිට පැමිණි ඔහු ගේ සෆාරියෙහි සිටි සාමාජිකයන් වූ බැවින්, ඔවුහු වහා ම ඔහු අඳුනා ගත් හ. දිගු කලෙක සිට ඔහු මිය ගොස් ඇතැ යි විශ්වාස කර ගෙන සිටි හෙයින්, ඔහු සැබැවින් ම ලෙයින් මසින් සැදුණෙකැ යි ප්‍රත්‍යක්ෂ කැරැ දැන ගන්නා තුරු ඔවුන් ඔහු කෙරේ දැක්වූයේ භය පක්ෂපාත ගතියකි.

ඩෝර්ස්කි ගේ මරණයෙන් අනතුරු ව ඔවුන්ට ස්වාමියකු නො සිටියෙන්, කඳවුර අත්හැර දමා තම තමන් ගේ ගම් රටවලට පිටත් වී යෑම ගැන, පසු ගිය දවස් කිහිපය තිස්සේ ඔවුන් බෙහෙවින් කල්පනාවට භාජන කළ බව කළුවෝ ඔහුට නොවළහා පැවසූ හ. මේ අද්භූත ජනක අඩවියේ දී ඔවුන්ට මුහුණ දෙන්නට සිදු වූ, ගුප්ත බිය ජනක අත්දැකීම්, තම සිත්වලින් අකා මකා පහ කැරැ දැමීමට ඔවුනට පිළිවන් කමක් තිබුණේ නැත. සුදු ස්වාමියකු ගේ අනුශාසනාවෙන් හා ආරක්ෂාවෙන් තොර ව පසු වූ ඔවුනට දැනුණේ, මහත් අනාරක්ෂිත අසරණ බවකි. එ හෙයින් චේන් කෝල්ට් ගේ පැමිණීම ඔවුනට මහත් අස්වැසිල්ලක් වූයේ ය.

ඔපාරයේ මහා සම බිම හරහා ගරා වැටුණු නටබුන් නගරය දෙසට තරුණ ස්ත්‍රියක් සහ සිංහයෙක් ඇවිද යමින් සිටියෝ ය. ඔවුන් පිටු පසින්, ඔවුන් ඊට ස්වල්ප වේලාවකට කලින් තරණය කැරුවා වූ පර්වතයේ මුදුනට නැඟී, නතර වූ මිනිසෙක්, සම බිම සිසාරා බැල්මක් හෙළුවේ, ඈත ඇවිද යන ඒ දෙ දෙනා දුටුවේ ය. ඔහු ගේ පිටු පසින් සෙබළු සිය දෙනෙක් ගල් පර්වතය මුදුනට නඟිමින් සිටියෝ ය. තමන්ට නායකත්වය දුන් අළු වන් දෙ නෙතැති, ආරෝහ පරිණාහ, ලෝකඩ වන් මිනිස් රූපය වටා ඔවුන් ඒකරාශී වෙත් ම, ඒ තෙමේ අත දිගු කැරැ ඈත පෙන්වමින්, 'ලා!" යැයි කීවේ ය.

"ඒ වගේ ම - නුමාත් ඉන්නවා!" යි මුවීරෝ පැවසුවේ ය. "ඌ ඇගේ පස්සෙන් කුරුමානම් අල්ලනවා. ඒත් - බවානා - ඌ ඇගේ ඇඟට කඩා පනින්නැති එක නෙ පුදුමේ."

"ඔහු ඇයට කඩා පනින්නේ නෑ," යි ටාර්සන් ප්‍රකාශ කෙළේ ය. "ඔහු ඇය ගේ පස්සෙන් යන්නේ ඇයි ද කියන්න නම්, මම දන්නේ නෑ. නමුත් ඔහු ඇයට පහර දෙන්නේ නැති බව නම් මම දන්නවා. මොකද - ඒ ඉන්නේ ජද්-බල්-ජා නිසා."

"ටාර්සන් ගේ ඇස් හරියට උකුස්සෙක් ගේ ඇස් වගෙයි," මුවීරෝ කියා සිටියේ ය. "මුවීරෝට පෙනෙන්නේ නිකම් ම ස්ත්‍රියක යි සිංහයෙකු යි විතර යි. නමුත් ඒ ඉන්නේ ලා සහ ජද්-බල්-ජා බව ටාර්සන්ට කියන්න පුළුවන්."

"ඒ දෙන්නාව අඳුන ගන්න මට ඇස් ඕනෑ නෑ," යි වානර - මිනිසා පිළිතුරු වශයෙන් කී ය. "මට නාහෙයක් තියෙනවා."

"මටත් නාහෙයක් නම් තියෙනවා තමයි," මුවීරෝ පැවසුවේ ය. "ඒත් ඒක මගෙ මූණ මැද ඇළවිලා තියෙන නිකම් ම නිකම් මස් ගුළියක් විතර යි. ඒකෙන් මට කිසි ම පලක් ඇත්තේ නෑ."

ටාර්සන් මඳහසක් නැඟුවේ ය. "කුඩා ළමයෙකු ව ඉන්නැද්දී ජීවිතේ රැක ගැනීම යි ආහාර සෙවීම යි තනිකර ම නාහේ මත තීරණේ වන පරිසරයක උඹලා ජීවත් වෙලා නෑ. නමුත් කුඩා කාලේ පටන් මට ජීවත් වෙන්න සිද්ධ වුණේ එහෙම පරිසරයක. අපි යමු - මගේ ළමයි නෙ - ලා යි ජද්-බල්-ජා යි අපිව දකින්න සතුටු වේ වි."

ඔවුන් ගේ පිටුපසින් ඇසුණු අනතුරු ඇඟවීමේ අල්ප මාත්‍ර ශබ්දය මුලින් ම වැකුණේ ජද්-බල්-ජා ගේ තියුණු කන්වලට ය. ඔහු

නතර වී ආපසු හැරී බැලුවේ ය. ඔහු ගේ යෝධ හිස රාජකීය විලාසයෙන් ඉහළට එසවිණි. දෙකන් ඉදිරියට යොමු විණි. ඔහු ගේ ඉව තියුණු කැරවන්නට නාසාපුටයේ සම රැළි ගැසුණේ ය. ඉක්බිති ව ඔහු පහත් ගෙරැවිල්ලක් පිට කෙළේ ය. ලා ද සිය ගමන මඳකට නතර කැරැ ආපසු හැරී බැලුවා, ඔහු ගේ අසන්තෝෂයට හේතු වූ කාරණය දුටුවා ය.

ඉදිරියට එමින් සිටි මහා පිරිස තම දෙ නෙතට ලක් වත් ම, ඇගේ හදවත පතුලට කිඳා බැස්සේ ය. ජද්-බල්-ජාට වුවත්, ඇය මෙ වැනි මහා පිරිසක ගෙන් ආරක්ෂා කිරීමට පුළුවන්කමක් නැත. වේගයෙන් නගරය කරා දිවගෙන ගොස් ඔවුන් මඟ අරින්නට උත්සහ කැර බැලීමට ඕ කල්පනා කළා ය. එහෙත් සම බිමෙහි අනෙක් කෙළවරෙහි පිහිටි ගරා වැටුණු නගර ප්‍රාකාරය වෙතට යළිත් බැල්මක් හෙළූ විට, එම ක්‍රියා මාර්ගයෙහි ඇති නිෂ්ඵල භාවය ඇයට තේරුම් ගියේ ය. එ තරම් විශාල දුරක් පුරා ඇයට එකාකාර වේගයකින් දිව ගෙන යන්නට ශක්තියක් තිබුණේ නැත. අනෙක් අතට, දුව ගෙන ඇවිත් ඇය ලෙහෙසියෙන් ම අල්ලා ගැනීමට සමත් පුහුණු ධාවකයන් ඒ කළු සෙබළ පිරිසෙහි එමට සිටින්නට පුළුවන. එ හෙයින් සිය දෛවයට හිස නැමූ ඈ, සිට ගෙන බලා ඉන්නට වූවා ය. මෙහි දී ස්වර්ණමය සිංහයා සිය හිස පහතට නමා ගෙන, වල්ගය එහෙට මෙහෙට ගස්සමින්, සෙමින් සෙමින්, ඉදිරියට එමින් සිටි මිනිසුන් මුණ ගැසීමට ඔවුන් ඉදිරියට ඇදෙන්නට වී ය. ඔහු සෙමින් සෙමින් ඉදිරියට යත් ම, ඔහු ගේ දරුණු ගෙරවිලි අනුක්‍රමයෙන් උස් ව වර්ධනය වී ගියේ, අවසානයේ දී ඒවා පොළොව දෙදරවා කම්පා කරවන්නා වූ මහා සර්ජනා බවට පත් වූයේ ය. ඔහු ගේ අරමුණ වූයේ, සිය ආදරණීය ස්වාමි දියණියන් ගේ ජීවිතයට තර්ජන එල්ල කළා වූ මේ සතුරු කැළ බිය කර පලවා හැරීම ය.

එහෙත් මිනිස්සු නතර වීමක් නැති ව ඉදිරියට ම ආවෝ ය. මෙ විට එක් වර ම, ඒ සේනාවේ ඉදිරියෙන් ම පැමිණියේ, එහි සිටි අනෙක් උන්ට වඩා පැහැපත් සමකින් යුක්ත යෝධයකු බව ලා දුටුවා ය. ඒ සමඟ ම ඇගේ හදවත විස්මයාකුල ප්‍රීති ප්‍රමෝදයකින් උඩ පනින්නට වී ය. ඔහු කවරෙක් දැයි ඈ අඳුනා ගත්තී ය. ඔපාරයේ ම්ලේච්ඡ නායක පූජකවරිය ගේ දෙ නෙතට කඳුළු නැඟිණි.

"ඒ එන්නේ ටාර්සන්! ජද්-බල්-ජා, ඒ එන්නේ ටාර්සන්!" යි ඕ තොමෝ කෑ ගැසුවා ය. ඇගේ සුන්දර මුහුණ අනවරත ප්‍රේමයේ සංග්‍රාමාලෝකයෙන් එළිය විණි.

ඇතැම් විට ඒ මොහොතේ දී ම සිංහයා ද සිය ස්වාමියා අඳුනාගත්තා වන්නට පිළිවන. කුමක් නිසා ද යත්, ඔහු ගේ ගර්ජනා කිරීම් නතර වූ බැවිනි. ඔහු ගේ දෑස් තව දුරටත් ක්‍රෝධයෙන් දැවුණේ නැත. වානර - මිනිසා ඉදිරියට ඇදෙද්දී ඔහු ගේ යෝධ හිස තව දුරටත් බිමට බර වී තිබුණේ නැත. ටාර්සන් ඉදිරියේ දී දැවැන්ත සුනඛයකු මෙන්, පසු ගාත්වලින් සිට ගත් සිංහයා, තම ඉදිරි ගාත් මිනිසා ගේ කර මතින් තබා ගත්තේ ය. පුංචි නිකිමා හීතියෙන් හඬක් නඟා ගෙන වානර - මිනිසා ගේ දසරුවෙන් බිමට පැන ගත්තේ, යටි ගිරියෙන් හඬ තළමින් හතර ගාතයෙන් දිව ගොස් යළිත් වතාවක් මුවීරෝ ගේ උරහිසට ගොඩ වූයේ ය. නුමා හැම විට ම නුමාවකු ම වන බව නිකිමා තරම් හොඳින් දත් අයකු නොසිටි බැවිනි. ටාර්සන් ගේ දසරුවෙහි ස්වකීය යෝධ ඉදිරි ගාත් තබා ගෙන සිටි ජද්-බල්-ජා ඔහු ගේ ලෝකඩ වන් කොපුල් ලෙව කෑවේ ය. ඉක්බිති ව සිංහයා පසෙකට කළ ටාර්සන්, ඉක්මන් පියවරවලින් ලා වෙතට ඇවිද ගෙන ආවේ ය. මේ වෙද්දී සිය බිය ගතියෙන් මිදී උන් නිකිමා, මුවීරෝ ගේ කර මතට වී උමතුවෙන් මෙන් ඉහළ පහළ පැන්නේ, තමා බියපත් කැරවීම සම්බන්ධයෙන් සිංහයාට වනාන්තරයේ නොයෙකුත් අපහාස නම් පාවිච්චි කැරමින් බණිමිනි.

"අන්තිමේ දී අපි හම්බ වුණා. එහෙනම්!" යි ටාර්සන් රාවයක් නැඟුවේ ලාට මුහුණ ලා සිට ගනිමිනි.

"අන්තිමේ දී," යි තරුණ ස්ත්‍රිය පැවසුවා ය. "ඔබ ඔබේ දඩයම කර ගෙන ආවා එහෙනම්."

"මම දඩයම කර ගත්තු ගමන් ම ආපහු ආවා," යැයි මිනිසා පිළිතුරු දුන්නේ ය. "නමුත් ඔබ ඒ වෙනකොටත් ගිහිල්ලා."

"ඔබ ආපහු ආවා?" යි ඇය ඇසුවේ පුදුමයෙනි.

"ඔව් - ලා," යි හෙතෙම පැවසුවේ ය. "දඩයමක් හොයා ගන්න මට සෑහෙන්න දුරක් යන්න සිද්ධ වුණා. නමුත් මම අන්තිමේ දී කොහොම හරි ගොදුරක් මරා ගෙන, ඔබට මසුත් ඇර ගෙන ආපහු එන කොට ඔබ යන්න ගිහිල්ලා. වැස්සට ඔබේ ඉව පාරත් මැකිලා

යි තිබුණේ. ඊට පස්සේ - මම ඔබව දවස් ගාණක් තිස්සෙ හෙවුවත්, ඔබේ ලකුණක් වත් හොයා ගන්න පුළුවන් වුණේ නෑ."

"ඔබ ආපහු එන්න හිතා ගෙන හිටියා කියලා මම දැන ගෙන උන්නා නම්, මම සදහට ම වුණත් එතන රැඳිලා බලා ගෙන ඉන්නවා," යැයි ලා කීවා ය.

"මම ඒ විදිහට ඔබව අත්හැර දමා නො යන බව, ඔබ දැන ගෙන ඉන්න තිබුණා," යි ටාර්සන් ඇයට පිළිතුරු දිණි.

"ලාට ඒ ගැන කනගාටු යි," ඕ පැවසුවා ය.

"ඊට පස්සේ ඔබ ඔපාරයට ගියේ ම නැද්ද?"

"ජද් - බල් - ජායි මායි දැන් මේ යන්නේ ඔපාරයට තමයි. දිග කාලයක් තිස්සේ මම මංමුළා වෙලා හිටියා. ඔපාරයට යන මාර්ගය මට හොයා ගන්න පුළුවන් වුණේ බොහොම මෑතක දී. නමුත් ඒ අතර තුරේ දී, කැලේ මැද්දේ අතරමං වෙලා උණ හැදිලා අසනීප වෙලා හිටපු සුදු මිනිහෙක් ව මට හම්බු වුණා. සමහර විට ඔහු ටාර්සන් ගේ මිත්‍රයෙක් වෙන්න පුළුවන් කියලා මට හිතුණ නිසා, ඔහු ගේ උණ බැහැලා ගිහිල්ලා, ඔහු ගේ ඇඟට හයිය හක්තිය ලැබිලා ඔහුට සුවය ලැබෙන කම් මම ඔහුත් එක්ක නතර වෙලා හිටියා."

"මොකද්ද ඔහු ගේ නම?" යි වානර - මිනිසා විමසී ය.

"වේන් කෝල්ට්"

වානර - මිනිසා මඳහසක් නැඟී ය. "ඔබ ඔහු වෙනුවෙන් කළ උදවුවලට ඔහු ඔබට ස්තුති කළා ද?" යි හේ ඇසුවේ ය.

"ඔව්. ඔහු මාත් එක්ක ඔපාරයට ඇවිත් මගේ සිංහාසනය නැවත ලබා ගන්න උපකාර කරන්න පවා ඉදිරිපත් වුණා."

"එහෙනම් - ඔබ ඔහුට කැමැතියි, ලා?" යි ඔහු පිළිවිසුවේ ය.

"මම ඔහුට ගොඩක් කැමැතියි," ඈ පිළිතුරු දුන්නී ය. "නමුත් ඒ මම ටාර්සන්ට කැමති විදිහට නම් නෙමෙයි."

අඩ සුරතලයකින් මෙන් ඇය ගේ උරහිස ස්පර්ශ කළ ඔහු, "ලා - සදහට ම වෙනස් නො වන තැනැත්තිය," යයි කොඳුළේ ය. ඉක්බිති ව ශෝකාකූල සිතිවිලි තම මනසින් පහ කර දමන්නට මෙන් කළ වේගවත් හිස ගැස්සුමක් ද සමඟ ඔහු යළිත් ඔපාරය

දෙසට හැරිණි. "එන්න - රැජින ආයේ තමන් ගේ සිංහාසනයේ වාඩි වෙන්න යනවා."

ඔපාරයේ සැංගුණු අදෘශ්‍යමාන ඇස් ඉදිරියට පැමිණෙමින් සිටියා වූ ඒ මහා සේනාව වෙතට එල්ල වී තිබුණේ ය. ඒ ඇස්වල අයිතිකරුවෝ ලා වත් ටාර්සන් වත් වසිරින් වත් අඳුනා ගත් හ. ජද්-බල්-ජා කවරෙක් දැයි අනුමානයෙන් ඇඳින ගත් අය ද එහි වූ හ. මෙහි දී ඕආ භීතියෙන් හැකිළුණා ය. ඛූත් භයින් වෙවුලුවේ ය. ඕආට ද්වේෂ කළ ළද බොළඳ නාඹ, ප්‍රීති සන්තෝෂයට - බිඳුණු හදවතක් ඇති කෙනකුට සන්තෝෂ විය හැකි ප්‍රමාණයෙන් ප්‍රීති සන්තෝෂයට - පත් වූවා ය.

ඕආ විසින් ඔපාරයේ ගෙන යනු ලැබුණේ, දුෂ්ට දුර්දාන්ත අත්තනෝමතික පාලනයකි. ඛූත් වූ කලී තව දුරටත් කිසිවකු ගේ විශ්වාසය නො ලැබූ දුර්වල අඥානයෙක් වූයේ ය. මෙහි දී ගරා වැටුණු නටබුන් අතරේ කසු කුසුවක් - ඕආට සහ ඛූත්ට අසන්නට ලැබිණි නම්, ඔවුන් භය සන්ත්‍රාසයට පත් කැරැවන ආකාරයේ කසුකුසුවක් - පැතිර යන්නට වී ය. මේ කසුකුසුව පූජකවරියන් අතරේ ද සෙබළ පූජකයන් අතරේ ද පැතිර ගියේ ය. එහි ප්‍රතිඵලය වූයේ, ටාර්සන් සහ ජද්-බල්-ජා වසිරින් ද කැටුව මහා දේවාලයේ බාහිර අංගනයට ඇතුළු වත් දී ඔවුන්ට බාධා කිරීමට කිසිවකු එහි රැඳී නො සිටීම ය. ඒ වෙනුවට, ඒ වටා පිහිටි කොරිඩෝරවල අඳුරු ආරුක්කු ඇතුළේ සැංගී සිට අනුකම්පාව යදින හඬවල් ද ලාට පක්ෂපාතිත්වය ප්‍රකාශ කරන හඬවල් ද හතර වටින් ම ගලා එන්නට වී ය.

ඔවුන් නගරයේ ඇතුළට ම ගමන් කරත් ම, දේවාලයේ ඇත අභ්‍යන්තරය වෙතින් ඔවුන්ට හදිසි කලකෝලාහලයක් ඇසිණි. එය මැද්දේ අනෙක් සියලු ශබ්ද යටපත් කරමින් වරින් වර මරළතෝනි හඬවල් ද නැගී ආවේ ය. ඉක්බිති ව සියල්ල නිශ්ශබ්ද වී නිශ්චල වූයේ ය. ඔවුන් දේවාලයේ සිංහාසනාගාරය වෙත පැමිණි කල, අර කලින් ඇසුණු කලකෝලාහල සහ මර ළතෝනිවල ප්‍රතිඵල ඔවුන්ට සිය ඇස්වලින් ම දැක බලා ගැනීමට ලැබිණි. මහා ලේ විලක් මැද ඕආ ගේත් ඛූත් ගේත් ඔවුන්ට පක්ෂපාතී වූ තවත් පූජකයන් හා පූජකවරියන් දස දොළොස් දෙනකු ගෙත් මළ සිරුරු බිම පතබෑවී තිබුණේ ය. ඒ හැරෙන්නට මහා සිංහාසනාගාරය මුළුමනින් ම පාළුවට ගොස් තිබිණි.

ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා ගේ නායක පූජකවරිය වූ ලා, යළිත් වතාවක් ඔපාරයේ රැජන වශයෙන් තම සිංහාසනයේ වාඩි වූවා ය.

ඒ රාත්‍රියෙහි, වනයෙහි අධිපතියා වූ ටාර්සන්, නැවත වතාවකට ඔපාරයේ රන්මුවා තැටිවල ආහාර වැළඳුවේ ය. නුදුරු කාලයේ දී ගිනි ගෙන දැවෙන දෙවියා ගේ පූජකවරියන් වීමට සිටි ළා බාල තරුණියෝ, පිසූ මස් මාංස ද පලතුරු ද වයින් ද ඔවුන්ට පිළිගැන්වූවෝ ය. ඒ වයින් කවර නම් ඈත අතීතයක දී පෙරන ලද ඒවා ද යන්න වත්, ඒවා පෙරීමට ගන්නා ලද මිදි අමතක වී ගිය කවර නම් මිදි වත්තකින් නෙළනු ලැබූ ඒවා ද යන්න වත් කිසිදු ජීවමාන මනුෂ්‍යයෙක් නම් නො දත්තේ ය.

එහෙත් එ වැනි කරුණු සම්බන්ධයෙන් ටාර්සන් ගේ එ තරම් උනන්දුවක් තිබුණේ නැත. අලුත් දවසක් එළැඹ, තම වසිරි සෙබළුන් ද සමඟ ඔපාරයේ සම බිම හරහා බාධක පර්වත දෙසට ගමන් කරද්දී, හෙතෙම ඒ පිළිබඳ ව සන්තෝෂ වූයේ ය. ඔහු ගේ ලෝකඩ වන් දසරුවෙහි නිකිමා වාඩි වී උන්නේ ය. වානර - මිනිසා ගේ පසෙකින් සැහැල්ලු පියවර තබමින් ඇවිද ආවේ ස්වර්ණමය සිංහයා ය. වසිරි සෙබළු සිය දෙනා තනි පෙළක් වශයෙන් පිටු පසින් ඇවිද ආවෝ ය.

දීර්ඝ වූ ද, ඒකාකාරී වූ ද, වෙහෙසකර වූ ද, විශේෂ සිද්ධියකින් තොර වූ ද ගමනකින් අනතුරු ව, සිය ප්‍රධාන කඳවුර කරා ළඟා වෙමින් සිටියේ, විඩාවෙන් හෙම්බත් ව, ආත්ම ධෛර්යයෙන් පිරිහුණු සුද්දන් කණ්ඩායමකි. සෙවිරි සහ ඉවිච් පෙරමුණේ ආවෝ ය. සෝරා ද්රිනෝෆ් පැමිණියේ ඔවුන් ගේ පිටු පසිනි. අවසානයට ම ඔවුන්ට බොහෝ ඈතින් රොමීරෝ සහ මෝරි ඇවිද ආවෝ ය. ඔවුන් ගේ මේ දීර්ඝ ගමන පුරා ඔවුන් ගමනෙහි යෙදුණේ ද මේ පිළිවෙළට ය.

සෙවිරි හා ඉවිච් මුලින් ම දර්ශන පථයට මතු වී එන විට, කෝල්ට් සිටියේ පැල්පත්වලින් එකක සෙවණෙහි වාඩි වී ය. කළුවෝ ඉදිරියෙන් වූ තවත් පැල්පතක අලස සුවයෙන් වැතිර උන්නෝ ය. කෝල්ට් නැඟිට ඔවුන් පිළිගැනීමට ඉදිරියට පියවර තැබුවේ ය. සෙවිරි ඔහු දුටුවේ මෙ විට ය.

"තෝ කාලකණ්ණි ද්‍රෝහියා!" යි රුසියානුවා මොර දිණි. "මට මේ ලෝකයේ වෙන කිසි දෙයක් කරන්න නො ලැබුණත්, තෝව

බාවලා දාන්න තිබුණොත් මට ඒ ඇති." මෙ සේ කියන ගමන් ම, සිය රිවෝල්වරය ඇද ගත් හෙතෙම, නිරායුධ අමෙරිකානුවා වෙත එය එක එල්ලේ මානා වෙඩි තැබුවේ ය.

ඔහු ගේ පළමු වෙඩිල්ල කෝල්ට් ගේ ඇඟෙහි වැදී ගෙන නො වැදී ගෙන ගියේ ඔහුට සුළු සීරුමක් වත් නො කරමිනි. එහෙත් සෙවිරිට දෙවැනි වෙඩිල්ලක් තබන්නට ඉඩක් නො ලැබිණි. කුමක් නිසා ද යත්, ඔහු ගේ වෙඩි පහරට සමගාමී ව ම වාගේ ඔහු ගේ පිටුපසින් තවත් වෙඩිල්ලක හඬක් පිළිරැවූ දුන් බැවිනි. පීටර් සෙවිරි සිය රිවෝල්වරය අත හැර, තම පිට කොන්ද බදා ගෙන, බිමතින් පසු වූවකු මෙන් එහාටත් මෙහාටත් වැනුණේ ය.

ඉවිච් ආපසු හැරී, "දෙවියන්ට ඔප්පු වෙච්චාවෙ - සෝරා - මොකද්ද ඔබ මේ කළේ?" යැයි කෑ ගැසුවේ ය.

"අවුරුදු දොළහක් තිස්සේ මම කරන්න බලා ගෙන උන්නු දේ තමයි මේ," යනු තරුණිය ගේ පිළිතුර වී ය. "මම පුංචි දැරියකට නො වැඩි වයසේ ඉන්නැද්දී පටන් ම, කරන්න බලා ගෙන උන්නු දේ තමයි මේ."

වේන් කෝල්ට් ඉදිරියට පැන බිම වැටී තිබුණු සෙවිරි ගේ රිවෝල්වරය සියතට ගත්තේ ය. මෙහි දී රොමීරෝත් මෝරිත් කඳවුර වෙත වහා දිව ගෙන ආවෝ ය.

සෙවිරි බිම ඇද වැටී දරුණු රෞද්‍ර බැල්මෙන් වටපිටාව සෝදිසි කෙළේ ය. "කවුද මට වෙඩි තිබ්බේ?" යි හෙතෙම මොර ගෑවේ ය. "මම දන්නවා. ඒ අර කාලකණ්ණි මෙක්සිකානු කම්මල්කාරයා."

"උඹට වෙඩි තිබ්බේ මම යි," සෝරා ද්‍රිනෝෆ් ප්‍රකාශ කළා ය.

"ඔබ!" යි සෙවිරි ගේ මුවින් ආලාපයක් පිට විණි.

ඇය වහා ම වේන් කෝල්ට් දෙසට හැරුණේ, ඔහු පමණක් තමාට වැදගත් යැයි සිතූ ආකාරයෙනි. "ඔබත් ඇත්ත දැනගන්න එක හොඳයි," යි ඕ පැවසුවා ය. "මම රතු සෙබළියක් නෙවෙයි; කිසි දාක එහෙම වෙලාත් නෑ. මේ මිනිහා මගේ අම්මා තාත්තාව යි වැඩිමහලු සහෝදර සහෝදරියන් දෙන්නාව යි අමු අමුවේ මරලා දැම්මා. මගේ තාත්තා තමයි - නෑ, දැන් ඔහු ගැන මතක් කරන්න ඕනෑ නෑ. ඔහු ගේ පළිය මම ගත්තා." ඉක්බිති ව දරුණු විලාසයෙන් සෙවිරි වෙත හැරුණු ඈ, "පහු ගිය අවුරුදු කීපයේ දී මට උඹව දහ

දොළොස් වතාවක් වුණත් මරලා දාන්න පුළුවන්කම තිබුණා," යි ප්‍රකාශ කළා ය. "නමුත් මට උඹේ ජීවිතේටත් වඩා දෙයක් ඕනෑ වුණ නිසා මම බලා ගෙන හිටියා. ලෝකයේ සතුට සන්තෝෂය කාබාසිනියා කරලා දාන්න උඹ යි උඹේ වර්ගයා යි අර ගෙන යන මේ දුෂ්ට කුට සැලසුමත් විනාශ කරලා දාන්න මට ඕනෑ වුණා."

පීටර් සෙවිරි බිම වාඩි වී ඇය දෙස බලා ගෙන සිටියේ, දිස්නය කෙමෙන් කෙමෙන් මැකී යමින් තිබුණා වූ, මහත් ව අයා ගත් දෑසිනි. හදිසියේ ම ඔහු කැස්සේ ය. ඔහු ගේ මුවින් ලේ දහරාවක් ගලා හැළුණේ ය. ඉක්බිති ව හේ බිම පෙරළී වැටුණේ මරණයට පත් වූයේ ය.

රොමීරෝ ඉවිච් අසලට ඇවිත් සිටියේ ය. මෙහි දී ඔහු සිය රිවෝල්වරයේ කට රුසියානුවා ගේ ඉළ ඇටවලට තද කෙළේ, ඔහුට හෙල්ලීමට වත් ඉඩක් නො තබා ය. "දාපන් උඹේ ආයුධෙ පහළට," යි ඔහු කීවේ ය. "මට උඹ වත් විශ්වාස නෑ."

සුදුමැළි ව සිටි ඉවිච් තමාට ඒ කියන ලද ආකාරයෙන් ම කෙළේ ය. තමා ගේ කුඩා ලෝකය අස්ථිර ව වැනෙනු ඔහුට පෙනිණි. එ හෙයින් ඔහු බිය වූයේ ය.

එළිමහන් බිම එහා පැත්තේ වනාන්තරය කෙළවර රූපයක් පෙනී ගියේ ය. ඊට විනාඩියකට කලින් ඒ රූපය එහි දක්නට ලැබුණේ නැත. එය නිහඬ ව ම එහි ප්‍රාදුර්භූත වී තිබුණේ, අහසින් කඩා පාත් වූ විලාසයෙනි. මුලින් ම එය දක්නා ලද්දේ සෝරා ද්‍රිනෝෆ් විසිනි. ඇගේ මුවින් විස්මයාකුල හඳුනා ගැනීමේ රාවයක් පිට විය. ඇගේ ඇස් යොමු වී තිබුණු දිසාවට ම අනෙක් අය ද සිය බැල්ම යොමු කළෝ, තමන් දෙසට එමින් සිටියා වූ, දිව් සමකින් සැදූ ඉණකඩකින් පමණක් සිය නිරුවත වසා ගත් ලෝකඩ වන් සුදු යෝධයකු දැක්කෝ ය. ඔහු ඇවිද්දේ සිංහයකු ගේ රාජකීය සුනම්‍ය ලාලිත්‍යයකිනි. වන මෘගයන් ගේ රාජයා සිහි ගන්වන බොහෝ ලකුණු ඔහු කෙරෙන් විද්‍යමාන විය.

"ඒ කවුද ?" යි කෝල්ට් ප්‍රශ්නාංකය නැඟුවේ ය.

"මං කැලේ මැද්දේ අතරමං වෙලා ඉන්නැද්දි මගේ ජීවිතේ බේරා ගත්තේ ඔහු යි," යි සෝරා පිළිවදන් දුන්නී ය. "ඒ ඇරෙන්න මම ඔහු ගැන කිසි දෙයක් දන්නෙ නෑ."

මිනිසා ඔවුන් අබිමුව නතර විණි.

"ඔබ කවුද?" යි වේන් කෝල්ට් අසා සිටියේ ය.

"මම තමයි වානරයන් ගේ ටාර්සන්," යි අනෙකා පිළිතුරු දීණි. "මෙතන සිද්ධ වුණ හැම දෙයක් ම මම ඇහුවා; දැක්කා. මේ මිනිහා ක්‍රියාත්මක කරන්න හැදුව සැලසුම," යයි ඔහු කීවේ සෙවිරි ගේ මළ සිරුර දෙසට හිස සලමිනි. "අසාර්ථක වෙලා ගියා. ඒ එක්ක ම උන්දෑත් මැරුම් කෑවා. මේ තරුණ ස්ත්‍රිය තමන් කවුද කියන එක ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කෙරුවා. ඈ උඹලා ගේ කෙනෙක් නෙවෙයි. මගේ පිරිස මේ කිට්ටුව කඳවුරු බැඳ ගෙන ඉන්නවා. මම ඇයව ඔවුන් වෙත කැඳවා ගෙන ගිහින්, ඇයව පරිස්සමින් ශිෂ්ටාචාරය කරා යවන්න කටයුතු පිළියෙළ කරනවා. උඹලා ගේ ඉතිරි අය සම්බන්ධයෙන් මගේ කිසි අනුකම්පාවක් නෑ. උඹලාට පුළුවන් - උඹලාට පුළු පුළුවන් හැටියට වනාන්තරෙන් එළියට යන්න උත්සහ කරන්න. මම කතා කරලා අහවර යි."

"ඔවුන් හැමෝම ඔබ හිතන ජාතියේ අය නෙවෙයි - මගෙ මිත්‍රයා," යි සෝරා කීවා ය.

"මොකද්ද ඒ කතාවේ තේරුම?" යි ටාර්සන් විමසුවේ ය.

"රොමීරෝ යි මෝරි යි තමන් ගේ වැරැද්ද තේරුම් ගත්තා. අපේ කළුවෝ අපව අත ඇරලා ගිය වෙලාවේ ඇති වුණ රණ්ඩුවේ දී ඔවුන් ඒ බව එළිපිට ම කිවුවා."

"මම ඒක අහ ගෙන හිටියා," යි ටාර්සන් කීවේ ය.

ඇය ඔහු දෙස බැලුවේ විමතියෙනි. "ඔබ ඒක අහගෙන හිටියා?"

"ඔබේ කඳවුරේ සිද්ධ වුණු බොහොමයක් දේ මට ඇහුණා," යි වානර - මිනිසා උත්තර දුන්නේ ය. "ඒත් ඒ ඇහුණ හැම දෙයක් ම විශ්වාස කරන්න සුදුසු යි කියලා මම හිතුවේ නෑ."

"ඔවුන් කීව දේ ඇත්ත යි කියලා ඔබ විශ්වාස කෙරුවට කමක් නෑ," යි සෝරා ඔහුට සහතික වූවා ය. "ඔවුන් අවංක බව මට විශ්වාස යි."

"බොහොම හොඳයි," ටාර්සන් කී ය. "කැමැති නම් ඔවුන් දෙන්නාටත් මාත් එක්ක එන්න පුළුවන්. නමුත් මේ අනික් දෙන්නාට තමන් ගැන බලා ගන්න වේ වි."

"අමෙරිකානුවාව ඒ ගොඩට දාන්න එපා," යි සෝරා කියා සිටියා ය.

"එපා? ඒ මොන හේතුවකට ද?"

"මොකද - ඔහු එක්සත් ජනපද රාජ්‍ය ඔත්තු සේවයේ විශේෂ නියෝජිතයෙක්," යනු තරුණිය ගේ පිළිතුර වී ය.

කෝල්ට් ද ඇතුළු ව මුළු කණ්ඩායම ම ඇය දෙස බැලුවේ විමතියෙනි.

"ඔබ කොහොම ද ඒක දැන ගත්තේ?" යි කෝල්ට් විචාළේ ය.

"ඔබ මුලින් ම කඳවුරට ආපු වෙලාවේ, අපි තනියෙන් ඉන්නැද්දී ඔබ යවපු පණිවිඩේ අතරමඟ දී සෙවිරි ගේ නියෝජිතයන් ගෙන් එක් කෙනෙකුට ලැබිලා. දැන් ඔබට තේරෙනවා ද මම ඒක කොහොම ද දැන ගත්තේ කියලා?"

"ඔව්,"යි කෝල්ට් කී ය. "ඒක බොහොම පැහැදිලි යි."

"ඒ නිසා යි සෙවිරි ඔබට ද්‍රෝහියෙක් කියලා බැණලා ඔබව මරන්න උත්සාහ කෙරුවේ."

"එතකොට - මේ මනුස්සයා කොහොම ද?" යි ටාර්සන් ඇසුවේ ඉවිච් දක්වමිනි. "මිනිහාත් වෘක හම් පොරවා ගත්ත බැටළුවෙක් ද?"

"ඔහු මේ ඕනෑ තරම් ඉන්න, පිටින් තේරුම් ගන්න බැරි ජාතියේ පුද්ගලයෙක්," යි සෝරා ප්‍රකාශ කළා ය. "ඔහු ධන තණ්හාවෙන් පිරුණු, බයගුලු රත්තෙක්."

ඉදිරියට අවුත් සිට ගෙන, තමන්ට තේරුම් ගත නො හැකි මේ කතා බහට ප්‍රශ්නාකූල ව සවන් දී ගෙන හුන් කළුවන් වෙතට හැරුණු ටාර්සන්, "මම උඹලා ගේ රට දන්නවා," යි පැවසුවේ ඔවුන් ගේ ස්වදේශික භාෂාවෙනි. "ඒක තියෙන්නේ මුහුදුබඩට ගමන් කරන දුම්රිය මාර්ගේ කෙළවරට වෙන්න යි."

"එහෙම යි - මාස්ටර්," යි කළුවන් ගෙන් එකෙක් පැවසී ය.

"උඹලා මේ සුදු මිනිහා වත් අර ගෙන දුම්රිය මාර්ගය දිගේ පුළුවන් තරම් දුරක් පලයල්ලා. ඔහුට හොඳින් කන්න බොන්න දීපල්ලා. කිසි හිංසාවක් කරන්න එපා. ඊට පස්සේ ඔහුට කියපල්ලා රටින් පිට වෙලා යන්න කියලා. උඹලාට පුළුවන් උඹලා ගේ ගමන දැන් ම පටන් ගන්න." ඉක්බිති ව සුද්දන් වෙත හැරුණු ඔහු, "දැන් ඔය ඉතිරි කට්ටිය මගේ පිටි පස්සෙන් මගේ කඳවුරට එන්න," යයි කීවේ ය.

ඒ සමඟ ම ඔහු ආපසු හැරී තමා ඔවුන් ගේ කඳවුරට පැමිණි මංකඩ කරා ඇවිද යන්නට වී ය. තමන් කිසි දා නො දත් තරමින් ඔහු ගේ මනුෂ්‍යත්වයට ණය ගැති වූ සිවු දෙන, ඔහු පිටු පසින් ඇවිද ගෙන ආවෝ ය. ඔවුන් නිරන්තරයෙන් ආරක්ෂා කළා වූ, ඔහු ගේ ආරක්ෂක ඉවත්, විචක්ෂණශීලිත්වයත්, ධෛර්යයත්, සාධාරණීය ගුණයත් ඔහුට උරුම වූයේ, ඔහු ගේ මුතු මිත්තකු ගෙන් නො ව, ඔහුට ජීවිත කාලය පුරා ආශ්‍රය කැරන්නට ලැබුණා වූත්, තණ්හාවෙනුත් ආශාවෙනුත් පිරුණු තරගය මැද යටකී යහගුණ මොට කර ගත් ශිෂ්ටාචාරයේ අස්වාභාවික සත්ත්වයන්ට හාත්පසින් ම විරුද්ධ ලෙස එම සහජාසයීය ගුණ ප්‍රබල ව වර්ධනය කර ගෙන සිටියා වූත් මහ වනයේ හා කැලෑවේ ස්වභාවික මෘග ගණයා ගෙන් බව ඔවුන් අනුමානයෙන් වත් නො සිතනු ඇත.

අනෙක් අයට පිටු පසින් සෝරා ද්‍රිනෝෆ් සහ වේන් කෝල්ට් එක් ව ඇවිද ගෙන ආවෝ ය.

"මම හිතුවේ, ඔබ මැරුණා කියලා යි," යි ඕ පැවසුවා ය.

"මමත් හිතා ගෙන හිටියේ, ඔබ මැරුණා කියලා යි," ඔහු පෙරැළා පැවසුවේ ය.

"මගේ හිතට වැඩියෙන් ම වධ දුන්නු කාරණේ ඒක විතරක් නෙවෙයි," යි ඈ පවසන්නට වූවා ය. "මැරුණත් ජීවත් වුණත් මගේ හදවතේ තියෙන දේ ඔබට කවදා වත් කියා ගන්න බැරි වේ වි කියන දුක යි."

"මම දුක් වුණේ, මම ඔබෙන් අහන්න හිටි ප්‍රශ්නෙ, අපි දෙන්නාව වෙන් කරපු ඒ බිහිසුණු සමුද්‍රය නිසා කවදා වත් මට අහන්න බැරි වේ වි කියලා යි," යි ඔහු කීවේ පහත් ස්වරයෙනි.

ඈ ඔහු වෙතට හැරුණා ය. ඇගේ දෙ නෙත් කඳුළින් බර වී තිබිණි. දෙ තොල් වෙවුලුවේ ය. "මං බයෙන් හිටියේ, ජීවතුන් අතර හිටියත් මළවුන් අතර හිටියත් - ඔබ ඔය ප්‍රශ්නය ඇහුවොත් මට ඔව් කියලා උත්තර දී ගන්න බැරි වෙයි කියලා හිතලා යි."

ඔහු ඇය තම දෑතට ගෙන, තම දෙ තොල් ඇය ගේ දෙ තොලට තද කරද්දී, මංකඩෙහි වූ වංගුවක් විසින් ඔවුන් දෙ දෙනා අනෙක් අය ගේ ඇස්වලින් වසන් කැරවිණි.

- නිමි -